Primăria Municipiului Ploieşti

"O primărie căreia îi pasă"

Proiect educaţional al municipalităţii ploieştene, derulat în parteneriat cu unităţile de învaţământ preuniversitar, Inspectoratul Şcolar Judeţean, Casa Corpului Didactic Prahova, Centrul Judeţean de Resurse şi Asistenţă în educaţie.

Nr. 2 , Anul 2016

ISSN 2457 - 4317
ISSN-L 2457-4317

- **CRISTIAN MIHAI GANEA**
  Viceprimar cu atribuţii de Primar
- **NICOLAE OPREA ANGELESCU**
  Inspector Şcolar General
- **MARIANA CAZACU**
  Director Casa Corpului Didactic Prahova
- **MARILENA STANCIU**
  Preşedinte Comisia de Învăţământ şi Cultură din cadrul Consiliului Local Ploieşti
- **LARISA BĂZĂVAN**
  Consilier Local
- **IOLANDA BĂZĂVAN**
- **Consilier Local**
- **SANDA DRĂGULEA**
- **Consilier Local**
- **RADU SOCOLEANU**
- **Consilier Local**
- **LILIANA ENESCU**
  Consilier Primar
- **ALINA MIHAELA ISTRĂTESCU**
  Director Direcţia „Comunicare, Relaţii Publice”
- **LILIANA ILIESCU**
  Consilier
- **STELUŢA DĂNILĂ**
  Consilier
- **MIHAELA ROŞU**
  Consilier
- **ALICE BRATU**
  Consilier
- **NICOLETA NĂFORNIŢĂ**
  Consilier
- **ADRIANA MANOLACHE**
  Inspector învăţământ preşcolar
- **MARIANA ILIE**

- **Inspector învăţământ preşcolar**
- **ANGELA STAN**
  Profesor C.J.R.A.E. Prahova
- **MARINA BADEA**
  Profesor C.J.R.A.E. Prahova

PROIECT EDUCATIONAL: „O Primarie careia ii pasa!”

ISSN 2457 - 4317
ISSN-L 2457 - 4317

Componenta 2 : Educarea dascalilor , conditie pentru educarea parintilor

Motto:

"Cel care este maestru in educatie poate schimba fata lumii." (Leibnitz)

TITLUL : Comunicarea cu parintii : arta si știința!

ARGUMENT:

Cum politica europeană (v. Lisabona, martie 2000), recomandă dezvoltarea competenţelor sociale necesare fiecărui individ pentru dezvoltarea personală şi profesională, propunerea unui program de asistenta psihopedagogica pe problematica educației parentale, răspunde nevoii obiective şi continue de perfecţionare şi de eficientizare a competenţelor interpersonale a cadrelor didactice de comunicare eficienta cu parintii elevilor, conducând prin aceasta la eficientizarea activităţii instructiv-educative, necesară pentru a evita consecinţele negative ale unui management defectuos al clasei şi a stimula asigurarea unui nivel de reuşită acceptabilă pentru fiecare elev în parte, în planul formării personalităţii. Se va sprijini, astfel, minimalizarea eşecurilor în educaţie, fiind cunoscut faptul că eşecurile înregistrate în procesul de formare pot avea consecinţe nefaste în plan individual şi social (v. incompetenţă, inadaptare, delincvenţă).

Astfel, proiectul „O primarie careia ii pasa” – componenta 2, răspunde nevoilor de a facilita un nivel adecvat de conştientizare de către cadrele didactice a unor strategii sau decizii manageriale eficiente in lucrul cu parintii, in comunicarea cu acestia, in sustinerea lectoratelor cu parintii, a implicarii active a parintilor in calitatea lor de parteneri educationali, precum şi nevoii de a încuraja prin intermediul principalilor agenţi educaţionali ai şcolii (v. cadrele didactice) promovarea unor valori, atitudini, cunoştinţe la nivelul parintilor elevilor care să stimuleze comunicarea şi gestionarea cât mai reuşită a relației scoală – familie – comunitate.

SCOP : conştientizarea de către parinti a imensei responsabilitati care le revine in ceea ce priveşte educarea copiilor lor/ evoluţia lor psihosociala, familiarizarea parintilor cu tehnici de comunicare eficienta pentru a depasi constructiv/ pozitiv problemele, dificultatile ce apar in relaţia parinte – copil, pentru a oferi sprijinul de care are nevoie copilul pentru a deveni o fiinta autonoma, cu un înalt nivel al respectului de sine.

OBIECTIVE SPECIFICE:

A.Cadrele didactice isi vor forma urmatoarele competente :

1. *Competenţe metodologice :*
    a. *de elaborare a unor planuri de acţiune personală în contexte educaţionale variate cu potenţial disfuncțional privind comunicarea cu parintii*
    b. *utilizarea adecvată a strategiilor didactice interactive;*
2. *Competenţe* ***de comunicare şi relaţionare :***
    a. *abilităţi de lucru în echipă;*
    b. *comportament prosocial/ empatic;*
    c. *comunicare asertiva;*
3. ***Competenţe psiho-sociale :***
    a. *de aplicare a tehnicilor constructive de management al conflictelor, de construire a echipei, comunicare asertiva, influenţarea/ reglarea comportamentului propriu şi al parintilor elevilor cu care lucrează;*
    b. *de promovare a unor exemple de bune practici la nivelul parintilor clasei de elevi/ scolii in domeniul gestionarii diverselor situații de criza educaționala/ dificultati in relația scoală – familie – comunitate.*
4. ***Competenţe manageriale:***
    a. *de proiectare, implementare si evaluare a unor strategii de intervenţie eficienta la nivelul clasei de elevi/ scolii/ grupului de parinti in cazul a diverse situații de criza educaționala/ dificultati in relația scoală – familie – comunitate;*
    b. *de consolidare a parteneriatului intre instituţii cheie cu responsabilitati in prevenirea si combaterea situațiilor cu potențial disfuncțional la nivelul unitatilor şcolare.*

B.Pentru parintii implicati (participanti):

- *explicarea si interpretarea rolurilor si a responsabilitatilor parintilor din diferite perspective (legislativa, istorica, sociala, economica, culturala si civica);*
- *conştientizarea si interpretarea rolurilor parentale si a implicaţiilor acestora in viata de zi cu zi;*
- *promovarea unui sistem de valori culturale, morale si civice care sa sprijine viata de familie si dezvoltarea armonioasa a copilului, din punct de vedere cognitiv, socio-emotional si fizic;*
- *flexibilizarea si valorificarea rolurilor parentale in direcţia creării unui climat familial sănătos.*

POPULATIE TINTA:

- cadre didactice din învățământul preuniversitar (preșcolar, primar, gimnazial, liceal)

- parinti ai elevilor si copiilor cadre din invatamantul preuniversitar al județului Prahova (gradinite, scoli gimnaziale,licee si colegii)

PROGRAMUL DE ACTIVITATI:

A.Activitati preliminarii

Nr. crt	**Activitati preliminarii**	**Perioada**	**Indicatori de performanta**
1.	Intalnire primar/viceprimar cu membrii Comisiei de invatamant si grupul de initiativa	Ianuarie 2016	
2.	Intalnire : reprezentanti ai Primariei Ploiesti, Comisia de invatamant cu directorii unitatilor de invatamant,reprezentantii ISJ Ph, CCD Ph,CJAP Prahova	Ianuarie 2016	Calendarul + intalniri ale partenerilor
	-crearea grupului de organizare si coordonare, încheierea		Grupul de

3.	protocoalelor de colaborare cu unitatile scolare -selectia şcolilor din judeţul Prahova implicate in proiect -promovarea proiectului in mass-media locala	Ianuarie 2016	coordonare Grupul tinta Articole ,interviuri
4.	- Cursuri de formare pentru cadrele didactice	Februarie 2016	Calendarul cursurilor
5.	- Activitati practice sustinute de cadrele didactice cu si pentru parinti	Martie,aprilie 2016	Calendarul activitatilor
6.	- Expozitie cu produsele activitailor cu parintii/elevii/copii (fotografii,aprecierile parintilor participanti,studii de caz,postere, + produsul final = brosura/DVD)	Mai 2016	Standul proiectului

B. Planificarea modulelor tematice/ calendarul programului de formare a cadrelor didactice din gradinite,scoli gimnaziale, licee si colegii:

Nr. crt.	Modul/ Tema	Nr. ore	Observaţii
1.	Consideraţii generale cu privire la managementul clasei de elevi. Etapele gestionarii situaţiilor de criza educaţionala. Comunicarea eficienta cu parintii – pas important in prevenirea si depăşirea situaţiilor de criza educationala	6	
2.	Psihologia copilului / adolescentului .Particularitati ale dezvoltarii personalitatii in diferite etape de varsta. Cunoasterea si acceptarea nevoilor copiilor . Comunicarea in familie / comunicarea eficienta parinte –copil	6	
3.	Climatul familial si rolul lui in dezvoltarea copilului. Autoritatea parintilor. Stiluri parentale si impactul lor in dezvoltarea personalitatii copilului	6	
4.	Rolul familiei in dezvoltarea abilitatilor socio-emotionale ale copilului. Modalitati de dezvoltare a abilitatilor de management al	6	

Nr. crt.	Modul/ Tema	Nr. ore	Observaţii
	timpului		
TOTAL		**24**	

• **Modalităţi de evaluare a cursanţilor:** portofoliu/ susținerea unei activitati directe cu parintii elevilor/copiilor in cadrul școlilor / gradinitelor de proveniență;

2. Resurse umane: profesori consilieri ai CJRAE/ CJAP Prahova + cursul se va desfasura in luna februarie 2016 la CCD -Prahova

• **Formatori implicaţi** *(nivelul de pregătire): profesor*

3. Criterii economice:

• **Numărul de cursanţi planificaţi:** .....

C.Activitati cu parintii elevilor /copiilor din cadrul scolilor/gradinitelor de provenienta

- temele vor fi stabilite de fiecare cursant la finalul orelor de formare

- activitatile cu parintii se vor organiza in perioada martie-aprilie 2016

- calendarul activitatilor cu parintii va fi stabilit in februarie 2016 la finalizarea cursurilor sustinute de CJRAE, la CCD

METODE:

expunere, conversaţie euristica, dezbatere, lucru in echipe, explicaţia, descrierea, jocul de rol, exerciţii, lectura (analiza de text), problematizarea, observaţii, interviuri, studii de caz, schimburi de experienţa, activitati creative (elaborarea de proiecte, desene, colaje, pliante, afişe, broşuri), colocvii, brainstorming.

MANAGEMENT:

- ***coordonatori proiect*:** Primăria municipiului Ploieşti
- ***parteneri:***

- Unitati şcolare din invatamantul preuniversitar al judeţului Prahova (gradinite , scoli gimnaziale, licee si colegii)
- CCD Prahova
- CJRAE Prahova
- ONG-uri din judetul Prahova, care au drept domeniu de activitate educaţia, etc.
- Societati comerciale

RESURSE:

- ***umane:*** diferiţi specialişti apartinand instituţiilor menţionate mai sus, parinti, elevi, cadre didactice din invatamantul preuniversitar al judetului Prahova
- ***temporale:ianuarie 2016-mai 2016***
- ***instituţionale:*** vezi mai sus
- ***materiale:***

- *spaţiu:* săli de conferinţe / spectacole, săli expoziţie, săli de curs, spaţiu mediateca, etc.

- *mijloace materiale utilizate***:** materiale suport, videoproiector, flip-chart, creta, tabla neagra, chestionare, fise individuale de lucru, fise de evaluare, markere de diferite culori, coli mari de scris, diverse materiale de birotica/pictura/colaj, carti/publicatii de specialitate, pliante, aparate foto, etc.
- ***informaţionale****:* carti / publicaţii de specialitate, site-uri internet.

BUGET: _____

Surse de finanţare:

- Primăria municipiului Ploieşti
- Sponsori

REZULTATE ASTEPTATE:

- Participarea unui număr cat mai mare de unitati şcolare din judeţul Prahova, la desfasurarea activitatilor propuse in proiect;
- atragerea unui număr cat mai mare de parinti, cadre didactice si de diferiţi specialişti in desfasurarea proiectului nostru;
- creşterea nivelului de responsabilizare a parintilor cu privire la viata de familie;
- creşterea gradului de implicare a parintilor si cadrelor didactice in identificarea, evaluarea si rezolvarea problemelor legate de relaţia parinti – copii;
- elaborarea unor materiale (fise de observaţie, studii de caz, rapoarte analiza, proiecte pentru depasirea constructiva a problemelor ce apar in relaţia dintre generaţii), broşuri (ghiduri pentru parinti), postere, fluturaşi cu tematica referitor la educaţia parintilor.

MONITORIZARE:

- analiza / supervizarea de către coordonatorii proiectului a bunei desfasurari a activitatilor incluse in proiect;

EVALUARE:

- 1. număr parinti / cadre didactice din invatamantul preuniversitar al judeţului Prahova atraşi in proiect;
- 2. număr specialişti implicaţi in cadrul proiectului;
- 3, număr ore dirigenţie / lectorate cu parintii pe tematica vieţii de familie efectuate in unitatile şcolare ale judeţului Prahova;
- 4. număr seminarii, colocvii, mese rotunde, alte manifestări organizate pentru parinti /elevi
- 5. număr pliante, afişe, broşuri cu tematica de profil tipărite si distribuite in scoli;
- 6. număr mediateci pe tematica educaţiei pentru parinti organizate in scoli;

- 7. număr alternative / soluţii propuse de echipele parintilor / cadrelor didactice ale judeţului Prahova pentru factorii de decizie, in ceea ce priveşte imbunatatirea relaţiei dintre parinti - copii;
- 8. feed-back-ul oferit prin fise de evaluare adresate parintilor, elevilor, cadrelor didactice, specialistilor implicaţi in proiect;
- 9. marturii din mass-media (articole din ziare, emisiuni radio-TV locale) care vorbesc despre activitatile desfasurate in cadrul proiectului;
- 10.Realizarea CD/DVD la fiecare 6 luni cu informatii si produse ale proiectului (ianuarie si mai 2016) in vederea diseminarii.- publicatie periodica.

PERSPECTIVE:

.....

CENTRUL JUDEȚEAN DE RESURSE ȘI ASISTENȚĂ EDUCAȚIONALĂ PRAHOVA

CENTRUL JUDEȚEAN DE ASISTENȚĂ PSIHOPEDAGOGICĂ PRAHOVA

Repere metodologice pentru desfășurarea activităților educative

în cadrul Proiectului *O primărie căreia îi pasă*

Profesor Badea Mariana, Coordonator CJAP Prahova

Profesor Stan Angela, CJAP Prahova

Repere metodologice pentru desfășurarea activităților educative cu părinții, cadrele didactice

1. Consideraţii generale cu privire la familie. Managementul clasei de elevi: etapele gestionării situațiilor de criză educațională. Comunicarea eficientă cu părinţii – pas important în prevenirea şi depășirea situațiilor de criză educaţională

Familia a fost prima instituţie socială din istoria lumii. Familia constituie o instituţie regăsită în orice societate de oriunde şi din orice timp, ceea ce nu este valabil pentru alte tipuri de instituţii: religioase, economice, politice, educaţionale, medicale. Nu exista societate fără relaţii familiale.

Familia reprezintă un tip de comunitate umană alcătuită din persoane legate între ele prin relaţii de consangvinitate şi înrudire, care trăiesc împreună, cooperează şi au grijă de copii.

Familia s-a delimitat, în funcţie de posibilităţile concrete, într-o diversitate de *forme.* Grupul familial poate fi restrâns sau lărgit în raport de condiţiile economice, de contexte istorice şi culturale specifice diferitelor culturi umane. Ex. *familia extinsă* (formată dintr-un cuplu împreună cu rudele apropiate) si *familia nucleară* (constituită din soţ - soţie şi, ulterior copiii, care trăieşte într-o locuinţă proprie, separat de celelalte rude, s-a impus şi a devenit dominantă în ultimul secol).

Funcţiile familiei sunt:

* *Funcţia de reproducere biologică*. Familia este locul de procreare şi naştere a copiilor (descendenţilor biologici). În prezent această funcţie are o tendinţă regresivă, mai ales în ţările dezvoltate, datorită: diminuării semnificaţiei valorice a copilului în comparaţie cu alte valori (serviciu, carieră, confort) şi opţiunii, mai ales a femeii pentru aceste valori; conştientizării răspunderii faţă de naşterea unui copil, în condiţiile supraocupării părinţilor, etc.

* *Funcţia economică* - este determinată de necesitatea asigurării condiţiilor materiale necesare vieţii de familie, a creşterii şi educării copiilor. În societatea modernă, ambii soţi sunt aducători de venituri în familie ceea ce îi conferă acesteia un mai mare echilibru.

* *Funcţia educativă sau de socializare,* care asigură transmiterea limbii, obiceiurilor, a modelelor comportamentale, a valorilor sociale (v. si socializarea de bază sau primară).

* *Funcţia psihoafectivă* – oferă un cadru favorabil pentru recreere, adaptare şi integrare socială, un cadru care satisface nevoile emoţionale ale omului si îi asigură echilibru, locul de manifestare a bucuriilor şi a necazurilor.

- Măsura în care funcţiile familiei s-au diminuat relevă măsura în care familia a decăzut şi, totodată, măsura prin care este concurată de ***stiluri de viaţă alternative*** precum:

Celibatul – reprezintă opţiunea individului de a trăi singur fără ca această opţiune să se manifeste ca o constrângere exterioară. Celibatul este rezultatul direct al diminuării funcţiilor de protecţie, economice şi afective specifice familiei, şi indirect, al funcţiei de socializare în familia de provenienţă, al incapacităţii tinerilor de a socializa roluri de părinte si soţ.

Căsătoria fără copii – este o altă alternativă faţă de familia clasică (soţ, soţie, copii). Dacă tradiţional acest tip de cuplu era întâlnit accidental, astăzi ponderea lui a crescut foarte mult. Cauzele rezultă din incapacitatea de procreare naturală sau deliberată; din imaturitatea specifică opţiunii spre valori mai mici precum serviciu, confort, distracţii sau din maturitatea specifică unei meniri deosebite (ştiinţifice, artistice) benefice pentru societate. În prezent, în România, cauza principală pentru familiile tinere de a nu avea copii o constituie insuficientele resurse financiare necesara creşterii şi asigurării educaţiei acestora.

Familiile monoparentale presupune creşterea de către un singur adult a unui sau mai multor copii. Apariţia familiilor monoparentale poate fi determinată de:

- divorţ – în majoritatea cazurilor.

- decesul unuia dintre soţi.

- naşteri în afara căsătoriei.

- adopţii din partea unui singur individ – de regulă femeile singure adoptă un copil.

Concubinajul (uniunea consensuala) este o formă informală de convieţuire de lungă durată, aparent similar familiei, dar cu reducţia responsabilizării şi a funcţiilor specifice acesteia şi deci, cu o durată imprevizibilă.

Transformări profunde ale familiei in societatea contemporană privesc:

- *relaţia familie – societate*: reducerea importanţei funcţiei economice a familiei, accentuarea mobilităţii sociale, intensificarea participării femeii la activităţi extrafamiliale, preluarea unor funcţii familiale de către societate, etc.
- *comportamentul tinerilor casatoriţi*: extinderea experienţei sexuale premaritale, controlul fecundităţii, extinderea celibatului definitiv, etc.
- *comportamente nupţiale*: desacralizarea căsătoriei, reducerea motivaţiei economice a căsătoriilor, tendinţa de egalizare a poziţiilor la căsătorie între femei şi bărbaţi, scăderea ratei nupţialităţii, diminuarea natalităţii, etc.
- *comportamente familiale*: creşterea importanţei relaţiilor emoţionale şi afective dintre parteneri, diversificarea formelor de convieţuire, modificarea diviziunii rolurilor în cadrul familiei, creşterea instabilităţii familiei nucleare, etc.

Deşi familia şi-a pierdut mult din caracterul ei de instituţie socială, ea continuă să fie privită favorabil în toate societăţile, încercându-se susţinerea acesteia sub multiple forme.

Conceptul de ***management*** este la fel de bine aplicabil şi clasei de elevi, cu atât mai mult cu cât, managementul este o caracteristică a oricărei activităţi organizate, care tinde către eficienţă maximă. Clasa de elevi are atributele unei activităţi organizate, a unei activităţi care nu suportă eşecurile (vezi consecinţele individuale şi sociale negative ale analfabetismului, delincvenţei, inadaptării).

În sistemul organizaţional al clasei, rolul cadrului didactic, de conducător al majorităţii activităţilor instructiv – educative, şi comportamentele fundamentale ale cadrului didactic (planifică, organizează, conduce, coordonează, îndrumă, controlează, etc.) sunt de natură managerială. Profesorului ii revine responsabilitatea de a armoniza dorinţele clasei, aşteptările părinţilor cu cerinţele şcolii, societăţii; aceasta misiune dificilă cere, însă, din partea cadrelor didactice abilităţi manageriale.

Un *management defectuos* al clasei poate fi uşor identificat şi prin luarea în considerare a câtorva consecinţe ce se manifestă la nivelul elevilor, precum: oboseala, lipsa de motivare, minciuna, agresivitatea, dar şi comunicarea ineficientă cu părinţii elevilor. Acestea sunt situaţii de criză educaţională, care pot provoca cadrul didactic în vederea gestionării eficiente şi cerând din partea cadrului didactic un efort semnificativ, strategii de intervenţie ferme, dar prudente, căci intervenţiile stângace sau chiar nonintervenţiile cadrului didactic nepregătit pot favoriza extensia crizei. Iată sugestiile specialiştilor (v. R. Iucu), în acest sens, operaţia de gestionare a crizelor fiind o iniţiativă managerială prin excelenţă, ce trebuie să se conducă după următoarele ***etape:***

I.Identificarea şi cunoaşterea acestora

II. Etiologia situaţiei de criză

- presupune cunoaşterea profundă a situaţiei şi a *cauzelor care au generat-o*, ce trebuie explorate multicriterial;
- accentul trebuie pus pe ceea ce uneşte şi pe ceea ce echilibrează (v. elementele cu valoare de liant şi pe cele stabile).

III. Decizia

- cere din partea cadrului didactic promptitudine, rapiditate, perseverenţă, dar şi variante rezolutive nonstandard;
- alternativele trebuie să fie numeroase, iar durata luării deciziei una foarte scurtă şi fără ezitări, reveniri.

IV. Program de intervenţie

- se referă la aspectele operative ale intervenţiilor.

V. Aplicarea măsurilor

- pune în evidenţă necesitatea ajustării lor permanente la situaţie, la oameni, la caracteristicile momentului ales.
- un bun manager face în aşa fel încât să-i situeze pe toţi cei implicaţi în ipostaza de participanţi activi la procesul de soluţionare a crizei.

VI. Controlul

- asigură verificarea şi optimizarea cursivităţii intervenţiilor, a gradului de omogenitate şi coerenţă.

VII. Evaluarea

- are în vedere măsurarea şi aprecierea stării finale a grupului în urma incheierii demersurilor rezolutive, pe baza unor indicatori relevanţi.
- elaborarea concluziilor în urma impactului cu starea de criză ajută la prevenirea viitoarelor situaţii de acest gen.
- un bun manager ştie să valorifice/ exploateze *aspectul formativ* (funcţiile ameliorative) al crizei, considerand-o o veritabilă şansă de invăţare.

2. Cunoașterea nevoilor copiilor premisă a unei comunicări eficiente părinte –copil

Cunoașterea nevoilor emoționale ale copilului joacă un rol important în relația părinte – copil și facilitează optimizarea comunicării cu propriul copil. Astfel, părintele știe ce și cât să aștepte de la copilul său, solicitările sale fiind în concordanță cu nevoile copilului, dar mai ales știe ce , cât și cum să ofere/ arate acestuia prin propriul comportament pe care îl manifestă față de copil. Satisfăcând *nevoile emoționale* ale copilului, îi oferă un climat socio-afectiv propice formării unei imagini de sine pozitive ceea ce determină *încrederea în sine*. Copilul are *nevoie de dragoste*, aceasta însemnând *ascultarea* copilului când îşi exprimă gândurile şi sentimentele, acordarea *atenţiei* când are nevoie și nu în ultimul rând *afecţiune* (zâmbet, cuvinte de încurajare, apreciere, exprimarea încrederii în el ca persoană etc). Copilul are *nevoia de onestitate* - părintele este cel mai important model în acest sens prin exemplul propriu. Copilul resimte *nevoia de respect* – cerem respect copilului, dar și el trebuie tratat ca o persoană valoroasă, deci cu respect. Copilul trebuie să se simtă acceptat ca persoană – nevoia de acceptare. *Nevoia de corectitudine în aplicarea regulilor și nevoia de constanţă* - copilul trebuie să cunoască regulile, iar aplicarea lor să fie constantă şi corectă, după cum au fost stabilite. Comportamentul adultului trebuie să fie constant în timp şi în diferite situaţii. Schimbarea regulilor îl face pe copil să fie confuz şi nesigur şi îi transmite mesajul că respectarea lor nu este atât de importantă. Și nu în ultimul rând *nevoia de timp petrecut cu părintele* - importantă este calitatea, nu cantitatea timpului petrecut împreună cu copilul.

Specialiștii în domeniu identifică din practica relației – părinte copil modalități diverse de exprimare, satisfacere a nevoii de dragoste manifestată la copil. Gary Chapman și Ross Campbell în lucrarea " *Cele cinci limbaje de iubire ale copiilor*" vorbesc despre *cinci limbaje de iubire ale copiilor* și anume : *mângâierile fizice , cuvintele de încurajare, timpul acordat, darurile și serviciile .* Aceștia explică faptul că un rol esențial în dezvoltarea unei relații armonioase cu propriul copil îl are modul în care părintele identifică limbajul principal, cel la care copilul său este mai sensibil și reacționează mai bine și utilizează modalități specifice prin care îî transmite copilului mesajul că îl iubește. Așa se face că unii copii, respectiv părinți acordă importanță îmbrățișărilor (*limbajul mângâierilor fizice*). Pentru alții *cuvintele încurajatoare*, spuse cu bândețe, pe un ton adecvat, fără critică și vorbe tăioase reprezintă limbajul esențial de iubire a copilului. Autorii explică că pentru copiii *care au ca principal limbaj de iubire timpul acordat* este important faptul că părintele face ceva împreună cu copilul, desfășoară, se implică efectiv în

activitate cu acesta, iar pentru alți copii *darurile și serviciile pot reprezenta limbaje principale de iubire.*

Aspectele precizate de autori pot fi utilizate în activitățile cu părinții sprijinindu-i să observe și să identifce la propriul copil limbajul principal, astfel învățând cum să exprime, arate copilului iubirea pe care i-o poartă. Majoritatea părinților își iubesc copiii, însă nu este suficient doar să simtă acest lucru ci este important să exprime într-un mod adecvat, să arate copilului afecțiunea, dragostea găsind modalități specifice copilului său.

3. Climatul familial și rolul lui în dezvoltarea copilului. Autoritatea părinților. Stiluri parentale și impactul lor în dezvoltarea personalității copilului

Familie, școală, societate în general, cu toții suntem responsabili de educația tinerei generații. În contextul actual, al provocărilor permanente ale lumii contemporane, devine tot mai clar că este nevoie de un parteneriat educațional autentic familie - școală pentru creșterea adecvată, dezvoltarea sănătoasă, armonioasă a copiilor noștri și astfel formarea unor viitori adulți responsabili.

Studiile în domeniu evidențiază importanța mediului familial asupra dezvoltării copilului confirmând faptul că familia are un rol determinant în dezvoltarea personalității acestuia și integrarea lui școlară și socială. Auzim frecvent expresia "cei 7 ani de-acasă". De multe ori ca și cadru didactic o invocam atunci când ne confruntăm cu diverse situații. Dar ce semnifică ea?

Modelele de conduită, cerințele și exigențele părinților față de proprii copii constituie influențe hotărâtoare pentru punerea bazelor personalității copilului. Toate acestea vor determina dezvoltarea sa ulterioară, formarea caracterului, stimularea motivației, a aspirațiilor, conturarea idealului de viață. Chiar dacă este mic, copilul absoarbe tot ca un burete, absoarbe tot ceea ce vede, aude, trăiește. Se poate spune că familia oferă temelia pe care școala construiește, ridică .

Așadar, climatul familial este esențial pentru educația copilului. Acesta poate constitui un element important de întărire a familiei, cu efecte pozitive asupra educației copilului, dar poate avea și efecte negative.

Explicată de specialiști ca un raport psihosocial între părinți și copii, care generează un comportament social de supunere, *autoritatea părintească* este o componentă esențială a climatului familial și are un rol semnificativ în educația în familie. Deși există percepția că deținătorul autorității în familie este tatăl, adevărata autoritate părintească se întemeiază pe unitatea de opinii și acțiuni a celor doi părinți, nu este autoritatea mamei și autoritatea tatălui ci este un tot. Aceasta rezultă din calitățile părinților, din imaginea pe care o oferă ei copiilor în orice moment, din atitudinile lor față de copii. Ea se exprimă în atitudini variate care pot merge de la autoritarism la permisivitate. *Modul în care părinții înțeleg să o manifeste poate să servească în educația copiilor sau dimpotrivă poate constitui o frână în dezvoltarea acestora având efecte negative*. Spre exemplu, autoritarismul care de multe ori se împletește cu permisivitatea generează stări tensionale în relația părinți-copii, blocaje la nivelul comunicării dintre aceștia, comportamente ale copiilor ca timiditate excesivă sau dimpotrivă ostilitate, precum și limitarea autonomiei și lipsă de încredere în propriul potențial. Mai mult decât atât, copiii sunt lipsiți de repere stabile (deoarece părinții au atitudini oscilante, când foarte autoritari, când foarte permisivi), de securitate și certitudini necesare, ceea ce îi poate face să devină instabili, să fie lipsiți de o coerență internă și chiar să eșueze în comportamente delincvente.

Părinții trebuie să știe, de asemenea, că *în modul de manifestare a afectivității lor față de copil stă atât forța cât și slăbiciunea lor față de acesta.* Prin iubire, afectivitate părinții confirmă copiilor ideea că sunt valoroşi, importanţi, că-i înțeleg, îi apreciază și îi respectă. Pentru copil, iubirea este condiţia creşterii, dezvoltării sănătoase, armonioase. Așadar, nevoia de afecțiune, dragoste pe care copilul o resimte este esențială, însă excesul părinților (un climat supraprotector) în această privință poate avea și consecințe negative, după cum un climat subprotector are vizibile efecte negative. Cum se explică acest lucru? În primul caz, *supraprotecția*, din dorința de a-l proteja considerând copilul „neajutorat”, părintele riscă să-l sufoce afectiv, să-l răsfețe, să-i tolereze multe greșeli sau să-i satisfacă toate plăcerile și dorințele, iar toate acestea vor conduce în timp la: incapacitatea copilului de a-și asuma anumite responsabilități, lipsa de autonomie comportamentală, dependență prea mare față de adulți ceea ce-i produce mai târziu, la intrarea în grădiniță, școală, dificultăți de adaptare. În cazul al doilea, *subprotecția* (un nivel scăzut al afectivității, fie lipsa ei), efectele negative sunt vizibile în plan psihosocial, ele concretizându-se într-o fragilitate, vulnerabilitate a copilului, acesta devenind hipersensibil, mai puțin comunicativ, iar cu timpul se accentuează putând genera comportamente greu de corectat mai târziu ca: anxietate, teamă, minciună, vagabondaj.

Relațiile dintre membrii familiei generează un anumit tip de climat socio-afectiv care poate avea efecte benefice sau dimpotrivă. *Relația mamă – copil este semnificativă* sub raport educativ. Cercetările arată că atitudinea afectivă a mamei are un rol esențial în dezvoltarea normală a copilului. Astfel, carența afectivă (îndeplinirea necorespunzătoare a rolului matern) sau absența mamei din primii ani de viață ai copilului are efecte multiple atât în planul dezvoltarii fizice (generează încetinire în dezvoltarea fizică), cât și în plan psihosocial soldându-se cu o anumită fragilitate și vulnerabilitate psihică, chiar încetinire în dezvoltarea cognitivă. Nici *rolul tatălui nu este de neglijat*, acesta asigurând sentimentul de securitate și certitudine a familiei, de echilibru al relațiilor intrafamiliale. Părinții reprezintă pentru copil o importantă sursă de învățare, de influențare, constituie modele de atitudini, de comportamente pe care acesta le achiziționează. Efecte negative provoacă și relațiile tensionate, conflictele, neînțelegerile dintre părinți, consecințele fiind insecuritatea afectivă, atitudini contradictorii de la timiditate până la agresivitate și delincvență.

Dezvoltarea imaginii de sine porneşte de la părerile şi reacţiile părinţilor, dar şi ale educatorilor. Aprecierile sau criticile acestora sunt preluate şi interiorizate de către copil, ducând la formarea unei stime de sine scăzute sau ridicate.

Pe de altă parte este important să se cunoască *nevoile emoționale* ale copilului, căci numai răspunzând adecvat acestora, copilului i se oferă un climat socio-afectiv propice formării unei imagini de sine pozitive ceea ce determină *încrederea în sine*. Copilul are *nevoie de dragoste*, aceasta însemnând *ascultarea* copilului când îşi exprimă gândurile şi sentimentele, acordarea *atenţiei* când are nevoie și nu în ultimul rând *afecţiune* (zâmbet, cuvinte de încurajare, apreciere, exprimarea încrederii în el ca persoană). *Nevoia de onestitate* - părintele este cel mai important model în acest sens prin exemplul propriu. *Nevoia de respect* - copilul trebuie tratat ca o persoană valoroasă. *Nevoia de acceptare* – copilul trebuie să se simtă acceptat ca persoană. *Nevoia de răbdare din partea părintelui* justificată prin faptul că pentru copil este nevoie uneori de explicaţii şi de exerciţii repetate pentru a-şi însuşi unele comportamente sau atitudini. *Nevoia de corectitudine în aplicarea regulilor și nevoia de constanţă* - copilul trebuie să cunoască regulile, iar aplicarea lor să fie constantă şi corectă, după cum au fost stabilite. Comportamentul adultului trebuie să fie constant în timp şi în diferite situaţii. Schimbarea regulilor îl face pe copil să fie confuz şi nesigur şi îi transmite mesajul că respectarea lor nu este atât de importantă. Și nu în ultimul rând *nevoia de timp petrecut cu părintele* - importantă este calitatea, nu cantitatea timpului petrecut împreună cu copilul.

În acest context ideea de parteneriat familie - școală se impune tot mai mult ca prioritate în managementul educațional. Fiind o formă de comunicare și colaborare în sprijinul copilului, la nivelul procesului educațional, el presupune *o unitate de decizii și acțiuni* ce trebuie să respecte câteva principii esențiale precum :

- *respectul individualității* – fiecare beneficiar (elev/ părinte) este o persoană care are dreptul la respect și înțelegere, acceptare așa cum este el, respectarea identității culturale, etnice, religioase etc;
- sinceritatea – presupune o o abordare cât mai realistă a situațiilor, corelată cu o imagine cât mai clară a dificultăților întâmpinate, respectând deciziile beneficiarului ;
- confidențialitatea – nevoia de a păstra secretul problemelor familiei;
- recunoașterea propriilor limite și recurgerea la colaboratori/ specialiști (psihologi, consilieri școlari, asistenți sociali etc) care pot sprijini în anumite momente.

Modul cum interrelaționează părinții și profesorii își pune amprenta pe formarea și instruirea copilului. Din păcate, complexitatea relațiilor umane și sociale generează uneori și fisuri în relația amintită. Acestea ne readuc în atenție faptul că este necesar să fim cu toții în aceeași echipă – unde interesele comune sunt implicarea în dezvoltarea copiilor noștri, hotărârea de a nu ne da bătuți niciodată în privința vreunui copil oricât de dificil ne este. Este important să știm ca și cadru didactic, diriginte că atunci când suntem față în față cu părintele vorbind despre copil, mult mai eficient este să abordăm lucrurile astfel:

- să începem prin a descrie ceva bun, în loc să subliniem ce n-a facut copilul ;
- să descriem ce trebuie să facă copilul (comportamentele așteptate);
- să împărtășim informații pertinente, în loc să dăm sfaturi;
- să descriem ce metode au funcționat acasă și la școală;
- să colaborăm găsind împreună modalități de acțiune, de sprijinire a copilului în scopul depășirii dificultăților cu care se confruntă.

Deşi părinţii pot să difere în ce priveşte modul în care încearcă să controleze sau să-şi socializeze copiii şi în ce priveşte măsura în care fac asta, se presupune că rolul principal al părinţilor este de a influenţa, învăţa şi controla copiii.

Studiile in domeniu au evidentiat 4 dimensiuni importante ale comportamentului părinţilor in relatiile cu copiii: strategiile de disciplinare, căldura şi apropierea, stilul de comunicare, expectanţele cu privire la maturitate şi control. În funcție de acestea se pot identifica urmatoarele *stiluri parentale* :

1. *Stilul autoritar*

Părintele care adoptă acest stil aşteaptă de la copil să urmeze reguli strict stabilite de părinţi. Sunt orientaţi spre supunere şi statut şi se aşteaptă ca ordinele lor să fie executate fără explicaţii. Aceste reguli au o valoare absolută, iar cea mai mică greşeală este însoţită de pedeapsă. Nu se explică copilului raţiunea pe care se bazează regulile, singura „explicaţie" pe care o oferă fiind „Pentru că aşa am spus eu!, pentru că sunt mama ta/ tatăl tău/ Nu discutăm!". Părinţii au aşteptări mari, dar nu sunt foarte atenţi la nevoile copilului. Intenţia copilului de a-şi manifesta independenţa este interpretată ca o formă de rebeliune, fapt care reprezintă o sursă importantă a conflictelor copil-părinte.

De obicei, părintele este rece şi detaşat de copil, impunând respectul muncii şi al efortului. Astfel, stilul autoritar îl învaţă pe copil să devină ordonat, disciplinat, respectuos faţă de cei de care îi este frică . De asemenea, se dezvoltă spiritul critic al copilului, îl învaţă să devină ,,perfecţionist" (,,Dacă faci ceva, atunci fă-o perfect"). Din păcate, adoptarea acestui stil, atrage după sine numeroase dezavantaje. Aceşti copii au performanţe bune la şcoală şi nu au de obicei probleme comportamentale, însă nu prea demonstrează abilităţi sociale - vor învăţa foarte greu să fie maleabili, sensibili la dorinţele altora, vor fi neiertători cu cei care greşesc . Vor întâmpina dificultăţi în realizarea unei comunicări eficiente, frecvent lipsiti de iniţiativă, de curaj şi veşnic nemulţumiti, deoarece se tem în permanenţă că vor putea greşi.

2*. Stilul democratic*

În mod similar cu părinţii autoritari părinţii democratici stabilesc reguli şi se aşteaptă ca copiii să le respecte, însă o fac într-o manieră democratică. Aceşti părinţi sunt sensibili la nevoile copiilor şi le ascultă întrebările. Atunci când copiii nu se comportă aşa cum se aşteaptă ei, sunt mai iertători şi nu sunt atât de orientaţi spre pedeapsă ca şi părinţii autoritari. Baumrind considera că aceşti părinţi au standarde clare pentru comportamentul copiilor şi urmăresc măsura în care copiii le ating. Sunt asertivi, dar nu sunt intruzivi sau restrictivi. Metodele lor de disciplinare sunt suportive, mai degrabă decât punitive. Ei doresc ca ai lor copii să fie asertivi şi responsabili, disciplinaţi, dar şi cooperanţi.

Copiii îşi vor dezvolta un echilibru emoţional care va sta la baza dezvoltării armonioase a personalităţii, deprinderi de comunicare eficientă, vor manifesta creativitate, capacitate decizională, autonomie personală. Ca urmare a încurajărilor făcute şi a încrederii care li se acordă, vor avea un nivel ridicat al stimei de sine, ceea ce va contribui la dezvoltarea respectului față de sine și față de ceilalți.

3. *Stilul permisiv*

Părinţii permisivi sau indulgenţi, au foarte puţine aşteptări de la copii. Îşi disciplinează foarte rar copiii pentru că au expectanţe foarte scăzute cu privire la maturitate şi autocontrol.

Sunt atenţi la nevoile copiilor dar nu au aşteptări clare de la ei. Sunt nonconformişti şi blânzi, nu impun copiilor un comportament matur, lasă la latitudinea copiilor procesul de autoreglare, evită confruntările. Sunt în general apropiaţi de copii şi comunicativi, adoptând de multe ori mai degrabă statutul de prieten al copilului decât cel de părinte.

Copilului crescut într-o manieră indulgentă îi va fi greu să înţeleagă rolul limitelor, al regulilor şi să ţină cont de ele atunci când situaţia o va cere; de aceea, pentru foarte mulţi adulţi, el poate fi considerat obraznic sau chiar copil problemă. Părinţii se pot aştepta ca foarte curând el ,,să preia controlul familiei" în sensul că nu va mai face decât ce vrea el şi nu va mai accepta sfaturi, iar părintele va fi ,,depăşit" de situație la un moment dat.

4. *Stilul neimplicat/ indiferent*

Părintele neimplicat nu are prea multe aşteptări de la copil, nu este atent la nevoile acestuia şi comunică destul de puţin. Nu este preocupat de realizările copilului şi nici nu manifestă frecvent trăiri emoţionale pozitive pentru el. Deşi satisfac nevoile fundamentale ale copiilor, ei sunt în general detaşaţi de viaţa copilului. În cazuri extreme aceşti părinţi pot ajunge chiar să respingă sau să neglijeze nevoile copiilor, uneori chiar lasă de înţeles că acesta este ,,în plus", reprezintă o povară de care s-ar putea lipsi oricând.

Copiii îşi pot dezvolta o stimă de sine redusă (asemenea copiilor crescuti autoritar), pot deveni timorati şi urmăriti în permanenţă de un complex de inferioritate . Lipsa afecţiunii, chiar dacă pe de o parte îi face mai rezistenți la greutăţile vieţii, copiii crescuți indiferent vor fi mai rigizi, mai insensibili la sentimentele şi la dorinţele celorlalţi, mai apatici .

5. *Stilul protector*

Părintele protector este aparent un părinte model: el este extrem de atent la nevoile copilului şi se dedică cu toată fiinţa meseriei de părinte. Prioritatea lui este să-i ofere acestuia securitate, deoarece conştientizează că un copil este o fiinţă foarte fragilă, care are nevoie în permanenţă de sprijin şi de protecţie. Are grijă să îşi înveţe copilul în primul rând să fie precaut şi rezervat faţă de tot ceea ce vine din afara familiei.

Din păcate, uneori protecţia acordată copilului este exagerată, părinţii devin veşnic îngrijoraţi. Când îşi văd copilul plângând, devin agitaţi, creând, fără să îşi dea seama, mai multă tensiune. Atunci când apare o problem se grăbesc să caute vinovaţii şi să ţină morală, fapt care duce la scăderea eficienţei rezolvării conflictului şi a învăţării unor reguli de disciplină. Acceptă greu situaţia în care copilul începe să îşi dezvolte independenţa, însă ei nu creează conflicte, ci intră în panică, ,,se consumă".

4. Rolul familiei în dezvoltarea abilităților socio-emoționale ale copilului

Existența unui om, viața în general implică confruntarea atât cu situații, evenimente pozitive, dar și negative - provocări care pot pune la încercare abilitățile de adaptare. Studiile în domeniu, dar mai ales realitatea arată că nu sunt suficiente doar abilitățile intelectuale pentru adaptarea la provocările pe care viața ni le oferă ci și *emoțiile* sunt o sursă de informații importante pentru existența noastră. Ele modelează comportamentele noastre direcționate atât spre noi înșine (intrapersonal) dar și cele direcționate spre ceilalți (interpersonal). Pot fi *pozitive* (generate de evenimente care sunt în concordanță cu scopurile noastre) sau *negative* (apar atunci când situațiile cu care ne confruntăm sunt în contradicție cu scopurile noastre), facilitând sau periclitând adaptarea individului la evenimentele cu care se confruntă.

Practica arată că persoanele care au abilități emoționale bine dezvoltate au șanse mai mari să comunice adecvat, să stabilească și să mențină relații optime cu ceilalți, să se adpateze mai bine la situațiile cu care se confruntă. Acest fapt ține de ceea ce se numește *inteligență emoțională.*

Daniel Goleman definește *inteligența emoționala ca fiind capacitatea de a recunoaște propriile emoții și sentimente și pe ale celorlalți, de a ne motiva și de a face un bun management al impusurilor noastre spontane, cât și a celor apărute în relațiile cu ceilalți*. Autor al lucrării “Inteligența emoțională, cheia succesului în viață”, Goleman explică că aceasta *determină potențialul de a ne însuși abilități practice bazate pe cinci elemente: conștiința propriilor afecte, reacții și resurse; motivația; autocontrolul; empatia; sociabilitatea.*

Aceasta se dezvoltă pe parcursul vieții, avându-și originea în dezvoltarea competențelor emoționale și sociale de la cele mai fragede vârste, una dintre acestea fiind și perioada preșcolară .

La această vârstă, *competența emoțională influențează dezvoltarea cognitivă* a copiilor, facilitând pregătirea și adaptarea la mediul școlar și cerințele acestuia. De asemenea, se află în strânsă legatură cu *competențele sociale* influențând *stabilirea și menținerea relațiilor* cu ceilalți. Deficitul în dezvoltarea acestor competențe socio - emoționale se corelează de obicei cu o imagine de sine negativă , ceea ce poate să conducă, în ceea ce-i privește pe copii la: *dificultăți de relaționare cu ceilalți* care pot genera respingere de către colegi, izolare sau marginalizare; *dificultăți de îndeplinire a sarcinilor școlare* care pe termen lung pot avea drept consecință insucces școlar, absenteism, abandon școlar; *predispoziție pentru comportamente neadecvate*/ tulburări de comportament (nerespectarea regulilor, comportamente aggressive etc).

Specialiștii în domeniu arată că în *dezvoltarea competențelor emoționale* la vârsta preșcolară este necesar să se aibă în vedere următoarele aspecte: *experiențierea și învățarea exprimării adecvate a emoțiilor , înțelegerea și recunoașterea lor și dezvoltarea abilităților de reglare emoțională prin deprinderea copiilor cu strategii de reglare emoțională adecvate varstei.* Pe de altă parte, dezvoltarea *competențelor sociale* implică exersarea în scopul dezvoltării *abilităților interpersonale* (de relaționare corespunzătoare cu ceilalți, de rezolvare adecvată a situațiilor cu potențial conflictual prin utilizarea unor strategii specifice vârstei) și dezvoltarea *abilităților intrapersonale* (respectarea regulilor, acceptarea corespunzatoare / tolerare situații care provoacă frustrarea) .

Factorii care contribuie la dezvoltarea competențelor emoționale și sociale ale copiilor țin, pe de o parte, de propria persoană *(factori intrapersonali* ca de exemplu particularități ale temperamentului) și factori care țin de ceilalți (*factori interpersonali* cum sunt mediul familial, mediul școlar educațional).

Se știe că trăsăturile temperamentale fiind înnăscute determină predispoziția către o anumită modalitate de a reacționa atât emoțional cât și comportamental. Din această perspectivă unii specialiști apreciază faptul că unii copii reușesc să se adapteze cu ușurință la cerințele mediului, să respecte regulile, sunt capabili să dezvolte mai ușor relațiile cu ceilalți, dar sunt și copii care întâmpină dificultăți în ceea ce privește respectarea regulilor, menținerea unor relații adecvate cu ceilalți, sunt mai reactivi –fiind percepuți ca impulsivi, agresivi, după cum există și copii care au o anumită predispoziție spre izolare, sunt mai retrași.

În ceea ce privește *factorii interpersonali*, se poate evidenția influența deosebită a familiei și școlii în general. Așteptări neadecvate ale părinților față de copiii lor, reacțiile părinților în situații conflictuale, stilul de comunicare dintre aceștia și modul de comunicare cu propriul copil, reacțiile părinților față de manifestările emoționale ale copiilor, modul propriu al părinților de a-și exprima emoțiile sunt doar câteva dintre aspectele care țin de factorii interpersonali ce influențează dezvoltarea competențelor emoționale și sociale ale copiilor.

Toate aceste aspecte subliniază rolul esențial al mediului familial, rolul părinților, cadrelor didactice , adulților din preajma copilului în formarea acestuia. Cu toții dorim să avem copii care ascultă, disciplinați, care-și îndeplinesc sarcinile de lucru, care răspund adecvat solicitărilor. Acest fapt implică exersarea și dezvoltarea la copil a acestor abilități, utilizând diverse strategii adecvate specificului vârstei.

Practica educațională și experiența de părinte, precum și studiile în domeniu arată că strategiile de disciplinare a copilului de vârstă preșcolară ține de modul de organizare a mediului de învățare. Din această perspectivă, adultul (părinte, cadru didactic) are un rol important,

fiind cel care trebuie să sprijine copilul în învățarea comportamentelor adecvate și respectarea rutinelor și a regulilor.

Copilul are nevoie de momente libere, de joc, dar și de activități bine structurate, organizate, identificate în programul unei zile. Dintre acestea, rutinele sunt acele activităţi care se repetă zilnic, în același moment al zilei şi oarecum în acelaşi fel, rolul lor fiind de a oferi un mediu caracterizat prin siguranță și liniște copilului. De ce ? Atunci când anumite lucruri se desfășoară în ordine, copilul știe la ce să se aștepte, nu mai are de-a face cu ceva total necunoscut, nou, imprevizibil care ar putea să-i producă îngrijorare, neplăcere pentru că poate să-l întrerupă din activitățile plăcute. Se știe că există o serie de momente tensionate în relația părinte – copil, de exemplu când copilul refuză să se îmbrace, să se spele pe mâini, se supără, plânge, țipă când trebuie să plece de la locul de joacă sau este când este întrerupt din activitățile de joc plăcute, când trebuie să se pregătească de somn etc. Aceste situații vizează astfel de activități denumite *rutine*: *rutinele de igienă*: spălatul pe dinţi, pe mâini, tot corpul, pieptănatul părului, îmbrăcarea; *rutinele de masă*: pregătirea pentru masă, comportamentul din timpul mesei; *rutinele de curăţenie*: strângerea jucăriilor, strângerea lucrurilor personale, ordinea în cameră ; *rutinele de dinaintea somnului*: pregătirea pentru somn, îmbrăcarea în pijamale.

Una dintre funcțiile importante ale rutinei este de a asigura ordine în viața copilului, ceea ce conferă *siguranță și control*. Cum se poate face acest lucru ? Prin prin stabilirea și obișnuirea copilului cu un *un program şi cu ordonarea spaţiului din jur. Stabilirea unui program* presupune a-l obișnui pe copil cu o ordine relativ fixă de desfășurare a anumitor activități în programul unei zile, de exemplu: mai întâi rutina de igienă de dimineaţă, apoi micul dejun, apoi ora de joacă afar etc. Odată cu învăţarea anumitor rutine, copilul poate fi învățat să respecte și reguli (de exemplu reguli de joacă cu cei de vârsta sa când este afară să împartă jucăriile cu ceilalţi copii, să nu se îndepărteze de locul de joacă etc; reguli de joacă în casă/ clasă – strângerea jucăriilor după ce se termină jocul , vorbește frumos cu colegii etc). *Ordinea spaţiului* vizează obișnuirea copilului cu faptul că toate lucrurile din jurul său au un loc al lor. Pentru aceasta este necesar să i se arate copilului de mai multe ori care este locul fiecărui lucru (locul păpuşilor, locul jocurilor, a diverselor obiecte din camera sa sau din clasă) şi eventual să fie ajutat să îl pună la loc, după ce se joacă cu el. Acest fapt contribui la înțelegerea de către copil a noţiunii de ordine ceea ce va sprijini în continuare formarea deprinderilor de ordine, curățenie la locul de joacă, învățare etc

Rutinele *au rolul de a face ca o activitate să fie previzibilă , adică copilul știe ce are / va avea de făcut/ ce se așteaptă de la el .* Pentru aceasta , adultul trebuie să-i explice clar ce

trebuie să facă, pe de altă parte apropierea rutinei trebuie anunțată dinaninte: de exemplu, când e momentul să încheie jocul preferat pentru a veni la masă, i se anunță acest lucru dinainte “ mai sunt 5 minute până când ne pregătim de masă , strîngem jucăriile, ne spălăm pe maini și ne așezăm la masă “. Îndeplinirea acestor acțiuni trebuie apreciată de adult, copilul trebuie lăudat ca să știe că se descurcă bine, ceea ce-l încurajează să continue să o facă , iar când rutina s-a transformat în obișnuință laudele pot înceta.

Unele activităţi ce presupun rutine nu sunt interesante, captivante așa cum sunt jocurile copilului, din acest motiv sunt mai puțin plăcute și devin uneori chiar problematice pentru copil. Abilitatea adultului stă tocmai în faptul de a învăța să le facă plăcute copilului . Cum poate acest lucru ? Folosind elementele de joc, valorificînd ceea ce este specific vârstei copilului - jocul, de exemplu: să includă jucăria preferată a copilului în desfășurarea anumitor rutine (spalarea pe dinți, încheierea nasturilor, legarea șireturilor etc) ; să utilizeze poveștile (să stimuleze desfășurarea anumitor rutine construind o poveste cu acestea în care personajul principal este copilul etc). Astfel, aceste activități pot deveni pentru copil o provocare plăcută și treptat să se transforme în obișnuințe.

****

APLICAŢII

Consideraţii generale despre familie

GRUPA 1

Plecând de la analiza următorului text, identificaţi funcţiile familiei. Care dintre acestea vi se par mai importante pentru familia contemporană? De ce?

Familia este definită drept un tip de comunitate umană alcătuită din persoane legate între ele prin relaţii de consangvinitate şi înrudire, care trăiesc împreună, cooperează şi au grijă de copii.

GRUPA 2

Analizaţi comparativ familia tradiţională şi familia modernă, plecând de la cele două texte puse la dispoziţie, mai jos. Identificaţi cel puţin 4 diferenţe majore intre acestea, indiferent de criteriul luat în calcul pentru analiză. Concluzionaţi asupra semnificaţiei acestor transformări.

Familia Simpson se relaxează la un picnic la iarbă verde. În coşul de picnic sunt produse achiziţionate din supermarket în vederea consumului.Deoarece familia Simpson este alcătuită doar din părinţi şi copii, este o familie nucleară. Doamna Simpson tocmai a obţinut o nouă slujbă, având acelaşi venit cu domnul Simpson, motiv pentru care reclamă egalitatea în drepturi dintre femei şi bărbati. Fiul familiei doreşte să iasă diseară cu prietenii şi negociază democratic acest aspect cu tatăl său.

Familia Sosdea (în 1920) se odihneste după o zi de muncă la câmp desfăsurată în vederea producerii resurselor necesare pentru autoconsum. Domnul Sosdea, tatăl, consideră că el reprezintă autoritatea familiei, iar membrii familiei trebuie să se comporte având în vedere acest aspect. Familia Sosdea, este o familie extinsă, deoarece, pe lângă nucleul familial, este inclus si bunicul.

GRUPA 3

Realizaţi portretul mamei ideale/ tatălui ideal, din perspectiva rolului său educativ, urmărind să identificaţi cel puţin 3-5 atribute pentru fiecare dimensiune urmărită (vezi desenul de mai jos):

GRUPA 4

Realizaţi portretul tatălui ideal, din perspectiva rolului său educativ, urmărind să identificaţi cel puţin 3-5 atribute pentru fiecare dimensiune urmărită (vezi desenul de mai jos):

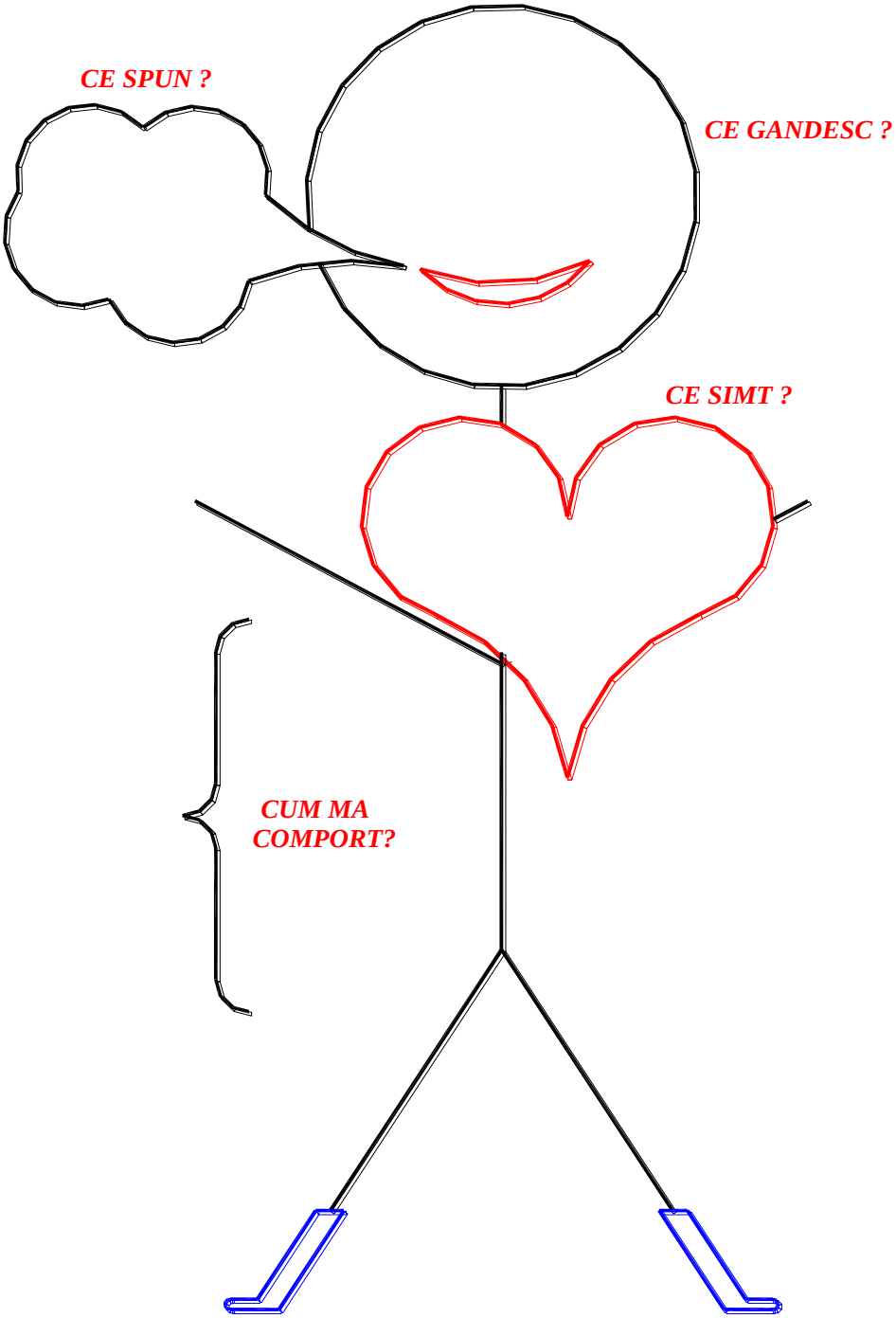

GRUPA 5

Gândindu-vă la ce tip de raport trebuie să existe între soţ-soţie, conturaţi câteva dintre reprezentările şi aşteptările lor reciproce. Apoi, analizaţi. Cum îi afectează aceste aşteptări pe copii?

GRUPA 6

Analizaţi următoarele noi modele familiale/ alternative la viaţa familială tradiţională prin prisma consecinţelor lor atât în plan individual (asupra membrilor familliei), cât şi in plan social: uniunea consensuală, familii monoparentale, familii "vitrege", cuplul fără copii, etc.

Dezbatere (activitate frontală, în jurul următoarelor întrebări):

Se poate vorbi de o prăpastie între generaţii?

Copilul este actor al propriei educaţii?

Separarea părinţilor echivalează cu o condamnare educativă a copiilor?

Şcoala a preluat din funcţiile educative ale familiei?

Rolul matern – un rol complex, rolul patern – un rol educativ secundar?

Nevoi ale copiilor

1. *Sarcina* : Părinții grupați în 4 grupe vor realiza urmatoarele sarcini de lucru: grupurile nr. 1 și nr. 2 identifică „Așteptarile părinților de la copii / ce așteaptă/ doresc părinții de la copii" ; grupurile nr. 3 și nr. 4 identifică „Ce doresc/ așteaptă copiii de la părinții ?" . Apoi se discută pe baza răspunsurilor evidențiind nevoile copiilor și rolul părinților din această perspectivă.

2. *Sarcina* : Părinții organizați pe grupe vor identifica pe baza observației și analizei relației cu propriul copil limbajul/ limbajele principale de iubire ale copilului și modalitățile prin care

poate optimiza un anumit tip de limbaj. (grupa nr. 1 de părinți abordează *limbajul mangâierilor*, grupa nr. 2 părinți abordează limbajul cuvinte încurajatoare, grupa nr. 3 părinți abordează limbajul timpul acordat, grupa nr. 4 – limbajul darurile , grupa nr. 5 – limbajul serviciile) Se lucrează pe baza informațiilor prezentate din lucrarea autorilor Gary Chapman și Ross Campbell în lucrarea " *Cele cinci limbaje de iubire ale copiilor*".

Strategii de disciplinare

Sarcina *Analizați situațiile prezentate și identificați modalități de intervenție adecvată.*

1. *Copilul întârzie la masă. Manierele la masă*

Copilul întarzie frecvent la masă ceea ce creează o atmosfera neplăcută înainte de fiecare masă. Când se așează la masă se agită fară încetare, molfăie, plescăie, păteaza etc.

2. *Refuzul copilului de a merge la culcare*

Părintele îi spune copilului că e timpul pentru culcare, iar acesta refuză cu încăpățânare să se urce în pat/ apare râzând poznaș în ușa dormitorului cerând câte ceva .

3. *Accesele copilului de furie în public*

Părintele si copilul intră în magazin. Copilul vede o jucarie care îi place și îi cere părintelui să i-o cumpere. Părintele refuză întrucat îi cumpărase jucarii și are de făcut multe alte cumpărături care au prioritate. Atunci copilul începe să strige cât poate de tare că vrea jucăria și plânge, atragând atenția celor din magazin.

4. *Copilul vorbește obraznic părintelui*

Părintele îi spune copilului să facă ceva , iar copilul refuză, vorbește obraznic cu părintele spunându-i "Nu vreau! Fac ce vreau ! Lasă-mă-n pace!"

5. *Copilul vorbește urât*

Vă simțiți mai bine ca niciodată, când deodată auziți copilul rostind o expresie / un cuvânt din cateva litere care vă face părul măciucă, vă taie respirația. Imediat vă gândiți " Dacă mi-a spus-o mie, poate să spună și altora – colegilor la grădiniță, doamnei educatoare etc ".

6. *Copilul minte*

Supărat pe copil fiindca a spart un obiect/ vărsat laptele etc , părintele furios întreabă “cine a spart/ vărsat?” iar copilul răspunde “ a venit un piticuț si a spart lampa/ vărsat laptele etc!

Comunicarea cu copiii

Sarcina : *Construiți dialogul/ discuția purtată cu copilul în următoarele situații:*

1. Radu a venit la dumneavoastra să vă spună că s-a certat cu Dan pentru că nu a vrut să-și împartă jucăriile cu el.
2. Mihaela are nevoie de ajutorul dumneavoastră. Unul dintre copiii de la grădiniță a râs de ea pentru că poartă ochelari .
3. Andreea are nevoie de ajutorul dumneavoastră. A facut ceva de care îi este rușine, a luat jucăria unui coleg.

Agresiunea emoţională

Joc de rol (în perechi): ***CE ÎNŢELEGE COPILUL?***

1. *Parintele* ii dă o sarcină de indeplinit copilului şi înainte de a o termina vine şi-i ia lucrul din mână şi îi spune: "*Lasă că eşti mic, termin eu!"*
   Copilul: ”Nu sunt capabil să duc la bun sfârşit o sarcină!”
   Rezultat posibil: adulţi cu slabă încredere în forţele proprii, care deşi capabili, nu dovedesc performanţă pe măsura acestui potenţial);

2. *Părintele* ii cumpără o jucărie (nu cea dorită de copil) şi-i spune: "*Să nu o strici ca şi pe cea de data trecută!"*
   Copilul: ”Dorinţele şi alegerile mele nu sunt corecte/ demne de luat în seamă, doar ceea ce alege părintele este corect!”

Rezultat posibil: un adult care va lăsa ca sentimentele şi dorinţele sale să fie călcate în picioare.

3. *Părintele* işi trimite la joacă copilul cu 3 jachete pe el, deşi afară sunt 20 de grade, iar ceilalţi copii au un singur jerseu.
   Copilul: ”Sunt mai vulnerabil decât ceilalţi”.
   Rezultat posibil: un adult precaut, care ii va considera intotdeauna pe ceilalţi mai puternici decât el.

4. *Părinte* care ii interzice copilului să facă anumite lucruri pentru că "*eşti incă mic!"*
   Copilul : “Nu trăi viaţa, nu te bucura".
   Rezultat posibil: adulţi anxioşi.

5. Părintele spune: “*Ne-am sacrificat pentru tine! Cine ar mai fi făcut pentru copilul lui ce am făcut noi pentru tine?"*
   Copilul: “Poate era mai bine să nu fi existat”
   Rezultat: Apar sentimente de inadecvare socială, iubirea trebuie să fie una necondiţionată.

6. Părintele işi manifestă grija faţă de copil, nu cumva acesta să cadă pe geam de la etaj, spunându-i: *“Mişcă-te de lângă geam că-ţi rup picioarele".*
   Copilul: ”Ce e mai rău: să îmi rupă mama picioarele sau să cad jos?”
   Rezultat: creează confuzii.

****

BIBLIOGRAFIE:

CURY, A., *Părinți străluciți, profesori fascinanți*, Editura FOR YOU,Bucuresti, 2005

DOLTO, F., *Când părinţii se despart. Cum să prevenim suferinţele copiilor,* Editura TREI, Bucureşti, 2003

FABER, A., MAZLISH,E., *Comunicarea eficientă cu copiii. Acasă și la școală*, Editura Curtea Veche, București, 2002

CHAPMAN, G., CAMPBELL, R., *Cele cinci limbaje de iubire ale copiilor, Editura Curtea Veche, 2011*

GOLEMAN, D., *Inteligența emoțională, cheia succesului în viață*, Editura Allfa, București, 2004

MITROFAN, I., *Cuplul conjugal – armonie şi dizarmonie*, Ed. Ştiinţifică şi Enciclopedică, Bucureşti, 1989

MUNTEAN, A., POPESCU, M., POPA, S., *Victimele violenţei domestice*, Ed. Eurostampa, Timişoara, 2000

OSTERRIETH, P., *Copilul şi familia,* Ed. Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1973

SHAPIRO,S.,SKINULIS, K., *Cum devenim părinți mai buni*, Editura Humanitas, București, 2012

STEFAN,A.C., KALLAY E., *Dezvoltarea Competențelor Emoționale și sociale la preșcolari. Ghid practic pentru părinți*, Editura Aqua Forte, Cluj, 2009

VINCENT, R., *Cunoaşterea copilului*, Ed. Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1972

VOINEA, M., *Sociologia familiei,* Tipografia Universităţii Bucureşti, 1993

VRASMAS, E., *Consilierea și educația părinților*, Editura Aramis, București, 2002

www.parintibuni.ro

www.meseriadeparinte.ro

www.SuntMamica.ro

www.SfatulParintilor.ro

MULTĂ BAFTĂ

în activităţile cu părinţii!

ADULȚI IMPLICAȚI – COPII EDUCAȚI

Enuță Ioana – Director gradinita 28 Ploiesti
Datcu Daniela Elena – Prof. înv. preșcolar
Ionescu Luciana – Prof. înv. preșcolar

,,Omul nu se naște uman, ci devine în procesul educației''-R.E.Park

Ca orice instituție și instituția familiei își are funcția ei care în trecerea de la tradiționalitate la modernitate pierde din importanța funcției socializatoare.

Socializarea este un proces de transmitere - asimilare a atitudini-lor,valorilor,concepțiilor sau modelelor de comportare specifice unui grup în vederea formării ,adaptării și integrării sociale a unei persoane.

Conform acestei definiții părinții au rolul de a oferi copilului șansa formării sale sociale,dobândirii echilibrului emoțional și a integrării în viața socială.

Însă nu trebuie să ignorăm faptul că părinții exercită influențe educaționale asupra copiilor prin două modalitäti:

1. În mod direct, prin acțiuni mai mult sau mai puțin organizate și dirijate,utilizând o serie de metode și tehnici educative.
2. În mod indirect, prin exemplele de conduită oferite, precum și prin climatul psihosocial existent în grupul familial.

Marele pedagog John Locke,convins de puterea exemplului în familie,afirma : ,,Nu trebuie să faceți în fața copilului nimic din ce nu vreți să imite''.

Unii părinți sunt prea grijulii...Căutând să-i protejeze,îi răsfață.Copiii devin fricoși,lipsiți de inițiativă,agățați de fusta mamei, dar și pretențioși greu adaptabili la regulile vieții sociale în afara casei,între colegi.

Dacă părinții sunt foarte severi ,copiii sunt lipsiți de afecțiune ceea ce va duce la apariția unor tulburări în dezvoltarea psihică.

Alti părinți greșesc prin schimbarea atitudinii .Sunt prea severi sau prea îngăduitori ceea ce face ca micuții să aibă o comportare neechilibrată și oscilantă.

Lipsa de supraveghere, dezinteresul, indiferența față de ceea ce gândește copilul este o mare greșeala educativă care duce adesea la pierderea lui de sub control,acesta devenind un copil-problemă din punct de vedere social.

Psihicul copilului este sensibil la situațiile conflictuale care apar în familie.El simte cele mai mici schimbări de atitudine față de el sau între părinți și este puternic tulburat de certuri,neînțelegeri.

J.Piaget,J.Bruner,U.Șchiopu,E.Verza sunt câțiva dintre psihologii preocupați de importanța implicării responsabile a adulților în educarea copiilor și în urma dezbaterilor s-au stabilit zece reguli de bază :

1. Să-ți iubești copilul ! Să te bucuri de el,să-l accepți așa cum este,să-i dai prilej să te iubească !

2. Să-ți protejezi copilul,să-l aperi de primejdii fizice și sufletești !

3. Să fii bun exemplu pentru copilul tău,să-i transmiți valorile și normele etice ale societății !

4. Să te joci cu copilul tău,să-ți faci timp pentru el,să iei în serios jocurile lui, te familiarizezi cu imaginația lui !

5. Să lucrezi cu copilul tău, să-l ajuți sa participe la treburile zilnice din gospodărie !

6. Să lași copilul să dobândească singur experiențe de viață chiar dacă sunt puțin riscante !

7. Să-i arăți copilului oportunitățile în conformitate cu înzestrările și talentele fiecăruia !

8. Să-l înveți să fie ascultător astfel încât prin acțiunile lui să nu genereze suferință nici pentru familie, nici pentru alții !

9. Să aștepți de la copil numai aprecierile pe care le poate da conform gradului de maturitate și propriei experiențe !

10. Să-i oferi copilului trăiri cu valoare de amintire respectiv întâlniri cu prietenii, călătorii,vacanțe,spectacole,serbări de familie,manifestări sportive !

Atitudinea părinților în munca educativă este hotărâtoare.Makarenko,un mare pedagog,se adresa părinților astfel : ,,Să nu credeți că educați copilul numai atunci când vorbiți cu el,când îl povățuiți sau îi porunciți.Îl educați în fiecare moment al vieții voastre, chiar și atunci când nu sunteți acasă.Felul cum vă îmbrăcați, cum vorbiți, cum vă bucurați sau cum vă întristați, cum vă purtați cu prietenii sau cu dușmanii, felul cum citiți ziarul, toate au pentru copil însemnătate.Copilul vede sau simte cea mai mică schimbare de ton, orice subtilitate a gândurilor voastre ajunge la dânsul pe căi pe care voi nu le observați...''

Bibliografie:

1. Mitrofan Iolanda,Ciuparcă Cristian : ***Incursiuni în psihologia familiei,***Editura Press,București 1998
2. Voinea Maria: ***Sociologia familiei***,Editura T.U.B.,București 1993
3. Ionescu Mihaela,Negreanu Elisabeta//***Educația în familie.Repere și practici actuale***,Editura Cartea Universitară,București,2006

AGRESIUNEA EMOŢIONALĂ

PROF. ÎNV. PREȘC. GHIŢĂ ELENA ADINA
PROF. ÎNV. PREȘC. RADU AURORA
GRĂDINIŢA CU PROGRAM PRELUNGIT NR.30, MUN. PLOIEȘTI

Agresiunea reprezintă orice tip de comportament ostil, distructiv al unui individ. Ea poate avea mai multe forme: fizică, psihologică, economică și emotională. Indiferent de forma pe care o are, ea afectează întregul proces de dezvoltare al personalității unui individ. Agresiunea emoțională nu presupune un act violent de agresivitate, ea vizând disconfortul psihic și crearea unor traume, frustrări.

Copiii sunt cei asupra cărora se exercită cele mai multe acțiuni de agresiune emoțională deoarece ei se află în etapa de formare a personalității, când orice comportament îi afectează viitoarea dezvoltare. Involuntar și inconștient părinții exercită cele mai multe acțiuni de agresiune emoțională din dorința de a deține controlul asupra propriului copil, de a-i dirija activitățile, pasiunile, etc. Toate aceste acțiuni îl fac pe copil să nu fie independent, să nu aibă încredere în el, să se simtă slab, inutil.

Un exemplu de agresiune emoțională îl constituie situația în care părinții dau sarcini copiilor, după care îi întrerupe spunând că fac ei treabă în locul lor. Într-o astfel de situație copilul se simte incapabil să ducă la bun sfârșit o sarcină, neîncrezător, fără spirit de inițiativă și fără stimă de sine. O astfel de agresiune emoțională exercitată asupra copilului are urmări și asupra viitorului adult, care va fi un individ lipsit de încredere, care așteaptă ca cei din jur să rezolve sarcinile lui, el plecând din start de la premisa că nu va reuși.

O agresiune emoțională este și cea în care părintele alege pentru copil. Avem situația în care părintele se află în magazin cu copilul. Acesta din urmă dorește o anumită jucărie, însă părintele îl atenționează să nu o strice ca pe cea de data trecută și îi cumpără o jucărie, dar una pe care el o consideră potrivită și nu cea dorită de copil. Într-o astfel de situație copilul se simte trist, furios, frustrat și nu se va juca cu acea jucărie, pentru că nu el și-a dorit-o. Pe termen lung copilul va considera că alegerile lui nu sunt corecte, demne de luat în seamă, ci doar alegerile părinților sunt cele bune.

O agresiune emotională o constituie și grija exagerată a părinților pentru copiii lor. Un exemplu pentru această atitudine este situația în care părintele își trimite copilul la joacă foarte bine îmbrăcat deși afară este cald, iar ceilalți copii sunt mult mai subțire îmbrăcați. Într-o astfel de situație copilul se simte lipsit de libertate, se compară cu ceilalți copii, se simte vulnerabil, se percepe neputincios, mai fragil, că este ceva în neregulă cu el. Pe termen lung va fi un adult slab.

Tot în categoria agresiunilor emoționale pe care părinții le fac asupra copiilor se încadrează reproșurile, evidențierea sacrificiilor pe care aceștia le fac. Un astfel de comportament îl face pe copil să simtă că nu este suficient de bun, că poate era mai bine să nu fi existat. Pe termen lung copilul va avea probleme cu identitatea, nu își va găsi locul în familie, va suferi de o inadecvare socială.

Repetarea ideii unui copil că pe lume nu este nimeni care să îl iubească mai mult decât părinții lui, îl determină pe acesta să devină incapabil să lege prietenii solide, să nu aibă încredere în cei din jur sau mult mai grav să îl facă să își dorească să rămână mereu copil, sau să facă cum zice mama dacă dorește să fie iubit.

Pericolul de a se lovi, de a se accidenta sau chiar de a-și pune viața în pericol este cel care îi sperie cel mai mult pe părinți. Din această

cauză ei reacționează nepotrivit, impulsiv și comit o agresiune care se manifestă prin amenințări, prin ton ridicat, mișcări bruște. Astfel de comportamente îi fac pe copii să simtă teamă, să fie timorați, fricoși, să își creeze confuzii.

Exemplele mai sus menționate sunt cele mai des întâlnite în cazul agresiunii emoționale și de care părinții nu sunt conștienți că le realizează. De aceea este bine indiferent de situație părinții să își păstreze calmul, să analizeze foarte bine gesturile, vorbele pe care le folosesc pentru că utilizate în mod regulat ele afectează pe termen lung copilul, conturându-i o personalitate ce nu se poate integra în societate. Copilul trebuie să simtă că iubirea este necondiționată și să învețe cum să gândească.

BIBLIOGRAFIE

1. Petrea, Irina, *Raftul de parenting-despre părinți și copii,* Trei, București, 2008.
2. Sion, Grațiela, *Psihologia vârstelor,* Editura Fundației România De Mâine, București, 2003.
3. http://www.copilul.ro/printare_articol_Copilul_agresor___Supernanny_cu_copilul_la_scoala_5422_.html, accesat in data de 29.02.2016,ora 22:00.

Metode alternative pentru educarea copilului preşcolar

Grădiniţa cu P.P. nr.23, Ploieşti
Voica Cristina Luiza
Ali Cristina

Esența disciplinei este să găsești alternative eficiente la aplicarea de pedepse.

În materie de disciplină, orice modalitate care generează furie trebuie evitată și orice strategie care sporește încrederea în sine și respectul față de sine trebuie stimulată. De cele mai multe ori, mânați de frică de a nu încuraja toanele și accesele de furie ale copilului, părinții practică un stil de educație mult prea autoritar, sunt interesați doar de instaurarea disciplinei și mai puțin de stările emoționale ale copilului lor. Acești părinți trebuie să înțeleagă că reaua purtare și pedeapsă nu sunt contrarii ce se anulează reciproc, dimpotrivă, se generează și se consolidează una pe cealaltă. Pedeapsă nu împiedică reaua conduită. Îl face doar pe copil să se ascundă mai bine și cu mai multă iscusința. Dacă sunt pedepsiți, copiii ajung să fie mai precauți, nu mai ascultători ori mai responsabili. Nici un copil nu-și spune, după ce a fost pedepsit: "O să devin mai bun. O să fiu mai responsabil și mai cooperant pentru că vreau să-i fiu pe plac acestui adult care mă pedepsește". Copiii au și ei nevoie de părinți cu îndemânare și cunoștințe, care înțeleg că "metoda palmei" este lipsită de sens și care știu să asculte motivele comportamentului copilului, care știu să aline suferințele și să ascultele durerile ascunse.

Piatră de temelie a oricărui tip de educație sănătoasă trebuie să fie distincția dintre dorințe, sentimente și acte. Îngăduie sentimentele, însă limitează actele. Putem astfel să punem limite corecte unor acte și

comportamente nepotrivite, fără a îngrădi însă dorințele sau sentimentele copilului.

Cele mai multe probleme de disciplină au două componente: sentimente furioase și acte furioase. Fiecare componența trebuie tratată diferit; e posibil ca actele să trebuiască limitate și redirecționate. Uneori, simpla identificare a sentimentelor copilului poate fi suficientă pentru a detensiona atmosfera.

Nu putem avea pretenția de a disciplină corect copilul fără a ști înainte ce înseamnă disciplină. A disciplină înseamnă a învață. Autocontrolul este una dintre cele mai importante lecții pe care trebuie să le învețe copilul mic. Și această lecție se învață doar printr-o disciplinare eficientă. Părintele își disciplinează copilul pentru a-l ajuta să-și îmbunătățească atitudinea sau comportamentul, astfel încât să poată deveni mai bun și mai fericit. În disciplinare, obiectivul cel mai înalt este că, în cele din urmă, copilul să învețe cum să-și controleze singur comportamentul, astfel încât să nu mai fie nevoit să se bazeze pe disciplinarea venită din partea altora. Este necesar ca părinții să înțeleagă diferența dintre disciplină, care are drept scop educarea, și pedeapsa, care are drept scop obligarea copilului să se conformeze unor reguli. Un părinte eficient va disciplina în mod permanent (îl va învață pe copil un comportament acceptabil), dar nu va și pedepsi neapărat! Pedeapsă creează durere, pierdere, suferința. Ea este administrată drept consecință pentru o faptă rea. Adeseori, amenințarea cu pedeapsa îi sperie pe copii, determinându-i să asculte. Ea are foarte puțin de-a face cu a-i învață eficient cum să-și controleze propriile acțiuni și după ce amenințarea pedepsei a fost îndepărtată.

Pe cât de variate sunt personalitățile și comportamentele copiilor mici, pe atât de diferite și nenumărate sunt soluțiile și metodele de disciplinare folosite în educația acestora. Nu se pot stabili reguli și metode care să-și dovedească eficiența la fiecare copil sau situație întâmpinată, nu există rețete sigure și infailibile. Ceeea ce este cu adevărat important de luat în calcul în educarea copilului ține de cunoașterea, atât a particularităților de vârstă ale acestuia, cât și a celor individule. La vârste mici, cum ar fi perioada preșcolarității, o foarte utilă modalitate de a face educație este prin intermediul lecturii. Activitatea de a lectură copilului povești s-a dovedit a fi o activitate extrem de plăcută pentru copil, dar mai ales constructivă în procesul de formare și dezvoltare emoțională și socială, de interiorizare a unor reguli de conduită morală, de înțelegere a unor situații din realitate. Beneficiile lecturii sunt explicate prin mecanismul proiecției care funcționează mai mult la copilul mic. Se știe dintotdeauna că la vârstele mici, copiii învață foarte mult prin imitație. Imitația presupune preluarea și învățarea comportamentelor unor "modele". Nu orice adult sau situație este un modeldemn de imitat pentru copil. De obicei copilul mic imită doar acele persoane care îi plac și cu care se identifică. La fel că și adulții, copiii se raportează și ei la un grup de referință, de aceea vor învață anumite comportamente mai repede și cu o ușurință mai mare de la un alt copil decât de la un adult...De aceea rolul lecturilor în viață copilului mic este de a-i oferi modele de comportament cu care să se identifice, făcând astfel anumite lucruri cu o mult mai mare ușurință: sunt mai curajoși, ascultători, se îmbrăca mai repede, folosesc toaletă mai repede...așa cum o fac și personajele lor preferate (fetițele sunt cuminți și frumoase că eroinele din poveștile lor, băieții sunt mai curajoși și nu se mai tem de întuneric, dormind singuri în cameră lor, la fel că eroul lor preferat).

Tehnici comportamentale utilizate pentru educarea copiilor:

1. Metoda de a-i învață pe copii împărțind activitățile în unități mici, accesibile, și recompensand învățarea fiecărei unități.

Este o tehnică care funcționează pentru orice, începând cu învățarea îmbrăcatului, la făcut patul sau temele de la școală. Copiii căpăta astfel independența față de ajutorul constant al adultului, căpăta încredere în forțele proprii, fiind mândri de faptul că reușesc să facă lucrurile "singuri-singurei".

2. Exprimarea limpede a așteptărilor pe care le avem de la copii, în timp ce ei încă mai învață cum e bine și cum nu e bine să se comporte.

Spre exemplu, dacă vrem să se comporte frumos la masă, atunci trebuie să ne exprimăm foarte limpede obiectivele comportamentale, să numim ce au voie și ce nu au voie să facă și să lăudăm sau să ignorăm după cum e necesar, până când copiii învață care sunt standardele impuse de adulți.

3. Încurajarea comportamentelor bune și specificarea foarte clară a motivului pentru care îi lăudăm.

Dacă lăudăm îndeajuns de mult un comportament bun, nu mai trebuie să corectăm atât de mult comportamentul nedorit. "Te-ai îmbrăcat foarte frumos, dragă mea!" E ușor să cădem în capcana de a acordă atenție copiilor doar atunci când se poartă urât și să-i ignorăm atunci când se poartă frumos.

4. Promptarea fizică a unui comportament. Fără țipete, fără urlete, fără lovituri. Doar ghidarea calmă a unui copil să facă o anumită activitate, în ciudă scandalului pe care îl face. Nu trebuie niciodată că adultul să ridice tonul, dar este obligatoriu să ducă lucrurile până la capăt. Ex. "Te rog să nu mănânci ciocolată înainte de masă" nu trebuie să rămână doar o propoziție

aruncată aiurea. Nu trebuie să stai și să repeți același lucru de 15 ori, iei atitudine și nu îi permiți să facă acel lucru.

5. Stabilirea anumitor consecințe, aversive, pentru nerespectarea regulilor. Trebuie să avem reguli clare, trebuie să lăudăm respectarea regulilor și să avem anumite consecințe pentru încălcarea lor. Dacă stabilim o regulă, stabilim și o consecință și ne ținem de ea.

Este important de știut, că atunci când relația părinte copil se bazează pe un fundament solid de iubire și respect, dezaprobarea explicită a comportamentelor copiilor poate fi un aversiv puternic, care are o valoare educativă incomparabil mai mare decât a pedepselor.

"Nimic nu e simplu. Când se transformă motivarea în mită? Îndrumarea, în cicăleală? Înțelegerea, în găsirea de scuze? Consecințele, în pedepse furioase? Noi, părinții, trebuie să ne ajustăm permanent atitudinea și să ne dăm seamă ce facem chiar atunci când o facem. Este o perfecționare continuă, din păcate, lipsită de sesiuni preliminare de practică....Singurul lucru de care putem fi siguri este acela că nu există o formulă unică sau absolută în activitatea de creștere a copiilor mici..."

Catherine Maurice "Lasă-mă să-ți aud glasul"

Bibliografie:

Părintele perfect, Elizabeth Pantley, ed Bussines Tech, București, 2005

Disciplină fără țipete și palme, Dr. Jerry Wycoff, Barbară C. Unell, ed. Meteor Press, 2008

Între părinte și copil, Dr. Haim G. Ginott

Sfaturi practice pentru părinți, Vicki Lansky, ed. Vremea, București, 2005

Comunicarea eficientă, Ion Ovidiu Panisoara, ed. Polirom, București, 2006

UN PROGRAM DE CONSILIERE A PĂRINȚILOR ÎN VEDEREA OPTIMIZĂRII RELAȚIEI GRĂDINIȚĂ – COPIL – FAMILIE

Grădiniţa cu Program Prelungit nr.38, Ploieşti
Prof. Jianu Rossana
Prof. Neagu Maria
Grădiniţa nr.5 (structura a grădiniţei nr.38)
Prof. Sălăjan Coralia

"Fiecare copil pe care îl educăm este un OM dăruit societății"

(N. Iorga)

Societatea modernă întâmpină astăzi o mulțime de provocări, făcând ca viața socială să devină din ce în ce mai complicată. Din ce în ce mai mult apar întrebări la care mulți dintre noi nu găsim răspunsuri atât de ușor. Desigur, printre preocupările multora dintre noi sunt copiii, evoluția lor, viitorul lor. Evoluția galopantă a societății face ca eforturile noastre în vederea educării și formării viitorilor adulți să fie susținute, iar găsirea modalităților cele mai eficiente în acest sens necesită un parteneriat educational – educatori, familie, comunitate - în favoarea și pentru asigurarea viitorului societății, vizând creșterea, educarea adecvată a copiilor noștri. Multe dintre răspunsurile așteptate la problemele societății de astăzi se găsesc în educație și în modul în care definim influențele ei asupra devenirii personalității umane.

Această educație se vrea a fi un flux continuu de influențe modelatoare și transformatoare exercitate pe tot parcursul vieții individului. Actul educațional are ca bază de plecare nevoile și cerințele, interesele

fiecărui individ. Subliniind unicitatea fiecărei persoane, influențele educaționale se vor a fi construite și organizate pentru a răspunde nevoilor interne personale, astfel reușind modelarea și transformarea personalității tinerei generații. Desigur, toate eforturile factorilor educaționali ar fi în zadar dacă nu ar fi orientate, centrate pe copil, pe participarea activă și motivată a acestuia la propria devenire.

Se ridică astăzi o serie de întrebări la care se caută răspunsuri atât în rândul cercetătorilor în domeniu, dar și în rândul familiilor: "C*are este rolul familiei moderne? Ce trebuie făcut pentru a face față cerințelor impuse de societatea modernă? Cum va reuși ea, familia, să echilibreze cerințele sociale și cele individuale ale copilului unic al generației de azi și de mâine?"* Cu siguranță, familia are nevoie de sprijin și suport specializat pentru a găsi răspunsurile adecvate problemelor generate de creșterea, dezvoltarea și educarea tinerei generații.

Din propria experiență, dar și din cercetările făcute de specialiști români, am constatat că nu este ușor să intervii asupra familiilor românești. Viața socio-politică și economică autohtonă din ultimii 25 de ani a creat un mediu tensionat, debusolant pentru majoritatea românilor. Tranziția prelungită, sărăcia, neajunsurile, tendința de schimbare a valorilor sociale și individuale a dus la instalarea sentimentului de nesiguranță, aducându-i pe părinți deseori în încurcătură.Unii se simt singuri, alții abandonează, alții refuză sprijinul, neștiind să-și comunice nevoile. Acestea fiind zise, prin eforturi sustinute de a ne apropia părinţii în demersul educational rasfrânt asupra copiilor lor, le-am propus participarea, alături de noi, la proiectul de educaţie și consiliere parentală restructurat, adaptând conținutul și strategiile intereselor, nevoilor, stilurilor de viață ale celor din familie, dar și ale grădiniței. Ne-am propus ca la finele acestui program să realizăm o

îmbunătăţire a relaţiei dintre părinţi și copii, dar și dintre grădiniţă și familie. De asemenea, speranţele noastre se îndreaptă și spre realizarea acelui parteneriat real care să se caracterizeze prin susţinere reciprocă, prin determinare, având ca centru al acţiunii comune copilul, devenirea sa.

Activitatea de formare în educaţia familială se leagă de imaginea de sine și de reţeaua relaţională a persoanei. Educaţia părinţilor aduce valoarea relaţiilor din interiorul familiei, dar și a părinţilor ca persoane. Cu cât vor ști mai bine, cu atât vor acţiona mai eficient și vor rezolva cu succes eventualele probleme ce vor apărea în familie. De asemenea, acest lucru va avea o influenţă pozitivă în plan personal, aducând o creștere a încrederii în forţele proprii și o atitudine mai flexibilă și deschisă faţă de copii. Aceste activităţi de consiliere au rolul de a-l ajuta pe părinte să se descopere ca partener și ca părinte- formator, deschizând perspective noi de cunoaștere, schimbare, impunând valorizarea capacităţilor interioare, identitatea socială și culturală. Educaţia familială provoacă schimbări asupra climatului general al familiei, aduce la nivelul conștiinţei rolul și funcţiile fiecărui membru al familiei. Educaţia familială permite părinţilor să se apropie de instrumente didactice care sunt cunoscute doar de profesioniști, dar îi ajută în același timp să creeze o metodologie originală specifică familiei lor.

În ceea ce privește educația părinților, preocupările consilierii se referă la domeniul cognitiv și se ocupă, în principal, de sarcinile și faptele educative ale părinților. Intervențiile realizate în cadrul consilierii parentale, se adresează tuturor părinților. Se are în vedere găsirea răspunsurilor, activităților, competențelor prin care se exprimă educația. Scopul consilierii parentale este exprimat prin creșterea competențelor și abilităților educative. ”În cadrul educației părinților este analizată legătura existentă

între funcționarea parentală și funcționarea rolurilor copilului, urmărindu-se creșterea calității parentale. Activitățile angajate se înscriu, în principal, în perspectiva prevenirii.”(Vrășmaș E.A., 2002, pg.165)

Pentru a dezvolta o sesiune de consiliere parentală eficientă şi interesantă pentru grupul ţintă – colectivul de părinţi ai copiilor din instituţia noastră – am realizat o cercetare având ca scop “Evaluarea relațiilor grădiniță-familie și familie-copil în vederea identificării nevoilor de consiliere ale părinților”. Am plecat de la două ipoteze de lucru:

- Dacă există transparență și deschidere din partea cadrelor didactice către nevoile de sprijin ale părinților în educarea copiilor și față de nevoia de cunoaștere a procesului instructiv-educativ din grădiniță, atunci aceștia pot dezvolta cooperare, colaborare cu unitatea școlară.
- Cu cât părinții sunt mai bine pregătiți în ceea ce privește dezvoltarea copilului, tehnici de comunicare, negociere, cu atât integrarea copiilor în colectivitate este mai facilă.

Obiectivele ce au călăuzit demersul cercetării s-a referit la *identificarea pașilor în vederea construirii unei relații eficiente cu părinții, având ca scop dezvoltarea și pregătirea copiilor pentru școală şi identificarea modalităților de intervenție în cazul părinților pentru dezvoltarea capacităților educaționale ale acestora.*

Populația de referință este constituită din părinți ai copiilor preșcolari din grădinițele nr. 38 și 29 din Ploiești. Eșantionul folosit a fost de 120 de părinți din care 82 femei (68,3%) și 38(31,6%) bărbați. Acestora li s-au aplicat două chestionare având ca subiect relaţia părinte – copil, respectiv relaţia grădiniţă – familie/părinţi.

În urma interpretării chestionarelor aplicate s-au tras concluziile care au dus la ”construirea” programului de consiliere structurat într-o sesiune de 15 şedinţe

Vom prezenta un exemplu de consiliere parentală, propunând ca teme de abordat următoarele:

1) ***Etapele (stadiile) de dezvoltare ale copilului / Teoria inteligențelor multiple***

- dezvoltarea fizică, emoțională, cognitivă, socială – disfuncționalități;
- nevoile, interesele și drepturile copilului;
- rolul jocului și a jucăriei;
- rolul părinților în creșterea și educarea copiilor.

2) ***Relația părinți – copii***

- Stiluri parentale (autoritar, hiperprotector, permisiv, nepăsător, democratic, perfecționist);
- comportamente dezirabile/indezirabile – răsfățul, minciuna, violența, încăpățânarea;
- regulile părintelui modern; impunerea limitelor;
- pedepse și recompense;
- mesaje centrate pe persoană; cum să vorbești astfel încât să te asculte copilul; bariere în comunicare;
- ascultarea activă; cum să înțelegem mesajele transmise de copiii noștri (limbaj non-verbal, paraverbal, mesaje subsidiare);
- metode de negociere;

Temele propuse spre dezbatere nu sunt fixe.Ele pot fi schimbate și în funcție de interesele, nevoile, cerinţele, preocupările părinților.

Pentru abordarea fiecărei teme, au fost stabilite metode de lucru (ex: expunerea, exercițiul, dezbaterea, ascultarea activă, acceptarea necondiționată, reformularea, sumarizarea, observarea etc.), instrumente (PPT, exercitii, jocuri de rol, dezbateri etc), exemple de bune practici care au ca rol autocunoaşterea, dezvoltarea de abilităţi diverse, asimilarea de informaţii de specialitate, identificarea elementelor caracteristice interrelaţionărilor cu copiii, punctele tari si cele slabe, modalităţile ce pot duce la eficientiza relaţia intrafamilială, formarea, educarea, dezvoltarea optimă a celor mici.

Rolul consilierii parentale este acela de a interveni în familii pentru a le ajuta să-și înțeleagă menirea, rolul pe care-l au ca părinți, să-i înțeleagă pe cei cărora le îndrumă pașii în viață, copiii, să ”câștige” abilități care să-i ajute să construiască o relație sănătoasă și constructivă între ei și cei mici, dar și în context intrafamilial și/sau interinstituțional (familie – instituție școlară). Nu este ușor, dat fiind faptul că acest demers se lovește de faptul că mulți dintre părinți nu știu să-și comunice nevoile. Din cercetările făcute, dar și din experiența noastră în sistemul de educație, la prima vedere, mulți părinți par refractari. Acest lucru, însă se întâmplă în condițiile în care, aceștia nu simt deschidere din partea cadrelor didactice, ba din contră, percep relația dintre acestea și ei ca înfrânată de o barieră de comunicare, de înțelegere. Mulți dintre ei nu se simt acceptați și înțeleși. De asemenea, s-a constatat că problema neparticipării părinților la activități derulate în scopul favorizării dezvoltării capacităților parentale este strâns legată de anumiți factori:

- lipsa de informare și de experiență în astfel de activități;
- percepțiile părinților în legătură cu astfel de activități de sprijin;
- neîncrederea în coerența și rezultatele unor astfel de programe;

- comunicarea și colaborarea mai mult și mai puțin existente între instituția școlară și familie.

Pe măsură ce aceste bariere sunt ridicate, pe măsură ce părinții se simt acceptați și înțeleși, actul comunicării dintre profesioniști și familii capătă o valență pozitivă, eficientă, devenind parteneri egali, iar actul consilierii va avea toate șansele să-și atingă scopul. Astfel, dacă părinții simt că este mai bine pentru ei și pentru copiii lor și dacă li se oferă programe de consiliere serioase, clare și profesioniste, vor deveni parteneri efectivi și eficienți în demersurile educaționale de care au nevoie copiii noștri.

BIBLIOGRAFIE:

1. **Baban A.,** *Consiliere educațională – Ghid metodologic pentru orele de dirigenție și consiliere,* Editura Asociația de Științe Cognitive din România ASCR, 2009.
2. **Dimitriu Tiron E.,** *Consiliere educațională,* Editura Institutul European, Iași, 2005
3. **Dumitru I. Al.,** *Consiliere psihopedagogică – Baze teoretice și sugestii practice,* Editura Polirom, Iași, 2008.
4. **Dr. Gordon T.,** *Manualul părinților eficace,* Editura Tritonic, București, 2008.
5. **Mateiaș Alexandra,** *Copiii preșcolari, educatoarele și părinții. Ghid de parteneriat și consiliere,* Editura Didactică și Pedagogică, București, 2003.
6. **Vrășmaș E.A.,** *Consiliere și educația părinților,* Editura Aramis, București, 2002.

CE FEL DE PARINTE ESTI?

Educatoare Anghelescu Daniela
Gradinita cu p.n. nr 24 - Ploiesti

Exista in mod cert mai multe feluri de a creste un copil. Fiecare parinte isi pune amprenta asupra modului de crestere a propriului copil. Sunt, insa, similitudini in randul multora, pe care psihologii le asociaza in mai multe stiluri parentale clasice. Tu ce fel de parinte esti?

Cercetarile de specialitate sugereaza existenta a doua elemente principale in functie de care pot fi definite stilurile parentale: caldura si controlul. Caldura parinteasca se refera la capacitatea de a fi apropiat din punct de vedere afectiv de copil, de a fi atent la nevoile si emotiile sale si de a-i arata acest lucru. Controlul parental incorporeaza comportamente de disciplina precum invatarea copiilor sa actioneze conform regulilor, setarea limitelor intr-un mod consistent si emotional neutru, avand asteptari adecvate varstei copilului si monitorizand toata gama de activitati.

Stilurile parentale sunt modele de disciplinare desprinse din metodele aplicate de cei mai multi parinti pentru a-si creste si educa copiii. Sunt impartite in patru mari categorii - autoritar, pemisiv, neglijent si competent. Insa complexitatea pe care o implica cresterea unui copil modern a dus la desprinderea unor stiluri parentale secundare - elicopter, chinezesc, democratic, natural etc. -, ale caror caracteristici ar trebui cunoscute de orice parinte care vrea sa-si disciplineze corect copilul.

Cum se stabilesc stilurile parentale?

Specialistii se folosesc de anumiti parametrii in dezvoltarea celor 4 stiluri parentale clasice. Ei considera ca modul in care parintii actioneaza in comportamentul, educatia si disciplina copilului in copilaria timpurie are un impact puternic in formarea lui la maturitate.

Exista patru dimensiuni ale parenting-ului: strategiile disciplinare; caldura si afectiunea; stilurile de comunicare; asteptarile de la copil.

STILURI PRENTALE

Stilul autoritar este un stil parental extrem de strict, in care parintii detin un mare control in modul de educare si crestere a copilului. Aici, armonia dintre control si afectiune care ar trebui sa guverneze in educarea copilului este dezechilibrata in favoarea controlului si disciplinei stricte. Dicteaza la propriu modul in care micutul ar trebui sa se comporte. Ei impun ascultarea si descurajeaza discutiile si comunicarea; dau directive si impun reguli, au standarde ridicate; se asteapta tot timpul ca ceea ce ordona sa fie pus in practica, fara drept de apel; au niveluri scazute de sensibilitate si nu permit ca micutii lor sa greseasca; copiii crescuti in astfel de medii au un risc crescut pentru a dezvolta comportamente de risc si sa se alieneze treptat de parinti.

Iata cateva intrebari la care parintii cu stil autoritar raspund de obicei afirmativ:

- Aplici pedepse de genul ”daca nu ai scris frumos tema, o rescrii” sau ”daca ai gresit un cuvant, il scrii de 100 de ori pana inveti sa il scrii corect”?
- Ii spui copilului tau cu ce sa se imbrace?
- Tu decizi ordinea activitatilor pe care sa le desfasoare?
- Crezi ca prin pedeapsa, copiii isi indreapta cel mai repede comportamentul?

Stilul competent este recunoscut ca fiind cel mai armonios tip de parenting, care imbina controlul parental cu dragostea si afectiunea parinteasca. Este un stil moderat, in care parintii stabilesc limite, de cele mai multe ori impreuna cu copilul si se bazeaza pe consecinte naturale in urma unor comportamente, lasandu-i pe copii sa invete din propriile greseli. Exista o comunicare stransa intre copii si parinti; ei explica intotdeauna copiilor de ce impun anumite reguli si de ce trebuie ca acestea sa fie urmate. Ei rezoneaza intotdeauna cu copiii si asculta mereu si punctul de vedere al copilului, chiar daca nu sunt intotdeauna de acord cu ei; sunt fermi, dar totodata iubitori si calzi in

disciplinarea copilului; stabilesc standarde ridicate, dar incurajeaza copilul spre a le atinge, nu le impun; acestei parinti incurajeaza independenta copiilor inca de mici si ii ajuta sa fie responsabili.

Daca raspunzi afirmativ la urmatoarele intrebari, este posibil sa te incadrezi in categoria parintilor competent:

- Pastrezi o relatie buna cu cadrele didactice ale copilului tau?
- Il lasi pe copil sa isi exprime emotiile negative (furia, tristetea, frustrarea), deoarece l-ai invatat pe sa le exprime intr-un mod adecvat?
- Atunci cand copilul gresesti, il ajuti sa invete sa repare sis a evite greseala pe viitor?
- Negociezi cu copilul, in limite rezonabile, regulile de comportament pe care acesta trebuie sa le respecte?
- Consideri ca un copil poate decide singur ce comportament sa adopte, atata timp cat constientizeaza responsabilitatea alegerii sale?
- Copilul tau are libertatea de a alege, insa in acelasi timp te intreaba si pe tine daca e buna alegerea pe care a luat-o?

Stilul parental neglijent, indiferent, neimplicat este stilul parental in care parintii se implica foarte putin in cresterea si educarea copilului; nu impun reguli sau limite si nici nu au vreo asteptare de la copiii lor. Lipseste atat controlul parental, cat si afectiunea in cresterea copilulul. Atat practic, cat si teoretic, parintii sunt absenti din viata copiilor. Singurele momente in care se implica sunt acelea in care copii se baga in buclucuri si acestia trebuie sa le rezolve.

Daca raspunzi afirmativ la urmatoarele intrebari, este posibil sa fii caracterizat de acest stil parental:

- Consideri ca de obicei, problemele legate de educatia copilului dispar de la sine?
- Copilul trebuie sa isi urmareasca singur comportamentul si sa isi dea seama daca este gresit sau corect?

- Il lasi pe copil sa invete pe cont propriu (singur) abilitati si modalitati de comportamente adecvate?
- Situatiile in care comunici cu copilul tau sunt cele in care are nevoie de ajutorul tau pentru ca are probleme?

Stilul permisiv (indulgent) este characteristic parintilor care nu stabilesc si nici nu impun limite, lasand copiii sa-si stabileasca propriile reguli, programe si activitati; care nu au asteptari specifice sau foarte mari de la comportamentul copiilor. Acesti copii pot avea in viitor probleme in a se adapta cerintelor si regulilor vietii de matur, in a capata autonomie si independenta si in a fi responsabili; ei pot avea de asemenea probleme de ordin emotional.

Parintii permisivi raspund de obicei cu "da" la intrebarile de mai jos:

- Incerci intotdeauna sa indeplinesti dorintele copilului tau?
- Consideri ca nevoile si drepturile copiilor sunt mai importante decat ale parintilor?
- Consideri ca este datoria ta de a repara consecintele negative ale greselilor copilului si sa il protejezi pe acesta de efectele negative ale actiunilor sale?
- Treci usor cu vederea peste o greseala a copilului tau?

Stil parental democratic este bazat, in primul rand, pe respectarea drepturilor copilului. Regulile sunt adoptate la nivelul intregii familii si aprobate impreuna cu acestia (ajuta la responsabilizarea copilului prin alinierea lui, in drepturi, cu restul membrilor familiei). Disciplina este relaxata, indulgenta, fara pedepse aspre - se bazeaza pe invatarea din greseli mai mult decat pe taxarea acestora.

Foarte putini parinti sunt adepti ai unui singur stil parental. De obicei, acestia imprumuta caracteristici si metode de crestere ale copilului de la mai multe stiluri parentale principale, inscriindu-se astfel intr-un patern mixt, eclectic, propriu lor.

BIBLIOGRAFIE:

- Byron Tanya, *Educa-ti pozitiv copilul (ofera ce vrei sa primesti*), Editura Aramis, Bucuresti, 2009;
- Moision Anton, *Calauza parintilor in educarea copiilor*, Editura Aramis, Bucuresti, 2010;
- http://www.suntparinte.ro/stilurile-parentale;
- http://www.copilul.ro/copii-1-2-ani/ingrijire-copii-mici/Ce-fel-de-parinte-esti-Stilurile-parentale-a7876.html.

CLIMATUL FAMILIAL ŞI ROLUL LUI ÎN DEZVOLTAREA COPILULUI

GRĂDINIŢA CU PROGRAM PRELUNGIT SCUFIŢA ROŞIE
PROFESOR ANDRONACHE GHEORGHIŢA
PROFESOR MIHALCEA LARISA MARILENA

Familia este o formă de comunitate umană, intemeiată prin căsătorie, care este formată din soţi şi copiii acestora.

Familia umană se deosebeşte de alte grupuri prin următoarele caracteristici: e formată din persoane unite prin relaţii de căsătorie, sânge, adopţie; membrii familiei locuiesc sub acelaşi acoperiş, alcătuind un singur menaj; e compusă din persoane care interacţionează în cadrul rolului de soţ- soţie, mamă- tată, etc.; menţine şi perpetuează o cultură comună derivată în principal din cultura societăţii date, prezentând şi caracteristici proprii familiei respective.

În *Dicţionarul UNESCO* întâlnim o abordare mai largă, în care familia e înţeleasă drept : *„ formă de comunitate umană întemeiată prin căsătorie, care uneşte pe soţi şi pe descedenţii acestora prin relaţii strânse de ordin biologic, economic, psihologic şi spiritual”.* Această definiţie este apropiată mult de înţelegerea sociologică a conceptului şi se poate ajunge la o concluzie practic- metologică potrivit căreia abordarea familiei trebuie făcută în strânsă legătură cu funcţionalitatea ei.

Mediul familial

Mediu = “înseamnă societatea, lumea în mijlocul căreia traieşte cineva, ambianţa, anturaj”.(DEXI)

Familial = “care aparţine familiei, care se referă la familie.”(DEXI)

Într-o lume în care toate instituţiile şi tipurile de raporturi sociale se schimbă în ritm accelerat, familia nu poate să rămână neschimbată şi nu poate fi absolutizat un model sau altul de organizare familială sau de interacţiune părinte- copil. Nu se poate recomanda o „reţetă” universal valabilă a familiei bune din punct de vedere al reuşitei în dezvoltarea copilului, în asigurarea succesului din punct de vedere educaţional şi al integrării sociale.

Climatul familial este sinonim cu atmosfera sau moralul familiei. Acest climat poate fi pozitiv sau negativ. Influenţele educative exercitate de parinţi depind în mare parte de sensul pozitiv sau negativ al acestuia. Astfel că achiziţiile psiho-comportamentale realizate de copii sunt influenţate de climatul familial. S-a demonstrat ca aceleaşi influenţe educative pot avea efecte diferite asupra copiilor în funcţie de climatul familial în care acestea se exercită. La vîrsta preşcolară, este foarte util *Desenul familiei*, ca probă proiectivă de desen, relativ simplă, prin care se pot culege o multitudine de informaţii despre membrii familiei, relaţiile dintre aceştia, atmosfera de familie.

Începând din primii ani de viaţă , copilul preia de la cei din jur gesturi , atitudini , limbajul , exemple de comportament . Prima relaţie a copilului cu lumea exterioară este cea cu familia . Aceasta îi oferă copilului primele informaţii despre lumea ce-l înconjoară , primele norme şi reguli de conduită , dar şi climatul socioafectiv . Acest tip de relaţie este hotărâtoare în devenirea personalităţii nu numai prin faptul că ea este primordială şi se menţine pe toată durata vieţii ,

dar şi prin faptul că familia mediază şi condiţionează comunicarea şi interacţiunea cu celelalte componente sociale , în special cu gradinita si şcoala .

Influenţele educative pe care familia le exercită asupra copiilor se pot manifesta fie direct , prin acţiuni mai mult sau mai puţin dirijate , fie indirect , prin modele de conduită oferite de către membrii familiei , precum şi prin climatul psihosocial existent în familie . Modelele de conduită oferite de părinţi – precum şi climatul socioafectiv în care se exercită influenţele educaţionale constituie primul model social cu o influenţă hotărâtoare asupra copiilor privind formarea concepţiei lor despre viaţă , a modului de comportare şi relaţionare în raport cu diferite norme şi valori sociale . Este unanim recunoscut faptul că strategiile educative la care se face apel în familie , mai mult sau mai puţin conştientizate , determină în mare măsură dezvoltarea personalităţii , precum şi rezultatele şcolare ale copiilor , comportamentul lor sociomoral.

Familia şi relaţiile familiale reprezintă principalul izvor al vieţii afective a omului. Relaţia copilului cu mama şi tatăl său sunt baza dezvoltării sentimentelor faţă de sine şi ceilalţi.

Acest lucru este foarte clar surprins de Dorothy Law Nolte în poemul său:

Copiii învaţă ceea ce trăiesc(1954)

Dacă trăiesc în critică şi cicăleală, copiii învaţă să condamne;

Dacă trăiesc în ostilitate, copiii învaţă să fie agresivi;

Dacă trăiesc în teamă, copiii învaţă să fie anxioşi;

Dacă trăiesc înconjuraţi de milă, copiii învaţă autocompătimirea;

Dacă trăiesc înconjuraţi de ridicol, copiii învaţă să fie timizi;

Dacă trăiesc în gelozie, copiii învaţă să simtă invidia;

Dacă trăiesc în ruşine, copiii învaţă să se simtă vinovaţi;

Dacă trăiesc în încurajare, copiii învaţă să fie încrezători;
Dacă trăiesc în toleranţă, copiii învaţă răbdarea;
Dacă trăiesc în laudă, copiii învaţă preţuirea;
Dacă trăiesc în acceptare, copiii învaţă să iubească;
Dacă trăiesc în aprobare, copiii învaţă să se placă pe sine;
Dacă trăiesc înconjuraţi de recunoaştere, copiii învaţă că este bine să ai un ţel;
Dacă trăiesc împărţind cu ceilalţi, copiii învaţă să fie generoşi;
Dacă trăiesc în onestitate, copiii învaţă respectul pentru adevăr;
Dacă trăiesc în corectitudine, copiii învaţă să fie drepţi;
Dacă trăiesc în bunăvoinţă şi consideraţie, copiii învaţă respectul;
Dacă trăiesc în siguranţă, copiii învaţă să aibă încredere în ei şi în ceilalţi;
Dacă trăiesc în prietenie, copiii învaţă că e plăcut să trăieşti pe lume.

Părinţii , în calitate de primii educatori ai copiilor impun respect , stimă , iubire profundă , prin superioritatea conduitei lor . Dacă în faţa unei greşeli grave , comisă de copil , parintele se manifestă ca un bun sfătuitor , acordându-i încredere , sugerându-i soluţii acceptabile ca valoare morală , în raport cu vârsta şi cu particularitaţile psihoindividuale , atunci se va crea climatul necesar cultivării sincerităţii , a răspunderii faţă de propriile fapte. Practica educaţională dovedeşte ca nimic din ceea ce îl inconjoară pe copil nu are o mai puternică forţă decât afecţiunea , ca element distinctiv al ambianţei necesare dezvoltării puiului de om . Cele mai frumoase raţionamente şi cele mai nobile sfaturi nu fac cât un gest de mărinimie , de iubire şi respect .

Exemplele de dragoste , de încredere îi fac pe copii să nutrească la rândul lor, dragoste şi respect faţă de părinti , faţă de fraţi şi , mai tarziu ,

faţă de educatoare. Ideea de ambianţă afectivă nu trebuie echivalată cu cea de creare a unui climat de răsfăţ , de satisfacere a oricărei dorinţe , fără a-l solicita pe copil,în exerciţiul efortului necesar modelării sale . Mai ales în domeniul moral , în care formarea convingerilor şi a conduitei necesită un sistem de cerinţe ferme , susţinute permanent de respect pentru personalitatea copilului , făcându-l , totodată , să se simtă iubit şi ocrotit .

Bibliografie:

1. Shapiro Stanley, Karen Skinulis.,,*Cum devenim părinţi mai buni''* Editura Humanitas, 2003;
2. Vasile Diana Lucia, ,, Introducere în psihologia familiei şi psihosexologie'', Editura Fundatiei România de mâine, 2007;
3. Dogaru Zoe, Manolache Adriana, ,, Consilierea părinţilor '', Editura Cuvântul INFO, 2009.

CE ÎNSEAMNĂ SĂ FII PĂRINTE?

Prof.înv.preşc.:Stan Daniela

Prof.înv.preşc.:Leca Antoaneta

Educatoare:Oprea Elena

Grădiniţa cu P.P. ,,Sf.Mucenic Mina"Ploieşti

„Neamul"

de Tudor Arghezi

Când intri-n casa ta,
Tu râzi şi cântă.
Necazul tău,
Ţi-l lasă afară-n prag,
Căci neamul
-trebuie să-ţi fie drag.
Şi casa trebuie să-ţi fie:
Veşnic sfântă!

A fi părinte este cea mai mare dorinţă a unui cuplu nou format. Cine nu-şi doreşte un copil?

Tinerii părinţí îşi doresc cu adevărat un copil? Ştiu ce responsabilităţi îţi dă,,meseria"de părinte?

Să fii părinte nu e un lucru tocmai uşor. Să ai răspunsul potrivit la momentul potrivit – aceasta nu se poate improviza. Dacă aveţi tendinţa să-l lăsaţi pe copilul dumneavoastră să facă ce vrea sau, dimpotrivă, să-l ţineţi prea discurt, nu este un lucru atât de uşor.

Familia şi relaţiile familiale reprezintă principalul izvor al vieţii afetive a omului. Relaţia afectivă a copilului cu mama şi tatăl său vor fi modelul de bază al dezvoltării sentimentelor faţă de sine şi ceilalţi. Acest lucru este frumos şi foarte clar surprins de Dorothy Law Nolte în poemul său „*Copiii învaţă ceea ce trăiesc*” (1954) :

,,Dacă trăiesc în critică şi cicăleală, copiii învaţă să condamne;
Dacă trăiesc în ostilitate, copiii învaţă să fie agresivi;
Dacă trăiesc în teamă, copiii învaţă să fie anxioşi;
Dacă trăiesc înconjuraţi de milă, copiii învaţă autocompătimirea;
Dacă trăiesc înconjuraţi de ridicol, copiii învaţă să fie timizi;
Dacă trăiesc în gelozie, copiii învaţă să simtă invidia;
Dacă trăiesc în ruşine, copiii învaţă să se simtă vinovaţi;
Dacă trăiesc în încurajare, copiii învaţă să fie încrezători;
Dacă trăiesc în toleranţă, copiii învaţă răbdarea;
Dacă trăiesc în laudă, copiii învaţă preţuirea;
Dacă trăiesc în acceptare, copiii învaţă să iubească;
Dacă trăiesc în aprobare, copiii învaţă să se placă pe sine;
Dacă trăiesc înconjuraţi de recunoaştere, copiii învaţă că este bine să ai un ţel;
Dacă trăiesc împărţind cu ceilalţi, copiii învaţă să fie generoşi;
Dacă trăiesc în onestitate, copiii învaţă respectul pentru adevăr;
Dacă trăiesc în corectitudine, copiii învaţă să fie drepţi;
Dacă trăiesc în bunăvoinţă şi consideraţie, copiii învaţă respectul;
Dacă trăiesc în siguranţă, copiii învaţă să aibă încredere în ei şi în ceilalţi;
Dacă trăiesc în prietenie, copiii învaţă că e plăcut să trăieşti pe lume.”

Un om a venit la un înţelept şi l-a întrebat :**cum să-şi educe copiii**.
La care înţeleptul i-a răspuns: „În viaţă, foloseşte-ţi toate puterile ca să te educi pe tine însuţi. Îndreaptă-ţi toate puterile către curăţarea inimii tale. Iar cu copilul comportă-te la fel ca o pasăre. Când puiul prea mic vrea să iasă din cuib, pasărea îi corectează mişcările cu aripa. Ea îi îndreaptă drumul cu calm, fără măcar să încerce să-i explice ceva. Aşa să procedezi cu copilul tău atunci când vrea să o ia pe căi greşite". Este o pildă grăitoare a lui Oleg Torsunov, un medic Ayurveda din Rusia, cunoscut la nivel mondial şi specialist în domeniul psihologiei şi relaţiilor familiale.
Fiecare copil are nevoie să fie protejat şi acceptat; are nevoie ca ceilalţi să-l placă. Fiecare micuţ are nevoie să fie călăuzit şi chiar îi trebuie un anumit element de control din partea adultului, pe măsură ce îşi dezvoltă încrederea în sine şi face primii paşi spre independenţă. Cu cât paşii sunt mai fermi, mai inteligenţi, cu atât sunt mai mari şansele ca aceşti copii să devină ceea ce ne dorim şi ceea ce am fi vrut să fim când, la rândul nostru eram în perioada de formare.

Singura cale de a forma copii buni este să devenim mai întâi părinţi buni. Copiii sunt singura speranţă pentru viitor, tot aşa cum noi, părinţii, suntem singura lor speranţă pentru prezentul şi viitorul imediat.
Pentru a creşte copii buni vom folosi multe ingrediente esenţiale - iubire, disciplina, iertare şi multe alte calităţi, toate folosite cu enorm de multă muncă, grijă şi răbdare, totul spre binele final al copiilor noştri, pentru că ne aşteaptă o mare răsplată.

Joseph Susedie subliniază că este foarte important ca un copil să aibă încredere absolută în părinţi: „Doar dacă are o încredere absolută poate fi învăţat ceva cu adevărat. Trebuie să vă aplecaţi asupra copiilor dumneavostră cu dragoste şi blândeţe şi să-i învăţaţi căte ceva doar atunci când sunt dispuşi pentru asta". Trebuie ştiut faptul că fiecare părinte are un stil parental diferit, propriul stil de a educa şi a îngriji copilul.

În viaţa de zi cu zi întâlneşti părinţi, dar şi copii, care nu au trecut sub nici o forma prin cei ,,şapte ani de acasă".De ce să nu-i impui nişte reguli atunci când el, copilul, uită că are în faţă un părinte, un adult şi că ar trebui să-i poarte respect pentru că l-a crescut?

Am întâlnit fel de fel de părinţí de-a lungul carierei didactice.

Cel mai important lucru este :,,Să nu uiţi niciodată că tu eşti părintele!". În primul rând, graniţele ajuta la dezvoltarea unui copil puternic, încrezător şi în acelaşi timp liber. Oferă siguranţă, structură si consistenţă. Se întamplă ca uneori micuţii să ajungă să folosească această dragoste primită ca pe o armă. De aceea, este nevoie să fii conştient(ă) că a iubi un copil nu înseamnă să îi permiţi orice, să nu spui niciodată „nu" sau să fii extrem de permisiv. Dragostea faţă de copil presupune dorinţa reuşitei acestuia mai departe în viaţă şi acest lucru porneşte din copilărie. Iar părinţii sunt cei care au rolul de a-i ajuta să-şi modeleze comportamentul astfel încât să le asigure succesul pe mai departe. Personalitatea părinţilor stă la baza structurii autorităţii pe care o impune familia. **Această putere poate fi folosită în mod pozitiv pentru a-i convinge pe copii să** facă un efort ca să învingă, să reuşească, să-şi respecte aproapele şi să fie cinstiţi şi integri. Părinţii pot alege acest drum sau îşi pot lăsa copiii să fie

influenţaţi de lumea care îi înconjoară.
,,Bunătatea în cuvinte crează Încredere.
Bunătatea în gândire crează Pofunzime.
Bunătatea oferită crează Dragoste” (Lao Tzu)

De departe, cel mai important ingredient în formula de formare a copiilor buni este dragostea adevărată, profundă. Iubirea adevarată presupune să faceţi ceea ce e mai bine pentru copii, şi nu neapărat ceea ce este mai uşor pentru dumneavostră.
Prin îmbrăţişări se eliberează mare parte din problemele fizice şi emoţionale şi să aibă un somn liniştit.
Prin iubire, implicare şi afecţiune îi putem uşura copilului drumul în viaţă, ajutându-l să învingă.

Bibliografie:

- Dorothy Law Nolte - poemul „*Copiii învaţă ceea ce trăiesc*” (1954) :

-Mihaiela Bălan,Psihoterapie familie;

- Oleg Torsunov, medic Ayurveda din Rusia(pilde)

- Zig Ziglar: „Putem creşte copii buni într-o lume negativă!?Editura,,Curtea Veche"Bucureşti,2000

-Preda Viorica:,,Copilul şi Grădiniţa",Editura ,,Compania",Bucureşti,1999

COMUNICAREA INTERUMANĂ

DIRECTOR: CERNICA ANA
PROF.ÎNV.PREȘC.: OLTEANU MARIANA
GRĂDINIȚA STEP BY STEP CU PP ȘI PN "LICURICI" PLOIEȘTI

Colaborarea cu părinții izvorăște din necesitatea stabilirii unor legături organizate. Apropierea noastră, a cadrelor didactice de aceștia, determină o proiectare și desfășurare a unor activități eficiente pe linie instructiv-educativă.

Avem convingerea că putem antrena familia la aceste activități doar cunoscând importanța unei bune comunicări interumane.

În acest sens este bine să reținem că în comunicarea interumană cel mai important este**:**

- Curajul de a te oferi celorlalţi fără teama secătuirii .
- Să fim deschişi faţă de interlocutorul nostru , faţă de spusele lui , fără nici un fel de idei preconcepute. Primim informaţiile lui şi încercăm să circumscriem împreună cu el problema care îl preocupă . Căutăm împreună care ar fi următorul pas de făcut şi participăm dacă e cazul , la punerea în practică a soluţiilor la care ne-am gândit .
- Să fim convingători , sinceri în aşa fel încât interlocutorul nostru să fie atras de ceea ce ne atrage şi cu suficientă putere ca să treacă la acţiune . Noi îi transmitem energia noastră prin ceea ce îi vom spune , dar mai înainte de toate prin forţa de convingere personală . Regula de bază este să fi sincer adică a fi natural , a fi tu însuţi .
- Să fim motivanţi . Interlocutorul trebuie convins de un lucru pe care l-am hotărât fără el şi pe care nu vrem sau nu putem să-l impunem . Obiectul convingerii nu trebuie să fie contrar intereselor sale ; el poate însă da

naştere unei reticenţe datorate unei rezistente naturale (rezistenţa la efort, la cheltuielile, la necunoscut) ;

- Să fim bun vorbitori şi în egală măsură să ştim să şi ascultăm .

Cuvintele transmit informaţii , iar vocea transmite emoţii ,sentimente , putere, slăbiciune, dominare, supunere, etc adică informaţii despre informaţii. Abilităţile vocale , înălţimea vocii , volumul vocii , dicţia , pauzele , intonaţia, ritmul vorbirii contribuie la transmiterea eficientă a mesajului emiţătorului către receptor .

Când ascultăm trebuie să manifestăm blândeţe şi răbdare , ceea ce implică din partea noastră o atitudine de respect şi de acceptare a celuilalt .

Atunci când ascultăm nu trebuie să dovedim nimic , aşa cum nu trebuie să-l facem pe celălalt să accepte ori să înţeleagă orice .

Trebuie să receptăm ceva ce spune , atâta tot .

Trebuie să ştim ce să decodificăm din mesaj , aceasta implicând faptul că trebuie să recunoaştem şi să ne fixăm atenţia a ceea ce este important .

Scopul acestui demers este aşadar de a permite persoanei care se exprimă să se simtă înţeleasă - mai bine , „acceptată" – prin intermediul empatiei adică prin această capacitate a fiinţei umane , de a se pune în situaţia altuia , de a-şi imagina ce simte altul .

Datorită empatiei îi putem favoriza celuilalt o mai bună înţelegere a propriilor emoţii .

O ascultare atentă şi veritabilă creează un schimb şi astfel , o bună relaţie umană .

- Să vorbim limba interlocutorului atât în ceea ce priveşte fondul cât şi în ceea ce priveşte forma . Dacă dorim să comunicăm cu cineva cel mai bine e să fim accesibili pentru el şi să-i vorbim pe limba lui . Această regulă pleacă de

la constatarea că oamenii au moduri diferite de a percepe lumea , fiindcă au sisteme fiziologice de percepţie diferite .

- Să stabilim o legătură de încredere .

Certitudinea că celălalt este semenul nostru şi că-l putem înţelege , dorinţa de a respecta ceea ce gândeşte şi spune , certitudinea că prin a-l înţelege nu înseamnă abdicarea de la propriile judecăţi care pot , dinpotrivă , să se îmbogăţească , iată valori care indică încrederea în celălalt favorizând comunicarea interumană .

Printr-un efect de feedback inductiv , această încredere generează la rândul ei încredere .

Comunicarea interumană autentică se întemeiază pe două sentimente de bază strâns legate între ele : încrederea şi sentimentul că îţi este recunoscută valoarea .

- Să avem umor .

Umorul relaxează momentele de tensiune , destinde atmosfera şi uşurează obţinerea unor concesii .

- Să fim oneşti , diplomaţi , politicoşi

Onestitatea deschide singurul drum adevărat către celălalt . Ea fiind ruda apropiată cu sinceritatea şi loialitatea , cu felul de a fi cinstit , deschis şi curat , lipsit de viclenie . Omului politicos şi amabil este mai greu să-i refuzi o dorinţă .

Comunicarea interumană depinde foarte mult de modul cum îl privim pe interlocutor şi ne comportăm faţă de el .

- Să fim sociabili

În stilul de comunicare aceasta se manifestă prin tendinţa de a căuta sistematic să stabilim relaţii cu ceilalţi şi de a ne bucura efectiv de ei .

Comunicarea ţine de prezenţa ambilor parteneri .

- Să fim toleranţi

Tactica toleranţei se bazează pe capacitatea de a nu reacţiona în replică la provocările interlocutorului ci de a face concesii spectaculoase în momente cheie .

Toleranţa dă partenerilor de discuţie şansa să se mulţumescă reciproc .

O educatoare va reuşi să comunice adecvat dacă :

- manifestă încredere în propria persoană (să fie relaxată , să aibă o postură stabilă , cu o mimică relaxată)
- manifestă atitudini pozitive atât faţă de actul şi locul comunicării , cât şi faţă de interlocutor
- să se dezvăluie pentru a stimula încrederea reciprocă şi comunicarea (să ofere infromaţii adecvate despre ea , pentru a se sincroniza cu interlocutorul , formuleză mesajele la persoana I (eu sunt de părere că ..... , mie mi se pare că tu .....)
- acceptă că trebuie să facă faţă în diferite situaţii (aceeptă că poate greşi , nu numai că deţine merite)
- să-şi vadă partenerul ca pe un egal (să sugereze , nu să facă morală ; să formuleze sugestii ori rugăminţi în loc de ordine)
- să urmărească satisfacţia reciprocă în timpul comunicării (să ştie când să vorbească , când să asculte , şi când să întrerupă)

Nu mi-am propus să dezvolt un cod al regulilor sau valorilor specifice comunicării interumane .

Aşa ceva depăşeşte puterea şi prerogativele mele .

Mi-am propus doar câteva indicii care ar meirta să fie cunoscute şi respectate , cărora să li se acorde o semnificaţie oricât de personală ar fi ea , plecând de la o imagine sugestivă .

Creierul se dezvoltă comunicând , oamenii care ştiu să comunice trăiesc mai mult decât media . A intra în comunicare este un act socialmente pozitiv . Avem cu toţii nevoie de ceilalţi fizic , mental , afectiv . Într-o comunicare ne împărtăşim punctele tari şi slăbiciunile şi ne protejăm unii pe alţi . Astfel , simţindu-ne în siguranţă ne putem dedica mult mai liber energia evoluţiei noastre sociale , culturale şi spirituale .

Comunicarea interumană trebuie concepută ca o interacţiune socială a unor actori , prezenţi într-o situaţie pe care şi-o reprezintă în acelaşi fel . Aceşti actori sunt mereu confruntaţi cu un anumit număr de probleme imediate sau pe termen mai lung pe care le pot rezolva prin comunicare .

Comunicarea este de fapt expresia vieţii . Omul începe viaţa anuntându-şi sosirea şi o termină tot comunicând . Totul este o comunicare spune Francoise Dalto , pentru că ea se află în inima vieţii umane , sociale . Ea este pretutindeni în jurul nostru şi în noi ,, de altfel e atât de prezentă încât ajungem să-i uităm importanţa".

BIBLIOGRAFIE

- **ALEX MUCCHIELI –** Arta de a comunica – Editura Polirom – Iaşi 2005
- **ALAIN BRULE –** Cum dialogăm şi cum convingem – Editura Polirom – Iaşi 2000
- **ION OVIDIU PÂINIŞOARA –** Comunicarea eficientă – Editura Polirom – Iaşi 2004
- **LAURENŢIU ŞOITU –** Pedagogia comunicării – Institutul European – 2001
- **MILTON CAMERON –** Arta de a-l asculta pe celălalt – Editura Polirom – Iaşi 2006

COMUNICAREA EDUCAŢIONALĂ ÎN CONTEXT PREŞCOLAR

GRADINIŢA CU P.P. NR. 47 PLOIEŞTI
LEFTER MARIANA AURELIA - DIRECTOR
PARVU EUGENIA DANA - PROF. ÎNV. PREŞ.
COACA IOANA - PROF. ÎNV. PREŞ.

„Profesorul este bun dacă are relaţii corecte cu elevii, părinţii, foştii elevi, colegii săi, alte persoane influente (…); îi respectă pe toţi elevii; are atitudine pozitivă faţă de toţi; acceptă erorile fără să ridiculizeze; îşi personalizează intervenţiile; este exigent şi drept; este exigent cu el; este competent şi interesant; reformulează, felicită şi încurajează; este creativ şi inventiv; ştie să facă glume de actualitate; este informat; are stagii de cercetare şi producţie în ţară şi în străinătate (practică în alte domenii), are cărţi, expoziţii (...) vede spectacole, citeşte(…); caută probleme; spune când ştie, şi când nu, când îi este teamă, când este sau a fost complexat; degajă energie şi o comunică bucuros altora; creează un climat foarte bun; nu este străin de alte discipline şi le respectă; lasă timp pentru formulări, dar impune ritm alert de lucru; este mândru, demn, dar cultivă şi respectă aceste calităţi şi la alţii”.- Laurenţiu Şoitu

Comunicarea didactică priveşte direct relaţia educator-educat şi de eficienţa ei depinde scopul final al educaţiei. În învăţământul preşcolar educatoare stabileşte relaţii la grupă formal şi informal Ţinând cont de vârsta copiilor care este critică pentru formarea unui cetăţean al societăţii,relaţiile educatoarei trebuie să fie optim pozitive .

Comunicarea se face în orice moment al zilei începând cu venirea la grădiniţă,dezbrăcatul,îmbrăcatul,masaşi plecarea.

Întreg procesul şcolar înseamnă limbaj, comunicare, noţiuni. Pe lângă metodele care contribuie în mod expres la dezvoltarea limbajului, toate celelalte contribuie la îmbogăţirea vocabularului, la dezvoltarea capacităţii de comunicare.

Convorbirile după imagini aduc o contribuţie însemnată la fixarea şi precizarea cunştinţelor copiilor, în activizarea vocabularului şi în formarea unei exprimări orale corecte şi coerente:”Cum avem grija de flori?” .Prin convorbiri se realizează verificarea cunoştinţelor, sistematizarea lor, perfecţionarea exprimării într-o formă gramaticală corectă .

La grupa mică se utilizează o *povestire simplă,* neîncărcată de comentarii, fără multe episoade. Treptat se trece la povestiri mai ample. Copilul trebuie să cunoască toate cuvintele şi expresiile folosite în povestire sau să i se explice cuvintele necunoscute pe parcursul povestirii,altfel existând riscul de a memora cuvinte al căror sens nu îl cunoaşte şi de a le atribui semnificaţii eronate. Prin povestire se realizează îmbogăţirea vocabularului copiilor cu unele expresii literare, cu expresii din folclor.

Jocurile didactice pot fi folosite pentru deprinderea unei pronunţii corecte, pentru îmbogăţirea sau consolidarea vocabularului, pentru formarea vorbirii corecte şi coerente.

Aceste metode se utilizează în grădiniţă şi ca activităţi de sine stătătoare cu un tipic de desfăşurare adecvat fiecăreia .

În procesul instructiv-educativ din grădiniţă vorbim mai puţin despre dialog, dar mai mult despre conversaţie, utilizată în cadrul convorbirii. În grădiniţă, dialogul întrebărilor şi răspunsurilor poate fi realizat sub formă de exerciţiu ludic, prin intermediul unor personaje, prin intermediul unor simulări. Copiii sunt puşi astfel în situaţia ,,jocurilor de rol’’, ca mijloace de educare a limbajului spontan. Nu trebuie neglijată contribuţia convorbirilor la formarea

deprinderilor de comunicare socială, la dialog respectuos între parteneri, la schimbul reciproc de mesaje. Jocurile de rol sunt jocuri de simulare în care copiii devin actori ai vieţii sociale, sunt jocuri ale replicilor după un scenariu propus, dar cu efecte lingvistice evidente din punct de vedere al dialogului între ,,micii actori''. Un aspect particular al jocurilor de rol este dramatizarea. Ea are un caracter activizant, preluând o parte din efectele spectaculoase ale scenei. Se poate organiza pe replici exacte, textuale, pe baza unor replici creatoare sau pe stimularea spontaneităţii ,,actorilor''. Dispunem de texte care se pretează la interpretări ,,artistice'' : ,,Ursul păcălit de vulpe'', ,,Capra cu trei iezi'', ,,Ridichea uriaşă'', precum şi alte texte cu dialog asumat sauimprovizabil.

O adevărată educatoare trebuie să -aibă o vorbire expresivă,gestică potrivită situaţiei respective,capacitatea de demonstra logic şi să folosească un vocabular accesibil copiilor,să aibă capacitatea de a antrena copiii într-un dialog ori de câte ori este nevoie.

Educatoarea trebuie să aibă o atitudine pozitivă faţă de întreaga grupă,să accepte greşelile, fără a-i ironiza pe copii,să fie creativă,să fie corectă,să-i felicite pe copii ,să-i încurajeze şi să-i recompenseze aşa încât să realizeze o bună cooperare în comunicare.

În creşterea calităţii actului educaţional o mare importanţă revine modului în care dascălul reuşeşte să comunice cu copii, modului cum acesta facilitează comunicarea între copii.

Comunicarea didactică are rol hotărâtor în derularea şi eficientizarea actului educaţional. Constituie o premisă a reuşitei actelor pedagogice, dar şi o finalitate a acestora, deoarece, un obiectiv general al învăţământului îl constituie formarea şi dezvoltarea competenţei comunicative a preşcolarilor.

IV.BIBLIOGRAFIE :

· Lect.dr. Maria Savu-Cristescu,Lect.dr. Merima Petrovici-*Comunicarea educationala*-suport de curs

· Revista pentru învăţământul preşcolar 2006/2008-*Pedagogie preşcolară*

* * * *-Programa activitatilor instructiv-educative în gradinita de copii"*,Bucuresti, 2005.

· Cerghit, I. , Radu, T. I., Popescu,E., Vlasceanu, I., - *Didactica*, 1998, E.D.P., Bucuresti

”COPILUL CARE L-A LUAT PE NU! ÎN BRAȚE”

Prof. Mihăilescu Irina-Florența

Grădinița cu P.P.nr 40 Ploiești

” Perioada preșcolară înregistrează primele achiziții fizice, emoționale și intelectuale, astfel încât, atunci când se simt bine, preșcolarii sunt inventivi, curioși, dornici și independenți. Dimpotrivă, când le este rău, devin încăpățânați, inhibați și dependenți de părinți. Atât personalitățile lor cameleonice, cât și incapacitatea de a se folosi de logica adulților le provoacă reacții inflexibile față de lecțiile de viață. Preșcolarii trăiesc într-o lume provocatoare în egală masură și pentru ei, la fel ca și pentru cei mari, și a fi învățați cum să se comporte- ceea ce înseamnă cu a fi disciplinați – seamănă uneori cu a lucra pământul fertil, iar alteori cu a-ți lovi capul de un perete de cărămidă.” (” *Disciplina fără țipete și palme*”- J. Wycoff/ B.C. Unell)

Observațiile psihologilor americani sună cunoscut pentru mulți dintre părinți. Diferențele de vârstă, de experiențe care despart părinții de micuții lor preșcolari se resimt de foarte multe ori- în idei, sentimente, reguli și multe alte aspecte- și uităm: copiii au propriile lor nevoi, dorințe și sentimente pe care nu le pot exprima întotdeauna cu mare exactitate.

Prima și cea mai importantă misiune a părinților este să-i învețe pe cei mici cum să se comporte la un nivel pe care ei să-l înțeleagă. Confruntarea cu ” isteriile” acestora nu ar fi bine să se finalizeze doar cu restabilirea liniștii și

a ordinii din casă ci să implice și cum să-i învețe să facă față furiei și frustrării într-un mod eficient.

Aceeași psihologi subliniază ideea că un copil crește puternic și sănătos intr-un climat în care părinții îi acceptă temperamentul înnăscut, îl ajută să-și dezvolte simțul responsabilității, îl învață cum să ia decizii și să rezolve probleme, fără a resimți greșelile și provocările niște dezastre, toate acestea într-un mediu familial cald și iubitor, construit pe încredere reciprocă.

A fi părinte face ca fiecare zi petrecută cu copilul tău sa fie o provocare. Mai ales când constați ca uneori ” l-a luat pe nu! în brațe” ! Nu înțelegeți ce se întâmplă, reacționați – și nu întotdeauna în modul cel mai potrivit.

Atunci..acționați!

Care este cuvântul pe care micuțul îl aduce cel mai des? Imediat ce a început să meargă și să descopere lumea aude: ” Nu pune mâna acolo!”, ” Nu te duce acolo!”, ” Nu e voie să...”, ” Nu!....”. De ce vă mirați când primiți un răspuns care începe sau se limitează la ” Nu!”?

Cum procedați când primiți invariabil același răspuns? Poate ar fi important să începeți cu revizuirea comportamentului dvs, al adulților.

Cea mai bună modalitate de a evita răspunsul inevitabil este să limitați posibilitățile de utilizare a acestuia, ocolind cât mai mult întrebările care au drept răspuns ”da” sau ”nu”. Nu este cazul să tratați fiecare răspuns negativ întocmai, dar asta înseamnă să cunoașteți nevoile și dorințele copilului, astfel încât să puteți distinge când este un ” nu” real și când poate semnifica un ”da” sau orice altceva.

Inainte să spuneți chiar dvs. ” nu” ar fi bine să reflectați! Poate nu este chiar atât de important un anumit lucru și puteți evita acest cuvânt!

Cu puțină atenție, puteți să-i adresați cât mai puține întrebări la care poate răspunde cu nu; intrebati-l cât mănâncă, nu dacă manâncă, spuneți-i să vină ferm, fără să-l întrebați dacă vrea. Formulați instrucțiuni clare, fără a lăsa loc interpretărilor.

Utilizați alte cuvinte care să-l înlocuiască pe ”nu”- ”gata”, ”stop”, ”fii atent” etc. atunci când comportamentul copilului este nedorit sau periculos. Când spunem ”nu” de cele mai multe ori dorim să-i schimbăm copilului o atitudine – să-l învățăm deci să se comporte altfel, dirijându-i comportamentul.

Dr. Wycoff consideră că problema poate fi rezolvată. Cum?

Ce trebuie făcut:

- Ignorați ” nu”-urile când nu sunteți sigur ce a vrut copilul să transmită;
- Dați –i mai multă atenție când răspunde cu ”da”- în mod sigur copilul va reacționa pozitiv când va primi zâmbete și laude pentru acest răspuns;
- Învățați-l să spună ” Da”- spunându-i clar că vreți să-l auziți rostind cuvântul, încurajându-l de câte ori o face;
- Lăsați-l să spună și ”nu„- când vă doriți să urmeze o indicație și răspunde negativ, explicați-i că înțelegeți ce a spus și nu-i ignorați sentimentele, dar dumneavoastră decideți.

  Ce trebuie evitat:
- Nu râdeți și nu încurajați răspunsurile negative- va continua ca să vă stârnească o reacție;

- Nu vă enervați- copilul va crede că îi dați atenție pentru asta- in final ceea ce își dorește este atenția din partea dvs. și cumva supremația în relația cu dvs.

  De cele mai multe ori, motivul pentru care copiii nu au un comportament adecvat este să vă atragă atenția. Atunci când li se acordă atenție, copiii se simt iubiți și de multe ori cor recurge la aceste comportamente pentru a vă atrage atenția asupra lor.

  ” Copiii tăi vor deveni exact ceea ce cred că sunt. Dacă se simt fără valoare, nedoriți și incompetenți, aceste simțăminte sunt ca un scenariu pentru viitor,pe care ei tind să-l urmeze în viață.Dar atunci când copiii se simt deosebiți, doriți și responsabili, nu există nicio limită pe care să n-o poată atinge. Potențialul lor este extraordinar” (Kay Kuzma, 2007)

Bibliografie

1. Kuzma, Kay, ” Ascultarea de bunăvoie”,Casa de editură Viață și sănătate, 2007
2. Pantley, Elizabeth, ”Părintele perfect”, Bussinestech International, 1999
3. Wycoff, Jerry,& Unell, C. Barbara, ” Disciplină fără țipete și palme”, Editura Meteor Press, 2008

COPILUL ESTE PĂRINTELE ADULTULUI

Director, Prof. înv. preşc. Stanciu Marilena
Prof. înv. preşc. Bărbuceanu Alina
Prof. înv. preşc. Georgescu Alexandra
Prof. înv .preşc. Pîtiu Georgeta
Grădiniţa Step by Step ,,Rază de Soare", Ploieşti

,,Copilul este părintele adultului" reprezintă exprimarea metaforică a rolului imens pe care îl are copilaria pentru viitoarea viaţă adultă. Ea implică coordonatele educaţie preşcolare, toate compartimentele în care aceasta trebuie să actioneze în vederea pregătirii copilului pentru şcoală – ca scop imediat – dar şi pentru viaţă ca o finalitate amplă. Unul dintre aceste compartimente e reprezentat de educaţia prin si pentru ,,munca'' , pentru activităţile desfăşurate în atingerea unui obiectiv, activităţi ce au suport afectiv, volitiv, motivational. Deci ,, munca'' îndeplineşte simultan şi rol de scop si rol de mijloc educaţional" .

La vărsta preşcolară, ,,munca" este puternic şi intim legată de activitatea fundamentală de joc specifică întregii copilării. P. Foulque afirma că integrarea copilului, socializarea lui, este rezultatul influenţei unei instituţii ce preexistă acestuia. Astfel, pot fi distinse trei instituţii : familia , grădiniţa (fiind considerate ca o instituţie pentru joc) şi şcoala. La vârsta prescolară primele două dintre aceste două instituţii trebuie luate în consideraţie deoarece copilul aparţine simultan celor două microstructuri sociale. Între ele există multiple distincţii din punct de vedere al numărului şi caracterului contactelor sociale aferente copiilor.

În instituţia prescolară unde cadrul social este organizat intr-o manieră specifică apar legături sociale pentru copii. Intrând în grădiniţă, copilul realizează noi contacte : contactul spaţial , contactul psihic,

contactul social. Contactul social are la bază activităţi comune ale membrilor noului grup social.

În realizarea contactului social, în activitaţile pe centre şi activitaţile comune ce le desfăşoară copiii in grădiniţă ,,munca “ apare ca un important mijloc de socializare care trebuie privit în strânsă legătură cu cel de individualizare, ele fiind procese complementare si nu antitetice. Raportul lor se reflectă în formele ,,muncii” efectuate de preşcolari prin toate activitaţile : însuşire de noi cunoştinţe, formare de deprinderi si priceperi, etc .

Grădiniţa foloseşte în munca de educare a copiilor o serie de mijloace educative, ponderea principală având-o acelea ce corespund specificului psihologic al copilului, adică jocul şi învătarea, primul predominând fără echivoc, al doilea fiind un atribut de neînlăturare al primului. În grădiniţă se realizează învăţarea spontană, dar şi cea dirijată, mai ales prin conţinutul activităţilor obligatorii, adică pe calea acelor modalităţi care anunţă şi pregătesc copilul pentru lecţia din şcoală pentru trecerea treptată de la joc la activitatea şcolară.

Jean Piaget vorbeşte de ,,scheme de acţiune“, copilul preşcolar trebuie să fie un bun ascultator al celor transmise de educatoare , dar şi un factor activ, aici găsindu-şi locul cunoscutul concept de : ,, learning by doing “ (,,să înveţi acţionând “).

Copilul continuă să nu mai ocupe un loc fix într-o ambianţă neschimbătoare. Copilul devine un membru al unei grupe de copii, al unui grup de prieteni în cadrul cărora se stabilesc raporturi reciproce interpersonale care nu poartă încă pecetea constantei întrucât nici criteriile privind realizarea valorilor nu au atins ca atare acest stadiu. Obiectivitatea începe abia să înlocuiască percepţia sincretică, care, aşa dupa cum se ştie, este mai mult singulară decât globală.

De aceea, ne-am oprit asupra aspectelor de mai sus aflate într-un raport de intercondiţionare, deoarece considerăm că atât formarea dragostei faţă şi pentru ,,muncă “ cu implicaţiile sale educative iminente, precum şi dobândirea capacităţii de apreciere obiectivă a valorilor reclamă din partea educatorilor şi părinţilor deopotrivă o atenţie deosebită. În obţinerea unor recorduri de hărnicie, perseverenţă şi conştinciozitate in ,,munca “ depusă de copii în realizarea unei teme am avut la bază îndemnul, (nu obligaţia), motivţtia astfel încât copiii să lucreze cu plăcere pe ei însisi. La copilul mic adevaratele motive izvorăsc iniţial din acea nevoie permanentă de mişcare, de acţiune. De aceea, obiceiul de a ,,strunii “ mereu copilul este cât se poate de greşit, de dăunător. ,,Este totuna – spune psihologul român Simion Mehedinţi, referindu-se la această practică – ca şi când ai zice focului să nu ardă şi râului să nu curgă “ (doar cei bolnavi şi slăbănogi stau pe loc). Atât educatorii cât şi părintele trebuie să tempereze cu grijă şi cu tact această nevoie de mişcare, de acţiune a copiilor.

Copiii trebuie antrenaţi în acţiuni să necesite urmărirea mai mult timp a aceleiaşi activităţi şi care să-i diminueze dependenţa de finalitatea imediată şi concretă. Se cere din partea educatorilor, dar şi din partea părinţilor o apreciere permanentă şi obiectivă a activităţii copiilor care să-i facă ,,judecători“ obiectivi ai propriei lor activităţi dornici de perfectibilitate. Pedagogia se declară împotriva acelor conditionari folosite de educatori si de părinţi în vederea angajării în diferite activităţi. Educatorii nu trebuie să depăşească formularea cerinţelor cu acel ,,dacă“ ce face din copil un mic şantajist, care nu va acţiona potrivit unei motivaţii interne proprii la care ar fi ajuns printr-o bună acţiune educativă.

Copilul la vârsta preşcolară este mult prea servit cu toate că el are potenţial, fapt dăunător pentru viaţa sa. Copilul nu trebuie servit, ci ajutat dar in aşa fel încât acest ajutor, dacă este de prisos, să fie înlăturat.

Adultul crede că trebuie să facă totul pentru copil, indiferent de ce mijloc foloseşte. Pentru adult nu contează dacă o face cu blândeţe sau cu violenţă, cu ajutorul recompenselor sau cu pedepse. Acest lucru este total greşit. Astfel, Maria Montessori a formulat un principiu conform căruia acţiunea adultui trebuie să fie limitată. Această limitare îi lasă copilului posibilitatea de a se dezvolta, ,,fără ca o voinţă străină, mai puternică decât a lui, să stea mereu deasupra sa apăsându-l “.

Adultul crede ca are menirea şi puterea de a crea copilul, mai ales psihicul lui. Adultul are impresia că tot datorită lui copilul îşi formează inteligenţa şi sentimentele. De aceea ,,îl copleşeşte cu un exces de ajutare“. De cele mai multe ori acest exces de ajutoare este inutil. Potrivit concepţiei pedagogului Maria Montessori, factorul principal în educaţie este copilul ci nu educatorul. Educatorul trebuie să dea copilului ajutorul necesar şi suficient. Atunci cand copilul ,, înaintează pe calea activităţii spontane si ordonate, lucrând singur “ educatorul trebuie să se retragă tot mai mult, în prim plan fiind copilul.

Grija noastră, a educatorilor este a limita ajutorul adultului pentru ca el să nu fie periculos pentru copil , să nu-l împiedice în dezvoltarea sa. Potrivit concepţiei pedagogului italian Maria Montessori, educatorii trebuie să fie înţelepţi, prudenţi şi modeşti faţa de copil. Acesta este ajutorul pozitiv pentru creşterea copilului. Dacă educatorii nu ar da tot ajutorul de care are nevoie un copil nu şi-ar îndeplini datoria. Dar, ajutorul trebuie să fie necesar şi suficient si nimic mai mult . ,, A da ajutorul care este necesar “ este un lucru important şi mare când e vorba de sentimentul responsabilităţii noastre (a educatorilor). Astfel înţeleasă educaţia este mai mult decat orice, un ajutor dat vieţii copilului. Noi (educatorii) ajutăm copilul să crească urmărind activitatea lui de dezvoltare “. (Maria Montessori)

,, Ceea ce cerem educatorului ca pregatire a lui este de a intra în el însuşi şi de a spăla de păcatul de moarte al tiraniei, smulgând din rădăcini complexul milenar de orgoliu şi de mânie care îi pietrifică inima . A se dezbrăca de orgoliu şi de ură , a avea puterea de a face umil înainte de toate pentru a îmbraca apoi haina blândeţii şi a iubirii, iată aptitudinea pe care trebuie să o câstige. Aceasta este un punct central de echilibru, fară de care nu poţi merge înainte . Este pregătirea interioară : punctul de plecare şi cel de încoronare . Aceasta nu înseamnă deloc că trebuie să aprobăm orice act al copilului şi să ne abţinem de a-l judeca şi a nu-l ajuta în dezvoltarea inteligenţei şi al sentimentelor sale; dimpotrivă, nu este permis să uităm că datoria noastră este de al <<educa>> , de a deveni în mod pozitiv dascălii copilului “ . (Maria Montessori)

Bibliografie :

• Montessori Maria, ,, Copilul, fiintă divină, dar neînţeleasă “, Editura Centrul pentru Educaţie şi Dezvoltarea Creativităţii , 1991

• Păun Emil, Potolea Dan, ,, Pedagogie . Fundamentări teoretice şi demersuri aplicative“, Editura Polirom, 2002

• ,,Optimizarea metodologiei didactice în învăţământul preşcolar “

• ,, Integrarea copilului în activitatea şcolară “

CELE ŞAPTE ABILITĂŢI DE BAZĂ DE DISCIPLINARE A COPILULUI

GRĂDINIȚA CU PN SI PP
“ CRAI NOU “ PLOIEȘTI SI
STRUCTURA GRĂDINIȚA CU PN
“ CĂSUȚA CU POVEȘTI”PLOIEȘTI

Prof. ROȘCA MIOARA-Director

Prof. Înv. Presc.TOADER SIDONIA OANA

Prof. Înv. Preșc. GABOR ADRIANA

Pot apărea la copii şi comportamente negative sau nepotrivite, ca de exemplu îşi lovesc fraţii sau colegii, folosesc un limbaj vulgar faţă de alţi copii sau adulţi, îşi lasă hainele murdare prin casă, nu îşi aranjează niciodată jucăriile şi multe altele. Încă de la vârsta preşcolară, copiii pot prezenta comportamente violente cum ar fi: crize de furie excesivă asociată cu agresivitate fizică, aruncarea cu diferite obiecte, ameninţări de a răni alte persoane sau chiar de autovătămare, cruzime faţă de animale, incendiere, etc.

Pentru a vă disciplina copiii în orice situaţie, nu aveţi nevoie decât de cele şapte abilităţi de disciplinare de bază. Trebuie să dezvoltaţi abilităţi disciplinare care vă vor ajuta să-i învăţati pe copii cum să se comporte adecvat. Numai după ce i-aţi învăţat cum să se comporte, sunteţi îndreptăţiţi să îi trageţi la răspundere dacă ştiu să deosebească binele de rău. Aceste abilităţi pot fi folositeîn cazul copiilor trecând de la orientarea bazată pe frică, preocupată să preia controlul, la orientarea bazată pe dragoste, care se axează pe învăţare.

Fiecare abilitate de disciplinare are un *motto* care descrie rezultatul pe care îl veţi obţine dacă o folosiţi:

1. ABILITATEA STĂPÂNIRII DE SINE*: Adoptaţi în viaţa proprie valorile pe care vi le doriţi ca fiii dumneavoastră să le dezvolte.*

În primul rând copiii învaţă de la modele, ei nu pot învăţa ceva fără un model pozitiv precis. Mulţi dintre noi am respins ipocrizia frazei: " Fă ce-ţi spun..!" şi nu vrem să ne comportăm precum părinţii noştri.

Majoritatea oamenilor reacţionează la conflicte cu impulsuri tip "luptă sau fugi". Ambele sunt neproductive. Trebuie să vă asumaţi propria supărare. Puteţi realiza acest lucru respirând adânc şi luând o decizie conştientă pentru a vedea situaţia într-un mod diferit. Apelaţi la puterea percepţiei pentru a accesa abilitatea stăpânirii de sine.

2. ABILITATEA DE A FI FERM*: Spuneţi "nu" şi faceţi-vă auzit.*

Dacă sunteţi pasiv în stabilirea limitelor (în speranţa că-l veţi face pe copilul dumneavoastră fericit cu *forţa* sau pentru a evita supărarea), cedaţi în faţa copilului sau stabiliţi limite care sunt încălcate cu usurinţă.

Permiţându-le copiilor să încalce limitele stabilite, îi învăţaţi pe aceştia să le permită altora să le încalce pe ale lor. Dacă sunteţi agresiv în stabilirea limitelor (sperând să-l faceţi pe copilul dumneavoastră să asculte), îi învăţaţi pe copii să-i rănească pe cei care depăşesc limita cu ei. În schimb caracterul hotărât îi învaţă pe copii cum să stabilească limite fără să îi denigreze pe alţii sau pe ei înşişi.

3. ABILITATEA OPŢIUNILOR: *Clădiţi respectul de sine şi puterea voinţei.*

Dacă dumneavoastră controlaţi voia copilului , el va creşte fără a dezvolta "voinţă" proprie. Mai mult, dacă el crede că vi s-a supus, în loc să aleagă de bunăvoie, se va simţi abuzat. Frica controlează, dragostea educă. Ajutându-l pe copilul dumneavoastră să aleagă şi să fie responsabil pentru alegerile sale , i-aţi insuflat valoarea responsabilităţii.

4. ABILITATEA INCURAJĂRII: *Cinstiţi-vă copiii pentru ca ei să vă cinstească.*

Concentrează-te pe comunicare în loc sa încerci să fii special. Informându-l pe copil în ce mod comportamentul lui adecvat a contribuit la bunăstarea familiei, el va învăţa valoarea interdependenţei. Lauda detaliată este mult mai eficientă decât expresia sentenţioasă ” Bravo!” sau decât o răsplată materială cum ar fi banii. Recompensele materiale adeseori au un efect nedorit.

5. ABILITATEA ATRIBUIRII INTENŢIILOR POZITIVE: *Transformaţi împotrivirea în cooperare.*

Felul în care abordaţi greşelile copilului dumneavoastră va decide cum vor aborda ei greşelile tot restul vieţii lor. Dacă vă învinuiţi sau acuzaţi copilul (atribuind motive negative comportamentului său urât), îl învăţaţi că greşelile sale arată că este rău. În schimb vă puteţi învăţa copilul că greşelile sunt doar atât, greşeli: “ A greşi e omenesc, a ierta e dumnezeiesc!”. Când atribuiţi intenţii pozitive celorlalţi, exemplificaţi în faţa copiilor dumneavoastră puterea cooperării. Îi invăţaţi că negativitatea naşte împotrivire şi optimismul generează cooperare.

6. ABILITATEA EMPATIEI: *Faceţi faţă agitaţiei şi isteriei.*

Empatia este abilitatea care trebuie folosită pentru a vă ajuta copiii să dezvolte maturitatea emoţională. Uneori nu este de ajuns să atribuiţi intenţia pozitivă. Copiii se pot enerva atât de tare, încât nu pot “asculta” nimic, nici macar mesajul dumneavoastră despre o intenţie pozitivă. Atunci când copilul dumneavoastră este atât de supărat, încât şi-a pierdut cu desăvârşire autocontrolul, abilitatea pe care trebuie să o folosiţi este empatia. Intenţia pozitivă şi empatia oferă o combinaţie puternică. Dacă veţi folosi cele două abilităţi împreună, veţi putea transforma orice situaţie din haos într-un moment de predare- învăţare.

7. ABILITATEA IMPLEMANTĂRII CONSECINŢELOR: *Îi ajutaţi pe copii să înveţe din greşeli.*

Ca în cazul tuturor abilităţilor de disciplinare, consecinţele pot fi folosite pentru a inspira frică sau dragoste. Folosite pentru a insufla frica, ele pedepsesc. Folosite în spiritul iubirii, ele învaţă. Consecinţele se bazează pe Puterea intenţiei: Orice conflict este o oportunitate de a învăţa. Intenţia dumneavostră va dicta dacă copiii vor învăţa

din greşeli sau doar se vor simţi prost pentru că le-au facut. Pentru a fi oportunităţi de învăţare puternice, copiilor trebuie să li se permită să simtă consecinţele alegerilor lor. Copiii vor simţi dezamăgire, ruşine, frică, tristeţe, frustrare sau alte emoţii dureroase. Faptul că le permiteţi copiilor să intre în contact cu sentimentul asociat alegerilor lor are o importanţă capitală atunci când îi învăţaţi responsabilitatea. Acordaţi-i copilului şansa de a experimenta consecinţele alegerilor lui.

Un lucru important de ştiut este că în realitate nu există copii răi, ci doar copii descurajaţi. Fiecare copil are şi părţi bune, pozitive. Dacă vom învăţa să privim comportamentele negative ale copiilor ca pe o formă de a ne comunica ceva, vom găsi întotdeauna cea mai bună metodă de a-i corecta.

Părinţii trebuie să manifeste iubire şi înţelegere faţă de copilul lor, să descopere secretele motivării lui, recompensării sau pedepsirii acestuia.

Trebuie purtate întotdeauna discuţii cu copilul despre lucrurile care îl apasă şi să-l ajutăm să nu “ înmagazineze”.

Bibliografie:

- Dr. Becky A. Bayley- traducere de Medana Oltean” *Uşor de iubit, greu de disciplinat”,* Editura Aramis, 2011
- Dr. Tanya Byron- traducere de Roland Mathias Shenn*” Educă-ţi pozitiv copilul-Oferă ce vrei sa primeşti”,* Editura Aramis, 2009
- Pilar Sanchez-traducere de Alexandru Cosmin Nedelcu *“ Părinţi consecvenţi, părinţi fericiti”,* Editura Aramis, 2009

CUM SĂ COMUNICĂM CU CEI MICI

PROF. ÎNV. PREȘC. LAZĂR LUCIA

PROF. ÎNV. PREȘC. SCUTUROIU ANDRA

GPP “SF. ARH. MIHAIL ȘI GAVRIIL”

Comunicarea dintre părinți și copii este foarte importantă pentru că ajută la formarea imaginii de sine. Comunicarea este cheia principală pentru consolidarea relației dintre părinți si copii. Iar comunicarea trebuie începută încă de la cele mai mici vârste, astfel încât, la adolescență, copiii să fie mult mai deschiși și chiar să fie părinții primii cărora le cer ajutorul sau în fața cărora să-și deschidă sufletul atunci când au probleme.

Fiecare copil are un limbaj principal de iubire, o modalitate în care el înțelege cel mai bine afecțiunea părintelui. Copilul trebuie să știe că este iubit pentru a deveni un adult responsabil. Iubirea este fundamentul unei copilării lipsite de griji, copilul urmând să devină un adult generos și iubitor la rândul lui.

Trebuie să umplem rezervorul emoțional al copiilor cu o iubire necondiționată, pentru că iubirea adevărată este întotdeauna necondiționată. Este iubirea totală care acceptă și confirmă existența copilului așa cum este el și nu datorită a ceea ce face el. Orice ar face, părinții tot îl iubesc. Din păcate, părinții își afișează adesea iubirea în mod condiționat; ea depinde de altceva decât simpla existență a copiilor. Desigur, copiii trebuie formați și disciplinați dar numai după ce rezervorul lor emoțional a fost umplut.

Pentru ca un copil să se simtă iubit trebuie să învățăm să vorbim limbajul său unic de iubire. Fiecare copil are un fel special de a percepe

iubirea. Există cinci modalități în care copiii exprimă și înțeleg iubirea. Acestea sunt: mângâierile fizice, cuvintele de încurajare, timpul acordat, darurile și serviciile. Dacă aveți mai mulți copii în familie, se prea poate ca ei să vorbească limbaje diferite, pentru că adesea au personalități diferite și pot percepe diferit limbajele iubirii.

Fundamentul iubirii așezat în primii ani de viață afectează capacitatea copilului de a învăța și determină în mare parte momentul în care va fi capabil să sesizeze și un alt tip de informații. Mulți copii merg la școală nepregătiți să învețe pentru că ei nu sunt pregătiți emoțional să învețe. Copiii trebuie sa atingă un nivel emoțional necesar de maturitate înainte de a fi capabili să învețe în mod efcient la nivelul vârstei lor.

Pentru a comunica eficient cu copiii, părinții trebuie să descopere limbajul iubirii copilului și să-l folosească.

1. Mângâierea fizica este de fapt limbajul de iubire cel mai simplu de folosit necondiționat, pentru că părinții n-au nevoie de ocazii speciale sau de justificări pentru a stabili o apropiere fizică. Au aproape tot timpul ocazia să-și transfere iubirea în sufletul copilului printr-o mângâiere. Limbajul mângâierilor nu se reduce doar la îmbrățișări și sărutări, ci include și alt tip de apropiere fizică. Chiar când sunt ocupați, părinții pot să-și mângâie ușor copiii pe spate,pe braț sau pe umăr.
2. Cuvintele de încurajare sunt foarte puternice în privința comunicării iubirii. Cuvintele afectuoase și tandre, cuvintele de laudă și de încurajare, cuvintele care dau un imbold pozitiv, toate spun “țin la tine”. Aceste cuvinte sunt ca un balsam pentru suflet. Ele hrănesc interior copilul, dându-I sentimentul valorii de sine și al siguranței. Deși asemenea cuvinte se spun cu ușurință, ele se uită greu. Copilul trage foloase de pe urma acestor cuvinte de încurajare o viață întreagă.Unii copii se simt foarte iubiți când sunt încurajați.

Copiii receptează mesaje emoționale cu mult înainte să poată înțelege cuvintele. Tonul vocii, blândețea, atmosfera afectuoasă, toate comunică o căldură emoțională și multă iubire.

3. Timpul acordat se bazează pe atenția dată. Este darul pe care părintele îl oferă prin prezența sa copilului. El transmite următorul mesaj : “Ești important, îmi place să fiu cu tine.” Acest lucru îl face pe copil să simtă că este persoana cea mai importantă din lume pentru părintele lui. El se simte cu adevărat iubit, pentru că îl are pe părintele său întreg doar pentru sine. Atunci când petreceți mai mult timp cu copiii, trebuie să vă ocupați și de dezvoltarea lor fizică și emoțională. Factorul cel mai important legat de timpul acordat nu este evenimentul în sine, ci faptul că faceți ceva împreună,că sunteți împreună.
4. Darurile. Atunci când dăruiți ceva copiilor, trebuie să fiți călăuziți de anumite principii. Darurile trebuie să fie o expresie sinceră a iubirii. Dacă sunt doar plăți pentru unele servicii facute, nu trebuie să le mai numiți daruri, ci să le percepeți ca atare, explicându-le și copiilor asta. Copiii al căror principal limbaj de iubire sunt darurile vor ști întotdeauna să le primească. Acestor copii trebuie să li se mențină plin rezervorul de iubire – altfel nu se vor putea dezvolta așa cum se cuvine.
5. Serviciile pot deveni un model pentru felul în care copilul va face serviciile și își va asuma răspunderi. Copiii cu rezervoarele de iubire pline sunt mai tentați să aleagă un model de a face servicii afectuos decât cei care sunt nesiguri de iubirea părinților lor. Aceste servicii trebuie aduse în funcție de vârstă. Scopul final al serviciilor copiilor este de a-i ajuta să devină adulți maturi, capabili să ofere iubire altora prin intermediul serviciilor.

Urmăriți-vă cu atenție copilul. Se prea poate să se exprime în propriul său limbaj de iubire. Acest lucru este valabil în special în cazul copiilor mici, care își exprimă iubirea în limbajul în care își doresc să o primească.

Cum se poate descoperi principalul limbaj de iubire al copilului? Prin atenție și observație. Pe măsură ce copilul crește, el folosește în mod special un anumit limbaj de iubire.

Fiecare familie este unică și nu există soluția magică, universal valabilă pentru toți. Cheia este să descoperi ceea ce ți se potrivește ție și familiei tale. Însă nu uita că cel mai prețios cadou pe care îl poți da copilului tău este prezența ta.

Bibliografie:

1. Chapman Gary, Campbell Ross – “Cele cinci limbaje de iubire ale copiilor”, traducere de Irina Margareta Nistor, Curtea veche, București 2001.
2. Osterrieth Paul – “Copilul și familia”, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1973.

STUDIU DE CAZ (COPIL CU C.E.S.)

Prof. înv.preprimar: Eugenia Chiriţă

G.P.N. Nr.10 Ploieşti

Copiii au nenumărate nevoi, nu doar materiale, ci și emoționale și în special, au nevoie de dragostea necondiționată care include disciplinarea, ascultarea activă, acordarea atenției, atingerea adecvată (mângâieri, îmbrățișări...) Copilul care nu primește o astfel de dragoste, poate dezvolta, din păcate, tulburări comportamentale care îl pot împiedica să dezvolte relații sociale adecvate și nu numai.

T. este unicul copil al familiei. S-a născut cu hemipareză spastică şi spasme infantile (epilepsie). Dupa naşterea copilului, mama a fost nevoită să renunţe la serviciu, iar tata – pentru a câştiga mai mulţi bani, a acceptat un post care presupune multă deplasare, mai exact absenţa de acasă. Mama a „sufocat-o”pe T. cu multă dragoste şi compasiune de la naştere. De când a început să meargă, să vorbească T. a fost tratată ca o persoană inaptă (i se oferea orice, nu era lăsată să facă nici cel mai mic efort – o grijă excesivă şi obsesivă – crezând că aşa compensează faptul că şi-aşa e ,,bătută de soartă”; în plus, i se satisfăcea orice capriciu). Toate acestea s-au întâmplat până când mama nu a mai putut face faţă şi a cedat psihic. Capriciile fetei au început s-o irite, s-o obosească, s-o epuizeze chiar. Pe lânga problemele mai sus amintite, T. are tulburări de vorbire şi de comportament - generate de greşeli în educaţie (răsfăţ..)T. a venit prima oară în grădiniţă anul trecut, la grupa mare. Perioada de adaptare a fost cumplită. Pentru mine ca educatoare, a fost o perioadă de suprasolicitare maximă (plângea după mama, în sala de grupă făcea absolut tot ce-i trecea prin cap şi de regulă numai lucruri inadecvate: de exemplu: ţipa

până obţinea o imagine de pe perete pe care o distrugea spunând că aşa vrea ea să facă..). Colegii, iniţial au refuzat să intre în contact cu ea, observandu-i atât problema fizică (mâna stângă şi piciorul stâng cu deficienţe) cât şi comportamentul rebel. În tot acest timp, mama nu a încetat să sufere: plângea, deseori venea şi mă ruga să fac tot ce pot s-o ajut şi pe T. să se integreze în colectiv.

Cu răbdare, am început să intervin pentru corectarea comportametului copilului: am inceput să fixez *reguli pe măsura potenţialului ei* şi *să-i cer cu consecvenţă să le respecte*; să-i apreciez faptele bune, să-i încurajez pe copii să relaţioneze cu ea, evidenţiind părţile ei pozitive (iubeşte foarte mult animalele şi florile). Greu, dar rezultatele au început să apară. Toţi copiii îşi doreau să o ajute: la baie, la masă, pentru că drept recompensă li se aşeza fotografia la colţul: “Fapte bune”. Am discutat cu mama despre comportamentul copilului în familie (acasă), cerându-i să fie sinceră. Mi-a mărturisit că T este egoistă, că face multe lucruri ca s-o supere pe mama şi o face clar cu intenţie: strică lucruri utile, o loveşte pe mama... ţipă fără motiv. La întrebarea: “Cum vă comportaţi în astfel de momente?”, mama recunoaşte că îşi pierde răbdarea şi o bate, nu foarte rău, dar o bate, o pedepseşte încuind-o în dormitorul ei... Mi-a mai spus că este terorizată şi de gândul că soţul ar putea într-o bună zi să nu mai fie atras să vină acasă într-o atmosferă atât de tensionată.

Am trecut la întocmirea unui plan de intervenţie, din perspectiva educatoarei-consilier:

I. <u>Formularea problemei:</u>

- existenţa atmosferei tensionate- generată de comportamentul inadecvat al copilului dar şi al mamei (spirala negativă);

II. <u>Formularea obiectivului:</u>

- oferirea sprijinului pentru soluţionarea problemei;

III. <u>Depistarea cauzelor apariţiei problemei:</u>

- existenta tulburărilor de comportament ale copilului, datorate greşelilor de educaţie;

- gestionarea neadecvată a timpului petrecut cu T. (tot timpul a fost în prezenţa ei, neapelând la bunici sau altcineva);

- supraprotecţia mamei (nu o lasă să facă nimic singură);

- izolarea socio-culturală a familiei (nu mai aveau contacte cu prieteni, cu vecini…);

- lipsa de informare completă asupra diagnosticului copilului;

- tulburările de limbaj care îngreunează comunicarea copilului cu ceilalţi;

- prezenţa deformărilor de raţionament şi a sentimentelor negative ale părinţilor;

IV. <u>Plan de măsuri concrete</u>:

- vizite la domiciliul copilului;
- discuţii ocazionale cu mama copilului;
- acţiuni şi activităţi de integrare în colectiv a copilului;
- un program de educare pentru copil – centrat pe corectarea greşelilor de educaţie;
- exerciții pentru formarea și dezvoltarea abilităților socio - emoționale adecvate atât ale copilului cât și ale părinților acestuia – exerciții după care părinții să învețe să respingă comportamentele indezirabile și nu copilul, exerciții prin care să învețe să evite agresiunea verbală, fizică sau emoțională;
- derularea proiectului educaţional în cadrul grupei: “Bătaia NU-i ruptă din rai!”

V. <u>Iniţierea unor sesiuni de consultanţă şi consiliere pe diferite teme:</u>

a) aplicarea unor instrumente pentru cunoaşterea reală a trăsăturilor cognitive - socio- afective - volitive şi de caracter ale copilului;
b) informarea părinţilor în legătură cu organizaţiile, instituţiile care se ocupă de problemele persoanelor cu dizabilităţi;
c) informare privind legislaţia în domeniu;
d) medierea relaţiilor dintre familia copilului cu dezabilităţi şi celelalte familii;
e) informare privind reţeaua de specialişti cu care este indicat să colaboreze: medicul, logopedul, consilierul, educatoarea, preotul, asistenţii sociali;
f) importanţa implicării în activităţi extraşcolare a copilului şi a părinţilor;
g) modalităţi de depăşire a obstacolelor (managementul stresului);
h) indentificarea resurselor de sprijin;
i) participarea părinţilor la activităţile grupei cu scopul de a conştientiza progresul făcut de copil şi nevoile de foarte multe ori asemănătoare ale celorlalţi copii fără dizabilităţi (şi ei trebuie să fie ajutaţi la baie, ajutaţi să-şi încheie nasturii, să-şi lege şireturile...) precum şi depistarea aptitudinilor copilului pe care le pot valorifica.

<u>Recomandări pentru formarea imaginii pozitive la copil</u>:

a) să rezolve sarcini cu dificultate progresivă şi pe măsura potenţialului ei;

b) nivelul de aspiraţii al părinţilor faţă de copil să fie în acord cu posibilităţile reale ale copilului (lăudat, încurajat când face ce trebuie, când greşeşte să se centreze pe cauze, nu pe efectele comportamentului);
c) copilul nu trebuie judecat, etichetat, ci trebuie ajutat să depăşească dificultăţile;
d) să fie încurajat să îşi exprime emoţiile pozitive şi negative.

Recomandări pentru a scăpa de izolarea socială (a părinţilor):

a) exersarea abilităţilor de comunicare şi a atitudinii optimiste faţă de viaţă;
b) socializarea cu vecinii, rudele, prietenii pentru a trata teama socială;

Am derulat de asemenea proiectul educaţional cu tema: "Bătaia NU-i ruptă din rai!" cu scopul de a conştientiza părinţii, bunicii, în legătură cu efectele agresării fizice, sau verbale a copiilor:
(copii timoraţi, inhibaţi, fără personalitate, agresivi…);
Câteva activităţi în cadrul acestui proiect:

1. "*Minte sănătoasă, în corp sănătos"* (obiectiv: părinţii să conştientizeze importanţa sănătaţii fizice şi mentale a copiilor);
2. "*Un zâmbet, o floare, o rază de soare"* – spectacol (obiectiv: stimularea sentimentelor de dragoste şi ataşament reciproc părinţi-copii);
3. "*Un zmeu pentru copilul meu!"* – o zi în grădiniţă cu tăticii (confecţionare zmee- obiectiv: stimularea participării taţilor la activităţile copiilor);

4. “*Copii mulţumiţi, familii mulţumite*” – carnaval: trataţie cu distracţii şi dulciuri (obiectiv: cultivarea relaţiilor bazate pe respect şi prietenie între copil-familie-educatoare);

Rezultate:

-T. este un copil bine integrat în colectiv (respectă regulile grupei, se implică în activităţi, este cooperantă şi nu de puţine ori ea iniţiază jocuri la centrul joc de rol, în care-i antrenează şi pe colegi);

- mama este foarte mulţumită de evoluţia copilului şi în plus afişează un aer calm, deoarece în cele patru ore cât stă copilul la grădiniţă, ea poate dispune de acest timp cum doreşte;

- toţi membrii familiei sunt mai relaxaţi (T. şi mama petrec o oră zilnic – după program - în parcul din curtea grădiniţei, împreună cu ceilalţi părinţi şi copii);

- când vine tata în ţară, vine întotdeauna la gradiniţă să aducă şi să ia copilul.

Bibliografie: Adriana Băban, Consiliere educațională, Edit. Asociația de Științe Cognitive din România, 2009

SĂ EDUCĂM ZÂMBIND ŞI CU IUBIRE

Director Prof. Tobă Mihaela
Prof. Înv. Preşc. Nedelcu Medina
Grădiniţa cu P. P. Nr. 21 Ploieşti

"Eu sunt copilul. Tu ţii în mâinile tale destinul meu. Tu determini în mare măsură dacă voi reuşi sau eşua în viaţă! Dă-mi, te rog, acele lucruri care să mă îndrepte spre fericire. Educă-mă, te rog, ca să pot fi o binecuvântare pentru lume".

(Child's Appeal)

Educarea copiilor reprezintă unul dintre cele mai importante roluri pe care le are adultul, fie că este părinte sau specialist. Educarea eficientă este metoda prin care copiii învaţă comportamente pozitive pentru tot restul vieţii, îi ajută să crească şi să se dezvolte într-un mod echilibrat şi sănătos din punct de vedere emoţional şi social.

Procesul instructiv-educativ trebuie să se bazeze pe dezvoltarea încrederii în sine a copilului. Disciplina pozitivă reprezintă o serie de măsuri folosite de adulţi pentru a contura comportamentul unui copil şi a impune anumite norme, pentru a stabili limite şi a educa. Autocontrolul este una dintre cele mai importante lecţii pe care trebuie să le înveţe copiii mici şi această lecţie se învaţă doar printr-o disciplinare eficientă. Ea nu presupune folosirea violenţei, poate include impunerea unor penalităţi dar non violente.

Educatorul îşi disciplinează copilul pentru a-l ajuta să-şi îmbunătăţească atitudinea sau comportamentul, astfel încât să poată

deveni mai bun şi mai fericit. În disciplinare, obiectivul cel mai important este ca, în cele din urmă, copilul să înveţe cum să-şi controleze singur comportamentul şi să nu mai fie nevoit să se bazeze pe disciplinarea venită din partea altora.

Primul “ingredient” necesar pentru o disciplină eficientă este raportul pe care l-ai stabilit cu copilul. Acest raport se realizează arătându-i copilului că este acceptat, înţeles şi iubit, că te bucuri să fii în preajma lui. Când copilul simte această căldură, el îsi doreşte în mod natural să te mulţumească, să-ţi facă pe plac făcând ce-i ceri. Copilul care este nesigur de relaţia lui cu tine şi de sentimentele tale faţă de el va testa întotdeauna limitele ca să vadă cum vei reacţiona.

Părinţii şi educatorii trebuie să aibă un tip de autoritate pentru a se face ascultaţi de copii. Ei trebuie să fie specialişti în a-i înţelege pe copii, a-i trata într-un anumit mod pentru a le câştiga respectul. Specialistul, educator sau părinte a ajuns “autoritate” datorită priceperii sale deosebite pe care o are în domeniul său. Când ajungi astfel de specialist, copiii te vor asculta şi respecta ca pe o autoritate pozitivă.

Pentru ca disciplina să fie eficientă, copiii trebuie să înveţe că eşti serios şi sigur de ce spui, astfel încât ei îţi pot urma îndrumările. Copiii trebuie să înveţe să aibă încredere în ce spui, pentru că eşti părinte, chiar dacă nu-ţi înţeleg pe deplin motivele. Când lecţia aceasta este învăţată, copilul va fi cruţat de confuzia testării şi a îndoielii cu privire la orice îi ceri sau îi spui. Ca în toate aspectele relaţiei părinte-copil-educator, lucrul cel mai important este ca disciplina să fie administrată într-o atmosferă de căldură şi iubire.

Pentru ca un copil să se poată simţi în siguranţă, trebuie să-l asiguri că în lumea lui există o anumită ordine; el trebuie să aibă idee despre

modul în care vor reacţiona, în anumite situaţii, fiecare dintre adulţii care sunt implicaţi în îngrijirea lui. Consecvenţa este cuvântul-cheie, există o mulţime de aspecte ale consecvenţei care sunt importante. Dacă îi vei spune copilului*: "Este timpul să vii în casă, acum!"* şi îi ceri copilului să se oprească din orice activitate începută pentru a veni în casă atunci, iar data viitoare spui: *"Vino chiar acum!",* după care îl laşi să se mai joace 10 minute, fără nicio explicaţie, copilul nu va ştii niciodată ce să facă atunci când îl chemi în casă de la joacă.

O plănuire atentă a programului şi a ambianţei căminului îi va ajuta pe copii să-şi controleze şi să-şi adapteze comportamentul, în timp ce un program neregulat şi dezorganizat nu va face altceva decât să genereze numeroase probleme de disciplinare.

Dintr-un program bine planificat face parte şi rutina zilnică, ea reprezintă o metodă foarte eficientă de a-i ajuta pe copii să dea dovadă de stăpânire de sine în situaţiile în care au de ales. În acelaşi timp, rutina zilnică îi ajută pe copii să se simtă în siguranţă şi să anticipeze activităţile sau schimbările planificate în mod regulat. Limitele trebuie să fie precizate clar şi respectate. Copilul care ştie ce anume îi este îngăduit şi ce nu, se simte mai în siguranţă şi va fi capabil să se autocontroleze.

Lauda aspectelor pozitive şi ignorarea celor negative este o tehnică de disciplinare şi o metoda eficientă pentru schimbarea comportamentului copiilor. Toţi copiii doresc atenţia şi aprecierea celor din jur şi îşi vor adapta comportamentul, astfel încât să poată primi atenţie şi laude cât mai mult timp. Secretul este acela de a fi un fin observator şi de a petrece timp cu copiii pentru a-i face fericiţi. "*Pentru a învăţa comportamente pozitive copiii au nevoie să ştie ce anume au făcut bine, au nevoie de întărire,*

recompensare constantă, frecventă şi implicarea copilului în luarea unor decizii."

Părinţii şi educatorii sunt exemple pentru copii în tot ceea ce fac, aceste exemple au o mare influenţă asupra formării caracterului copiilor.

Bibliografie:

- A. Botis Matanie, A. Axente - ,,Disciplinarea pozitivă" , Ed. ASCR, 2011;
- A. Băban - ,,Consiliere educaţională", Ed. Asociaţia de Ştiinţe Cognitive din România, 2008;
- E. Stan - "Managementul clasei", Ed. Aramis, Bucureşti.

INFLUENŢA FAMILIEI
ÎN EDUCAŢIA PREŞCOLARLOR

Prof. înv. preprimar *Larisa Nicoleta STOICESCU*
G.P.N. NR. 39 PLOIEŞTI

Dacă nu ai la vederea unui copil sau a unui tânăr o tresărire emoţională şi o înclinare de a-l îndruma şi a-i veghea destinul, dacă nu poţi să îmbraci într-o căldură emotivă, generoasă relaţiile şi dialogul cu un tânăr, nu ai de ce să te faci dascăl.

În meseria de dascăl se porneşte pe platformă afectivă şi morală, în sensul că pentru a lucra cu micuţii candidaţi la viaţă, eduatorului îi trebuie, i se cere o bună cunoaştere psihologică a copilului, valoarea calităţii educatoarei afirmându-se în munca cu cri mici.

Practica pedagogică obligă educatoarele să se informeze, să se documenteze, să valorifice experienţa pozitivă a sa, să aibă o atitudine de înţelegere şi principialitate faţă de stângăciile inerente începutului.

Îmbinarea judicioasă a pregătirii teoretice cu cea a practicii trebuie să fie dublată cu cultivarea dragostei faţă de copii şi a pasiunii faţă de această meserie.

Copilul, fiinţa umană, de la naştere, ba chiar cu mult înainte de a se naşte se găseşte într-un mediu cultural specific ce-şi pune în mod categoric amprenta asupra adultului ce va fi.

Ceea ce sunt, gândesc şi fac părinţii, felul în care este organizat ambientul determina posibilităţile şi direcţiile ulterioare de dezvoltare a copilului, de primire şi receptare a influenţei educative. În acest context demn de amintit este îndemnul marelui pedagog John Locke: *Nu trebuie să faceţi în faţa copiilor nimic din ceea ce nu vreţi să imite*.

Alături de dreptul de a exista, de a fi în această lume, dreptul la educaţie este fundamental pentru copil. Copilul are dreptul la educatie, iar societatea are obligaţia să îndeplinească acest drept. Faptul de a urma o şcoală are impact pe cele mai diferite paliere ale fiinţei umane, dar nu este singurul mod de educare. Copilul învaţă de când se naşte, ***familia este prima lui şcoală, prietenii, pragul social, societatea însăşi sunt <u>şcoala vieţii</u>***. Ceea ce copilul capătă aici sunt cunoştinţe concrete şi practice, prin care învaţă cum să facă faţă situaţiilor, dar pentru a se putea adapta mai bine are nevoie de cunoştinţe care surprind legile generale şi permit predicţii despre diferite domenii de viaţă.

Dreptul la educaţie este nu numai dreptul de a frecventa grădiniţa, şcoala ci este deasemenea dreptul de a-ţi îmbogăţi personalitatea, dreptul de a găsi în unitatea şcolară tot ceea ce este necesar constituirii unui om capabil de acţiune şi cu conştiinţă morală vie.

Şcoala/grădiniţa nu este numai un mijloc de instruire ci este un microgrup unde se întâlnesc laolaltă copii şi adulţi. Este important să se respecte valorile pe care le preţuiesc comunităţile de rromi, aspect ce va încuraja pe părinţi să-şi trimită copiii la grădiniţă, eliminându-se în acest fel eticheta care caracterizează în general

comunităţile dezavantajate, şi parinţii au o reticenţă faţă de valorile pe care le promovează educaţia, educaţia preşcolară în special.

În cadrul acţiunii pedagogice din grădiniţă copilului i se vorbeşte despre o serie de aspecte, i se dă un limbaj matematic, muzical etc. la nivelul posibilităţilor lui de recptare. Această comunicare presupune învăţarea de către copil a unor cuvinte noi utilizate iniţial de educator, reţinute, receptate şi reproduse apoi de preşcolar.

Copilul verbalizează toate acţiunile sale, monologând sau dialogând cu partenerii de aceeaşi vârstă în toate tipurile de activităţi – exersându-şi vocabularul.

Dezvoltarea copilului nu poate fi privită parcelat, segmentat, aceasta având un caracter unitar. Fiecare cunoştinţă dobândită de copil se va transforma la nivelul copilului în achiziţie proprie, specifică, în funcţie de trăsăturile sale psiho-individuale.

Întreaga acţiune pedagogică din grădiniţă trebuie să fie privită ca un tot unitar nu numai în teorie ci mai ales în practică, să nu apară ca o sumă ci ca un ansamblu de activităţi care să aibă în permanenţă clar scopul de a-l pregăti pe copil pentru şcoală şi pentru viaţă.

Activitatea cu părinţii

Reuşita comunicării între părinte şi educator oferă şansa înmulţirii ei, iar educatoarea poate aduce astfel bucuria de viaţă în sânul unei familii. Dar tot educatoarea este cea care poate întârzia, diminua sau anula şansele comunicării – prin atitudinea faţă de oameni, prin alegerea cuvântului care zideşte sau care poate dărâma.

Implicarea părinţilor şi a celorlalţi membrii ai comunicării are o importanţă deosebită pentru a promova principiile unei şcoli inclusive, tolerante.

Părinţii trebuie ajutaţi să conştientizeze rolul mediului familial în educaţie şi să înveţe modurile în care îşi poate ajuta copiii; trebuie implicaţi într-o comunicare permanentă cu grădiniţa, încurajaţi să se ofere voluntar pentru realizarea diferitelor activităţi. Trebuie implicaţi în luarea deciziilor. Există părinţi rigizi care impun copiilor ideile, modul de a trăi, obişnuinţele lor fără a admite nicio abatere şi fără a ţine cont de particularităţile individuale ale copilului. Aceşti părinţi întipăresc în mintea copiilor o serie de repere foarte precise în timp şi spaţiu care îi pot ajuta la înţelegerea lumii înconjurătoare. Dacă rigiditatea se combină cu vederi şi interese înguste, vor apărea drept consecinţe în dezvoltarea copiilor atitudini de infantilism şi renunţare, iar mai târziu o sărăcire a personalităţii.

Părinţii boemi lasă copiii mai mult în seama altor persoane sau în voia lor, drept consecinţe pot să apară în dezvoltarea copiilor o lipsă de prezenţă care să determine o delăsare morală.

Părinţii anxioşi fac să apese asupra copilului lor o presiune considerabilă, să se simtă spionat şi supravegheat permanent, copilul ajungând la un fel de deposedare de el însuşi.

Există şi părinţi infantili care refuză să se autodefinească în calitate de părinţi şi se retrag din faţa responsabilităţilor fiind absorbiţi de propriile lor probleme de afirmare personală. Copilul unor astfel de părinţi riscă mai târziu să nu aibă prea mare încredere în forţele proprii şi să fie dependenţi şi uşor influenţaţi.

Părinţii incoerenţi se caracterizează prin instabilitatea modului de relaţionare cu copiii. Activitatea educativă se caracterizează prin neregularitate, exigenţele cele mai nemăsurate alternând brusc cu perioadele de libertate totală. Unii părinţi sunt prea indulgenţi şi nu manifestă niciun fel de limită şi niciun fel de rezervă în a acorda copilului tot ce acesta îşi doreşte, drept consecinţă copilul nu va putea mai târziu să suporte nicio frustrare. Există şi cazul în care cei doi părinţi nu manifestă aceeaşi atitudine în ceea ce priveşte exercitarea influenţelor educative asupra copiilor. Important este ca părinţii să-şi poată conştientiza comportamentele negative faţă de copii lor şi să beneficieze de oportunităţi educative pentru a le schimba. În acest sens părinţii au nevoie de îndrumare şi formare.

Implicarea părinţilor poate fi **informală** prin discuţii, participare la activităţile organizate de grădiniţă, să se ofere ca voluntari pentru diverse activităţi gospodăreşti, participarea la diferite evenimente, dar şi prin implicare **formală** – prin cooptarea acestora în comitetul de părinţi, grupuri de lucruri pentru rezolvarea diferitelor probleme.

Cele mai bune rezultate s-au obţinut prin implicarea directă în activitatea de acasă. Părinţii citesc copiilor poveşti, le recită poezii, sprijină activităţile în afara grădiniţei, merg împreună cu copiii în excursie.

Mediul familial, modelul exemplului pozitiv şi implicarea de acasă determină pregnant evoluţia copilului şi rezultatele acestuia.

Implicarea efectivă a părinţilor prin colaborare cu grădiniţa în educaţia copiilor a avut efecte pozitive în ceea ce priveşte:

- atitudinea părinţilor faţă de grădiniţă;
- dezvoltarea conştiinţei de sine;
- comportamentul în grădiniţă şi în comunitate;

În procesul de implicare al părinţilor trebuie să se excludă criteriile de discriminare socială, materială sau de educaţie. Orice implicare a părinţilor dă rezultate.

Bariere în implicarea părinţilor:

- părinţi aglomeraţi;
- părinţi cu educaţie limitată;
- părinţi care nu au încredere în grădiniţă;
- lipsa unei oferte generoase din partea grădiniţei;
- lipsa unor forme prietenoase de comunicare care să permită înţelegerea reciprocă.

Cum putem lucra cu părinţii:

- trebuie să-i cunoaştem;
- să ştim ce gândesc părinţii despre grădiniţă;
- să ştim ce ştiu părinţii despre grădiniţă;
- să-i încurajăm să-şi ajute copiii, explicându-le ce perspective de viitor poate avea un copil educat.

Dezavantaje privind nefrecventarea grădiniţei de către copii:

- dificultăţi lingvistice (neînţelegerea limbii române datorită faptului că în familie se vorbeşte o altă limbă);
- dificultăţi de comunicare într-un cadru formalizat, cu cadrele didactice şi cu colegii – sursă de marginalizare şi discriminare;
- dificultăţi de concentrare a atenţiei de-a lungul unei ore de curs (lipsa obişnuinţei de a sta un interval atât de lung în bancă);

- dificultăţi de utilizare a instrumentelor de scris, datorită lipsei de antrenament a muşchilor mâinii;
- diferenţe majore dintre normele impuse de şcoală şi cele impuse de familie (copilul se poate găsi într-o stare de conflict intern care generează cu uşurinţă eşec şcolar sau mai grav abandon).

Grădiniţa va avea porţile deschise pentru cei care au nevoie de educaţie, va fi locul în care grija şi încrederea sunt mai presus de restricţie şi ameninţări, va avea un climat de siguranţă fizică şi psihică necesar dezvoltării personalităţii, indiferent de religie, etnie, promovând toleranţa, spiritul de echipă şi acordare de şanse egale pentru toţi copiii.

Bibliografie:

1. Albu, G., *Comunicarea interpersonală*, Editura Polirom, Iaşi, 2006;
2. Creţu, T., *Psihologia Vârstelor*, Editura Polirom, Iaşi, 2009;
3. Stan, E., *Pedagogie postmodernă*, Editura Institutul European, Iaşi, 2004.

ÎMPREUNĂ PENTRU COPIII NOŞTRI

Prof. înv. preşc. Elena Manolache

Grădiniţa cu Program Normal Nr.39 Ploieşti

Vârsta preşcolară, atât de importantă pentru dezvoltarea copiilor, cere şi din partea familiei îndemânare şi înţelegere. Grădiniţa poate împleti în mod armonios avantajele unanim recunoscute ale educaţiei preşcolare cu cele ale educării părinţilor. Tocmai acest lucru ne-am propus să-l realizăm printr-un parteneriat cu familia, pe termen lung, în urma parcurgerii cursurilor de formare derulate în cadrul Proiectului ,,O primărie căreia îi pasă".

Prin activităţile propuse, am dat posibilitatea părinţilor să se cunoască între ei, să asiste la educaţia copiilor, să devină participanţi la propria educaţie.

Acest parteneriat s-a născut din ideea că *Meseria de părinte* se poate învăţa, dar acest lucru se poate realiza doar atunci când eşti dispus să asculţi altă părere, să îţi asculţi copiii şi să le înţelegi nevoile reale.

Metamorfozele rolurilor părinteşti necesită, dacă nu o şcoală a părinţilor, cel putin ,,o terapie" a relaţiilor interumane.

Iată câteva teme pe care le-am promovat pe parcursul derulării parteneriatului:

- Toţi copiii au nevoie de iubire. Exprimaţi-vă şi acţionaţi!
- Retragerea afecțiunii este o greșeală frecventă. Evitaţi să pedepsiţi un copil prin exprimarea emoţiilor dumneavoastră!

- Copiii au nevoie de rutine, pentru a-şi dezvolta autocontrolul. Lăsaţi-i să exerseze! Nu-i consideraţi neputincioşi!
- Învăţaţi copiii să perceapă *noul* ca pe oportunitatea de a avea experienţe interesante! Daţi-le încrederea că pot reuşi!
- Pregătiţi-vă copiii pentru viaţa de adult! Învăţaţi să spuneţi *Nu!*
- Disciplinarea eficientă este benefică copiilor. Ajutaţi-i să devină responsabili și independenţi!
- Efectul pedepsei, dar mai ales al disciplinei, trebuie să fie învățarea, nu frustrarea!
- Apreciaţi eforturile copiilor, nu așteptările d-voastră!
- Când şi ce recompense oferim copiilor? Promovaţi motivaţia interioară!
- Înlocuiţi educaţia bazată pe recompense şi pedepse cu educaţia întemeiată pe responsabilizare şi asumare a consecinţelor fiecărei fapte!
- Încurajaţi dezvoltarea stimei de sine a copiilor!
- Nu-i comparaţi pe copiii d-voastră cu alţii! Fiecare este unic şi are propriul ritm de dezvoltare.
- Învăţaţi-i să se bucure pentru realizările lor, nu să se compare cu alţii!

Bibliografie:

- Gilbert, R.M., - *Cum să fii prieten cu copilul tău. Manual pentru părinţii şi familiile din mileniul 3*, Editura Teora, Bucureşti, 2005.
- Stan, E. - *Despre pedepse şi recompense în educaţie,* Editura Institutul European, Iaşi, 2004.

- Petrovai, D., Petrică, S., Preda, V., Brădişteanu, R., - *Pentru un copil sănătos emoţional şi social,* Editura V& I Integral, Bucureşti, 2012.

JUCĂRIILE,BUCURIA CELOR MICI

Gradinița cu Program Prelungit
Nr. 35 Ploiești
Educatoare:Niculescu Ana
Gradinița cu Program Normal Sf. Stelian Ploiești
(Structură a Grădiniței cu Program Prelungit Nr.35)
Educatoare:Tatarim Mihaela

Jucăria este pentru copil un obiect destinat jocului şi mult mai mult de atât. Ea este percepută drept tovarăs îndrăgit, căruia copilul îi conferă în planul imaginaţiei, caracteristici umane. Prezenţa jucăriilor îi stimulează copilului forţa de creaţie, fantezia, iar în relaţionarea cu diversele tipuri de jucării îi trezeşte trăiri afective, emotive, interese.

Jucăria este un stimulent al jocului. Acţiunea cu jucăria poate să reprezinte la un moment dat jocul însuşi, cu precădere la preşcolarii mici. Copilul supune jucăria unei analize și sinteze concrete, directe, tendinţă adesea întâlnită la preşcolari de a dezmembra jucării fiind expresia curiozităţii si interesului pentru cunoaştere. Activitatea cu jucăria îi permite copilului exercitarea unui exerciţiu de putere asupra acesteia, cu rol important în experimentarea prin joc a unor situaţii de viaţa parcurse (ex.: fetiţa îi impune păpuşii să mănânce, păpuşa ,,plânge'', însă fetiţa este de neinduplecat), si intelegerea mai bună a parametrilor acestora.

Treptat, pe masura dezvoltării conduitei ludice, jucăria devine un instrument esenţial pentru iniţierea anumitor jocuri, fie că aceasta corespunde exact subiectului jocului, fie că este doar un înlocuitor al unor obiecte necesare. Ea este aleasă acum în funcţie de tema şi subiectul jocului.

Jucăria este accesoriul absolut al jocului, determinând caracterul jocului, conţinutul acestuia si trăirile emoţionale ale copilului. Alegerea de către adultul educator sau părinte a jucăriilor trebuie sa ţină cont de câteva criterii si cerinţe de natură didactică şi estetică pe care acestea trebuie să le îndeplinească.

Condiţiile de natură *didactică* se referă la adecvarea jucăriilor la vârsta copilului şi la particularitățile sale individuale, la caracterul lor distractiv, stimulativ, interactiv, funcţional. Sunt preferate în acest sens jucăriile semiconfecţionate sau confecţionate de copii, deoarece ele lasă loc pentru acţiunea variată a copilului și nu limitează posibilităţile de utilizare.

Condiţiile de natură *estetică* se referă la aspectul jucăriei care trebuie să fie plăcut şi interesant, culorile jucăriei care nu trebuie să fie stridente, detaliile jucăriei, care trebuie să fie executate cu o oarecare acurateţe.

Jucăriile trebuie să fie sigure, să nu producă accidente prin prezenţa unor colţuri tăioase, să nu invite la comportamente indezirabile: agresivitate, jocuri periculoase, să nu cultive valori pe care părinţii sau educatorii nu doresc să le promoveze, să nu genereze nervozitate sau frustrare, să nu copleşească prin număr sau cost.

Jucăria îl învaţă pe copil sa desfăşoare o activitate conştientă, orientată către un scop, îi dezvoltă gândirea, memoria, imaginaţia, atenţia, îi educa stăpânirea de sine. Jucăria care reflectă amplu realitatea, natura ţării, contribuie la formarea

caracterului și intereselor copilului, îl ajută să devină curajos, activ, creator, un bun cetăţean al țării.

Tipul, caracterul, conţinutul și forma jucăriilor sunt determinate de sarcinile educative concrete, raportate la vârsta copiilor și la nivelul de dezvoltare a acestora.

La copiii de la un an până la 3-4 ani, jucăria se complică. Dezvoltarea mersului și a alergatului este stimulată de mingile mari, bile care se rostogolesc, diferitele jucării mobile care înfăţişeaza animale, păsări, fluturi (cu aripi mobile), camioane, autobuze, tramvaie, căluţi pe roţile etc.

Aceste jucării dezvoltă totodată coordonarea mişcărilor, orientarea, îl bucură pe copil pentru că îi oferă poisibilitatea unei participari active, stimulează jocurile sale creatore.

La copiii între 5-6 ani, preferinţele se concentrează asupra păpuşilor, a cadrului familial, a veselei, a animalelor, ceea ce le permite ca în jocurile lor să reflecte realitatea înconjurătoare. La această vârstă, copiilor le sunt extrem de utile jucăriile didactice care îi ajuta să se orienteze în privința formei, a dimensiunilor, a culorii.

Pentru copiii de 6-7 ani, o importanţă deosebită o au seturile tematice. Seturile didactice îşi sporesc complexitatea în ceea ce priveşte diferențele în distingerea formelor, a mărimilor, a culorilor; intervin probleme de sistematizare și clasificare a obiectelor, fapt ce se remarcă puternic în cazul jucăriilor-figuri ce înfăţişează oameni (tot felul de păpuşi), diferite animale, păsări, obiecte de uz casnic etc. Ele se produc ca obiecte de sine stătătoare sau ca grupuri tematice.

Jucăriile distractive sunt cele de tipul ,,găinilor care ciugulesc'' (pe o balanţa), ,,tăuraşului care umbla'', ,,purceluşului jucăuş'' (mecanic), ,,cocoşelului cântăreţ'', ,,pocnitoarei'' şi multe altele. Tot de tipul acesta sunt şi jucăriile festive, măştile de carnaval, elementele de costumaţie, semnele amuzante cu surprize, moriştile, ţiuitorile.

Cu cât posibilităţile de acţiune pe care le oferă jucăria sunt mai mari, cu atât ea devine mai interesantă pentru copil, cu atât mai mare este valoarea ei educativă. De aceea, jucăria trebuie să posede însuşiri dinamice în mobilitatea reala a părţilor sale componente (de pildă, la păpuşi mâinile si picioarele articulate), mecanismul mişcării (jucăria mecanica), mecanismul sonor etc. Jucăria reclamă o prezentare atrăgătoare, expresiva, cu deosebire jucăria destinată copiilor de vârstă mică. Expresivitatea sporeşte atitudinea emoţională faţă de jucărie.

În dezvoltarea fizică a copiilor, o importanță considerabilă o au: mingea, cercul, coarda, haturile, verso (joc de copii, cu cercuri). Aceste jucării îi unesc și îi organizează pe copii pentru jocurile în aer liber.

Jucăria trebuie sa lărgească orizontul copilului, să-l atragă prin materialul viu, îndrăzneţ pe care îl oferă contemporaneitatea, să-i trezească interesul pentru tehnică.

Jucăria populară stimulează gândurile şi fantezia copilului prin înfăţişare, prin tehnica simplă dar ingenioasă a mişcărilor sale, prin sunet şi, în genere, prin aspectul sau decorativ, de basm. Multe jucării sugerează,

chiar, o anumită poveste. O jucărie reuşită stimulează pe copil să gândească, ridică în faţa lui diferite probleme de joc și acest fapt contribuie la dezvoltarea proceselor cognitive.

BIBLIOGRAFIE:

Dima Silvia,1994,*Ne jucăm-jucării confecţionăm*,Bucureşti

Dumitrana Magdalena, *Educarea limbajului în învăţământul preşcolar*,1999,vol.2,Comunicarea scrisă,Ed.OK !Didactic

Evghenia Aleksandrovna Ferina, 1976, *Jocul şi jucăria,*Ed.Didactică şi Pedagog

MODALITĂȚI DE COMUNICARE EFICIENTĂ

Grădiniţa cu Program Prelungit nr.32,Ploiești

Prof. Barbu Gabriela

Prof. Riciu Corina

Grădiniţa cu Program Normal nr.8, Ploiești

Educ. Hodinic Constanța

Motto:

„Să nu-i educăm pe copiii noștri pentru lumea de azi. Această lume nu va mai exista când ei vor fi mari;și nimic nu ne permite să știm cum va fi lumea lor. Atunci să-i învățăm cum să se adapteze.”

(Maria Montessori)

Ce își dorește fiecare om din lume? Să fie sănătos și fericit.Dar cele două” minuni ale vieții”se condiționează reciproc:ca să fii fericit trebuie să fii și sănătos și dacă ai sănătate ești cel mai fericit. Numai că sănătatea și fericirea depind de noi înșine, dar și de alții. Și cum putem face ca să nu spunem niciodată “ e prea târziu “?Poate respectând câteva principii compatibile cu ideea de bucurie și plăcere:să știm să comunicăm, să fim

cinstiți, să ne respectăm reciproc și să avem mult bun simț. Dacă fiecare ne-am propuneca in fiecare zi să fim mai buni, mai iertători, mai darnici, mai toleranți...atunci am fi sănătoși și fericiți. Într-o lume atât de grabită, în care trăim, lucrul cel mai amenințat este COMUNICAREA, plăcerea de a vorbi unul cu altul, de a ne asculta reciproc.

Perioada preșcolară este perioada care se caracterizează prin cele mai profunde însușiri psihice ale individualității, este perioada unei intense receptivități, sensibilități și flexibilități psihice. De aici necesitatea de a exersa și fructifica potențialul creativ al preșcolarului, de a-i forma și dezvolta eul cognitiv, afectiv, socio-acțional în devenire prin comunicarea copil – parinte – educator.

Comunicarea eficientă și pozitivă cu copilul te ajută să te apropii mai mult de el, să îl înțelegi și contribuie și la dezvoltarea lui cognitivă, socială sau emoțională, dar și la disciplinarea lui.

A comunica înseamnă ,,a fi împreună", a împărtăși și a te împărtăși, a realiza o comunicare de gânduri, simțire, acțiune și este formată din: cuvinte, tonul vocii, gesturi, poziție, mimică.

O relație pozitivă, intermediată de o comunicare pe masură, motivațională, energică, optimistă, este esențialăa pentru creșterea unui copil fericit și capabil de succes în viitor. Comunicarea pozitivă clădește o atitudine de învingător și îl ajută să identifice mai ușor ce dorește în viață și să găsească soluțiile pentru a reuși.

Ce tehnici de comunicare pozitivă și încurajări sau aprecieri îl ajută pe copil să crească și să se dezvolte armonios?

- Comunicarea constructivă, găsirea mereu de soluții la probleme, învățarea din greșeli și găsirea de metode de a se

revanșa sau de a-și răscumpăara faptele nesăbuite, folosirea frazelor de încurajare ca: "bravo, ai făcut o treaba foarte bună, sunt foarte mândră că te-ai descurcat, îmi place să mă joc cu tine, ce frumoasă e pictura ta, ce idee minunată, a fost o încercare reușită”

- ❖ Ascultă-ți întotdeauna copilul cu atenție, dacă vrei ca acesta să te asculte pe viitor când incerci s-ăi vorbești.
- ❖ Exprimă-te clar, corect, concis.

De cele mai multe ori, acțiunile și gesturile vorbesc mai mult decât cuvintele. Limbajul non-verbal sau corporal este esențial în consolidarea comunicării verbale și trebuie să respecte câteva reguli esențiale, pentru a avea efect și pentru a putea fi insușit de cel mic:

- când vorbești cu copilul, așază-te la nivelul lui, astfel încât să vă puteți uita cu ușurință unul la celălalt;
- menține contactul vizual cu cel mic pe tot parcursul conversației;
- zâmbește, deoarece detensionezi atmosfera;
- evită să îi vorbești atunci când stai cu spatele la el sau faci altceva;
- atenție la tonul pe care-l folosești; ai grijă să fii prietenos, calm;
- imbrățișează adesea copilul, sărută-l pe frunte sau obraz ori mângâie-l pe creștet;
- evită să îți dai ochii peste cap în timpul dialogurilor, să dai din picior, să suspini sau să gesticulezi agresiv din mâini - să nu creadă că te plictisești s-au nu ai răbdare.

O comunicare ineficientă este cauzată de cele mai multe ori de următorii factori :

- ➢ critica – evaluarea negativă a limbajului de către ceilalţi („Nu te străduieşti destul” sau „Poţi,dar nu vrei”)

- oferirea de sfaturi – („Dacă aş fi în locul tău, nici nu aş deschide gura”)
- moralizarea – („Ar trebui să te străduieşti mai mult”)
- etichetarea – folosirea etichetelor de către cei cu care vine în contact („Vorbeşti ca un copil cu probleme” sau „Ce prost eşti, nu poţi să legi două cuvinte”)
- ameninţări –(„Dacă nu vorbeşti corect, nu o să mai primeşti surpriza”)
- argumentarea logică – („Uite cum stau lucrurile : faci un mic efort şi vei vorbi corect”)

Pentru reușita educațională este foarte importantă și comunicarea parinte educator.

Pornind de la următoarele fraze:

O bună comunicare, înțelegere este cheia succesului.

Educatorul care se face înțeles obține rezultate deosebite de la copii.

Copiii care își exprimă gândurile reușesc să le realizeze.

Părinții care își fac cunoscute așteptările sunt ajutați de educatoare să și le îndeplinească.

Grupa mare C a conceput un **Copac al dorințelor părinților**. Pe fiecare frunză se află o dorință exprimată de părinți la prima ședință, aceasta reprezentând schimbările care așteaptă să se producă asupra copiilor în timpul anului școlar.

S-au exprimat dorințe ca:

- respectarea normelor de comportament civilizat;
- respectare programului de somn;
- dezvoltarea aptitudinilor;
- un regim alimentar diversificat și sănătos;
- îmbogățirea cunoștințelor;
- socializare, prietenie, respect, colaborare, toleranță;

- învățarea de cântece și poezii;
- sporirea atenției;
- dezvoltarea armonioasă, spirituală, cognitivă, volitivă și afectivă;

Pentru realizarea așteptărilor părinților, educatoarele grupei au desfășurat activități ca:

- jocuri didactice: ”Cum ne comportăm acasă, la grădiniță și pe stradă?”; ”Așa da, așa nu”; ”Sunt harnic și bun”; ”Eu spun una, tu spui multe”; ”Recunoaște greșeala”
- lectură după imagini: ”Regulile grupei”;
- observări: Familia, Grădinița, Școala;
- jocuri decreație: De-a grădinița, școala, familia;
- memorizări: ”Mama”, ”Gândăcelul”, ”Cățelușul șchiop”, ”Familia mea”
- cântece: ”Un copil politicos”, ”Mama”

Feed back-ul se realizează prin așezarea pe fiecare frunză a unei flori din punguța aflată lângă copac, în urma îndeplinirii dorinței.

Eficiența comunicarii educatoare – copil – parinte se va concretiza în ”Copacul plin cu flori”.

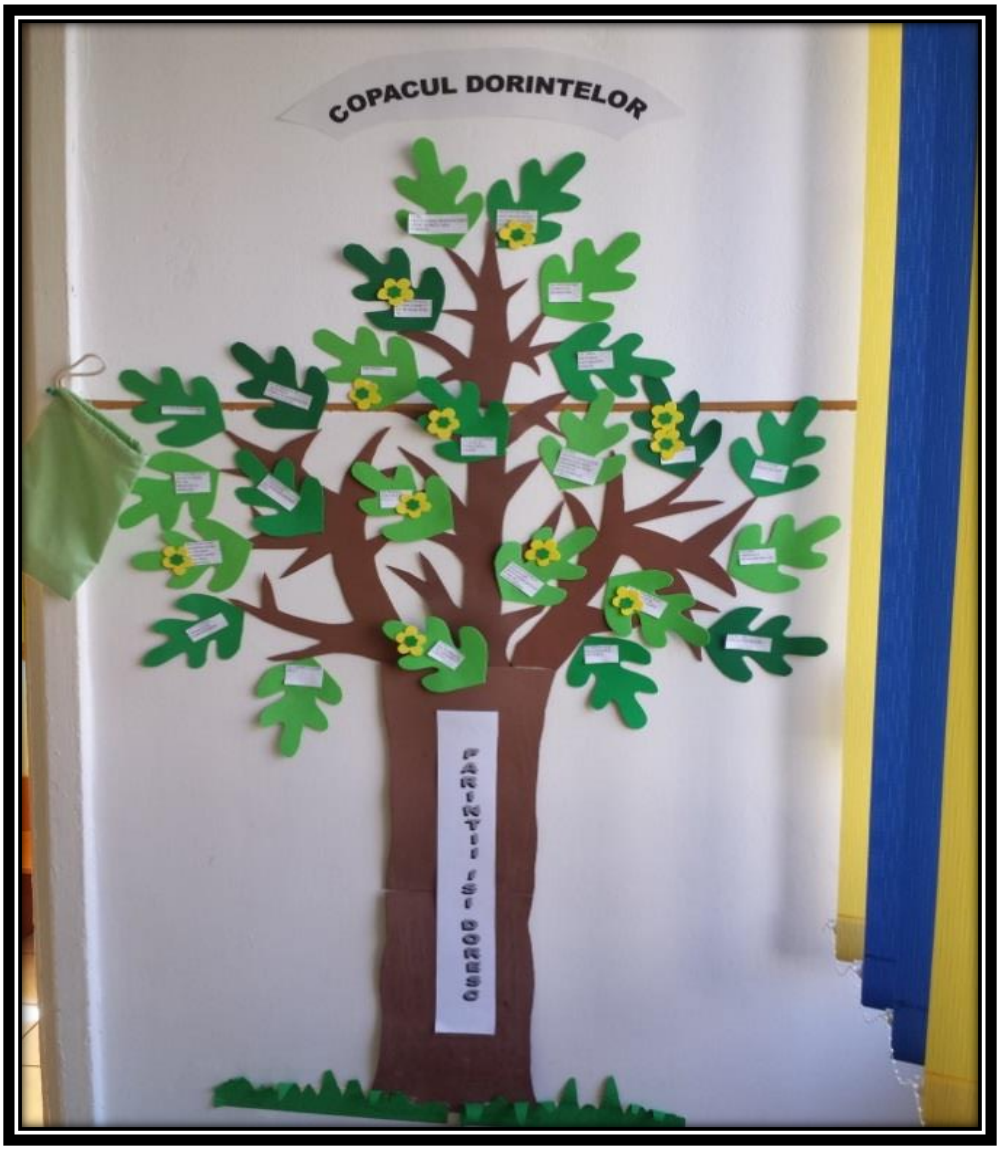

BIBLIOGRAFIE

„Comunicarea eficientă cu copiii – acasă şi la şcoală” de Adele Faber şi Elaine Mazlish (Ed.Curtea Veche – 2002)

„Comunicarea interpersonală” de Gabriel Albu (Institutul European – 2008)

„Comunicarea eficientă ” de Ovidiu Ion(Ed. Polirom Iași – 2004)

„Pedagogia comunicării ” de Șoitu Laurențiu(Ed.Didactică și Pedagogică București – 1997)

COPILUL ȘI NEVOILE SALE

Prof. Petre Mihaela Cristina
Prof. Năstase Mihaela Cristina
Grădinița Ariel Ploiești

Dorința de a asigura o bună îngrijire a copilului este specifică societății noastre civilizate. Copilul este considerat cea mai prețioasă investiție în viitor. În ultimii 50 de ani, a avut loc o revoluție a îngrijirilor fizice ale copilului. Cred că nevoile fiziologice ale copilului sunt pe deplin cunoscute și în mare măsură satisfăcute. Nu același lucru s-ar putea spune despre nevoile psihologice, care nu pot fi satisfăcute decât prin dragoste, empatie și cunoaștere.

Copilul nu-și poate satisface nevoile fără referințe la nevoile celorlalți. Nesatisfacerea ori satisfacerea fără măsură a nevoilor copilului, lipsa impunerii unor limite, a unor restricții comportamentale, Maslow le vede ca periculoase. Pe măsură ce copilul va realiza, prin limitele ce îi sunt impuse, că și ceilalți din jurul său au nevoi ce se cer respectate și că satisfacerea nevoilor sale are loc într-o lume unde nevoile tuturor sunt importante, el învață să își interzică impulsul și exteriorizarea unor sentimente deranjante pentru ceilalți, devine mai tolerant, mai matur în relațiile cu cei din jurul său.

„Din perspectiva prevenirii abuzului și a neglijării, copilul crescut fără limite impuse de părinți este nefericit, victimă a proastei funcționări

parentale, un copil abuzat psihologic, părinții aceștia își nefericesc copilul la fel ca și cei ce nu își iubesc copilul."[1]

„Mulţi cercetători caracterizează copilăria prin cerinţele sale; pentru ei, copilăria înseamnă, în principiu, trebuinţele sale specifice (raportat la cele ale perioadelor viitoare ale vieţii lor). Sub acest aspect, actualmente:

a. Unii consideră că principalele trebuinţe ale copilului sunt:

- mai întâi, nevoia de o temelie pe care să construiască o concepţie pozitivă asupra naturii umane; ei trebuie să aibă un anumit număr de experienţe pozitive, să fie trataţi cu blândeţe, cu dragoste şi cu respect și – în acelaşi timp – să-i vadă şi pe alţii trataţi astfel; apoi, simultan cu aceasta, nevoia de hrană potrivită, de multă apropiere (fizică, psihică, relaţională) constituie alte nevoi importante;
- nevoia de foarte multă atenţie individuală din partea adulţilor, sincer interesaţi de lumea lor interioară, de sentimentele lor, care să-i asculte, să-i creadă, să aibă încredere în ei şi să le răspundă sincer la întrebări; fiecare copil are nevoie „să petreacă în fiecare zi un timp cu cineva care crede că acel copil este special şi important", ne reaminteşte A. Solter Ei au nevoie de un interlocutor plăcut, stimulativ, pregătit să interacţioneze şi să se ocupe de ei.

b. Alţi cercetători sunt de părere că important este să descoperim şi să ştim care sunt trebuinţele fundamentale ale fiecărei etape a copilăriei, încercând să ne concentrăm, în primul rând, asupra ei. Studiile efectuate au ajuns, deocamdată, la concluzia potrivit căreia:

- Între 0 şi 3 ani, necesitatea fundamentală este afecţiunea;

[1] Ana Muntean, *Psihologia dezvoltării umane*, Editura Polirom, Iași, 2006, p. 87.

- Între 3 şi 6 ani necesitatea fundamentală este iniţiativa şi autonomia crescânde;
- Între 6 şi 11 ani, necesitatea fundamentală este sentimentul de încredere în propria valoare;
- Între 11 şi 18 ani, necesitatea fundamentală este aceea de a simţi că are valoare "[2]

c. Cel mai larg şi împărtăşit punct de vedere este acela potrivit căruia copiii din punct de vedere emoțional au următoarele mari categorii de nevoi (psihosociale):

1. Nevoia de dragoste și securitate;
2. Nevoia de experienți noi, de stimulare;
3. Nevoia de a fi lăudat și recunoscut ca fiind capabil;
4. Nevoia de responsabilități."[3]

Importanța lor se schimbă în cursul dezvoltării, în diferite momente ale evoluției copilului.

Nevoia de dragoste și securitate, la vârste mici, este cea mai importantă, oferind baza viitoarelor relații sociale, în familie, cu prietenii și mai târziu cu propria familie. Satifacerea nevoii de dragoste şi de securitate îi oferă copilului sentimentul încrederii în ceilalţi, iar mai târziu pe cel al încrederii constante în sine. Iubit de cei din jurul său, el învaţă să se iubească pe sine, să se respecte, să se considere un om demn de stimă. Sinele lui se diferențiază de ceilalți, se dezvoltă atașamentul (legătura afectivă a copilului cu cel care îl îngrijește), îl face pe copil mai puternic, dacă are părinți buni ce-l respectă și-l înțeleg, dar și slab și vulnerabil, în

[2] A. Soter, *apud*, Gabriel Albu, *Copilul și copilăria*, în vol. Albu, G., Enache, R., Stan, E.(coord.), *Psihopedagogie, Sinteze de curs pentru studenți*, Editura Universității Petrol-Gaze, Ploiești, 2009, p. 15.
[3] Ana Muntean, *Psihologia dezvoltării umane*, Editura Polirom, Iași, 2006, p. 88.

cazul părinților care nu știu să răspundă nevoilor sale prin funcțiile parentale.

Nevoia de noi experiențe, satisfacerea ei este importantă pentru dezvoltarea intelectuală a copilului. Aşa cum hrana bună, dată la timp şi în cantitate suficientă este importantă pentru creşterea fizică, experienţele sunt esenţiale pentru dezvoltarea cognitivă a copilului. Pentru evoluţia lui intelectuală, cele mai importante sunt jocul, limbajul, conversaţiile cu adulţii. Prin intermediul cuvintelor şi al identificărilor (facilitate de ele), precum şi prin explicaţiile adultului, copilul află semnificaţia lucrurilor şi a fenomenelor înconjurătoare, reuşind să se raporteze cât mai adecvat la ele. „Nu trebuie doar să i se vorbească, ci este important și ceea ce i se spune și cum i se spune. Când copilul întreabă, părinții buni îi vor răspunde, dându-i informații corecte, pe înțelesul lui.”[4]

Nevoia de recunoaştere a capacităţilor sale şi *nevoia de a fi apreciat.* Fie că este mai mic sau mai mare, copilul are nevoie de încurajare şi de răsplată. Dacă mai târziu o acțiune bine făcută conține în ea însăși răsplata, la început, pentru a deveni încrezător în posibilitățile sale, copilul are nevoie de încurajare și răsplată. Chiar și adultul rămâne sensibil la premii și la recunoașterea meritelor sale. Ele sunt necesare pentru ca acesta să depăşească dificultăţile şi conflictele inerente dezvoltării şi interrelaţionării. Cerinţele rezonabile (ale adultului) şi încurajările sunt importante şi utile. Ele stimulează copilul să încerce, să caute, să exploreze, să testeze; îi dă încredere în forţele proprii şi în dorinţa de a depăşi dificultăţile (de moment).

[4] *Ibidem*

Nivelul optim de dificultate a sarcinii este atunci când succesul este posibil, prin capacitățile copilului, cu efort rezonabil, în acord cu aceste capacități. Capacitatea și efortul depind de starea de moment, cât și de etapa dezvoltarii copilului. Profesorii/ familia prin oferirea de recompense și sancțiuni pot gestiona atitudinea de respingere sau plăcere de a învăța. Aceste neajunsuri sunt pricinuite de nerecunoașterea calităților lor și nerecompensarea lor de către profesor/familie.

După Alain Stroufe al doilea factor de risc major pentru dezvoltarea sănătoasă a copilului, după atașamentul insecurizat, este abandonarea școlii. Azi știm că abandonul școlar au procente ridicate România.

Copiii au cu toții un potențial de învățare pe care școala poate să-l potențeze, recunoscând și răsplătind eforturile făcute de copil, ori să îl transforme în indisponibilitate de învățare, prin sancționarea greșelilor și omiterea reușitelor.

Nevoia de responsabilităţi, creşterea independenţei copilului. Copilul nu poate depinde de alţii la nesfârşit (mai ales, într-o cultură predilect individualistă, concurenţială). Responsabilităţile sale cresc o dată cu vârsta. Ele sunt importante pentru că dau sentimentul de libertate în timpul desfăşurării propriilor acţiuni. Dacă în fiecare stadiu parcurs de copil, cu responsabilităţile sale specifice, este bine valorificat de către părinţi, fraţi, bunici, educatoare, profesor ş.a.m.d., atunci la maturitate există premisele ca individul să fie capabil să-şi asume responsabilităţi atât pentru sine, cât şi pentru ceilalţi. Este important ca – în funcţie de vârstă şi de aspiraţiile sale – copilul să-şi asume responsabilităţi, să-şi satisfacă nevoia de libertate, de deliberare, de opţiune şi de decizie. Adultul va juca rolul de expert, ghid sau partener, în funcție de vârstă și de maturitatea copilului.

Un părinte care nu acordă responsabilități şi independență copilului său este ca un antrenor care, deşi şi-a pregătit sportivul să devină campion, nu-l lasă să meargă la nicio competiţie de frică să nu eşueze, să nu se accidenteze, să nu i se întâmple ceva.

Când altcineva ia mereu decizii pentru copil, îl absolvă de orice libertate, dar şi de orice responsabilitate. Devine un olog ale cărui picioare, de nefolosire, se atrofiază, în biologie se spune că funcţia creează organul.

„Un copil care nu are libertatea de a lua o decizie, care nu primește nicio sarcină, care nu are nicio responsabilitate se simte:

- incadapabil să facă ceva;
- neînsemnat;
- plictisit;
- invidios;
- prost;
- lipsit de putere.

Se va teme:

- să nu rămână singur şi neajutoarat, fără sprijinul celorlalţi;
- să nu devină „invizibil” pentru ceilalţi;
- să încerce ceva chiar dacă nu îşi doreşte foarte mult acel lucru.

Va căuta să :

- aştepte mereu de la ceilalţi să primească ajutor ca un om neputincios;
- îşi umple mereu timpul cu ceva ca să-i alunge plictisul (99% pozne);

- se ferească de eşec, de muncă şi de asumarea vreunei responsabilitatăţi prin: „NU POT” , „SUNT PREA MIC”[5]

Greșelile făcute în întâmpinarea nevoilor copilului pot distorsiona dezvoltarea acestuia, consecințele sunt dramatice atât pentru individ, cât și pentru societate. Modul în care răspundem nevoilor copiilor creează primele lor experiențe, cele ce vor constitui bazele evoluției lor ulterioare, așa cum fundația casei va restricționa construcția ce poate fi ridicată deasupra.

Bibliografie

Albu Gabriel, *Copilul și copilăria,* în vol. Albu, G., Enache, R., Stan, E.(coord.), *Psihopedagogie, Sinteze de curs pentru studenți*, Editura Universității Petrol-Gaze, Ploiești, 2009

Muntean Ana, *Psihologia dezvoltării umane*, Editura Polirom, Iași, 2006

Petrea Irina, *Şi tu poţi fi supernanny*, Editura Trei, București, 2008

[5] Irina Petrea, *Şi tu poţi fi supernanny*, Editura Trei, București, 2008, p.93.

PENTRU O MAI BUNĂ ÎNŢELEGERE A COPILULUI

GRĂDINIŢA CU P.P.”DUMBRAVA MINUNATĂ”, PLOIEŞTI

PROF.ÎNV.PREŞC.: GHINOIU NICOLETA

STOEAN RODICA-SIMONA

RĂDUCANU EUGENIA

Copilul, creaţie divină, rezultat al iubirii, al unirii a două fiinţe, ne dăruieşte clipe minunate prin prezenţa, prin existenţa sa.

În calitate de părinţi, educatoare, profesori, însoţitori ai copilului, suntem responsabili cu educaţia lui. Trăim alături de el, îl însoţim pas cu pas de-a lungul procesului de învăţare al vieţii.

Din ce motiv apare copilul în viaţa noastră? Din dragoste, din dorinţa de a avea un copil, ne plac copiii, dau un sens vieţii noastre, din curiozitate, din întâmplare?! Într-o anumită măsură contează să ştim, dar cel mai important este să conştientizăm că nu am procreat copilul pentru noi. Acest lucru presupune să înţelegem că el are propriile gânduri, propia percepţie asupra mediului înconjurător, propriul mod de exprimare al trăirilor, emoţiilor şi nevoilor. De asemenea, presupune să înţelegem cât de importantă este relaţionarea noastră cu „puiul de om” încă din primele clipe de viaţă, de calitatea comunicării cu el şi importanţa pe care o acordăm limbajului nonverbal şi comportamentelor sale.

„Th. Gordon consideră că educaţia nu poate avea loc în afara iubirii” (ALBU Gabriel, În căutarea educaţiei autentice, Editura Polirom, Bucureşti, 2002, pag.47). Să iubeşti un copil presupune să-l accepţi aşa cum este; „a

fi acceptat înseamnă a fi iubit (Gordon, 1994). Tocmai dacă sunt acceptaţi aşa cum sunt, se pot schimba (...).” (ALBU Gabriel, ibidem).

Încă din primele luni de viaţă copilul comunică, chiar dacă nu dispune de un limbaj verbal adecvat, prin alte limbaje (mimică, gestică etc.). Comunicarea ca fapt spontan ce vine de la sine, se dezvoltă odată cu dezvoltarea motorie, intelectuală şi afectivă. Fiecăruia dintre noi, părinte şi educator, ne revine în egală măsură responsabilitatea de a îmbunătăţii, pe de o parte, calitatea exprimării verbale, iar pe de alta, îmbunătăţirea calităţii comunicării noastre cu copilul.

„Când însă copilul creşte şi se dezvoltă în condiţii armonioase, favorabile lui, el îşi menţine un echilibru stabil atât cu sine însuşi cât şi cu mediul ambiant.” (Silvia DIMA, Copilăria, fundament al personalităţii, Editată de Revista Învăţământul Preşcolar, Bucureşti, 1997, pag. 40).

Puţini dintre părinţi cunosc care sunt nevoile vitale ale unui copil. Ei se limitează la nevoile de hrană, îmbrăcăminte, atenţie, de stabilire a unor limite, uneori confundând nevoile cu dorinţele. Exprimate şi realizate la nivelul imaginarului, DORINŢELE se deosebesc prin aceasta de NEVOI, adică cele ce ţin de nivelul realului.

Jacques Salome clasifică nevoile copilului pornind de la Piramida lui Abraham Maslow şi îmbunătăţind-o, astfel:

1. Nevoia de supraveţuire - hrană, odihnă etc.
2. Nevoia de siguranţă - protecţie, recunoaştere, să fie iubit, înţeles, ascultat şi să iubească.
3. Nevoia de socializare – apartenenţa la o familie, etnie, religie.
4. Nevoia de recunoaştere şi de participare – implicare, cooperare, creativitate.
5. Nevoia de diferenţiere – unicitate.
6. Nevoia de a evolua – diferenţiere, autonomie, independenţă.
7. Nevoia de actualizare, individualizare – copiii trăiesc în prezent şi nu acceptă uniformitatea.

8. Nevoia de armonizare, de reîntregire – rezolvarea conflictelor interioare, unificare. (Jacques SALOME, Mami, tati, mă auziţi?, Editura Curtea Veche, Bucureşti, 2008, pag. 20-21).

Primul mediu de viaţă al copilului îl reprezintă familia şi prin influenţele pe care le exercită, favorizază contactele acestuia cu societatea şi cunoaşterea propiei sale fiinţe. Educaţia în familie presupune că din primele luni de viaţă şi pâna la vârsta preşcolară, copilul învaţă mersul, vorbirea, contactul intuitiv. (cf. Silvia DIMA, Copilăria, fundament al personalităţii, Editată de Revista Învăţământul Preşcolar, Bucureşti, 1997, pag.40-41).

Copilul este înzestrat cu o sensibilitate deosebită, el percepe reacţiile adultului în felul lui şi le interiorizează, chiar dacă sunt intenţii bune, le dă o anumită semnificaţie. Noi trebuie să fim atenţi la modalitatea în care ne exprimăm, cum gesticulăm, cum ne comportăm, cum ascultăm, ce şi cum respectăm. Pe lângă toate acestea, să nu uităm de mitologiile parentale legate de viaţă, de dragoste, de hrană, de curăţenie, de îmbrăcăminte (o mamă bună e aceea care îi face pe plac copilului, la masă se mănâncă tot etc.).

Este de dorit ca familia să se deschidă către o educaţie bazată pe dragoste, plină de înţelegere, respect, membrii ei fiind dispuşi să regleze raporturile dintre ei amiabil. Copiii care au convingerea fermă că sunt iubiţi necondiţionat vor avea foarte rar motive pentru care să se răzvrătească.

Mulţi dintre părinţi cred şi gândesc că educaţia înseamnă doar a-i determina pe copii să asculte.

Fiecare copil are dorinţe, nevoi şi o personalitate unică. Datoria noastră este să oferim un mediu propice ce favorizează creşterea lui. Acţiunile, cuvintele, sfaturile şi regulile pe care le stabilim este de dorit să se realizeze într-o atmosferă plină de căldură şi siguranţă.

„Aşa cum ştim să-i pregătim pentru prezent aşa îi vom avea în viitor.” (ALBU Gabriel, În căutarea educaţiei autentice, Editura Polirom, Bucureşti, 2002, pag.16)

În cartea „Ascultarea de bunăvoie”, Kay Kuzma prezintă propia teorie privind educarea copiilor, prin care cresc şansele ca acesta „să asculte de bunăvoie”. În acest sens, autoarea propune patru lecţii:

1. Respectul e temelia unei ascultări de bunăvoie.
2. Puterea exemplului este un profesor foarte bun.
3. Încurajările din partea adultului fac ascultarea mai uşoară.
4. Ascultarea poate fi învăţată într-un mod distractiv. (Kay KUZMA, Ascultarea de bunăvoie, Casa de Editură „Viaţa şi sănătatea”, Bucureşti, 2000, pag.11).

Pentru prevenirea unui comportament negativ (răzvrătirea, neascultarea) şi realizarea unui program de învăţare a „ascultării de bunăvoie” e de dorit să cunoaştem factorii care acţionează din exterior asupra copilului. Kay Kuzma prezintă în cartea sa obiectivele ascultării de bunăvoie:

- importanţa disciplinei de sine (respectă regulile pe care le impui ca adult, un control excesiv inhibă);
- capacitatea de a gândi raţional, nu de a reacţiona impulsiv (violenţa naşte violenţă);
- importanţa prevenirii şi rezolvării conflictelor (prin mângâieri, prin diversiune şi creativitate, prin implicare şi prin negociere);
- importanţa conservării şi clădirii valorii de sine a copilului (să se simtă deosebit, dorit şi înţeles). (Kay KUZMA, Ascultarea de bunăvoie, Casa de Editură „Viaţa şi sănătatea”, Bucureşti, 2000, pag.22-29)

Pentru o mai bună înţelegere a copilului, este de dorit ca părinţii, educatoarea şi profesorul să cunoască şi să aplice din „lecţiile” expuse mai sus, să realizeze un echilibru între dragoste şi autoritate. Un adult care ştie să disciplineze este deschis şi prietenos, onest, calm şi consecvent şi ştie să-şi ceară iertare copilului atunci când greşeşte.

Bibliografie

- ALBU Gabriel, În căutarea educaţiei autentice, Editura Polirom, Bucureşti, 2002.
- Silvia DIMA, Copilăria, fundament al personalităţii, Editată de Revista Învăţământul Preşcolar, Bucureşti, 1997.
- Jacques SALOME, Mami, tati, mă auziţi?, Editura Curtea Veche, Bucureşti, 2008.
- Kay KUZMA, Ascultarea de bunăvoie, Casa de Editură „Viaţa şi sănătatea”, Bucureşti, 2000.

CONSILIEREA PARINTILOR PRESCOLARILOR

PROIECT DIDACTIC

“MANIPULAREA PĂRINŢILOR”

PROF. INV. PRESCOLAR: PÂRVU EUGENIA DANA

GRADINITA CU P.P. NR. 47 MUNICIPIUL PLOIESTI

,,Manipularea parinţilor”

Scop:

- sprijinirea parintilor in identificarea şi rezolvarea a nevoilor , in educarea propriului copil

Legitimitate:

- raspunde nevoilor de interacţiune socială a copilului

Grup tinta:

- parintii prescolarilor grupei,, Fluturaşii”din Gradinita.P.P. Nr.47 Mununicipiul Ploiesti

Forma de activitate:

- frontala, de grup, individuala

Obiective:

- copilul participa activ si cooperant la problemele care il privesc;
- dezvoltarea capacitaţii parinţilor de a utiliza un limbaj adecvat in relaţia cu copilul;
- dezvoltarea factorilor care compun contextual mediului familial;
- creşterea numarului de interacţiuni pozitive intre parinte si copil.

Metode de lucru:

- dezbatere / discuţiile de grup, prezentare C.D., studiu de caz, jocul de rol, brainstorming, lectura, problematizarea, exerciţii – joc.

Mijloace / material utilizate:

- audio-video, filmuleţe educative, fise individuale, markere, coli de scris, lucrari de specialitate din domeniul psihologiei copilului si educaţiei familiale.

Spatiul:

- sala de grupa

Durata:

- 1 ora.

Factori implicati:

- reprezentanţi ai comunitaţii locale.

Continutul activitatii:

Introducere:

Voi cere parinţilor sa scrie pe o foaie de lucru care va merge din mana in mana un cuvant prin care sa spuna dacă se simt manipulaţi de propri copii si alt cuvant prin care sa exprime dacă este neplacut pentru ei. Vom discuta la sfarsit, pe baza cerinţelor scrise de catre parinţi.

Cuprins:

Prezentarea video a C.D.ului. Voi cere parinţilor sa explice cum ar reacţiona in acea situaţie. Vom discuta pe baza acestora.

Prezentare C.D.:

- discutii;

- joc de rol.

Incheiere:

Evaluare: Le cer parinţilor sa-mi prezinte, pe scurt, experienţe negative si experiente positive.

1.Situaţie: Mama face cumparaturi împreuna cu fica sa. La un moment dat, fetiţa începe sa se smiorcăie „Vreau acasă! Vreau acasă!”

Atitudinea parintelui: Mama fetei, ruşinată de comportamentul acesteia părăseşte magazinul în mare grabă.

1.Consecinţa pe termen lung : In viitor fetiţa va folosi mai frecvent acest « mijloc de convingere »

Fiţi calmi!
Chiar dacă este la modul negativ, pentru el e tot atenţie şi, decât nimic, este bine şi aşa. Aşadar, ideal este sa-i acordaţi atenţie atunci cand face un lucru bun, să-i spuneţi cât de fericiţi sunteţi că are un comportament frumos, cat de mandri sunteti de el, să nu-l evidentiaţi pe cel negativ.

2.Situaţie : Mama şi fica fac cumpărături întru-un supermarket. La un moment dat, fetiţa spune pe un ton plângăcios ca îi trebuie role.

Atitudinea mamei : O ignora cautând pe rafturi ceea ce are nevoie.

2.Consecinta pe termen lung : Fetiţa nu se va mai adresa pe acelaş ton mamei, dacă va avea nevoie de ceva.

Fiţi consecvenţi!
Indiferent de starea pe care o aveţi, când vine vorba de consecinţe trebuie sa fiţi consecvenţi. Aceeaşi greşeală, aceleaşi consecinţe, eventual măriţi perioada daca vorbim de o recidivă. De asemenea, dacă aţi hotărât ca are de ales intre doua lucruri cu care sa se îmbrace sau să mănânce, sau diverse activităţi, nu cedaţi niciodată. Fiţi fermi pe poziţie, „ori-ori”. Intr-un final va şti ce are de facut.

3.Situaţie : O fetiţa de 5 ani ia masa cu tatăl ei. După ce termină de consumat felurile principale începe să urle : « Pra-ji-tu-ră ! Pra-ji-tu-ră !

Atitudinea tatalui : Nu o bagă in seamă. Dupa ce se potoleşte pentru o perioada scurtă, fetiţa primeşte prajitura.

3.Consecinţă pe termen lung : In viitor va scadea probabilitatea ca fetiţa să ceara prajitură urland.

Invaţul are si dezvaţ!
Orice invaţ are şi dezvăt. Setaţi noi reguli cu fermitate. Chiar dacă nu le va conveni o vreme, până la urmă se vor obişnui.

4.Situaţie : Tatăl citeste ziarul, în timp ce copiii se joaca în apropriere. Dintr-o data unul dintre copii ţipă şi îl loveşte cu jucaria pe celălalt.

Atitudinea părintelui : Tatăl se opreşte din citit , îl cearta pe cel ce a lovit şi îşi vede in continuare de citit.

4. Consecinţa pe termen lung : Creşte probabilitatea ca, în viitor copilul să lovească în continuare astfel va opţine întodeauna jucăria dorită.

Descoperiţi cauza!

Copiii au întotdeauna un motiv. De aceea, înainte de a trece la disciplină, trebuie să descoperiţi cauza. Dacă s-a comportat aşa pentru că altcineva l-a lovit sau i-a stricat vreo jucărie, spuneţi-i că este normal să fie suparat, că-l întelegeţi, însă va trebui să suporte consecinţele (aici, fiecare işi stabileşte propriile reguli, în funcţie de copil), pentru că nu este civilizat să te baţi. Şi aşa se va întâmpla de fiecare dată când mai loveşte pe cineva, indiferent de motivul pentru care a facut-o.

5.Situaţie : Ionel vine de la gradiniţă şi îşi aruncă hainuţele si ghiozdanul prin casă.

Atitudinea părintelui : Strange după el şi-l apostrofează.

5. Consecinţe pe termen lung : Creşte posibilitatea ca în viitor copilul să rămână dezordonat atâta timp cât lipseşte exemplul pozitiv.

Fiti voi inşiva disciplinaţi!
Daca vreţi să obtineţi rezultate bune, trebuie să schimbaţi ceva şi la voi. Nu se poate să cereţi unui copil să fie disciplinat, dacă voi inşivă daţi rateuri la acest capitol. Cum isteria lipseste din peisaj, copiii se vor mobiliza si nu le veţi transmite starea de agitaţie.

10 lucruri pe care orice copil are nevoie să le audă:

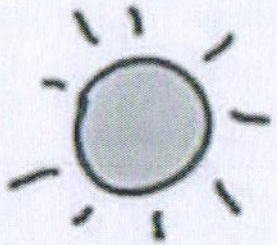

1. Te iubesc.
2. Sunt mândru de tine.
3. Îmi pare rău.
4. Te iert.
5. Spune, te ascult.
6. Cum pot să te ajut?
7. Ai pus o întrebare foarte bună.
8. Ai încercat și asta este foarte important.
9. Am încredere în tine.
10. Haide, poți s-o faci!

www.jucarii-vorbarete.ro

CUM SĂ FII UN PĂRINTE MAI BUN?

1. Fii răbdător!
2. Oferă iubire necondiționată!
3. Fii un exemplu bun!
4. Alege aprecierile, nu critica!
5. Fii deschis pentru a învăța!
6. Pune-te în pielea copilului!
7. Fii un bun ascultător!
8. Fii corect şi arată respect!
9. Permite exprimarea liberă a emoțiilor!
10. Petrece timp de calitate împreună cu copilul!

CHESTIONAR PENTRU PĂRINȚI

Numele și prenumele copilului .....

Data nașterii .....

Domiciliul..... str..... bl..... ap..... telefon .....

Tata..... profesia..... loc de muncă..... telefon .....

Mama..... profesia..... loc de muncă..... telefon .....

Date medicale:

- Antecedente patologice naștere..... boli..... talie..... greutate.....
- Structura familiei..... membri
- Condiții de locuit: foarte bune ☐ bune ☐ satisfăcătoare ☐ nesatisfăcătoare ☐

Cine se ocupă de copil? .....

Cum vă comportați cu copilul? autoritar ☐ democratic ☐ permisiv ☐

Ce activități preferă copilul în familie? .....

.....

Ce emisiuni TV preferă? .....

La ce oră îl culcați? .....

Îl lăsați să se joace cu alți copii? .....

Îi corectați vorbirea? ..... Cum? .....

Cum se comportă copilul în familie? ascultător ☐ capricios ☐ alt mod .....

Îi satisfaceți toate dorințele? .....

Cât din timpul dv. îi acordați copilului? .....

Către ce activități vă orientați copilul? .....

Cum reacționează față de cei din afara familiei? .....

Acasă spune ce face la grădiniță? .....

Ce doriți să facă grădinița pentru copilul dv.? .....

.....

Considerați că este necesară colaborarea grădiniță – familie? .....

Ce doriți să mai învețe copilul dv. în afară de activitățile stabilite în programă?

.....

Ați sesizat aptitudini deosebite ale copilului dumneavoastră? .....

Care sunt? .....

PROIECT

“O PRIMĂRIE CĂREIA ÎI PASĂ”

ACTIVITATE DE CONSILIERE PARENTALĂ

“Modalităţi de dezvoltare a abilităţilor socio-emoţionale ale copilului şi ale părinţilor. Construirea unei relaţii sănătoase, constructive între părinţi şi copii”

Prof. înv. Preşc. JIANU ROSSANA
Grădiniţa cu P. P. nr, 38, Ploieşti

PROIECT ACTIVITATE
CONSILIERE PARENTALĂ

Prof. JIANU ROSSANA
Grădiniţa cu P.P.nr. 38, Ploieşti

PROPUNĂTOR: Prof. Jianu Rossana

UNITATEA ŞCOLARĂ: Grădiniţa cu Program Prelungit nr.38, Ploieşti

TEMA ACTIVITĂŢII : Modalităţi de dezvoltare a abilităţilor socio-emoţionale ale copilului şi părinţilor. Construirea unei relaţii sănătoase, constructive între părinţi şi copii.

SCOP: Sprijinirea părinţilor pentru identificarea unor modalităţi eficiente de înţelegere a sentimentelor şi trăirilor copiilor şi, de asemenea de transmitere a propriilor sentimente către proprii copii.

LEGITIMITATE: Răspunde nevoilor de securitate şi de apartenenţă ale copiilor.

OBIECTIVE:

- dezvoltarea capacităţii părinţilor de a identifica sentimentele şi trăirile copiilor, de a-i încuraja să şi le.exprime;
- Identificarea unor modalităţi de exprimare a sentimentelor proprii (iubire necondiţionată) prin comportamente şi atitudini deschise.

METODE DE LUCRU: - Joc de rol
- Expunere
- Dezbatere
- Joc exerciţiu

MIJLOACE DE REALIZARE: - coli hârtie A1, markere
- PPT
- Video proiector
- PC
- Fişe cu text exerciţiu

SPAŢIUL: sala de clasă

DURATA: 1 1/2 ore

CONŢINUT: - Introducere în activitate – Anunţarea temei
- **Desfăşurarea propriu-zisă a activităţii**
- Şedinţa începe cu un exerciţiu “Sparge gheaţa”
- Joc de rol : “Noi şi copiii noştri”

- Analiză şi dezbatere – sentimente şi trăiri ale copiilor, adulţilor
- PPT – "Cum acordăm iubire necondiţionată copiilor noştri"
- Joc exerciţiu – identificarea comportamentelor şi atitudinilor concrete prin care un părinte poate transmite dragostea sa necondiţionată propriului său copil – lucru în echipă
- **Încheierea activităţii** – Gânduri, idei ale părinţilor prezentate în moduri diferite (coală A1)

ANEXE:

1. **Exerciţiu "Sparge gheaţa":** Descrieti în trei cuvinte relaţia pe care o aveţi cu copilul dumneavoastra**.**

** Fiecare părinte va scrie pe o bucată de hârtie cele trei cuvinte pe care le consideră potrivite, le va enunţa, iar apoi va lipi hârtia pe tabla magnetică. La sfârşitul exerciţiului se va face o sumarizare a trăsăturilor relaţiilor dintre părinţi şi copii, din fiecare familie.*

2. **Jocuri de rol – situaţiile concrete de la care se vor construi jocurile de rol**

a) O familie formată din patru membri: mama, tata şi doi copii. Copilul mic – 5 ani - profita de timpul acordat (30 minute) pentru a se juca la calculator. Sora cea mare vine de la şcoala, îşi aruncă ghiozdanul şi se duce la calculator, îi cere celui mic s-o lase pe ea la calculator. Începe o discuţie în contradictoriu între cei doi copii.

Ilustraţi într-un joc de rol reacţia părinţilor.

b) Dimineaţă de sâmbătă în familie. Mama este în bucătărie şi face mâncare. Tata repară un birou. Copilul (4 ani) îşi manifestă dorinţa de a-şi ajuta tatăl. Acesta îl respinge şi-l trimite la mama. Intrând în bucătărie şi cerându-i mamei să-l lase s-o ajute la treabă, aceasta îl roagă să meargă în camera lui, iar când ea va termina treaba va veni să se joace cu el.

Transpuneţi într-un joc de rol această scenă de familie.

După realizarea jocurilor de rol, fiecare "membru al familiei"este rugat să descrie sentimentele/ trăirile pe care le-a simţit în rolul respectiv. Se va pune accent pe sentimentele copiilor.

3. Joc exerciţiu – "Cum transmit copilului meu iubire necondiţionată":

- Se lucrează pe grupuri, astfel:
  a) Cum şi în ce context folosiţi limbajul de iubire nr. 1 – MÂNGÂIERILE FIZICE? Cum reacţionează copilul la acest tip de limbaj?
  b) Realizaţi o listă de cuvinte de încurajare, de afecţiune, de tandreţe – cuvinte folosite de obicei în relaţionarea cu copiii dvs.
  c) Identificaţi modalităţi prin care acordaţi timp copiilor dvs.
  d) Realizaţi o listă de daruri pe care le-ati putea crea chiar dvs. şi pe care le-ati dărui copilului, având siguranţa că ar avea efectul scontat în demersurile educaţionale pe care le întreprindeţi.
  e) Enumeraţi servicii pe care i le faceţi copilului dvs. şi pe care acesta le apreciază, datorită cărora acesta vă dă semnale că se simte iubit.

Exerciţiile sunt realizate în scris pe coli de hârtie A1. Sunt afişate şi prezentate grupului de părinţi, iar dacă mai sunt şi alte idei, listele se vor completa ca atare. Discuţiile sunt deschise şi se vor analiza, dacă este cazul, unele din exemplele puse în discuţie.

PROIECT EDUCAȚIONAL “ O PRIMĂRIE CĂREIA ÎI PASĂ ”

PROIECT DE ACTIVITATE
VIZÂND CONSILIEREA PĂRINȚILOR PREȘCOLARILOR
DIN CADRUL GRĂDINIȚEI CU PROGRAM NORMAL
" CĂSUȚA CU POVEȘTI" PLOIEȘTI

Coordonator: Prof. Înv. Preșc. TOADER SIDONIA OANA

TEMA PROIECTULUI: “ CUM SĂ DISCIPLINEZI FĂRĂ SĂ RĂNEȘTI- DISCIPLINAREA POZITIVĂ”

- SCOP: - sprijinirea părinților cu privire la aplicarea unor modalități eficiente de modificare a comportamentului copilului , din perspectiva disciplinării pozitive.

- LEGITIMITATE: - răspunde nevoilor părinților de a face față comportamentelor problematice prin aplicarea unor metode de disciplinare pozitivă.

- GRUP ȚINTĂ: - părinții preșcolarilor din cadrul Grădiniței cu Program Normal “ CĂSUȚA CU POVEȘTI” Ploiești

- FORMA DE ACTIVITATE: frontal,individual

- OBIECTIVE VIZATE:
  - Informarea părinților cu privire la tipurile de metode ce pot fi aplicate copiilor în scopul de a le modifica comportamentul problematic
  - Dezvoltarea abilității părinților de a aplica metode disciplinare pozitive care-i vor ajuta pe copii să se comporte adecvat

- Stimularea interesului părinților de a răspunde nevoilor copiilor de a învăța să facă față cerințelor fără a le afecta imaginea de sine.

- METODE DE LUCRU: dezbaterea, discuțiile, jocul –exercițiu, problematizarea
- MIJLOACE MATERIALE UTILIZATE: afiș, coli mari de scris, markere, cartonașe cu exemple de situații problematice, cărți de specialitate din domeniul psihologiei copilului și educației familiale

- SPAȚIUL : sala de grupă

- DURATA: 1 oră

- FACTORI IMPLICAȚI: reprezentanți ai Primariei Municipiului Ploiești, Casa Corpului Didactic Prahova, educatoare, părinții preșcolarilor

CONȚINUTUL ACTIVITĂȚII:

INTRODUCERE:

1. Deschiderea ședinței și urarea de bun venit
2. Să facem cunoștință:

Jocul numelui (identificarea propriilor trăsături de personalitate; intercunoaştere)
Prenumele însoţit de un adjectiv care să înceapă cu prima literă din prenume.
Nume-adjectiv (optimizarea cunoaşterii de sine şi/sau a celorlalţi; identificarea propriilor trăsături de personalitate)
Fiecare trebuie să-şi spună numele şi un adjectiv care îi reprezintă şi începe cu aceeaşi literă ca şi numele lor (ex. Sunt Cristi cel Credincios,sunt Sivia cea săritoare, Andreea cea amabilă,Marius cel manierat).

3.Introducerea în activitate se va realiza printr-un joc exercițiu de spargere a gheții: " Ce îmi place/ce nu-mi place la copilul meu!".

Se vor instala două panouri " Ce îmi place la copilul meu!"(se desenează o față zâmbitoare cu un nor deasupra , iar părinții vor indica în cateva cuvinte un comportament pozitiv și pe cel de-al doilea panou se va desena o față tristă, iar în norișor părintele va nota un comportament negativ al copilului său).

Fiecare dintre noi dorim să avem un copil ordonat, cuminte, cu un comportament responsabil, vesel, curajos, etc.

Dar CUM să facem să ne atingem acest scop?Din păcate mulți dintre noi folosim unica metodă pe care o cunoaștem și care ne este la îndemână, FORȚA, întrucât poate și noi am fost tratați așa când eram copii și este ca o continuare a tradiției.

4.CUPRINS: Prezentarea unor noțiuni teoretice, metode și dezbateri pe baza temei propuse,respectiv disciplinarea pozitivă

Toți părinții doresc din partea copiilor lor o comportare cât mai convenabilă,însă uneori copiii fac și greșeli.

Copiii sunt în fiecare zi activi. Câteodată vă mai fac și neplăceri ca: joacă fotbal în cameră, aruncă cu mâncare la masă. Dacă părinților nu le place, atunci ei trebuie să stabilească niște limite.

Este datoria exclusivă a părinților de a-și disciplina copiii, astfel încât aceștia să se dezvolte în adulți responsabili. Acest comportament folosit în anii mici ai copilului formează baza personalității sale de mai târziu.Copilul are nevoie de timp, de metode și de mult exercițiu pentru a învăța un comportament.De aceea, este foarte important să ne asigurăm că cei mici cunosc ce e bine și ce e rău și să știe că vor fi sancționați atunci când vor face greșeli majore. Pe de altă parte, părinții trebuie să înțeleagă că există tipuri de pedepse pretabile pentru anumite greșeli. De cele mai multe ori, un ton ușor (adică *foarte ușor*) ridicat,însoțit de afirmarea supărării, este de ajuns pentru a aduce copilul pe drumul cel bun.

Disciplinarea presupune învățarea comportamentului dorit în paralel cu eliminarea comportamentului inadecvat, prin metode specifice. Disciplinarea este o metodă de învățare și nu de pedeapsă.

De ce nu funcţionează unele metode pe care le aplicăm ?

O metodă foarte frecventă de învăţare sau modificare a unui comportament al copilului, utilizată de părinţi este informaţia. De câte ori nu aţi spus copilului « Fă curăţenie » sau sau « Fii cuminte » ? De câte ori aceste mesaje au schimbat comportamentul copilului ? Ca părinte observaţi că uneori simpla afirmare a unei dorinţe nu îl face pe copil să îşi modifice comportamentul.Sau se întâmplă să spunem copilului ce să nu facă « nu te bate », « nu arunca hârtiile pe jos », « nu fi obraznic », « nu vorbi urât ».Majoritatea adulților folosesc instrucțiuni negative: “nu alerga prin casă”, “nu arunca jucăriile”.

Dar pentru eficiență, instrucțiunile trebuie formulate pozitiv și să descrie în mod clar comportamentul dorit din partea copilului.În loc de “nu

alerga prin casă”, este de preferat instrucțiunea “mergi încet prin casă, altfel te poți răni”, care îi spune copilului ce comportament este dorit de la el.

O disciplinare eficientă începe întotdeauna cu dezvoltarea încrederii în sine a copilului.

Atât adulţii cât şi copii îşi schimbă comportamentul cât timp li se oferă un feedback pozitiv « ai colorat foarte frumos casa » sau « apreciez că ți-ai strâns jucăriile singur » , decât unul negativ. Ne este mult mai util să ni se spună ce am realizat dintr-o sarcină sau acţiune decât să ni se spună ce nu am realizat sau ce mai avem de realizat. Când oferim feedback negative « camera ta arată tot dezordonată » sau « nu ţi-ai făcut toate temele aşa cum trebuia » copilului îi este dificil să ştie ce a realizat bine din activitate şi ce mai are de îmbunătăţit.

Cum puteţi face acest lucru ?

Oferiţi copilului constant şi permanent întăriri pentru orice progres în comportament sau pentru fiecare comportament pozitiv pe care acesta l-a realizat. ” “Mă bucur că ai împărţit jucăriile cu colegii tăi de joacă. Bravo! Este un comportament foarte frumos pe care l-ai făcut! Sunt mândră de tine ! »

Încurajarea comportamentului adecvat ajută la construirea stimei de sine.

Pentru a învăţa comportamente pozitive, copilul ca şi adultul, are nevoie de întărire/recompensare constantă, frecventă. Pedeapsa nu îl învaţă pe copil un comportament, ci stopează comportamentul pentru o foarte scurtă perioadă de timp.

- Nu îl etichetați!. De exemplu în loc să spunem: “Ești rău!”, “ Ești dezordonat!”, este indicat să vă adresați comportamentului: “Mă deranjează când arunci jucăriile pe jos. Putem călca pe ele şi se pot strica. Jucăriile au un loc al lor.”.
- Oferă copilului oportunitatea de a exersa cât mai multe activităţi plăcute care îl fac să se simtă valoros şi competent. Cu cât copilul va fi implicat în mai multe activităţi placute, cu atât scade probabilitatea de a se implica în comportamente problematice.
- Oferă copilului oportunitatea de a alege între două sau mai multe opţiuni.
  În loc de „Nu arunca jucăriile pe jos.” poţi să îi spui „Poţi să te joci cu lego sau să desenezi.” În loc de «La culcare ! » poţi spune copilului « e ora de culcare, îţi iei pijamaua bleu sau albă ? »

- Reamintiți-vă ca părinte că orice comportament problematic este o oportunitate pentru el să înveţe comportamente noi, pozitive. De exemplu, dacă observi ca părinte că la locul de joacă copilul d-voastră îmbrânceşte un alt copil pentru a lua o jucărie, această situaţie este o modalitate prin care îl puteţi învăţa pe copil cum să ceară în cuvinte o jucărie şi cum să interacţioneze cu un alt copil fără să folosească agresivitatea.
- Metodele de învăţare a comportamentelor sau de disciplinare se aplică de către toţi adulţii din viaţa copilului, părinţi, bunici. Este ineficient dacă doar mama sau doar tata aplică o metodă sau alta.Ambii părinți respecta și ei regula stabilită.

Comportamentele problematice ale copiilor preşcolari au diverse cauze, motive pentru care apar. Ele pot fi de atragere a atenţiei, de frustrare sau iritare. Atunci când un copil manifestă un comportament problematic, cum ar fi plânsul în magazin pentru a i se cumpăra o jucărie, el câştigă foarte multă atenţie. Chiar dacă adultul are o reacţie negativă la adresa comportamentului lui (îl ceartă sau ţipă la el) comportamentul copilului este întărit/încurajat prin această atenţie. Probabilitatea ca acelaşi comportament problematic să apară atunci când are nevoie de atenţie este mult mai mare.

Când copilul “ NU VREA”

Uneori, deși copilul știe ce așteptați dumneavoastră de la el, totuși nu vrea sa facă acel lucru. În astfel de situații puteți folosi câteva metode:

1. Metoda consecințelor logice și naturale.

Comportamentele au anumite consecințe. Copilului care refuză să mănânce îi va fi foame, copilului care refuză să poarte manuși îi va fi frig. Dacă stai în ploaie fără umbrelă , te uzi, dacă tragi o pisică de coadă, te va zgâria,dacă strici o jucărie nu te mai poţi juca cu ea pentru că e stricată, etc.

Acestea sunt exemple de consecințe naturale.

Pe de altă parte,*consecințele logice* decurg și ele din acțiuni, dar sunt alese de către părinți și sunt prezentate ca alternative. De exemplu ” Vei primi de mâncare, doar după ce te vei spala pe mâini. Este decizia ta dacă te speli sau nu”.Dacă nu ai grijă de jucăriile tale, nu vei primi altele noi, etc. Consecința trebuie să corespundă comportamentului inadecvat într-un mod logic. Să presupunem că părintele îi dă o palmă copilului pentru că a vărsat un pahar cu apă.Palma pe care i-o dă copilului nu are nici o legătură cu comportamentul său, deci nu reprezintă o consecință logică sau naturală.

O consecință logică ar fi ca părintele să-l pună să strângă apa vărsată.

Ca părinți vrem să avem copii responsabili care să se descurce singuri și să accepte consecințele propriilor comportamente.

Orice metodă de disciplinare este pentru copil un proces de învățare a unui comportament.

2. Oferiţi atenţie copilului pentru comportamentele lui pozitive.

Astfel, copilul va învăţa că nu este nevoie să aibă un comportament negativ, problematic pentru a vă atrage atenţia. De exemplu, va observa că nu este nevoie să arunce cu jucării sau să spargă ceva pentru ca d-voastră să mergeţi la el în cameră să vă jucaţi cu el sau să staţi cu el. Stabiliţi-vă împreună un program zilnic în care petreceţi timp special cu copilul. Pentru copil este foarte important să ştie că există în fiecare zi un moment pentru el în care se poate bucura de toată atenţia d-voastră: povestea zilei sau jocul zilei. În acest fel, el primeşte atenţie prin comportamentele pozitive şi nu mai este necesar să recurgă la comportamente negative pentru a vă atrage atenţia.

3. Formulați reguli simple si realiste

De multe ori, neînțelegerile apar deoarece copiii nu știu ce așteptări au părinții de la ei. Prin urmare, este important ca părinții să negocieze împreună cu copiii ce așteptări au unii față de alții.

Aceste reguli trebuie să fie adaptate nivelului de dezvoltare a copilului.

“ Dimineaţa ne spălăm pe dinţi şi pe faţă. “

“Ne spălăm pe mâini după ce venim de la joacă de afară.”

“Punem jucăriile la locul lor după ce terminăm jocul.”

4. Extincția sau ignorarea

Atunci când vrem să eliminăm durata, frecvența sau intensitatea unui anumit comportament, folosim extincția. Extincția înseamnă a ignora, a nu-i da atenție copilului în cazul unui comportament inadecvat. Este o altă modalitate de a reacționa la un comportament inacceptabil. Asta înseamnă că nu reacționați la purtarea copilului (priviți în altă parte, ieșiți din cameră, nu vă întrerupeți lucrul, etc). Atenție, nu puteți ignora un comportament periculos, dar puteți să-l ignorați atunci când el vă atrage atenția, iritându-vă. O purtare neplăcută, dar inofensivă, cum ar fi văicăreala, întreruperile, toanele, cicăleala, sunt comportamente ce ar trebui sa le ignorați.Dacă va observa că nu i se acordă atenție, copilul nu va mai repeta comportamentul, însă de cele mai multe ori copilul continuă cu și mai multă insistență.

S-ar putea să observăm o reacție puțin agresivă a copilului. (Ex. Copilul aruncă jucăriile pe jos. Dacă esteignorat, el va începe să trântească tot mai zgomotos și mai frecvent jucăriile, dar treptat va înceta să se comporte astfel. Ignorarea uneori a comportamentelor neadecvate (crize temperamentale, plâns pentru a obține ceva ce i-a fost refuzat, etc) îl învață pe copil autocontrolul, deoarece nu obține atenția celorlalți prin comportamentul nepotrivit. Copilul învață astfel că primește atenție doar dacă este calm și își exprimă adecvat dorințele.

5. Retragerea privilegiilor sauconfiscarea unui lucru plăcut copilului. Exemplu: joacă fotbal în cameră, iar mama îi ia mingea după ce anterior îl avertizează de mai multe ori că va proceda în acest fel.
" Te mai joci fotbal in cameră?", " Atunci mingea de fotbal o închid în debara!".
Explicați-i de ce îl pedepsiți și faceți-o în mod direct. Fiți ferm, hotărât și consecvent.

Pedepsele nu sunt plăcute,deci nu exagerați cu ele. Nu amenințați cu ceva ce nu puteți face, că nu are sens. (Ex: Veți da bicicleta gunoierului dacă copilul nu are grijă de ea și nu o pune la loc!)

Nu pedepsiți prea des; atunci pentru copil devine o obisnuință și nu îl mai impresionează cu nimic. Acordați atenție lucrurilor frumoase pe care le face.

Dacă pedepsiți des copilul, atunci devine insensibil.

Când este vorba despre un comportament pe care copiii nu îl pot controla sau când ei nu vor absolut deloc să asculte, **izolarea** este o metodă eficientă de a-l determina pe copil să nu se mai comporte într-un anumit fel.

6.Izolarea este o formă de pedeapsă extrem de puțin dăunătoare copilului (daca nu se întamplă de prea multe ori).

Caracteristici: comportament în mod evident dăunător altora (agresivitate corporală, precum lovituri cu mainile sau cu picioarele) sau vă poate distruge mobilierul. Trebuie să fie depășită o anumită limită: copilul face un lucru pe care știe că nu are voie săîl facă, acesta fiind grav sau supărător.

Câteodată copiii scapă de sub control. De îndată ce își văd sora sau fratele,încep să se certe, să o lovească, de parcă altfel nu se poate, lovesc cu picioarele in mobilier. Într-o astfel de situație, ignorarea nu are sens.

Într-o astfel de situație, singurul lucru care dă rezultate este acela de a-l pune separat.Nu timp îndelungat, cinci minute într-un loc neplacut, de exemplu pe hol. Locul ales de dumneavoastră trebuie sa fie unul în care știți că el se poate calma. Explicați-l întotdeauna copilului de ce ați procedat astfel.(Ex. “ Acum ești foarte nervos , vei sta aici până te calmezi și apoi vom vorbi”),dar nu intrați în discuție cu copilul până nu se calmează.Luați-l înapoi după cele cinci minute. Nu este nevoie săîi dați o altă pedeapsă. Dacă nu mai puteți stăpâni copilul, atunci singura metodă este să-l izolați.

Pe scurt:

- *Puneți copilul să stea separat;*
- *Explicați-i de ce faceți asta;*
- *Căutați un loc în care nu se poate distra;*
- *Nu o faceți prea des;*
- *Acordați atenție lucrurilor frumoase pe care le face.*

Niciodată nu lovi copilul!

Chiar și o ușoară palmă la fund îi spune copilului că violența este o formă de comportament acceptată de societate. Copilul poate reacționa prin evitarea părintelui datorită fricii.Violența duce la traume emoționale și la afectarea psihicului copilului.

Violența față de copii atrage ura acestora și duce la denaturarea relațiilor cu părinții. Ca și pedepsirea în exces, violența îi face pe copiii să nu le mai pese de pedepse și de persoanele care îi pedepsesc, gândind "N-ai decât. Nu ai cum să mă rănești, cum săîmi faci rău!".

Disciplinarea pozitivă se adresează comportamentului**,** nu persoanei și nu implică judecata morală.

Disciplinarea trebuie să-l învețe pe copil auto-controlul și încrederea în sine prin concentrarea asupra lucrurilor pe care dorim să le învețe.

Foarte important este să acordați atenție lucrurilor “obișnuite” pe care le fac copiii.Este recomandată înlocuirea pedepselor în orice formă cu discuții constructive, explicații și puterea exemplului.Cu rabdare și dragoste puteți atenua și cele mai supărătoare greșeli.

EVALUAREA:

Evaluarea se va realiza printr-un joc exercițiu “ Ce metode de disciplinare pozitivă putem să aplicăm?”

Situații model:

1.Radu îl lovește pe Adrian.

- Izolați-l pe un scaun sau pe hol. (Fiindcă l-ai lovit pe Adrian, te duci imediat în hol!”

2.Andrei și Vlad se bat.

- Izolați-i pe amândoi , pe fiecare într-un alt loc. Nu încercați să stabiliți cine este vinovatul, când doi se bat,înseamnă că amândoi sunt vinovați. Izolați-i sau ajutați-i să se împace.

3. Elena strică jocul frățiorului ei. Se poate aplica izolarea sau copilul va fi lăsat sa repare ce a stricat(consecința naturală)

4. Daniela țipă și ii vorbește urât tatălui ei.

- Izolarea se poate dovedi o metodă eficientă. La fel și ignorarea copilului. Daniela nu primește nici un fel de atenție pentru ceea ce a facut.

5. Marian este furios, urlă și lovește cu piciorul în canapea .(Izolare: “Dacă strici lucrurile, te duci imediat pe hol)

6. Alina îi ia păpușa surorii ei mai mici.

- Izolare. Daca păpușa este motivul de ceartă între cei doi copii, o posibilă situație ar fi să li se ia păpușa(le pedepsiți luându-le un lucru care le place- “ Daca nu vă puteți juca împreună, am să vă iau păpușa!)

7. Adina se enervează și se târăște pe podea țipând. Într-o asemenea situație , ignorarea se dovedește a fi o metodă eficientă. Dacă părintele nu se implică, copilul nu primește nici un fel de atenție.

8. Ana împinge dulăpiorul cu jucării , iar acestea cad pe jos.

- Izolare sau să suporte consecințele naturale ale faptei sale, să muncească să strângă jucăriile și să facă curățenie.

9. Camelia a mâncat toate prăjiturile. Nu are sens să o izolați. Ea nu mai primește ceva gustos în ziua respectivă(consecința naturală)și nici a doua zi. Sau trebuie să cumpere chiar ea prăjituri din banii ei de buzunar. (consecința logică)

10. Marcel se joacă cu chibriturile. Luați-i chibriturile și explicați-i de ce îl izolați.

11. Copilul nu vrea să mănânce anumite feluri de mâncare.

Se pregătește mâncarea, se așează pe masă, dar nu i se pune copilului în farfurie. Este decizia lui ce va mânca, dacă va mânca sau nu, dar explicați-i că până la următoarea masă nu va mai fi servit nici un fel de mâncare (consecințe logice și naturale). Asta nu înseamnă că nu trebuie să ținești cont de preferințele lui, dar sunt luate în considerare preferințele tuturor membrilor familiei.

12. Copilul vede o jucărie care îi place și îi cere părintelui să i-o cumpere. Părintele refuză și copilul începe să țipe, să plângă atrăgând atenția celor din magazin. Încercați să-i redirecționați atentia copilului spre o altă activitate. Spuneți-i să înceteze să plângă pentru altfel va trebui să iasă afară din magazin până se liniștește că deranjează pe ceilalți (consecințe logice). Spuneți-i pe un ton liniștit de ce nu puteți să-i cumpărați jucaria. În cazul în care nu se potolește, iesiți din magazin, iar când se liniștește,întrebați-l dacă este pregatit să intre în magazin.Îi spuneți că trebuie să faceți toate cumpărăturile doar după ce se liniștește.

Ignorarea unui comportament inacceptabil al unui copil nu înseamnă că nu îi vorbiți sau îl ignorați ca persoană, ci este important ca în cazul în care ignorați un comportament nedorit, să lăudați un comportament care vă place, să-i acordați atenția necesară.

ÎNCHEIEREA ACTIVITĂȚII:

Feedback din partea părinților, să scrie pe bloc notes-uri câteva impresii:

- Cum vi s-a părut atmosfera?
- Care metoda de disciplinare pozitivă o aplicați cel mai des?
- Aveți întrebări sau observații?

Părinții vor primi broșuri cu informații utile privind disciplinarea pozitivă.

Bibliografie:

- Dr. Becky A. Bayley- traducere de Medana Oltean" *Uşor de iubit, greu de disciplinat",* Editura Aramis, 2011
- Adina Botiș, Anca Tărău," Disciplinarea pozitivă", Editura ASCR, Cluj Napoca, 2004

GRĂDINIȚA CU PP SI PN '' CRAI NOU'' PLOIEȘTI

Parteneriat educațional

'' O PRIMĂRIE CĂREIA ÎI PASĂ ''

PROF. INV. PREȘC. GABOR ADRIANA

Zece principii de bază pentru a fi un părinte mai bun

-SCOPUL : sprijinirea părintilor cu privire la utilizarea unor metode eficiente în educarea copiilor , folosirea unor tehnici de disciplinare pozitivă ;

-LEGITIMITATE: răspunde nevoilor părinților de a aborda un comportament adecvat in creșterea și educarea copiilor lor ;

-GRUP ȚINTĂ : părinții preșcolarilor din cadrul gradiniței cu program prelungit ‘’ Crai Nou ‘’ Ploiești ;

-FORMA DE ACTIVITATE: frontal , pe grupuri ;

-OBIECTIVE VIZATE :

-Informarea părinților cu privire la cele mai importante metode pe care ar trebui să le folosească în educarea copiilor , astfel încât să reușească să își cunoască și să își educe copii ;

- dezvoltarea abilităților părintilor de a aplica metode de disciplinare care sa nu lezeze in niciun fel dezvoltarea socio-emotionala a copiilor ;

-stimularea interesului părintilor de a răspunde nevoilor copiilor printr-o abordare care să nu afecteze imaginea de sine, stima de sine a copilului aflat în plină dezvoltare emoțională ;

-METODE DE LUCRU : dezbaterea , problematizarea , exempul , jocul-exercițiu;

-MIJLOACE MATERIALE UTILIZATE: coli de scris , marker , ghem de ață , bomboane , materiale video , cărți de specialitate din domeniul psihologiei copilului și educației familiei ;

-SPAȚIUL : sala de grupă ;

-DURATA : o oră ;

-FACTORI IMPLICAȚI : părinții preșcolarilor , cadre didactice , reprezentanți ai Primăriei Municipiului Ploiești , reprezentanți ai Casei Corpului Didactic Ploiești;

-CONȚINUTUL ACTIVITĂȚII :

INTRODUCERE: voi începe ședinta cu un cuvânt de bunvenit , urmat de motivarea invitației pe care au primit-o de a participa la această întâlnire , care are loc sub egida Primăriei Municipiului Ploiești în parteneriat cu grădința ‘’ Crai Nou ‘’.La început voi inția jocul-exercițiu ‘’Pânza pe care o țesem ‘’, care are ca scop conștientizarea legăturii pe care o avem unii cu alții , încredera în membrii grupului .

CUPRINS: se prezintă materialul intitulat ‘’ Zece principii de bază pentru a fi un părinte mai bun ‘’ , intercalate cu filmulețe educaționale , aceste lucruri generând idei , păreri , opinii , metode personale folosite in situații asemănătoare , propuneri ale participanților.

10 PENTRU PĂRINŢI

În educaţia copiilor este importantă şi pregătirea părinţilor pentru această "meserie". Nimeni nu se naşte învăţat, însă putem cunoaşte sau însuşi unele lucruri din cărţi sau din sfaturile altora cu experienţă. Impreună cu părintele, educatoarele trebuie să stabilească o strategie şi o atitudine comună în ceea ce priveşte copilul, care să-i ofere acestuia toate atuurile pentru dezvoltarea viitoare, la adăpost de conflicte, frustrări şi confuzii. Părintele caută în cadrul didactic calităţile care îi vor permite chiar lui însuşi să găsească o cale mai bună de înţelegere cu propriul copil. Colaborarea grădiniţă-familie ar trebui să aibă în vedere acele strategii care să ajute dezvoltarea şi evoluţia copilului în bune condiţii.

1. Iubeşte-ţi şi acceptă-ţi copilul aşa cum este!

Fii cald, iubitor şi sensibil. Prima şi cea mai importantă nevoie a copilului tău este aceea de a fi iubit. Fiecare copil este asemenea unui pahar gol şi singurul mod în care acest pahar poate fi umplut este acela de a-i arăta copilului dragoste. Doar atunci când paharul este „plin" copilul poate începe să dăruiască, la rândul său, dragoste. Copilul are nevoie să fie alintat, mângâiat şi

îmbrăţişat, să se simtă aproape de părinţi, să i se ofere căldură şi confort emoţional, să se simtă dorit şi înţeles. A-i împlini doar nevoile fizice, de hrană şi de îngrijire, nu este suficient. Mulţi copii au stagnat din creştere sau chiar au murit, în ciuda îngrijirii fizice adecvate care li s-a oferit, pentru simplul fapt că le-a lipsit dragostea. Dragostea este atât de importantă, încât , părinţii, trebuie să împlinească această nevoie înainte de oricare alta. Nu este suficient ca el să audă, să creadă sau chiar să ştie că îl iubiţi, ci copilul trebuie să perceapă el însuşi această dragoste, altfel ea nu are nici o valoare. Este dreptul oricărui copil să fie iubit şi acceptat pentru simplul fapt că există. Este uşor să jefuim un copil de dragostea noastră. Fără să ne dăm seama, noi reacţionăm la atitudinea lui negativă, pedepsindu-l pe nedrept sau rănindu-i simţămintele sensibile prin cuvintele şi prin acţiunile noastre aspre. De multe ori, noi golim cupa de dragoste a copilului în mod inconştient.

Film educational : ‘’Baiatu’ lu’ mama’’

2. Respectă-ţi copilul !

Este dreptul copilului şi obligaţia părintelui să-i respecte viaţa şi intimitatea. Copilul are dreptul la respectarea personalităţii şi individualităţii sale şi nu poate fi supus pedepselor fizice sau altor tratamente umilitoare ori degradante. Respectă-ţi copilul pentru ceea ce este, căci astfel vei fi respectat la rândul tău şi tot altfel copilul se va autorespecta şi va fi încrezător în ceea ce este şi în ceea ce poate. Părinţii trebuie să perceapă copilul aşa cum este el, în mod realist. Daca percepţia greşită asupra copilului dăinuie o perioadă lungă de timp, acesta îşi va însuşi comportamentele pe care tu i le atribui în mod greşit şi va începe să creadă că este aşa cum îl percepi (lipsit de valoare, slab, neiubit, nedorit, rău, obraznic, urât). Riscurile sunt mari. Copilul trebuie înţeles în funcţie de vârsta lui cronologică şi mentală şi trebuie să îi fie respectate particularităţile individuale, ceea ce îl face unic, irepetabil. Respectă-ţi copilul şi nu-i răni sentimentele, nu-l dezaproba şi nu-l jigni, nu râde niciodată de el, nu-i critica ideile şi acţiunile, nu-l răni verbal sau fizic. Respectă-l aşa cum aştepţi să fii şi tu respectat !

3. Fii un exemplu bun pentru copilul tău !

Pedagogul John Locke, convins de puterea exemplului în familie, de ambianţa şi climatul acesteia şi de înclinaţia către imitaţie a copilului, se adresa părinţilor: „Nu trebuie să faceţi în faţa copilului nimic din ceea ce nu vreţi să imite. Dacă vă scapă o vorbă sau săvârşiţi vreo faptă pe care i-aţi prezentat-o drept o greşeală când a comis-o, el cu siguranţă se va apăra invocând exemplul dat de dumneavoastră şi se va pune în asemenea măsură la adăpostul acestui exemplu, încât cu greu vă veţi putea atinge de el pentru a-i îndrepta cum trebuie greşeala." Să-i transmiţi valorile şi normele etice ale societăţii. Să-i dovedeşti că trebuie să trăiască în dragoste şi armonie cu cei din jurul său. Să trăiască în cinste, în adevăr, respectând bunurile, convingerile şi sentimentele altora. Să crească şi să simtă tot timpul comuniunea „mamă-copiltată". Să-l obişnuieşti să participe la activitatea obştească. Ceea ce va deveni copilul tău este consecinţa exemplului oferit. Tu eşti cea mai puternică influenţă din viaţa copilului tău !

Film educational : ''Cel mai bun film educational al anului! ''

Fie că ne place sau nu, copiii tind să facă tot ceea ce văd în jurul lor. Ei ne observă și învață de la noi, apoi cresc și fac la fel pentru că e în natura tuturor să urmărească anumite modele. Pornind de la ideea că adesea „copiii fac ceea ce văd la părinți" clipul următor a fost foarte apreciat pentru valoarea lui educațională. Filmulețul creat de către organizația True Activist are menirea să deschidă ochii părinților. El arată mai mulți copii care încearcă să imite comportamentul celor mari. Aceștia fumează, beau, aruncă gunoaie pe stradă, strigă la ceilalți șoferi, sunt violenți cu animalele, etc. Chiar dacă imaginile sunt destul de neplăcute, ele arată realitatea și devine clar de ce un copil mic va încerca să-și imite părintele, sau pe un adult, indiferent dacă este vorba de lucruri bune sau mai puțin bune. Odată ce realizăm asta, putem să limităm accesul copiilor la ceea ce nu vrem să imite și să le facilităm accesul la ceea ce vrem să imite. Cel puțin cât sunt mici, la începutul formării lor, putem controla ceea ce văd și aud copiii noștri, adică aproape tot ce vor imita. "Copiii văd. Copiii fac." Acesta este mesajul pe care filmulețul de 1 minut încearcă să-l transmită.

4. Implică-te în viaţa lui !

Este important ca părinţii să nu lase evoluţia copiilor la voia întâmplării sau doar în seama cadrelor didactice. Ia parte la activităţile zilnice ce se petrec în jurul copilului tău, joacă-te cu el, vorbeşte cu el şi află-i tristeţile şi bucuriile, ieşi cu el la plimbare sau mergeţi în călătorii, participă alături de el la activităţile

din grădiniţă, cunoaşte-i evoluţia din cadrul grupei, într-un cuvânt implică-te direct şi activ în lumea lui. Copiii care sunt apropiaţi de părinţii lor sunt mai puţin expuşi comportamentelor de risc. Cu cât te implici mai mult în vieţile copiilor tăi, în creşterea şi educarea lor, cu atât se vor simţi mai puşi în valoare şi vor fi mai dispuşi să îţi răspundă pozitiv.

5. Comunică cu el !

Copilul este un recipient emoţional şi un partener în dialogul emoţional care se instalează între el şi mamă, de la naştere. Comunicarea implică nu numai limbajul oral (vorbirea), ci şi cel non-verbal, "limbajul corpului", în care mesajele sunt transmise prin timbrul vocii, expresivitatea mimico-facială, poziţia corpului, gesturi. Nu se poate vorbi de o bună comunicare în absenţa limbajului corpului, care este esenţial în comunicare. Ca să recunoaşteţi semnalele pe care vi le dă copilul întrebăţi-vă mereu: „Ce încearcă copilul meu să spună cu ochii, faţa, vocea sau corpul său?”

Film educational : ’’Poveste trista pentru copii si părinti ’’

6. Lasă-l să se joace şi să experimenteze !

Copilul acceptă numai experienţele pe care le face singur. Propriile tale experienţele sunt lipsite de valoare pentru copilul tău. Trebuie să ai curajul să-i dai prilejul de a-şi acumula experienţele proprii, chiar dacă sunt legate de anumite riscuri. **Încurajaţi descoperirile şi joaca.** Încurajează copilul să încerce ceva nou. Nu te teme de eşec, fără risc există o mică probabilitate de succes. Lasă copilul să experimenteze, în siguranţă, şi rezistă tentaţiei de a interveni. Atunci când voi, ca părinţi, le acordaţi copiilor voştri libertatea de a se mişca, de a explora, de a crea, de a se exprima şi de a se juca, toate acestea făcând parte din experienţa lor zilnică, înseamnă că le împliniţi doar una dintre cele mai importante nevoi ale vieţii lor.

7. Foloseşte disciplina în educaţie !

Folosiţi disciplina ca o ocazie de educare. Este normal pentru copii să testeze regulile şi să acţioneze impulsiv câteodată. Părinţii trebuie să stabilească reguli care să ajute la educaţia copilului în loc să-l pedepsească. Sunt unii copii care necesită mai multă răbdare şi blândeţe decât alţii în procesul de disciplinare şi educare. Măsurile de disciplinare nu pot fi stabilite decât în acord cu demnitatea copilului, nefiind permise, sub nici un motiv, pedepsele fizice ori acelea care se află în legatură cu dezvoltarea fizică, psihică sau care îi afectează starea emoţională.

8. Creşte un copil sănătos !

Un părinte bun va fi preocupat de sănătatea fizică, psihică, afectivă şi intelectuală a propriului copil şi va acţiona în consecinţă. Copilul are dreptul de a beneficia de un nivel de trai care să permită dezvoltarea sa fizică, mentală, spirituală, morală şi socială.

9. Alege calitatea pentru copilul tău !

O îngrijire de calitate este esenţială pentru dezvoltarea copilului tău. Calitatea trebuie să se reflecte atât în alegerea mediului de viaţă, în oferirea hranei necesare, în alegerea **serviciilor de calitate pentru îngrijirea copilului, şi în alegerea formei de educaţie cea mai potrivită**. **Alege întotdeauna ceea ce este mai bun pentru copilul tău: un mediu curat şi securizant, care să satisfacă nevoile copilului în funcţie de vârsta sa, o alimentaţie sănătoasă, o unitate de învăţământ care promovează o educaţie de calitate, la standarde ridicate.**

10. Exista un „NU” şi pentru tine !

 Nu îţi deprecia copilul !

 Nu folosi ameninţări şi nu-ţi pedepsi fizic copilul !

 Nu-i cere să fie cuminte tot timpul, este un copil la urma urmei !

 Nu îţi mitui copilul !

 Nu obliga un copil mic să promită !

 Nu lăsa televizorul să-ţi educe copilul !

 Nu face exces de cuvinte când îi vorbeşti !

 Nu insista să obţii o supunere imediată şi oarbă din partea lui !

 Nu îl răsfăţa exagerat !

 Nu-l minţi niciodată !

 Nu cere respectarea unor reguli inadecvate vârstei copilului !

 Nu utiliza metode moralizatoare care induc vinovăţia !

 Nu da copilului ordine !

EVALUARE:se initiaza jocul de dezvoltare personala ‘’ bomboana buclucasa ‘’.
INCHEIEREA ACTIVITATII: se va realiza prin metoda ‘’ stiu/vreau sa stiu/am invatat’’.

BIBLIOGRAFIE:

Mihaela Niculescu , ‘’Sfaturi pentru parinti’’ , Ministerul Educatiei si Cercetarii

Adina Botis , Anca Tataru , ‘’ Disciplinarea pozitiva ‘’ , editura ASCR Cluj-Napoca,2004.

Augusto Jorge Cury , ’’ Parinti straluciti, profesori fascinanti’’

B b

B b
Harta Inimii

GRĂDINIȚA CU P.P. SĂ P.M. „CRAI NOU" PLOIEȘTI

PROIECT „O PRIMĂRIE CAREIA ÎI PASĂ"

Activitatea la care am participat a fost foarte atractivă, antrenantă, interesantă, am dezbătut teme de viață, probleme cu care ne întâlnim în educația copiilor noștri. Felicitări doamnelor educatoare!

Timpul petrecut a fost de calitate, temele discutate a fost interesante iar exemplele, filmulețele prezentate au fost inspirate din viața noastră cotidiană. Știm și alte întâlniri în care să dezbatem și alte teme care ne sunt de interes. Mulțumim pentru tot și felicitări!!

Am plecat de la această întâlnire cu multe informații utile pe care să le aplicăm în educația copiilor noștri.

Nici nu știu cum s-a scurs timpul în compania doamnelor educatoare și a părinților prezenți. Totul s-a desfășurat sub formă de joc iar noi părinții ne-am întrecut, ne-am sfătuit foarte bine, ne-am relaxat dar am și învățat lucruri noi care ne sunt de folos. Așteptăm și alte întâlniri. Felicitări!

Mulțumim pentru un timp de calitate, informații utile, sfaturi practice, exemple interesante. Totul a fost minunat!!!

PROIECT DE ACTIVITATE

Prof. Eugenia Chiriță

G.P.N. Nr. 10 Ploiești

Tema proiectului: ,, Recompensele și pedepsele - procedee de formare și dezvoltare a capacităților socio-emoționale ale preșcolarilor și ale părinților acestora"(accent pe limbajele iubirii);

Scopul: - prevenirea unor erori educaționale făcute de părinți în legătură cu tema propusă;

Legitimitate: răspunde nevoii de a pune în practică informațiile pe care părinții le dețin, dar nu întotdeauna le aplică adecvat;

Grup țintă: mai mulți părinți ai preșcolarilor din unitate;

Obiective vizate: - informarea părinților în legătură cu alternative educaționale ale administrării recompenselor și pedepselor copiilor așa încât acestea să aibă efectul scontat;

- însușirea și exersarea celor 5 limbaje de iubire față de copii,
- însușirea și exersarea unor strategii de educare adecvată a preșcolarilor.

Metode de lucru: expunerea, dezbaterea, jocul de rol;

Mijloace/materiale: **„**carduri" cu diferite situații, postere, imagini, flipchart…

Spațiu: o sală de grupă;

Durata: *90-120 minute;*

Factori implicați: *reprezentanți ai Consiliului Local Ploiești;*

CNȚINUTUL ACTIVITĂȚII

***Introducerea**:* o voi face printr-un exercițiu de prezentare, urmată de întocmirea a două liste paralele cu motivele pentru care au venit la curs și așteptările pe care le au la finalizarea acestuia.

Anunțarea temei: Îi voi informa asupra temei și obiectivelor propuse.

Fiecare părinte va fi invitat să-și prezinte pe scurt propriul copil (inițiez acest exercițiu pentru a constata dacă părinții identifică cu ușurință calitățile/defectele copiilor, după care vom avea o scurtă informare legată de acest subiect, pentru ca părinții să conștientizeze că este preferabil să pedaleze pe aspectele pozitive, nu pe cele negative, aducând argumente pertinente în acest sens.

În continuare părinții vor face câte o listă cu recompensele/pedepsele pe care le aplică în mod curent copiilor. În funcție de răspunsurile părinților, voi expune punctele de vedere ale unor psihologi, pedagogi, după care, atât recompensele cât și pedepsele trebuie să fie în acord cu faptele săvârșite de către copii, pentru ca aceștia să aibă o măsură adecvată în privința așteptărilor, anticipărilor… Părinții vor reține faptul că recompensele stimulează copiii să repete comportamentele dezirabile. A recompensa, nu înseamnă însă a mitui. Recompensa se acordă pentru un fapt/o acțiune săvârșite și nu pentru a-l determina pe copil să facă ceva. Părinții vor spune de pildă: ,, Mi-a plăcut mult cum te-ai jucat cu X. Vom veni și mâine în parc. *Nu* vor spune: ,, Dacă te joci frumos cu X, o să te las la tabletă.”Voi insista asupra faptului că recompensele nu sunt doar de natură materială și le voi cere să găsească exemple în acest sens. Voi discuta despre cele 5 limbaje de iubire:

- mângâierile fizice;
- cuvintele de încurajare;
- timpul acordat;
- darurile;
- serviciile.

(surse de informare.,,Cele cinci limbaje de iubire ale copiilor”/Gary

Campman și Ross Campbell, București,2001)

Voi utiliza câteva ,,carduri”- cartonașe pe care vor fi prezentate situații frecvent întâlnite în viața copiilor și a părinților - situații după care le propun părinților să spună fiecare cum ar reacționa. Ex. Sarcina: analizați situația prezentată și identificați modalități de intervenție adecvate.

Prezentarea cazului/situației –Accese de furie în public

Păintele intră în magazin. Copilul vede o jucărie care îi place și îi cere părintelui să i-o cumpere. Părintele refuză (îi explică) pentru că are alte cumpărături de făcut, iar banii nu îi ajung. Copilul începe să țipe, să plânga că vrea jucăria, atrăgând atenția celor din jur.

Și în acest caz, părinții trebuie să înțeleagă că nu există rețete standard, că fiecare copil /adult este diferit și că ,,ingredientele" soluțiilor pot fi aceleași, dar proporțiile diferă. De asemenea părinții vor afla cât este de util ca ei să fie consecvenți cu modul de reacție, cu respectarea promisiunilor sau a amenințărilor. Părinții vor face exerciții de respingere a comportamentelor indezirabile și nu a copiilor. Voi avea o discuție legată de capacitățile emoționale ale copiilor și ale părinților în astfel de situații.

Voi mai utiliza câteva imagini sugestive și le voi cere părinților să-și exprime reacțiile, după care, voi propune alternative educaționale pe care desigur le vom dezbate împreună. În final, pentru a consolida cele învățate pe parcursul cursului, vom face câteva jocuri de rol, punând în scenă situații care reclamă recompense vs. pedepse. Părinții vor face exerciții prin care motivează de fiecare dată de ce recompensează sau pedepsesc copiii și vor numi ce simt ei după ce le aplică și ce cred că simt copiii lor.

Încheierea: Voi oferi spre completare o ,,scrisoare" adresată copilului de către părinte.Voi sintetiza ce am urmărit inițiind acest curs, voi sublinia ceea ce consider că am realizat, voi aprecia gradul de implicare al participanților , le voi mulțumi pentru prezență și interesul dovedit.Părinții vor primi diploma de participare.

Evaluarea: părinții vor primi un chestionar scurt, pentru a avea un feed -back cât mai obiectiv în legătură cu măsura în care cursul și-a atins scopul.

ANEXA

Chestionar

Vă rog să completați:

1. În ce măsură cursul a răspuns așteptărilor dumneavoastră?
   mare –
   mică –
   deloc –
2. După acest curs, am învățat că……
   ……
   …….
3. După acest curs voi evita să……..
   ……
   …….
4. Mi-ar plăcea să mai particip la astfel de cursuri
   da –
   nu –
5. Propuneți o temă :……
   ……
   …….

Mulțumesc!

GRĂDINIŢA CU PROGRAM NORMAL NR. 39 PLOIEŞTI

O PRIMĂRIE CĂREIA II PASĂ!

<< PROIECT EDUCAŢIONAL >>

POPAS IN EDUCAŢIA COPIILOR NOŞTRI

Prof. înv. preprimar *Nicoleta STOICESCU*

OBIECTIV CENTRAL

- dezvoltarea unei colaborări benefice între educatoare-părinţi şi copil-părinţi.

LEGITIMITATE

Popas in educaţia copiilor noştri este un parteneriat educaţional iniţiat de educatoare din dorinţa de a colabora, coopera cu familiile preşcolarilor în scopul dezvoltării relaţiei dintre educatoare şi părinţi, părinţi şi copii.

GRUPUL ŢINTĂ

- educatoare
- preşcolari
- părinţi/bunici

FORMA DE ORGANIZARE: frontal, individual şi pe grupuri mici

OBIECTIVE SPECIFICE

- promovarea cooperării şi mobilităţii în domeniul educaţional;
- stimularea interesului părinţilor de a participa la activităţi desfăşurate de grădiniţă;
- identificarea modalităţilor de petrecere a timpului împreună cu copiii;
- antrenarea părinţilor în activităţi cu scopul de a petrece timpul în mod util alături de copii.

METODE

- Expunerea
- Conversaţia
- Explicaţia
- Dezbaterea
- Prezentare PPT

MIJLOACE/MATERIALE

- poster, ecusoane, invitaţii, diplome;
- elemente de decor, material didactic ilustrativ;
- coli xerox de diferite culori, cartoane de diferite culori, duplex;
- marker, carioci, creioane colorate;
- produsele activităţilor;
- sala de grupă.

LOC DE DESFĂŞURARE: Grădiniţa cu Program Normal Nr. 39 Ploieşti

DURATA: 50 min.

FACTORI IMPLICAŢI

- Grădiniţa
- Familia
- ISJ Prahova
- Primaria Municipiului Ploieşti

SCENARIUL ACTIVITĂŢII

- INTRODUCEREA IN ACTIVITATE: Se realizează prin prezentarea unui filmuleţ despre importanţa timpului şi a oamenilor care trec prin viaţa noastră. Pentru a se cunoaşte mai bine şi a interacţiona eficient, părinţii se vor grupa singuri după caracteristica fiecăruia (sensibili, creativi, sportivi şi veseli).

- CONŢINUTUL ACTIVITĂŢII: Părinţii vor avea la îndemână materiale pentru a nota cum îşi petrec timpul alături de copiii lor în timpul săptămânii/la sfârşitul săptămânii. Apoi se va prezenta un PPT despre metode prin care petreci timp de calitate cu copilul.

- INCHEIEREA ACTIVITĂŢII: Fiecare echipă va trage concluzii cu privire la modalităţile pe care le aleg de a-şi petrece timpul împreună cu copiii lor.

DESFĂŞURAREA ACTIVITĂŢII

MOMENTELE ACTIVITĂŢII	CONŢINUTUL INFORMAŢIONAL	METODE ŞI PROCEDEE	EVALUARE
1. Moment organizatoric	Voi avea în vedere pregătirea materialului didactic pentru începerea activităţii.		

2. Captarea atenţiei	Părinţii sunt invitaţi să vizioneze un filmuleţ despre importanţa timpul şi a oamenilor care trec prin viaţa noastră.[1]	-conversaţia -explicaţia -frontal -film	-observarea sistematică
3. Verificarea cunoştinţelor anterioare	*Ce este <u>timpul</u> pentru dumneavoastră?* *Dacă timpul pentru alţii înseamnă bani, pentru noi are un preţ incalculabil*. **GOCE DELCEV** *Ceea ce vrem să facem, s-o facem atunci când vrem; pentru că acest <vrem> se schimbă şi are scăderi şi amânări.* **SHAKESPEARE**	-conversaţia -explicaţia -citate -frontal -individual	-aprecierea răspunsurilor părinţilor
4. Anunţarea temei şi a obiectivelor	Voi anunţa părinţii că la activitatea de astăzi, împreună vom identifica şi aprofunda activităţi de petrecere a timpului calitativ nu doar cantitativ alături de copii.	-explicaţia -frontal	-observarea comportamentului non-verbal
5. Dirijarea învăţării	Părinţii vor fi împărţiţi în patru echipe, după următoarele caracteristici: *PĂRINŢI SENSIBILI, PĂRINŢI CREATIVI, PĂRINŢI SPORTIVI* şi *PĂRINŢI VESELI*. **EXERCIŢIUL NR. 1** Vorbiţi despre copilul dumneavoastră folosind două cuvinte. Timp de lucru: 2 minute. Fiecare membru al echipei va fi solicitat să-şi aprecieze copilul folosind două cuvinte. **EXERCIŢIUL NR. 2** Precizaţi cum vă petreceţi timpul alături	-explicaţia -frontal -individual -conversaţia -conversaţia	-observarea sistematică -aprecierea modului de lucru al părinţilor

[1] Sursa https://www.youtube.com/watch?v=zH6VtKJxfn8.

	de copilul dumneavoastră *în timpul săptămânii*/*la sfârşitul săptămânii.* Timp de lucru: 10 minute. Echipele nr. 1 şi nr. 3 vor aborda varianta *în timpul săptămânii* iar echipele 2 şi 4 *la sfârşitul săptămânii*. Fiecare echipă va desemna un lider care va ieşi la panou şi va prezenta activităţile. Se expune ppt-ul cu metode prin care petreci timp de calitate cu copilul.	-coli de scris -carioci -expunerea -ppt	
6. Asigurarea feedback-ului	Se distribuie părinţilor bileţele fiind solicitaţi să argumenteze şi să noteze o activitate (cea mai plăcută/utilă pentru ei şi copiii lor) extrasă din activitatea de astăzi. Toate bileţelele vor fi lipite într-un borcan astfel realizând *EDUCAŢIA CU DULCEAŢĂ***.** De asemenea vor fi solicitaţi să noteze (în anonimat) ce le-a plăcut, ce nu le-a plăcut şi ce subiect îi interesează să abordăm data viitoare.	-conversaţia -explicaţia -exerciţiul -bileţele -borcan	-evaluare scrisă -aprecierea argumentelor părinţilor
7. Încheierea activităţii	Voi face aprecieri generale asupra modului în care au participat părinţii la activitate. Se vor înmâna *Capacele pentru dulceaţă*[2].	-aprecieri verbale	-aprecieri pozitive

[2] 10 afirmaţii pentru *EDUCAŢIE CU DULCEAŢĂ,* sursa www.jucarii-vorbarete.ro

ANEXE

O PRIMARIE CAREIA II PASA!
Stimați părinți,
In perioada ianuarie-mai 2016 în grădinița noastră se derulează proiectul O PRIMĂRIE CĂREIA II PASĂ!
COPII
GRĂDINIȚĂ
FAMILIE
COMUNITATE
EDUCAȚIE CU DULCEAȚĂ
Luni, 18 APRILIE 2016, ora 10^00 vă invităm să participați la activitatea POPAS IN EDUCAȚIA COPIILOR NOȘTRI desfășurată în sala de grupă.
Vă așteptăm cu drag!
Invitați speciali,
PRIMĂRIA MUNICIPILUI PLOIEȘTI
ISJ PRAHOVA
GRADINITA NR. 39
PROF. ELENA MANOLACHE
PROF. NICOLETA STOICESCU

GRĂDINIȚA CU PROGRAM NORMAL NR. 39 PLOIEȘTI
O PRIMĂRIE CĂREIA II PASĂ!
<< PROIECT EDUCAȚIONAL >>
POPAS ÎN EDUCAȚIA COPIILOR NOȘTRI
Prof. înv. preprimar
COPII
FAMILIE
GRĂDINIȚĂ
COMUNITATE
EDUCAȚIE CU BUCURIE

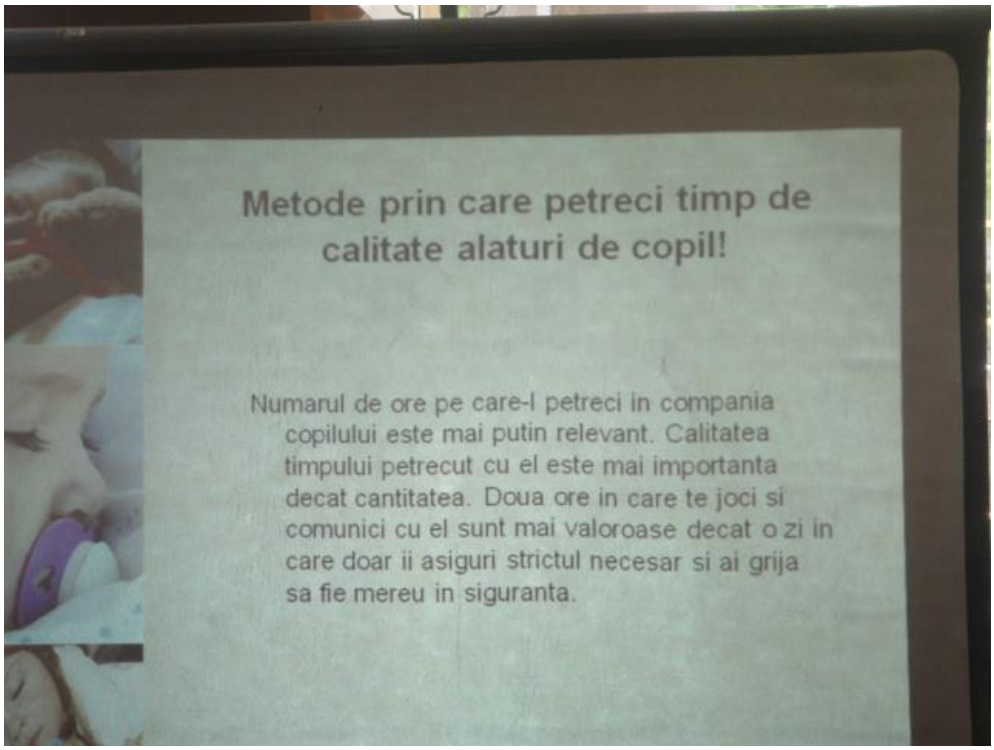
Metode prin care petreci timp de calitate alaturi de copil!
Numarul de ore pe care-l petreci in compania copilului este mai putin relevant. Calitatea timpului petrecut cu el este mai importanta decat cantitatea. Doua ore in care te joci si comunici cu el sunt mai valoroase decat o zi in care doar ii asiguri strictul necesar si ai grija sa fie mereu in siguranta.

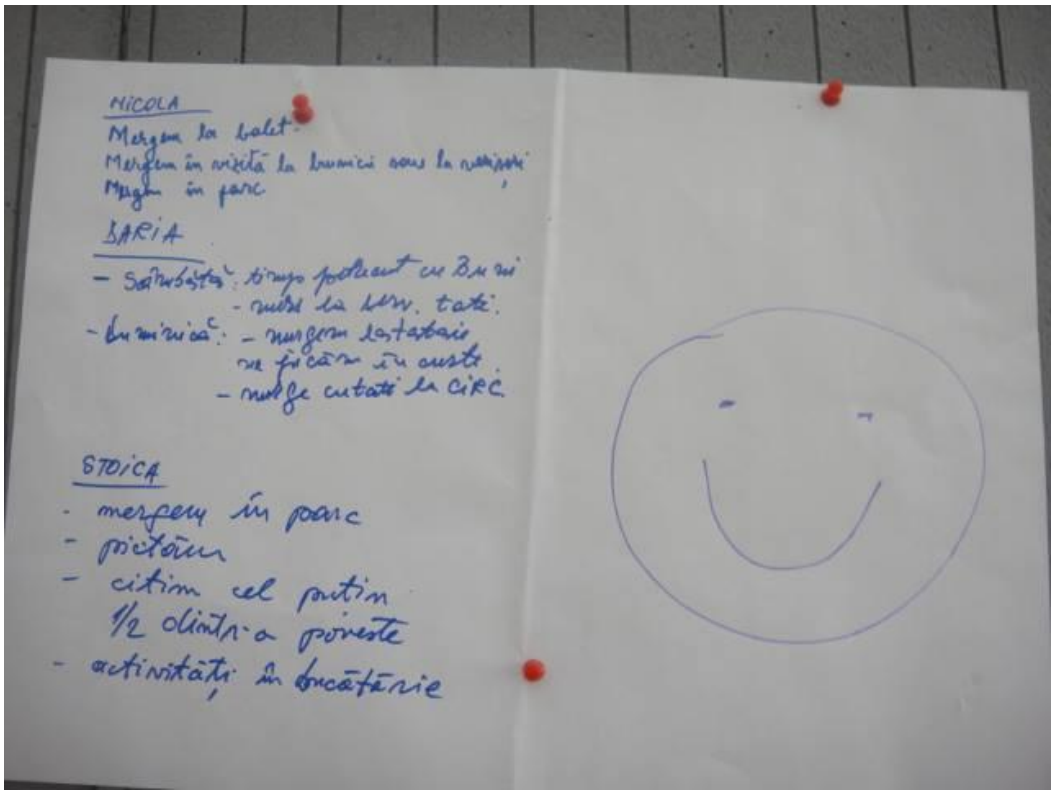
NICOLA
Mergem la balet
Mergem în vizită la bunici sau la nașiști
Mergem în parc
BARIA
- Sâmbăta: timpul petrecut cu Bunii
- merg la bun. tatii.
- Duminica: - mergem la tatăl meu fiecare în casa lui
- merge cu tatăl la CIRC
STOICA
- mergem în parc
- pictăm
- citim cel puțin 1/2 oră înainte de culcare
- activități în bucătărie

1. TEME
2. PLIMBA ȘI JOCURI ÎN AER LIBER
3. JOCUL DE GENUL „PITICOT" ȘI ZIARUL
4. ACTIVITĂȚI CREATIVE
5. ACTIVITĂȚI ÎN BUCĂTĂRIE
6. ACTIVITĂȚI ÎN CASĂ (CURĂȚENIE)
7. JOCUL „ DE-CE CAL"
8. CITIM
9. JOCURI PE CALCULATOR

CITIT
CAND JOCAM „ DE-CE CAL" ȚI-A CU OTRAVĂ"
SĂ NE JUCĂM ÎMPREUNĂ
CITIM

PROIECT DE ACTIVITATE VIZÂND CONSILIEREA PĂRINȚILOR PREȘCOLARI

PROF. ÎN ÎNVĂȚĂM. PREȘCOLAR : COACĂ IOANA NATALIA

GRĂDINIȚA CU P.P. NR. 47 PLOIEȘTI

,,CUVINTE CARE ÎNFLORESC INIMI”

DATA: 6.04.2016

SCOP: sprijinirea părinților în utilizarea unui limbaj adecvat, în educarea propriului copil.

GRUP ȚINTĂ: părinții preșcolarilor din G.P.P. nr.47 Mun. Ploiești

FORMA DE ACTIVITATE: frontal, de grup, individuală.

OBIECTIVE: -informarea părinților cu privire la tipurile de limbaj;

-dezvoltarea capacității părinților de a utiliza un limbaj adecvat in relația cu copilul;

-stimularea interesului părinților;

-creșterea numărului de interacțiuni pozitive între părinți și copii;

METODE DE LUCRU: -braistorming-ul, dezbaterea/discuții de grup, studiu de caz, lectura, jocul de rol.

MIJLOACE/MATERIALE UTILIZATE: fișe individuale, coli de scris, markere, lucrări de specialitate din domeniul consilierii părinților.

LOCUL DESFĂȘURARII: sala de grupă

DURATA: 30 minute

FACTORI IMPLICAȚI: reprezentanți ai comunității locale

CONȚINUTUL ACTIVITĂȚII:

INTRODUCERE: activitatea va debuta cu un moment de ,,spargere a gheții".

Fiecare părinte trebuie să denumească o floare și o calitate a sa care să înceapă cu inițiala numelui său.

CUPRINS: ,, Când spun părinte, mă gândesc la…" – vom forma o floare, fiecare părinte va adauga câte o petală pe care va scrie un cuvânt asociat celui de părinte.

În continuare voi cere părinților să răspundă,pe un bilețel, la întrebarea: ,,De ce am făcut copilul?" și va pune bilețelul într-o cutie care va circula din mână în mână.

,,Copilul îl naștem pentru noi, dar îl creștem pentru el."

Se va realiza în continuare studiul de caz. Se prezintă două situații, fiecare grup va trebui să descrie modalitățile de intervenție.

Se vor prezenta 12 reguli de bază în comunicarea cu copiii, cele mai rele lucruri pe care le poți spune copilului tău și cum să formulăm eficient cerințele pentru a fi respectate de copil.

Se vor impărții părinții în două grupuri, părinți și copii și vor avea de scris pe o foaie astfel:

-grupul părinților: ,,Ce-mi doresc de la copilul meu"

-grupul copiilor: ,,Ce-mi doresc de la părinții mei"

Se vor prezenta cele cinci limbaje de iubire:

- mângâierile fizice
- cuvintele de încurajare
- timpul acordat
- darurile
- serviciile

Se vor face perechi și vom realiza un joc de rol, părinte-copil, fiecare pereche având câte o situație de prezentat.

ÎNCHEIERE: se va da părinților un chestionar.

Voi cere părinților sa scrie pe o foaie, un mesaj(o scurtă scrisoare) adresată copilului său. Le voi oferii apoi , o scrisoare –referat- adresată părinților de către un copil.

Bibliografie:

Cristina Maria Barbacariu, Mariana Dumitrescu, Maria Barbacariu, Nela Bărbulescu: *Consilierea parental în grădiniță;*

Ministerul Educației, Tineretului și Sportului, PRET: *Consilierea în grădiniță… start pentru viață;*

PROIECT DE ACTIVITATE VIZÂND CONSILIEREA PĂRINȚILOR PREȘCOLARI

PROF. ÎN ÎNVĂȚĂM. PREȘCOLAR : COACĂ IOANA NATALIA

GRĂDINIȚA CU P.P. NR. 47 PLOIEȘTI

,,CUVINTE CARE ÎNFLORESC INIMI”

DATA: 6.04.2016

SCOP: sprijinirea părinților în utilizarea unui limbaj adecvat, în educarea propriului copil.

GRUP ȚINTĂ: părinții preșcolarilor din G.P.P. nr.47 Mun. Ploiești

FORMA DE ACTIVITATE: frontal, de grup, individuală.

OBIECTIVE: -informarea părinților cu privire la tipurile de limbaj;

-dezvoltarea capacității părinților de a utiliza un limbaj adecvat in relația cu copilul;

-stimularea interesului părinților;

-creșterea numărului de interacțiuni pozitive între părinți și copii;

METODE DE LUCRU: -braistorming-ul, dezbaterea/discuții de grup, studiu de caz, lectura, jocul de rol.

MIJLOACE/MATERIALE UTILIZATE: fișe individuale, coli de scris, markere, lucrări de specialitate din domeniul consilierii părinților.

LOCUL DESFĂȘURARII: sala de grupă

DURATA: 30 minute

FACTORI IMPLICAȚI: reprezentanți ai comunității locale

CONȚINUTUL ACTIVITĂȚII:

INTRODUCERE: activitatea va debuta cu un moment de ,,spargere a gheții".

Fiecare părinte trebuie să denumească o floare și o calitate a sa care să înceapă cu inițiala numelui său.

CUPRINS: ,, Când spun părinte, mă gândesc la…" – vom forma o floare, fiecare părinte va adauga câte o petală pe care va scrie un cuvânt asociat celui de părinte.

În continuare voi cere părinților să răspundă,pe un bilețel, la întrebarea: ,,De ce am făcut copilul?" și va pune bilețelul într-o cutie care va circula din mână în mână.

,,Copilul îl naștem pentru noi, dar îl creștem pentru el."

Se va realiza în continuare studiul de caz. Se prezintă două situații, fiecare grup va trebui să descrie modalitățile de intervenție.

Se vor prezenta 12 reguli de bază în comunicarea cu copiii, cele mai rele lucruri pe care le poți spune copilului tău și cum să formulăm eficient cerințele pentru a fi respectate de copil.

Se vor impărții părinții în două grupuri, părinți și copii și vor avea de scris pe o foaie astfel:

-grupul părinților: ,,Ce-mi doresc de la copilul meu"

-grupul copiilor: ,,Ce-mi doresc de la părinții mei"

Se vor prezenta cele cinci limbaje de iubire:

- mângâierile fizice
- cuvintele de încurajare
- timpul acordat
- darurile
- serviciile

Se vor face perechi și vom realiza un joc de rol, părinte-copil, fiecare pereche având câte o situație de prezentat.

ÎNCHEIERE: se va da părinților un chestionar.

Voi cere părinților sa scrie pe o foaie, un mesaj(o scurtă scrisoare) adresată copilului său. Le voi oferii apoi , o scrisoare –referat- adresată părinților de către un copil.

Bibliografie:

Cristina Maria Barbacariu, Mariana Dumitrescu, Maria Barbacariu, Nela Bărbulescu: *Consilierea parental în grădiniță;*

Ministerul Educației, Tineretului și Sportului, PRET: *Consilierea în grădiniță… start pentru viață;*

CUM COMUNICĂM CU COPIII NOȘTRI?

Comunicarea dintre părinți și copii este foarte importantă pentru că ajută la formarea imaginii de sine. Comunicarea este cheia principală pentru consolidarea relației dintre părinți si copii. Iar comunicarea trebuie începută încă de la cele mai mici vârste, astfel încât, la adolescentă, copiii să fie mult mai deschiși și chiar să fie părinții primii cărora le cer ajutor sau în fața cărora să-și deschidă sufletul atunci când au probleme.

Pentru a comunica eficient cu copiii, părinții trebuie să țină cont de niște reguli:

1. **Nu fii insistent**

   Dacă ești prea insistent în a vorbi cu copilul tău, vei obține doar efectul contrar. Gândește-te cum vorbești tu cu un prieten. Sunteți calmi, nu insistați asupra anumitor aspecte dacă celălalt nu își deschide sufletul. Urmează aceiași pași și atunci când vorbești cu copilul tău.

2. **Prețuiește tăcerea**

   Mai multe studii au relevat faptul că unii copii sunt mai închiși și au nevoie de mai mult timp pentru a-și face curaj să vorbească. Ia-l în brațe, alintă-l, arată-i dragostea ta. Așteaptă răbdător până când va simți că este momentul să se deschidă față de tine.

3. **Nu critica**

   Dacă simți că vrei să faci un comentariu acid, o critică, e timpul să-ți muști limba. Nu te transforma într-un procuror sau judecător. Nimic nu întrerupe mai rapid o comunicare decât fraza: ,,Ar fi trebuit să…” sau ,,Ți-am spus eu că…”.

4. **Ascultă-l când vă jucați**

Mulți copii, în special băieții, sunt mult mai receptivi și comunicativi când se joacă sau inteprind o activitate cu părinții. Dacă ai observant asta la copilul tău, găsește activitățile care-i plac cel mai mult și vorbiți despre orice vă vine în minte.

5. **Discută despre pasiunile lui**

Încearcă să canalizezi discuțiile către pasiunile lui: fie că-i place să colecționeze CD-uri, păpuși Barbie sau dawnloadările de pe internet. Pornind astfel în discuții, vei reuși să deschizi portița către sufletul lui.

6. **Poarta discuțiile pe teritoriul lui**

De fiecare data când vrei să vorbești cu copilul tău, poartă discuțiile într-o zona în care el se simte confortabil. Du-te tu pe teritoriul lui și astfel va fi mai relaxat și mai deschis.

7. **Evită intrebările generale**

Intrebările de genul ,,Ce-ai mai făcut azi?" nu sunt prea stimulatoare. Pune întrebări mai specifice: ,,Ce povești v-a spus învățătoarea azi?", ,,Ce v-ați jucat azi la ora de sport?", ,,Ce ai făcut în pauza mare?" etc. pe lângă faptul că pari mai ancorat în realitate, îi demonstrezi copilului că îți pasă și că ai întrebări concrete, decât să se gândească ce raspuns ar trebui să-ți dea pentru a te satisface.

8. **Nu pune întrebări pentru răspunsuri scurte**

Ca să obișnuiești copilul să vorbească, evită întrebările care presupun răspunsuri scurte. În loc de ,,Ți-a plăcut cartea X?" să-l întrebi ,,Cum ți-ar fi plăcut să se termine cartea X?". În loc de ,,Te simți bine?" - ,,Cum te simți?", ,,Te-a supărat Y?".

9. **Găsește momentul potrivit**

Fiecare părinte își cunoaște cel mai bine copilul. Sunt unii care sunt mai vorbăreți dimineața, alții la prânz, alții seara. Gășeste momentul în care

copilul tău este cel mai receptiv și poartă discuțiile importante în acele momente ale zilei.

10.Stați unul lângă altul

Unii copii, în special băieții, sunt mai receptivi dacă stai lângă ei și nu față în față. În acest fel nu se vor simți în inferioritate și dominați. Cu adolescenții, aceasta este o bună metodă pentru a discuta. Puteți vorbi în timp ce sunteți pe canapea sau în mașină, în drum spre școală, magazine, etc.

11.Instaurați momentul *Toată familia împreună!*

Cu toții suntem plecați acolo unde ne cere serviciul, afacerile sau școala. Indiferent de meseria părinților sau vârsta copiilor, trebuie să existe o dată fixă în calendar(cu cât mai des, cu atât mai bine), în care membrii familiei să petreacă timpul împreună.

12.Deconectați-vă

În foarte multe familii a fost instaurată această regulă și pare că functionează. În fiecare seară, timp de 2 ore (segmental orar și-l alege fiecare familie în funcție de program-17:00-19:00; 18:00-20:00; 19:00-21:00) absolut fiecare membru al familiei renunță la telefon mobil, calculator, televizor, laptop, etc. În aceste doua ore fie luati masa împreună, fie discutați, însă toată lumea trebuie să fie ,,prezentă” și nu cu gândul în altă parte.

Fiecare familie este unică și nu există soluția magică, universal valabilă pentru toți. Cheia este să descoperi ceea ce ți se potrivește ție și familiei tale. Însă nu uita că cel mai prețios cadou pe care il poți da copilului tău este prezența ta.

SĂ ACORDĂM IUBIRE NECONDIȚIONATĂ

În creșterea și dezvoltarea copilului, un rol esențial îl are relația de iubire, de afecțiune dintre părinte și copil. Dacă nevoie de iubire a copilului nu este satisfăcută, dacă rezervorul lui de iubire este gol, sunt puține șanse ca dezvoltarea acestuia să decurgă într-un mod armonios și ca el să funcționeze la un nivel optim. Învestirea copilului cu iubire, afecțiune, înțelegere, responsabilizarea pentru propriile gânduri și fapte și învățarea modului de a-și controla furia, mania, iată doar câțiva dintre pilonii care stau la baza dezvoltării copilului la un potențial maxim.

Cu siguranță toți părinții își iubesc copiii, dar dacă cel mic nu simte acest lucru, dacă părintele nu îi vorbește în principalul limbaj al iubirii pe care îl percepe copilul, se poate întâmpla ca acesta să considere că nu este suficient iubit de parinți. Găsirea și utilizarea limbajului principal de iubire al copilului nu înseamnă că pe parcursul dezvoltării sale nu va mai avea acte de nesupunere, dar cu siguranță faptul că se știe și se simte iubit va fi util în creșterea lui, pentru al ajuta să devină un adult responsabil. Așadar iubirea este fundamentul.

Pornind de la acest principiu, s-a observat că există mai multe limbaje de iubire, mai precis cinci și anume:

- mângâierile fizice;
- cuvintele de încurajare;
- timpul acordat;
- darurile;
- serviciile.

Toate aceste cinci limbaje de iubire trebuie să fie prezente și sunt necesare în dezvoltarea copilului, dar unul dintre ele va deveni principalul limbaj de iubire, cel la care copilul va fi sensibil, cel la care se va constata că va reacționa mai bine.

Limbajul de iubire numărul 1: mângâierile fizice. La copiii al căror principal limbaj de iubire constă în mângâieri fizice constatăm importanța pe care o dau aceștia îmbrățișărilor, sărutărilor, atingerilor ușoare pe umăr, braț sau pe creștetul capului. Pentru acești copii, pe lângă cuvintele de afecțiune pe care părinții le adresează, îmbrățișarea pe care o primesc atunci când părinții pleacă sau vin acasă, atingerea ușoară pe umăr atunci când fac o faptă bună, simpla mângâiere pe creștet este o confirmare a faptului că aceștia îi iubesc. Deci, îmbrățișează-ți copilul!

Limbajul de iubire numărul 2: cuvintele de încurajare. Încărcătura emoțională a cuvintelor este receptată de copii încă dinainte de a înțelege sensul acestora. Astfel, tonul vocii, blândețea, atmosfera afectuoasă sunt factorii care transmit iubire și căldură emoțională unui nou-născut, de exemplu, precum și copiilor cu vârste foarte mici, care încă nu înțeleg sensul cuvintelor. Odată cu creștereacopilului și înțelegerea sensului cuvintelor, vorbele de laudă, de afecțiune, de încurajare devin ca un ,,balsam pentru sufletul copilului", care îl hrănesc pe interior, conferindu-i sentimentul valorii de sine și al siguranței, copilul beneficiind de încărcătura pozitivă a acestor cuvinte toată viața. La opusul cuvintelor cu încărcătură pozitivă se află vorbele tăioase, criticile care pot afecta imaginea de sine a copilului și pot arunca îndoieli asupra capacităților sale. Așadar, adultul trebuie să se gândească la faptul că un copil poate fi hrănit pe interior printr-o vorbă bună sau un simplu ,,te iubesc".

Limbajul de iubire numărul 3: timpul acordat. Ceea ce este important pentru copiii care au ca principal limbaj de iubire timpul acordat este faptul că faceți ceva împreună, că sunteți împreună. Fie că părinții se joacă cu el, îi citesc poveste sau merg cu el în parc, important pentru copil este faptul că părinții sunt doar cu el, că i se acordă atenție doar lui, că își petrec timpul doar cu el. Timpul acordat presupune și contact vizual pozitiv, plin de afecțiune, deci este important ca

părinții să nu uite să-și privească micuțul și să-i transmită căldura, sprijinul și iubirea lor necondiționată.

Limbajul numărul 4: darurile. Desigur că tuturor copiilor (și nu numai) le face plăcere să primească daruri, dar pentru unii copii darurile sunt cele care le spun cît de mult sunt iubiți. Într-un fel, acești copii măsoară iubirea în cadouri. De multe ori darurile pot fi simbolice sau create de părinți, fără a fi costisitoare, dar pentru copilul care are ca principal limbaj de iubire darurile, fiecare din cadourile primite se traduce prin iubire: ,,mi-a făcut acest dar (cadou) pentru că mă iubeste". Sigur că toate cadourile din lume nu pot înlocui mângâierile, îmbrățișările, cuvintele de afecțiune, timpul petrecut împreună cu părinții, dar pentru copilul care are ca principal limbaj de iubire darurile, un cadou care poate fi o acadea, un set de creioane de colorat sau un ursulet de pluș reprezintă echivalentul lui ,,te iubesc".

Limbajul de iubire numărul 5: serviciile. Pentru copiii cu acest limbaj de iubire, serviciile pe care părinții lor le fac pentru ei reprezintă o formă de iubire. Pentru unii copii faptul că mama le face supa preferată este o dovadă de iubire, pentru alții faptul că le face patul sau faptul că le coase nasturii sau că îi ajută la lecții. Pentru ei, serviciile făcute de părinți reprezintă confirmarea faptului că aceștia îi iubesc.

Enumerarea tipurilor de iubire este făcută în funcție de cât de des este întâlnit fiecare din cele cinci limbaje de iubire ale copiilor menționate mai sus și nu face ca un limbaj din cele cinci să fie superior altuia. Fiecare dintre limbajele de iubire ale copiilor este la fel de important și fiecare dintre ele este necesar copilului, doar că unul este dominant, la el copilul fiind mai sensibil, iar părintele trebuie să descopere care este acest limbaj principal de iubire al copilului.

Cum se poate descoperi principalul limbaj de iubire al copilului? Prin atenție și observație. Pe măsură ce copilul crește, el folosește în mod special un anumit limbaj de iubire.

CUM FORMULĂM EFICIENT CERINȚELE PENTRU A FI RESPECTATE DE COPIL?

1.Formulăm cerințele numai atunci când suntem pregătiți să le și impunem!

Este bine să se gândească înainte de a formula o cerință, dacă vor într-adevar ceea ce solicită copilului. Să nu-i ceară ceva, dacă nu sunt gata să se și impună. Este important să se reflecteze asupra rolului cerinței în viața familiei. În cazul cerințelor importante, este util ca înainte de formularea lor, părinții să ia in considerare atat consecința pozitivă, cât și pe cea negativă, când copilul îndeplinește sau nu sarcina.

2.Îndepărtam orice factor care-l distrage pe copil înainte de a exprima o cerință!

Aceasta înseamnă că nu ar trebui să existe în încăpere surse de gălăgie sau alte lucruri ce i-ar putea distrage atenția în momentul comunicării cerinței. Nu este recomandată formularea cerinței în momentul în care copilul este implicat într-o activitate plăcută, pe care nu o poate întrerupe fără a pierde ceva interesant. O casetă cu desene animate poate fi oprită și pornită mai târziu, însă un film la televizor nu poate fi întrerupt, de aceea cerința va fi formulată înainte de începerea filmului sau după terminarea lui.

3.Avem grijă ca atunci când formulăm o cerință, copilul să fie atent!

Cerințele pot fi formulate, numai atunci când părinții stabilesc contactul vizual cu copilul, se apleacă la nivelul copilului său îi orientează fața spre ei. Cerințele transmise la întâmplare prin încăpere nu sunt eficiente, deoarece în cele mai multe cazuri copilul nici nu le ascultă. Atenția copilului este neapărat necesară.

4.Exprimăm clar cerința, nu sub forma unei rugăminți!

Lămurim astfel că nu e la latitudinea copilului dacă îndeplinește sau nu sarcina. Evităm exprimări de tipul: *Ești atât de drăguț să-ți așezi,te rog, jucăriile la loc?* În loc de aceasta, formulăm: *Pune-ți, te rog, jucăriile la loc!* Nu este decisivă

utilizarea sintagmei *te rog,* ci tonul vocii care întărește cerința. Cerința este adresată pe un ton clar și precis.

5.Formulăm întotdeauna numai o singură cerință!

Părinții să formuleze întotdeauna doar o singură cerință. La început, cerințele sunt foarte simple și ușor de îndeplinit, iar cerințele mai dificile sunt evitate. Astfel, crește probabilitatea îndeplinirii cerinței de către copil. Dacă este vorba de sarcini complexe, este recomandat să le fragmentăm în pași mai mici, iar copilul să le realizeze treptat.

6.Rugăm copilul să repete cerința!

Copilul va repeta cerințele de fiecare dată, cel puțin la început. Prin aceasta ne putem asigura de faptul că a auzit-o și a înțeles-o. Ulterior, nu mai este nevoie să fie repetate cerințele, însă părinții pot insista în acest sens ori de câte ori nu sunt convinși că au fost auziți și înțeleși.

7.Rămânem în imediata apropiere a copilului pentru a fi siguri că cerința va fi îndeplinită.

Dacă la scurt timp după formularea cerinței copilul nu face ceea ce i se cere, atunci părinții o repetă fără a fi supărați. Această a doua cerință ar trebui repetată și de copil.

8.Ne concentrăm mai întâi atenția asupra unui numar mai redus de cerințe.

Deoarece este foarte dificilă schimbarea obiceiurilor deja formate, recomandăm părinților să se concentreze asupra cerințelor alese și să le consemneze în jurnal. Părinții se pot aștepta ca cerințele să nu fie îndeplinite, chiar de la început.

Ce dificultăți pot apărea?

Unii părinți care adresează foarte multe cerințe copilului lor au greutăți în a renunța cel puțin pe moment la unele dintre ele, chiar și atunci când copilul nu

reușește să le îndeplinească. Explicăm părinților faptul că adresarea unor cerințe cărora copilul nu le acordă atenție, este cu mult mai problematică și dăunează mult evoluției ulterioare decât scăderea numărului de cerințe, obiectiv care poate fi mai ușor atins. Modificarea unor asemenea obișnuințe înrădăcinate constituie un proces foarte dificil.

PROIECT EDUCAȚIONAL:

“ O PRIMĂRIE CĂREIA II PASĂ”

GRĂDINIȚA CU P.P.

“ SF.MUCENIC MINA” PLOIEȘTI

EDUCATOARE: OPREA ELENA

13.04.2016

TEMA PROIECTULUI: “ EȘTI UN PĂRINTE BUN? CUM ÎȚI EDUCI COPIII? CE METODE FOLOSEȘTI ? ”

- SCOP: - sprijinirea părinților cu privire la folosirea unor modalități eficiente de modificare a comportamentului copilului

- LEGITIMITATE: - răspunde nevoilor părinților de a face față provocărilor în educația copiilor ,folosind diferite stiluri parentale.

- GRUP ȚINTĂ: - părinții preșcolarilor din cadrul Grădiniței cu Program Prelungit “ Sf. Mucenic Mina” Ploiești

- FORMA DE ACTIVITATE: frontal,individual

- OBIECTIVE VIZATE:
  - Să conștientizeze propriile concepții despre stilul propriu de creștere și educare a copilului,sau chiar să se încadreze într-un stil parental;
  - Să motiveze adoptarea principiilor sale în educația copiilor săi;
  - Să găsească avantajele și dezavantajele diferitelor stiluri;
  - Să se arate mulțumit de alegerea făcută sau să încerce schimbări pozitive.

- METODE DE LUCRU: chestionar, prezentare stiluri parentale (PowerPoint), dezbaterea, discuțiile, jocul –exercițiu, problematizarea.

- MIJLOACE MATERIALE UTILIZATE: afiș, coli mari de scris, markere, slide-uri cu stiluri parentale

- SPAȚIUL : sala de grupă

- DURATA: 1 oră

- FACTORI IMPLICAȚI: reprezentanți ai Primariei Municipiului Ploiești, Casa Corpului Didactic Prahova, educatoare, părinții preșcolarilor de la grupa mare,,Veverite”

CONȚINUTUL ACTIVITĂȚII:

INTRODUCERE:

- Deschiderea ședinței și urarea de bun venit
- Să facem cunoștință: nume, prenume, numărul de copii, vârsta copiilor

Introducerea în activitate se va realiza printr-un joc exercițiu de spargere a gheții: “ Ce îmi place/ce nu-mi place la copilul meu!”.

Se vor instala două panouri “ Ce îmi place la copilul meu!”(se desenează o față zâmbitoare , iar părinții vor indica în cateva cuvinte un comportament pozitiv și pe cel de-al doilea panou se va desena o față tristă, iar părintele va nota un comportament negativ al copilului său).

Se va prezenta o filmare cu fiecare copil al părinților prezenți la activitate în care copiii și-au spus părerea despre părintele său,,Ce îmi place/ce nu-mi place la părintele meu! Cum aș vrea să fie?”.

Se va face comparația între părerile copiilor despre părinți și ale părinților despre copii.

CUPRINS: Prezentarea unor noțiuni teoretice, metode și dezbateri pe baza temei propuse,respectiv stilurile parentale.

Motto: „Spune-mi şi o să uit. Arată-mi şi poate n-o să-mi amintesc. Implică-mă şi o să înţeleg” (proverb american)

„Un copil e o rază de soare ce îţi va lumina viaţa. Un copil e o promisiune a lui Dumnezeu că viaţa merge înainte. Un copil este atingerea Raiului. Un copil e tandreţe şi dulceaţă. Un copil e mereu suprinzător, emoţionant, fermecător şi captivant. Un copil e o minunată binecuvântare, dar în primul rând un copil e … dragoste!”

Tuturor ne este cunoscută expresia „Cei șapte ani de acasă”. Perioada optimă pentru educație și formarea caracterului psiho-social în viața fiecărui individ este reprezentată de copilărie. Copilul primește primele sfaturi și noțiuni educative, își dezvoltă aptitudinile și își formează primele deprinderi de viață sănătoasă, în familie. „Cei șapte ani de acasă”, ne arată familia, mediul în care s-a dezvoltat copilul, credința, toate acestea reprezentând bagajul lui educativ.

Pentru fiecare individ, familia reprezintă rădăcina educației, părinții fiind primii „profesori” din viața copilului. Ei sunt cei care pun bazele în educația, formarea și dezvoltarea acestuia. Când copilul ajunge la grădiniță și apoi în școală, ei vor avea în continuare un rol foarte important în educația lui, de implicarea lor în acest proces depinzând reușita școlară a copilului.

Este datoria exclusivă a părinților de a-și disciplina copiii, astfel încât aceștia să se dezvolte în adulți responsabili. Acest comportament folosit în anii mici ai copilului formează baza personalității sale de mai târziu.Copilul are nevoie de timp, de metode și de mult exercițiu pentru a învăța un comportament.

Părinții vor primi cîteva sfaturi pentru a fi un părinte ,,BUN”

CUM AȘ PUTEA FI UN PĂRINTE BUN?

Nu ne-am propus să vorbim despre un drept al copilului sau despre ce înseamnă să fii un părinte perfect. Nici nu există părinți perfecți, după cum nu există nici copii perfecți! Sunt doar câteva sugestii care ne vor orienta

cum să îl ajutăm pe copil să crească și să se dezvolte sănătos și, de ce nu?, fericit. Să-i arătăm copilului că îl iubim. În fiecare zi să îi spunem copilului nostru cât de mult îl iubim. Îi putem spune sau arăta. El trebuie să se simtă iubit și că poate iubi.

-Să îl încurajăm să își exprime sentimentele și să discutăm despre ceea ce simte.

-Să ne amintim mereu să-i respectăm sentimentele, să nu le minimalizăm sau să le luăm în derâdere.

-Să ne ascultăm copilul când vorbește. Dacă ne ascultăm copilul când ne vorbește, îi vom clădi încrederea că ceea ce ne spune este important pentru noi și că suntem în mod real interesați de ceea spune EL.

Trebuie să-l facem să se simtă în siguranță. Să înțeleagă că tot ceea ce facem vine să-l protejeze. Chiar și atunci când îi interzicem să facă ceva care ar dori să îl facă (să se ducă mai în largul mării atunci când suntem la mare, de ex), o facem deoarece dorim să fie în siguranță. Astfel, îl vom învăța să caute și să evalueze singur potențialele riscuri.

-Să-i construim o viață ordonată, ținând cont de dorințele și preferințele sale. -

Să-i organizăm viața astfel încât să poată avea timp pentru igienă, somn, relaxare, învățare. Să-l învățăm să accepte reguli, să le negocieze și să și le asume.

-Să fim mândri de copilul nostru și să îi arătăm acest lucru! Să nu ratăm nici un moment în care să ne lăudăm copilul pentru un cuvânt nou învățat, pentru o faptă bună.

Atunci când are un comportament inadecvat, îi criticăm comportamentul, nu îl criticăm pe el.. Atunci când copilul nostru face o prostioara îi spunem: “Nu imi place modul în care ai reacționat” și nu îi vom spune niciodataă“Ești un copil rău!”

- Să fim consecvenți în ceea ce spunem și în atitudini. Regulile stabilite pentru copil sunt respectate și de părinți. Atunci când promitem ceva, ne vom ține întodeauna de promisiune. Când nu putem să ne ținem cuvântul dat, marcăm acest moment și aducem argumente :” Nu am putut ajunge mai devreme acasă, așa cum ți-am promis! Ai văzut, ți-am dat telefon să te anunț! A trebuit să mai stau la serviciu jumătate de oră, de aceea am întârziat”. -

- Să ne petrecem cât mai mult timp cu el. Să facem timpul petrecut împreună să fie un timp câștigat și frumos pentru el și pentru noi: să ne jucăm, să vorbim, să vedem un film, să ne plimbăm, să facem ordine în casă, să facem sport, să citim o carte…Are nevoie de noi, dar și noi avem nevoie de el, de copilul nostru!

Stilul parental se referă la modalitatea, comportamentul, atitudinea pe care o manifestați față de copil în scopul educării și disciplinării acestuia. Fiecare părinte are propriul său stil de educare a copilului, folosind diverse modalități de educare a acestora.

Fiecare părinte va primi câte un chestionar pe care îl va completa,apoi vom vedea în ce stil parental vă încadrați.
După rezolvarea chestionarului vom vedea în ce stiluri parentale se încadrează fiecare părinte prezent la activitate.

Literatura de specialitate propune o clasificare în cinci stiluri parentale. Se vorbește despre părintele indulgent,autoritar, indiferent,protector și democratic.Aceste stiluri parentale rareori sunt independente,uneori ele funcționează combinat.

Voi prezenta un PowerPoint cu cîteva avantaje și dezavantaje ale acestor stiluri parentale. Educatoarea prezintă slide-uri cu stilurile parentale.

- **INDULGENT** – părintele indulgent permite copilului să se manifeste cum vrea el, fără a-i impune prea multe restricții. Această atitudine dă impresia copilului că el este cel mai important, cel mai special, fapt ce determină creşterea stimei de sine (care reprezintă o condiție esențială în dezvoltarea armonioasă a personalității). Pe de altă parte, copilului îi va fi greu să înțeleagă rolul limitelor, al regulilor şi să țină cont de ele, atunci când situația o va cere.

- **AUTORITAR** – părintele autoritar cere copilului să respecte cu strictețe, fără să comenteze, regulile impuse. Intenția copilului de a-şi manifesta independența este interpretată ca o formă de răzvrătire, fapt ce reprezintă o sursă importantă a conflictelor părinte-copil. Părintele autoritar îl învață pe copil să devină ordonat, disciplinat, respectuos (față de cei de care îi este frică) şi îi dezvoltă simțul critic. Acest stil parental are numeroase dezavantaje: copilul va învăța foarte greu să devină maleabil sau sensibil la dorințele altora; va fi neiertător cu cei care greşesc şi va întâmpina dificultăți în dezvoltarea capacităților comunicative, va fi frecvent lipsit de inițiativă, de curaj, veşnic nemulțumit, deoarece se teme în permanență că ar putea greşi. Aceste trăsături ale copilului reflectă diminuarea stimei de sine.

- **INDIFERENT** – neglijează copilul, nu este preocupat de realizările lui şi nici nu manifestă frecvent trăiri emoționale pozitive pentru el. Copilul se manifestă indiferent, învață că părerea lui nu contează prea mult, se simte lipsit de importanță şi uneori absolvit de orice responsabilitate. El poate avea o stimă de sine scăzută (asemeni copilului crescut autoritar), poate deveni timorat şi urmărit în permanență de un puternic sentiment de inferioritate, va fi mai rigid, mai insensibil, mai apatic, mai pragmatic.

- **PROTECTOR** – este extrem de atent la nevoile copilului şi se dedică în totalitate "meseriei" de părinte. Cel mai important pentru el este să-i ofere copilului securitate, deoarece crede că un copil este o ființă fragilă,

  care are nevoie în permanență de sprijin şi protecție. Din păcate, uneori protecția acordată copilului este exagerată, părinții devin veşnic îngrijorați, văd catastrofe şi calamități la fiecare colț de stradă.

- Atunci când apare o problemă, părinții protectori se grăbesc să caute vinovații şi să țină morala, în detrimentul rezolvării conflictului şi stabilirii unei reguli de disciplină. Aceşti părinți, ca şi cei autoritari, acceptă greu situațiile în care copilul începe să-şi dezvolte independența, însă ei nu creează conflicte, ci intră în panică, se consumă. Copiii care au părinți exagerat de protectori, când sunt mici, pot manifesta tulburări ale somnului şi ale regimului alimentar, precum şi stări de frică nejustificate. Cu timpul, ei se vor simți sufocați şi vor avea tendința de a se îndepărta de părinți.

- DEMOCRATIC – are în vedere întotdeauna ca drepturile copilului să fie respectate, iar pentru acest lucru va avea nişte reguli clare, ce vor fi urmate întocmai de toți membrii familiei. El este suficient de indulgent, flexibil şi deschis spre nou pentru a accepta tot ce ar putea ameliora viața copilului şi a familiei, însă este în acelaşi timp suficient de autoritar pentru a impune o disciplină riguroasă, pentru a-l învăța pe copil să respecte reguli şi să îndeplinească eficient sarcinile ce i se dau.

- Este suficient de protector pentru a-i oferi copilului siguranța de care are nevoie şi pentru a-l sprijini atunci când situația o va cere, însă îi oferă şansa de a lua decizii personale. Încurajează copilul să fie independent, respectându-i opiniile, interesele şi personalitatea. În acest fel, copilul îşi va dezvolta un echilibru emoțional, îşi va dezvolta deprinderi de comunicare eficientă, va manifesta creativitate, inițiativă, capacitatea de a lua decizii, autonomie personală, un nivel ridicat al stimei de sine.

Dr. Kenneth Barish, profesor de psihologie oferă câteva sfaturi care i-ar putea ajuta pe părinţii care au nevoie de ajutor pentru a-şi educa mai bine copiii:

- **Jucaţi-vă sau lucraţi împreună cu ei.** Probabil aceasta este cea mai bună metodă de a-i învăţa ce înseamnă colaborarea. Ei învaţă că există anumite reguli sau restricţii pe care trebuie să le respecte, pentru propria siguranţă sau pentru a convieţui armonios. Psihologii Eleanor Maccoby şi Mary Parpal au efectuat un experiment: le-au cerut părinţilor să se joace în fiecare seară cu copiii lor jocul ales de către aceştia. După doar două săptămâni, copiii acestora au devenit mai ascultători şi au colaborat mult mai bine atunci când era vorba de strângerea jucăriilor.
- **Arătaţi interes pentru pasiunile lor, chiar dacă nu sunt chiar pe placul dumneavoastră.** Aceasta este o regulă de bază pentru a întări relaţia şi colaborarea părinte-copil. De multe ori, interesul manifestat faţă de pasiunile copilului poate înlesni momentul în care trebuie stabilite anumite limite.

- **Remediaţi situaţiile de neînţelegere şi furie.** Reacţiile de furie, mânie şi supărare apar de multe ori în relaţia părinte-copil, dar aproape de fiecare dată nu au niciun efect pozitiv; copiii tind să devină mai irascibili, mai neascultători şi mai nerespectuoşi.
- **Învăţaţi-i să contribuie cu soluţii.** Implicarea lor în rezolvarea anumitor probleme şi cerinţa de a veni cu soluţii contribuie la clădirea încrederii în ei înşişi şi la dezvoltarea spiritului de cooperare. De asemenea, le transmite ideea că sunt persoane importante şi utile.
- **Vorbiţi cu ei despre gestionarea emoţiilor.** Este foarte important să ştie cum să-şi gestioneze emoţiile și sentimentele, cum să le facă faţă, deoarece prin aceasta vor ajunge să se comporte mai bine.
- **Învăţaţi-i să aştepte.** Nu se întâmplă nimic dacă cei mici nu primesc pe moment ceea ce cer. Ei trebuie să înveţe răbdarea prin aşteptare sau chiar renunțare, prin refuzarea lucrurilor pe care le cer.
- **Promovaţi încurajarea, nu critica.** Sunt situaţii în care critica este inevitabilă, dar trebuie făcută cu tact şi înţelepciune. Prea multă critică făcută în mod necorespunzător distruge stima, iniţiativa şi simţământul de responsabilitate al copilului. Dacă este nevoie de mustrări atunci când greşesc, foarte importante sunt și cuvintele de încurajare şi laudă atunci când fac ceva bine.
- **Vorbiţi-le aşa cum aţi vrea să vă vorbească ei.** Tonul pe care îl folosiţi contează foarte mult, aproape chiar mai mult decât cuvintele. În majoritatea cazurilor, copiii copiază ceea ce văd la adulţi, aşa că, dacă vreţi să vă vorbească pe un ton calm, vorbiţi-le la fel. Dar şi cuvintele sunt importante; uneori o simplă schimbare a acestora influenţează gradul de colaborare şi ascultare al copiilor.
- **Învăţaţi-i importanţa şi respectarea sentimentelor celorlalţi.** Copiii trebuie să înveţe să ţină cont de sentimentele celor din jurul lor şi să le respecte. Acest lucru stă la baza formării unui comportament moral.
- **Ascultaţi-i.** Deşi poate nu ştiu să manifeste această dorință, ei au nevoie să fie ascultaţi şi înţeleşi. Pe măsură ce simt că sunteți dispuși să-i ascultați, comportamentul lor se va schimba semnificativ în bine.

    - Comportamentul unui copil depinde de vârsta sa, de personalitate, de dezvoltarea sa emoțională și fizică, așa că e important pentru un părinte să își adapteze așteptările în funcție de aceste criterii.

- Indiferent că e mai mic sau mai mare, că abia merge la grădiniță sau e deja în clasa I, pentru toți copiii neascultători poți aplica aceleași reguli care să te ajute să îi faci mai cuminți.

EVALUAREA:

Evaluarea se va realiza printr-un joc exercițiu " Cum îți educi copiii? Ce metode folosești?"

EXERCIȚII:

1.FII UN PĂRINTE MODEL

De fiecare dată îi vorbești frumos copilului.copilul va vorbi asemeni ție.

Mergi în vizită la o altă familie,iar acolo copilul aude cuvinte pe care ,de obicei nu le folosește. copiii se joacă în camera unde sunt adulții. a doua zi copilul spune la grădiniță acele cuvinte. doamna educatoare vă atrage atenția de comportamentul copilului .

Consideri că a greșit copilul? Dacă nu el ,atunci cine? Cum reacționezi?

2. REGULILE NU SUNT FĂCUTE SĂ FIE ÎNCĂLCATE

Ai stabilit regula că toată familia mănâncă la bucătărie.

Privești la tv. un film interesant.îți este foame și iei farfuria cu mâncare în sufragerie.

A doua zi de dimineață ești liberă. faci curățenie,după ce copilul(copiii) pleacă la grădiniță, etc.

Seara copilul este la desene.îl chemi la cină și nu vrea să vină. își ia farfuria și merge să mănânce în dormitor.

Te enervezi și spui că ai muncit degeaba toată ziua.

Cine a greșit?

3. PEDEPSE ÎN LOC DE BĂTAIE

Dacă ,copilul nu a respectat regulile impuse în familie cum procedezi?

Ce pedepse îi aplici…? Dați exemple……..

3. TRECI LA COLȚ!

Îi ceri copilului să strângă jucăriile.țipă la tine și nu face ceea ce i-ai spus.

Crezi că este valabilă această expresie?

Când aplici această pedeapsă?

5. ACȚIUNI ȘI CONSECINȚE

Copilul se joacă cu o jucărie.se enervează și o aruncă. jucăria se strică,iar el incepe să țipe.

Ce faci?

6. . NU TE LĂSA SEDUS DE LACRIMI ȘI RUGĂMINȚI

Sunteți împrumutați foarte mulți bani.V-ați cumpărat o casă.Vorbiți cu toată familia și impuneți reguli pentru a face economii.Mergi într-un magazin unde copilul vede o jucărie pe care nu o are.Ia jucăria din raft și o pune în coș,cu toate că nu are voie.

Copilul tău a făcut vreodată așa?

Dacă da,cum ai procedat ? Ce crezi că va face copilul tău…?

Indiferent că e mai mic sau mai mare, că abia merge la grădiniță sau e deja în clasa I, pentru toți copiii neascultători poți aplica aceleași reguli care să te ajute să îi faci mai cuminți.

1. Fii un părinte model

Comportamentul tău trebuie să fie exemplar în fața celor mici. Dacă tu mănânci în timp ce te uiți la televizor, nu ii poți cere copilului să facă altfel. Dacă vrei să ai un copil politicos, care să se exprime frumos, încearcă să îi vorbești și tu la fel. Dacă tu ii spui „te rog” de fiecare dată când vrei să facă ceva, cu siguranță va învăța mai repede aceste două cuvinte.

2. Regulile nu sunt făcute să fie încălcate

Pentru un copil nu e ușor să respecte reguli, dar cu timpul le va învăța. Dacă le-ați stabilit împreună cu cel mic, nu vă abateți de la ele. Trebuie aplicate de către toți membrii familiei (mama, tata, bunici, frați mai mari, bona) și faceți tot posibilul să fie urmate peste tot, nu numai acasă.

Dacă plecați cu micuții la cumpărături sau în parc,nu evitați respectarea regulilor.Un copil trebuie să înțelegă că regulile nu se încalcă nici acasă, nici în vizită, iar nerespectarea lor atrage după sine consecințe și pedepse.

3. Pedepse în loc de bătaie

O fi bătaia ruptă din rai, dar nu e recomandată pentru educare! O palmă la funduleț nu va fi uitată așa repede pe cât crezi. Bătaia aduce de la sine mai multă agresiune și furie din partea celui mic, care nu va învăța astfel ce înseamnă să fii responsabil.

Dacă vrei să atragi atenția asupra unei greșeli, nu aplica bătaia, ci pedepsele. Fie îi iei jucăria preferată, fie că nu îi dai voie să se uite la

desene animate sau să stea la computer, fie că îl lași acasă cu bona în loc să îl iei la plimbare în parc, alegerea este a ta, dar îi va sublinia celui mic că o faptă greșită atrage după sine și lucruri mai puțin plăcute.

4. Treci la colț!

Parcă ți-o aduci aminte pe mama care te trimitea să stai 10 minute la colț pentru că nu ai fost cuminte. Pedeapsa asta, în care îl privezi pe copil de orice îi face plăcere, funcționează la fel de bine și în zilele noastre.

Inainte să o aplici explică-i celui mic care sunt regulile. Dacă, de exemplu, țipă la tine sau nu vrea să meargă la masă, va fi pedepsit să stea 5 minute la colț, pe un scaun sau cu fața la perete.

Imediat ce a încălcat regula aplică pedeapsa fără discuții, după ce îi explici ce a greșit. Dacă protestează, mărește-o cu încă 5 minute. Odată ce și-a "ispășit" timpul de pedeapsă, permite-i să revină la ceea ce făcea înainte, fără alte predici sau explicații.

5. Acțiuni și consecințe

Se strâmbă a zecea oară în fața farfuriei cu supă și nu vrea să mănânce. Nu mai forța lucrurile de data asta și nu îl alerga cu lingura prin casă. Nu îi place sau nu vrea, este liber să aleagă și poate să nu mănânce. Va resimți efectul deciziei mai târziu când i se va face foame și masa nu va mai fi pusă.

Copiii înțeleg astfel că fiecare acțiune are o consecință, bună sau rea. Data viitoare se va gândi de două ori înainte să arunce într-o criză de “nervi” cu jucăriile prin cameră dacă ultima dată și-a stricat mașinuța sau păpușa preferată.

6. Nu te lăsa sedus de lacrimi și rugăminți

Dacă ai anunțat cu voce tare o regulă, nu te abate de la ea. Știm că ți se rupe inima când trebuie să îl pedepsești, dar trebuie să rămâi un părinte ferm.

Vorbește-i pe un ton calm, nu agresiv, explică-i frumos de ce a greșit și anunță pedeapsa pe care trebuie să o îndeplinească. Nu îți face griji, copilul tău nu te va considera o mămică rea sau un tătic rau.

Un copil neascultator nu se schimba într-o zi. Înarmează-te cu răbdare pentru câteva săptămâni, poate chiar luni, în care să urmezi cu sfințenie regulile pe care le-ai impus.

Nu uita, din când în când, să îi lauzi atunci când se comportă frumos, când și-au strâns jucăriile și s-au spălat singuri pe dinți înainte de culcare.

ÎNCHEIEREA ACTIVITĂȚII:

Se va realiza printr-un feedback din partea părinților, prin completarea unui chestionar (câteva impresii):

- Numele familiei participante la lecție.....
- Ce membru al familiei a participat?

a. mama, b. tatăl, c. ambii părinți,d. bunici.

- Cât de mult v-a interesat tema?

a.foarte mult; b.într-o oarecare măsură; c.în mică măsură(deloc)

- Considerați că expunerea a fost clară și că ați înțeles conținutul acesteia?

a.foarte mult; b.într-o oarecare măsură; c.în mică măsură(deloc)

- În ce măsură informațiile primite în cursul acestei lecții vă vor ajuta în viața dumneavoastră de familie?

a.foarte mult; b.într-o oarecare măsură; c.în mică măsură(deloc)

- Vă propuneți să începeți să aplicași practic cele învățate în cadrul acestei lecții?

a. da ; b. nu.

- Atmosfera în care s-a desfășurat lecția vi s-a părut atractivă?

a. da; b. într-o oarecare măsură; c. deloc.

- Aveți sugestii referitoare la alte teme?

a. da; b. nu.

- Aveți sugestii referitoare la modul de desfășurare a lecțiilor?

Părinții vor primi broșuri cu informații utile,poză cu instantanee din viața copilului în grădiniță și sfaturi de la psihologi,pedagogi, etc.

Chestionar de evaluare a întâlnirii

- Numele familiei participante la lecție.....
- Ce membru al familiei a participat?

a. mama, b. tatăl, c. ambii părinți,d. bunici.

- Cât de mult v-a interesat tema?

a.foarte mult; b.într-o oarecare măsură; c.în mică măsură(deloc)

- Considerați că expunerea a fost clară și că ați înțeles conținutul acesteia?

a.foarte mult; b.într-o oarecare măsură; c.în mică măsură(deloc)

- În ce măsură informațiile primite în cursul acestei lecții vă vor ajuta în viața dumneavoastră de familie?

a.foarte mult; b.într-o oarecare măsură; c.în mică măsură(deloc)

- Vă propuneți să începeți să aplicași practic cele învățate în cadrul acestei lecții?

a. da ; b. nu.

- Atmosfera în care s-a desfășurat lecția vi s-a părut atractivă?

a. da; b. într-o oarecare măsură; c. deloc.

- Aveți sugestii referitoare la alte teme?

a. da; b. nu.

- Aveți sugestii referitoare la modul de desfășurare a lecțiilor?

FEED – BACK asupra activității desfășurate:

S –a procedat la analiza răspunsurilor oferite de părinți la chestionarul de mai sus; părerea participanților la această activitate fiind deosebit de importanta.

De menționat este faptul, că toți participanții la activitate au apreciat informațiile cuprinse în proiect ca fiind în conformitate cu expectanțele lor.

Dovada a aprecierii activității desfășurate în parteneriat cu părinții este faptul că aceștia, din nou în unanimitate, susțin că și – ar dori ca doamnele educatoare să le mai ofere ocazii similare prin care să aibă posibilitatea de a înțelege mai bine rolul pe care îl au în viața copiilor lor, precum și efectele pe termen lung pe care le au diversele modele parentale adoptate asupra dezvoltării emoționale a copiilor.

Toti parintii prezenti la activitate au fost foarte multumiti de modul de prezentare a temei propuse spre discutie si au considerat expunerea ca fiind clara,iar informatiile primate ii vor ajuta in viata de familie.

În plus, parintii copiilor prezenti au propus teme de interes, pentru care ar dori să fie desfășurate activități similare celor cuprinse în cadrul proiectului *"A fi părinte este o "meserie". Stiluri parentale".* Dintre acestea menționăm:

- Tipuri de comportament ale copiilor și cum trebuie lucrat cu ei;
- Organizarea de scenete de teatru în care să fie implicați copiii în diferite roluri pentru a putea percepe mai bine comportamentele bune si rele;
- Implicarea părinte – copil în cadrul acestor întruniri;
- Influența evenimentelor pozitive și negative care au loc în cadrul familiei asupra dezvoltării copiilor.

Pe parcursul activități părinții au conștientizat atât punctele forte, cât și limitele propriului stil parental astfel că, la finalul proiectului au menționat că:

- *Au învățat:*
- Că este extrem de important echilibrul între viața de familie și profesie și că, indiferent de vârsta copiilor, cel mai important este să li se aloce timp!
- Că un stil parental bazat pe indulgență și răsfăț poate avea consecințe negative pe termen lung în dezvoltarea copilului și că cel mai potrivit stil educațional este cel care are reguli clar stabilite și respectate de toți membrii ei;

- Cât de important este ”să fii părinte” – vorbim aici de conștientizarea rolului pe care îl are un părinte în evoluția ulterioară a copilului.

Vor evita:

- Lipsa de consecvență în ceea ce spun și în atitudini. Regulile stabilite pentru copil sunt respectate și de părinți. Atunci când promit ceva, se vom ține întodeauna de promisiune. Când nu pot să se țină de cuvântul dat, să marcheze acest moment și să aducă argumente :” Nu am putut ajunge mai devreme acasă, așa cum ți-am promis! Ai văzut, ți-am dat telefon să te anunț! A trebuit să mai stau la serviciu jumătate de oră, de aceea am întârziat

- Scuze legate de profesie și oboseală pentru a nu petrece timp cu copilul;

- Să răsfețe peste limite copilul prin cumpărarea de jucării pe care el și le dorește ”acum și aici”;

- Să reproșeze copiilor că nu sunt atât de buni pe cât și – ar dori ei ca părinți;

- Să îi critice în mod excesiv, fără a îmbina această metodă coercitivă cu lauda și feed – back – ul pozitiv atunci când este cazul.

- Să pună etichete:,,Ești leneș/obraznic/neascultător/enervant”

- Să-l pedepsească de la prima abatere,ci mai întâi să-l atenționeze că dacă mai repetă greșeala va fi pedepsit, explicându-i clar , care este pedeapsa.

- Să nu asculte copilul când vorbește. Dacă nu ascultă copilul când le vorbește, îi vor clădi neâncrederea că ceea ce le spune este important pentru părinți și că nu sunt în mod real interesați de ceea spune EL.

Care este impresia dumneavoastră despre proiectul: "O PRIMĂRIE CĂREIA ÎI PASĂ" în urma participării în calitate de părinte?

1. O activitate interesantă documentată. Felicitări!

2. Activitatea a fost agreabilă, am participat cu plăcere. Vă mulțumim!

3. Am aflat multe lucruri importante legate de stilurile parentale. De viitor voi găsi mai ușor metode de educare a copilului meu.

4. Activitatea a fost interesantă, iar metodele prin care s-a abordat această temă ne-au fost de un real folos.

5. MULȚUMIM! O IDEE EXCELENTĂ!

6. Cu această ocazie am aflat că „meseria" de părinte se învață și se perfecționează continu, iar rolul grădiniței este de a ne îndruma în acest sens.

10

GRĂDINIȚA CU P.P. „SF. MUCENIC MINA" PLOIEȘTI

„O PRIMĂRIE CĂREIA Î PASĂ"

- FACTORI IMPLICAȚI:
- REPREZENTANȚI AI PRIMĂRIEI MUNICIPIULUI PLOIEȘTI, CASA CORPULUI DIDACTIC PRAHOVA,CJRAE PRAHOVA, EDUCATOARE, PĂRINȚII PREȘCOLARILOR

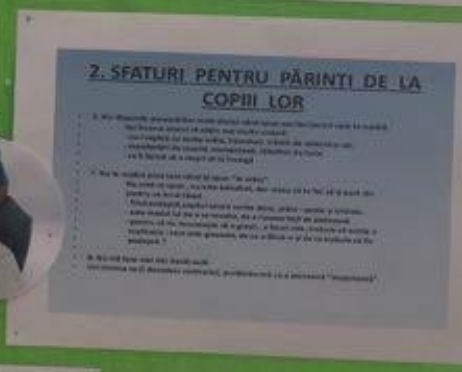

GRADINITA CU PP "SFANTUL MUCENIC MINA" PLOIESTI

PROIECT EDUCAȚIONAL:"O PRIMĂRIE CĂREIA ÎI PASĂ"

PROF. INV. PRESC. STAN DANIELA ELENA

PROF. INV. PRESC. LECA MARIA ANTOANETA

DE LA COPII PENTRU PARINTI

Nu-mi cere explicații pentru comportările mele gresite. Uneori nici nu stiu de ce am procedat asa .

Nu ma pedepsi prea tare.Daca sunt speriat spun minciuni.

Nu uita ca imi place sa experinentez.Invat din asta, deci te rog sa te obisnuiesti.

Nu ma feri de consecinte.Trebuie sa invat din experienta.

Nu baga prea mult in seama indispozitiile mele.S-ar putea sa profit de faptul ca imi acorzi prea multa atentie cand sunt bolnav.

Nu ma respinge cand pun intrebari cinstite.Daca o faci, vei constata ca nu te mai intreb si imi caut informatiile in alta parte.

Nu-mi raspunde la intrebarile prostesti si lipsite de sens.Altfel, voi incerca mereu sa te agat de mine cu asenenea intrebari

Nu incerca niciodata sa arati ca esti perfect sau infailibil.Ma faci sa simt ca nu voi putea sa te ajung niciodata.

Nu te teme ca petrecem prea putin timp impreuna.Ceea ce conteaza e cum il petrecem.

Nu te teme daca eu sunt speriat.V oi deveni si mai speriat.Arata-te curajos!

Nu uita ca eu pot creste fara o gramada de incurajarisi intelegere, dar uneori o apreciere,chiar castigata cinstit, este uitata. Mustrarea batjocoritoare nu.

Poarta-te cu mine cum te porti cu prietenii; atunci voi deveni si eu prietenul tau.Tine minte: invat mai mult de la un model decat de la un critic.

SI IN AFARA DE ASTA, TE IUBESC FOARTE MULT…TE ROG, IUBESTE-MA SI TU LA FEL

TEMA PROIECTULUI: A FI PARINTE E O “MESERIE”- STILURI PARENTALE

- **SCOP:**sprijinirea parintilorinconstientizarea rolului pe care il au in educatia propriilorcopii.

- **GRUP TINTA:**-parintii prescolarilor din cadrul Gradinitei cu PP “Sfantul Mucenic Mina” Ploiesti-grupa mare II “Ursuletii”

- **FORMA DE ACTIVITATE:**frontal, individual

- **OBIECTIVE VIZATE:**
  a. sa constientizeze propriile conceptii despre stilul propriu de crestere si educare a copilului, sau chiar sa se incadreze intr-un stil parental;
  b. sa motiveze adoptarea principiilor sale in educatia copiilor sai;
  c. sa gaseasca avantajele si dezavantajele diferitelor stiluri;
  d. sa se arate multumit de alegerea facuta sau sa incerce schimbari pozitive.

- **METODE DE LUCRU:** dezbaterea, discutiile, joc-exercitiu, problematizarea, chestionarul, expunerea.

- **MIJLOACE UTILIZATE:**afis, coli, markere, cartonase, carti din domeniul psihologiei copilului si educatiei familiei.

- **SPATIUL:** sala de grupa

- **DURATA:**o ora

- **FACTORI IMPLICATI:**reprezentanti ai Primariei Municipiului Ploiesti, Casa Corpului Didactic Prahova, educatoare, parintii prescolarilor.

ARGUMENT

Trăim într-o perioada marcată de schimbări rapide şi evidente în plan social şi economic; toţi suntem puşi în faţa provocărilor de a ne adapta unei lumi care nu mai este la fel de sigură şi predictibilă cum a fost până acum, motiv pentru care se impune o trecere, o comutare de pe latura informativă a procesului educativ spre cea formativă .

Se resimte tot mai acut nevoia unor servicii speciale, activitãţi de prevenţie sau terapie în care se specifică obiective cu finalitate adaptativă de naturã familialã, şcolară, socială, vocaţională. Ele sunt pe deplin compatibile cu interesele formative ale procesului educaţional .

Copiii au mare nevoie de părinţi, fără să-și dea seama de acest lucru. Personalitatea lor fragedă poate fi modelată discret, cu mult tact și mai ales cu argumentele cele mai raţionale de care dispunem. Orice amestec brutal în sufletul copilului îi creează resentimente şi-l îndepărtează de părinţi sau de educator. Noi, cadrele didactice, nu putem rămâne indiferenţi la dramele copiilor cu părinţi conservatori, părinţi „de duminica”, părinţi „de concediu” sau dimpotrivă, părinţi care trudesc, se luptă cu greutăţile vieţii să-și educe copiii, părinţi educaţi sau părinţi care încearcă să se autoeduce.

Parteneriatul grădiniţă – familie își propune schimbarea mentalităţii părinţilor, a atitudinilor și comportamentelor acestora. O preocupare permanentă în întâlnirile cu părinţii trebuie să fie identificarea dificultăţilor pe care le întâmpină aceștia în comunicarea cu propriii lor copii, precum și mijloace de optimizare a comunicării dintre aceștia. Cunoașterea copilului este o necesitate, părintele are obligaţia să cunoască temperamentul copilului, pentru că educaţia trebuie individualizată în funcţie de temperamentul și reactivitatea lui. În perioada copilăriei, temperamentul se află în forma lui nativă, dar treptat se modelează, pe măsură ce educaţia din familie și școală își spune cuvântul. Din experienţa la catedră am constatat că educaţia realizată în grădiniță nu este solidă dacă copilul nu are „cei șapte ani de acasă”, ceea ce relevă că în familie trebuie să se pună bazele unei educaţii sănătoase pentru viaţă.Este important ca părintele să știe că mediul de viaţă și educaţia sunt factori esenţiali în dezvoltarea copilului. În orice familie, copiii au nevoie de multă iubire, grijă și atenţie. Ei se simt iubiţi și în siguranţă când sunt ascultaţi fără să fie certaţi.

Dacă „li se tot face morală și nu vor fi ascultaţi, ei vor începe să-și ascundă sentimentele, nevoia de comunicare fiind strâns legată de nevoia de dragoste.

Autoritatea părintească nu se realizează prin forţă și brutalitate. Ea este rezultatul firesc al unor relaţii echilibrate, morale și umane. O autoritate firească duce la relaţii de destindere și atașament, o falsă autoritate duce la o relaţie tensionată, la conflicte permanente. Autoritatea părintească trebuie să fie suplă, fermă și să se adapteze vârstei. Ea presupune un climat de afecţiune și dreptate, stăpânire de sine, înţelegere și spirit de colaborare între copil și părinte.

Copilului îi place să i se acorde multă atenţie, astfel el putându-se afirma. O educaţie sănătoasă îl face pe copil să devină deschis la nou, creativ, adaptabil, comunicativ, cooperant și tolerant, responsabil, competent, demn, împlinit și fericit. Credem că putem ajunge la aceste finalităţi prin educarea integrată, parteneriat educaţional, motivare individualizată și pregătirea continuă a copilului pentru viaţă. Părinţii trebuie conștientizaţi că singura investiţie de valoare, niciodată falimentară pe care familia o poate face pentru copil este investiţia pentru mintea și sufletul acestuia.

CONTINUTUL ACTIVITATII:

-Urarea de bun venitsi anuntarea temei intalnirii:”A fi parinte e o “meserie”-stiluri parentale”.

-Sa facem cunostinta: nume, prenume, numar de copii, varsta copiilor, ce fel de parinte credeti ca sunteti?

(se asigura intercunoasterea si se deschide posibilitatea colaborarii).

-Introducerea in activitate se va realizaprintr-un joc-exercitiu “de spargere a ghetii”: ”Ce imi place in comportamentul copilului meu?/ Ce comportament ar trebui schimbat/ imbunatatit?”

Pe un panou se vor instala doua flori, care vor avea in centru doua fete, una zambitoare si una trista. Parintii vor nota comportamentele pe petalele celor doua flori.

Fiecare dintre noi ne dorim sa avem un copil ordonat, cuminte, cu un comportament responsabil,vesel, curajos etc.Dar CUM sa facem sa ne atingem acest scop?

In continuare voi prezenta informaţii despre calitatea de părinte şi realizarea unei aplicaţii practice pentru a desprinde ce viziune au participanţii asupra rolului de părinte.
Participanţii au fost rugaţi să alcătuiască spontan fără a se concentra asupra unui model ideal, o listă de caracteristici pe care ar trebui să le aibă o persoană pentru a putea fi numită părinte, răspunzând la următoarele întrebări:

- Ce anume trebuie să facă o persoană pentru a fi percepută ca părinte?
- Părintele este cel care aduce pe lume un copil sau persoana care se preocupă de acesta?
- Îngrijirea trebuie să aibă anumite caracteristici pentru a putea vorbi despre calitatea de părinte?

Compararea listelor şi reflectarea asupra similitudinilor şi deosebirilor. Din discuţiile purtate în cadrul acestui exerciţiu se poate desprinde concluzia că, există părinţii care se bazează pe intuiţie şi abordează educarea copiilor ca pe un proces natural, sau sunt mai temători şi apelează la diferite strategii şi modele constituitepe baza unor cercetări riguroase şi de lungă durată.

8 lucruri esențiale pentru a fi un părinte bun

Relatia dintre parinti si copii aduce cele mai multe satisfactii unui om. Nici o experienta trecuta sau viitoare nu se compara cu aceea de a avea un copil, de a te implica in cresterea si dezvoltarea lui, de a-i da cele mai bune sfaturi si de a-l calauzi in viata. Intotdeauna oamenii se vor intreba cum sa procedeze pentru a reusi sa fie un parinte bun pentru copilul sau. Nu exista "reteta perfecta", ce functioneaza la o familie, poate sa nu dea roade in alta, insa sunt oricand binevenite idei care sa aduca un plus relatiei dintre parinti si copii. Iata 8 lucruri esentiale pentru a fi un parinte bun.

1. **Dragoste si afectiune**

Daca dragoste nu e, nimic nu e, se zice din batrani. La fel de valabila este si in relatia dintre parinti si copii. Indiferent de cate traznai sau lucruri catalogate drept "rele" fac copiii, ei nu trebuie sa uite niciodata ca sunt iubiti de catre parinti. Un "Te iubesc" si o imbratisare calda fac mai mult decat o suta de predici.

2: Intelegere

Sa-ti asculti si sa-ti intelegi copiii este un alt element-cheie in relatia dintre parinti si copii. Ori de cate ori au ceva de spus, fii acolo pentru ei. Incurajeaza-i sa-ti vorbeasca despre orice: de la papusi sau masinute la pasiunea pe care a dezvoltat-o pentru vreun star TV. Incurajeaza copiii sa-i exprime dorintele, frustrarile, durerile, intelege-le si invata-i cum sa le gestioneze, cum sa le rezolve.

3:Reguli clare

In incercarea de a fi un parinte bun, mai trebuie sa fii cateodata si "baiatul rau". Copiii au nevoie si de reguli pe care trebuie sa le respecte: reguli de igiena, de comportament, de bune maniere, reguli pentru siguranta si integritatea personala, reguli in ceea ce priveste urmaritul programelor TV sau jocul pe calculator, reguli privind curatenia in casa etc. Toate acestea sunt lucruri de care va depinde viata lor, ca adulti.

4: Lauda

Parintii buni nu critica, parintii buni lauda. Sarbatoreste fiecare mic “triumf” al copiilor tai. E de-ajuns sa spui “Bravo!” sau “Ai facut o treaba buna!”. Daca-i certi de fiecare data cand fac ceva gresit si nu-i lauzi niciodata pentru o fapta buna, in mintea lor se va crea un complex de inferioritate bazata pe ideea ca nu fac niciodata nimic bun, ca tot timpul gresesc, ca nu sunt buni de nimic.

5: Consecventa

E destul de greu sa fii consecvent, insa nu imposibil. Odata ce ai setat o regula, trebuie sa o aplici de fiecare data. Altfel vei deruta copiii si nu vor mai sti cand si ce sa faca. Copiii, mai ales cand sunt mici, au nevoie de siguranta, de o oarecare rutina. Iar daca schimbi de fiecare data regulile, in primul rand nu vei mai avea tu, ca parinte, credibilitate.

6: Implicare

Serviciu, casa, familie, prieteni, vase de spalat – iata numai cateva activitati care iti ocupa mai toata ziua. In tot acest amalgam de activitati trebuie sa rezervi un spatiu si copiilor tai. Implica-te in viata copilului tau, fii tot timpul alaturi de el, fii informat cu privire la activitatile de la scoala/gradinita. Mergeti impreuna la activitati care implica participarea ca echipa “parinti si copii” sau practicati acasa astfel de jocuri. De exemplu impartiti curatenia casei pe echipe.O vizita la muzeu, o seara la cinematograf sunt tot atatea idei de a petrece mai mult timp cu copiii tai, de a vorbi, de a crea legaturi puternice intre voi, de a consolida relatia parinti-copii.

7: Actiune si reactiune

La scoala ai invatat ca orice actiune are si o reactiune. Se mai intampla ca cei mici sa nu te asculte si sa faca si cateva traznai. Ce e de facut? Ii explici ca dupa fapta si rasplata. Ii transmiti un avertisment si un sfat: Daca faci A (fapta rea) urmeaza B (consecinta), daca faci C (fapta buna) primesti D (recompensa). Sunt si situatii cand este bine sa-ti lasi copiii sa suporte consecintele faptelor sale. De exemplu, daca au obiceiul sa invite la joaca prieteni pe care apoi nu-i baga in seama sau, mai rau, ii lovesc, isi va da seama singur ca data viitoare respectivii copii nu vor mai vrea sa vina. Si atunci, cei mici vor invata “pe propria piele” ca nu au avut un comportament corespunzator.

8: Modelul

Copiii au nevoia de a admira pe cineva, de a-si stabili niste idoli pe care sa-i copieze, de a avea un statut la care sa viseze sa ajunga. Fii acel exemplu pentru copiii tai. Urmeaza un stil de viata sanatos, fa alegeri sanatoase, respecta regulile pe care le vrei respectate de catre copiii tai, fii o influenta pozitiva.

Urmeaza prezentarea unor notiuni teoretice(prezentare generală a principalelor stiluri parentale, beneficii şi limite) si dezbateri pe baza temei propuse, respectiv stiluri parentale diferite.Participanţii primesc informaţii despre stilurile parentale utilizate de părinţi în procesul educaţiei si se discuta aspecte legate de intrercalarea stilurilor parentale şi de modificarea acestora în funcţie de vârsta copilului.

Stiluri parentale

Pentru a fi un bun parinte, este necesar sa se cunoasca stilurile parentale cu toate avantajele si dezavantajele care decurg în urma adoptării acestora.De aceea, în randurile de mai jos, voi prezenta în detaliu, urmând ca fiecare parinte sa-şi identifice stilul personal de a aborda copilul. Asa cum sublinia Dorin Ioan Dolean in „Meseria de parinte" aceste stiluri nu se găsesc intotdeauna în „stare pură'"; o persoană poate oscila între doua sau chiar mai multe stiluri parentale,în funcţie de personalitatea sa, de dispoziţia de moment, de conjunctura sau de momentul evolutiei copilului.

a. Stilul indulgent

Se recunoaste prin aceea ca parintele îi permite copilului sa se manifeste cum vrea, fara a-i impune prea multe restrictii. Filosofia de viaţa a parintelui care adoptă acest stil este „Copiii vor inflori singuri la timpul potrivit".Pentru el, cea mai mare valoare o reprezinta libertatea de expresie. Parintele indulgent manifesta sensibilitate la drepturile altora, se consulta cu copilul atunci când ia o decizie, manifesta căldura si interes fata de tot ceea ce face copilul, iar cazurile în care îl pedepseste sunt foarte rare.

Aceasta atitudine îi permite copilului sa-si dezvolte o identitate proprie si sa aiba o personalitate distincta, marcanta, originala. El sesimte important, special, fapt ce determina cresterea nivelului stimei de sine (care reprezinta o conditie esentiala in dezvoltarea armonioasa a personalitatii). Un stil parental indulgent mai sta la baza dezvoltarii creativitatii si a capacitatii de a lua decizii.

Pe de altă parte, copilului crescut într-o maniera indulgenta, îi va fi greu să

inteleaga rolul limitelor, al regulilor si sa tina cont de ele atunci cand situatia o va cere; de aceea, pentru foarte multi dintre adulti, el poate fi considerat obraznic sau chiar copil-problema. Parintii se pot astepta ca in curand el „sa preia controlul familiei" in sensul că nu va mai face decat ce vrea el si cu greu va accepta sfaturi.
Parintele va fi „depasit".

b. Stilul autoritar

Parintele care adopta stilul autoritar se caracterizeaza prin faptul ca îi cere copilului să respecte cu stricteţe, fără să comenteze, regulile impuse. Aceste reguli au o valoare absoluta, iar cea mai mică greseala este urmata de pedeapsa. Filosofia de viata adoptata : ‚Nimic nu e mai presus de lege!". Din această cauza, parintele nu se simte obligat să răspunda intrebărilor suplimentare: „De ce? Pentru ca sunt mama ta! Nu discutam!". Intentia copilului de a-si manifesta independenta este interpretata ca o forma de razvratire, fapt ce reprezinta o sursă importantă a conflictelor parinte - copil.De obicei, parintele este rece şi detasat fata de copil, impunand respectul muncii
si al efortului. Astfel, stilul autoritar il invaţă pe copil sa devina ordonat, disciplinat,respectuos fata de cei de care ii este frică; ii dezvolta simtul critic; il invaţă să devină perfecţionist
Din pacate, adoptarea acestui stil parental atrage dupa sine numeroase dezavantaje,in primul rand, copilul crescut de parinti autoritari va invata foarte greu sa devinamaleabil, sensibil la dorintele altora; el va fi neiertator cu cei care gresesc. De asemenea, acest copil va intampina dificultati in realizarea unei comunicari eficiente; va fi frecvent lipsit de initiativa, de curaj si vesnic nemultumit, deoarece se teme în permanenta ca ar putea gresi. Pentru el, „a gresi"e sinonim cu „a fi un ratat". De aceea, preocuparea lui majora este „Ce va zice tata (mama) cand va afla ? "Trasaturile de mai sus reflecta diminuarea stimei de sine („Am gresit! Nu suntbun de nimic! Niciodata nu voi putea sa...! "). Unele cercetări (W. Damon, D. Hart,
1988) arata ca un nivel scazut al stimei de sine în copilarie are urmări negativemarcante pe parcursul întregii vieti, asemeni unui cosmar care te urmareste înpermanenta si de care (in cazurile fericite) scapi cu mare greutate.

c. Stilul indiferent

Parintele indiferent neglijeaza copilul, nu este preocupat de realizarile lui si nicinu manifesta frecvent trairi emotionale pozitive pentru el. Mai mult chiar, in unelecazuri duse la extrem, lasa de inţeles ca acesta este „in plus", reprezinta o

povara de care s-ar putea lipsi oricand. Filosofia de viaţa pe care o sugereaza este: ‚In viata nu te poti baza pe nimeni altcineva decat pe tine insuti".
Copilul al carui parinte se manifesta indiferent, invata ca parerea lui nu conteazaprea mult, se simte lipsit de importanta si uneori absolvit de orice responsabilitate.El poate avea o stima de sine scazuta (asemeni copilului crescut autoritar), poatedeveni timorat si urmarit in permanenta de un puternic complex de inferioritate.Spre deosebire de copilul crescut autoritar (care toata viata se va ghida duparegulile stricte pe care le-a învatat in copilarie), copilul crescut indiferent se va baza doar pe experieta lui de viata . De aceea, după ce va ajunge la varsta adulta si se va pune problema sa primeasca sfaturi referitoare la cum ar trebui sa se comporte,cum ar trebui sa-si educe copilul, de ce ar trebui să se fereasca etc, el nu va fi dispus sa asculte .
Din cauza lipsei de afectiune, chiar daca, pe de o parte, il va face mai rezistent lagreutatile vietii, copilul crescut indiferent va fi mai rigid, mai insensibil, mai apatic,mai pragmatic. Unii se grabesc să-1 eticheteze ca fiind un copil ,,fara suflet", fie "de gheata", fără sa banuiasca faptul ca prejudiciul afectiv pe care il resimte îl determina sa se ghideze după principiul "Iubirea te face mai vulnerabil, mai slab".

d. Stilul protector

Părintele protector este aparent un părinte model: el este extrem de atent la nevoilecopilului şi se dedică cu toată fiinţa sa meseriei de părinte. Prioritatea lui este să-i ofere copilului securitate, deoarece conştientizează că un copil este o fiinţă foarte fragilă, care are nevoie în permanenţă de sprijin şi protecţie. Educaţia pe care i-o dă copilului se clădeşte în jurul ideii că „Nu tot ce zboară se mănâncă" şi are grijă să-şi înveţe copilul ca, în primul rând, să fie precaut şi rezervat faţă de tot ce vine din afara sferei familiei.
Din păcate, uneori protecţia acordată copilului este exagerată, părinţii devin veşnicîngrijoraţi, văd catastrofe şi calamităţi la fiecare colţ de stradă. Când îşi văd copilul plângând, ei devin agitaţi, creând fără să-şi dea seama, mai multă tensiune („ Ce te doare, puiule? Unde? Te doarerău? Vai, sărăcuţul de tine!").Atunci când apare o problemă, părinţii exagerat de protectori se grăbesc să cautevinovaţii şi să tină morală („ De câte ori ţi-am zis... ? "), fapt care duce la scăderea eficienţei rezolvării conflictului şi a învăţării unor reguli de disciplină. Asemeni părinţilor autoritari, acceptă greu situaţia în care copilul începe să-şi dezvolte independenţa, însă ei nu creează conflicte, ci intră în panică, „se consumă".
Acest stil parental mai atrage după sine alte numeroase dezavantaje. Atunci

cândsunt mici, copiii care au părinţi exagerat de protectori pot manifesta tulburări alesomnului şi ale regimului alimentar, precum şi stări de frică nejustificate. O datăcu trecerea timpului, copilul se simte din ce în ce mai sufocat şi are tendinţa de a se îndepărta de părinţi; el găseşte că este dificil să comunice direct cu părintele despre problemele personale, de teamă că acesta nu-1 va înţelege şi se va îngrijora ("Mai bine nu-i spun mamei că se îngrijorează").
Astfel, copilul va învăţa să ascundă informaţii, va avea o viaţă secretă, personală,nebănuită de părinte. De asemenea, atunci când va fi pus în situaţia de a-şi exprimafrustrarea sau mânia, preferă să se exprime indirect prin acte de răzbunare sausabotaj.

e. Stilul democratic

Parintele care se comporta democratic are in vedere intotdeauna ca drepturilecopilului să fie respectate, fara a omite stabilirea unor reguli care să fie aplicateconsecvent si urmate de toti membrii familiei (cu exceptia situatiilor in care esteimposibil acest lucru). Impunerea de reguli implica o anumita flexibilitate, deoarecepentru el nu legea este cea mai importanta (asa cum este pentru parintele autoritar),ci omul este pe primul loc. Parintele care imbrtisează stilul democratic se ghideazadupa principiul „Toti suntem egali în fata lui Dumnezeu" si este impotriva ideii„ Unii sunt mai egali decât altii".
Prin urmare, parintele care imbratiseaza acest stil parental este suficient deindulgent, flexibil si deschis spre nou pentru a accepta tot ce ar putea ameliora viata copilului si a familiei, insă este in acelaşi timp suficient de autoritar pentru a impune o disciplină riguroasa, a-1 învăţa pe copil sa respecte reguli si sa îndeplineasca eficient sarcinile care i se dau.Pe de alta parte, parintele care are un stil parental democratic este suficient deprotector pentru a-i oferi copilului securitatea de care are nevoie si pentru a-1 sprijini atunci când situatia o cere; insă este suficient de întelegator si increzator in capacitatea copilului de a lua unele decizii personale. El incurajeaza copilul sa fie independent,respectandu-i opiniile, interesele si personalitatea. Manifestă căldură faţă de copil,îl apreciaza, îl considera un membru responsabil al familiei.
Ca urmare a acestor atitudini parentale, copilul isi va dezvolta un echilibruemotional care va sta la baza dezvoltarii armonioase a personalitatii, isi va dezvolta deprinderi de comunicare eficienta, va manifesta creativitate, initiativa, capacitate decizionala, autonomie personala. Ca urmare a incurajarilor si a increderii care i se acorda, copilul va avea un nivel ridicat al stimei de sine, care îi va permite să obţină eficienta si productivitate in actiunile intreprinse.

Respectul pentru om, cultivat de stilul democratic il va invata pe copil sa ii respecte pe altii, sa ia in considerare opinia celorlalti, sa accepte observatii, având totodata curajul sa-si exprime punctul de vedere. Pe măsura ce va creste, independenta care i s-a acordat il va ajuta sa-si identifice propriile aptitudini si sa aleaga meseria care i se potriveste mai bine, sa isi indeplineasca propriile vise, nu pe cele ale parintilor.
Cu toate ca in aparenta stilul democratic are numai avantaje, totusi e bine sămentionăm faptul ca un copil crescut in acest mod se va adapta cu greu stiluluiautoritar (pe care îl poate intalni la scoală, in grupurile de prieteni, in armata, etc).El ar putea fi considerat „bleg" pentru că nu va executa prompt sarcinile care i sedau, sau dimpotriva, „impertinent' pentru că "discută" ordinele. Dupa cum se poate vedea, fiecare stil parental are avantajele si dezavantajelesale; mai mult decât atât, in timp ce unii părinti considera anumite valori ca fiindcalitati (independenta, exprimare libera), altii le considera defecte („razvratire"„comentarea ordinelor"). De aceea este greu să se ofere „soluţii" cu valoareuniversală privind stilul adoptat.De aceea, este important ca părintele să îşi identifice stilul / stilurile parentale adoptat(e) si sa cunoasca consecintele aplicării acestuia (acestora).

Parintii vor primi un chestionar pentru a-si identifica fiecare ce fel de stil parental adopta in relatia cu propriul copil.

Chestionar –stiluri parentale

Autoritar	**Protector**
• **Impune reguli rigide** • **Nu explica regulile clar** • **Utilizeaza pedeapsa si mai putin lauda** • **Nu isi arata afectiunea** • **Isi exprima mania si dezaprobarea** • **Asteapta perfectiune de la copil** • **Doreste un copil competitiv, care sa-si foloseasca la maxim posibilitatile** • **Preseaza copilul sa invete, sa studieze in paermanenta**	• **Asigura copilului securitate, un mediu cald, protectiv** • **Sensibil la nevoile copilului** • **Este permanent ingrijorat pentru binele copilului** • **Se sacrifica pentru copil** • **Vede doar aspectele pozitive ale copilului**
Permisiv	**Democratic**
• **Nu comunica regulile clar, nu impune reguli** • **Cedeaza usor constrangerilor sau plansului copilului** • **Nu este constant in aplicarea regulilor** • **Apreciaza expresia libera a impulsurilor**	• **Impune reguli cu fermitate si le impune cu claritate** • **Nu cedeaza constrangerilor copiilor** • **Isi arata atat placerea/aprobarea cat si supararea, in functie de comportamentul copilului** • **Petrece timp cu familia** • **Este un prieten pentru copil** • **Comunica, colaboreaza, ia in considerare opiniile copilului**

Evaluarea se va realiza printr-un joc-exercitiu. Grupurile de lucru vor primi biletele cu diferite comportamente ale copiilor, iar ei vor trebui sa noteze pe coli de hartie reactiile tipice ale parintilor in aceste situatii dar si comportamente potrivite ale parintilor in asfel de situatii.

1. **Suntem cu copilul in parc si scapa din greseala pe jos jucaria nou cumparata.Aceasta se rupe si copilul izbucneste in plans.**

Cand ii spunem: "Vezi daca nu esti atent?", "Uite, ai scapat-o", "Nu-i nimic, iti cumpar alta", "Hai ca nu s-a stricat prea rau", "Asta e, lucrurile se strica"... doar ne indepartam de copil si de propriile lui sentimente. I-am facut morala, i-am anulat suferinta, i-am dat o solutie a noastra insa NU i-am acceptat si recunoscut suferinta pierderii unui lucru important pentru el.

Cand insa ii spunem: "Imi pare rau ca s-a stricat, poti sa imi arati unde s-a stricat?", "Vad ca esti foarte trist si suparat ca s-a stricat, imi pare rau!", "Of, ce accident, inteleg ca esti suparat!", reusim sa oglindim sentimentele copilului nostru. Si in acel moment el se simte inteles si acceptat. De cele mai multe ori, se va linisti mai repede pentru ca simte ca i-am inteles suferinta si suntem alaturi de el intr-un moment dificil. Este foarte important sa-i aratam copilului ca intelegem cum se simte chiar, daca noua evenimentul nu ni se pare asa tragic.

2. **Copilul alearga, se impiedica si cade. Se sperie, simte durere si izbucneste in plans.**

Cand ii spunem: "Ti-am spus sa nu mai alergi ca poti sa cazi?", "Vezi daca nu esti cuminte?", "Gata, nu-i nimic, trece imediat !", ii facem morala, il criticam si ii anulam sentimentele. Cand insa ii spunem: "Ai cazut, te doare ceva?", "Unde te doare?", "Imi pare rau ca te doare!", "Am senzatia ca te-ai si speriat, asa e?" si in timpul acesta il mangaiem usor pe spate, ii recunoastem emotiile din acel moment.

3.**Suntem in supermarket si copilul vede o jucarie mare si scumpa. Si incepe sa o ceara miorlaindu-se, tipand, plangand si chiar ajungand sa se tavaleasca pe jos.**

Cum ne putem simti noi atunci? Ne putem enerva, simti iritati, chiar furiosi, ne putem simti rusinati fata de ceilalti pentru reactia copilului nostru, simtim ca ne pierdem rabdarea cu fiecare smiorcaiala a lui....Si atunci putem sa-i spunem: "Ti-am spus ca NUU!", "Daca nu te potolesti o sa vina gardianul si ne da

afara!", "Nu ti-e rusine sa faci asa ?", "Ia gandeste-te cate jucarii frumoase ai acasa !", "Daca nu taci in secunda asta, te pleznesc!", "Te porti ca un copil rasfatat !", "Nu o sa mai vina Mos Craciun la tine!", "Vezi, se uita doamna la tine si vede ce copil rau esti!", "Inceteaza acum ca nu te mai iau NICIODATA la magazin cu mine !" ....si cu toate aceste mesaje doar ne indepartam de copil. Ajungem sa il amenintam, criticam, mintim, santajam si sa anulam dorinta lui. Prin astfel de mesaje, doar reusim sa escaladam un conflict, nicidecum sa il aplanam. Copilul nostru va adauga la lista de emotii neplacute si ceva sperietura, sentimente de vinovatie, furie si mai mare, sentiment de neintelegere, frustrare... Uneori e foarte important sa acceptam ca parinti ca nu putem controla toate reactiile sau manifestarile emotionale ale copilului nostru si uneori el poate izbucni in crize de furie pentru ca nu poate avea ceea ce isi doreste. Acceptand acest lucru ne poate fi mai usor sa ne gestionam propriile emotii si sa reusim sa ne pastram calmul in astfel de situatii. Copilul nostru doar incearca cat mai creativ sa ne convinga sa ajunga la obiectul dorintei lui sau chiar se blocheaza emotional si nu poate gasi resurse sa depaseasca momentul frustrant pentru el.

Faptul ca isi doreste toate acele lucruri este firesc, tinand cont de stimulii la care este expus.Noi ca adulti, apelam de multe ori la o mare putere de vointa pentru a rezista si a nu ne umple cosul cu tot felul de lucruri. Copilului ii este de o mie de ori mai greu sa isi ofere argumentele logice, rationale pentru care trebuie sa se abtina. El inca functioneaza cel mai mult conform principiului placerii.

Cand insa ii spunem: "Vad ca iti place foarte mult jucaria asta!", "Bag de seama ca te simti tare suparat ca nu o putem lua!", "Imi pare rau, vad ca ti-o doresti tare", "Of, inteleg ca ti-e greu sa renunti la ea!", "Mda, intr-adevar e o jucarie foarte draguta", ii recunoastem sentimentele si aratam ca i le acceptam. Daca ii spunem aceste lucruri fara a-l ameninta sau a-i face morala, pe un ton suportiv, el simte ca e semnificativ pentru noi si emotiile lui sunt recunoscute. In loc sa il tragem mai departe spunandu-i un simplu "nu", putem sa stam 20 de secunde si sa ne uitam la acel lucru impreuna cu el si sa-i oglindim sentimentele.

O solutie pentru a-l ajuta in aceasta situatie este si de a il pregati pentru momentul respectiv (cand suntem pe drumul spre supermarket ii putem spune): "O sa mergem la supermarket sa cumparam de mancare. S-ar putea sa vezi si lucruri care o sa-ti placa si cu care o sa vrei sa pleci acasa. Doar ca nu pot sa ti le cumpar. Poti sa imi arati ce iti place, doar ca azi mergem sa luam de mancare". Asa, putem preintampina socul copilului cand ii spunem ca nu putem sa-i satisfacem dorinta de a avea ceea ce a vazut.

Asadar, raspunsurile noastre care recunosc sentimentele copilului au urmatoarele avantaje:

- **creeaza o intimitate mai mare intre noi si copii**
- **copiii simt ca au fost intelesi si atunci durerea si frustrarea lor se atenueaza**
- **cand se simt intelesi si respectati, imaginea lor despre sine se dezvolta armonios**
- **simpatia parintelui e ca un prim-ajutor emotional cand copilul nu mai are control asupra propriilor emotii**
- **copilul capata din ce in ce mai multa forta pentru a infrunta realitatea, caci noi ii confirmam starea psihologica si ii exprimam dezamagirea,**
- **copilul invata ca in situatiile viitoare sa-si exprime mai mult emotiile prin cuvinte si sa poata depasi mai repede frustrarea sau supararea.**

Cum transformi un „nu" in „da". Tehnici de negociere

Oricine a avut cel putin o singura data experienta comunicarii cu un copil stie ca pana si cele mai banale activitati cotidiene se pot transforma in cateva secunde in cele mai mari provocari.

Astfel ca propozitii precum „Nu vreau sa mananc", „Nu vreau sa iesim afara", „Nu vreau sa imbrac pantalonii albastri" iti pot strica nu doar momentul, ci chiar intreaga zi, la fel si pe cea a micutului.

Impunerea cu rigiditate a propriei opinii nu este o solutie, la fel cum nu este o solutie sa facem exclusiv ce spune ca vrea sau nu vrea copilul mic. Mai ales ca, de multe ori, el spune ca nu vrea ceva cand, in realitate, isi doreste acel lucru.

Pentru a-l determina pe copil sa faca anumite lucruri pe care spune ca nu vrea sa le faca, psihologul rus Anna Bikova ii sfatuieste pe parinti sa-l scoata pe micut din context si sa recreeze lumea din jurul lui. Chiar daca suna destul de pretentios, iata cateva exemple cum poti transpune aceasta solutie in realitatea de zi cu zi:

– Nu! Nu vreau sa-mi pun pantofii!
– Bine, atunci lasa-i sa sara singuri pe piciorusele tale (spus cu o intonatie jucausa). Pantofii isi iau avant… Start! Dreptul l-a depasit pe stangul si hop! sare pe piciorus!

-Nu, nu vreau sa mananc!
– In regula, nu vom manca. Hai sa stam pur si simplu la masa sa vedem cum

mananca ceilalti. Uite cum pluteste cartoful (carnea, orezul etc.) in ciorba! Hai sa-l prindem!Si prindem cu lingura pe rand toti cartofii, carnea etc. Poti inlocui conceptul de pranz cu o iesire la pescuit.

– Nu! Nu vreau sa dorm!
– Bine, nu dormi. Astazi nu vom dormi la pranz. Vom sta pe pat si vom astepta sa vina mama (tata).Copilul e de acord si, 5 minute mai tarziu, adoarme, deoarece, in realitate, ii este somn, insa nu are constiinta ca doarme.

– Nu! Nu vreau sa ma dezbrac!
– Bine, nu te dezbraca. Nu trebuie. Culca-te imbracat. Hai sa eliberam doar burtica. Burtica trebuie sa se odihneasca de la nasturei si elastice. Ca sa se odihneasca burtica, hai sa dam jos pantalonasii, fara sa te dezbraci.

Pe de alta parte, copiilor aflati la aceasta varsta nu le place deloc sa auda un refuz, un „nu” la adresa lor. Atunci cand aude cuvantul „nu”, micutul incepe sa protesteze si nu mai este atent la niciun argument care urmeaza dupa aceea. Asadar, in loc sa-i spui copilului „nu”, ii poti spune „da”, urmat de explicatii. Important este ca cel mic sa se simta acceptat si inteles, chiar daca nu ii poti satisface cererea pe moment.

Iata cateva exemple:

- Da, inteleg ca vrei sa mai stam in parc. Insa s-a facut seara si e timpul sa mergem acasa. Sa ne gandim ce lucruri interesante vrei sa facem cand ajungem acasa!
- Da, inteleg ca vrei aceasta jucarie. Acum nu am bani la mine. Vom trece pe aici sa o cumparam data viitoare.
- Da, inteleg ca vrei sa bei laptele chiar acum. Doar ca este inca foarte foarte fierbinte. Hai sa suflam impreuna ca sa se raceasca mai repede.

In incheierea activitatiise va realiza un joc exercitiu:”Cat de bine iti cunosti copilul?”.Parintii vor nota pe cate o coala de hartie raspunsul la trei intrebari:

-Care este mancarea preferata a copilului dvs?

-Ce isi doreste copilul dumneavoastra sa se faca atunci cand va creste mare?

-Care este activitatea lui preferata, cum ii place sa-si petreaca timpul liber?

Raspunsurile vor fi comparate cu cele ale prescolarilor (raspunsurile acestora fiind deja primite cu cateva zile inainte).

Incheierea activitatii se va realize printr-un feedback din partea parintilor. Acestia vor completa un chestionar:

Chestionar :

1.In ce masura activitatea a raspuns asteptarilor dumneavoastra?

- mare
- mica
- deloc

2.Dupa acesta activitate am invata ca:

……
……
…….

3.Dupa acest curs voi evita sa:

……
……
……

4.Mi-ar placea sa mai particip la astfel de cuursuri

- Da
- Nu

5.Propuneti o tema:

……
……
……

Parintii vor primi brosuri cu informatii utile privind diferitele stiluri parentale cu avantajele si dezvantajele fiecaruia.

Bibliografie:

- *Dorin Ioan Dolean - Meseria de parinte*
- *Revista "Cuvantul"-revista cadrelor didactice din invatamantul preprimar prahovean*
- *Berger Gaston-"Omul modern si educatia sa, Editura didactica si pedagogica, Bucuresti*
- *Dorothy Law Nolte - poemul „Copiii învaţă ceea ce trăiesc" (1954) :*
- *-Mihaiela Bălan,Psihoterapie familie;*
- *Oleg Torsunov, medic Ayurveda din Rusia(pilde)*
- *Zig Ziglar: „Putem creşte copii buni într-o lume negativă!?Editura,,Curtea Veche"Bucureşti,2000*
- *Preda Viorica:,,Copilul şi Grădiniţa",Editura ,,Compania",Bucureşti,1999*

Care este impresia dumneavoastră despre proiectul: "O PRIMĂRIE CĂREIA ÎI PASĂ" în urma participării în calitate de părinte?

1. Mi-am descoperit latura parentală. Multumim pentru oportunitate

2. O activitate deosebită în care am redescoperit pe cadrul învățat, dar care îmbină mai de importante să comunicăm.

3. Se acordă atât timp să abordăm o problemă și cum să reacționăm față de copilul nostru

4. Am învățat multe lucruri despre meseria de părinte.

Să multumesc!

5. Activități deosebit extraordinare desfășurate cu copii au scăzut cu adevărat nivelul

FEED – BACK asupra activității desfășurate:

Chestionar :

1.In ce masura activitatea a raspuns asteptarilor dumneavoastra?

- mare
- mica
- deloc

2.Dupa acesta activitate am invatat ca:

……
……
…….

3.Dupa acest curs voi evita sa:

……
……
……

4.Mi-ar placea sa mai particip la astfel de cuursuri

- Da
- Nu

5.Propuneti o tema:

……
……
……
……

Întucât părerea participanților la acesată activitate este deosebit de important s – a procedat la analiza răspunsurilor oferite de părinți la chestionarul de mai sus.

De menționat este faptul, că toți participanții la activitate au apreciat informațiile cuprinse în proiect ca fiind înc onformitate cu expectanțelelor.

Dovada a aprecierii activității desfășurate în parteneriat cu părinții este faptul că aceștia, din nou în unanimitate, susțin că și – ar dori ca doamnele educatoare să le mai ofere ocazii similar prin care să aib ăposibilitatea de a înțelege mai bine rolul pe care îl au în viața copiilor lor, precum și efectele pe termen lung pe care le au diversele modele parentale adoptate asupra dezvoltării emoționale a copiilor.

În plus, reprezentații legali ai copiilor au propus teme de interes, pentru care ar dori să fie desfășurate activități similare celor cuprinse în cadrul proiectului ”*A fi părinte este o ”meserie”. Stiluri parentale”.* Dintre acestea menționăm:

- Rolul pedepsei și al recompensei în educația copilului;
- Elemente ale dezvoltării psihice ale copilului preşcolar (bagajul de cunoștințe pe care trebuie să dețină copilul până la intrarea în școală; expectanțele părinților raportate la potențialitățile copiilor preșcolari);
- Interacțiunea părinte – copil;
- Influența evenimentelor pozitive și negative care au loc în cadrul familiei asupra dezvoltării copiilor.

Pe parcursul activități părinții au conștientizat atât punctele forte, cât și limitele propriului stil parental astfel că, la finalul proiectului au menționat că:

✓ *<u>Au învățat:</u>*

- Că este extrem de important echilibrul între viața de familie și profesie și că, indiferent de vârsta copiilor, cel mai important este să li se aloce timp!
- Că un stil parental bazat pe indulgență și răsfăț poate avea consecințe negative pe termen lung în dezvoltarea copilului și că cel mai potrivit stil educațional este cel care are reguli clar stabilite și respectate de toți membrii ei;
- Cât de important este ”să fii părinte” – vorbim aici de conștientizarea rolului pe care îl are un părinte în evoluția ulterioară a copilului.

✓ *<u>Vor evita:</u>*

- Lipsa de consecvență în aplicarea regulilor impuse copilului;
- Să găsească scuze legate de profesie și oboseală pentru a nu petrece timp cu copilul;
- Să răsfețe peste limite copilul prin cumpărarea de jucării pe care el și le dorește ”acum și aici”;
- Să reproșeze copiilor că nu sunt atât de buni pe cât și – ar dori ei ca părinți;
- Să îi critice în mod excesiv, fără a îmbina această metodă coercitivă cu lauda și feed – back – ul pozitiv atunci când este cazul.

GRĂDINIȚA CU P.P. „SF. MUCENIC MINA" PLOIEȘTI

„O PRIMĂRIE CĂREIA Îi PASĂ"

- FACTORI IMPLICAȚI:
- REPREZENTANȚI AI PRIMARIEI MUNICIPIULUI PLOIEȘTI, CASA CORPULUI DIDACTIC PRAHOVA,CJRAE PRAHOVA, EDUCATOARE, PĂRINȚII PREȘCOLARILOR

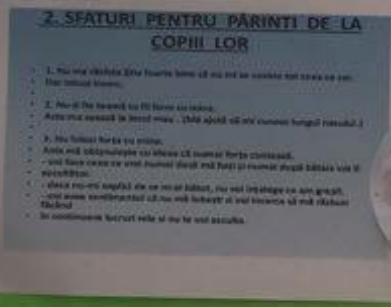

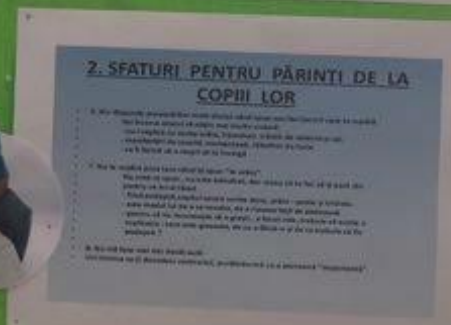

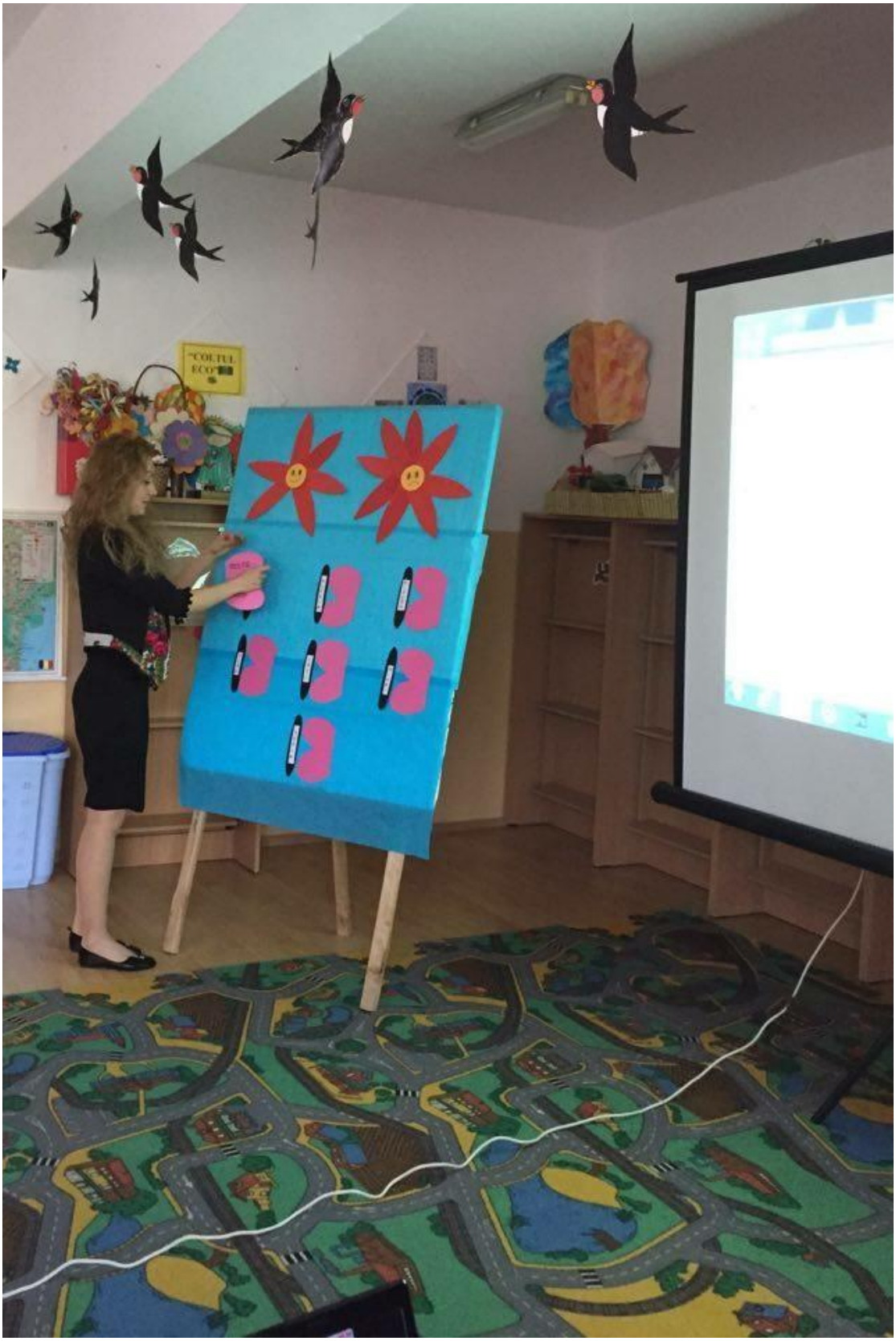
"COLTUL
ECO"

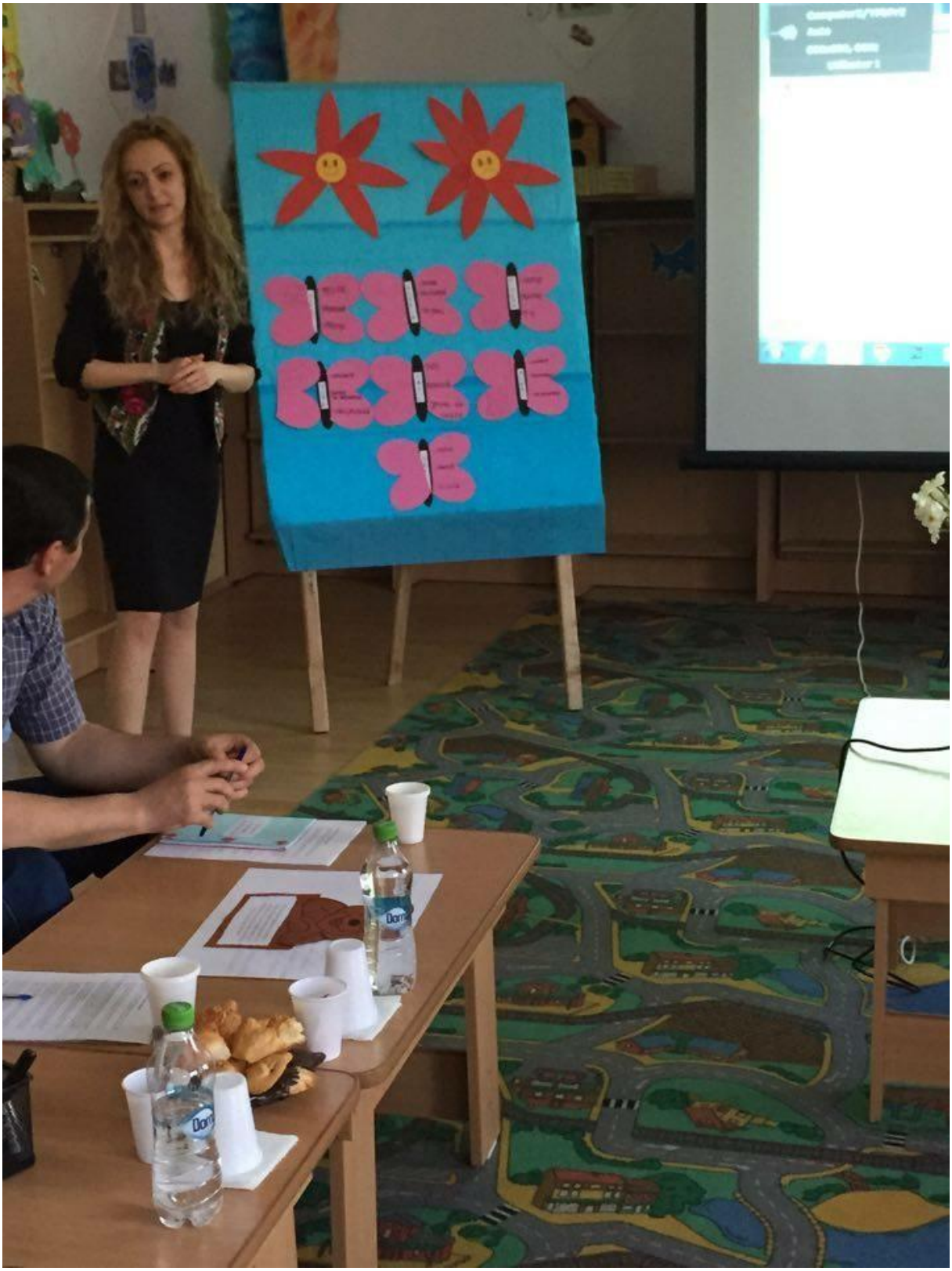

STILURI
PARENTALE

Grădiniţa Step by Step cu P.P. şi P.N. "Rază de Soare", Ploieşti

PROIECT DE ACTIVITATE VIZÂND CONSILIEREA PĂRINŢILOR PREŞCOLARILOR

,,ÎMPREUNĂ REALIZĂM LUCRURI MINUNATE''

DIRECTOR,
STANCIU MARILENA
CADRE DIDACTICE
BĂRBUCEANU ALINA
GEORGESCU ALEXANDRA
PÎTIU GEORGETA

,,ÎMPREUNĂ REALIZĂM LUCRURI MINUNATE”

ARGUMENT:

Parteneriatul grădiniţă-familie se referă la construirea unor relaţii pozitive între familie şi grădiniţă la unificare a sistemului de valori care poate avea un efect benefic asupra copiilor atunci când aceştia văd educatoarea sfătuindu-se cu părinţii.

Toţi părinţii au nevoie de informaţii de bază referitoare la copiii lor. Ei trebuie informaţi despre scopul de bază al programului educativ la care participă copiii lor şi trebuie implicaţi in luarea deciziilor . Părinţii trebuie să fie la curent cu progresele copilului lor, dar şi cu percepţia pe care o are grădiniţa despre calităţile şi problemele copilului.

Educatoarea va sugera acestora modul în care îşi pot ajuta copiii acasă, căci sunt părinţi care oferă copiilor sprijin suplimentar în învăţare.

Parteneriatul, asigurarea coerenţei influenţelor educative şi ale tuturor factorilor care acţionează asupra copiilor este un deziderat major şi trebuie să realizeze problemele pe care le implică acest domeniu. Copiii care vin în grădiniţă pot avea dificultăţi de adaptare atât în sensul socializării, cât şi din punct de vedere intelectual, estetic, fizic. Cauzele acestora pot fi identificate de către educatoare împreună cu părinţii . Atât părinţii copiilor cu dificultăţi, cât şi ai celor cu dezvoltare firească este bine să fie consultaţi pentru a stabili programe educative în care să se implice şi familia . Parteneriatul dintre grădiniţă şi familie cunoaşte numeroase forme în care activitatea propusă conduce la creşterea şi educarea copilului prin armonizarea celor doi factori educativi : şedinţe cu părinţii – în care sunt prezentate principalele aspecte ale activităţii grădiniţei ; mese rotunde – afişarea diverselor materiale pe teme de educaţie în special pe materialele ce arată activitatea copiilor ; vizitarea grădiniţei de către părinţi, excursia alături de copiii lor, serbări.

În concluzie putem spune că reuşita privind devenirea umană a copilului depinde de o colaborare prodigioasa dintre doi factori educaţionali de bază: grădiniţă şi familie. De aceea, in cadrul acestui parteneriat coresponsabil dorim să descoperim cheia unităţii de acţiune ce deschide porţile succesului educaţional .

SCOP:

Eficientizarea relaţiei grădiniţă – familie , printr-o colaborare responsabilă între aceste doua părţi, în vederea implicării cât mai active a familiei în procesul de formare a personalităţii preşcolarului .

GRUP ŢINTĂ:

Părinţii preşcolarilor din cadrul Grădiniţei Step by Step ,,Rază de Soare" , Ploieşti.

FORMA DE ACTIVITATE : frontală, de grup .

OBIECTIVE :

- cunoaşterea individuală a copiilor , urmărind manifestarea lor în familie şi grădiniţă ;
- folosirea unor metode eficiente pentru dezvoltarea psiho-afectivă
- initirea unor acţiuni comune, prin contactul direct al grupului de părinţi cu persoane abilitate să desfăsoare un proces educaţional;
- găsirea unor soluţii comune in educaţie ;
- valorificarea unor experienţe personale ;
- exprimarea opiniei participanţilor cu privirela acţiunile întreprinse în cadrul acestui parteneriat ;
- încurajarea părinţilor în a face propuneri menite îmbunătăţirii actului educaţional din grădiniţă- familie.

METODE DE LUCRU:

Discuţii de grup, jocuri de rol, lucrul in grup .

MATERIALE UTILIZATE:

Flipchart, postituri, videoproiector, markere de diferite culori , coli de scris .

LOCUL DE DESĂSURARE:

Grădiniţa Step by Step ,, Rază de Soare" , Ploieşti

DURATA: o ora si jumătate

FACTORII IMPLICAŢI :

Părinţii, educatorii, consilieri educaţionali, comunitate .

CONŢINUTUL ACTIVITĂŢII

Părinţii vor participa la întâlnirea organizată cu prilejul lansării proiectului, moment in care se vor face cunoscute tema si conţinutul proiectului . Va fi pusă în discuţie necesitatea existenţei unei legături reale între grădiniţă şi familie ca parteneri egali în educaţia copilului . Părinţii din grupul ţintă vor dobândi abilităţi şi deprinderi noi în educarea copiilor . Vor adopta metode noi de acţiune pozitivă iîn relaţia cu copiii, relaţie ce se va baza mai mult pe ratiune în stabilirea şi aplicarea unor reguli, pe toleranţă şi afecţiune, dar nu in exces . Dorinţa de a-i explica copilului cu rabdare şi pe înţelesul lui , paşii pe care trebuie să îi urmeze în realizarea unei sarcini, va deveni o obişnuinţă pentru părini . Acestia trebuie să îi ofere copilului exemple de comportament, să stabilească o relaţie în cadrul căreia copilul se simte iubit şi în siguranţtă. Copiii vor căpăta încredere în forţele proprii, vor devenii mai responsabili faţă de acţiunile lor. Dragostea şi respectul fatţă de părinţi, în special şi faţî de adulţi , în general le sunt stimulate prin legătura directă cu aceştia şi prin desfăşurarea diverselor activităţi cu adulţii. Familia, grădiniţa şi comunitatea locală vor colabora în scopul dezvoltării armonioase a copiilor de azi, adulţii de mâine. Cadrul didactic va cunoaşte mai bine părinţii copiilor cu care lucrează încercând să consolideze relaţia, familie-grădiniţă, în vederea cunoaşterii de ambele părţi a aspectelor de interes comun .

Educatoarea va colabora cu părinţii în scopul constientizării şi asumării responsabilităţilor ce le revin acestora cu privire la creşterea şi educarea propriilor copii în cadrul acestei întâlniri.

Astfel, va exista o comunicare directă între părinţi, copii, educatoare.

EVALUARE:

Orală sub formă de dezbatere.

BIBLIOGRAFIE:

- Programa activităţilor instructive-educative în grădiniţa de copii, MEC, Bucureşti 2000
- Revista învăţământului preşcolar;
- www.didactic.ro

ANEXE – EXERCITII CU PARINTII

EXERCITIUL 1

Copiii si asteptarile permanente ale parintilor

A fost o data un baietel, iar parintii il asteptau cu mare nerabdare. Cu mult inainte de a se naste baietelul era un fel de cufar cu amintiri, inca neintamplate.

Mama pusese in el sperantele ei de a fi a avea o familie si un copil perfect cu care sa le demonstreze celorlati ca este o femeie matura si resposabila si ca parintii ei pot avea incredere in ea. Pentru ea baietelul era un fel de garantie ca este in randul lumii si ca este capabila sa tina un sot si sa ingrijeasca un copil.

El devenise brusc singura ratiune si bucurie de a fi ceea ce il cam stanjenea pe baietel, care ar fi vrut ca mama lui sa se bucure din orice si pentru orice si sa nu il considere un fel de pret pe care trebuie sa il plateasca pentru o imagine si un statut acceptat de ceilalti.

Tata pusese si el speranta ca baietelul sa fie tot cee ce nu a fost el niciodata, ba inca si ceva in plus, pentru a arata lumii intregi ce gene bune si puternice are el si ce lucruri incredibile poate sa isi invete copilul sa faca. Nu prea stia el, tatal ce va face in postura aceasta, dar spera ca inca de la primele zile sa inceapa sa construiasca in baietel, personalitatea si caracterul barbatului puternic care si-ar fi dorit el sa fie.

Baietelul se temea de momentul in care tatal se va simti inselat in asteptari si obligat sa aiba grija de un copil care era atat de departe de ceea ce isi imaginase el ca va fi.

Asa ca **baietelul** mai inainte de a se naste isi dadu seama ca ai lui parinti nu il asteptau de fapt pe el, ci se asteptau pe ei, fiecare avea o versiune proprie a viitorului sau si nici una nu corespundea cu menirea cu care venea el pe pamant. Cand si-a dat seama de asta, s-a intristat putin.

Ingerul sau pazitor care nu il lasa o clipa singur, il intreba:

– Dragul meu, ar trebui sa te bucuri ca te nasti. Si in loc de asta tu esti trist, atat de trist, incat in ochisorii tai inca nesarutati de lumina vad toata suferinta lumii! Ce s-a intamplat?

– Ce sa se intample, mi-am dat seama ca parintii pe care mi-am ales nu ma asteapta pe mine asa cum sunt, ci se asteapta pe ei! Nu stiu daca pot sa le implinesc atatea asteptari si mi-e teama ca ii voi supara tare. Asa ca m-am gandit sa nu ma mai nasc, poate data viitoare vor primi copilul pe care si-l doresc! Eu acum nu sunt un copil sunt o ambitie. Stiu sa fiu doar un copil!

– Ei, dragul meu copil al luminii inca nenascute. Asa sunt toti parintii, nu te mai ingrijora. Cand ii mai simti astfel, adu-ti aminte ca nu tu ai venit sa le implinesti asteptarile si sa te lasi crescut de ei. Ai venit sa ii cresti, sa le deschizi mintea si sufletul, sa le aduci aminte cine sunt cu adevarat, sa le pui in fata situatii care sa le arate cat de puternici sunt si cat de mult pot invata si pot sa rezolve doar de dragul tau, cat de mult ii poate bucura un zambet sau un gest care nu costa nimic, ce multe pot face cu o vorba buna spusa din suflet.

Copilul clipi neincrezator.

– Eu sa ii cresc?

– Da! Asa a fost de cand lumea, chiar daca oamenii mari au impresia ca ei sunt cei care cresc copiii, adevarul divin este ca toti copiii vin sa isi creasca parintii, asa ca dragul meu ai rabdare cu ei:

- uneori nu te vor asculta si vor face numai ce vor ei,dar tu sa ai intelegere si iubire sa astepti sa mai creasca si sa inteleaga consecintele faptelor lor,
- vor incerca sa te forteze sa faci tot ceea ce nu au facut ei, sa nu te lasi si sa iti urmezi inima, asa vor invata si ei ca este bine sa dea curs imboldurilor si sa faca ceea ce ii bucura.
- Uneori te vor pedepsi, dar sa stii ca asta o fac doar pentru ca le este frica de ei. Si astfel se pedepsesc singuri, asa ca ramai acolo langa ei, senin si iubitor si nu raspunde cu rau la rau, arata-le ca ii ierti si in felul acesta vor invata puterea iertatoare a iubirii.

Mergi pe lume ca sa iti cresti parintii si este posibil ca intr-o zi cand vei fi crescut, sa uiti toate astea.

Dar stai linistit ca atunci iti voi trimite eu un copil care sa iti aduca aminte!

Copilul zambi senin.

– Ingere, imi promiti tu asta solemn? Juri pe aripile tale?

– Da dragul meu, jur pe aripile si zborul meu, ca daca voi vedea ca uiti iti voi trimite cati copiii vei avea nevoie pentru a-ti aduce aminte ca viata este o bucurie ce trebuie traita cu suflet de copil nenascut!

POZELE DIN CADRUL ACTIVITATII

DARIUS COSTINEL
FAM. COSTINEL
CARTEA DE VIZITĂ A FAMILIEI

ABC –ul PĂRINTELUI
ABC-ul REPREZENTANȚILOR PRIMĂRIEI
I
H
V
W
Y
ENERGICĂ
LINIȘTITĂ
EMOTIVĂ
NORMALĂ
AJUTOR

GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT NR. 21
MUNICIPIUL PLOIEŞTI

PROIECT EDUCAȚIONAL

“O PRIMĂRIE CĂREIA ÎI PASĂ”

ACTIVITATE DE CONSILIERE PARENTALĂ

“COMUNICAREA EFICIENTĂ – REPER ÎN STIMULAREA

INTELIGENȚEI SOCIALE ŞI EMOȚIONALE”

Prof. Înv. Preşc. NEDELCU MEDINA

PROIECT DE ACTIVITATE VIZÂND CONSILIEREA PĂRINŢILOR PREŞCOLARILOR

COMUNICAREA EFICIENTĂ – REPER ÎN STIMULAREA

INTELIGENŢEI SOCIALE ŞI EMOŢIONALE

SCOP: Valorificarea potenţialului formator al familiei în vederea optimizării unei comunicări eficiente părinte-copil-educator şi în beneficiul dezvoltării şi integrării optime în grădiniţă şi şcoală, ulterior în societate.

LEGITIMITATE: răspunde nevoilor de integrare în societate (de socializare)

GRUP ŢINTĂ: părinţii preşcolarilor grupei ”Piticot” din cadrul Grădiniţei cu Program Prelungit Nr.21 Ploieşti

FORMA DE ACTIVITATE: de grup

OBIECTIVE VIZATE:

- informarea părinţilor cu privire la responsabilităţile care le revin faţă de proprii copii, pentru ca ei să devină fiinţe autonome, cu un înalt nivel al respectului de sine;

- dezvoltarea capacităţii părinţilor de a acţiona corect în diferite situaţii de criză ce apar în interacţiunea părinte-copil;
- stimularea interesului părinţilor în identificarea şi valorizarea corespunzătoare a potenţialului de care dispune propriul copil.

METODE DE LUCRU:

Dezbaterea, discuţiile de grup, prezentările PPT, studiul de caz, jocul de rol, brainstorming, exerciţii-joc, lucrul în grup, lectura, analiza de text, problematizarea, activităţi creative (elaborarea de miniproiecte, afişe, etc)

MIJLOACE ŞI MATERIALE UTILIZATE:

Audio-video, filmuleţe educative, chestionare, psihoteste, fişe individuale, fişe de evaluare, markere de diferite culori, coli mari de scris, broşuri, lucrări de specialitate din domeniul psihologiei copilului şi educaţiei familiale.

SPAŢIU: sala de grupă

DURATA: 2 ore/ semestrul al II-lea/ an şcolar 2015-2016

FACTORI IMPLICAŢI: reprezentanţi ai comunităţii locale (primăriei)

CONŢINUTUL ACTIVITĂŢII:

Motto:,,*Sa nu-i educam pe copiii nostri pentru lumea de azi. Aceasta lume nu va mai exista cand ei vor fi mari; si nimic nu ne permite sa stim cum va fi lumea lor. Atunci sa-i invatam cum sa se adapteze."*

(Maria Montessori)

Argument:

Părinţii trebuie să ştie cum să-şi educe şi să-şi ajute copiii, în orice situaţie. În societatea în care trăim se pune din ce în ce mai mare accent pe conceptul de educaţie permanentă, care este chiar o necesitate, educarea copiilor după principii ştiinţifice psihopedagogice devine o prioritate.

Familia este primul iniţiator socio-cultural al copilului, iar grădiniţa şi şcoala constituie experienţa de viaţă a copilului în societate.

Părinţii sunt preocupaţi în a-şi clarifica şi înţelege importanţa educaţiei în familie şi a colaborării cu grădiniţa ca parteneri, conştientizând necesitatea coerenţei influenţelor educative ale tuturor factorilor implicaţi.

Cuprins:

Educarea copiilor reprezintă unul dintre cele mai importante roluri pe care le are adultul, fie că este specialist sau părinte.

Educarea eficientă este forma prin care copiii învaţă comportamente pozitive pentru tot restul vieţii, îi ajută să crească şi să se dezvolte

într-un mod echilibrat şi sănătos din punct de vedere emoţional şi social.

Educarea copilului presupune învăţarea de comportamente pozitive şi nu este o metodă de „supunere” a copilului la regulile impuse de adult. Procesul educaţiei trebuie să se bazeze pe dezvoltarea încrederii în sine a copilului.

COMUNICAREA EFICIENTĂ:

Comunicarea este foarte strâns legată de intercunoaştere, fiind mijlocul prin care aceasta din urmă se realizează. De aceea, o bună comunicare va stimula intercunoaşterea, care la rândul ei va contribui la satisfacţia şi împlinirea comunicării. Se cunosc cele două forme fundamentale de comunicare umană, cea *verbală* şi cea *nonverbal*. Menţionez doar că ambele sunt folosite şi foarte utile în familie şi la grădiniţă. Ele pot ajuta la reglarea relaţiilor familiale şi la funcţionarea întregului sistem copil-educator-părinte.

De asemenea, stilul şi modalităţile de comunicare se învaţă în primul rând în familie. Apoi ele sunt modelate în grădiniţă, şcoală şi societate. De aceea, inclusiv blocajele în comunicare vor fi preluate din familie şi folosite în viitoarele relaţii ale copiilor.

Elementele care *facilitează* o bună comunicare sunt:

- Sentimentele de afecţiune autentică ale membrilor familiei;
- Abilităţile de gestionare ale sentimentelor care se nasc în procesul comunicării;

Onestitatea şi promovarea adevărului în orice comunicare;

Deschiderea la şi preţuirea mesajelor (verbale şi nonverbale) care vin de la ceilalţi membrii, ca urmare a conştientizării faptului că acestea ajută la păstrarea echilibrului relaţional;

Oferirea unui timp şi spaţiu special pentru comunicare, mai ales a ceea ce este important, delicat, sensibil;

Folosirea unui stil adecvat partenerului de comunicare, tocmai pentru a te asigura că ceea ce ai transmis a şi fost recepţionat corect de către partener;

Cele mai frecvente *blocaje* ale comunicării în familie şi grădiniţă sunt:

Deprinderile greşite de comunicare: lipsa ascultării, întreruperea discursului celuilalt, realizarea unor alte activităţi în timpul discuţiei cu partenerul, aşezarea pe o poziţie superioară cum ar fi: „*ştiam asta*”, „*exact asta voiam să spun şi eu*”, „*eu ştiu mai bine, nu trebuie să îmi spui tu*”, ignorarea a ceea ce spune partenerul sau copilul, atitudinile de

autoritate de genul „*eu ştiu cel mai bine ce e bine pentru tine*” etc;

Timiditatea, jena de a spune, de a exprima propriile opinii;

Teama de a se exprima, de reacţiile partenerului, părintelui sau copilului;

Miturile – de exemplu „*nu e frumos să vorbeşti despre despre defectele celorlalţi*”, „*nu trebuie să îţi spun asta; ar trebui să îţi dai singur(ă) seama* ”.

„Copii au nevoie pentru a învăţa să comunice să ştie ce anume au făcut bine, au nevoie de întărire/recompensare constantă, frecventă”

Relaţiile dintre comportamentul părintelui şi cel al copilului

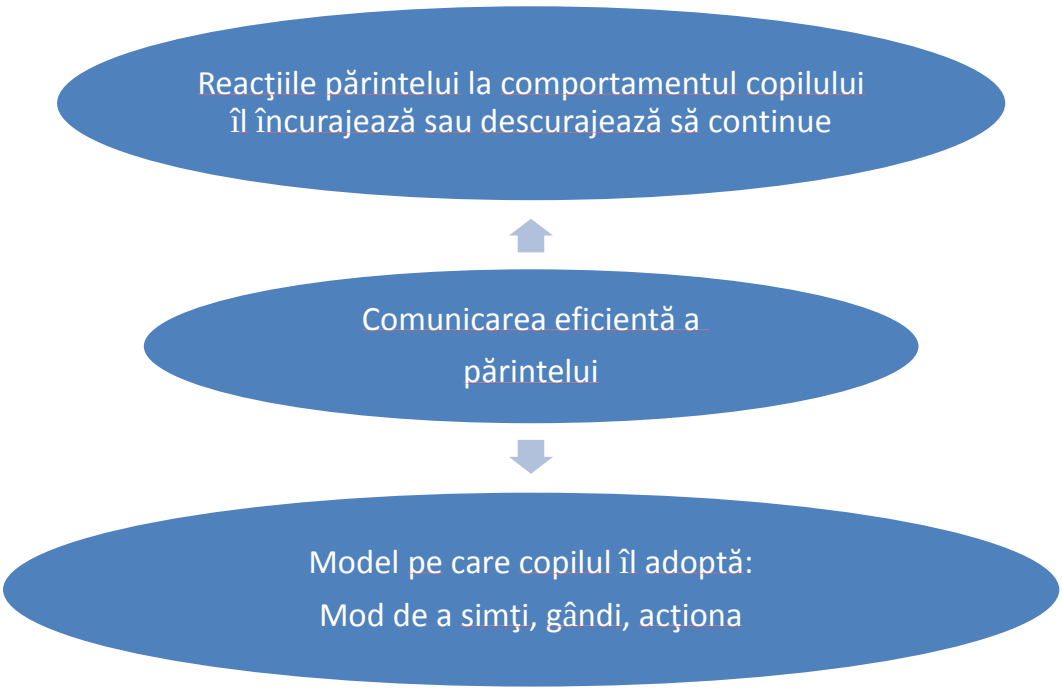

Tema propusă se va realiza prin:

- prezentare PPT pe tema comunicării eficiente a copiilor (vezi nevoia de dragoste, respect, înţelegere, acceptare, flexibilitate, constanţă, de timp de calitate petrecut cu părintele);
- exemplificarea corespunzătoare a modului în care fiecare părinte/ cadru didactic, fără prea mare efort şi cheltuială, poate satisface aceste nevoi;
- discutarea unor mituri, stereotipuri dăunătoare cu privire la modul în care trebuie să se raporteze părintele la nevoile copilului (vezi, de ex. *Nu-i spun decât în somn, că-l iubesc, altfel îi cresc corniţe, Nu-i*

lipseşte nimic din punct de vedere material, ar trebui să fie suficient, etc.);

- discutie pe marginea libertăţii în educaţie, limitele toleranţei în relaţia părinte – copil;
- *Comunicarea eficientă - reguli* (elaborarea unui scurt ghid pentru a deveni părinţi mai buni, selectarea de către părinţi a unor atitudini şi comportamente considerate de ei ca fiind ideale, adecvate în relaţia cu copilul lor, datorită efectelor pozitive asupra copilului);
- prezentarea perspectivei contemporane asupra conflictului, avantaje;
- inventarierea stilurilor personale de raportare la un conflict, identificarea propriului stil prin folosirea unor fişe de lucru individual, în acest sens;
- discutarea unor metode şi tehnici de rezolvare a conflictelor (vezi negocierea, medierea, mesaje tip eu);
- jocuri de rol cu două personaje, părinte – copil, care pot pune în scena diferite situaţii cu potenţial disfuncţional, respectiv paşii propuşi de una sau alta dintre metode pentru depăşirea pozitivă, constructivă a conflictului;

EVALUARE: chestionar aplicat părinţilor cu scopul aprecierii de către aceştia a beneficiilor programului parcurs, din perspectiva fiecăruia dintre ei.

ANEXE

CHESTIONAR

COMUNICAREA EFICIENTĂ

Numele si prenumele părintelui ……..

Numele si prenumele copilului ……..vârsta……..

Apreciez la copilul meu.....

Calităţile mele ca părinte.....

Ce mi-aş dori să îmbunătăţesc în relaţia cu copilul meu?

.....

" LEGILE COPILULUI "

1. Nu ma rasfata. Stiu foarte bine ca nu mi se cuvine tot ceea ce cer. Dar te incerc totusi!

2. Nu-ti fie teama sa fii ferm cu mine. Eu prefer asa. Asta ma aseaza la locul meu.

3. Nu folosi forta cu mine. Asta ma obisnuieste cu ideea ca numai puterea conteaza. Voi raspunde mult mai bine daca sunt condus.

4. Nu fii inconsecvent. Asta ma pune in incurcatura si ma face sa incerc sa scap nepedepsit, indiferent ce fac.

5. Nu-mi face promisiuni. S-ar putea sa nu le poti tine. Asta ma face sa-mi pierd increderea in tine.

6. Nu raspunde provocarilor mele atunci cand spun sau fac lucruri care te supara. Voi incerca atunci sa capat si mai multe "victorii".

7. Nu te supara prea tare cand iti spun "te urasc". Nu cred ce spun, dar vreau sa te fac sa-ti para rau pentru ceea ce mi-ai facut

8. Nu ma face sa ma simt mai mic decat sunt. Voi incerca sa-ti demonstrez contrariul purtandu-ma ca o "persoana importanta".

9. Nu face in locul meu nimic din ceea ce as putea sa fac singur. Asta ma face sa ma simt ca un copil si voi continua sa te folosesc in folosul meu.

10. Nu-mi menaja relele obiceiuri, acorda-mi cat mai multa atentie. Altfel nu faci decat sa ma incurajezi sa le continui.

11. Nu ma corecta in public. Voi fi mult mai sensibil daca-mi vei vorbi bland intre patru ochi.

12. Nu incerca sa discuti comportamentul meu in febra conflictului. Din anumite motive auzul meu nu este foarte bun in acel moment, iar cooperarea mea e chiar si mai slaba. E mai bine sa actionezi asa cum este cazul, dar hai sa nu vorbim despre asta decat mai tarziu.

13. Nu incerca sa-mi tii predici. Vei fi surprins sa constati cat de bine stiu ce e bine si ce e rau.

14. Nu ma face sa simt ca greselile mele sunt pacate. Trebuie sa invat sa fac greseli fara a avea sentimentul ca nu sunt bun de nimic.

15. Nu ma cicali. Daca o faci va trebui sa ma protejez prin a parea surd.

16. Nu-mi cere explicatii pentru comportarile mele gresite. Cateodata nici nu stiu de ce am procedat asa.

17. Nu ma pedepsi prea tare. Ma sperii usor si atunci spun minciuni.

18. Nu uita ca-mi place sa experimentez. Invat din asta, deci te rog sa te obisnuiesti.

19. Nu ma feri de consecinte. Trebuie sa invat din experiente.

20. Nu baga prea mult in seama indispozitiile mele. S-ar putea sa profit de faptul ca imi acorzi mai multa atentie cand sunt bolnav.

21. Nu ma respinge cand pun intrebari cinstite. Daca o faci vei constata ca nu te mai intreb si imi caut informatiile din alta parte.

22. Nu-mi raspunde la intrebarile prostesti si lipsite de sens. Altfel, voi incerca mereu sa te agat de mine cu asemenea intrebari.

23. Nu incerca niciodata sa arati ca esti perfect sau infailibil. Ma faci sa simt ca nu voi putea sa te ajung niciodata.

24. Nu te teme ca petrecem prea putin timp impreuna. Ceea ce conteaza este cum il petrecem!

25. Nu te teme daca eu sunt speriat. Voi deveni si mai speriat. Arata-te curajos!

26. Nu uita ca eu nu pot creste fara o gramada de incurajari si intelegere, dar cateodata o apreciere, castigata cinstit, este uitata. Mustrarea batjocoritoare nu.

27. Poarta-te cu mine cum te porti cu prietenii tai; atunci voi deveni si eu prietenul tau. Tine minte: invat mai mult de la un model decat de la un critic.

28. Si, in afara de asta, te iubesc mult...,te rog, iubeste-ma si tu in schimb!!!

Familia şi relaţiile familiale reprezintă principalul izvor al vieţii afetive a omului. Relaţia afectivă a copilului cu mama şi tatăl său vor fi modelul de bază al dezvoltării sentimentelor faţă de sine şi ceilalţi. Acest lucru este frumos şi foarte clar surprins de Dorothy Law Nolte în poemul său **„*Copiii învaţă ceea ce trăiesc*”** (1954):

Dacă trăiesc în critică şi cicăleală, copiii învaţă să condamne;
Dacă trăiesc în ostilitate, copiii învaţă să fie agresivi;
Dacă trăiesc în teamă, copiii învaţă să fie anxioşi;
Dacă trăiesc înconjuraţi de milă, copiii învaţă autocompătimirea;
Dacă trăiesc înconjuraţi de ridicol, copiii învaţă să fie timizi;
Dacă trăiesc în gelozie, copiii învaţă să simtă invidia;
Dacă trăiesc în ruşine, copiii învaţă să se simtă vinovaţi;
Dacă triesc în încurajare, copiii învaţă să fie încrezători;
Dacă trăiesc în toleranţă, copiii învaţă răbdarea;
Dacă trăiesc în laudă, copiii învaţă preţuirea;
Dacă trăiesc în acceptare, copiii învaţă să iubească;
Dacă trăiesc în aprobare, copiii învaţă să se placă pe sine;
Dacă trăiesc înconjuraţi de recunoaştere, copiii învaţă că este bine să ai un ţel;
Dacă trăiesc împărţind cu ceilalţi, copiii învaţă să fie generoşi;
Dacă trăiesc în onestitate, copiii învaţă respectul pentru adevăr;
Dacă trăiesc în corectitudine, copiii învaţă să fie drepţi;
Dacă trăiesc în bunăvoinţă şi consideraţie, copiii învaţă respectul;
Dacă trăiesc în siguranţă, copiii învaţă să aibă încredere în ei şi în ceilalţi;
Dacă trăiesc în prietenie, copiii învaţă că e plăcut să trăieşti pe lume.

isj
PRAHOVA

Primaria Municipiului Ploiesti

GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT NR.21 MUNICIPIUL PLOIEȘTI

PROIECT EDUCAŢIONAL "O PRIMĂRIE CĂREIA ÎI PASĂ!"

"E UN BOBOC CE CREȘTE MARE
ȘI SEAMĂNĂ PRECUM O FLOARE,
DE-L OCROTEȘTI CUM SE CUVINE
ȘI ÎL IUBEȘTI CÂT ȘTII DE BINE
EL SIGUR TE VA RESPECTA
ȘI MULTĂ DRAGOSTE-ȚI VA ARĂTA
MÂNGÂIE-L ȘI ALINTĂ-L NEÎNCETAT

ÎMPACĂ-L MEREU CÂND E SUPĂRAT
SĂRUTĂ-L DULCE CÂND E SOMNOROS
FII FERICIT CÂND ESTE BUCUROS
ȘI DĂ-I SPERANȚA CĂNTR-O BUNĂ ZI
AȘA CA TINE EL VA DEVENI
PĂRINTE DRAG TU NU UITA
COPILUL E COMOARA TA!"

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

MARTIE
LUNI
MARTI
MIERCURI
JOI
VINERI
SAMBATA
DUMINICA

DRUMMER
WANTED

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

BASMELOR

GRĂDINIŢA CU PROGRAM PRELUNGIT NR.23, MUNICIPIUL PLOIEŞTI

Str. Rîşnovenilor, Nr.46 ,cod postal 100474,Tel 0244/563208, gradinita23ploiesti@yahoo.com

CUM SĂ ÎNVINGI STRESUL ŞI FURIA

,,Important este nu ceea ce ţi se intamplă, ci felul în care reacţionezi."

Hans Selye, medic austriac

,,Oricine poate să se înfurie este uşor; dar să te înfurii pe cine trebuie , cât trebuie, când trebuie, pentru ce trebuie şi cum trebuie - aşa ceva nu este uşor ."

Aristotel

SCOPUL : Sprijinirea părinţilor în abordarea eficientă a stresului şi a furiei din societatea actuală

GRUP ŢINTĂ: părinţii preşcolarilor din Grădiniţa cu PP Nr.23, Ploieşti

FORMA DE ACTIVITATE: frontal, de grup şi individual

OBIECTIVE VIZATE:

1. Identificarea cauzelor şi simptomelor individuale ale stresului ;
2. Dezbaterea şi exersarea unor abilităţi pentru controlul stresului;
3. Identificarea unui sistem de sprijin personal ;
4. Alcătuirea unui ,,Plan personal de management al stresului şi furiei"

METODE DE LUCRU: expunerea, dezbaterea, joc de rol

MIJLOACE, MATERIALE UTILIZATE: flipchart, markere, suport pentru flipchart, pixuri, creioane, ecusoane, hartie

SPAŢIU: sala de grupă

DURATA: 1 1/2h

FACTORI IMPLICAŢI: părinţii preşcolarilor din Grădiniţa cu PP Nr.23, Ploieşti, cadre didactice şi Primăria Municipiului Ploieşti.

CONŢINUTUL ACTIVITĂŢII:

1.INTRODUCERE: (10 minute)

Bun venit!

Părinţii vor fi întâmpinaţi şi vor fi încurajaţi să completeze un cartonaş pentru nume (ecuson).

Se va explica părinţilor motivul pentru care sunt implicaţi în activitate şi cum este văzut rolul acestora în cadrul Proiectului „O primărie căreia îi pasă".

2.CUPRINSUL:

Prezentarea partenerilor implicaţi în proiect

a) Exerciţiu pentru spargerea gheţii (15 minute)

Scopul acestui exerciţiu este să-i ajute pe părinţi să se cunoască reciproc. Se va folosi un ghem de aţă. Fiecare participant va fi rugat să rupă o bucată de aţă, neprecizându-se scopul şi dimensiunea acesteia. După aceea li se va solicita să ruleze aţa pe degetul arătător în timp ce se vor prezenta .

b) Înţelegerea stresului. Identificarea surselor de stres. Identificarea simptomelor stresului. Prezentare şi activităţi (20 minute)

Ce este stresul ?

Unul din scopurile acestei activităţi este de a identifica şi de a ajuta la normalizarea conceptului de stres. O definiţie utilă a stresului este aceea că el reprezintă o reacţie a organismului faţă de schimbare . Schimbările sunt inevitabile de la o situaţie la alta ,de la concediu la serviciu, de la căsătorie la divorţ, de la tineri la bătrâni, etc. Părinţii sunt întodeauna confruntaţi cu solicitări de schimbare a timpului, răbdării, energiei şi imaginaţiei lor. Înţelegând ce se întâmplă în organismul nostru sub influenţa unui stres , prelungit sau intens, putem să înţelegem de ce managementul stresului este o parte importantă a îngrijirii de sine.

Managementul stresului este o parte importantă a menţinerii unei bune sănătăţi fizice şi emoţionale şi a unor relaţii sănătoase . Când tratăm stresul, continuăm să-l simţim, dar ne revenim repede şi învăţăm cum să prevenim sau să adaptăm reacţiile noastre faţă de stres. Aceasta înseamnă:

- Monitorizarea simptomelor stresului (prin observare)
- Identificarea factorilor de stres din mediul nostru
- Respiraţia pentru reducerea tensiunii
- Schimbarea gândirii noastre (vorbirea cu tine însuţi- abilitate de acţiune împotriva stresului)
- Schimbarea stresorilor prin paşi mici (acţiune).

METODA FOLOSITĂ : Scala HOLMES RAHE

Activitate individuală

Nr.	Eveniment	Puncte
1.	Moartea soţului (soţiei)	100
2.	Divorţ	73
3.	Despărţire conjugală	65
4.	Moartea unei rude apropiate	63
5.	Boală sau rănire	53
6.	Căsătorie	50
7.	Pierderea serviciului	47
8.	Împăcarea conjugală	45
9.	Pensionarea	45
10.	Apariţia unor probleme de sănătate la un membru al familiei sau la o persoană apropiată	44
11.	Sarcină	40
12.	Dificultăţi sau nereuşite sexuale	39
13.	Naşterea unui copil în familie	39
14.	Schimbarea veniturilor (schimbarea statutului financiar)	38
15.	Moartea unui prieten	37

16.	Schimbări frecvente neprevăzute	37
17.	Schimbarea ocupaţiei profesionale	36
18.	Situaţii conflictuale în familie	35
19.	Împrumut de la bancă (sumă mare sau ipotecă)	32
20.	Schimbarea responsabilităţii profesionale	29
21.	Un copil părăseşte casa părintească	29
22.	Probleme (greutăţi) cu socrii	29
23.	Mare reuşită personală sau profesională	28
24.	Soţul (soţia) începe sau abandonează serviciul	28
25.	Copilul începe sau termină şcoala	26
26.	Schimbări sau revizuiri cu privire la condiţiile personale de viaţă	24
27.	Dificultăţi cu şeful	23
28.	Schimbarea orarului sau a ambientului la serviciu	20
29.	Schimbarea domiciliului	20
30.	Schimbarea şcolii	20
31	Schimbări în legătură cu distracţiile sau în legătură cu un hobby	19
32.	Schimbări legate de viaţa religioasă (spirituală)	19
33.	Schimbarea obiceiurilor sociale	18
34.	Împrumut mic, care nu se cumulează cu altele, de la bancă (sub 5.000 de euro)	17
35.	Schimbarea locului sau a orelor de somn	15
35.	Schimbarea locului sau a orelor de masă	15
37.	Reuniuni de familie	15
38.	Vacanţe, concedii	13
39.	Crăciun, Paşte	12
40.	Contravenţii şi mici infracţiuni	11

Punctajul:

• Acumularea unui scor mai mare de 300 puncte, indică un grad major de stres, riscul de îmbolnăvire (vizează consecinţele negative ale stresului) fiind foarte crescut.

• Un punctaj care se situează între 150 şi 299, indică un risc moderat de îmbolnăvire.

• Dacă s-au acumulat mai puţin de 150 de puncte, stresul are puţine şanse să "treacă" în boală.

c) Identificarea simptomelor stresului (15 minute)

Activitate de grup:

Scopul acestui exerciţiu este de a-i ajuta pe părinţi să înveţe cum să-şi identifice propriile lor simptome de stres. După ce devin conştienţi de ,,cum te simţi când eşti stresat , ei sunt mai deschişi să înveţe cum să-şi modifice sau să-şi reducă nivelul de stres.

Fiecare grup va completa pe o foaie de flipchart :

„Ştiu că sunt stresat atunci cand…”

Se solicită părinţilor să facă sugestii pentru completarea propoziţiei.

Răspunsuri aşteptate : probleme cu vederea, fălci încleştate, durere de stomac, tremur, plâng, dificultăţi în luarea deciziilor, mănânc/beau prea mult, mă simt pierdut, insomnie, nervozitate, irascibilitate, durere de cap, dorinţa de a fugi(de răspundere), încordare generală etc.

Pe masură ce sunt enumerate răspunsurile, părinţii pot constata că sunt supuşi unui stres mai mare decât işi dau seama şi observă cum acesta le influenţează viaţa.

d) Metode pentru combaterea stresului şi furiei – prezentare şi discuţii (20 minute)

Este important pentru părinţi să cunoască tehnici practice în vederea reducerii rapide a stresului şi păstrarea auto-controlului. Metodele pentru combaterea stresului sunt tehnici rapide, uşor de implementat, care se pot dovedi a fi utile in situaţii tensionate. Ele combat stresul şi oferă părinţilor posibilitatea de a pune o oarecare barieră între ei şi stresori.

Pe o foaie de flipchart se vor afişa metodele pentru combaterea stresului :

- Respiraţi adânc de trei ori şi număraţi pana la 10 ;
- Faceţi câţiva paşi înapoi ;
- Folosiţi-vă simţul umorului ;
- Mişcaţi-vă ;
- Faceţi o pauză.

3. ÎNCHEIERE

*Plan personal pentru managementul stresului şi furiei (*10 minute)

Cinci metode importante pentru managementul stresului pe termen lung sunt următoarele :

- Construiţi-vă o reţea de sprijin ;
- Creaţi o rutină a familiei. Fiţi consecvent;
- Simplificaţi rutina familiei în momentele de stres ridicat ;
- Fixaţi un lucru pe săptamână pe care aşteptaţi cu nerăbdare să îl realizaţi cu familia voastră, se mai poate numi şi „Timp Special”;
- Îngrijiţi-vă pe dumneavoastră înşivă.

EVALUARE

Schimbări pozitive (5 minute)

În încheierea activităţii, se vor sublinia unele din schimbările pozitive care au fost observate în modul de lucru şi funcţionare al grupului şi în modul de participare şi implicare al părinţilor.

Părinţii vor fi încurajaţi să practice unele din tehnicile pentru reducerea stresului şi controlul furiei pe care tocmai le-au învăţat.

Director : Voica Cristina Luiza

Educatoare : Ali Cristina

GRADINITA P.P. NR. 23, PLOIESTI

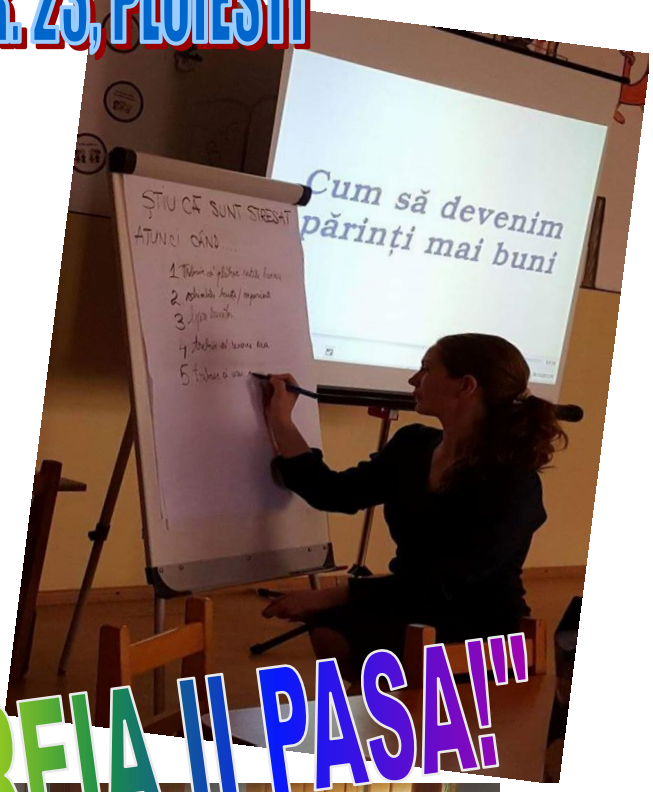

"O PRIMARIE CAREIA II PASA!"

Grădinița cu Program Prelungit nr. 28
Municipiul Ploiești

PROIECT DE ACTIVITATE VIZÂND COMPORTAMENTUL PREȘCOLARILOR

PROPUNĂTOR : prof. înv.preșc. Ionescu Luciana

SCOP: Dezvoltarea/ promovarea/ sprijinirea părinților

LEGITIMITATE: răspunde nevoilor de implicare a părinților în parteneriate cu grădinița și comunitatea.

GRUP ȚINTĂ: părinții preșcolarilor grupei mici ***Fluturașii***

FORMA DE ACTIVITATE: frontală, de grup, perechi

OBIECTIVE VIZATE:

1. informarea părinților cu privire la importanța implicării lor in parteneriatele cu grădinița și comunitatea locală.
2. dezvoltarea capacităților părinților de a comunica mai ușor cu copiii, de a interacționa astfel încât să raspundă nevoilor copiilor.
3. stimularea interesului părinților față de schimbările prin care trec copiii în perioada preșcolarității.

METODE DE LUCRU:

Dezbaterea/ discuțiile în grup, prezentările PPT,studiul de caz, jocul de rol, brainstorming, exerciții – joc, lucrul în grup, lectura/ analiza de text, problematizarea, activități creative (elaborarea de miniproiecte,afișe,etc.)

MIJLOACE/MATERIALE UTILIZATE:

Audio- video, filmulețe educative,chestionare, psihoteste, fișe individuale, fișe de evaluare, markere de diferite culori, coli mari de scris, broșuri, lucrari de specialitate din domeniul psihologiei copilului și educației familiei...

SPAȚIU: sala CRED din cadrul Grădiniței cu Program Prelungit nr. 28 Ploiești

DURATA: 1oră

FACTORI IMPLICAȚI: părinți, cadre didactice, reprezentanți ai comunității locale

CONȚINUTUL ACTIVITĂȚII:

Grădinița cu Program Prelungit nr. 28
Municipiul Ploiești

Introducere : Activitatea va începe cu exerciții de spargere a gheții pentru a crea o atmosferă plăcută. Părinții se vor cunoaste mai bine prin joc. Le voi prezenta apoi un filmuleț care va face legătura cu ideea principală a cursului : FAMILIA. Li se prezintă apoi titlul activității și scopul pentru care au fost invitați la acest curs: ”Dezvoltarea abilităţilor competenţelor emoţionale şi sociale ale copilului”.

Cuprins: Pentru început analizăm cele doua tipuri de competențe : socială și emoțională. Vom trece apoi la lucrul în grup. Se vor forma 6 grupe. Fiecare grupă primește o coală mare de scris și un marker. Sarcina este să răspundă la întrebarea ***Ce-și doresc părinții de la copii*** . Colile se vor pune pe tablă și se vor interpreta. Apoi li se cere să răspundă la întrebarea ***Ce-și doresc copiii de la părinți***. Se pun și aceste coli pe tablă și se interpretează în comparație cu primele. Se formulează concluziile și trecem la următoarea etapă printr-un joc de relaxare. Se aleg 6 perechi de părinți care să interpreteze rolurile de părinte și de copil în anumite situații date. Se observă reacțiile tipice ale părinților și la ce nu sunt atenți în educatia copiilor.

Încheiere: Spre finalul activității le împart părinților câte un scurt chestionar despre cum li s-a părut cursul și o minibroșură cu informații legate de titluri de lucrări de specialitate, note informative despre proiectul derulat, etc.

EVALUARE: stickere în formă de inimioară pe care vor răspunde la întrebarea ***Ce fel de relatie isi doresc sa aiba cu copilul lor?.*** Stickerele se vor lipi pe crengile unui copac desenat pe carton duplex– **Copacul dorintelor.**

Grădinița cu Program Prelungit nr. 28
Municipiul Ploiești

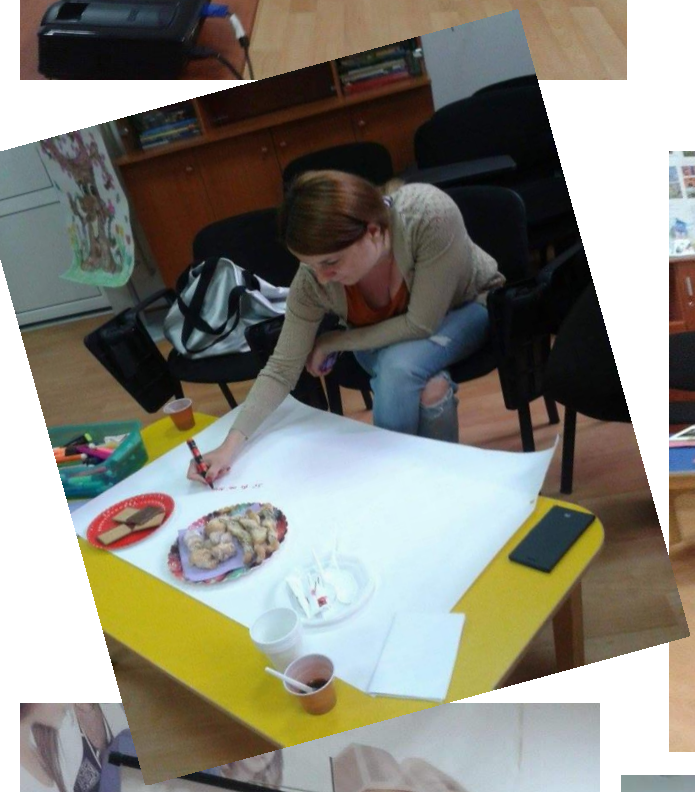

PROIECT DE ACTIVITATE

DATA: 19 APRILIE 2016

TEMA PROIECTULUI: ***PARINTI IMPLICATI, COPII FASCINANTI***

SCOP: -sprijinirea părinților in formarea abilităților de comunicare eficientă cu copiii;

LEGITIMITATE: - răspunde nevoilor de integrare in societate;

GRUP TINTA: - părinții preșcolarilor grupei mare A si B din cadrul Grădiniței cu P.P. Nr. 32 Ploiești;

FORMA DE ACTIVITATE: de grup, frontala;

OBIECTIVE VIZATE:

- informarea părinților cu privire la reguli de comunicare, de relaționare cu copiii;

- identificarea modalităților de comunicare eficientă cu propriul copil, cu ajutorul materialelor puse la dispoziție;

- sprijinirea părinților in formarea abilităților de comunicare cu copiii;

METODE DE LUCRU:-

- dezbaterea;
- prezentare PPT;
- jocul de rol;
- discutii in grup;

MIJLOACE DE LUCRU:

- filmuleț educativ;
- chestionare;
- markere de diferite culori;
- coli mari de scris;
- lucrări de specialitate din domeniul psihologiei copilului și educației familiale;

SPATIU: sala de grupă;

DURATA: 1 ședința/ 90 minute;

FACTORII IMPLICATI:

- educatoarele grupei;
- parinții preșcolarilor;
- reprezentanți CJAP;
- reprezentanți ai Primăriei Ploiești;

CONTINUTUL ACTIVITATII:

INTRODUCERE:

Activitatea va debuta cu vizionarea unui filmulet, avand ca scop stărnirea interesului fata de tema propusă „***PARINTI IMPLICATI, COPII FASCINANTI***”

CUPRINS:

Se va prezenta baza teoretica prin proiectarea unui material „ Cele 7 pacate capitale in educarea copiilor;

Parintii vor fi invitati sa participe la un joc de rol enumerandu-se cateva situatii in care ar putea fi pusi de catre copiii dansilor:

1) In magazin copilul cere o jucarie. Parintii nu o cumpara si copilul reactioneaza negativ: plande, tipa, se tavaleste pe jos...
2) In parc un baiat cere o jucarie unui alt baiat si cand acesta refuza sa o dea iiface vant si il loveste cu piciorul.
3) Un copil sparge un geam cu mingea. Cand vin parintii nu isi recunoaste greseala.

4) Mama este grabita dimineata iar fetita refuza sa se imbrace cu rochita,ciorapii si sandalele pregatite.
5) Dupa o jumatete de zi petrecuta in bucatarie, mama cheama copilul la masa iar acesta refuza sa vina pentru ca vrea sa se mai joace.
6) Cand i se spune ceva copilului acesta repeta invariabil „nu vreau”.
7) Copilul foloseste cuvinte nepotrivite, desi in familie nu aude asa ceva.
8) Copilul nu vrea sa adoarma seara la ora ceruta.

De asemenea acestia ar putea numi si alte situatii prin care au trecut alaturi de copii si cum le-au rezolvat;

Parintilor li se va solicita sa numeasca momente importante in care ar trebui sa fie alaturi de copiii lor.

Se va completa o scrisoare adresata „ Stresului”

Parintii vor realizaun afis cu tema „ Floarea fericirii” care să ilustreze concluziile activității;

INCHEIERE:

In finalul activitatii parintii vor completa un chestionar care să ilustreze impactul asupra actiunilor viitoare ale copiilor. De asemenea, vor viziona un filmulet si se vor impartasi impresii in urma activitatii de consiliere.

PROIECT

“O PRIMĂRIE CĂREIA ÎI PASĂ”

ACTIVITATE INTERACTIVĂ DE CONSILIERE A PĂRINȚILOR

” COPILUL CARE L-A LUAT PE NU! ÎN BRAȚE”

Modalități de comunicare eficientă cu copilul și de rezolvare a situațiilor conflictuale

Prof. Înv. Preșc. Mihăilescu Irina-Florența

Grădinița cu P.P.nr. 40 Ploiești

SCOP

- Conștientizarea părinților privind responsabilitatea ce le revine în ceea ce privește educarea copiilor;
- Familiarizarea părinților cu tehnici de comunicare eficientă pentru a depăși constructiv problemele ce apar în relația părinte-copil .

MOTIVAȚIE

” Educația va avea întotdeauna provocările ei, dar, dacă vă bazați pe o dragoste plină de înțelegere și dacă sunteți dispuși să împliniți nevoile esențiale ale copiilor voștri puteți avea satisfacția de a crește un copil care va fi, în cele din urmă, dispus să vă asculte.” (Kay Kuzma, ”Ascultarea de bunăvoie”, 2007)

GRUP ȚINTĂ

Părinții copiilor de la grupa mică ”Gărgărițe” din cadrul Grădiniței cu P.P. nr. 40 Ploiești

PARTENERI:

Primăria municipiului Ploiești
Casa Corpului Didactic Prahova
Centrul Județean de Resurse și Asistență Prahova

OBIECTIVE

- Conștientizarea și interpretarea rolurilor parentale și a implicațiilor acestora în viața de zi cu zi;

-Flexibilizarea și valorificarea rolurilor parentale pentru crearea unui climat familial sănătos.

COMPETENȚE VIZATE

- Competențe de comunicare și relaționale- comunicare asertivă, lucru în echipă;
- Competențe psiho-sociale- exemple de bune practici la nivelul părinților pentru rezolvarea diverselor situații de criză educațională.

FORME DE ACTIVITATE

-Lucru frontal

- Lucru în echipă

-Lucrul pe grupuri mici

- Individual

METODE DE LUCRU

- Discuții de grup
- Brainstorming
- Exerciții-joc
- Studii de caz
- Joc de rol
- Elaborarea de afișe

MIJLOACE / MATERIALE UTILIZATE

-Laptop

-videoproiector

- flipchart și coli, markere

-pliante

SPAȚIU

Sala de grupă din cadrul grădiniței

DURATA

Data derulării : 23 martie 2016

FACTORI IMPLICAȚI

- Educatoarele grupei
- Părinți
- Consilieri ai Primăriei (monitorizare)

ASPECTE URMĂRITE

- Modele privind comunicarea ” negativă”- modelul parental
- Puterea și strategia sforii
- Modalități de evitare a răspunsului negativ
- Feed-back privind activitatea.

EVALUAREA PROIECTULUI

Evaluarea se va realiza cu ajutorul analizei produselor activității- minighid de bune practici, album de fotografii, caiet de impresii- cu ajutorul chestionarului de feed-back final.

BIBLIOGRAFIE

1. **Kuzma, Kay, ” Ascultarea de bunăvoie”,Casa de editură Viață și sănătate, 2007**
2. **Pantley, Elizabeth, ”Părintele perfect”, Bussinestech International, 1999**

3. **Wycoff, Jerry,& Unell, C. Barbara, ” Disciplină fără țipete și palme”, Editura Meteor Press, 2008**
4. **Suport de curs ” Colaborare, cooperare și comunicare între școală și familie ”**
5. **www. centruldeparenting.ro**
6. **www.kidspot.ro**

ANEXE

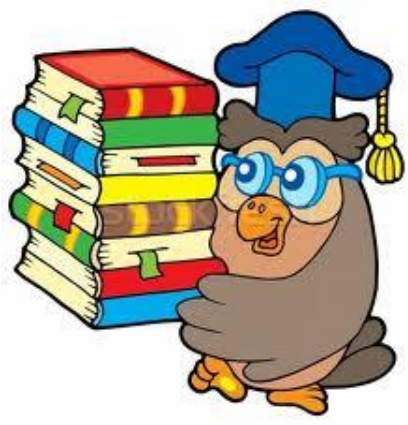

Cum il dăm jos pe NU din brațele copilului...

Sfaturi practice pentru părinți

Cum procedați când primiți invariabil același răspuns- NU!? Poate ar fi important să începeți cu revizuirea comportamentului dvs, al adulților.

Cea mai bună modalitate de a evita răspunsul ”inevitabil” este să limitați posibilitățile de utilizare a acestuia, ocolind cât mai mult întrebările care au drept răspuns ”da” sau ”nu”. Nu este cazul să tratați fiecare răspuns negativ întocmai, dar asta înseamnă să cunoașteți nevoile și dorințele copilului, astfel încât să puteți distinge când este un ” nu” real și când poate semnifica un ”da” sau orice altceva.

Inainte să spuneți chiar dvs. ” nu” ar fi bine să reflectați! Poate nu este chiar atât de important un anumit lucru și puteți evita acest cuvânt!

Cu puțină atenție, puteți să-i adresați cât mai puține întrebări la care poate răspunde cu nu; intrebati-l cât mănâncă, nu dacă manâncă, spuneți-i să vină ferm, fără să-l întrebați dacă vrea. Formulați instrucțiuni clare, fără a lăsa loc interpretărilor.

Utilizați alte cuvinte care să-l înlocuiască pe ”nu”- ”gata”, ”stop”, ”fii atent” etc. atunci când comportamentul copilului este nedorit sau periculos. Când spunem ”nu” de cele mai multe ori dorim să-i schimbăm copilului o atitudine – să-l învățăm deci să se comporte altfel, dirijându-i comportamentul.

Ce trebuie făcut:

- Ignorați ” nu”-urile când nu sunteți sigur ce a vrut copilul să transmită;
- Dați –i mai multă atenție când răspunde cu ”da”- în mod sigur copilul va reacționa pozitiv când va primi zâmbete și laude pentru acest răspuns;
- Învățați-l să spună ” Da”- spunându-i clar că vreți să-l auziți rostind cuvântul, încurajându-l de câte ori o face;
- Lăsați-l să spună și ”nu„- când vă doriți să urmeze o indicație și răspunde negativ, explicați-i că înțelegeți ce a spus și nu-i ignorați sentimentele, dar dumneavoastră decideți.

Ce trebuie evitat:

- Nu râdeți și nu încurajați răspunsurile negative- va continua ca să vă stârnească o reacție;
- Nu vă enervați- copilul va crede că îi dați atenție pentru asta- in final ceea ce își dorește este atenția din partea dvs. și cumva supremația în relația cu dvs.

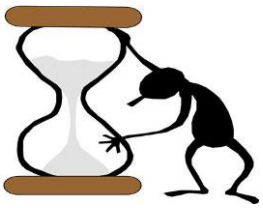

Puterea și strategia sforii

Kay Kuzma

” Părinții sunt, in mare parte, cauza comportamentului negativ al copilului. Pot ilustra cel mai bine acest lucru cu o sfoară, pentru că cei mici sunt ca sforile.

Luați o sfoară și întindeți-o și în fața voastră.Acum apucați de un capăt și împingeți sfoara în direcția opusă. Se mișcă sfoara exact în direcția în care ați împins-o?Desigur că nu! Se va îndoi. Și dacă veți continua să împingeți, veți obține un ghemotoc de sfoară.Dar incercați să trageți sfoara în direcția în care vreți să meargă și ea se va deplasa în direcția respectivă.

Copiii sunt la fel ca sforile! Tind să se împotrivească atunci când se simt împinși sau forțați să facă ceva. Odată ce au inceput să se împotrivească, tendința celor mai mulți părinți este aceea de a-i impinge mai mult, de a ameninta, de a manipula, de a forța și pedepsi. Iar rezultatul este că, cu cât împingi mai mult, cu atât mai lipsit de putere se simte copilul și cu atât mai răzvrătit va fi.”

PROIECT DE ACTIVITATE VIZÂND CONSILIEREA PĂRINŢILOR PREŞCOLARILOR

” COPILUL CARE L-A LUAT PE NU! ÎN BRAȚE

GRADINIŢA „ARIEL”

PROF. EDUCAŢIE PREŞCOLARĂ: NĂSTASE MIHAELA CRISTINA

SCOP:

Sprijinirea părinţilor în identificarea unor stiluri parentale eficiente care stau la baza unei relaţii sănătoase părinte-copil şi a unei educaţii pozitive.

LEGITIMITATE:

Răspunde nevoii părinţilor de a conştientiza situaţiile problemă şi de a găsi moduri sănătoase de rezolvare a acestora care să influenţeze pozitiv viitorul copilului.

GRUP ŢINTĂ:

Părinţii preşcolarilor de la grupa mare din cadrul Grădiniţei „Ariel”.

FORMA DE ACTIVITATE: de grup

OBIECTIVE VIZATE:

- Informarea părinţilor cu privire la stilurile parentale.
- Familiarizarea părinţilor cu modalităţi eficiente de modificare a comportamentului copilului.
- Stimularea interesului părinţilor în vederea construirii unei relaţii sănătoase părinte-copil.

METODE DE LUCRU: dezbaterea, discuţiile de grup, prezentarea PPT, exerciţii joc, lucrul în grup, problematizarea, brainstorming.

MIJLOACE/ MATERIALE UTILIZATE: audio-video, chestionar, psihotest, fise individuale, fişe de evaluare, coli de scris, instrumente de scris, lucrări de specialitate din domeniul psihologiei copilului şi educaţiei familiale.

SPAŢIU: sala de clasă

DURATA: 120 minute

FACTORI IMPLICAŢI: educatoarea de la grupă, părinţii, reprezentanţi ai comunităţii locale

CONŢINUTUL ACTIVITĂŢII:

I. INTRODUCERE

ICEBREACKER: Dacă ar fi să caracterizezi ziua care a trecut printr-un animal, atunci ce animal te reprezintă?

(Ex. de răspuns: Eu am fost o pasăre pentru că am zburat de la o activitate la alta, dar în acelasi timp m-am simţit liber şi creativ)

Concluzii: Cu siguranţă fiecare dintre dumneavoastră aţi întâmpinat provocări sau situaţii dificile zilele acestea. Astăzi vă invit să petreceţi o după-amiază relaxantă în care să împărtăşim experienţele unii altora şi să învăţăm împreună cum să devenim părinţi mai buni şi mai eficienţi.

Vom începe prin a ne cunoaşte mai mult unii pe ceilalţi.

1. EXERCIŢIU DE PREZENTARE ŞI CUNOAŞTERE A PĂRINŢILOR- „FLOAREA”

Obiective:

• să exerseze prezentarea personală;

• să participe activ în comunicarea cu ceilalţi.

Metode şi tehnici:

• brainstorming, lucru în echipă, tehnici ale gândirii critice, harta personală

Derularea activităţii:

Fiecare participant primeşte materiale decupate din coli colorate: o floare cu cinci petale. Pe elementele florii, participanţii sunt invitaţi să scrie sau să deseneze:

- ultima reuşită;
- o dată calendaristică importantă;
- o calitate a copiilor;
- o culoare preferată;
- activitatea preferată.

Se prezintă fiecare floare grupului. Se afișează rezultatele obţinute pe o coală de flipchart.

Concluzie: Cu siguranţă, fiecare dintre dumneavoastră aţi aflat lucruri interesante despre ceilalţi care vă vor ajuta să relaţionaţi mai uşor.

2. BRAINSTORMING- PROFILUL PĂRINŢILOR

Citat: „Faptul că ai un pian nu te face pianist, dar naşterea unui copil sigur te va face părinte” *Michael Levine*

Fiecare dintre noi, fie că am dorit mai mult sau mai puţin lucrul acesta am devenit părinţi. Aş dori să vă gândiţi şi să notaţi toate ideile referitoare la ceea ce credeţi dumneavoastră că este un părinte. Dacă sunteţi talentaţi, puteţi să desenaţi ceva sugestiv.

Voi provoacă părinţii la un scurt brainstorming. Se notează toate ideile referitoare la ce este un părinte.

Concluzie:

Am aflat lucruri foarte interesante despre ceea ce înseamnă să fii părinte.

Dicţionarul explicativ este foarte succint, nu ne oferă prea multe informaţii.

PĂRÍNTE, *părinţi,* s. m. **1.** (La pl.) Tata şi mama. ♦ Fiecare dintre cei doi părinţi

Nu ştiu dacă putem da o definiţie completă, care să înglobeze toate calităţile pe care trebuie să le aibă un părinte, dar cu siguranţă prin această activitate am atins multe dintre ele.

Cu toţii aspirăm să fim părinţi ideali, părinţi eficienţi pentru a-i ajuta pe copiii noştri să se dezvolte la potenţial maxim şi să-şi găsească echilibrul în viaţă.

3. INTRODUCEREA TEMEI ABORDATE

Motto: „Învaţă pe copil cale pe care trebuie să o urmeze, iar când va îmbătrâni nu se va abate de la ea.” Proverbe 22.6

Dumnezeu ne spune că una dintre responsabilităţile pe care le are un părinte este aceea de a-şi pregăti copilul pentru viaţă. Dumnezeu vrea ca familia ta să fie un centru de pregătire pentru viaţă.

Familiile sănătoase nu sunt un accident. Ele sunt doar rezultatul unor acţiuni şi decizii luate în mod înţelept, de părinţi înţelepţi.

„Prin înţelepciune se înalţă o casă şi prin pricepere se întăreşte” Proverbe 24.3

Elementul cel mai important, de care depinde calitatea si eficienţa educaţiei în familie este stilul educativ al acesteia. Adică, depinde de stilul parental pe care îl adopţi în relaţiile cu copiii tăi.

Practic, fiecare familie are stilul ei educativ. Stilul parental se referă la modul părinţilor de acţionare asupra copiilor . Într-o familie poate exista o unitate sau o lipsă de armonie între stilurile personale de educaţie ale celor doi părinţi.

Îndeplinirea eficientă a meseriei de părinte presupune cunoaşterea stilurilor parentale cu toate avantajele şi dezavantajele care decurg în urma adoptării acestora.

De aceea în acest proiect le vom prezenta în detaliu, urmând ca fiecare părinte să-şi identifice stilul personal de a aborda copilul.

Este bine de ştiut ca aceste stiluri nu se găsesc întotdeauna în stare pură, o persoană poate oscila între două sau chiar mai multe stiluri parentale, în funcţie de personalitatea sa, de dispoziţia de moment, de conjunctură sau de momentul evoluţiei copilului.

II. CUPRINS

1. APLICAREA TESTULUI: „STILURI PARENTALE” (ANEXA 1)

2. DISCUŢII PE BAZA TESTULUI APLICAT- explicarea celor două axe

Vezi ppt

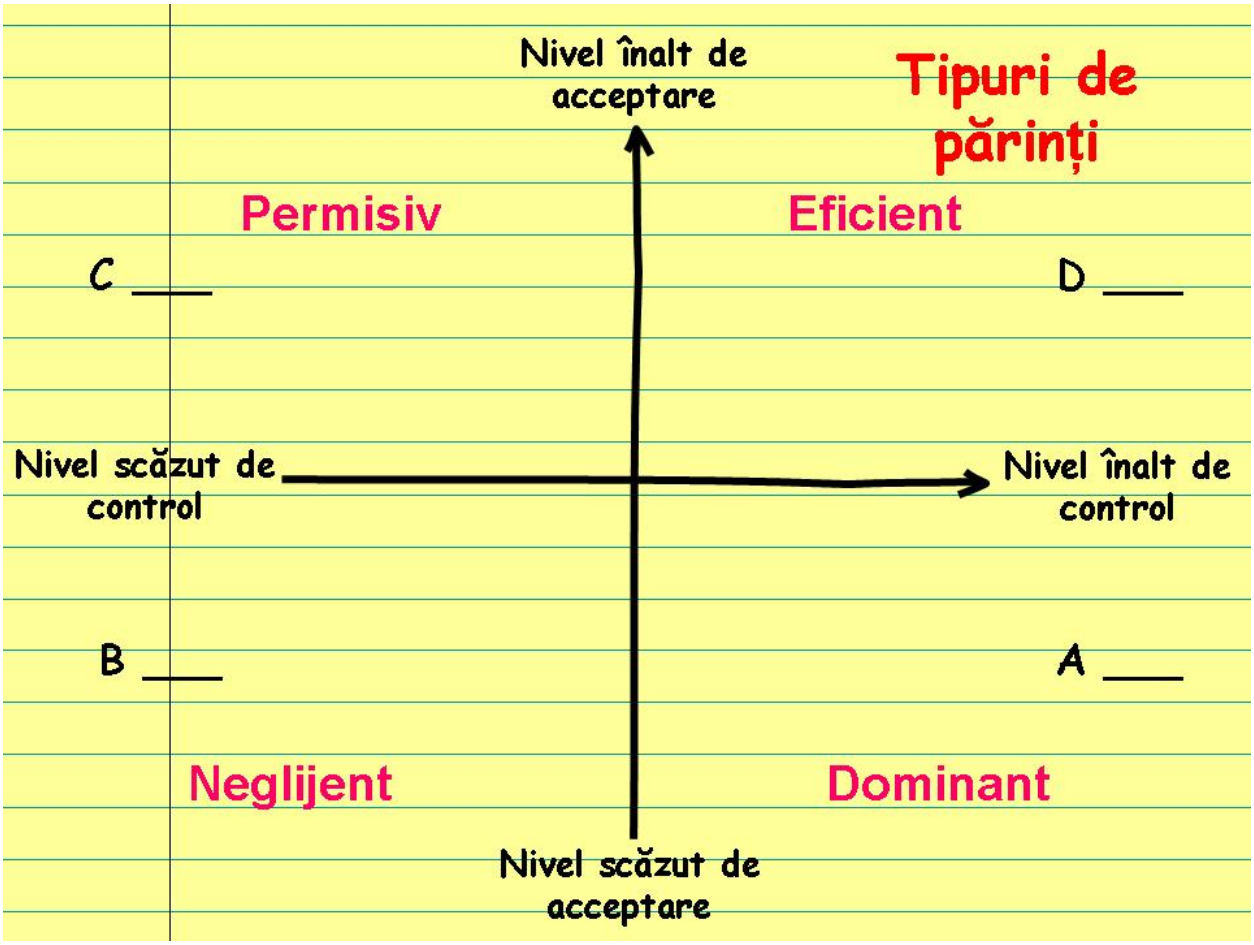

Tipurile de stil educativ în familie se pot clasifica în funcţie de două axe de analiză:

- **axa controlului** (constrângere- permisivitate);

- **axa acceptării** (ataşament- respingere).

Indicatorii utilizaţi pentru analiza primei axe reflectă:

- constrângerile impuse de părinţi în activitatea copiilor;
- responsabilităţile ce le sunt atribuite acestora;

- modul de exercitare a controlului parental;
- rigoarea cu care se aplică;
- controlul respectării regulilor.

În a doua axă, indicatorii pot reflecta:

- gradul de angajare a părinţilor în activităţile copiilor;
- sprijinul acordat copiilor;
- timpul alocat pentru educaţie;
- receptivitatea la problemele copiilor;
- stările emoţionale raportate la problemele copiilor.

Explicarea stilurilor parentale şi oferirea de sugestii educative.

INTERPRETARE:

1.Dominant/dictator;

2.Perfecţionist;

3.Hiperprotector;

4. Neglijent;

5. Permisiv;

6. Eficient/ Democratic.

Stil parental	**Cum va fi copilul**
1.Dominant/ dictator- ppt (Control excesiv, acceptare redusă) Părintele dominant- este un părinte critic şi inflexibil.	• va fi ordonat, disciplinat, respectuos şi ascultător faţă de persoanele superioare şi autoritare (educatori, profesori, persoane în vârstă) dar totodată le consideră ostile ca şi pe părinţii săi și tot ceea ce va face, va face pentru că AȘA TREBUIE!; • unii devin la rândul lor dominanţi sau chiar agresivi, din dorinţa de control, de a se impune,răzbuna,datorită unor complexe de inferioritate sau pentru a fi luaţi în seamă;

	• alţii devin neîncrezători, considerând că nu sunt buni de nimic (aşa cum i-au criticat părinţii mereu), retraşi, izolaţi, timizi, timoraţi, fricoşi, cu crize de identitate. <u>Recomandări</u> υ să accepte că oricine poate greşi; υ să manifeste o mai mare flexibilitate în stabilirea regulilor, în îndeplinirea îndatoririlor; υ să pună accent pe copil, şi nu doar pe rezultatele (bune/rele) obţinute de acesta; υ să petreacă mai mult timp liber cu copilul; υ să accepte că ceilalţi sunt diferiţi în comparaţie cu el.
2. Tot un tip de parinte dominant este **Parintele Perfecţionist** (Control excesiv, acceptare redusă)	• se va simţi suprasolicitat, extenuat; • nu va comunica deschis şi sincer cu părinţii, nu-i va spune ce are pe suflet, nu-i va spune când face o greşeală, deoarece părinţii nu acceptă greşelile; • devine perfectionist din frica de a nu greşi, munceşte până la extenuare, se controlează excesiv; • cu ceilalţi va fi ori emotiv ori agresiv, critic, neiertător; • va avea impresia că oricât şi orice ar face tot nu v-ar mulţumi. <u>Recomandări</u> υ să-i permită copilului să greşească şi să gestioneze corect atât succesul cât şi eşecul υ să-şi exprime sentimentele de apreciere faţă de copil

3. Hiper-protector	• unii copii, in loc să înveţe să se descurce singuri, devin dependenţi, hiperprotectivitatea le anulează dorinţa de a se descurca singuri; • dezvoltă de obicei anxietatea de separare (nu suportă să plece părintele de lânga ei); • sunt hipersensibili şi au nevoie exagerată de afectivitate, protecţie şi aprobare din partea celorlalţi, au pretenţia să-i placă toată lumea; • alţi copii se simt sufocaţi şi recurg la acte de rebeliune, nonconformism, teribilism,facând în ciuda părintilor care le încalcă intimitatea. <u>Recomandări</u> υ să-i ofere copilului libertatea necesară vârstei υ să respecte intimitatea copilului υ să permită copilului să gestioneze sigur relaţiile cu cei de vârsta lui, intervenind doar atunci când este nevoie
4.Neglijent ppt (Lipsa controlului, lipsa acceptării-indiferenţă) Părintele neglijent- este un părinte absent, care petrece puţin timp cu copilul său. Acel părinte nu-i poate oferi copilului acceptare sau control. Nu contează care sunt sentimentele părintelui faţă de	• copilul nu mai are incredere in el, crezând că părerile lui nu contează; • va fi dependent de părerile şi ghidajul celorlalţi; • poate prelua atitudinea apatică, indiferentă a părintelui; • poate deveni uşor influenţabil in a face acte anti-sociale (s-a demonstrat că indiferenţa sau lipsa tatălui poate favoriza delincvenţa în cazul băieţilor). <u>Recomandări:</u> υsă acorde atenţie copilului, comunicând cu acesta; υsă fie disponibil şi receptiv la nevoile şi dorinţele copilului;

copil, realitatea pe care acesta din urmă o percepe este că părintele este absent.	υsă delimiteze rolul profesional de cel de părinte; υsă încerce să-şi manifeste în mod sincer şi deschis sentimentele de iubire faţă de cei apropiaţi.
5. Permisiv ppt (Lipsă control , acceptare) Părintele permisiv- este un părinte care nu deţine controlul asupra acţiunilor copilului. De asemenea, el nu este consecvent şi îi permite copilului să persiste în neascultare.	• va intelege greu rolul limitelor, regulilor, de aceea tinde să fie obraznic, agresiv, negativist, copil problemă"care nu suportă frustrarea, nici persoanele care vor să-l disciplinezeşi să impună reguli; • se va adapta greu cerintelor şi normelor şcolii şi societăţii; • va creşte nesigur, incapabil să-şi controleze emotiile, pornirile de moment şi frica; • va depăşi greu înfrângerile şi neîmplinirile; • va fi usor de decepţionat, dezamagit, putând avea dificultăţi de relaţionare inter-personală; • va fi prea opozant sau prea timid cu persoanele care vor încerca să-l domine şi să-l contrazică. Recomandări: υ să ştie când şi cum este necesar să-şi refuze copilul υ să stabilească limitele dintre rolul de părinte şi cel de prieten υ să stabileasca reguli clare, de comun acord cu copilul si consecintele care decurg din nerespectarea lor υ să manifeste consecventa in respectarea regulilor υ să existe un limbaj comun intre toti partenerii educationali (mama, tata, bunicii, educatorul)

	υ să fie ferm în stabilirea drepturilor şi responsabilităţilor copilului
6. Eficient / Democratic ppt (Control echilibrat, acceptare) Părintele eficient- este părintele care exercită asupra copiilor nivele înalte de acceptare şi control. Ei reuşesc să dezvolte în copil motivaţie şi încredere, integritate, respect pentru autoritate şi dragoste pentru Dumnezeu şi pentru semeni.	• devine independent, si invata sa işi impună singur propriile reguli şi principii(le respectă pentru că le intelege sensul şi utilitatea, nu pentru că TREBUIE); • va avea încredere în sine deoarece a învăţat din proprie experienţă că este capabil; • se va adapta uşor la cerintele societăţii; • se va raporta potrivit la un succes dar şi la o înfrângere; • îşi va dezvolta o personalitate echilibrată şi flexibilă; • va fi comunicativ, sociabil, îşi va susţine punctul devedere, îşi va percepe mai optim defectele şi calităţile.

FINALIZARE PREZENTARE PPT

Concluzii:

Indiferent de vârstă, copilul are nevoie de o ambianţă caldă, dar şi de supunere, de reguli cărora să se conformeze, stabilite în acord cu părinţii. Cumpătarea este măsura tuturor lucrurilor; o dozare optimă a căldurii afective şi a autorităţii părinteşti este premisa unei bune adaptări a copilului.

SUGESTII GENERALE PENTRU PĂRINŢI

- Construiţi o relaţie bazată pe încredere şi afecţiune

cu copilul.

- Asiguraţi-vă că cel mic este cât mai mult timp supravegheat. Monitorizaţi contactul copilului cu media, cu anturajul.
- Oferiţi modele de comportament. Copiii învaţă mai mult prin imitarea de modele.
- Stabiliţi reguli clare şi urmăriţi respectarea lor.
- Dezvoltaţi o relaţie armonioasă. Oferiţi un mediu călduros şi protector copilului.

Ambianţa familială este hotărâtoare pentru modul în care copilul îşi fundamentează concepţia despre lume şi viaţă. Felul de a fi al părinţilor va constitui un model pentru copil.

EXERCIŢIU FINAL- SITUAŢIE PROBLEMĂ

Familia este în vacanţă. La o benzinărie, băiatul de 6 ani fură un pachet de gumă. După ce mergi 10 km, afli că băiatul nu a plătit guma. Cum procedezi?

Părintele neglijent- se rezumă doar la vorbe, fără a aplica vreo corecţie: îi spune copilului că a fura este greşit şi nu trebuie să mai fure niciodată

Parintele permisiv- Face haz de intamplare si spune ca nu-i nimic, se mai intampla, in fond si el a facut lucruri de genul acesta cand era de varsta copilului

Părintele dominant- critică, nu oferă soluţii, aplică corecţia

Părintele eficient- Îl face pe copil responsabil de acţiunea sa. Conduce înapoi la magazinul de unde s-a furat guma, tatăl plăteşte iar copilul va lucra acasă pentru a plăti guma mai mult decât aceasta valora.

III. ÎNCHEIERE

Se va citi o scurtă poveste terapeutică: „Povestea creionului”.

EVALUARE:

Se va aplica părinţilor un chestionar cu scopul aprecierii de către aceştia a beneficiilor/ punctelor tari/ punctelor slabe programului parcurs, din perspectiva fiecăruia dintre ei.

Se vor face fotografii pe parcursul desfăşurării activităţii.

Se va realiza un portofoliu cu produsele activităţii desfăşurate.

ANEXA 1

TEST „STILURI PARENTALE”

SUNTEŢI UN PĂRINTE CARE:

1.STIL _____

- vrea neapărat ca în familie să fie respectat întocmai iar acţiunile şi deciziile lui să nu fie comentate;
- îi cere copilului să respecte cu stricteţe, fără comentarii, regulile impuse;
- la cea mai mică greşeală, aplică o pedeapsă;
- formulează cerinţele în genul: “trebuie să faci asta pentru că aşa spun eu”, fără să explice prea mult de ce cere acel lucru;
- în general nu ţine prea mult cont de plângerile, comentariile copilului iar acesta nu are drept la replică şi nu prea are de ales;
- gândeşte şi hotăreşte în locul copilului;
- recurge uneori la pedepse fizice (bătaie).

Scor total: ____

2. STIL_____

- vrea să obţină un copil perfect: ascultător, cuminte, curajos, vorbăreţ, politicos, bun la toate materiile, să nu se certe cu nimeni, să nu greşească faţă de nimeni;
- nu acceptă să audă nimic rău de copilul lui, ci numai laude;
- critică mereu, mai mult decât laudă;
- îi oferă mereu pe alţii ca exemple şi-i cere să fie ca ei;
- nu este atent prea mult la ce-i place copilului, ce simte sau preferă acesta, ci contează să facă ceea “ce trebuie”, “cum trebuie” şi să fie cel mai bun;
- chiar dacă copilul are o performanţă bună în ceea ce face, îi spune că “se poate şi mai bine”;
- îi cere copilului să facă ceea ce nici măcar el nu reuşeşte.

Scor total: ___

3. STIL_____

- este atent la nevoile copilului şi se dedică educaţiei lui;
- manifestă contact excesiv (fizic şi social) cu copilul, ce constă în prelungirea îngrijirii şi serviciilor prestate de către părinte, la vârsta la care copilul ar trebui să înceapă să se îngrijească singur (părintele face totul în locul lui);
- îi sugerează copilului cu cine să se împrietenească şi cu cine nu, îl urmăreşte şi supraveghează peste tot, să nu păţească ceva, rezolvă problemele în locul copilului;
- îşi încurajează copilul să-i ceară ajutor în orice situaţie;
- intervine violent, făcând personal dreptate copilului aflat în dificultate;
- nu-i va spune când face o greşeală ca să îl protejeze şi să nu-l supere;
- când copilul are vreo supărare, vina o au ceilalţi.

Scor total: ____

4. STIL_____

- neglijează frecvent copilul;
- nu manifestă afecţiunea suficientă faţă de copil;
- nu implică copilul în activităţile zilnice, nu-i cere ajutorul;
- nu-i aplică pedepse aspre, dar nici recompense;
- nu impune interdicţii;
- nu îşi exprimă aşteptările pe care le are faţă de copil;
- este foarte mulţumit când copilul este cuminte şi să nu-i face probleme.

Scor total: ____

5. STIL_____

- respecta în tocmai drepturile copilului;
- se consultă cu copilul când ia o decizie;
- este interesat de activităţile copilului;
- este afectuos, îşi alintă mereu copilul şi îi satisface orice dorinţă deoarece cedează în faţa copilului şi nu prea poate să-i spună NU, din cauza acestui lucru, părintele este şantajat şi manipulat uşor;
- foarte rar îşi pedepseşte copilul;
- nu suportă să-şi vadă copilul plângând sau supărat şi face orice doar să nu mai fie aşa;
- în cazul unei boacăne, tinde să acorde dreptate copilului şi să creadă că ceilalţi au fost de vină, apărându-şi copilul, chiar dacă este vinovat.

Scor total: ____

6.STIL_____

- respectă drepturile copilului şi stabileşte reguli ce trebuie respectate de toţi membrii familiei;
- când impune o regulă, precizează scopul şi utilitatea acesteia şi stabileşte o penalizare în cazul nerespectării, cât şi o răsplată în cazul îndeplinirii regulilor;
- este consecvent în aplicarea recompenselor şi pedepselor,se tine de cuvânt;
- recompensele şi pedepsele le negociază cu copilul;
- este flexibil, indulgent, deschis spre nou, spre colaborare;
- este suficient de autoritar pentru a-l face pe copil să-l asculte, dar fără să primească resentimente din partea copilului (copilul face ce i se cere pt. că înţelege că aşa e bine, nu doar pentru că aşa a zis părintele);
- acordă copilului dreptul de a spune ce nu-i convine, ce-l deranjează, cu ce nu este de acord, ce-şi doreşte.

Scor total: ____

ANEXA 3: FIŞA DE EVALUARE

1.Enumeraţi aspecte pozitive ale activităţii:

.....
.....
.....
.....

.....
.....

2.Enumeraţi aspecte negative ale activităţii:

.....
.....
.....
.....
.....
.....

3.În ce moment al activităţii aţi întâmpinat dificultăţi?

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

4.Apreciaţi gradul dumneavoastră de implicare în activitate, pe o scală de la 1 la 10

(1–mplicare minimă; 10–implicare maximă):

1_____2_____3_____4_____5_____6_____7_____8_____9_____10

5.Propuneri pentru următoarea activitate:

.....
.....
.....
.....
.....

BIBLIOGRAFIE

Andrei, Cristian; Ciolompea, Teodora; Niculae, Ioana; Stoica, Denisa; Şerban, Mihai – „Manual pentru părinţi”, Bucureşti, 2002, broşură organizaţia „Salvaţi Copiii”

Cosmovici, Andrei –„Psihologie şcolară”, Editura Polirom, Iaşi, 2000

Dolean, Ioan - “Meseria de părinte”, Editura Aramis, Bucureşti, 2009

Ministerul Educaţiei şi Cercetării;UNICEF –Reprezentanţa în România- “Educaţia părinţilor” –Editura MarLink, Bucureşti , 2006

Organizaţia “Salvaţi Copiii” (Bucureşti)- “Ghid pentru dezvoltarea relaţiilor sănătoase între părinţi şi copii : o abordare pozitivă, bazată pe respectarea drepturilor copiilor “

-Editura Speed promotion, Bucureşti, 2012

Stan, Emil –„Managementul clasei”, Editura Aramis, Bucureşti, 2003

Vrasmaş, Ecaterina- “Intervenţia socioeducaţională ca sprijin pentru părinţi”, Editura Aramis, Bucureşti, 2008

SMURD

TIMPUL PETRECUT
CU FAMILIA
ESTE PRETIOS!

PROIECT DE ACTIVITATE VIZÂND CONSILIEREA PĂRINȚILOR PREȘCOLARILOR

PROIECT DE ACTIVITATE VIZÂND CONSILIEREA PĂRINŢILOR PREȘCOLARILOR

Data: 22.03.2016.

Grădinița cu Program Prelungit Nr. 30, Mun. Ploiești

Cadru Didactic: Ghiță Elena Adina

SCOP: Identificarea dificultăților pe care părinții le întâmpină în comunicarea cu proprii copii.

LEGITIMITATE: răspunde nevoii de a asigura copiilor un climat psihic adecvat dezvoltării.

GRUP ŢINTĂ: părinții preșcolarilor grupei mari din cadrul Grădiniței cu Program Prelungit Nr. 30, Mun. Ploiești.

TEMA: Agresiunea emoțională

OBIECTIVE VIZATE:

- Informarea părinților cu privire la tipurile de agresiune emoțională pe care le comit față de proprii copii;
- Dezvoltarea capacității părinților de a comunica corect și constructiv cu copii;
- Stimularea interesului părinților în găsirea unor comportamente adecvate în diferite situații.

METODE DE LUCRU:

Dezbaterea, comunicarea, jocul de rol, exerciții-joc, problematizarea.

MIJLOACE/MATERIALE UTILIZATE:

Posituri, coli de scris, mini planșe cu diferite mesaje, bilețele ce cuprind diferite situații de interpretat, markere de diferite culori, lucrări de specialitate.

SPAŢIUL: Sala de grupă (grupa mare1)

DURATA: 1 Oră

Semestrul al II-lea

An școlar 2015-2016

FACTORII IMPLICAȚI: Reprezentanți ai Consiliului Local

CONȚINUTUL ACTIVITĂȚII:

Introducere: Se realizează printr-o scurtă discuție introductivă în care se prezintă proiectul "O primărie căreia îi pasă", ce are ca finalitate activitatea ce tocmai urmează a fi derulată. De asemenea se prezintă persoanele prezente din partea Consiliului Local. În ceea ce privește aranjazarea mobilierului acesta va fi în formă de "U" pentru a permite o interrelaționare mai bună. În continuare prin metoda brainstorming se face trecerea spre derularea propriu zisă a introducerii activității. În acest moment al activității li se cere părinților să scrie pe postipurile aflate pe mese motivele sincere pentru care au dorit să aibe copii. Aceste motive după ce sunt scrise, se vor afișa pe o tablă magnetică. Biletele sunt anonime tocmai pentru ca motivele să fie sincere. Odată cu citirea se și dezbat părerile participanților. Pe această cale se face trecerea la desfășurarea activității, anunțându-se tema și obiectivele propuse.

Cuprins: Prima etapă a activității presupune formarea a șase echipe alcătuite din doi membrii voluntari din rândul părinților în scopul interpretării unui joc de rol. Unul din părinți va fi copilul, iar celălalt părintele lui. În cadrul jocului de rol persoana care are rolul de părinte trebuie să interpreteze o situație scrisă pe un bilețel, iar părintele ce interpretează rolul copilului va trebui să spună ce simte în situația dată. Copilul va avea pe spate lipită o foaie pe care scrie ce spun specialiștii că simte copilul în situația dată. Situațiile vor reprezenta exemple din viața de zi cu zi a părinților alături de copii și au rolul de a depista tipurile de agresiune emoțională ce se exercită asupra copilului. După fiecare interpretare vor avea loc dezbateri, se vor trage concluzii, iar părinții vor reflecta asupra propriilor acțiuni. Numărul exercițiilor joc este șase. De asemenea se urmărește ca după fiecare joc de rol să se specifice care vor fi consecințele pe termen lung asupra copilului. Situațiile ce vor fi date spre interpretare sunt următoarele:

1. "Părintele dă o sarcină copilului, după care îl întrerupe spunându-i că face el în locul lui."
2. "Suntem într-un magazin, copilul dorește o jucărie, iar părintele îl atenționează să nu strice jucăria (ca pe cea de data trecută)."

3. “Părintele își trimite copilul la joacă cu trei jachete, deși afară este cald, iar ceilalți copii au o singură jachetă.”
4. “Ne-am sacrificat pentru tine, cine ar fi făcut ceea ce am făcut noi pentru tine?”.
5. “Părintele își manifestă grija față de copil să nu cadă de la geam: Mișca-te de acolo că îți rup picioarele.”
6. “Copile ascultă-mă: nu este nimeni pe lumea asta care să te iubească mai mult ca mine.”

Exemplele mai sus menționate au fost alese ca fiind cele mai des întâlnite în cazul agresiunii emoționale și de care părinții nu sunt conștienți că le realizează. De aceea se evidențiază părinților că este bine indiferent de situație să își păstreze calmul, să analizeze foarte bine gesturile, vorbele pe care le folosesc pentru că utilizate în mod regulat ele afectează pe termen lung copilul, conturându-i o personalitate ce nu se poate integra în societate. Copilul trebuie să simtă că iubirea este necondiționată și să învețe cum să gândească. Pe parcursul desfășurării activității se urmărește gradul de interes al părinților și dacă aceștia se regăsesc în situațiile exemplificate.

Încheierea: se realizează prin emiterea unor concluzii în special din partea părinților în urma desfășurării activității și a situațiilor interpretate. De asemenea se cer propuneri de teme pentru viitoare întâlniri.

EVALUAREA: se realizează printr-un chestionar aplicat părinților cu scopul aprecierii de către aceștia a punctelor tari și slabe ale programului parcurs.

FOTOGRAFII DIN TIMPUL ACTIVITĂŢII CU PĂRINŢII

2L
PRICE
Ciao

2L
PRICE
Ciao

2L SUPER PRICE
Ciao

2L SUPER PRICE
Ciao

PRICE
Ciao

PROIECT EDUCATIONAL

„ O PRIMĂRIE CĂREIA ÎI PASĂ ’’

ISSN 2457-4317

ISSN-L 2457- 4317

PRIMĂRIA MUNICIPIULUI PLOIEŞTI

PROIECT DE ACTIVITATE

VIZÂND CONSILIEREA PĂRINŢILOR PREŞCOLARILOR

ÎMPREUNĂ CONSTRUIM CEI 7 ANI DE ACASĂ…

GRĂDINIŢA CU PROGRAM PRELUNGIT SCUFIŢA ROŞIE PLOIEŞTI

PROFESOR ÎNVĂŢĂMÂNT PREŞCOLAR MIHALCEA LARISA MARILENA

DIRECTOR ANDRONACHE GHEORGHIŢA

SCOP: Sprijinirea părinţilor în recunoaşterea nevoilor copilului şi a rolului familiei în dezvoltarea socio-emoţională a copilului.

LEGITIMITATE: Răspunde nevoilor de a asigura copiilor un climat psihic adecvat dezvoltării.

GRUP ŢINTĂ: părinţii preşcolarilor grupei mari din Grădiniţa Scufiţa Roşie

FORMA DE ACTIVITATE: frontal, în grup, în grupuri mici

OBIECTIVE VIZATE:

- Stimularea interesului părinţilor în dezvoltarea socio-emoţională a copiilor,
- Informarea părinţilor cu privire la reguli de comunicare, relaţionare privind formarea imaginii de sine pozitive la copilul preşcolar .
- Dezvoltarea capacităţii părinţilor de a stimula în mod creativ personalitatea copilului.

METODE DE LUCRU: dezbaterea, discuţiile în grup, exerciţii-joc, problematizarea, activităţi creative.

MIJLOACE/MATERIALE UTILIZATE: audio-vizuale, fişe individuale, markere de diferite culori, coli mari de scris, lucrări de specialitate, chestionare.

SPAŢIU: Sala de grupă

DURATA: 1 oră, sem. al II-lea, an şcolar 2015-2016

FACTORI IMPLICAŢI: Reprezentanţi ai comunităţii locale

CONŢINUTUL ACTIVITĂŢII:

INTRODUCERE:

Educatoarea şi părinţii asigură condiţiile pentru o bună desfăşurare a activităţii. Fiecare persoană primeşte un ecuson pe care îşi notează numele pe care doreşte să-l folosească în timpul activităţii. Părinţii sunt rugaţi să se prezinte.

Grupul a stabilit şi a negociat regulile după care îşi va desfăşura activitatea:

”Să respectăm părerile celorlalţi !

Să nu criticăm !

Atacul la persoană este strict interzis !

Să ne acceptăm !

Să fim sinceri!”

CUPRINS:

Pentru început, se realizează un exerciţiu de încălzire: „De aceeaşi parte a drumului”- se aşează o bucată de sfoară , care reprezintă un drum. Vor fi numite diferite calităţi, iar părinţii care au aceste calităţi vor trece de partea dreaptă a drumului, iar cei care nu le au vor trece de partea stângă a drumului. Părinţii trec de partea dreaptă a drumului, dacă: le place să cânte, locuiesc aproape de şcoală, sunt obosiţi, fumează. La sfârşitul acestui exerciţiu, sunt întrebaţi dacă au fost de aceeaşi parte a drumului tot timpul aceleaşi persoane. Acest exerciţiu scoate în evidenţă faptul că oamenii au între ei asemănări şi deosebiri şi că suntem fiecare unici.

Prin poemul „Copiii învaţă ceea ce trăiesc’’ al lui Dorothy Law Nolte, se prezintă importanţa climatului familial şi rolul acestuia în dezvoltarea copilului.

Copiii învaţă ceea ce trăiesc(1954)

Dacă trăiesc în critică şi cicăleală, copiii învaţă să condamne;
Dacă trăiesc în ostilitate, copiii învaţă să fie agresivi;
Dacă trăiesc în teamă, copiii învaţă să fie anxioşi;
Dacă trăiesc înconjuraţi de milă, copiii învaţă autocompătimirea;
Dacă trăiesc înconjuraţi de ridicol, copiii învaţă să fie timizi;
Dacă trăiesc în gelozie, copiii învaţă să simtă invidia;
Dacă trăiesc în ruşine, copiii învaţă să se simtă vinovaţi;
Dacă trăiesc în încurajare, copiii învaţă să fie încrezători;
Dacă trăiesc în toleranţă, copiii învaţă răbdarea;
Dacă trăiesc în laudă, copiii învaţă preţuirea;
Dacă trăiesc în acceptare, copiii învaţă să iubească;

Dacă trăiesc în aprobare, copiii învaţă să se placă pe sine;

Dacă trăiesc înconjuraţi de recunoaştere, copiii învaţă că este bine să ai un ţel;

Dacă trăiesc împărţind cu ceilalţi, copiii învaţă să fie generoşi;

Dacă trăiesc în onestitate, copiii învaţă respectul pentru adevăr;

Dacă trăiesc în corectitudine, copiii învaţă să fie drepţi;

Dacă trăiesc în bunăvoinţă şi consideraţie, copiii învaţă respectul;

Dacă trăiesc în siguranţă, copiii învaţă să aibă încredere în ei şi în ceilalţi;

Dacă trăiesc în prietenie, copiii învaţă că e plăcut să trăieşti pe lume.

Părinţii primesc fişa cu textul iar ei pe baza acestuia vor sublinia cu verde cuvântul ce defineşte comportamentul potrivit pe care îl au faţă de copii, iar cu roşu cuvântul ce defineşte comportamentul nepotrivit pe care îl au faţă de copii.

Părinţii , în calitate de primii educatori ai copiilor impun respect , stimă , iubire profundă , prin superioritatea conduitei lor . Dacă în faţa unei greşeli grave , comisă de copil , parintele se manifestă ca un bun sfătuitor, acordându-i încredere, sugerându-i soluţii acceptabile ca valoare morală , în raport cu vârsta şi cu particularitaţile psihoindividuale , atunci se va crea climatul necesar cultivării sincerităţii , a răspunderii faţă de propriile fapte.

Părinţii sunt împărţiţi în 2 grupe: Părinţii si Copiii.

Vor realiza afişe cu următoarele titluri:

„Ce aşteptări am ca părinte de la copilul meu preşcolar’’

„Ce aşteptări am ca preşcolar de la părintele meu’’.

Se va discuta pe baza răspunsurilor.

Urmează prezentarea nevoilor emoţionale ale copilului şi se discută pe baza acestora.

ÎNCHEIEREA se realizează prin emiterea unor concluzii, în special din partea părinţilor, în urma desfăşurării activităţii şi a situaţiilor interpretate.

EVALUAREA: se realizează printr-un chestionar aplicat părinţilor cu scopul aprecierii de către aceştia a punctelor tari şi slabe ale programului parcurs.

ANEXE

RELATIA **GRADINITA-FAMILIE-COMUNITATE (PRIMARIE)**
IN DEZVOLTAREA SOCIO-EMOTIONALA A COPILULUI

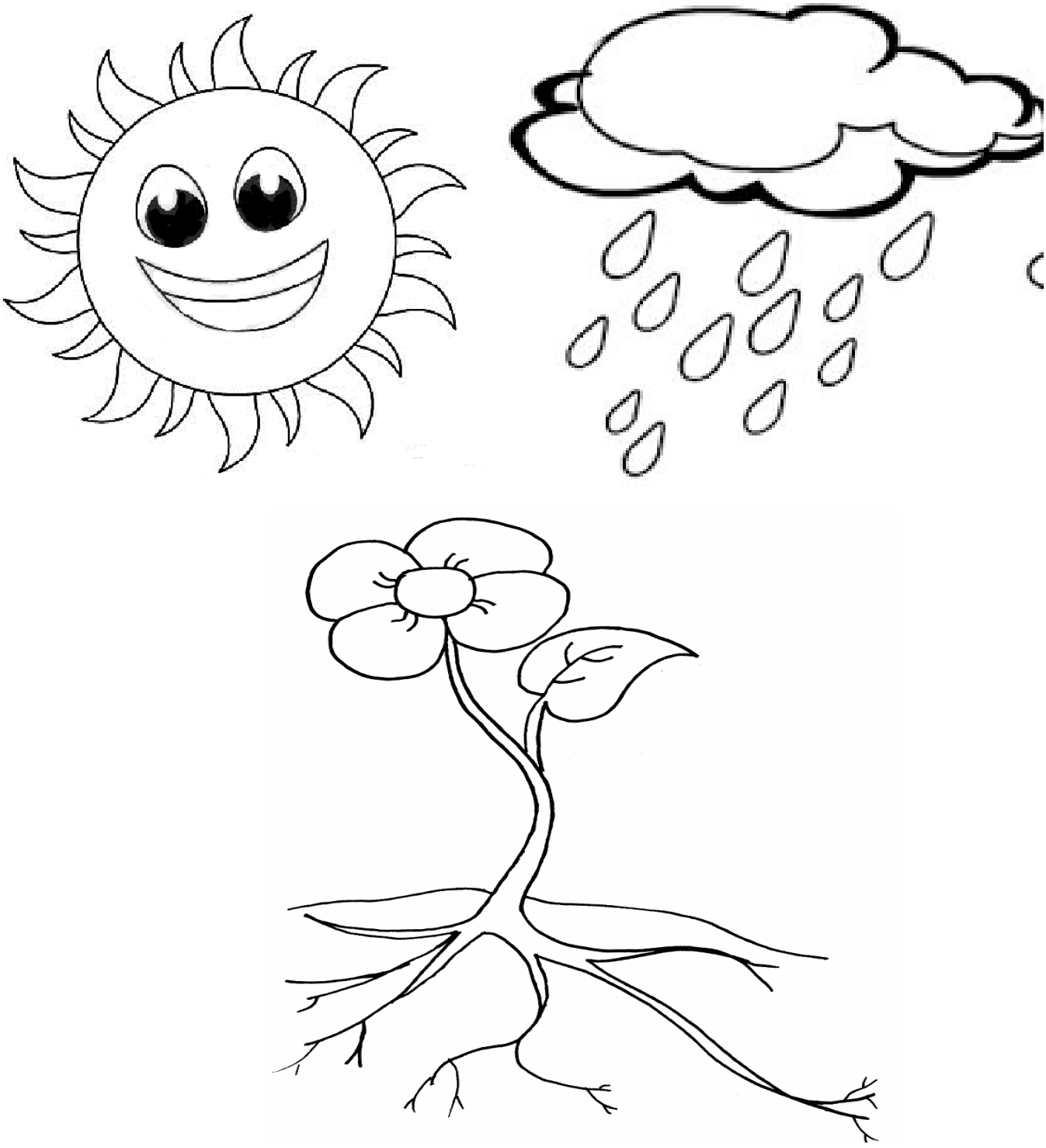

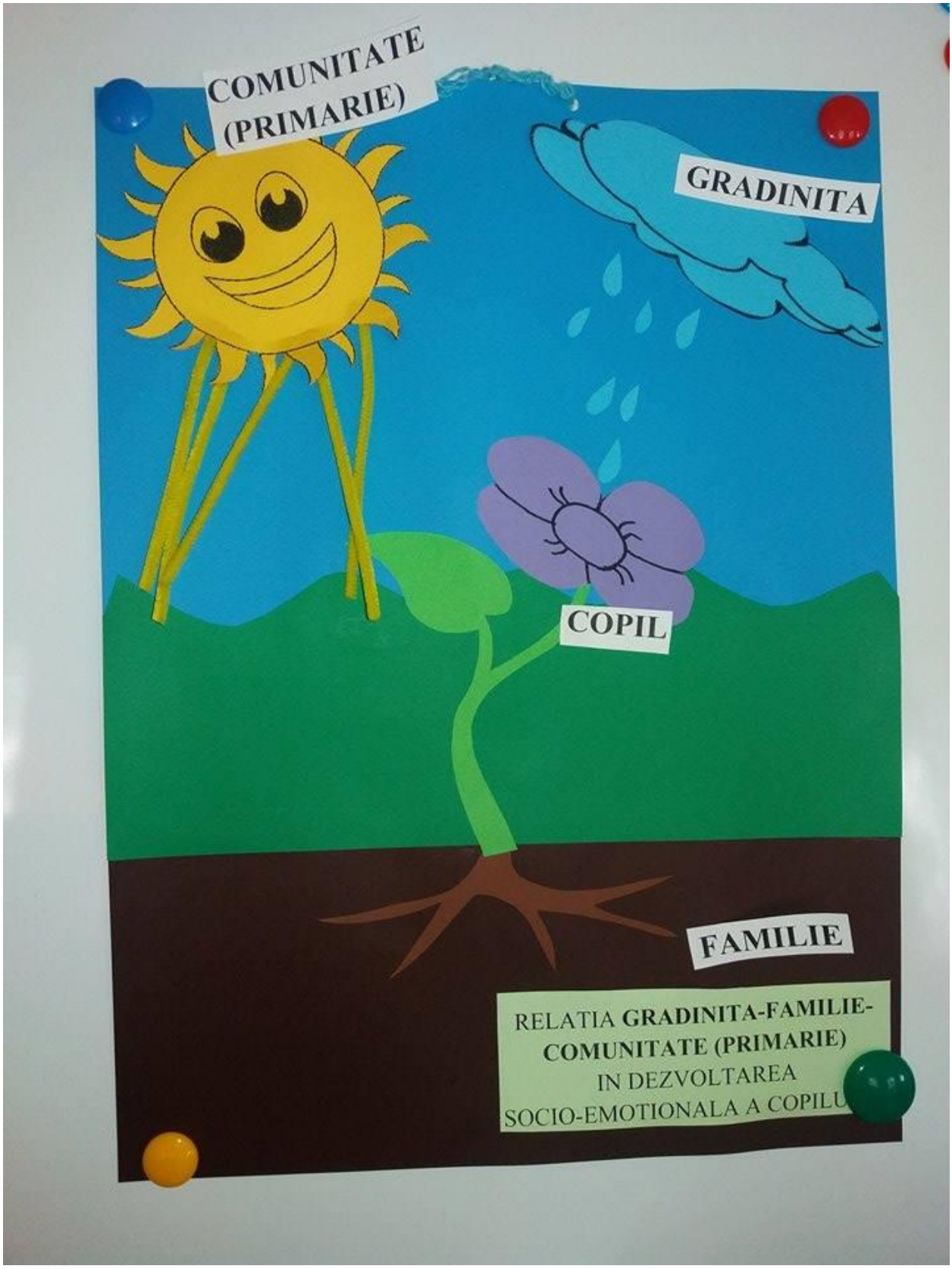
COMUNITATE
(PRIMARIE)
GRADINITA
COPIL
FAMILIE
RELATIA GRADINITA-FAMILIE-
COMUNITATE (PRIMARIE)
IN DEZVOLTAREA
SOCIO-EMOTIONALA A COPILU

Copiii învaţă ceea ce trăiesc *(*Dorothy Law Nolte- *1954)*

Dacă trăiesc în critică şi cicăleală, copiii învaţă să condamne;
Dacă trăiesc în ostilitate, copiii învaţă să fie agresivi;
Dacă trăiesc în teamă, copiii învaţă să fie anxioşi;
Dacă trăiesc înconjuraţi de milă, copiii învaţă autocompătimirea;
Dacă trăiesc înconjuraţi de ridicol, copiii învaţă să fie timizi;
Dacă trăiesc în gelozie, copiii învaţă să simtă invidia;
Dacă trăiesc în ruşine, copiii învaţă să se simtă vinovaţi;
Dacă trăiesc în încurajare, copiii învaţă să fie încrezători;
Dacă trăiesc în toleranţă, copiii învaţă răbdarea;
Dacă trăiesc în laudă, copiii învaţă preţuirea;
Dacă trăiesc în acceptare, copiii învaţă să iubească;
Dacă trăiesc în aprobare, copiii învaţă să se placă pe sine;
Dacă trăiesc înconjuraţi de recunoaştere, copiii învaţă că este bine să ai un ţel;
Dacă trăiesc împărţind cu ceilalţi, copiii învaţă să fie generoşi;
Dacă trăiesc în onestitate, copiii învaţă respectul pentru adevăr;
Dacă trăiesc în corectitudine, copiii învaţă să fie drepţi;
Dacă trăiesc în bunăvoinţă şi consideraţie, copiii învaţă respectul;
Dacă trăiesc în siguranţă, copiii învaţă să aibă încredere în ei şi în ceilalţi;
Dacă trăiesc în prietenie, copiii învaţă că e plăcut să trăieşti pe lume.

- ***Subliniaţi cu verde cuvântul ce defineşte comportamentul potrivit pe care îl aveţi faţă de copiii dumneavoastră, iar cu roşu cuvântul ce defineşte comportamentul nepotrivit pe care îl aveţi faţă de copiii dumneavoastră .***

„Ce aşteptări am ca părinte de la copilul meu preşcolar’’

„Ce aşteptări am ca preşcolar de la părintele meu’’.

PENTRU O COMUNICARE EFICIENTA CU COPILUL TAU...

1. Începe discuția pe un ton calm.
2. Așază-te la nivelul lui, nu vorbi de sus.
3. În timp ce-i explici, atinge-l cu bunăvoință și tandrețe.
4. Privește-l mereu în ochi și roagă-l și pe el să facă la fel.
5. Păstrează-ți mintea limpede și tonul blând și evită dramatizările: "Nu pricepi niciodată nimic" sau "M-am săturat".
6. De fiecare dată abordează un singur subiect.
7. Lasă-l și pe el să vorbească dacă vrea.
8. Încearcă să-i pui întrebări să-ți explice de ce a făcut sau nu a făcut acel lucru.
9. Încurajează-l să-și recunoască greșeala și recompensează-l cu o pedeapsă mai blândă.
10. Nu pune etichete: "Ești leneș/obraznic/neascultător/enervant!" ci mai degrabă spune "Ar/n-ar fi trebuit să faci așa", "Trebuie să..."
11. Nu-l pedepsi de la prima abatere pentru greșelile frecvente. Atenționează-l că dacă va mai repeta greșeala va fi pedepsit și explică-i clar pedeapsa. Asigură-te că te ascultă și că a înțeles. Dacă o repetă, aplică pedeapsa FĂRĂ nici o discuție.

CHESTIONAR

VA ROG SA COMPLETATI:

- IN CE MASURA ACTIVITATEA A RASPUNS ASTEPTARILOR DUMNEAVOASTRA?

  *MARE
  *MICA
  *DELOC
- IN TIMPUL ACESTEI ACTIVITATI AM INVATAT CA……
  ……
  ……
  ……
- DUPA ACEASTA ACTIVITATE VOI EVITA SA……
  ……
  ……
  ……
- MI-AR PLACEA SA MAI PARTICIP LA ASTFEL DE ACTIVITATI
  DA
  NU
- PROPUNETI O TEMA PENTRU ACTIVITATILE VIITOARE……
  ……
  ……...
  ……
  ……

PROIECT DE ACTIVITATE VIZÂND CONSILIEREA PĂRINȚILOR PREȘCOLARILOR

PROF.ÎNV.PREȘC.: OLTEANU MARIANA

GRĂDINIȚA STEP BY STEP CU PP ȘI PN "LICURICI" PLOIEȘTI

PROIECT ACTIVITATE VIZÂND CONSILIEREA PĂRINȚILOR PREȘCOLARILOR

<u>Părinții buni alimentează corpul, părinții inteligenți alimenteaza personalitatea</u>

SCOP: Sprijinirea părinților în a-și consolida legăturile și relațiile cu copiii, pentru a le hrăni etapele cunoașterii.

LEGITIMITATE: răspunde nevoilor de a afla cât mai multe lucruri despre lumea din jurul lor.

GRUP ȚINTĂ: părinți, bunici ai preșcolarilor grupei mijlocii PN din cadrul Grădiniței Step by Step cu PP și PN „Licurici" Ploiești.

FORMĂ DE ACTIVITATE: frontală, de grup, individual.

OBIECTIVE VIZATE:

- Informarea părinților cu privire la necesitatea de a dialoga cu copilul său ca niște prieteni;
- Dezvoltarea capacității părinților de a oferi copiilor răspunsuri cât mai simple, cât mai clare și mai ușor de înțeles;
- Stimularea interesului părinților în găsirea celor mai bune strategii în vederea lărgirii orizontului de cunoaștere al copiilor în dobândirea de către aceștia a unor deprinderi intelectuale.

METODE DE LUCRU: conversația, explicația, expunerea, exercițiul, prezentare filmuleț

MIJLOACE/MATERIALE UTILIZATE: fișe individuale, fișe de evaluare, videoproiector, post-it-

uri, foi, carioci, suport pentru fixare

SPAȚIU: sala de grupă

DURATA: 1 oră / sem. al II-lea / an școlar 2015-2016

FACTORI IMPLICAȚI: reprezentanți ai comunității locale, reprezentanți ai ISJ PH – specialitatea educatoare, director grădiniță, cadre didactice, părinți, bunici.

CONȚINUTUL ACTIVITĂȚII:

Introducere

Pornind de la ideea că destinul omului are la bază deopotrivă influența unui bun educator și a familiei sale, m-am gândit să organizez această întâlnire cu dumneavoastră din dorința de a îmbunătăți relația grădiniță-familie, familie-copil, de a vă iniția în probleme psihopedagogice, de a vă acorda ajutor în educarea copiilor, de a vă stimula în a cunoaște particularitățile de vârstă ale copilului și cum să procedați în a hrăni etapele cunoașterii

Copilul are nevoie să afle cât mai multe despre lumea din jurul lui, despre ce se întâmplă.

Este vârsta "de ce-urilor″ și a primilor pași în formarea sa ca un adult instruit, educat, responsabil.

Cuprins

Tema activității de astăzi este **"Părinții buni alimentează corpul, părinții inteligenți alimentează personalitatea″**.

Personalitatea copilului se definește în timp și trece ca un vas de lut, din mână în mână pentru ca fiecare din creatorii ei, educatori, învățători, profesori, familie,să o sporească.

Voi aborda astăzi câteva dintre laturile personalității:

- **TIMIDITATEA** – Deși se consideră că ar fi o trăsătură de personalitate, psihologii sunt de părere că un copil devine timid când se află într-o perioadă de adaptare la un mediu nou, din cauza greșelilor părinților în educarea lui, ori când se află în preajma unei persoane necunoscute sau care nu îi place.

Când este vorba de copiii mici, timiditatea se confundă cu anxietatea socială.

De fapt, un prichindel timid este foarte sensibil, mereu atent la detalii cuvintele,intonația, gesturile celorlalți. Din acest motiv, el are nevoie de timp și spațiu pentru a cunoaște și a căpăta încredere în noile cunoștințe – altfel spus, pentru a se adapta la o situație nouă.

Iar pentru asta, când intră în contact cu persoane necunoscute, ori se implică într-o activitate nouă, are nevoie de încurajare și sprijin din partea celor apropiați și a educatorului.

În schimb, un copil cu anxietate socială nu suportă prezența altor persoane, Fie ei copii, fie adulți, nu se implică în activitățile celorlalți. Ca părinte, nu prea ai cum să-ajuți, asta o poate face doar un psiholog.

EXERCIȚIU PĂRINȚI !

Le voi prezenta părinților o situație (la serbare copilul vine în față și se încurcă când recită poezia), iar ei va trebui să stabilească care sunt reacțiile dumnealor după acest episod, cum anume procedează cu copiii lor.

CONCLUZII:

1. Nu criticați copilul !
2. Spune-i "BRAVO″ ! Data viitoare o vei spune și mai frumos !
3. Lăudați orice reușită oricât de neînsemnată ți s-ar părea !
4. Nu-l ironizați, nu râdeți niciodată de el, ci doar împreună cu el !
5. Profitați de orice ocazie pentru a-l determina să exerseze lupa cu timiditatea !

- **CREATIVITATEA –** Poate fi văzută nu numai ca o trăsătură de personalitate, ci și ca un mod de a gândi.

Există multiple posibilități de formare a personalității creative. Consider că una dintre cele mai eficiente la vârsta mică este dezvoltarea creativității prin activitățile manuale. În jurul nostru se găsesc multe materiale, copiii le descoperă și încep să se exprime prin artă cu mult înainte de a începe să vină la grădiniță.

Vom observa foarte ușor că ele sunt utilizate într-un mod specific copilăriei.

EXERCIȚIU PĂRINȚI !

1. Recunoașteți desenele copiilor dumneavoastră și spuneți câteva cuvinte

despre acestea.

2. Exemplificați metode de lucru cu copilul pe această temă.

CONCLUZII:

1. Este bine să le dăm de lucru, să stăm tot timpul aproape de ei.
2. Timpul pe care îl acordați copilului dumneavoastră este un dar. Timpul înseamnă a desfășura o activitae împreună, cunoscând astfel mai bine copilul, împărtășind gândurile și sentimentele.
3. Lăsați copilul să exploreze și să utilizeze ideile sale originale !
4. Evitați în general să cereți copiilor să copieze diferite modele !
5. Garantați libertatea copilului lăsându-l să greșească și să învețe făcând unele lucruri !
6. Părinții sunt cheia capacităților copiilor de a învăța și de a reuși în toate direcțiile.
7. Lectura împreună cu un adult are o deosebită importantă în obținerea rezultatelor bune la școală și ajută în dezvoltarea abilităților de învățare.
8. Ascultarea de povești, povești scurte respectând particularitățile de vârstă contribuie la educarea preșcolarilor, la dezvoltarea generală a personalității lor.

- **EDUCAȚIE FIZICĂ –** Contribuția importantă la formarea trăsăturilor de personalitate

Educația fizică favorizează prin excelență apariția stărilor affective pozitive, stări care-și pun amprenta asupra întregii personalități.

Prin conținutul și modul de desfășurare, exercițiile fizice și sportul contrinuie la formarea și stabilizarea unor trăsături de caracter.

Competițiile sportive contribuie al educarea spiritului de echitate, a respectului și a stimei față de partener sau adversar, a sentimentului de prietenie, a spiritului cooperant, a atitudinii disciplinare. Nu este exclusă însă ăosibilitatea apariției și manifestării în aceste activități a unor atitudini morale negative, cum ar fi egoismul, individualismul, disprețul față de adversar, îngâmfarea.

Ele pot fi prevenite prin măsuri educative inițiate și conduse de către educatoare.

În structura de ansamblu a personalității umane putem include și deprinderile igienico-sanitare. Acestea se referă la igiena corporală (spălare, îngrijire), la igiena sălii de grupă (curățenie, aerisire, înviorare), la igiena alimentației.

În concluzie, educația fizică contribuie la înfăptuirea unității biopsihice a personalității umane prin dezvoltarea fiecărei componente a acestei unități și asigurarea unei armonii între ele.

* **Se prezintă părinților un filmuleț despre importanța educației fizice în viața copilului și au loc dezbateri pe acestă temă.**

CONCLUZII:

1. Impulsionați-vă copiii să iubească mișcarea și să practice un sport și oferiți-le lecții de viață prin intermediul sportului !
2. Dați exemplu personal și apucați-vă voi înșivă de sport !

*** Jocuri cu părinții: Oglinda și reflexia din oglindă.**
Joc "Baloanele colorate".

La final, părinții au învățat că cei mici sunt asemenea unor baloane multicolore**,** jucăuși, plini de surprize, dar și sensibili.

Ca să se înalțe e bine să avem încredere în ei, să-i încurajăm, să le dezvoltăm personalitatea și să le dăm libertatea de a zbura (grădiniță, școală, societate, în viață) pentru a-și manifesta propriul potențial.

Încheiere: impresii ale părinților materializate în jurnalul grupei.

EVALUARE: album cu fotografii din timpul activității.

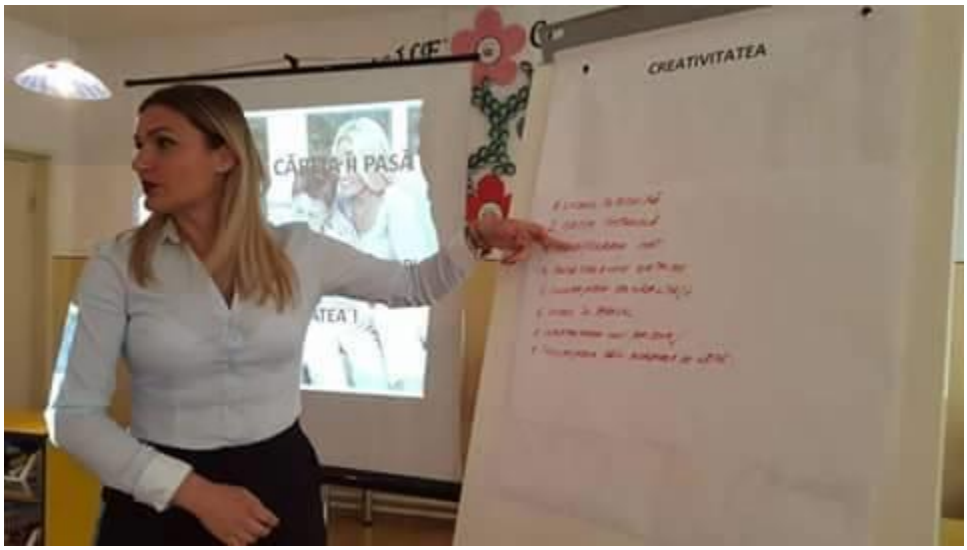
CREATIVITATEA

CREATIVITATEA

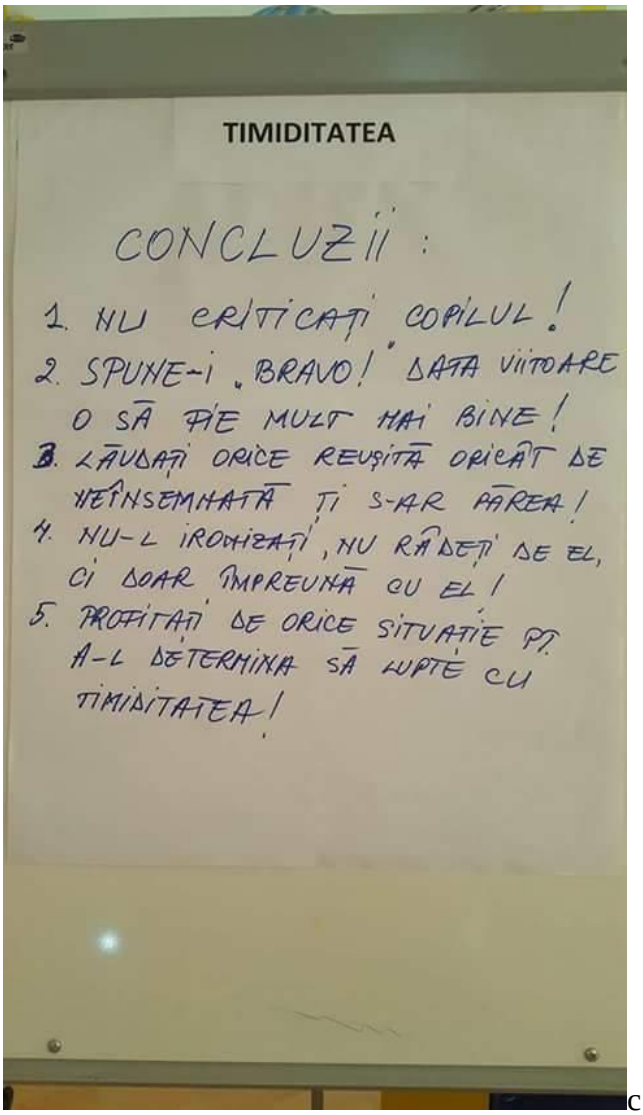
TIMIDITATEA
CONCLUZII:
1. NU CRITICAȚI COPILUL!
2. SPUNE-I „BRAVO! DATA VIITOARE O SĂ FIE MULT MAI BINE!
3. LĂUDAȚI ORICE REUȘITĂ ORICÂT DE NEÎNSEMNATĂ ȚI S-AR PĂREA!
4. NU-L IRONIZAȚI, NU RÂDEȚI DE EL, CI DOAR ÎMPREUNĂ CU EL!
5. PROFITAȚI DE ORICE SITUAȚIE PT. A-L DETERMINA SĂ LUPTE CU TIMIDITATEA!
C

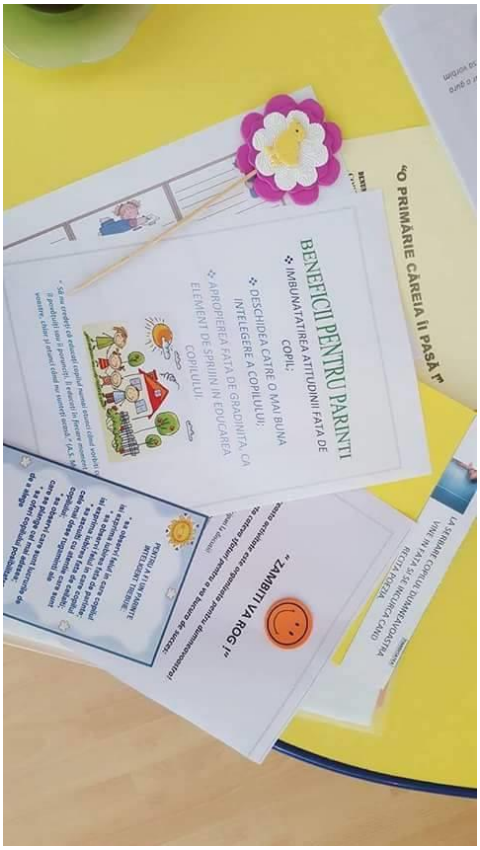
"O PRIMĂRIE CĂREIA II PASĂ !"
BENEFICII PENTRU PARINTI
IMBUNATATIREA ATITUDINII FATA DE COPIL;
DESCHIDEA CATRE O MAI BUNA INTELEGERE A COPILULUI;
APROPIEREA FATA DE GRADINITA, CA ELEMENT DE SPRIJIN IN EDUCAREA COPILULUI.
„ZAMBETI VA ROG !"

CREATIVITATEA

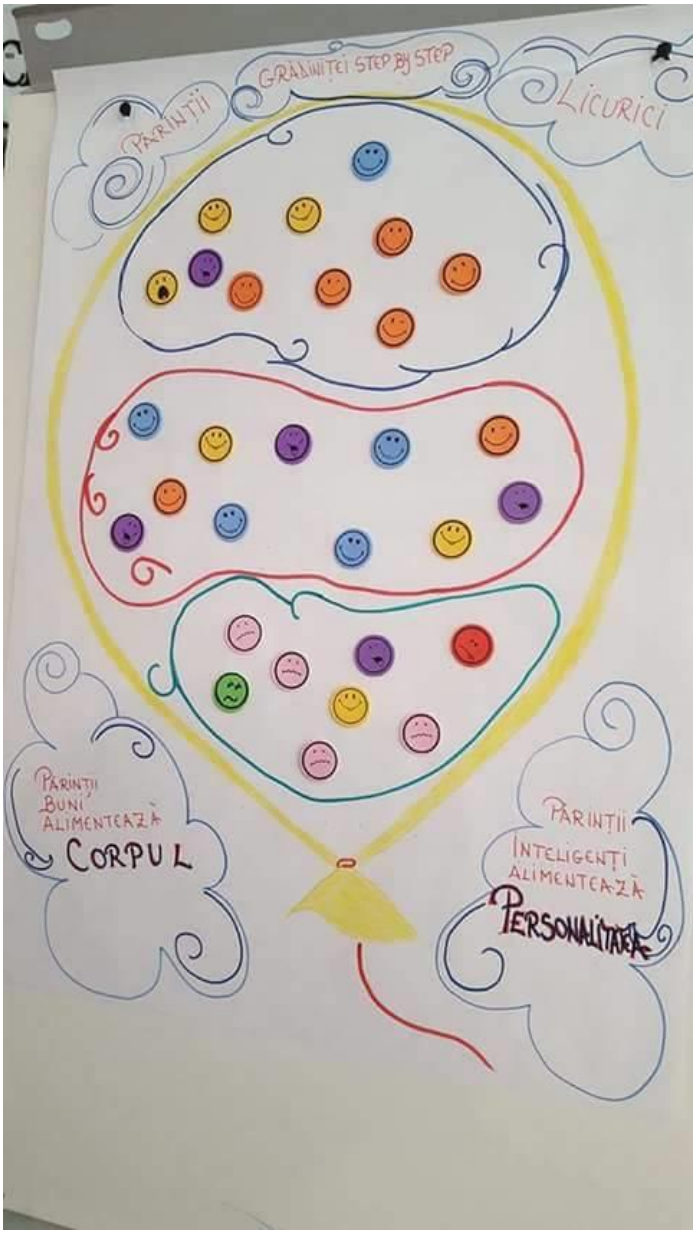
PĂRINȚII
GRĂDINIȚEI STEP BY STEP
LICURICI
PĂRINȚII
BUNI
ALIMENTEAZĂ
CORPUL
PĂRINȚII
INTELIGENȚI
ALIMENTEAZĂ
PERSONALITATEA

"O PRIMĂRIE CĂREIA ÎI PASĂ"

"Nu exista prietenie sau dragoste mai mare ca aceea a unui parinte pentru copilul sau." - Henry Ward

Copiii au mai mare nevoie de modele, decat de critici.
Carolyn Coats

Copilul nu datoreaza parintelui viata, ci cresterea.
Nicolae Iorga

ÎN CONCLUZIE, VREM SĂ VĂ MULȚUMIM PENTRU CĂ NE-AȚI DAT OCAZIA DE A CREA O LEGĂTURĂ MAI PUTERNICĂ ÎNTRE PĂRINȚI ȘI EDUCATOR ȘI, NU ÎN ULTIMUL RÂND, DE A ÎNVĂȚA CUM SĂ NE ÎNȚELEGEM MAI BINE COPIII.

ASTFEL, TOTUL S-A TERMINAT AȘA:

DOAMNA EDUCATOARE,

VĂ MULȚUMIM DIN SUFLET PENTRU TOT CE FACEȚI PENTRU COPIII NOȘTRI ȘI PENTRU CĂ I-AȚI FĂCUT SĂ TREACĂ DE LA A NU VREA SĂ INTRE ÎN CLASĂ ÎN PRIMELE ZILE, LA A VREA SĂ PETREACĂ CÂT MAI MULT TIMP AICI, CU DUMNEAVOASTRĂ ☺.

A FOST O ACTIVITATE LA CARE AM VENIT CU EMOȚII ȘI O ANUMITĂ NELINIȘTE, NEȘTIIND CE URMEAZĂ SĂ SE ÎNTÂMPLE

ADICĂ,

PE PARCURS, ÎNȚELEGÂND DESPRE CE ESTE VORBA, NE-AM RELAXAT ȘI AU DISPĂRUT EMOȚIILE, SIMȚIND O DORINȚĂ DE A AFLA MAI MULTE ȘI DE A NE IMPLICA ÎN ACTIVITATE.

TREBUIE SĂ-L PETRECEM CU COPILUL NOSTRU!

A FOST O ACTIVITATE INTERESANTĂ, EXPERIENȚĂ UNICĂ, PE CARE AM DORI SĂ O REPETĂM CURÂND!

D-NA EDUCATOARE MARIANA OLTEANU, ESTE UN CADRU DIDACTIC EXEMPLAR, UN ADEVĂRAT PROFESIONIST, CARE ȘI IUBEȘTE MESERIA ȘI FACE TOTUL CU SUFLET!

A FOST O EXPERIENȚĂ ANGRENANTĂ, PRIN CARE ~~NE AM~~ „AM FOST UN NOU COPIL"!

FELICITĂRI PT INIȚIATIVĂ, PT MODUL DE PREZENTARE, DEOARECE AM REALIZAT CĂ DE IMPORTANȚĂ ESTE TIMPUL PE CARE

Activitatea desfășurată a decurs într-o formă cu un grad ridicat de interes în rândul părinților. Prin astfel de activități, noi părinții ne putem îmbunătăți relația și comunicarea cu cei mici.

„O Primărie căreia îi pasă" - un titlu care m-a atras de când l-am văzut prima dată pe afișul doamnei educatoare. Mi-am dorit foarte mult să particip pentru că în acest fel puteam relaționa cu alți părinți. De asemenea mi-a plăcut să aflu deschiderea pe care Primăria o are față de problemele noastre și că se implică în astfel de activități.

GRĂDINIȚA P.P. NR. 23 PLOIEȘTI

Tema prezentată în cadrul proiectului „Cum să învingem stresul și furia" a fost una de actualitate. Cunoaștem foarte bine faptul că stresul este o componentă normală a vieții și a rolului de părinte. Prin metodele prezentate la această „conciliere" am învățat că reducerea stresului ne ajută să avem mai mult confort asupra vieții noastre; abordarea eficientă a stresului este foarte importantă pentru a fi părinți mai buni și că furia este un sentiment normal, modul cum percepem și cum reacționăm poate să ne ajute sau să ne facă rău nouă, ființe și copiilor noștri.

Participant, Cîțegrea G.

Scopul proiectului a fost să încurajeze participanții să-și studieze mai în amănunt viața și modul în care interacționează cu copiii lor, să descopere mai multe alternative pozitive și eficiente pentru rolul de părinte. Metodele prezentate pentru combaterea stresului atât pe termen scurt, cât și pe termen lung au fost eficiente, învățăm și sperăm să le aplicăm.

Participant, Sanda S.

La părinte, consider că abordarea acestui cadru conceptual este extrem de eficientă, deoarece cunoașterea factorului de stres ne ajută foarte mult și ne [illegible]

de un deosebit succes.

Participant, Stan Gabriela

GRĂDINIȚA PP. NR. 23

PLOIEȘTI

VIZIUNEA GRĂDINIŢEI

Un învăţământ preşcolar la nivel European: curriculum diferenţiat care să acorde şanse egale tuturor copiilor, construirea unui mediu educaţional centrat pe nevoile curente şi de viitor ale copiilor şi părinţilor, respectarea autonomiei individuale.

MISIUNEA GRĂDINIŢEI

"Este uşor să înveţi a merge. Important este încotro te îndrepţi.
Ştim că nu toţi copiii sunt la fel.
Noi, împreună cu familia ta, te călăuzim spre reuşită şi împlinire, căci tu ne reprezinţi!"

MOTTO:

"Copiii sunt mesajele vii pe care le trimitem unor vremuri ce nu le vom vedea."

John W. Whitehead

COLECTIVUL GRADINITEI , VA DORESTE O ZI PLACUTA IN UNITATEA NOASTRA !

INVITATIE LA EDUCATIE

PROIECT "O PRIMARIE CAREIA II PASA" – COMPONENTA 2

Va invitam sa participati la o activitate menita sa deschida noi cai de comunicare eficienta intre gradinita, familie si comunitate.

"DEZVOLTAREA ABILITATILOR COMPETENTELOR EMOTIONALE SI SOCIALE ALE COPILULUI"

VA ASTEPTAM!

PROF.INV.PRESCOLAR:
IONESCU LUCIANA
EDUCATOARE:
DUMITRU GEORGIANA
Tehnoredactare:
IONESCU LUCIANA

GRĂDINIŢA CU PROGRAM PRELUNGIT NR. 28, Municipiul Ploiesti

Director:
Prof.inv.presc.: Enuta Ioana

Impresii ale părinților

1. NACHI ALEXANDRA
   - UN CURS BINE PUTUT ȘI EDUCAȚIONAL ÎN PRIVINȚA RELAȚIEI DINTRE PĂRINTE ȘI COPIL. ÎL AȘTEPTĂM CU INTERES PE URMĂTORUL!

2. GHIOCA ALIN
   - UN CURS NECESAR ȘI POTRIVIT, AȘTEPTĂM URMĂTOARELE CONȚINUĂRI...

3. RADUT ANA
   - UN CURS FOARTE INTERESANT, INTERACTIV SI EDUCATIV. RECOMAND PREZENTA AMBILOR PARINTI!!!

4. TRANDAFIRESCU DELIA
   - O activitate foarte interesantă pentru noi părinți, am interacționat în mod foarte plăcut pe probleme actuale în care ne confruntăm în educația copiilor noștri.

GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT NR. 28
MUNICIPIUL PLOIEȘTI

GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT NR. 28
MUNICIPIUL PLOIEȘTI

CHESTIONAR PĂRINȚI

1. În ce măsură considerați că activitatea de astăzi vine în sprijinul dumneavoastră?

a) Foarte mare măsură
b) Mare măsură
c) Mică măsură
d) Foarte mică măsură
e) Nu știu

2. Cum apreciați modul de derulare al activității?

a) Foarte bun
b) Bun
c) Satisfăcător
d) Nu știu

3. Credeți că veți aplica acasă o bună parte din informațiile primite astăzi?

a) da (CU SIGURANȚĂ)
b) nu
c) nu știu

CHESTIONAR PĂRINȚI

4. În ce măsură considerați că activitatea de astăzi vine în sprijinul dumneavoastră?

f) Foarte mare măsură
g) Mare măsură
h) Mică măsură
i) Foarte mică măsură
j) Nu știu

5. Cum apreciați modul de derulare al activității?

e) Foarte bun
f) Bun
g) Satisfăcător
h) Nu știu

6. Credeți că veți aplica acasă o bună parte din informațiile primite astăzi?

d) da
e) nu
f) nu știu

GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT NR. 28
MUNICIPIUL PLOIEȘTI

CHESTIONAR PĂRINȚI

4. În ce măsură considerați că activitatea de astăzi vine în sprijinul dumneavoastră?

f) Foarte mare măsură
g) Mare măsură
h) Mică măsură
i) Foarte mică măsură
j) Nu știu

5. Cum apreciați modul de derulare al activității?

e) Foarte bun
f) Bun
g) Satisfăcător
h) Nu știu

6. Credeți că veți aplica acasă o bună parte din informațiile primite astăzi?

d) da
e) nu
f) nu știu

GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT NR. 28
MUNICIPIUL PLOIEȘTI

GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT NR. 28
MUNICIPIUL PLOIEȘTI

CHESTIONAR PĂRINȚI

1. În ce măsură considerați că activitatea de astăzi vine în sprijinul dumneavoastră?

a) Foarte mare măsură
b) Mare măsură
c) Mică măsură
d) Foarte mică măsură
e) Nu știu

2. Cum apreciați modul de derulare al activității?

a) Foarte bun
b) Bun
c) Satisfăcător
d) Nu știu

3. Credeți că veți aplica acasă o bună parte din informațiile primite astăzi?

a) da
b) nu
c) nu știu

GRADINITA CU PROGRAM PRELUNGIT NR.28
MUNICIPIUL PLOIESTI

TABEL NOMINAL CU PARINTII CARE PARTICIPA LA ACTIVITATEA DIN DATA DE 19 APRILIE 2016, ORA 16.00

NR. CRT.	NUMELE PARTICIPANTILOR	SEMNATURA
1.	NAGHI ALEXANDRA	
2.	TREMARU ANDREI	
3.	[illegible]	
4.	[illegible]	
5.	TUDOSE [illegible]	
6.	CAMPEANU FLORICA	
7.	[illegible]	
8.	PETRESCU CIPRIAN	
9.	HUGEANU ANDRA	
10.	[illegible]	
11.	ANDRA DOCARU	
12.	RADUT ANIA	
13.	MANOIU TIBERIU	
14.		
15.		
16.		
17.		
18.		
19.		
20.		
21.		
22.		
23.		

ORGANIZATOR:
PROF.INV.PRESC.: IONESCU LUCIANA

DIRECTOR:
PROF.INV.PRESC.: ENUTA IOANA

GRĂDINIŢA CU PROGRAM PRELUNGIT NR. 21 PLOIEŞTI

IMPRESII

EDUCAŢIE PARENTALĂ "COMUNICAREA EFICIENTĂ"

PROIECT EDUCAŢIONAL "O PRIMĂRIE CĂREIA ÎI PASĂ"

Doamna educatoare Nedelcu Medina a susţinut o activitate de educaţie parentală "Comunicarea eficientă" în cadrul proiectului "O primărie căreia îi pasă" prin care noi, părinţii am descoperit noi tehnici de comunicare eficientă în educarea copiilor.

În cadrul acestui proiect educaţional au fost prezente alături de doamna director a grădiniţei, Tobă Mihaela şi reprezentantele primăriei Ploieşti, doamna Iliescu Liliana şi doamna Roşu Mihaela pentru valorificarea colaborării grădiniţă- familie- comunitate.

Obiectivele acestei activităţi au fost atinse prin prezentarea unor noţiuni teoretice prezentate power-point de doamna educatoare, deosebit de utile pentru sarcinile de lucru pe grupuri care au urmat.

Mi-a plăcut cel mai mult momentul în care am intrat în atmosfera de joc pe grupuri îndeplinind sarcinile prin care urma să descoperim noi metode de comunicare eficientă, m-am simţit ca un copil îndrumat de doamna educatoare într-o atmosferă caldă alături de doamna director şi doamnele de la primărie.

Vă mulţumesc pentru activitatea desfăşurată şi îmi doresc să continuaţi acest proiect în fiecare an pentru ca şi alţi părinţi să aibă parte de aceste activităţi de educaţie parentală.

Părinte: Ghiţă Emilia

GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT NR. 21 PLOIEȘTI

IMPRESII

ACTIVITATE DE EDUCAȚIE PARENTALĂ
TEMA: „COMUNICAREA EFICIENTĂ"

În cadrul proiectului educațional „O primărie căreia îi pasă" doamna educatoare Nedelcu Medina a susținut o activitate de educație parentală prin care ne-a prezentat noi cunoștințe despre comunicarea eficientă cu copilul.

După ce ne-a prezentat câteva noțiuni teoretice în POWER POINT am continuat să le aplicăm prin câteva exerciții sub formă de joc, organizate pe grupuri așa cum procedează și cu copiii.

Atmosfera creată a fost una de poveste în așa fel încât invitatele de la primăria Ploiești au simțit că fac parte din familia noastră.

Mulțumim doamnei educatoare pentru activitatea educativă desfășurată și doamnei director pentru colaborarea cu primăria.

CALEAȘCĂ MARIA

GRĂDINIȚA CU P.P.
NR. 30, PLOIEȘTI

IMPRESIILE PĂRINȚILOR

„Un astfel de proiect a reunit părinți cu probleme comune și ne-a făcut să ne deschidem unii în fața celorlalți. Pe mine personal m-a bucurat să văd că Primăriei îi pasă de copiii noștri și că se implică în astfel de activități."

Irina Văt.

„Am acceptat să particip la această activitate fără a avea un interes, dar pe măsură ce activitatea se derula am fost captată din ce în ce mai mult și mi-a părut rău că timpul a fost atât de scurt. Aștept cu nerăbdare alte activități de acest fel."

Izabela Crăciun

Prin proiectul „O primărie căreia îi pasă" am avut prilejul să discutăm aspecte importante ale comunicării cu propriii copii, am încercat să înțelegem reacțiile pe care aceștia le au și cel mai important a fost găsirea de soluții pentru problemele pe care le întâmpinăm.

Alina Iostea

Activitatea desfășurată a decurs într-o formă cu un grad ridicat de interes în rândul părinților. Prin astfel de activități, noi părinții ne putem îmbunătăți relația și comunicarea cu cei mici.

„O Primărie căreia îi pasă" - un titlu care m-a atras de când l-am văzut prima dată pe afișul doamnei educatoare. Mi-am dorit foarte mult să particip pentru că în acest fel puteam relaționa cu alți părinți. De asemenea mi-a plăcut să aflu deschiderea pe care Primăria o are față de problemele noastre și că se implică în astfel de activități.

IMPRESIILE PARINTILOR- Gradinita Step by Step “Raza de soare”

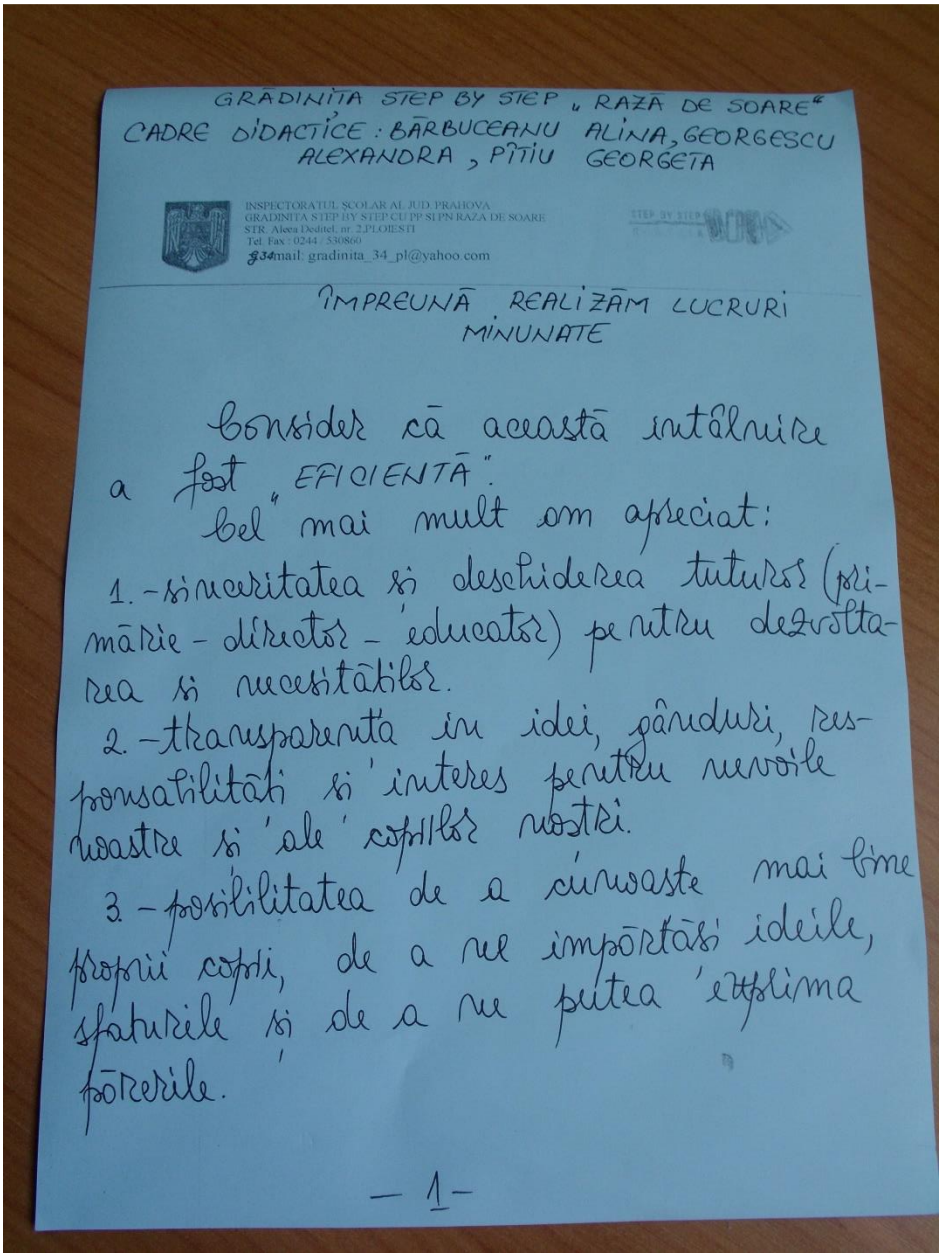

GRĂDINIȚA STEP BY STEP „RAZĂ DE SOARE"
CADRE DIDACTICE: BĂRBUCEANU ALINA, GEORGESCU ALEXANDRA, PĂTIU GEORGETA

INSPECTORATUL SCOLAR AL JUD. PRAHOVA
GRADINITA STEP BY STEP CU PP SI PN RAZA DE SOARE
STR. Aleea Dealtei, nr. 2, PLOIESTI
Tel. Fax: 0244 / 530860
e-mail: gradinita_34_pl@yahoo.com

ÎMPREUNĂ REALIZĂM LUCRURI MINUNATE

Consider că această întâlnire a fost „EFICIENTĂ".

Cel mai mult am apreciat:

1. -sinceritatea și deschiderea tuturor (primărie - director - educator) pentru dezvoltarea și necesitățile.

2. -transparența în idei, gânduri, responsabilități și interes pentru nevoile noastre și ale copiilor noștri.

3. -posibilitatea de a cunoaște mai bine proprii copii, de a ne împărtăși ideile, sfaturile și de a ne putea exprima părerile.

4. - eficienta monitorizării timpului, a proiectelor educaționale, organizare, administrare, dotări, material didactic.

5. - am observat interesul pentru dezvoltarea „TEMELIEI" copilului nostru este dată și de dumneavoastră, că îi apreciați, îl iubiți și ați dat dovadă că „VĂ PASĂ"..... și pentru toate acestea....

Vă mulțumim!

COSTACHE FLORINA

GRĂDINIȚA STEP BY STEP „RAZĂ DE SOARE" 1.
CADRE DIDACTICE: BĂRBUCEANU ALINA, GEORGESCU ALEXANDRA, PÎȚIU GEORGETA

INSPECTORATUL SCOLAR AL JUD. PRAHOVA
GRADINITA STEP BY STEP CU PP SI PN RAZA DE SOARE
STR. Aleea Dedisl, nr. 2,PLOIESTI
Tel. Fax : 0244 - 530860
e-mail: gradinita_34_pl@yahoo.com

IMPRESIILE PĂRINȚILOR DIN CADRUL PROIECTULUI

ACTIVITATEA PRIMĂRIE - GRĂDINIȚĂ - FAMILIE LA CARE AM PARTICIPAT A FOST INTERESANTĂ ȘI EDUCATIVĂ PENTRU MINE CA PĂRINTE, MAMĂ A UNEI FETIȚE DE APROAPE PATRU ANI.

VREAU SĂ SPUN CĂ A FOST PRIMA DATĂ CÂND AM ÎNTÂLNIT REPREZENTANȚI AI PRIMĂRIEI CARE SĂ SE IMPLICE ÎN ASEMENEA PROIECTE.

PENTRU MINE COPIII SUNT VIITORUL, EI SUNT, ÎN PRIMUL RÂND, OGLINDA PĂRINȚILOR ȘI MAI TÂRZIU VOR DEVENI OGLINDA SOCIETĂȚII ÎN CARE TRĂIM ȘI CARE, DIN PĂCATE, SE DISTRUGE DE

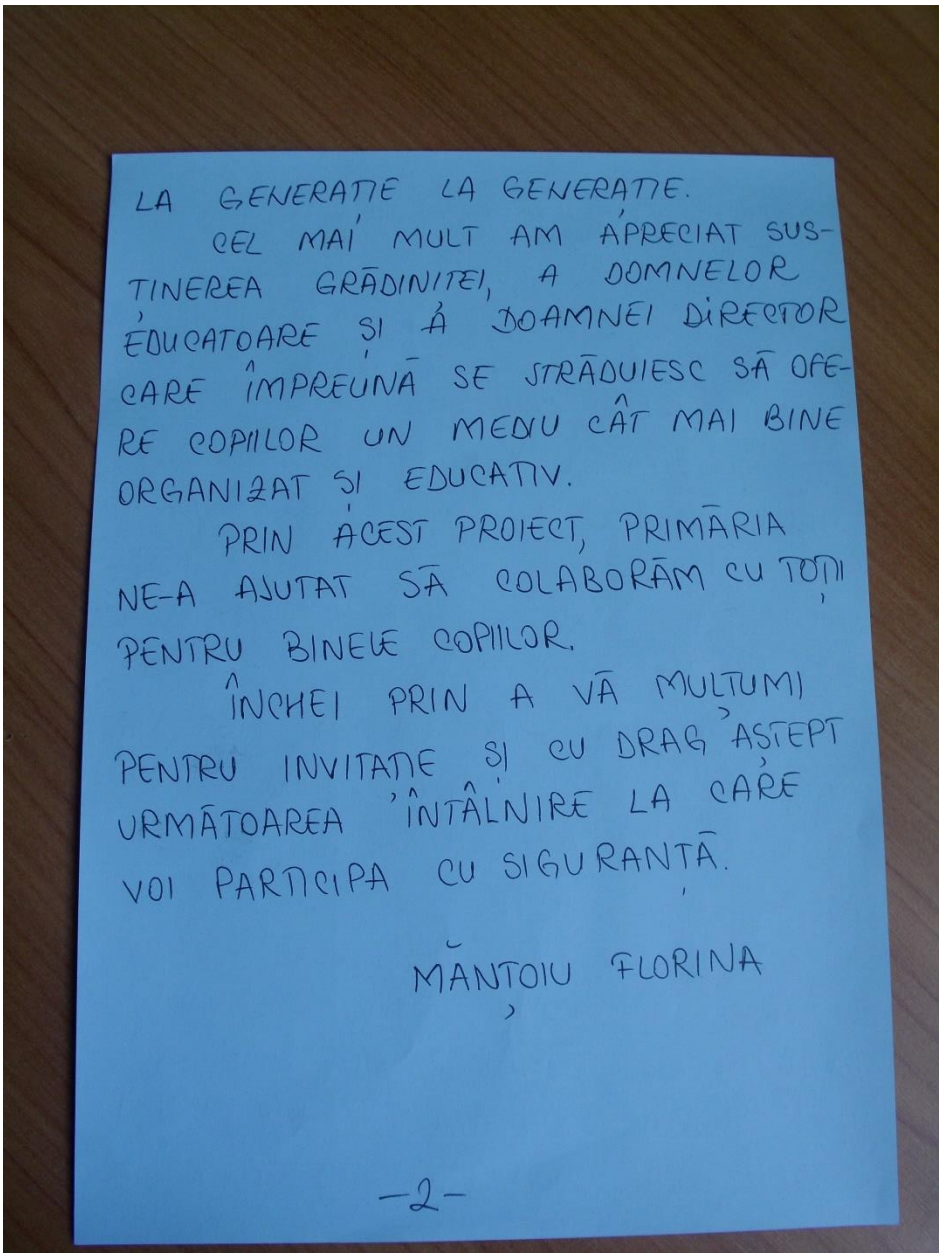

LA GENERAȚIE LA GENERAȚIE.

CEL MAI MULT AM APRECIAT SUSTINEREA GRĂDINIȚEI, A DOMNELOR EDUCATOARE ȘI A DOAMNEI DIRECTOR CARE ÎMPREUNĂ SE STRĂDUIESC SĂ OFERE COPIILOR UN MEDIU CÂT MAI BINE ORGANIZAT ȘI EDUCATIV.

PRIN ACEST PROIECT, PRIMĂRIA NE-A AJUTAT SĂ COLABORĂM CU TOȚII PENTRU BINELE COPIILOR.

ÎNCHEI PRIN A VĂ MULȚUMI PENTRU INVITAȚIE ȘI CU DRAG ASTEPT URMĂTOAREA ÎNTÂLNIRE LA CARE VOI PARTICIPA CU SIGURANȚĂ.

MĂNTOIU FLORINA

-2-

GRĂDINIȚA CU P.P. Nr. 32 PLOIEȘTI

Impresii ale părinților

1. În urma cursului de consiliere cu tema „Părinți strălucitori, copii fascinanți", am înțeles că trebuie să petrec mai mult timp de calitate cu copilul meu.

2. Cursul „Părinți strălucitori, părinți fascinanți" a fost foarte interesant, consider că mai am multe lucruri de învățat despre cum trebuie să mă implic în educația copilului meu. Voi mai participa la astfel de întâlniri.

L. Porcănescu.

Cursul de consiliere s-a dovedit a fi foarte interesant, am învățat multe lucruri și voi mai participa la astfel de ședințe.

Impresiile părinților care au participat la activitatea din cadrul proiectului „O PRIMĂRIE CĂREIA ÎI PASĂ" susținută de Prof. înv. presc. Coacă Ioana Natalia la GRĂDINIȚA CU P.P. NR. 47. MUN. PLOIEȘTI.

Am participat la o activitate foarte frumoasă din care am învățat foarte multe lucruri.

Copilul este cel mai important pentru părinți. De aceea lucrurile pe care le-am aflat în urma activității spur să mă ajute în educarea copilului meu.

O activitate impresionantă care ar fi bine să se repete cât mai des. Am ajuns acasă după activitate și am pus în aplicare o parte din ideile împărtășite de către părinți. Am fost surprinsă de rezultatele pozitive.

În urma acestei activități, am rămas plăcut impresionată. Nu mă gândeam să învăț atât de multe lucruri în urma unei activități de genul acesta. Ne-am împărtășit din emoții, trăiri, experiențe. Sper că voi mai participa la astfel de activități.

Mă bucur că doamna profesor pentru învățământul preșcolar Coacă Ioana a realizat o asemenea activitate la care am participat și eu.

FELICITĂRI PERSOANELOR ÎMPLICATE ÎN PROIECTUL „O PRIMĂRIE CĂREIA ÎI PASĂ"!

ACTIVITĂȚILE DESFĂȘURATE NE-AU ÎMBOGĂȚIT CUNOȘTINȚELE PRIVIND MODUL DE INTERRELAȚIONARE CU COPIII, NE-AU OFERIT EXEMPLE DE BUNE PRACTICI.

VĂ MULȚUMIM PENTRU COLABORARE!

GINA ȘIMION
GRĂDINIȚA NR. 39 PLOIEȘTI

18.04.2016

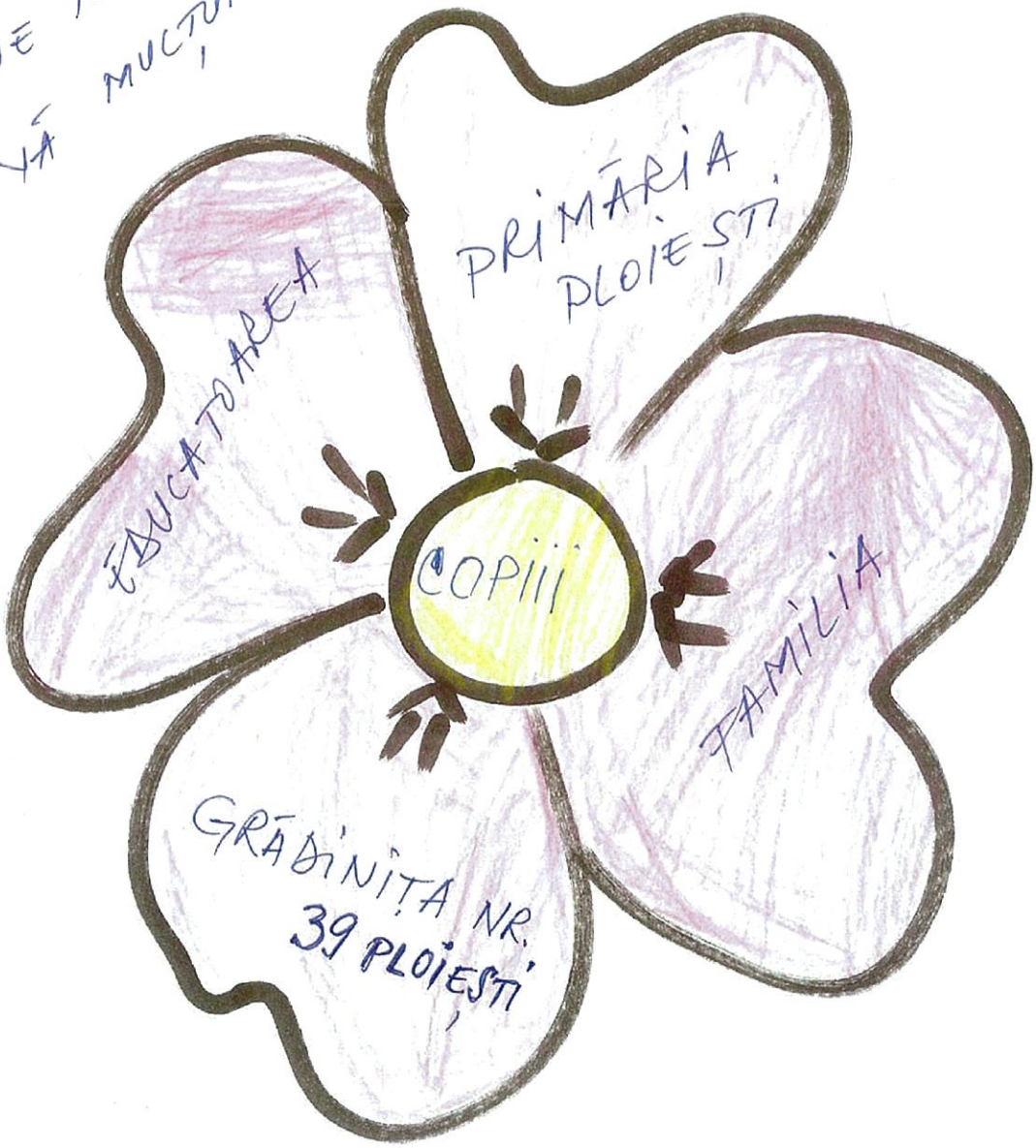

''O PRIMARIE CAREIA II PASA''

GRADINITA SCUFITA ROSIE PLOIESTI

In dubla mea calitate de părinte și cadru didactic, participând la acest proiect educațional, am conștientizat și mai mult idealul educațional – dezvoltarea liberă, integrală și armonioasă a copilului, în scopul devenirii ființei „OM" autonom, responsabil și încrezător în forțele proprii.

Neagu Lucia

Am învățat din acest proiect educațional cum să mă comport și ce atitudine trebuie să adopt în scopul susținerii copilului meu în dezvoltarea psihosocială.

Radu Nădălina

Am învățat că trebuie să vorbesc mai mult cu copilul meu și să am o atitudine pozitivă pentru a construi o relație bazată pe iubire și respect

Stănescu Mihaela

În urma discuțiilor cu persoane specializate în educația copiilor am învățat să rezolv probleme, dificultăți întâmpinate în educarea copilului meu într-un mod pozitiv.

Boran Irina

Care este impresia dumneavoastră despre proiectul: "O PRIMĂRIE CĂREIA ÎI PASĂ" în urma participării în calitate de părinte?

1. O activitate interesantă documentată. Felicitări!

2. Activitatea a fost ogrăbită, am participat cu plăcere. Vă mulțumim!

3. Am aflat multe lucruri importante legate de stilurile parentale. Pe viitor voi găsi mai ușor metode de educare a copilului meu.

4. Activitatea a fost interesantă; iar metodele prin care s-a absolvat acestă temă ne-au fost de un real folos.

5. MULȚUMIM! O IDEE EXCELENTĂ!

6. Cu această ocazie am aflat că „meseria" de părinte se învață și se perfecționează continu, iar rolul grădiniței este de a ne îndruma în acest sens.

Care este impresia dumneavoastră despre proiectul: "O PRIMĂRIE CĂREIA ÎI PASĂ" în urma participării în calitate de părinte?

1. Mi-am descoperit stilul parental.
Multumim pentru activitate

2. O activitate dioselită în care nu-am redescoperit pe noi înșine, dar am înțeles cât de importantă este comunicarea.

3. De acum știu cum să abordez o problemă și cum să reacționez față de copilul meu.

4. Am învățat multe lucruri despre meseria de părinte.

Vă mulțumesc!

5. FELICITĂRI PENTRU EXPOZIȚIA ORGANIZATĂ PE CARE AM TRĂIT-O CU ADEVĂRAT OCAZIE

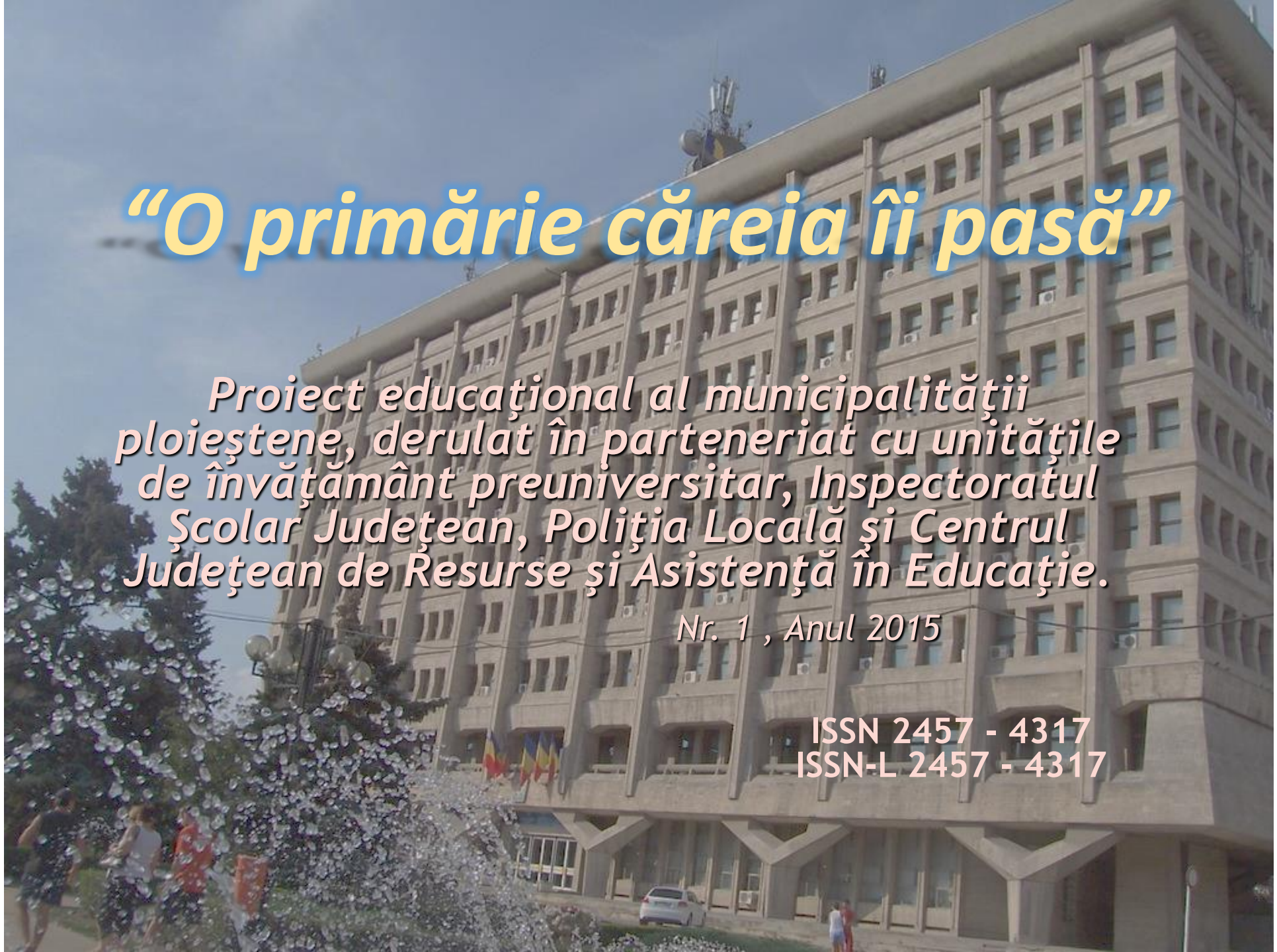

“O primărie căreia îi pasă”

Proiect educațional al municipalității ploieștene, derulat în parteneriat cu unitățile de învățământ preuniversitar, Inspectoratul Școlar Județean, Poliția Locală și Centrul Județean de Resurse și Asistență în Educație.

Nr. 1 , Anul 2015

ISSN 2457 - 4317
ISSN-L 2457 - 4317

ECHIPA DE PROIECT

- **Iulian Teodorescu – viceprimar cu atribuții de primar**
- **Iolanda Băzăvan – consilier cu atribuții de viceprimar**
- **Liliana Elvica Enescu - consilier de proiect**
- **Liliana Iliescu – consilier**
- **Steluța Dănilă – consilier**
- **Mihaela Moraru – consilier**
- **Ion Micuță – expert local rromi**

Cu spijinul membrilor Comisiei de învățământ :

- **Marilena Stanciu – consilier local**
- **Larisa Băzăvan – consilier local**
- **Sanda Drăgulea –consilier local**
- **Radu Socoleanu - consilier local**

Sugestii metodologice:

Marina Badea prof. CJRAE

Angela Stan prof.CJRAE

La activități au participat: 1500 elevi

1800 părinți

250 cadre didactice

CUPRINS

Echipa de proiect…….....2
Scop,obiective,resurse…….4
Activitățile proiectului…….8
Evaluare și diseminare……....20
Modele activități (conținuturi și strategii)…….....22
Din activitățile desfășurate……..38
Despre activitățile desfășurate……..……..44

Scopul

- Proiectul a fost inițiat de Primăria Municipiului Ploiești , în vederea susținerii parteneriatului școala – familie – comunitate și în vederea sprijinirii educației permanente desfășurate de unitățile de învățământ preuniversitar din municipiul Ploiesti, cu și pentru părinți, sprijinirea părinţilor elevilor în găsirea modului celui mai adecvat (optim) de acţiune în educarea /raportarea la propriul copil;
- **LEGITIMITATEA ACTIVITĂŢILOR:** răspunde nevoilor de implicare a şcolii în educaţia familială/ a părinţilor, pentru prevenirea şi depăşirea constructivă a anumitor dificultăţi/ blocaje în interacţiunea părinte – copil, precum absenteismul, fuga de acasă, minciuna, agresivitatea, comportament deviant, ce împiedică buna desfăşurare a procesului instructiv-educativ;
- **POPULAŢIA ŢINTĂ:** elevi, părinţii elevilor/ reprezentanţii părinţilor elevilor din unităţile şcolare ale municipiului Ploieşti;

Obiective

- Explicarea şi interpretarea rolurilor şi responsabilităţilor elevului din diferite perspective (legislativ, istoric, social, economic, cultural, civic etc.) în relaţia cu familia, şcoala şi comunitatea.
- Explicarea şi interpretarea rolurilor şi responsabilităţilor familiei din diferite perspective (legislativ, istoric, social, economic, cultural, civic etc.) în relaţia cu şcoala şi comunitatea.
- Dezvoltarea capacităţii elevilor de relaţionare optimă cu familia, şcoala şi comunitatea.
- Familiarizarea părinţilor cu modalităţi concrete de relaţionare eficientă cu şcoala şi comunitatea pentru formarea personalităţii copilului.

- Elaborarea "Ghidului pentru părinţi" care cuprinde

RESURSE NECESARE ACTIVITĂŢII

a) umane : grup de 15-20 părinţi ;

b) metode de lucru sugerate:

dezbaterea/ discuţiile în grupuri mari sau microgrupuri de părinţi, studiul de caz, jocul de rol, brainstorming, exerciţii-joc, lectura/ analiza de text, problematizarea, activităţi creative (elaborarea de miniproiecte, afişe, etc.) ;

c) materiale didactice/ mijloace:

audio-video, prezentări PPT, PC, videoprioiector, casete pe teme de educaţie familială, chestionare, psihoteste, fişe individuale, fişe de evaluare, markere de diferite culori, coli mari de scris, broşuri, lucrări de specialitate din domeniul psihologiei copilului şi educaţiei familiale, flipchart;

d) resurse temporale : 1- 2 ore/ activitate

Teme propuse în cadrul proiectului

- A învăţa să învăţ, competenţa care ne asigură reuşita
- Spune NU violenţei
- Socializarea emoţiilor
- Conflictul în şcoală, negocierea situaţiilor conflictuale
- Optimizarea relaţiilor dintre părinţi şi copii
- Stiluri parentale
- A fi părinte este o artă: să nu ne temem, să învăţăm.
- Învaţă sa înveţi
- Familia: o şcoală fără vacanţă
- Părinte, partener, prieten
- Şcoala poate foarte mult dar nu poate totul
- Copiii, cartea noastră de vizită

Activități preliminarii desfășurării propriu-zise a proiectului

Nr. crt	Activităţi preliminarii	Perioada	Indicatori de performanța
1.	Analiza SWOT pe resurse umane realizata de colegii/licee, scoli gimnaziale și grădinițele din municipiul Ploiești	Octombrie + noiembrie / 2014	Centralizarea datelor
2.	Stabilirea obiectivelor specifice și a calendarului activităților proiectului	Noiembrie/2014	Calendarul activităților
3.	Întâlnirea reprezentanților Primăriei Ploiești (domnul primar și consilierii pe probleme de învățământ) cu membrii Comisiei de Învățământ, directorii unităților de învățământ preuniversitar, reprezentanții părinților din școlile partenere, ISJ Ph, CJAR, DSP, IJP etc.	16 Decembrie 2014 Sala Coloanelor Palatul Culturii Ploiești	Întâlnirea partenerilor (proces-verbal)
4.	- Stabilirea grupului de organizare si coordonare a proiectului. Incheierea protocoalelor de colaborare între Primăria Ploiești și unitățile școlare	Decembrie/2014	Lista membrilor grupului de organizare și coordonare +protocoalele
5.	Promovarea proiectului în mass-media locală	Decembrie/2014	Articole, emisiuni radio-TV

Activitățile proiectului

Nr crt.	Obiective specifice	Activităţile proiectului	Termen	Responsabil	Grup ţintă	Indicatori de performanţă
1.	O1;O3	Dezbateri, mese rotunde organizate în fiecare şcoală: "Conflictul între generaţii", "Eu, familia,şcoala şi comunitatea. Cine şi cum mă ajută?"	Ianuarie 2015	Grupul de coordonare al şcolii+ CJAR + DSP +ISJ+IJP+ Protecţia copilului etc.	Elevii	Fişe de apreciere
2.	O2;O4	Seminarii, colocvii şi sesiuni de informare şi consiliere organizate în fiecare şcoală: "Ştiu să fiu părinte?", " Cum îmi ajut copilul?" "Cine îmi educă copilul?" "Şcoala poate foarte mult dar nu poate totul, dacă nu este susţinută de familie şi comunitate" etc.	Februarie 2015	Grupul de coordonare al şcolii+ CJAR + DSP +ISJ+IJP+ Protectia copilului etc.	Părinţi	Fişe de apreciere
3.	O4	-Elaborarea de pliante, afişe, broşuri, pe tema educaţiei permanente realizată în şcoli, cu sprijinul instituţiilor din comunitate, cu şi pentru părinţi - premierea celor mai bune lucrări	Martie 2015	Grupul de coordonare al şcolii+psihologul şcolii,părinţi, CJAR	Elevii Părinţi Cadrele didactice	Materialele suport elaborate Lucrările premiate

4.	**O3**	**- Expoziţii de desene, colaje, fotografii realizate de elevi pe tema relaţiei între generaţii, a relaţiei şcoală – familie – comunitate: exemple de bune practici** **- Prezentarea filmuleţelor realizate de liceeni pe tema dată** **- Premierea celor mai bune lucrări**	**Martie 2015**	**Grupul de coordonare al şcolii**	**Elevii** **Părinţii** **Cadre didactice**	**Expoziţie în fiecare şcoală parteneră** **Lucrările premiate**
5.	O4	- " Clubul părinţilor" - "Ziua părinţilor ploieşteni"	Aprilie 2015 in "Săptamâna altfel"	Grupul de coordonare al şcolii+ CJAR	Elevii Părinţii Cadre didactice	Fişe de apreciere
6.	O5	Elaborarea "Ghidului pentru părinti,şcoală, comunitate"	Aprilie 2015	Grupul de coordonare al şcolii+CJAR	Elevii Părinţii Cadre didactice	Ghidul/broşura
7.	O5	Participarea la Târgul de oferte educaţionale cu standul proiectului	Mai 2015	Grupul de coordonare al proiectului	Elevii Părintii	Standul cu lucrările premiare şi broşurile realizate

Rezultatele așteptate

- Participarea unui număr cât mai mare de unități şcolare din Ploiești, la desfășurarea activităților propuse în proiect;
- Atragerea unui număr cât mai mare de părinți, cadre didactice și diferiţi specialişti în desfășurarea proiectului nostru;
- Creşterea nivelului de responsabilizare a părinților cu privire la viața de familie;
- Creşterea gradului de implicare a părinților / elevilor / cadrelor didactice în identificarea, evaluarea și rezolvarea problemelor legate de relaţia părinți – copii;
- Elaborarea unor materiale (fișe de observaţie, studii de caz, rapoarte analiză, proiecte pentru depășirea constructivă a problemelor ce apar:
- 1. în relaţia dintre generaţii
- 2. în relația școală-familie-comunitate
- 3. în demersul școlilor privind educația permanentă (broşuri /ghiduri pentru părinți, postere, fluturaşi cu tematică referitor la educaţia părinților).

Teme realizate

- A învăţa să învăţ, competenţa care ne asigură reuşit
- Spune NU violenţei
- Socializarea emoţiilor
- Conflictul în şcoală, negocierea situaţiilor conflictuale
- Optimizarea relaţiilor dintre părinţi şi copii
- Stiluri parentale
- A fi părinte este o artă: să nu ne temem, să învă…
- Învaţă sa înveţi
- Familia: o şcoală fără vacanţă
- Părinte, partener, prieten
- Şcoala poate foarte mult dar nu poate totul
- Copiii, cartea noastră de vizită

Nr. crt.	*TEMA*	*Conținut esențializat*
1	***„Drepturile și îndatoririle noastre în familie și la școala”***	-*masa rotundă* cu elevii având drept invitat pe reprezentantul DGASPC Prahova pe tema drepturilor copilului în familie, la școală, delimitându-se cât cunosc/ nu cunosc copiii în acest sens; -distribuirea unor broșuri informative pe aceasta problematică; -asocierea drepturilor cu necesitatea îndeplinirii unor îndatoriri, etc.
2	***„Fericiți copiii care au știut să-și aleagă bine părinții”***	-elaborarea de către elevi a portretului ideal al mamei, respectiv al tatălui, ținând cont de urmatoarele dimensiuni: ce gândeste, ce spune, ce simte, cum se comportă o mamă/ un tată față de copilul lui; -analiză de către elevi a unor studii de caz cu privire la modul inadecvat de raportare a unor părnții la copilul lor și delimitarea unor strategii de acțiune a copilului în aceste situații; -construirea de către elevi a unor mici pliante/ fluturași, produse adresate părinților lor: *Ce simt/ ce vreau de la tine mami/ tati atunci cand...,* prin care pot sugera părinților lor modul corespunzător de raportare la propriul copil în diferite situații legate de viata școlară/ personală/ în familie.
3	***„A învăța să înveți – competența care ne asigura reușita!”***	-discuții introductive pe marginea necesității educației permanente, deținerii de către elevi a unor tehnici de învățare eficientă, plecând de la afirmația lui A. Toffler „*Analfabetul de mâine nu va mai fi cel care nu știe să citească, ci cel care nu știe să învețe*”; -prezentarea componentelor afectiva, cognitivă si metacognitivă a competenței *a învăța să înveți*; -jocuri de rol pe marginea motivației pentru învățare; -aplicare/ analiză chestionar privind modul în care elevii respectă regulile muncii intelectuale; -studii de caz pe tema învățării școlare, în care elevii să recunoască greșelile de învățare făcute de subiecți/ respectiv, să identifice modalități de optimizare a managementului învățării; - identificarea propriului stil de învățare/ avantaje/ dezavantaje/ impact asupra performanțelor;

4	***„Relațiile cu copiii de aceeasi vârstă”***	-delimitarea și exemplificarea de către elevi a relațiilor orizontale și verticale din spațiul de viață; -discuții în grupuri mici/ elaborarea de postere creative pe tema contribuției relațiilor cu alți copii la propria dezvoltare; -dezbatere pro-contra beneficiilor/ pierderilor personale în urma conformării la presiunea grupului; -exerciții de tipul: *Ținte individuale, ținte comune; Eu și clasa mea: asemănări și deosebiri; Ce vreau de la mine, ce vreau de la colegii mei*, etc.
5	***„Socializarea emoțiilor”***	-prezentare PPT pe dimensiuni legate de temă, precum: caracteristicile și funcțiile emoțiilor, baza lor biologică, dobândirea regulilor de exprimare, influențe parentale în acest sens; -conversații despre emoții cu elevii: emoții pozitive/ negative, modul cum ne influențeaza în viața școlară și în afara ei; -ateliere de lucru bazate pe cuvânt, culoare, imagine-fotografii (diferite modalități de exprimare): *Competența emotională, de la controlul celorlalți la autocontrol, emoțiile sunt aceleași, dar diferit le arată*m, etc.

- Activități cu și pentru părinți:

“ O altfel de şedință”

Nr. crt.	*TEMA*	*Conţinut esenţializat*
1	***„Meseria de părinte”***	- prezentarea rolurilor parentale şi importanţa complementarităţii lor; - dezbatere pe grupuri mici în jurul întrebării *Rolul matern – un rol complex, rolul patern – un rol educativ secundar*?; -identificarea tipului de tată/ mamă pe care îl joacă părintii, în urma aplicării unor fise de lucru; -dezbatere în jurul credinţelor părinţilor despre copii, a diversităţii practicilor de creştere a copilului, perspective interculturale în dezvoltarea personalităţii copilului; - inventarierea în urma lucrului pe grupe de părinţi, la flipchart, a aspectelor pozitive/ negative întâlnite în relaţia părinte - copil, părinte - copil – bunici;
2	***„Copilul – cartea noastră de vizită”***	- realizarea unor caracterizări ale propriului copil, prin diferite modalităţi de lucru: poster, desen, etc. - completarea individuală de către părinţi a unor fişe de lucru „*Bagajul de calităţi al copilului meu*”; - confruntarea/ compararea descrierilor părinţilor cu cele făcute de propriii copii; - jocuri-exerciţii organizate cu voluntari: „*La copilul meu, păstrez...pentru că..., renunţ la...., pentru că...”;*
3	***„Stilurile parentale: avantaje şi dezavantaje”***	-prezentari PPT cu privire la descrierea fiecaruia din stilurile parentale clasice (v. stilul democratic, autoritar, indulgent/ laissez-faire, etc.); -identificarea, in baza unor fise de lucru, a stilului parental adoptat de catre parinti; -analiza unor texte din literatura de specialitate cu privire la avantajele/ dezavantajele prezentate de catre fiecare stil parental cu privire la dezvoltarea armonioasa si sanatoasa a copilului;

4	***„Cât de tolerant sunteţi faţă de copilul dvs.?”***	-discuţie pe marginea libertăţii în educaţie/ limitele toleranţei în relaţia părinte – copil; - *Să învăţăm de la copiii noştri!”* (v. confruntare directă părinţi – copii, aşteptări reciproce - diferente, asemănări); - *Disciplinarea pozitivă - reguli* (elaborarea unui scurt ghid pentru a deveni părinţi mai buni/ selectarea de către părinţi a unor atitudini şi comportamente considerate de ei ca fiind ideale/ adecvate în relaţia cu copilul lor, datorită efectelor pozitive asupra copilului);
5	***„Negocierea – medicamentul conflictelor părinţi-copii”***	-prezentarea perspectivei contemporane asupra conflictului/ avantaje; - inventarierea stilurilor personale de raportare la un conflict/ identificarea propriului stil prin folosirea unor fişe de lucru individual, în acest sens; - discutarea unor metode şi tehnici de rezolvare a conflictelor (vezi negocierea, medierea, mesaje tip eu); -jocuri de rol cu două personaje/ părinte – copil, care pot pune în scenă diferite situaţii cu potenţial disfuncţional, respectiv paşii propuşi de una sau alta dintre metode pentru depăşirea pozitivă/ constructivă a conflictului;

		•***ACTIVITĂŢI COMUNE*** ***ELEVI – PĂRINŢI - CADRE DIDACTICE***
Nr. crt.	***TEMA***	***Conţinut esenţializat***
1	***„Nevoile copilului. Le cunoastem? Le respectam?”***	-prezentări PPT pe tema nevoilor fundamentale ale copiilor (vezi nevoia de dragoste, respect, întelegere, acceptare, flexibilitate, constanţă, de timp de calitate petrecut cu părintele); - discuţii în plen pe marginea modului în care, în realitate, părinţii/ cadrele didactice răspund acestor nevoi; - exemplificarea corespunzătoare a modului în care fiecare părinte/ cadru didactic, fără prea mare efort şi cheltuială, poate satisface aceste nevoi; - discutarea unor mituri/ stereotipuri dăunatoare cu privire la modul în care trebuie să se raporteze părintele la nevoile copilului (vezi, de ex. *Nu-i spun decât în somn, că-l iubesc, altfel îi cresc cornite, Nu-i lipseşte nimic din punct de vedere material, ar trebui să fie suficient*, etc.); prezentarea şi discuţia pe marginea unor reguli importante ale managementului clasei de elevi, pentru cadrele didactice; -invitarea profesorului consilier, a altor specialişti;
2	***„Ce le cerem copiilor noştri? Mize/ aşteptări”***	-discuţii libere între participanţi privind necesitatea unor aşteptări realiste a părinţilor/ cadrelor didactice faţă de propriul copil/ elevi; -dezbatere comună, pe ateliere, părinţi/ consilier şcolar/ profesori/ diriginţi/ alţi specialişti pentru identificarea mizelor şi aşteptărilor fata de copil raportat la viaţa şcolară; - inventarierea pe coli de flipchart a unor strategii, tehnici de acţiune ale părinţilor, prin care aceştia sa asigure suportul necesar copilului lor, in vederea adaptării eficiente la cerinţele vieţii şcolare; -compararea rezultatelor obţinute cu perspectiva elevilor si identificarea unor concluzii de acţiune comună;

3	***„Situaţii de criză în interacţiunea părinte-copii. Cum le depăşim?”***	-delimitări conceptuale a situaţiei de criză; -luarea în discuţie a unor situaţii concrete din experienţa părinţilor/ cadrelor didactice pentru identificarea/ exemplificarea unor situaţii de criză în interacţiunea părinte – copil/ profesor - elevi; - lucru pe ateliere tematice (respectând următoarele dimensiuni: descrierea situaţiei de criză/ persoane resursă care te pot sprijini/ strategii recomandate de acţiune), de ex. *Separarea părinţilor – echivalează cu o condamnare educativă a copiilor? Se poate vorbi de o prăpastie între generaţii? Moartea unuia dintre membrii familiei, Ce inseamnă să ai un copil cu CES?, Generatţi Degeţel si Degeţica – dependenţa copiilor de TV, calculator, gadget-uri, Rivalitatea dintre fratţ,* etc. -prezentare/ distribuirea printre părinţi a unor fluturaşi, pliante cu recomandşrile specialiştilor privind gestionarea eficientă a unor situaţii de criză educaţională; -sugestiile elevilor/ prezentarea unor iniţiative/ miniproiecte în acest sens;
4	***„A preluat şcoala din funcţiile educative ale familiei?”***	-problematizare pe tema preluării de către şcoală a funcţiilor educative ale familiei (argumente pro şi contra); -brainstorming *Care sunt provocările educative venite din partea copiilor cu părinti plecaţi in strainatate, cu parinti foarte ocupaţi, familii monoparentale, etc.;* -activitati creative (elaborarea de miniproiecte care pot fi susţinute de Asociaţia Părinţilor/ Elevilor din şcoală): *Ce putem face noi, părinţii/ elevii/ profesorii, pentru ei – părinţii/ copiii cu dificultăţi?*
5	***„În afara familiei…”***	-masa rotundă pe tema relaţiei copil - familie – societate, cu toate categoriile de persoane vizate de proiect (părinţi, elevi, cadre didactice) în legislaţia românească şi în cea europeană, la care să participe diferiţi invitaţi (reprezentanţi ai comunităţii locale pe problematica asitenţei sociale şi a protecţiei copilului);

NB! ***Toate temele abordate pot avea drept punct de plecare situaţiile problematice ale părinţilor participanţi la activitate.***

Evaluare

•<u>inițială</u>: chestionar aplicat părinţilor, în funcţie de rezultatele căruia se va alege cu părinţii tematica activităţilor - zonă de interes pentru parinti;

•<u>finală:</u> chestionar aplicat părinţilor cu scopul aprecierii de către aceştia a beneficiilor/ punctelor tari/ punctelor slabe ale programului parcurs, din perspectiva fiecăruia dintre ei;

PERSPECTIVE:

Programul poate fi continuat cu organizarea periodică a unor *grupuri de sprijin*, unde părinţii cu copii-problemă să se poată întâlni (ori de câte ori simt nevoia), cu scopul susţinerii reciproce, găsirii împreună a unor soluţii la problemele care-i frământă, căci „*a învăţa împreună şi de la ceilalţi”* se dovedeşte întotdeauna o metodă eficientă

Diseminare:

Expoziţii in fiecare şcoală
Standul proiectului la : Bursa de valori educaţionale
Pliante
Prezentarea etapelor proiectului în ziarele şi TV locale
DVD/ site-ul Primăria Municipiului Ploieşti

- **1.MODELE DE DESFĂŞURARE A UNOR ACTIVITĂŢI**
- **Activitatea: Nevoi şi aşteptări: copii - părinţi/ părinţi – copii**
- **A Activitate cu elevii** - Se împarte clasa în 4 grupuri, fiecare grup va avea următoarea sarcină:
- *Gr.1 : Ce cred că aşteaptă părinţii de la mine ?*
- *Gr.2 : Ce aştept eu de la părinţi ?*
- *Gr.3 : Ce apreciez (ce îmi place) în relaţia mea cu părinţii*
- *Gr.4 : Ce nu îmi place în relaţia mea cu părinţii* ?
- **B Activitate cu parinții -** Se împarte clasa în 4 grupuri, fiecare grup va avea următoarea sarcină:
- *Gr.1 : Ce cred că aşteaptă copilul de la mine ?*
- *Gr.2 : Ce aştept eu de la copil ?*
- *Gr.3 : Ce apreciez (ce îmi place) în relaţia mea cu copilul ?*
- *Gr.4 : Ce nu îmi place în relaţia mea cu copilul ?*
- Se discută opiniile exprimate corelându-se nevoile copiilor cu stilurile parentale ale părinţilor. Se confruntă opiniile/ aşteptările exprimate de copii cu opiniile/aşteptările exprimate de părinti pentru a se identifică punctele comune şi modalitaţi de susţinere, sprijin, comunicare cât mai optimă părinte-copil.
- **C.Activitate comună părinţi – copii** - Se realizează combinând modurile de lucru prezentate anterior.
- Se discută şi confruntă opiniile/ aşteptările exprimate de copii cu opiniile/aşteptările exprimate de părinţi pentru a se identifica punctele comune şi modalităţi de susţinere, sprijin, comunicare cât mai optimă părinte-copil. Se realizează *cheia unei bune comunicări* . Fiecare elev/ părinte primeşte un jeton sub formă de cheie pe care va preciza modalităţile de optimizare/ îmbunătăţire a relaţiei părinte – copil .

- **Material suport - Nevoile copilului**
- Atunci când avem în vedere adaptarea copilului la şcoală, trebuie luate în considerare nu doar cerinţele şcolii (ce i se pretinde copilului să facă), ci şi nevoile copilului (ce obţine copilul, care sunt aşteptările sale). Şcoala este un mediu care nu poate fi un substitut pentru familie. Astfel, părinţii copilului sunt cei responsabili pentru anumite nevoi specifice ale copilului a căror împlinire asigură dezvoltarea lui armonioasă şi constituie un punct de pornire pentru dezvoltarea aptitudinilor şi abilităţilor relaţionate cu şcoala.
- De asemenea, nevoile copilului pot fi privite ca motive care pot fi regăsite în comportamentulcopilului. De exemplu, nevoia de atenţie poate sta la baza comportamentului inadecvat alcopilului din timpul orelor de la şcoală.
- Nevoile includ următoarele categorii (după Botiş-Matanie şi Axente, 2009):
- ***- nevoi esenţiale, legate de supravieţuire*** (hrană, îmbrăcăminte, locuinţă, temperatură adecvată în casă, igienă etc.)
- - ***nevoi care ţin de adaptarea la mediul social în care trăieşte copilul*** (educaţie, şcolarizare)
- - ***nevoi legate de sănătatea fizică şi psihică a copilului*** (control medical, vaccinuri, îngrijire medicală în caz de îmbolnăvire, sport, alimentaţie sănătoasă, precum şi alternanţa dintre muncă, învăţare şi relaxare, preluarea unor responsabilităţi *adecvate vârstei* etc.)
- - ***nevoi emoţionale-*** sunt de asemenea specifice fiecărui copil. Împlinirea acestor nevoi are loc diferenţiat, în funcţie de caracteristicile fiecărui copil în parte.Iată câteva exemple de nevoi emoţionale care se regăsesc în repertoriul fiecărui copil (după Botiş-Matanie şi Axente, 2009):

- **1. Nevoia de dragoste**
- Copiii au nevoie de dragoste – şi atunci când au dreptate şi când nu au dreptate, şi atunci când sunt fericiţi şi când sunt trişti. Ei au nevoie să fie iubiţi aşa cum sunt, tot timpul.Dragostea nu este acelaşi lucru cu sentimentul de iubire. Un părinte poate simţi că îşi iubeşte copilul, fără ca acesta să afle acest lucru vreodată sau să îl simtă. Aceasta se poate întâmpla atunci când dragostea nu este manifestată la nivelul comportamentului. O faţetă a dragostei este ***disciplinarea***. Dragostea mai include şi ***ascultarea*** copilului când îşi exprimă gândurile şi
- sentimentele, acordarea ***atenţiei*** când are nevoie de aceasta şi presupune ***atingerea adecvată***
- (mângâieri, îmbrăţişări, săruturi), însoţită de ceea ce numim de obicei ***afecţiune*** (zâmbet, cuvinte
- de încurajare, apreciere, exprimarea încrederii în el ca persoană etc.).
- Chiar şi atunci când toate acestea sunt prezente, dacă părintele alternează manifestarea dragosteicu unele comportamente abuzive sau prin care îşi neglijează copilul (fizic sau emoţional), atuncidragostea nu mai este percepută ca atare, fiind ştirbită de neîncrederea copilului în părinte şi de sentimentul de respingere.

- **Nevoia de onestitate**
- Copiii au nevoie de a cunoaşte oamenii şi de a avea încredere în ei. Minciuna, adevărul spus
- pe jumătate şi decepţiile îl fac pe copil să fie confuz. Părintele este cel mai important model în
- acest sens, putând să îl ajute pe copil să fie onest prin exemplul propriu.

- **Nevoia de respect**
- Copilul trebuie tratat ca o persoană valoroasă. Trebuie lăsat să facă alegeri. Are nevoie de explicaţii pentru unele decizii care sunt luate împreună cu adultul. Impunerea lor fără a înţelege
- importanţa lor îl privează pe copil de posibilitatea de a învăţa să ia singur decizii. De asemenea,
- este necesară folosirea unui limbaj al respectului (mulţumesc", „iartă-mă").

- **Nevoia de înţelegere**
- **Copilul are nevoie să fie înţeles. Ascultarea fără a-l întrerupe facilitează înţelegerea**
- **situaţiilor din perspectiva lui. Aşteptările faţă de copil nu trebuie să fie legate doar de dorinţa**
- **părintelui, ci trebuie să reflecte ceea ce este bine pentru copil, aşa cum percepe el acest lucru.**
- **Există reguli care trebuie respectate, dar există şi libertate, care îi conferă copilului unicitate şi**
- **umanitate şi contribuie la formarea unei imagini de sine pozitive, sănătoase.**
- **Nevoia de acceptare**
- **Chiar şi atunci când comportamentul copiilor este greu de tolerat, ei trebuie săse simtă acceptaţi ca persoane. Copilul nu trebuie respins datorităcomportamentului său inadecvat. Astfel, părintele îi va transmite copiluluimesajul că nu el este în neregulă, ci comportamentul său.**
- **Nevoia de răbdare din partea părintelui**
- **Este uşor să ai aşteptări mari din partea copilului. Dar este mai greu să airăbdare pentru a-l ajuta să le realizeze. Copiii au nevoie uneori deexplicaţii şi de exerciţii repetate pentru a-şi însuşi unele comportamente sau atitudini.**
- **Nevoia de flexibilitate**
- **Copilul creşte şi se schimbă, la fel cum se întâmplă şi în cazul nostru. În acest sens, atitudinea faţă de copil trebuie să se schimbe în ceea ce priveşte regulile, limitele sau consecinţele. Aceasta nu înseamnă lipsă de constanţă, ci doar ajustarea la ritmul de dezvoltare al copilului şi la receptivitatea acestuia.**
- **Nevoia de corectitudine în aplicarea regulilor**
- **Copiii trebuie să cunoască regulile, iar aplicarea lor să fie constantă şi corectă, după cum au fost stabilite.**
- **Nevoia de constanţă**
- **Comportamentul adultului trebuie să fie constant în timp şi în diferite situaţii. Schimbarea regulilor îl face pe copil să fie confuz şi nesigur şi îi transmite mesajul că respectarea lor nu este atât de importantă.**
- **Nevoia de timp petrecut cu părintele**
- **Copilul are nevoie de atenţia şi compania părinţilor pentru a învăţa, a fi ascultat, pentru a se juca, a citi, a comunica etc. Suntem conştienţi că timpul este din ce în ce mai preţios, că uneori părintele este nevoit să lucreze mai mult pentru a asigura un „trai decent" familiei, copiilor. Dar nu întotdeauna acest lucru presupune sacrificarea timpului petrecut cu copilul. Este bine ca timpul petrecut cu copilul să devină un obiectiv al părintelui, pentru care să depună effort conştient şi care, cu siguranţă, va fi răsplătit în viitor. Sarcina părintelui este de a identifica nevoile care generează comportamentul nedorit al copilului, de a căuta modalităţi mai adecvate prin care să împlinească acele nevoi şi să elimine comportamentul inadecvat.**

Activitatea: Stiluri parentale

***Mod de desfăşurare :**

* ***Imaginaţi-vă următoarele situaţii (se pot lua ca exemple si alte situatii). Puneţi-vă în ipostaza de părinte. Cum reacţionaţi?***

****1. Copilul vine acasă cu calificativul "insuficient"/ o nota mica la romana.***

****2. Copilul merge la joacă/ se intalneste cu prietenii şi nu vine acasă la ora pe care aţi stabilit-o.***

****3. Vecinul vine la dvs. nervos acuzându-l pe copilul dvs. că l-a bătut pe fiul lui.***

***Joc de rol (se solicită 2 voluntari din rândul părinţilor –unul interpretează rolul de părinte şi altul interpretează rolul copilului) .**

* **Dezbatere:**

****Cum s-a simţit / ce-a simţit copilul la reacţiile părintelui ? Ce gândeşte copilul despre părinte/ despre el?***

****Cum s-a simţit părintele cand s-a manifestat faţă de copil ? Ce gândeşte părintele despre copil ?***

***Se trage concluzia că există diferite reacţii, practici şi modalităţi de a se comporta ale părinţilor faţă de copiii lor, acestea fiind denumite stiluri parentale. Câteva informaţii legate de aceste stiluri pot fi regăsite în *anexă*. Este bine să se sublinieze că un părinte nu se va încadra cu exactitate într-un anumit stil parental dintre cele descrise. Mai curând, putem vorbi despre un tip dominant, putând exista însă caracteristici şi comportamente tipice altor stiluri parentale.**

- **Material suport – Stiluri parentale**
- ***Conceptul de stil parental* se referă la variaţiile normale în încercările de control şi socializare a copiilor de către părinţi (Baumrind, 1991). Deşi părinţii pot să difere în ce priveşte modul în care încearcă să controleze sau să-şi socializeze copiii şi în ce priveşte măsura în care fac asta, se presupune că rolul principal al părinţilor este de a influenţa, învăţa şi controla copiii.**
- **În ce priveşte conceptul de control este util să facem diferenţa între controlul comportamentului şi controlul psihologic. Barber (1996) definea *controlul psihologic* ca:„tentative de control care invadează dezvoltarea psihologică şi emoţională a copilului” prin utilizarea unor practici parentale de tipul: inducerii unor sentimente de vinovăţie, retragerea dragostei, ruşinare. *Controlul comportamental* se referă la aşteptările părinţilor ca regulile lor să fie respectate de copii şi ca aceştia să se comporte adecvat. Astfel, deşi stilurile parentale democratic şi autoritar ambele recurg la un control comportamental crescut, părinţii autoritari recurg şi la un control psihologic crescut în timp ce părinţii democratici nu.**
- **Studiile in domeniu au evidentiat 4 dimensiuni importante ale comportamentului părinţilor in relatiile cu copiii:**
- **1. Strategiile de disciplinare**
- **2. Căldura şi apropierea**
- **3. Stilul de comunicare**
- 4. **Expectanţele cu privire la maturitate şi control**

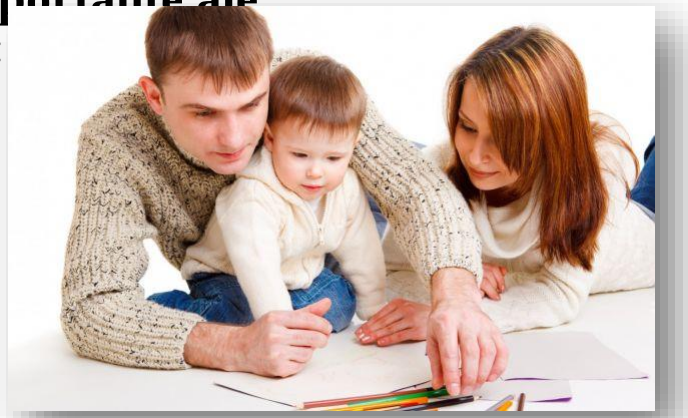

- **STILURI PARENTALE:**

- **1. Părintele autoritar** Părintele care adoptă acest stil aşteaptă de la copil să urmeze reguli strict stabilite de părinţi. Sunt orientaţi spre supunere şi statut şi se aşteaptă ca ordinele lor să fie executate fără explicaţii. Aceste reguli au o valoare absolută, iar cea mai mică greşeală este însoţită de pedeapsă. Aceşti părinţi nu explică copilului raţiunea pe care se bazează regulile singura „explicaţie" pe care o oferă fiind „Pentru că aşa am spus eu!", pentru ca sunt mama ta/ tatal tau/ Nu discutam! " . Aceşti părinţi au aşteptări mari, dar nu sunt foarte atenţi la nevoile copilului. Intenţia copilului de a-şi manifesta independenţa este interpretată ca o formă de rebeliune, fapt care reprezintă o sursă importantă a conflictelor copil-părinte. De obicei, părintele este rece şi detaşat de copil, impunând respectul muncii şi al efortului. Astfel, stilul autoritar îl învaţă pe copil să devină ordonat, disciplinat, respectuos faţă de cei de care îi este frică . De asemenea, se dezvoltă spiritul critic al copilului, îl învaţă să devină ,,perfecţionist" (,,Dacă faci ceva, atunci fă-o perfect"). Din păcate, adoptarea acestui stil, atrage după sine numeroase dezavantaje.

- **2. Părintele democratic** În mod similar cu părinţii autoritari părinţii democratici stabilesc reguli şi se aşteaptă ca copiii să le respecte, însă o fac într-o manieră democratică. Aceşti părinţi sunt sensibili la nevoile copiilor şi le ascultă întrebările. Atunci când copiii nu se comportă aşa cum se aşteaptă ei, sunt mai iertători şi nu sunt atât de orientaţi spre pedeapsă ca şi părinţii autoritari. Baumrind considera că aceşti părinţi au standarde clare pentru comportamentul copiilor şi urmăresc măsura în care copiii le ating. Sunt asertivi, dar nu sunt intruzivi sau restrictivi. Metodele lor de disciplinare sunt suportive, mai degrabă decât punitive. Ei doresc ca copiii lor să fie asertivi şi responsabili, disciplinaţi, dar şi cooperanţi.

- **3. Părintele permisiv -**Părinţii permisivi mai sunt denumiţi şi indulgenţi, au foarte puţine aşteptări de la copii. Îşi disciplinează foarte rar copiii pentru că au expectanţe foarte scăzute cu privire la maturitate şi auto-control. După Baumrind (1991) părinţii indulgenţi sunt atenţi la nevoile copiilor dar nu au aşteptări clare de la ei. Sunt non-conformişti şi blânzi, nu impun copiilor un comportament matur, lasă la latitudinea copiilor procesul de auto-reglare, evită confruntările. Sunt în general apropiaţi de copii şi comunicativi adoptând de multe ori mai degrabă statutul de prieten al copilului decât cel de părinte.

- **4. Părintele neimplicat/ indiferent** Părintele neimplicat nu are prea multe aşteptări de la copil, nu este atent la nevoile acestuia şi comunică destul de puţin. Nu este preocupat de realizările copilului şi nici nu manifestă frecvent trăiri emoţionale pozitive pentru el. Deşi satisfac nevoile fundamentale ale copiilor, ei sunt în general detaşaţi de viaţa copilului. În cazuri extreme aceşti părinţi pot ajunge chiar să respingă sau să neglijeze nevoile copiilor, uneori chiar lasă de înţeles că acesta este ,,în plus", reprezintă o povară de care s-ar putea lipsi oricând.

- 5. **Părintele protector** Părintele protector este aparent un părinte model: el este extrem de atent la nevoile copilului şi se dedică cu toată fiinţa meseriei de părinte. Prioritatea lui este să-i ofere acestuia securitate, deoarece conştientizează că un copil este o fiinţă foarte fragilă, care are nevoie în permanenţă de sprijin şi de protecţie. Are grijă să îşi înveţe copilul în primul rând să fie precaut şi rezervat faţă de tot ceea ce vine din afara familiei.

- Din păcate, uneori protecţia acordată copilului este exagerată, părinţii devin veşnic îngrijoraţi, văd catastrofe şi calamităţi la fiecare colţ de stradă. Când îşi văd copilul plângând, devin agitaţi, creând, fără să îşi dea seama, mai multă tensiune, odată ,,porniţi" sunt greu de oprit.

- Atunci când apare o problemă, părinţii exagerat de protectori se grăbesc să caute vinovaţii şi să ţină morală, fapt care duce la scăderea eficienţei rezolvării conflictului şi a învăţării unor reguli de disciplină. Asemeni părinţilor autoritari, acceptă greu situaţia în care copilul începe să îşi dezvolte independenţa, însă ei nu creează conflicte, ci intră în panică ,,se consumă".

Stil parental	*Impact*
Părintele democratic	Copiii ai căror părinţi adoptă acest stil se auto-evaluează şi au scoruri la evaluări obiective care indică o mai bună competenţă socială şi instrumentală decât copiii ai căror părinţi adoptă alte stiluri. Işi vor dezvolta un echilibru emoţional care va sta la baza dezvoltării armonioase a personalităţii, deprinderi de comunicare eficientă, vor manifesta creativitate, capacitate decizională, autonomie personală. Ca urmare a încurajărilor făcute şi a încrederii care li se acordă, vor avea un nivel ridicat al stimei de sine, ceea ce determina să obţină eficienţă şi productivitate în acţiunile întreprinse. Respectul pentru om, cultivat de stilul democratic îl va învăţa pe copil să îi respecte pe alţii, să ia în considerare opinia celorlalţi, să accepte observaţii, având totodată curajul să îşi exprime punctul de vedere. Pe măsură ce va creşte, independenţa care i s-a acordat îl va ajuta să-şi identifice propriile atitudini şi să aleagă meseria care i se potriveşte cel mai bine, să îşi îndeplinească propriile vise, nu pe cele ale părinţilor.
Părintele autoritar	Aceşti copii au performanţe bune la şcoală şi nu au de obicei probleme comportamentale. Nu prea demonstrează abilităţi sociale - vor învăţa foarte greu să fie maleabili, sensibili la dorinţele altora, vor fi neiertători cu cei care greşesc . Vor întâmpina dificultăţi în realizarea unei comunicări eficiente, frecvent lipsiti de iniţiativă, de curaj şi veşnic nemulţumiti, deoarece se tem în permanenţă că vor putea greşi. Stimă de sine inferioară - Pentru ei, ,,a greşi” este sinonim cu ,,a fi un ratat”, de aceea preocuparea majoră este ,,Ce va zice mama sau tata când va afla?” ,,Am greşit! Nu sunt bun de nimic! Niciodată nu voi putea să.....”.
Părintele indulgent	Aceşti copii au o mai mare probabilitate de a avea probleme comportamentale şi de a avea performanţe mai scăzute la şcoală, dar au stimă de sine ridicată, abilităţi sociale mai bune. Ii permite copilului să-şi dezvolte o identitate proprie şi să aibă o personalitate distinctă, marcantă, originală. El se simte important, special, fapt ce determină creşterea nivelului stimei de sine. Un stil parental indulgent mai stă la baza dezvoltării creativităţii şi a capacităţii de a lua decizii. Pe de altă parte, copilului crescut într-o manieră indulgentă, îi va fi foarte greu să înţeleagă rolul limitelor, al regulilor şi să ţină cont de ele atunci când situaţia o va cere; de aceea, pentru foarte mulţi dintre adulţi, el poate fi considerat obraznic sau chiar copil problemă. Părinţii se pot aştepta ca foarte curând el ,,să preia controlul familiei” în sensul că nu va mai face decât ce vrea el şi nu va mai accepta sfaturi. Părintele va fi ,,depăşit”.

Părintele neimplicat	Copiii ai căror părinţi adoptă acest stil au cele mai slabe performanţe în toate domeniile. Invaţă că părerea lor nu contează prea mult, se simt lipsiti de importanţă şi uneori absolviti de orice responsabilitate. Ei îşi pot dezvolta o stimă de sine redusă (asemeni copiilor crescuti autoritar), pot deveni timorati şi urmăriti în permanenţă de un complex de inferioritate („Niciodată nu voi fi în stare să fac ceva suficient de bun ca să-i mulţumesc pe ai mei”). Lipsa afecţiunii, chiar dacă pe de o parte îi face mai rezistenti la greutăţile vieţii, copiii crescuti indiferent vor fi mai rigizi, mai insensibili la sentimentele şi la dorinţele celorlalţi, mai apatici . Unii se grăbesc să-i eticheteze ca fiind „fără suflet”, „de gheaţă”, fără să bănuiască faptul că prejudiciul afectiv pe care îl resimt îi determină să se ghideze pe principiul „Iubirea te face mai vulnerabil, mai slab”.
Părintele protector	Atunci când sunt mici, copiii care au părinţi exagerat de protectori, pot manifesta tulburări ale somnului şi ale regimului alimentar, precum şi stări de frică nejustificate. O dată cu trecerea timpului, copilul se simte din ce în ce mai sufocat şi are tendinţa de a se îndepărta de părinte, el găseşte că este dificil să comunice direct cu părintele despre problemele personale, de teamă că acesta nu îl va înţelege şi se va îngrijora („Mai bine nu-i spun mamei, că mama se îngrijorează”). Astfel, copilul va învăţa să ascundă informaţii, va avea o viaţă secretă, personală, nebănuită de părinte. De asemenea, atunci când va fi pus în situaţia de a-şi exprima frustrarea sau mânia, preferă să se exprime indirect, prin acte de răzbunare sau de sabotaj.

- **<u>Activitatea:</u> A învăţa să înveţi – competenţa care ne asigură reuşita**
- **Mod de desfasurare :**
- **<u>Hoţii de timp -</u>** O activitate sau o persoană care ne ia mai mult timp decât ne-am fi dorit ţinând cont de relevanța rezultatului .
- ***Hoţii de timp :***
- **Lipsa abilităţilor de prioritizare a activităţilor** - stabilire a obiectivelor pe termen scurt, mediu, lung (ex. alocă mai mult timp altor activități care nu au relevanță :vestimentație, cumpărături, activitati recreative, joc etc) . Se poate să nu fi învăţat încă *să amâne satisfacţia imediată*. Astfel, se pot explica decizii ineficiente de folosire a timpului pentru a obţine avantaje pe termen scurt: "Prefer să ies acum în oraș și să termin tema mai târziu, chiar dacă știu că o temă facută în grabă sau incompletă îmi poate aduce o nota mică."
- ***<u>Exerciţiu</u>*** Să realizeze o listă cu activităţile pe care le are de făcut, *stabilind importanţa fiecăreia* – acordându-i o notă de exemplu, în funcţie de beneficiile şi dezavantajele realizării ei (astfel, va conştientiza care activitate este mai importantă cu adevărat necesară.
- **Realizarea activităţilor pe măsură ce se ivesc**
- ***Exemplu:*** Copilul tău a început să scrie temele; după 5 minute, primește un email de la un prieten; se oprește din scris pentru a citi sau pentru a răspunde email-ului. Concentrarea pentru realizarea temelor se diminuează, șirul ideilor se întrerupe, iar reluarea temelor se poate amâna indefinit.
- **Incapacitatea de a spune "NU".** Copiii sunt tentați să accepte anumite propuneri venite de la prieteni în detrimentul respectarii programului fixat anterior, având impresia că vor fi excluși din grup.
- **Amânarea** (imediat ce s-a așezat la birou, i se face poftă de o mică gustare, simte nevoia să facă ordine în toată camera, rescrie de mai multe ori fraza de început a proiectului sau a temei, este iritat de orice intrebare referitoare la progresul temei)
- **Lipsa unor deprinderi de învățare eficientă** (capacitate de concentrare scazuta, de a lua notite, de a invata etc). Modalităţi de dezvoltare:
- Sarcina complexă să o imparta in părţi mici
- ***Exemplu:*** Copilul are de scris un eseu despre o nuvelă pentru săptămâna viitoare. Poate împărţi etapele acestei sarcini pentru mai multe zile: într-o zi, poate să se ocupe de citirea nuvelei, a doua zi: poate citi critica literară și își poate nota ideile principale, în a treia zi se poate ocupa de redactarea finală a eseului. Se evită stresul că e prea dificilă, panică, se obţine performanţă.
- Repetiţia materialului învăţat
- Pauzele între perioadele de învăţare (10-15 minute)

- **Lipsa deprinderilor de organizare a spaţiului de lucru (*pierde timp inutil căutând rechizitele sau cărţile***. Modalitate : ajută-l sa aleagă un loc special în care să păstreze caietele şi cărţile pentru şcoala. Poţi folosi diverse cutii pentru a depozita jucăriile, cărţile sau hainele.
- **Lipsa stabilirii termenelor limita pentru fiecare activitate** (în funcţie de gradul de importanţa şi urgenţa) – de preferat cu 2-3 zile mai devreme de termenul real
- **Calculatorul folosit in exces –** Elevii alocă timp pentru jocuri pe calculator, site-uri de socializare, internet, messenger, activități care nu au relevanță.
- **Telefonul mobil -** timpul consumat cu prietenii, colegii. Se pleacă o discuție pe o temă și ajung să discute lucruri inutile.
- **Televizorul utilizat excesiv, pe** programe inutile.
- **Lipsa capacității de valorificare a tot timpului de care dispune**: să valorifice tot timpul de care dispune, de exemplu, in timpul navetei, cand merg cu masina, asteapta la dentist elevii pot studia (citi o carte) ;
- **Stilul de viață nesănătos – care duce la oboseală fizică**, stres (teme/ invatat seara/ noaptea, somnul de seara noaptea tarziu)

- **<u>Modalitati de evitare a” HOȚILOR DE TIMP”</u>**
- Stabilește prioritățile, distinge ce este important pentru tine, formulează obiective pe termen scurt, mediu, lung.
- Spune “NU” lucrurilor mai puțin importante, oferă-ți un premiu pentru că ai reușit ceea ce ți-ai propus.
- Fă-ți un plan de acțiune, ține o agendă zilnică.
- Stabilește termene clare și respectă termene impuse, nici o pauză în afara celor fixate.
- Respectă-ți orele de somn, mănâncă sănătos, relaxează-te prin sport, lectură, plimbări.
- Păstrează ordinea în spațiul tău (pe birou, în șifonier, în bibliotecă), pune lucrurile de unde le-ai luat.
- Spune „NU” ferm, dar politicos atunci când esti invitat să faci o altă activitate in afara celor programate („nu, nu pot” /” nu, nu pot astăzi, dar poate mâine).
- Nu amâna, fii consecvent, pentru că altfel devine obișnuință, împarte sarcina de lucru pe secvențe/ pași mici. “Nu lăsa pe mâine ce poți face azi”.
- Ignoră factorii perturbatori (telefon, internet, prieteni, discuții) .
- Nici o pauză in afara celor fixate.

METODA STING

- **S** – *STABILEŞTE SARCINA PE CARE O AI DE FĂCUT*
- **T** – *FIXEAZĂ TIMPUL*
- ***I*** **-** *IGNORĂ ORICE FACTOR PERTURBATOR*
- **N** – *NICIO PAUZĂ DECÂT CELE FIXATE*
- **G -** *GRATIFICARE – OFERĂ-ŢI UN PREMIU FIINDCĂ AI REUŞIT SĂ FACI CE ŢI-AI PROPUS*

- **Ce înseamnă “ceasul biologic”?**
- Şcolarii mari pot înţelege sensul noţiunii de ceas biologic. Îi poţi explica faptul că celulele din fiecare organism ştiu cum să se comporte în fiecare etapă a zilei. Această autoreglare a organismului, în funcţie de momentul zilei este explicată prin existenţa unui “ceas biologic”. Acesta semnalează momentul în care organismul are nevoie de odihnă, de somn sau de hrană.
- **Întâi temele, apoi joaca!**
- Cea mai dificilă provocare la această vârstă este să îl obişnuieşti pe copil cu programul de scoală. De aceea, este bine să te concentrezi asupra acestui principiu simplu pe care să îl interiorizeze copilul cât mai devreme: *”Mai întâi faci temele, apoi te poţi duce la joacă.”* Înainte de a-l înscrie la şcoala, descrie-i schimbările care vor interveni în program şi prezintă această regulă ca pe o urmare firească a noului său “statut”, acela de elev. ***Pentru a-l convinge să accepte această regulă, este important să îi trezeşti interesul pentru ceea ce învăţa şi să comunici permanent cu el, pentru a rezolva eventualele dificultăţi de învăţare pe care le întâmpina.***
- **Câteva noţiuni de planificare a timpului**
- -***Formarea rutinelor de dimineaţă*** pentru a preveni întârzierile. În cazul în care copilul are dificultăţi în a-şi aminti tot ce are de făcut dimineaţa şi din această cauză, întârzie la şcoală, îl poţi ajuta, sprijinindu-l să *realizeze o listă cu lucrurile pe care le are de făcut*: spălatul pe faţă, îmbrăcat, aranjarea patului, micul dejun etc.
- -***Ajută-l să îşi facă un orar al fiecărei zile*** - să îşi împartă timpul în mod echilibrat între teme, joacă şi (eventual) activităţi extraşcolare.
- -***Ajută-l să aleagă ordinea materiilor la care învaţă sau la care îşi scrie temele*** **în funcţie** de gradul de dificultate. Sfătuieşte-l să înceapă cu cele mai dificile şi să încheie cu cele mai uşoare. Astfel, te asiguri că nu va lucra mai mult decât e necesar la o temă dificilă pentru că este obosit şi nu se mai poate concentra. Dupa fiecare temă este bine să îşi ia o pauză de 10 – 15 minute. La această varstă, copiii se pot menţine concentraţi pe o perioadă limitată de timp.
- **4.Ajutorul pentru rezolvarea temelor de acasă/ sprijin în învăţare**
- **Modul în care ne ajutăm copilul la lecţii poate fi constructiv pentru copil sau poate fi o sursă de stres atât pentru noi, cât şi pentru el.** Sprijinul acordat de părinţi copiilor pentru rezolvarea temelor acasă se poate manifesta în multiple planuri .

Exemple:

- ***-a-l lăsa să rezolve aşa cum crede de cuviinţă***, pentru că el ştie cum a spus „Doamna” la şcoală, şi apoi găsite părţile bune ale temei şi lăudate, observate greşelile şi explicate, dar tot el să le rezolve mai departe, fără a impune o rezolvare pe care el să nu o interiorizeze, să nu o înţeleagă

- ***-să-l responsabilizeze pe acesta, să-l înveţe să şi le facă şi să şi le verifice singur, încurajându-l şi apreciindu*-l pentru progresele realizate de unul singur.**

- ***-să observe caietele de teme şi să facă aprecieri asupra lor, pentru că aceste caiete reprezintă activitatea principală a copilului, pe care el simte nevoia s-o valorizeze** p*entru a se motiva mai departe în îndeplinirea sarcinilor şcolare.

- ***-se va interesa de cât de încărcată este tema pe care*** copilul o are de rezolvat în ziua respectivă şi va evita suprasolicitarea lui prin cererea de a se ocupa şi de probleme familiale;

- ***-îl va ajuta pe copil să-şi planifice timpul şi să-şi facă un program*** **oferindu-**i diverse recompense pentru respectarea acestuia (de exemplu, o oră de plimbare etc.);

- ***-intervalul orar optim între 9-11 dimineaţa sau 15-19, şi nu după ora 22,*** nici seara tarziu când părintele se întoarce de la serviciu, pentru că este eliminată posibilitatea unei comunicări asertive, cu înclinaţie pe agresivitate.

- ***-îi va crea copilului o ambianţă plăcută, propice concentrării*** necesare rezolvării temelor pentru acasă şi asigurării randamentului maxim (un spaţiu de lucru adecvat, linişte etc.).

- ***-să urmărească progresele înregistrate de copil*** **şi** să adapteze sprijinul acordat în funcţie de nevoile acestuia.

BIBLIOGRAFIE

CURY,A., *Parinti straluciti, profesori fascinanti*, Editura FOR YOU,Bucuresti, 2005

DOLTO, F., *Când părinţii se despart. Cum să prevenim suferinţele copiilor,* Editura TREI, Bucureşti, 2003

DRUGAS, I., 100 de idei despre si pentru adolescenti, Editura Primus, Oradea, 2012

FABER, A., MAZLISH,E., *Comunicarea eficienta cu copiii. Acasa si la scoala*, Editura Curtea Veche, Bucuresti, 2002

MITROFAN, I., *Cuplul conjugal – armonie şi dizarmonie*, Ed. Ştiinţifică şi Enciclopedică, Bucureşti, 1989

ITROFAN, I., *Psihologia relaţiilor dintre sexe*, Ed. Alternative, Bucureşti, 1997

MUNTEAN, A., POPESCU, M., POPA, S., *Victimele violenţei domestice*, Ed. Eurostampa, Timişoara, 2000

OSTERRIETH, P., *Copilul şi familia,* Ed. Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1973

SHAPIRO,S.,SKINULIS, K., *Cum devenim parinti mai buni*, Editura Humanitas, Bucuresti, 2012

VINCENT, R., *Cunoaşterea copilului*, Ed. Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1972

VOINEA, M., *Sociologia familiei*, Tipografia Universităţii Bucureşti, 1993

VRASMAS, E., Consilierea si educatia parintilor, Editura Aramis, Bucuresti, 2002

O Primărie căreia îi pasă
familie
comunitate
școală
încredere
colaborare
suport
proiecte
competiție
rezultate

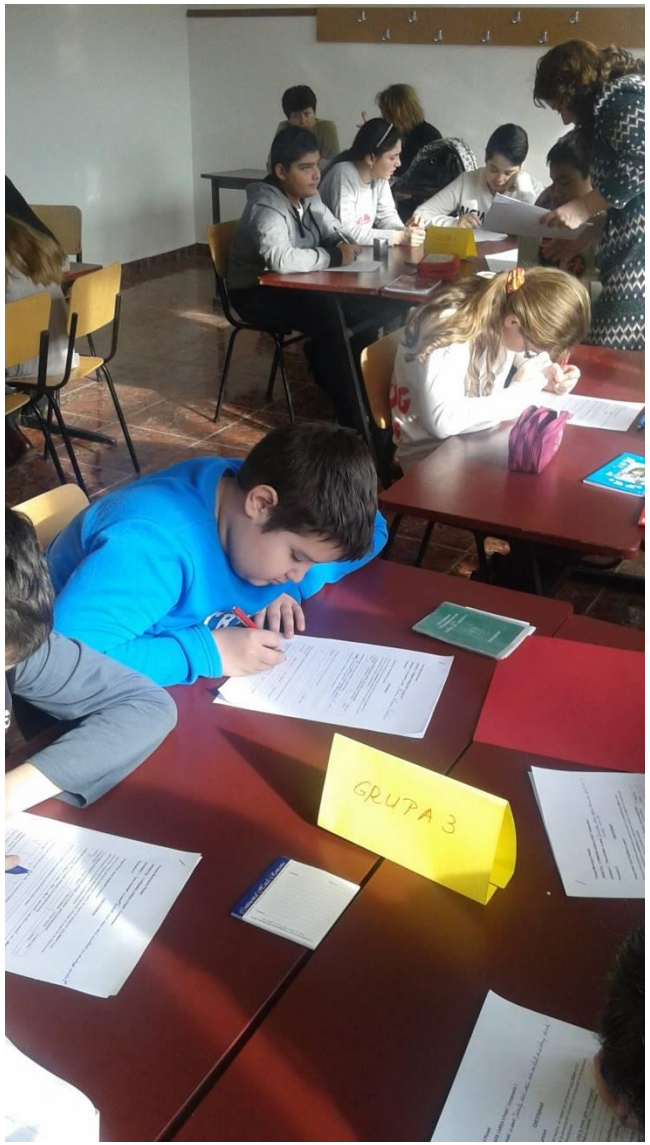
GRUPA 3

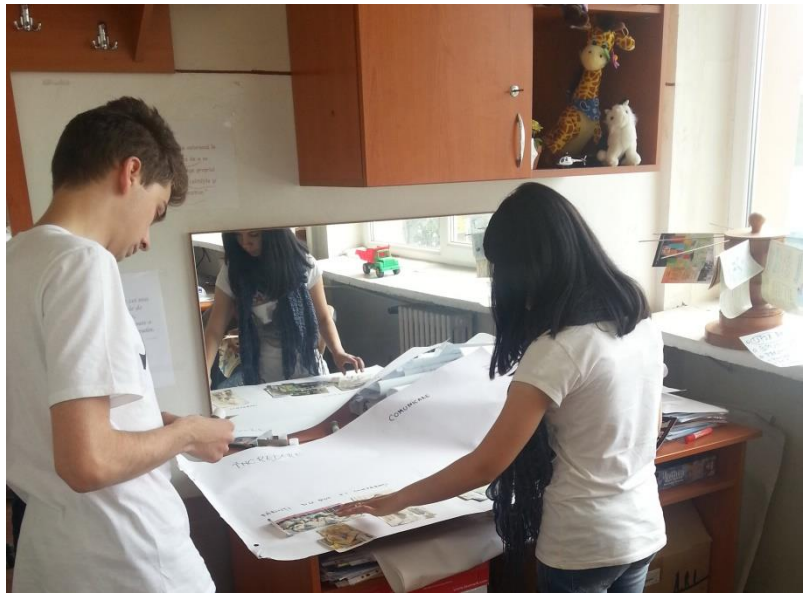

LICEUL TEHNOLOGIC 1 MAI MUNICIPIUL PLOIESTI
PROIECTUL - O PRIMARIE CAREIA II PASA! - 2014-2015

O primăvară cărnia îi pasăl
ÎNCREDERE
COMUNICARE
SINCERITATE
SIMPATIE

O primărie căreia îi pasă!
Colegiul Economic "Virgil Madgearu"
Municipiul Ploiești, cls. X S8, prof. Dr. Camelia Stoica
Copiii cu drepturi

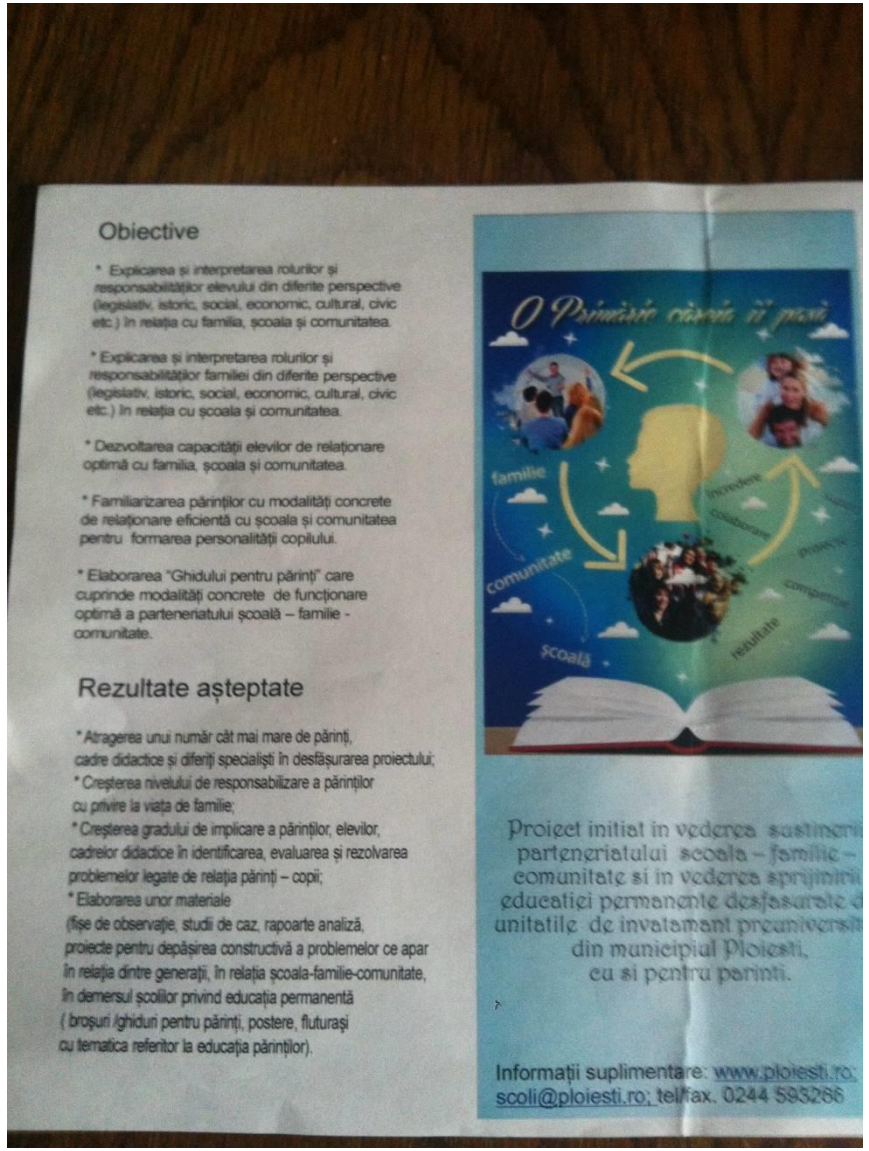
Obiective
* Explicarea și interpretarea rolurilor și responsabilităților elevului din diferite perspective (legislativ, istoric, social, economic, cultural, civic etc.) în relația cu familia, școala și comunitatea.
* Explicarea și interpretarea rolurilor și responsabilităților familiei din diferite perspective (legislativ, istoric, social, economic, cultural, civic etc.) în relația cu școala și comunitatea.
* Dezvoltarea capacității elevilor de relaționare optimă cu familia, școala și comunitatea.
* Familiarizarea părinților cu modalități concrete de relaționare eficientă cu școala și comunitatea pentru formarea personalității copilului.
* Elaborarea "Ghidului pentru părinți" care cuprinde modalități concrete de funcționare optimă a parteneriatului școală – familie - comunitate.
Rezultate așteptate
* Atragerea unui număr cât mai mare de părinți, cadre didactice și diferiți specialiști în desfășurarea proiectului;
* Creșterea nivelului de responsabilizare a părinților cu privire la viața de familie;
* Creșterea gradului de implicare a părinților, elevilor, cadrelor didactice în identificarea, evaluarea și rezolvarea problemelor legate de relația părinți – copii;
* Elaborarea unor materiale (fișe de observație, studii de caz, rapoarte analiză, proiecte pentru depășirea constructivă a problemelor ce apar în relația dintre generații, în relația școala-familie-comunitate, în demersul școlilor privind educația permanentă (broșuri /ghiduri pentru părinți, postere, fluturași cu tematica referitor la educația părinților).
O Primărie căreia îi pasă
familie
comunitate
școală
rezultate
Proiect initiat in vederea sustinerii parteneriatului scoala – familie – comunitate si in vederea sprijinirii educatiei permanente desfasurate de unitatile de invatamant preuniversitar din municipiul Ploiesti, cu si pentru parinti.
Informații suplimentare: www.ploiesti.ro; scoli@ploiesti.ro; tel/fax. 0244 593266

O PRIMĂRIE CĂREIA ÎI PASĂ

O Primărie căreia îi pasă

Activităţi
realizate cu elevii

familie

comunitate

şcoală

încredere

colaborare

suport

proiecte

competiţie

rezultate

COLEGIUL NATIONAL
ION LUCA CARAGIALE PLOIESTI

SCOALA PĂRINȚILOR

PROIECTUL „O PRIMĂRIE CĂREIA ÎI PASĂ”

COLEGIUL NAȚIONAL „I.L.Caragiale” PLOIEȘTI

PRIMĂRIA MUNICIPIULUI PLOIEȘTI

SCOALA PARINTILOR
Proiectul
"O Primărie căreia îi pasă!"
Activitatea
"Respect şcoala şi familia.
Învăţ pentru mine!"
Joi,

Proiectul

"O Primărie căreia îi pasă!"

Activitatea

"Respect şcoala şi familia.
Învăţ pentru mine!"

Miercuri,
28 Ianuarie 2015
Ora 11:30
Cabinetul de Geografie

Participanţi: elevii clasei a VI-a A

Profesori coordonatori:
Gheorghe Mineliea
Butunoi Elena
Dumitru Adela

SCOALA

Proiectul
"O Primăvară cărora îi pasă!"
Activitatea
"Respect părinți și familie,
locuri pentru mame"

Proiectul
"O Primărie căreia îi pasă!"

Proiectul
"O Primăvară cărții și pașilor"

Proiectul
"O Primărie căreia îi pasă!"
Activitatea
"Respect şcoala şi familia.
Învăţ pentru mine!"
Miercuri,
28 Ianuarie 2015
Ora 11:30
Cabinetul de Geografie
Participanţi: elevii clasei a VI-a A
Profesori coordonatori:
Gheorghe Minelrea
Butunoi Elena
Dumitru Adela
SCOALA PARINTILOR
Proiectul
"O Primărie căreia îi pasă!"
Activitatea
"Respect şcoala şi familia.
Învăţ pentru mine!"

COLEGIUL NATIONAL
ALEXANDRU IOAN CUZA PLOIESTI

PROIECT
EDUCAȚIONAL
ÎI PASĂ
ACTIVITĂȚI ANTIDROG

COLEGIUL NATIONAL
MIHAI VITEAZUL PLOIESTI

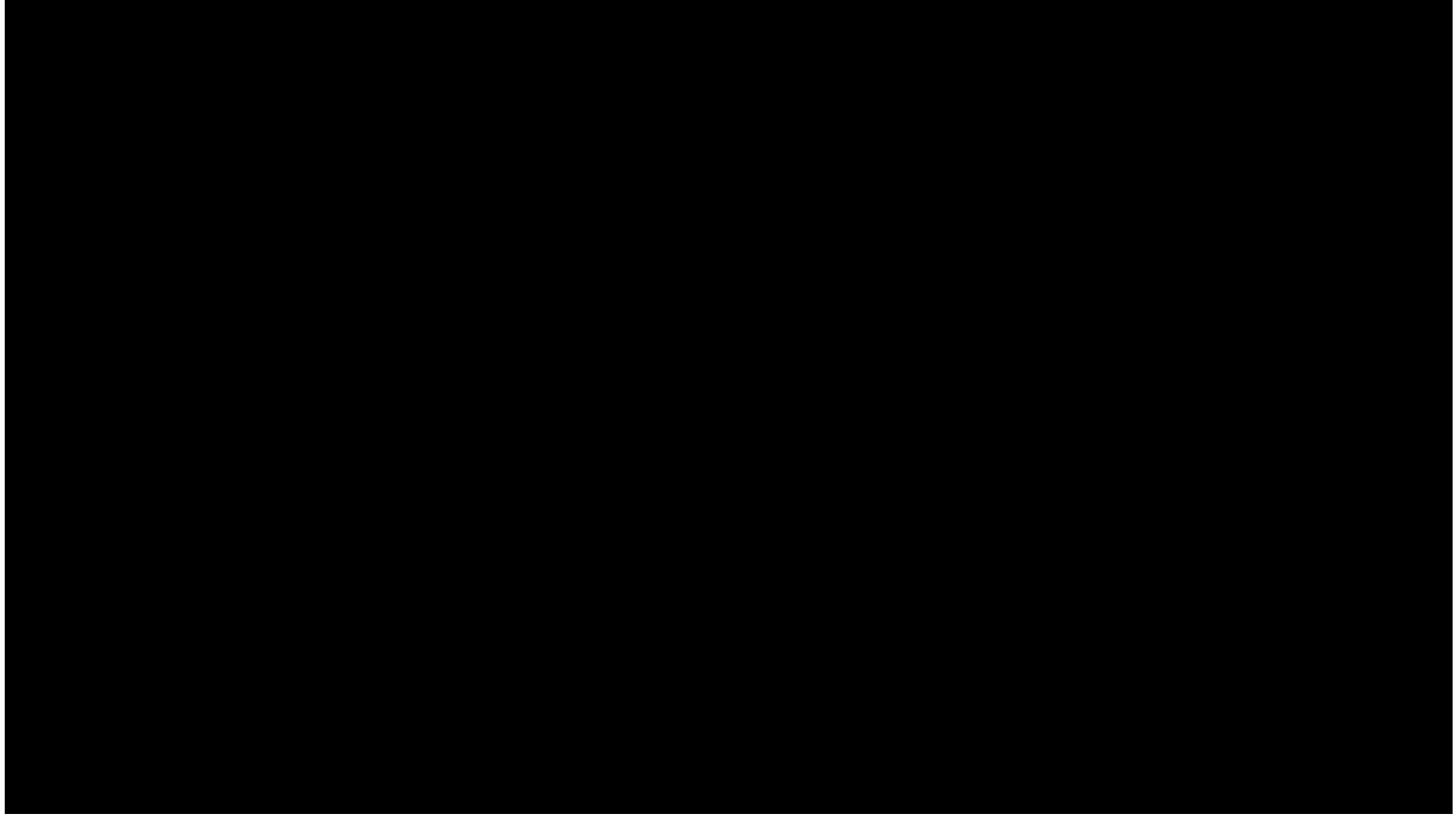

COLEGIUL DE ARTA
CARMEN SYLVA PLOIESTI

ACTIVITATE ELEVI

SOCIALIZAREA EMOTIILOR

Arta
medievală

EPSON

ACTIVITATE PARINTI

ARTA DE A FI PARINTE

Evaluare
Punctele tale
Punctele tale
C - CREATIV - COMPLEXAT
A - AMBITIOS
L - LIBER - LOCUL - LIDER
I - IUBIRE - INTERESAT
T - TENACE - TANDRU
A - AMABIL - AMICITIE
T - TOLERANT
E - EMPATIC - ECHILIBRAT
Punctele tale
PRIETENI
RESPONSABILITATE
REGULI
VOCATIE
ORIGINAL
CORECTITUDINE
AGRESIVITATE
SECRETE / REMUSCARI
INTIMITATE

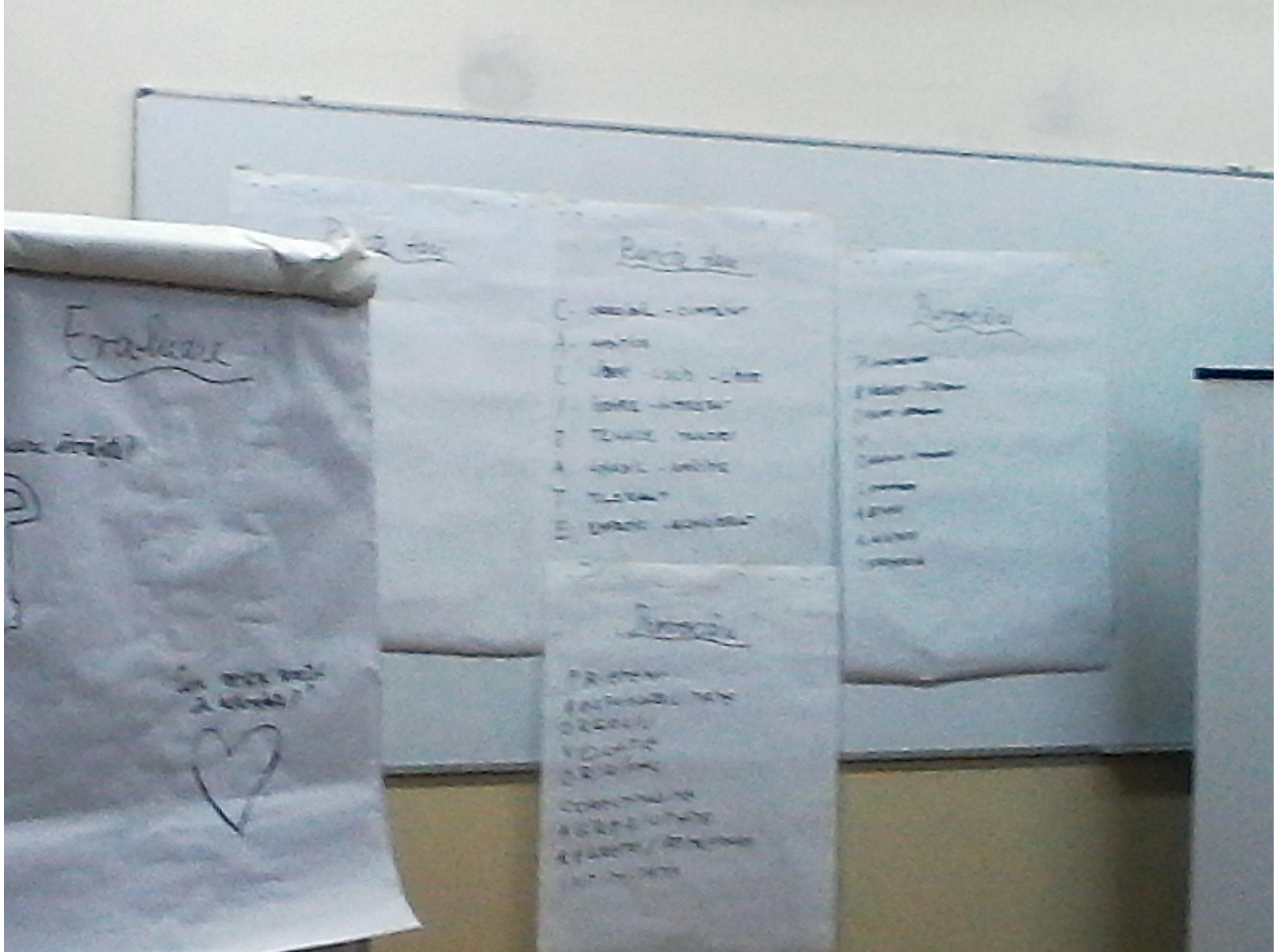

Lucruri învățate?

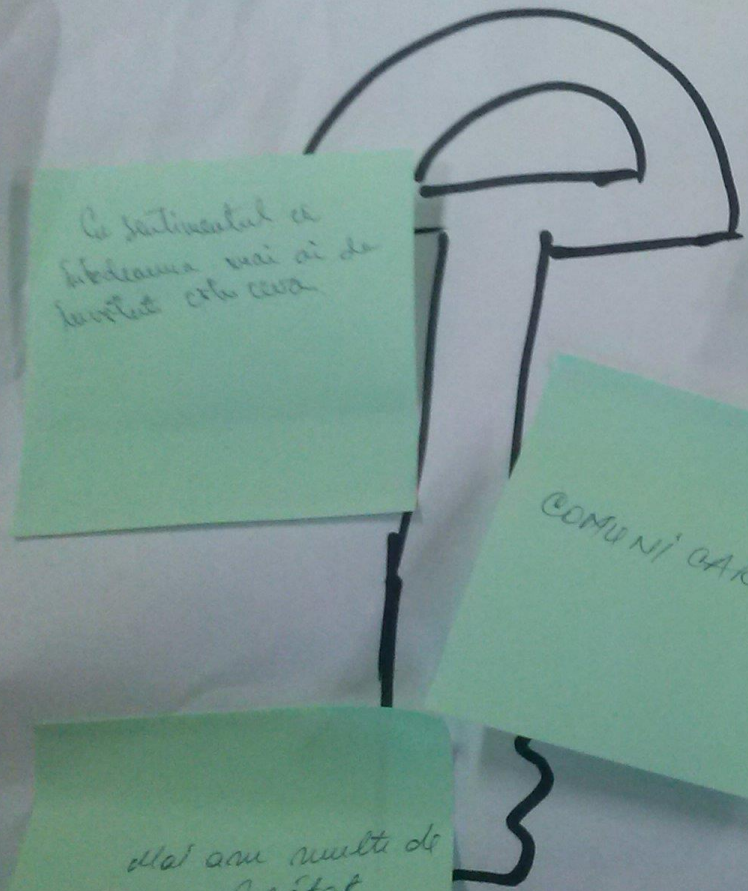

Cu sentimentul ca întotdeauna mai ai de învățat ceva nou

Orice problema legata de perioada adolescentei isi are rezolvarea in atitudinea si iscusinta parintelui de a ajunge la inima lui!

Am invatat sa raspund afirmativ

AM INVA
NU, CUM
MAI BI

COMUNICARE!

Mai am multe de învățat

Am aflat lucruri noi.
INVATAM IMPREUNA CU EI, COPIII NOSTRI DRAGI.

Evaluare

Lucruri învățate?

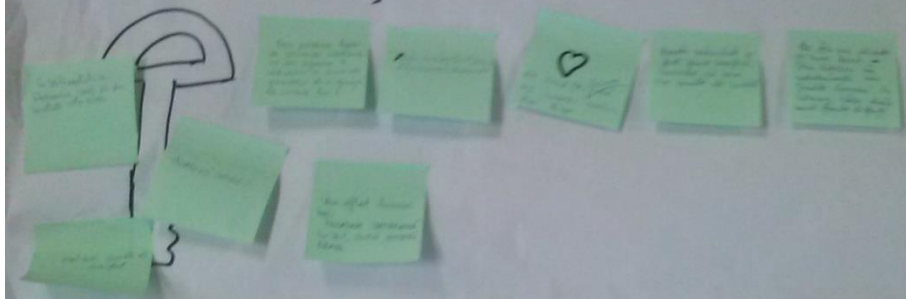

Cum ne-am simțit în activitate?

Evaluare

Lucruri învățate?

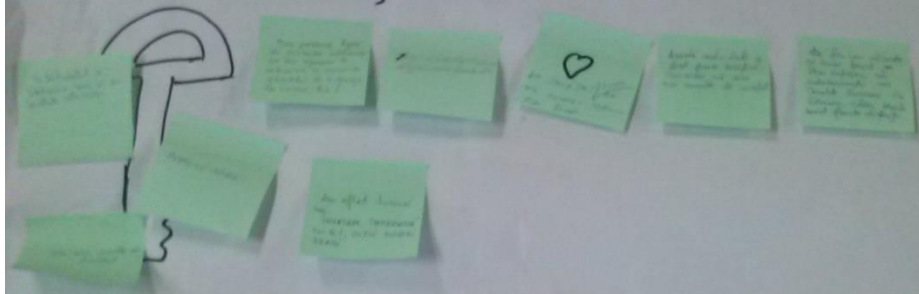

Cum ne-am simțit în activitate?

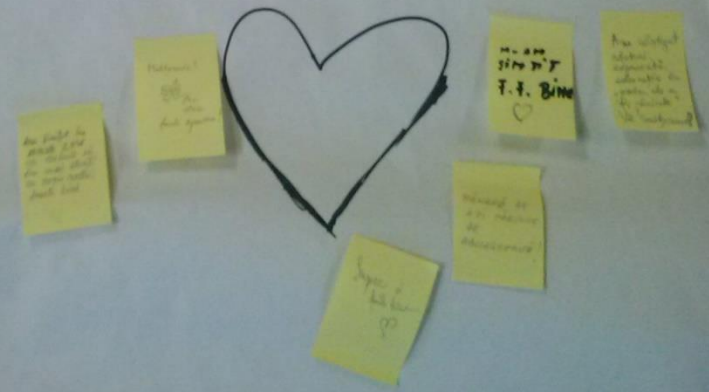

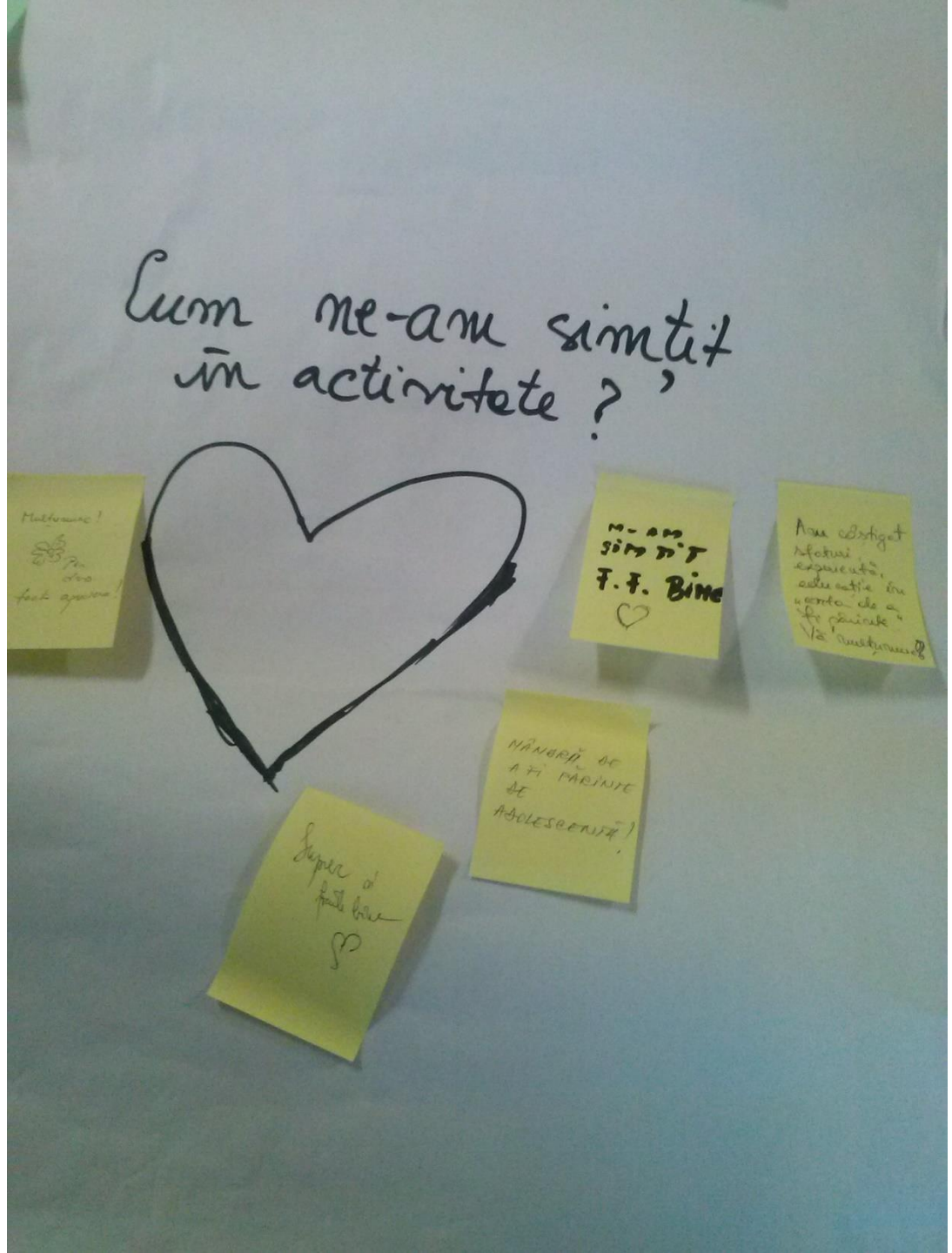
Cum ne-am simțit în activitate?
Mulțumesc!
Super o
foarte bine
MĂNĂRĂ DE
A FI PĂRINTE
DE
ADOLESCENȚI!

EXPOZITIE

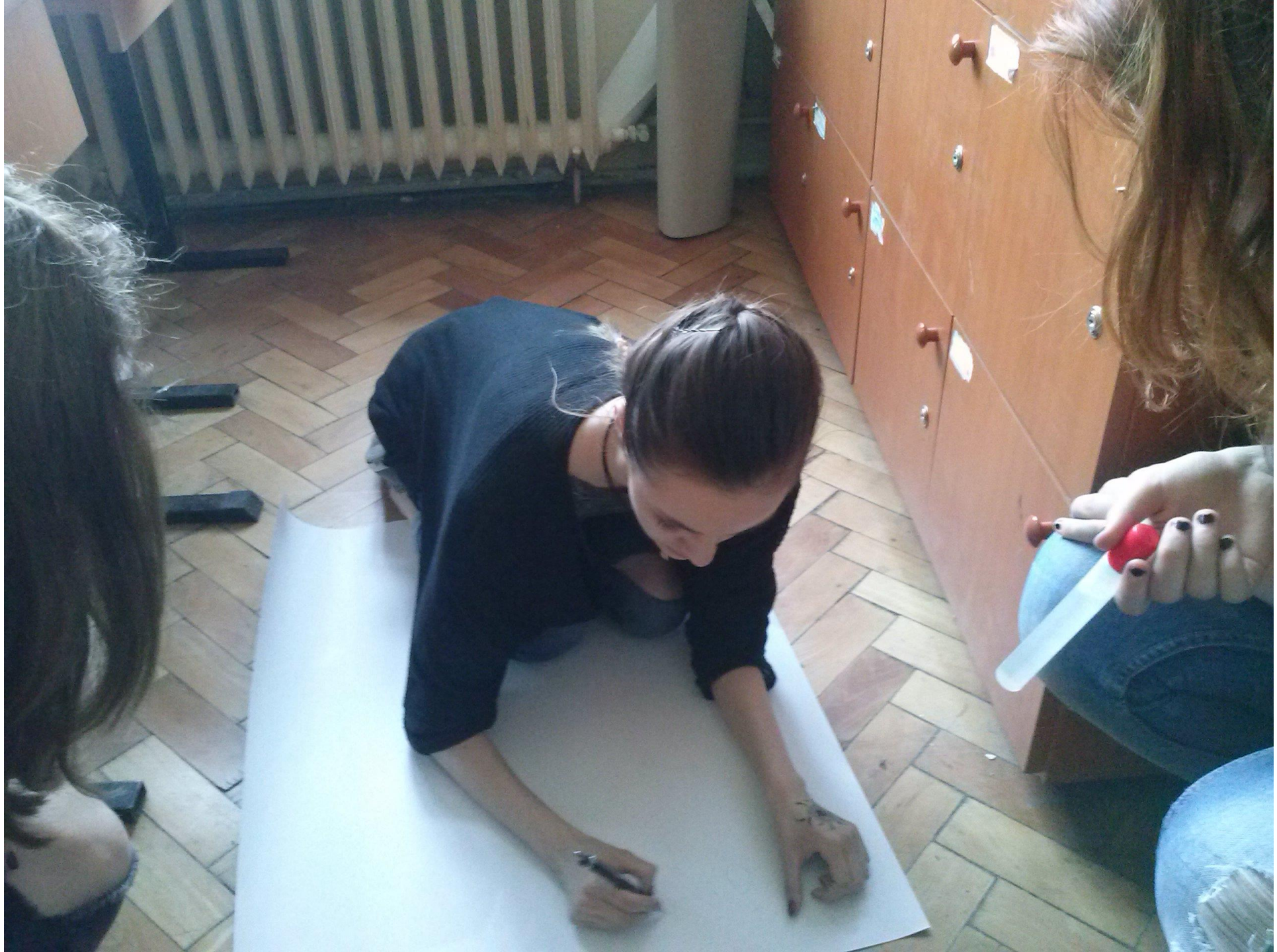

arta de a fi părinte
ăreia ii

Arta de a fi părinte

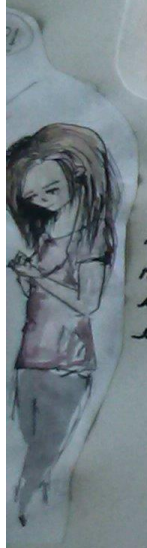

Cuvintele sunt necesare, dar nu suficiente pentru a comunica cu un adolescent.

To be in your teenager's memories tomorrow, you'll have to be in their lives today.

primărie căreia îi pas

Părinții
ți vor
rămâne
alături

DONATEL
a de a fi părint

Strada de azi pentru ieri și pentru mâine

COLEGIUL SPIRU HARET PLOIESTI

SUNTEM MEREU PREOCUPAȚI DE SATISFACȚIA BENEFICIARILOR NOȘTRI.

COLEGIUL "SPIRU HARET" PLOIEŞTI

CALITATE

PRESTIGIU

TRADIŢIE

PROFESIONALISM

Proiect

”O PRIMĂRIE CĂREIA ÎI PASĂ”

ASUS
10°c Cooler!
QVALIS

ASUS
10C
Cooler!
QVALIS

PROIECT
P R I M Ă R I E

PROIECT
O PRIMĂRIE CĂREIA

PROIECT
O PRIMĂRIE CĂREIA
ÎI PASĂ

DIRECTOR ADJUNCT
Prof. LIVIU BURLACU
PROIECT
O PRIMĂRIE CĂREIA
ÎI PASĂ

COLEGIUL "SPIRU HARET"
PLOIEȘTI
Erasmus+
anpcdefp
Vocation, Education, Profession
Vocație, Educație, Profesiune
Vocation, Éducation, Profession
«V.E.P.»
Key Action 1
Mobilities of learners and staff
School education staff mobility
November 2014-October 2015
www.spiruh.ro
Conținutul prezentului material reprezintă responsabilitatea exclusivă a Colegiului "Spiru Haret" Ploiești, iar ANPCDEFP și Comisia Europeană nu sunt responsabile pentru modul în care conținutul informației va fi folosit.

Erasmus+
anpcdefp
Key Action 1
Mobilities of learners and staff
School education staff mobility
November 2014-October 2015
www.spiruh.ro

COLEGIUL "SPIRU HARET"
PLOIEȘTI
Erasmus+
anpcdefp
Vocation, Education, Profession
Vocație, Educație, Profesiune
Vocation, Éducation, Profession
«V.E.P.»
Key Action 1
Mobilities of learners and staff
School education staff mobility
November 2014-October 2015
www.spiruh.ro

COLEGIUL "SPIRU HARET"
PLOIEȘTI

IMPRESII FINALE

PROIECT
O PRIMĂRIE CĂREIA
ÎI PASĂ

COLEGIUL ELIE RADU
PLOIESTI

Colegiul Tehnic "ELIE RADU" Ploiesti

Proiect

"O PRIMĂRIE CĂREIA ÎI PASĂ"

Fenomenul **BULLYING** in scoli

Prof. **Libertina Vasilescu**

Caracteristici
Bullying reprezintă o formă de abuz emoțional sau fizic, ce are caracteristici
Intenționat
Repetat
Dezechilibrul de forțe

Fizic
Emotional
SLAB
TIMID
OBEZ
PROST
VIOLENT
INCAPABIL
OPRIMARE
LAȘ
ETNIE
NAIV
TĂRAN
AIURIT
STOP

STOP VIOLENȚA
SIMPATIE
TOLERANȚĂ
UMENIE
PUTERNIC
VESEL
INTUITIVITATE
ORGANIZAT
CREATOR
ENERGIC
NATURAL
TINEREȚE
AMBITIOS
STOP
BULLYING
VIȘAN SEBASTIAN
TOMA VALENTIN
MANOLACHE IOAN
ȚIPA CEDY
ILEANA-ȚĂLIN
ILINOIA COTMUCIAN
COLEGIUL TEHNIC
"ELIE RADU"
PODENII

STILURILE PARENTALE ȘI IMPACTUL LOR ASUPRA COMPORTAMENTULUI SOCIAL ȘI ȘCOLAR AL ELEVULUI

Prof Damian Florina
Prof Pană Mihaela

Colegiul Tehnic ,,Elie Radu” Ploiești

COLEGIUL LAZAR EDELEANU
PLOIESTI

O Primărie căreia îi pasă

PROIECT EDUCAȚIONAL
2014-2015
Colegiul Tehnic „Lazăr Edeleanu”
Ploiești

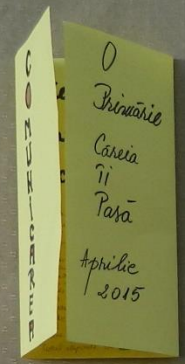

Familie

COMUNICAREA

O PRIMĂRIE CĂREIA ÎI PASĂ – APRILIE 2015

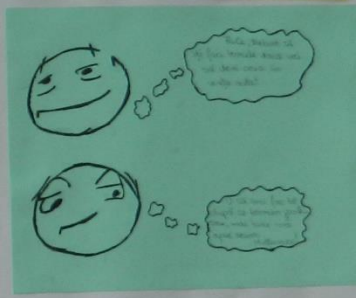

Prin comunicare CONFLICTUL dintre generații DISPARE

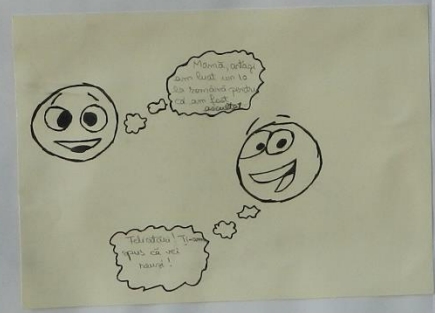

Dragă tată,

Dragă tată,

IX

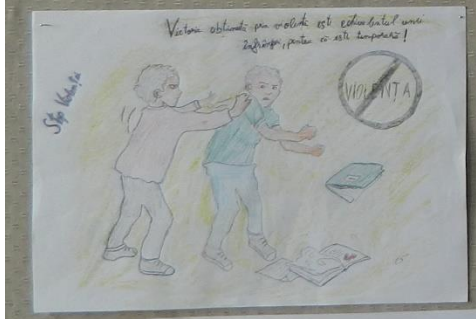

O Primărie căreia îi pasă.

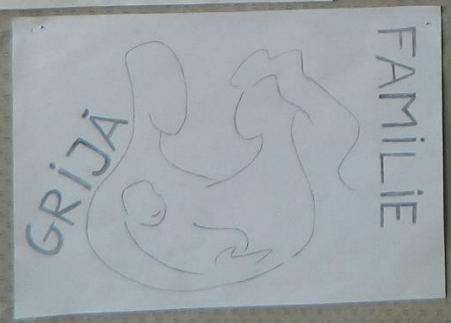

Familie
COMUNICAREA
Școala
O PRIMĂRIE CĂREIA ÎI PASĂ – APRILIE 2015
STĂRI SUFLETEȘTI
Violența generează violență
Primăria căreia îi pasă.

COMUNICAREA
O PRIMĂRIE CĂREIA ÎI PASĂ – APRILIE 2015
Familie
Școala
Prieteni
Familie
Școală
STĂRI SUFLETEȘTI
Empatie
Școală
Cpl
Familie
Prieteni
Laude & Reale
Familie
COMUNICARE
Violența
IX F

APRILIE 2015

COMUNICAREA
Familie
Școala
O PRIMĂRIE CĂREIA ÎI PASĂ - APRILIE 2015
STĂRI SUFLETEȘTI
O Primărie căreia îi pasă.
FAMILIE
Violența generează violență

DE DEZECHILIBRU
POLUAREA
ȘI EFECTELE EI
GRĂDINA NOASTRĂ

POLUAREA
ȘI EFECTELE EI
POLUAREA
ȘI EFECTELE EI
FACTORI
DE DEZECHILIBRU
MOSCHINO
MOSCHINO

Proiectul: „O Primărie căreia îi pasă"
Cum se implică familia în educația noastră
Școala - Familia
Piloții educației

POLUAREA
ȘI EFECTELE EI
POLUAREA
ȘI EFECTELE EI
PĂMÂNTUL CASA
ȘI
GRĂDINA NOASTRĂ
SĂ NE IUBIM
PĂMÂNTUL

Gândește-te mai mult înainte
de a lucra urât.
?
1. Mult mai multe cunoștințe și
obține în cât mai multe.
2. Mai mult interes în pentru în
în cât mai fac!!!
3. Împreună să fiem învățăm de unii de,
astfel mult mai multe pentru împreună.

Dragă tată,

A trecut cerro. timp de când nu te-am mai văzut. Cu toate că vorbim săptămânal la telefon îmi este foarte dor de tine. Îmi este dor de vocea ta blândă și de cuvintele calde pe care mi le zici ori de câte ori vorbim.

Îmi doresc să te revăd cât mai repede cu putință! Adesea stau să îmi readuc aminte de momente ale copilăriei mele, momentele când eram toți o familie. Atunci... acum, sunteam ca un puzzle ale cărui piese le-am pierdut accidental, piese care nu le vor mai găsi niciodată. Ca un copac a cărui tulpină a fost tăiată și dusă departe, iar rădăcina a rămas acolo așteptând să se întoarcă, dar... cu toții știm că asta nu o să se mai întâmple.

Singurul lucru pe care ți-l cer nu este un obiect sau un plic cu bani, lucruri doute în general de adolescenți.

Eu îmi doresc doar să stai acasă, să nu mai fii nevoit să pleci departe de noi!

Îmi doresc să refacem familia pe care am avut-o cândva. Atât îmi doresc, nimic mai mult!

Cu drag, a ta fiică!

Sunt faimoasa
Chic &

Cum ajungi?

Castelul PELEȘ

O Primărie căreia îi pasă

COMUNICAREA

Cea mai eficientă soluție în rezolvarea oricărei probleme

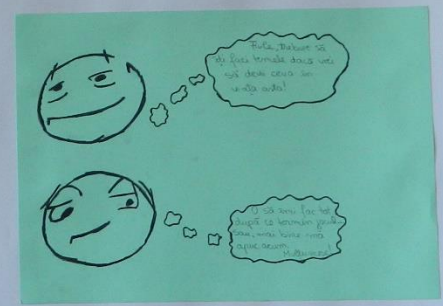

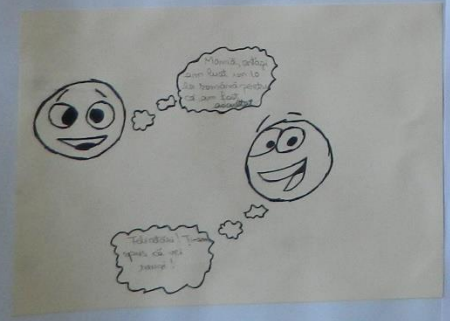

Dragă tată,

Știu că de câteva luni nu ne-am mai spus nimic. Cu toate că ne-am întâlnit în fiecare zi, nu am avut timp de vorbă. Știu că ești foarte ocupat cu munca ta și de aceea nu te învinovățesc. Știu că ești obosit când ajungi acasă și de aceea nu te deranjez cu problemele mele. Dar, tată, am nevoie de tine. Am nevoie de sfaturile tale, de ajutorul tău, de prezența ta. Am nevoie să știu că ești acolo pentru mine, chiar dacă nu spunem nimic. Te rog, tată, să găsești timp pentru mine. Te rog să mă asculți și să vorbești cu mine. Te rog să fii prezent în viața mea. Cu drag, fiica ta.

Dragă tată,

Vreau să îți spun că nu am stat deloc de vorbă cu tine. Vreau să fii și mama să nu vă mai certați din orice pentru că vă iubesc pe amândoi și nu știu, dacă nu ați mai fi împreună, eu aș fi foarte supărată. Vreau să mă ajuți la lecții și să mă duci la școală. Vreau să mă duci la film și să mă iubești. Te rog să nu mai fumezi că ăsta este un viciu urât. Te rog să nu mai bei atât de mult. Te rog să nu mai fii așa supărat. Te rog să nu mai fii așa stresat. Te rog să nu mai fii așa obosit. Te rog să nu mai fii așa nervos. Te rog să nu mai fii așa agitat. Te rog să nu mai fii așa...

Cu drag, ața fiica.

IX F

IMPRESII FINALE

COLEGIUL VIRGIL MADGEARU
PLOIESTI

COLEGIUL ECONOMIC „VIRGIL MADGEARU" PLOIEȘTI
Cu noi cuceriți lumea afacerilor!
New York
Praga
Bratislava
Rezultate obținute cu firmele de exercițiu la târgurile internaționale

FIRME
F.E
Bijoux
SRL
MARCA DE CALITATE
Un paradis al naturii
Delta Dunării
Lotus

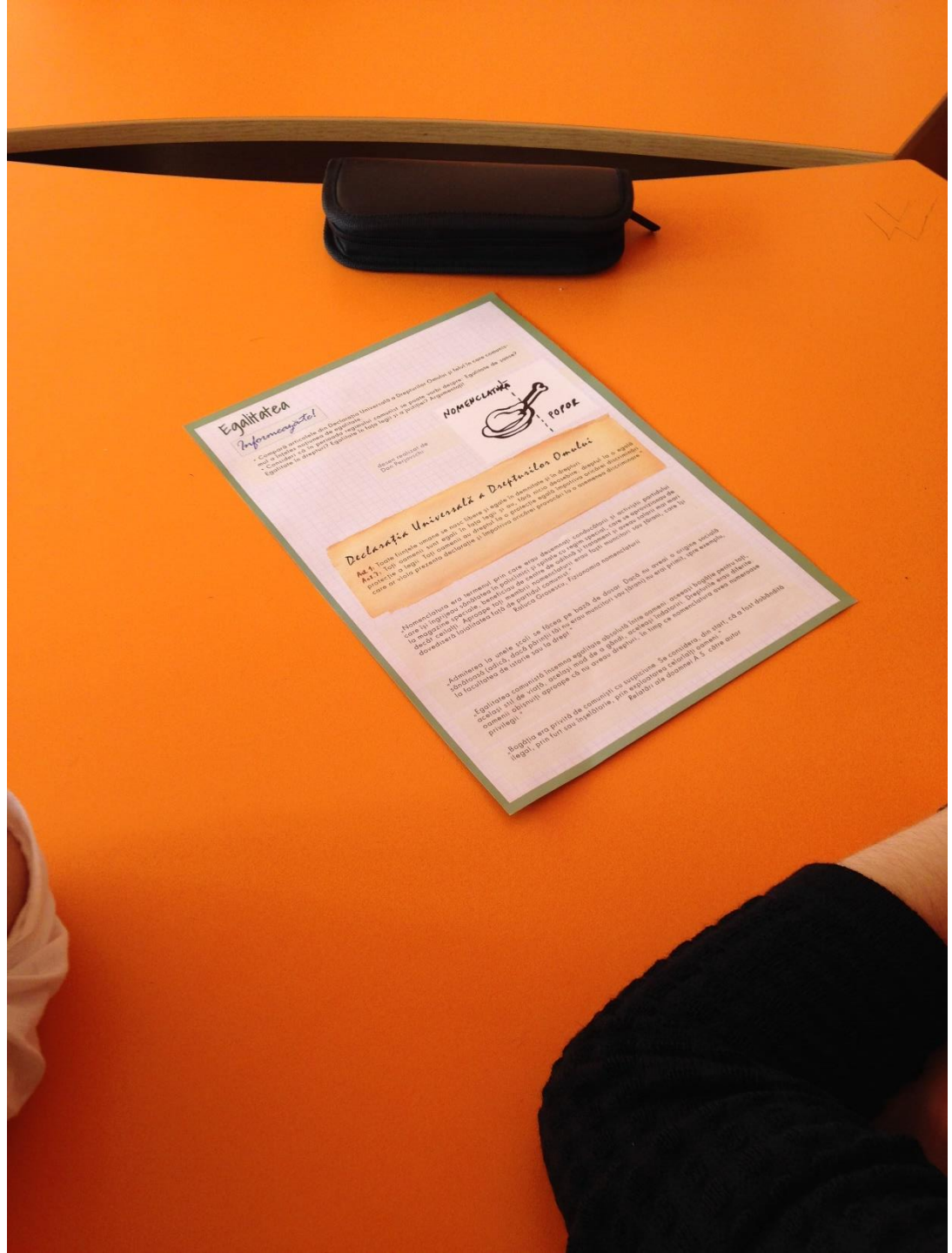
Egalitatea
Informează-te!
NOMENCLATURĂ
POPOR
Declarația Universală a Drepturilor Omului

O PRIMĂRIE CĂREIA II PASĂ!
O primărie căreia îi pasă!
Colegiul Economic "Virgil Madgearu"
Municipiul Ploiești, cls. X S6, prof. Dr. Camelia Stoica

Drepturile și
îndatoririle
copiilor

... şi îndatorirea
de a-i
asculta pe
ceilalţi.

COLEGIUL ECONOMIC „VIRGIL MADGEARU" PLOIEȘTI
Cu noi cucerești lumea afacerilor!
New York
Praga
Bratislava
Timișoara
Rezultate obținute cu firmele de exercițiu la târgurile internaționale

O PRIMĂRIE CĂREIA II PASĂ!
O primărie căreia îi pasă!
Colegiul Economic "Virgil Madgearu"
Municipiul Ploiești, cls. X S6, prof. Dr. Camelia Stoica

O primărie căreia îi pasă!

Colegiul Economic "Virgil Madgearu"
Municipiul Ploiești, cls. X S8, prof. Dr. Camelia Stoica

IMPRESII FINALE

O primărie căreia îi pasă!
RIE CĂREIA ÎI
PASĂ!
Ce poate face eu ca părinte?
PĂRINTE - COPIL
O Primărie căreia îi pasă
familie
comunitate
școală
iul Economic "Virgil Madgearu"
ești, cls. X S8, prof. Dr. Camelia Stoica

LICEUL DE TRANSPORTURI PLOIESTI

ACTIVITATE PARINTI

• Stilul parental autoritar
• Presupune limite înalte şi dragoste scăzută (un părinte autoritar îşi iubeşte copilul, însă el pune accent pe disciplina acţiunii şi nu pe disciplina relaţiei).
• Părinţii autoritari promovează supunerea şi respectul. Nu negociază reguli şi treburi casnice. Pedeapsa constituie forţa externă, cu ajutorul căreia părinţii controlează. Aceştia confundă disciplina cu pedeapsa. Aceşti părinţi au tendinţa de a folosi bătaia ca metodă de forţă externă. Totuşi, se cunoaşte faptul că bătaia reprezintă un act de violenţă şi de agresivitate, fiind în detrimentul dezvoltării sănătoase a copilului.
• Copiiii vor avea dificultăţi în ceea ce priveste comunicare eficienta. De obicei, sunt lipsiţi de iniţiativă, şi pot fi mereu

B.R.G.A
Family

ACTIVITATE ELEVI

Str.Valeni Nr.144G
Str. Elena Doamna Nr.78B

INSTALAȚIE DE ALIMENTARE - M.A.I.
ECHIPA
RADU
CÂȘTIGĂTOARE

B.R.G.A

Echipa SINGURATICII

3

* În relația mea cu părinții nu îmi plac certurile

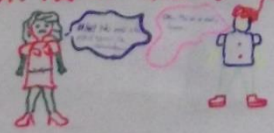

* Nu îmi plac când părinții mă obligă să fac chestii pe care nu vreau să le fac.

* Mă enervează când nu sunt lăsat mereu când am mai mare nevoie de ei

* Mă simt prost când e vacanță iar toți prietenii mei stau pe afară și pe mine mă obligă să stau în casă să învăț.

9.

Pentru că îți dorești ca ceva să se schimbe, nu înseamnă că trebuie să faci tu asta. Poți să ceri ajutor și altora.

* să vrea să se schimbe
* Avem nevoie de motivația lor
* Să ne întrebe
* Să ne dea libertate mai multă
* Să pretuim în viață.
* Să ne ajute unele pe altele

EVOLUTION

Echipa SINGURATICII

Ce nu îmi place în relația cu părinții?

3

* În relația mea cu părinții nu îmi plac certurile.

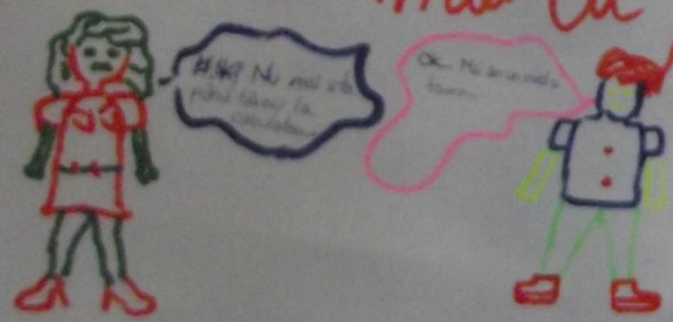

5 | 5+ | 5+

* Nu îmi plac când părinții mă obligă să fac chestii pe care nu vreau să le fac.

* Mă enervează când nu sunt lăsat

IMPRESII FINALE

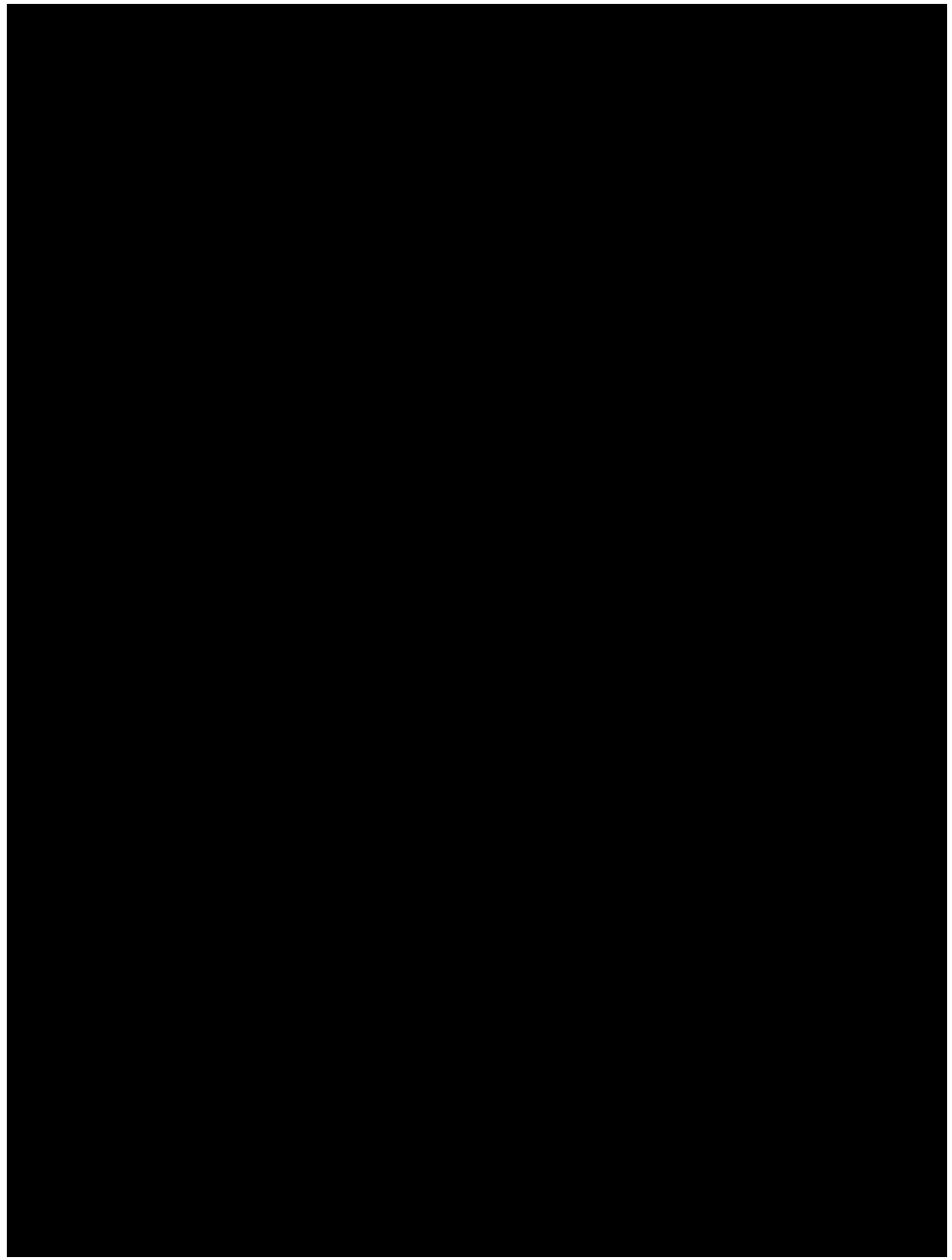

LICEUL ANGHEL SALIGNY
PLOIESTI

ACTIVITATE PARINTI

EDUCAȚIA UNEȘTE
EDUCAȚIA INVESTEȘTE
EDUCAȚIA LANSEAZĂ
PĂSUNE
COPIL
Dacă vrei să crești un copil bun, petrece de două ori mai mult timp cu el, și cheltuiește JUMĂTATE din banii pe care îi cheltuiești acum.

EDUCAȚIA UNEȘTE
EDUCAȚIA ÎNVESTEȘTE
EDUCAȚIA LIBEREAZĂ

EDUCAȚIA UNEȘTE
EDUCAȚIA ÎNVESTEȘTE
Dacă vrei să crești un copil bun, petrece de două ori mai mult timp cu el, și cheltuiește-te JUMĂTATE din banii pe care îi cheltuiești acum.

CULTURA

Citeşti şi comentezi direct de pe smartphone-ul tău
Proză
Poezie

ACTIVITATE ELEVI

Fișa propoziții

Până a veni aici interesul meu cel mai mare era... Să cunosc

Modul în care mi-aș descrie familia este... Bogat

Locul pe care îl țin minte cel mai bine din școală... colegii, profesorii, familia

Prietenul meu cel mai neobișnuit este...

Locul pe care îl prețuiesc cel mai mult este...

Modul meu preferat de a petrece timpul este...

Lucrul care mă neliniștește cel mai mult este...

Lucrul care mă bucură sunt...

Cele lucruri pe care aș dori să le realizez anul acesta...

Pentru a ajunge...

Fișa propoziții

Până a veni aici interesul meu cel mai mare era... Să cunosc

Modul în care mi-aș descrie familia este... Bogat

Locul pe care îl țin minte cel mai bine din școală... colegii, profesorii, familia

Prietenul meu cel mai neobișnuit este...

Locul pe care îl prețuiesc cel mai mult este...

Modul meu preferat de a petrece timpul este...

Lucrul care mă neliniștește cel mai mult este...

Lucrul care mă bucură sunt...

Cele lucruri pe care aș dori să le realizez anul acesta...

Pentru a ajunge...

27 I 2015

IMPRESII FINALE

ROMANIA

LICEUL 1 MAI
PLOIESTI

ACTIVITATE PARINTI

13.03.2015

13 03 2015

13 03 2015

13 03 2015

ACTIVITATE ELEVI

DACIA ÎN EPOCA LUI DECEBAL
"FĂRĂ A UITA PE NIMENI DIN CEI CARE AU COLABORAT LA ACEASTĂ FAPTĂ A UNIRII, DE LA GENERAL LA FRUNTAȘ ARDELEAN, PÂNĂ LA ULTIMUL OSTAȘ ȘI ȚĂRAN, OMAGIUL RECUNOȘTINȚEI NOASTRE SĂ SE ÎNDREPTE AZI CĂTRE POPORUL ACESTA ÎNTREG, DE ORIUNDE ȘI DIN TOATE VEACURILE, MARTIRI ȘI EROI."
(NICOLAE IORGA)
UNIREA ȚĂRILOR ROMÂNE SUB MIHAI-VODA VITEAZUL
MIHAI VITEAZUL
"ȘI NOTARUL ARDEALULUI, POHTA CE-AM PONITĂ, MOLDOVA, ȚARA ROMÂNEASCĂ"
(GRAFIE A VOIEVODULUI PE UN ACT TRIMIS ÎMPĂRATULUI RUDOLF AL II-LEA)
"IO MIHAIL VOIEVOD, DIN MILA LUI DUMNEZEU, DOMN AL ȚĂRII ROMÂNEȘTI, AL ARDEALULUI ȘI A TOATĂ ȚARA MOLDOVEI."
(TITLUL DOMNULUI PE UN ACT DIN 8 IULIE 1600 DAT LA ALBA IULIA)
UNIREA PRINCIPATELOR ROMÂNE
ÎNCHEIEREA PROCESULUI DE FORMARE AL STATULUI NAȚIONAL UNITAR ROMÂN 1918
STATELE MEMBRE ALE UNIUNII EUROPENE
STATE ME
27.01.2015

REGULI
27.01.2015

REGULI
27.01.2015

REGULI
27.01.2015

27.01.2015

MÂNEŞTI, AL ARDEALULUI
OLDOVEI..."
ULUI PE UN ACT DIN 6 IULIE
IULIA)
27 . 01 . 2015

27.01.2015

• CONSILIUL EUROPEAN
• CONSILIUL UNIUNII EUROPENE
27.01.2015

27 . 01 . 2015

GRUPA 3
SCOALA TE FACE SA
27.01.2015

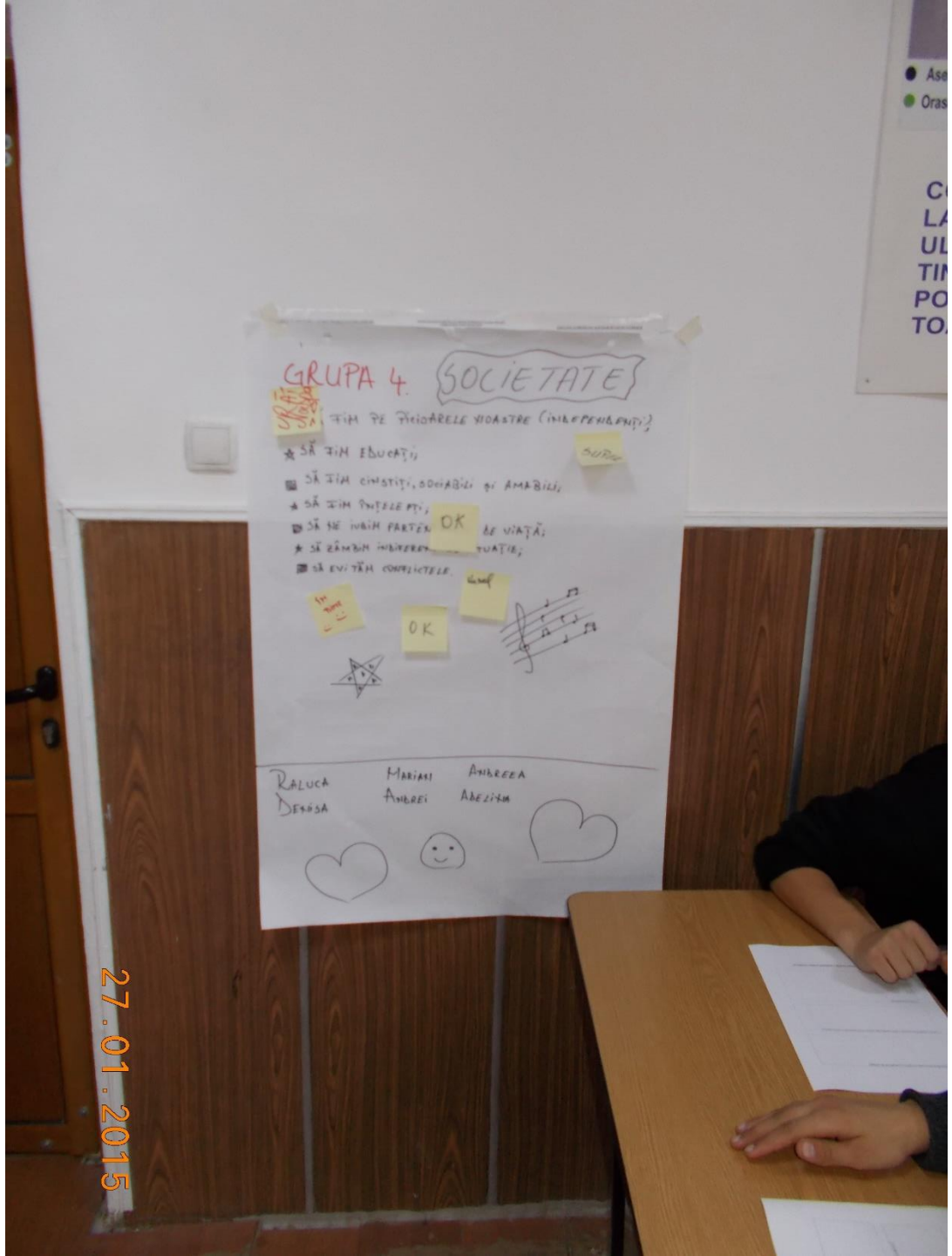
GRUPA 4.
SOCIETATE
SĂ FIM EDUCAȚI;
OK
OK
RALUCA
DESISA
MARIAM
ANDREEA
ANDREI
ADELINA
27.01.2015

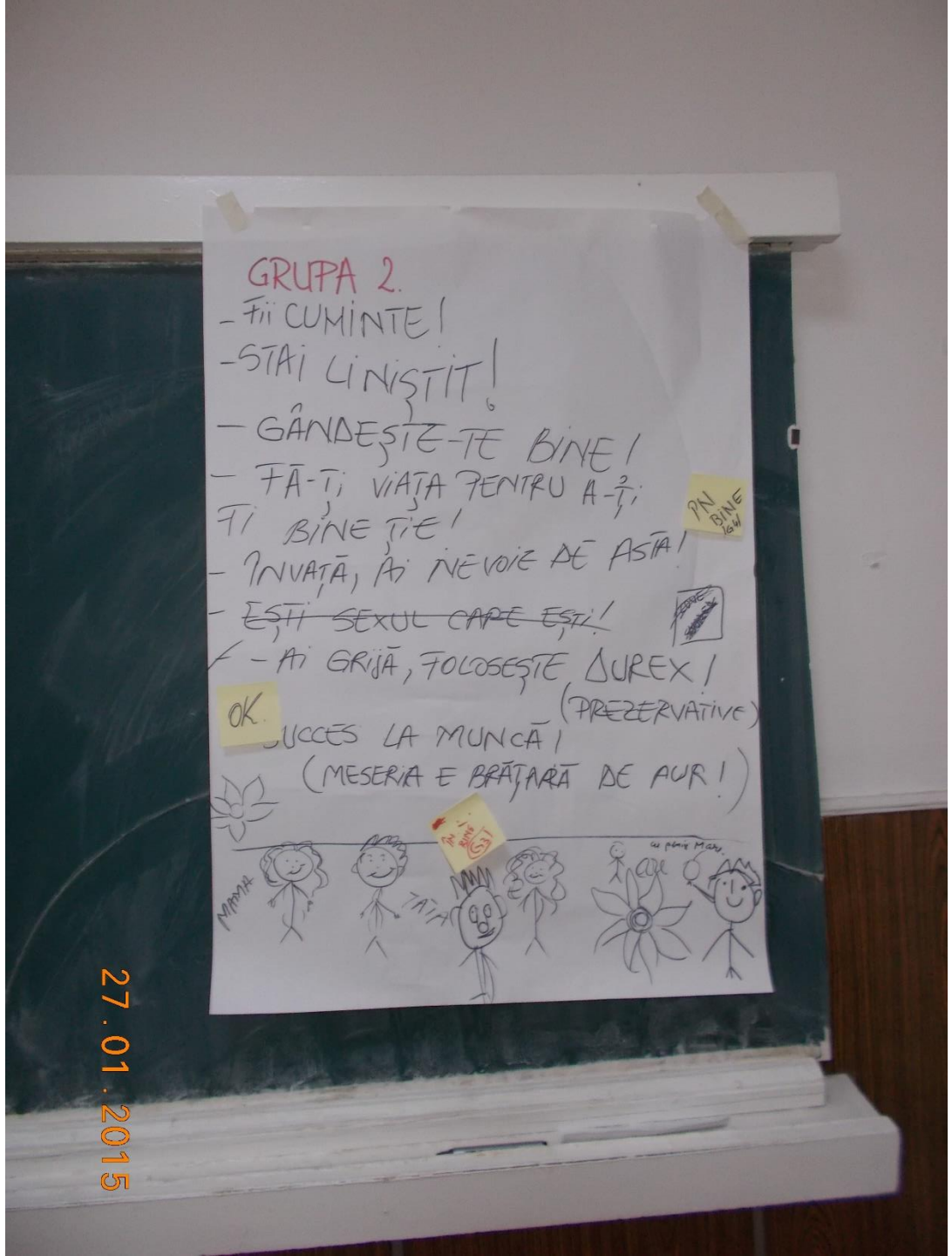
GRUPA 2.
- Fii CUMINTE!
-STAI LINIȘTIT!
- GÂNDEȘTE-TE BINE!
- FĂ-Ți VIAȚA PENTRU A-Ți FI BINE ȚIE!
- ÎNVAȚĂ, AI NEVOIE DE ASTA!
- EȘTI SEXUL CARE EȘTI!
- AI GRIJĂ, FOLOSEȘTE DUREX! (PREZERVATIVE)
OK.
SUCCES LA MUNCĂ!
(MESERIA E BRĂȚARĂ DE AUR!)
MAMA
TATI
27.01.2015

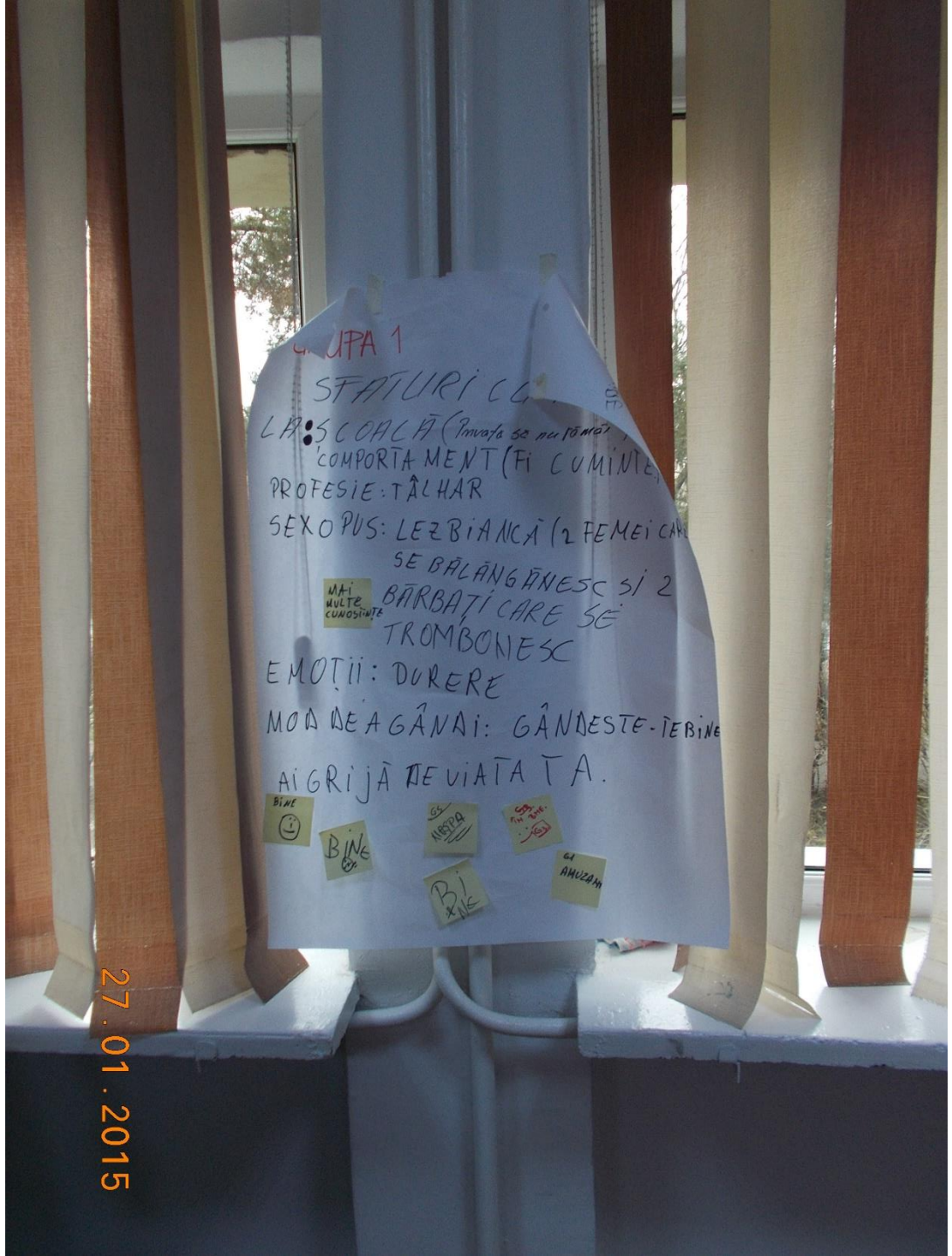
UPA 1
STATURI CO
LA: SCOALĂ (Învață să nu fii
COMPORTAMENT (Fi CUMINTE
PROFESIE: TÂLHAR
SEXOPUS: LEZBIANCĂ (2 FEMEI CA
SE BĂLĂNGĂNESC SI 2
MAI MULTE CUNOSTINTE
BĂRBAȚI CARE SE
TROMBONESC
EMOȚII: DURERE
MOD DE A GÂNDI: GÂNDESTE-TE BINE
AI GRIJĂ DE VIAȚA TA.
BINE
BINE
NESPA
AMUZANT
27.01.2015

JOCURI DE ROL

IMPRESII FINALE

O primărie căreia îi pasă!
ÎNCREDERE
COMUNICARE

LICEUL VICTOR SLAVESCU
PLOIESTI

ACTIVITATE PARINTI

PERIOADA

AL ELEMENTELOR
SERIA REACTIVITĂȚII CHIMICE A METALELOR

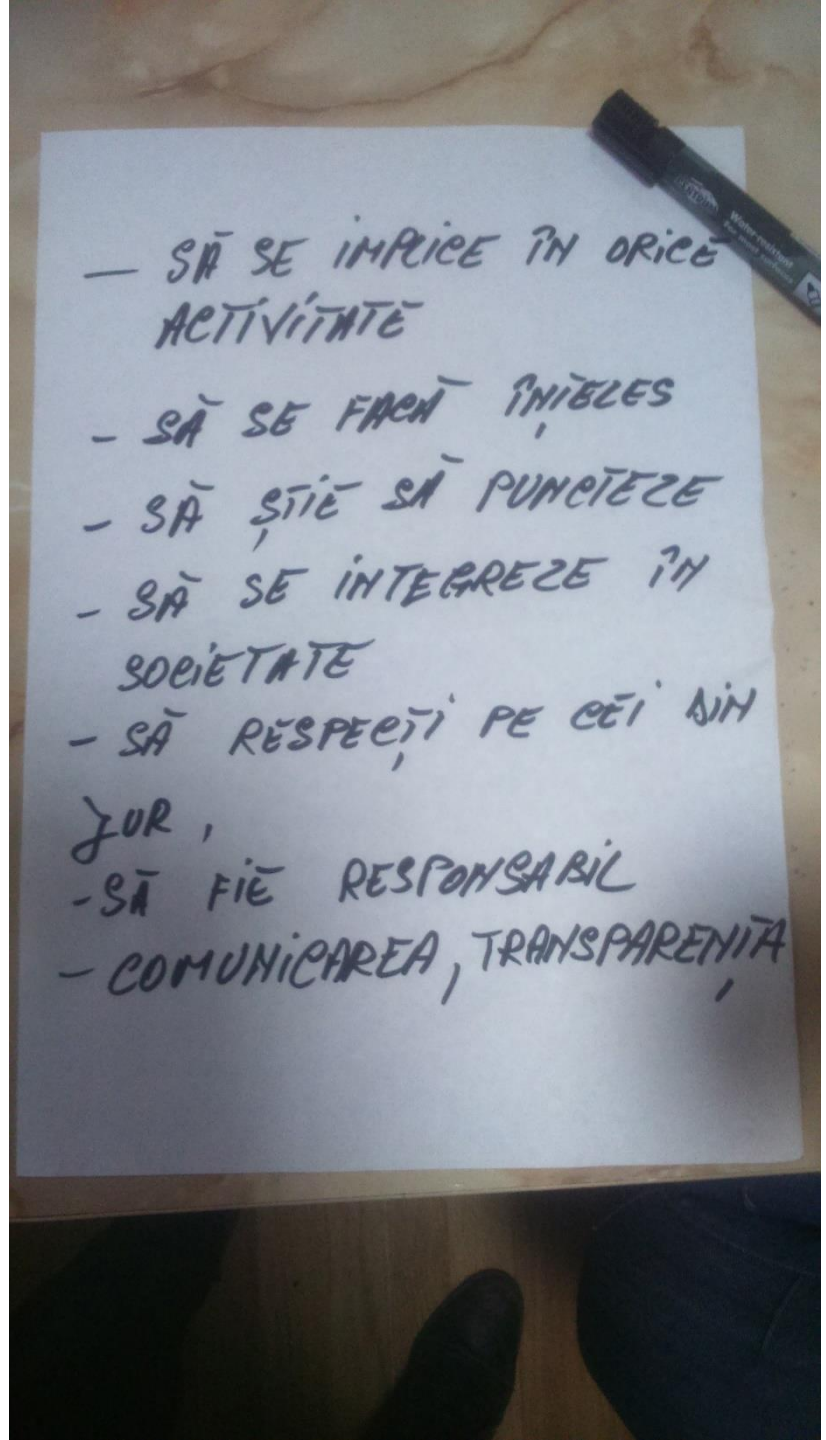
— SĂ SE IMPLICE ÎN ORICE ACTIVITATE
- SĂ SE FACĂ ÎNVĂȚAT
- SĂ ȘTIE SĂ PUNCTEZE
- SĂ SE INTEGREZE ÎN SOCIETATE
- SĂ RESPECȚI PE CEI DIN JUR,
- SĂ FIE RESPONSABIL
- COMUNICAREA, TRANSPARENȚĂ

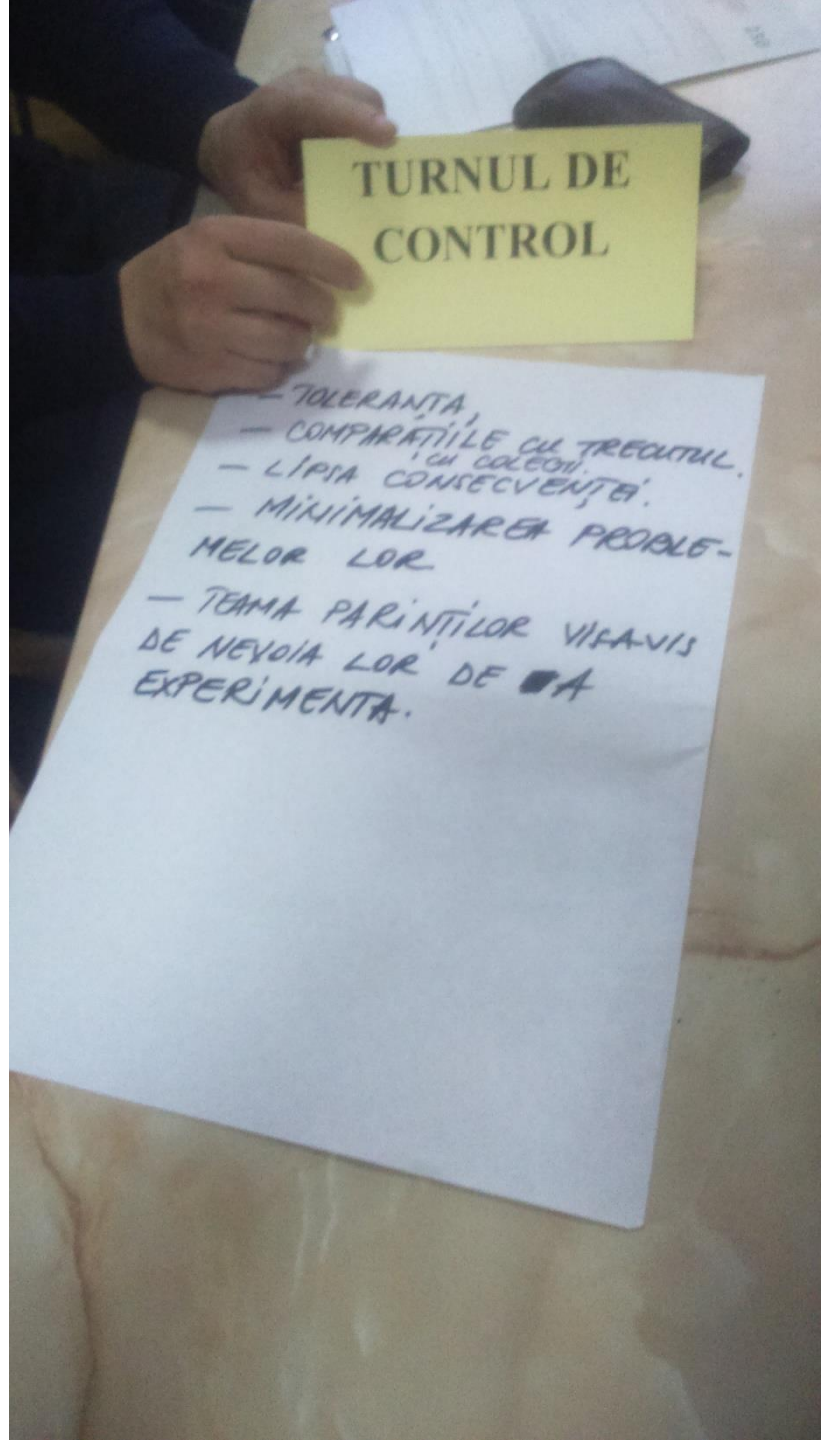
TURNUL DE CONTROL
– TOLERANȚA,
– COMPARAȚIILE CU TRECUTUL.
– LIPSA CONSECVENȚEI.
– MINIMALIZAREA PROBLEMELOR LOR
– TEAMA PĂRINȚILOR VIS-A-VIS DE NEVOIA LOR DE A EXPERIMENTA.

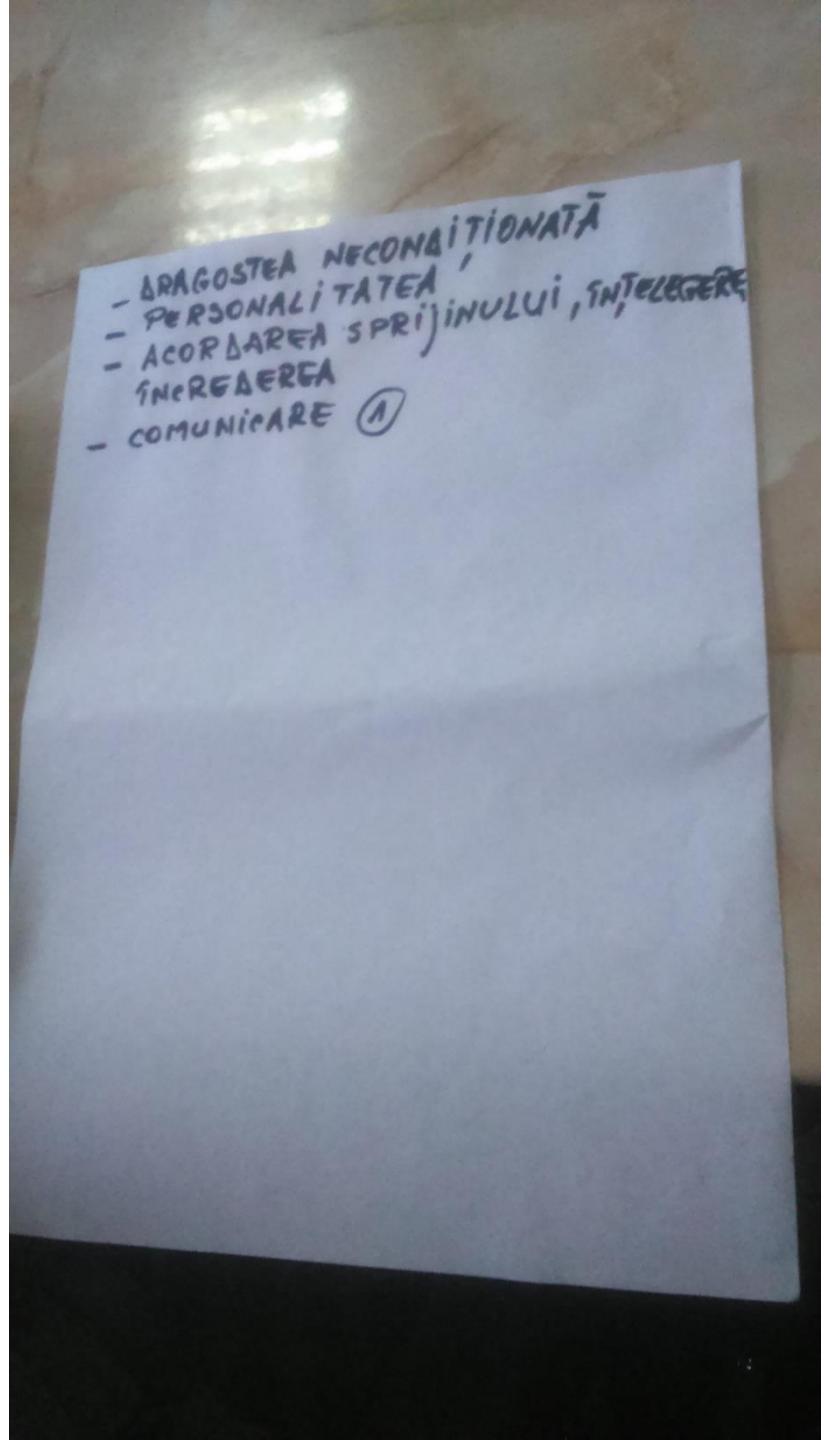
- DRAGOSTEA NECONDIȚIONATĂ
- PERSONALITATEA
- ACORDAREA SPRIJINULUI, ÎNȚELEGERE
ÎNCREDEREA
- COMUNICARE (1)

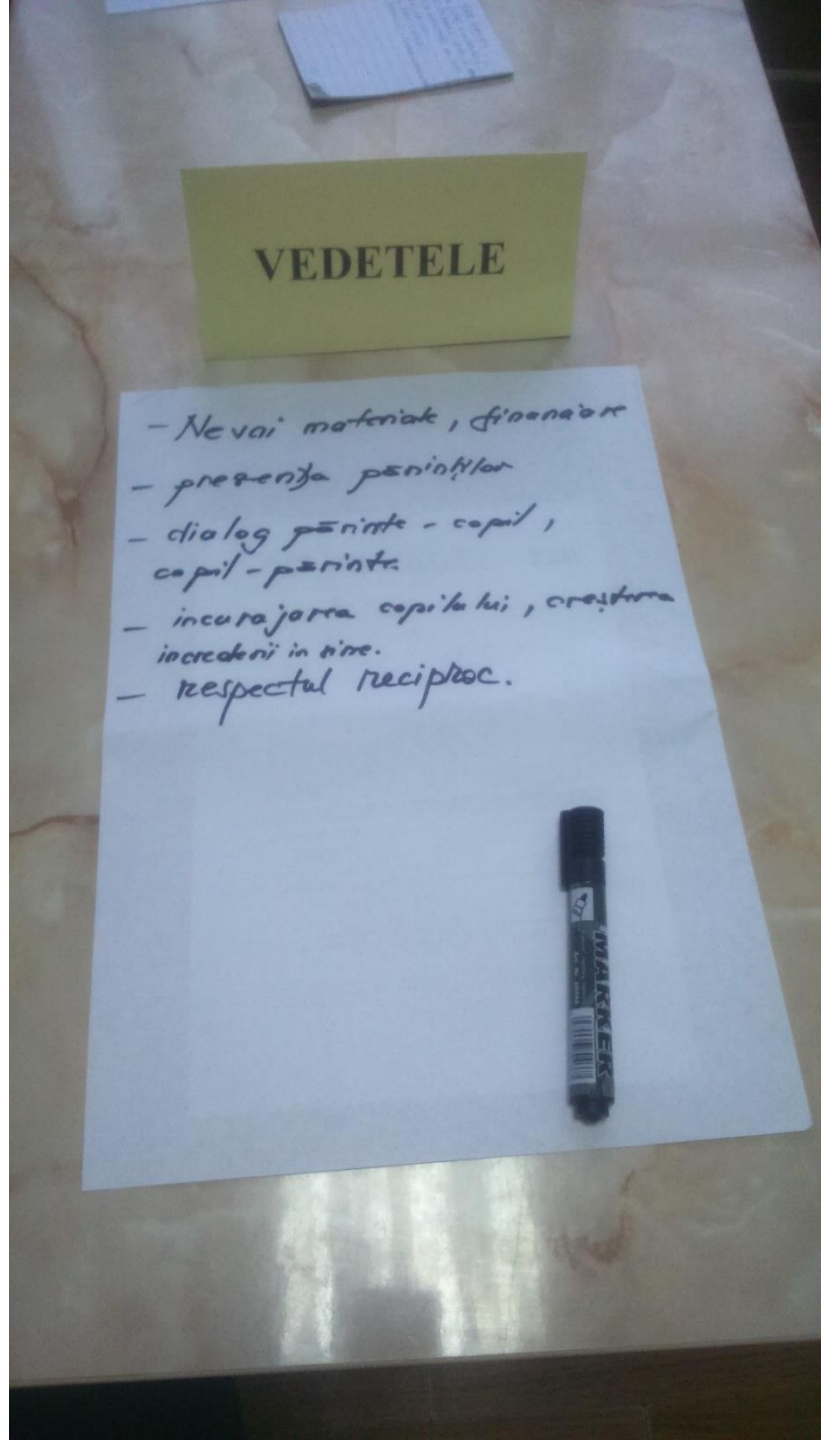
VEDETELE
- Nevoi materiale, financiare
- prezenta parintilor
- dialog parinte - copil, copil - parinte
- incurajarea copilului, crearea increderii in sine.
- respectul reciproc.
MARKER

ACTIVITATE ELEVI

EXPOZITIE

"O PRIMĂRIE
CĂREIA
ÎI PASĂ"
PROIECTULUI

INIȚIAT DE:
➢ PRIMĂRIA MUNICIPIULUI PLOIEȘTI,
➢ CENTRUL JUDEȚEAN DE RESURSE ȘI ASISTENȚĂ EDUCAȚIONALĂ PRAHOVA,
➢ INSPECTORATUL ȘCOLAR AL JUDEȚULUI PRAHOVA,
➢ POLIȚIA LOCALĂ PLOIEȘTI

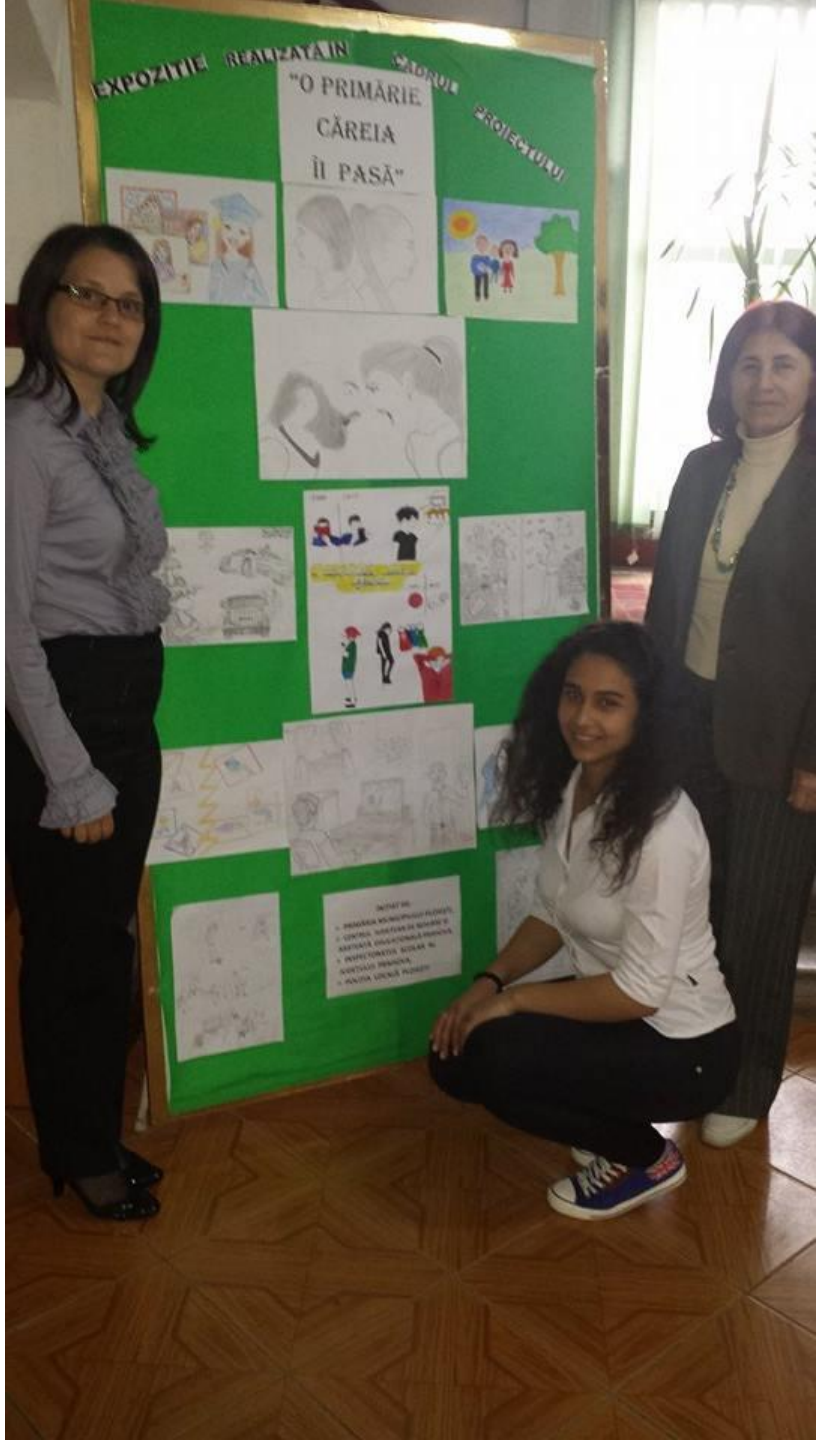
EXPOZITIE REALIZATA IN CADRUL PROIECTULUI
"O PRIMĂRIE
CĂREIA
ÎI PASĂ"

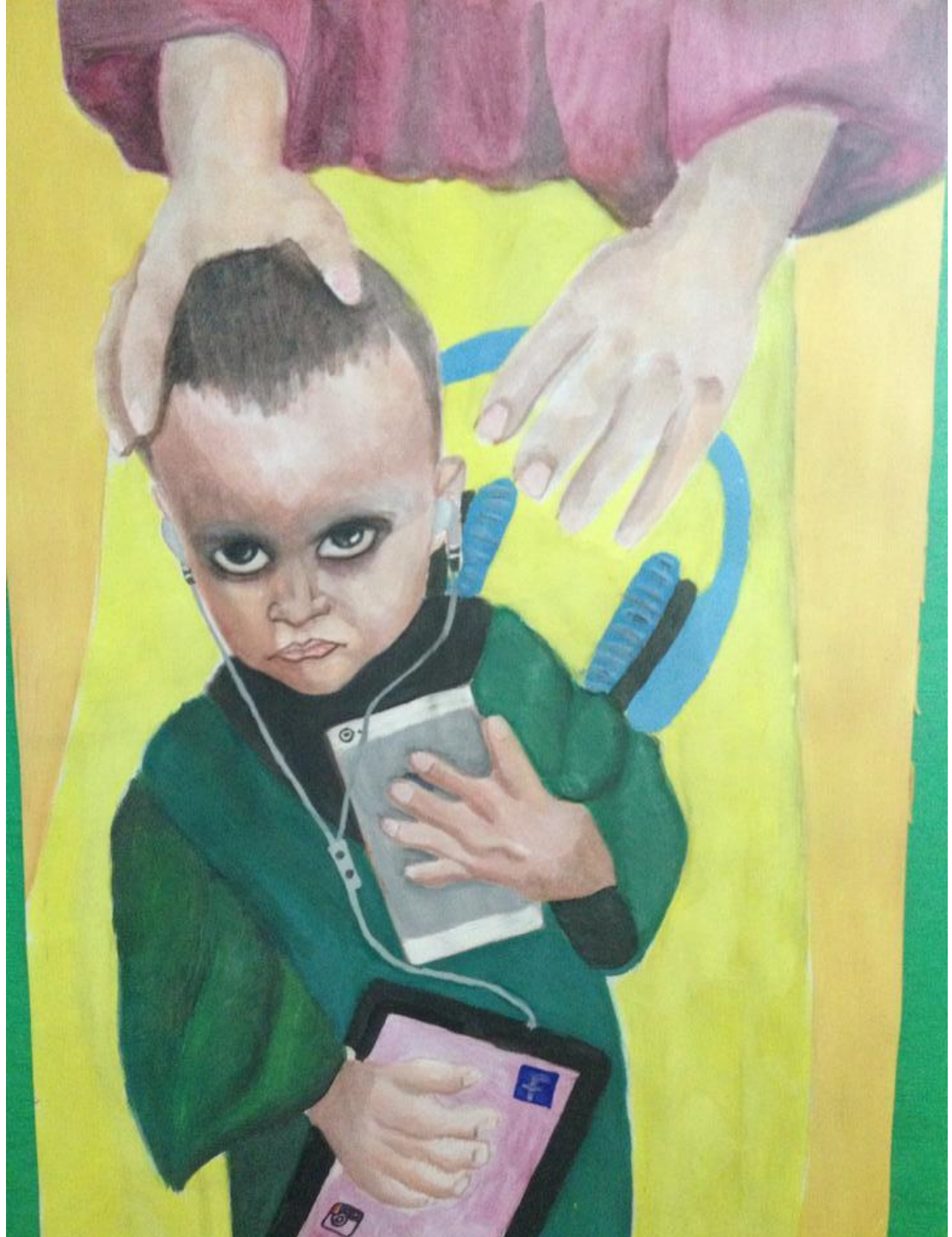

EXPOZITIE REALIZATA IN CADRUL PROIECTULUI
"O PRIMĂRIE CĂREIA ÎI PASĂ"
INIȚIAT DE:
PRIMĂRIA MUNICIPIULUI PLOIEȘTI,
CENTRUL JUDEȚEAN DE RESURSE ȘI ASISTENȚĂ EDUCAȚIONALĂ PRAHOVA,
INSPECTORATUL ȘCOLAR AL JUDEȚULUI PRAHOVA,
POLIȚIA LOCALĂ PLOIEȘTI

INIȚIAT DE:
PRIMĂRIA MUNICIPIULUI PLOIEȘTI,
CENTRUL JUDEȚEAN DE RESURSE ȘI ASISTENȚĂ EDUCAȚIONALĂ PRAHOVA,
INSPECTORATUL ȘCOLAR AL JUDEȚULUI PRAHOVA,
POLIȚIA LOCALĂ PLOIEȘTI

EXPOZITIE REALIZATĂ ÎN CADRUL PROIECTULUI
"O PRIMĂRIE CĂREIA ÎI PASĂ"
ELEV de SERVICIU
INITIAT DE:

IMPRESII FINALE

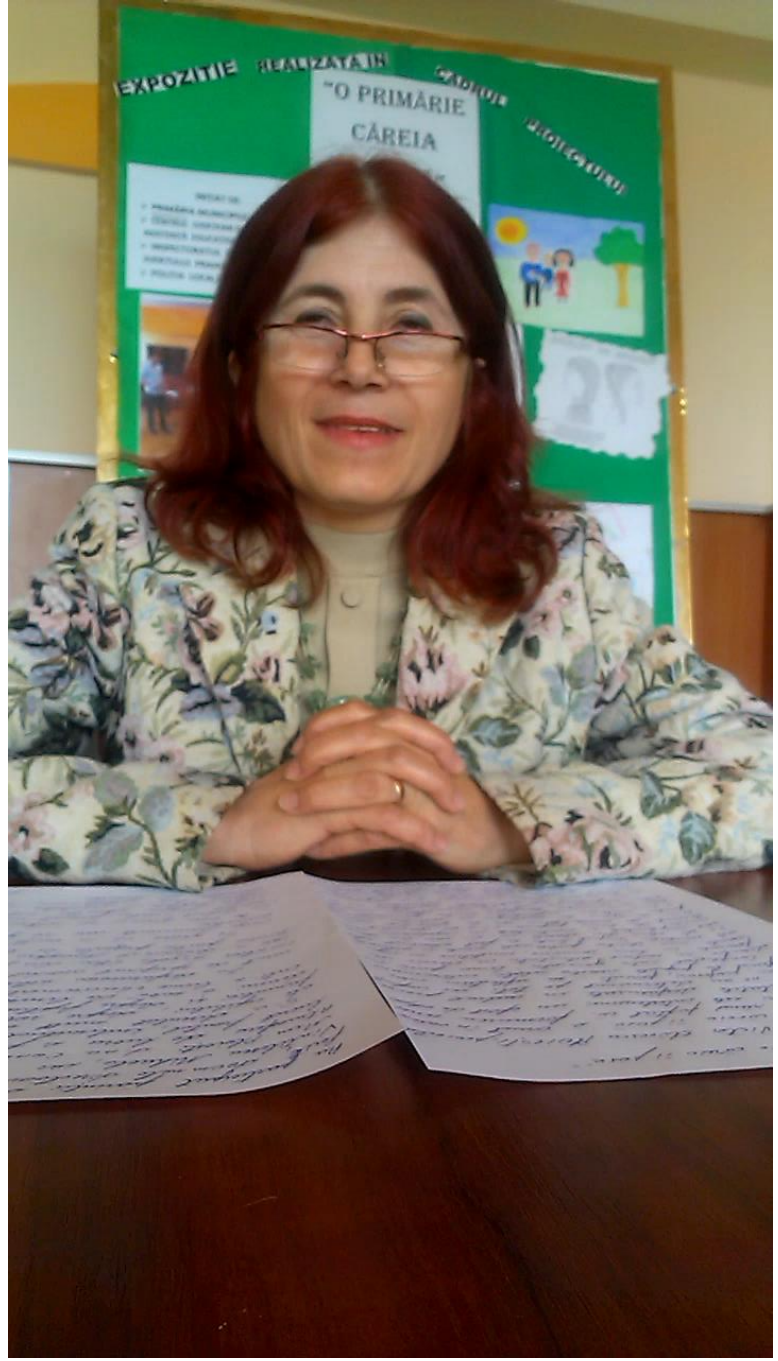
EXPOZITIE REALIZATA IN
"O PRIMĂRIE
CĂREIA

OBIECTIVE

- Explicarea si interpretarea rolurilor si responsabilitatilor elevului din diferite perspective (legislativ, istoric, social, economic, cultural, civic etc) in relatia cu familia, scoala si comunitatea
- Explicarea si interpretarea rolurilor si responsabilitatilor familiei din diferite perspective (legislativ, istoric, social, economic, cultural, civic etc) in relatia cu familia, scoala si comunitatea
- Dezvoltarea capacitatii elevilor de relationare optima cu familia, scoala si comunitatea
- Familiarizarea parintilor cu modalitati concrete de relationare eficienta cu scoala si comunitatea pentru formarea personalitatii copilului
- Elaborarea Ghidului pentru parinti care cuprinde modalitati concrete de functionare optima a parteneriatului scoala – familie - comunitate

REZULTATE ASTEPTATE

- Atragerea unui numar cat mai mare de parinti, cadre didactice si diferiti specialist in desfasurarea proiectului
- Cresterea nivelului de responsabilizare a parintilor cu privire la viata de familie
- Cresterea gradului de implicare a parintilor, elevilor, cadrelor didactice in identificarea, evaluarea si rezolvarea problemelor legate de relatia parinti – copii
- Elaborareaunor material (fise de observatie, studii de caz, rapoarte analiza, proiecte pentru depasirea constructive a problemelor ce apar in relatia dintre generatii, in relatia scoala – familie – comunitate in demersal scolilor privind educatia permanenta, brosuri/ghiduri pentru parinti, postere, fluturasi cu tematica referitor la educatia parintilor)

SCOALA GIMNAZIALA RADU STANIAN

Tema activității noastre:
„E la ea acasă copilul nostru?
Mingea și așteptări"

Limba română
MANUAL PENTRU CLASA VI-A

Coca-Cola
LANTANIDE
ACTINIDE

Cs Ba La Hf Ta W Re Os Ir Pt Au Hg Ti Pb Bi Po At Rn
Fr Ra Ac Rf Db Sg Bh Hs Mt Ds Rg Uub Uut Uuq Uup Uuh Uus Uuo
LANTANIDE
La Ce Pr Nd Pm Sm Eu Gd Tb Dy Ho Er Tm Yb Lu
ACTINIDE
Ac Th Pa U Np Pu Am Cm Bk Cf Es Fm Md No Lr

LANTANIDE
ACTINIDE

Să scriem corect!

Familia, înseamnă
IUBIRE!

Mama
Mama

MAMA MEA ESTE FRUMOASA
MEU TATA ESTE
FAMILIA MEA ESTE FOARTE MARE
EU
SORA MEA

Ce le oferim
Mize
Asteptări

În lumea vaistă SPERANȚA distruge
FAMILIEI.

SCOALA
ELENA DOAMNA

Luceafarul poeziei romanesti

12.02.2015

12.02.2015

Lăcrafarul poeziei românești
În lumea poveștilor lui Creangă

În lumea poveștilor lui Creangă

12.02.2015

Luceafarul poeziei romanesti

Luceafarul poeziei romanesti

În lumea poveștilor lui Creangă

12.02.2015

12.02.2015

Luceafarul poeziei romanesti

Lucrafaral poezii romanesti

Glue

Glue

I
RUN

OXFORD
THE MATHEMATICAL SET OF INSTRUMENTS

Road Rider

Glue

10

Crayola

BINE
AI
VENIT
TATAIE

OXFORD
MATHEMATICAL
INSTRUMENTS

SCOALA GIMNAZIALA NR.13

O casă fericită pentru părinți

O casă fericită pentru părinți și copii

GR NR 1.

Elevi : GR. 2.
Ce așteaptă ei de la părinți?

- AȘTEAPTĂ DE LA PĂRINȚI

GR NR 2 ? . . . .

GR NR 3.

- La amicizia è fondamentale anche se non siamo

Ciao, GR 3.
Ci siamo (in palestra)
e abbiamo un bambino in meno ma va bene lo stesso

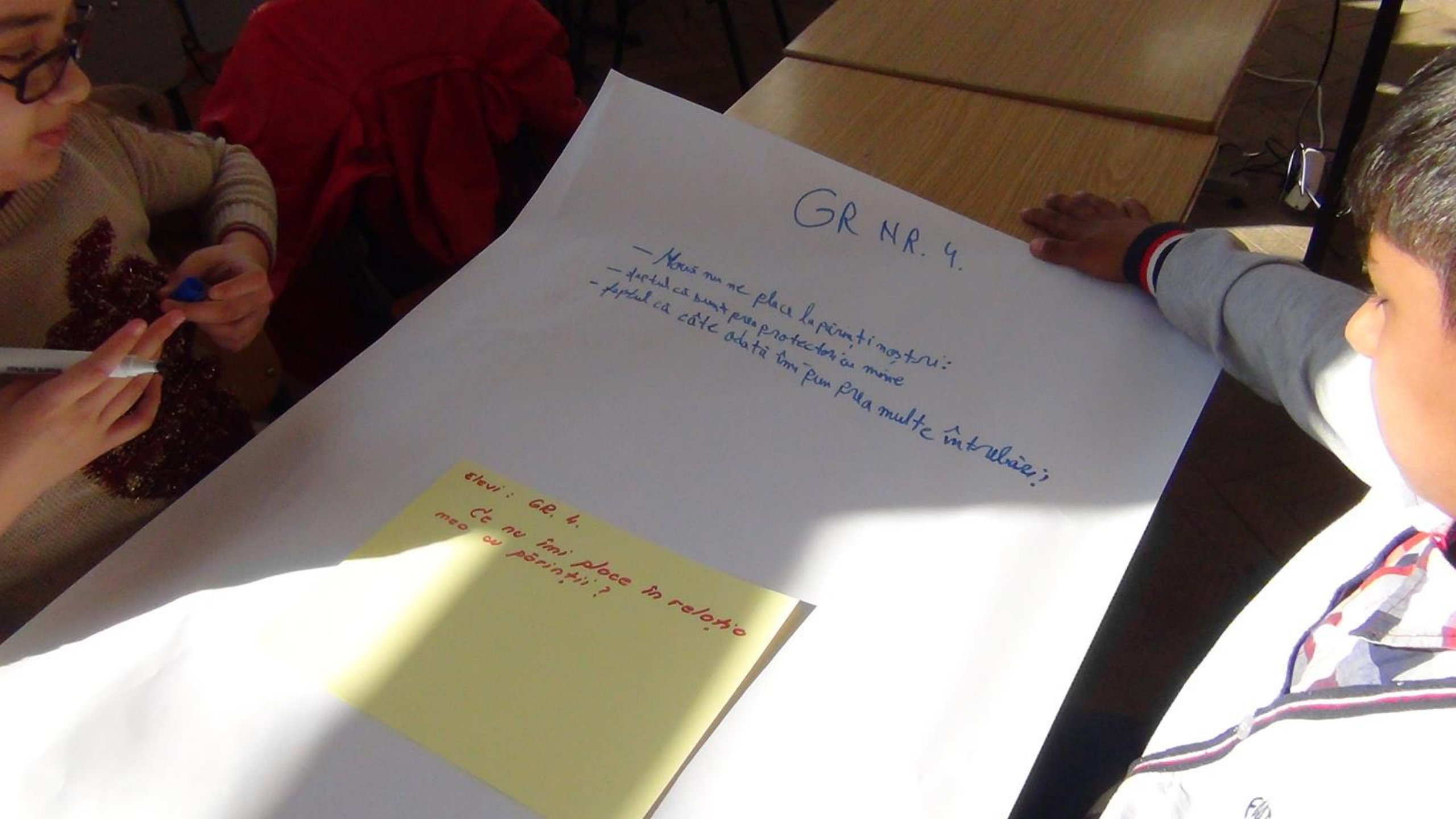
GR NR. 4.
– Nouă nu ne place la părinții noștri:
– faptul că sunt prea protectori cu mine
– faptul că câte odată îmi pun prea multe întrebări;
elevi: GR. 4.
Ce nu îmi place în relație
mea cu părinții?

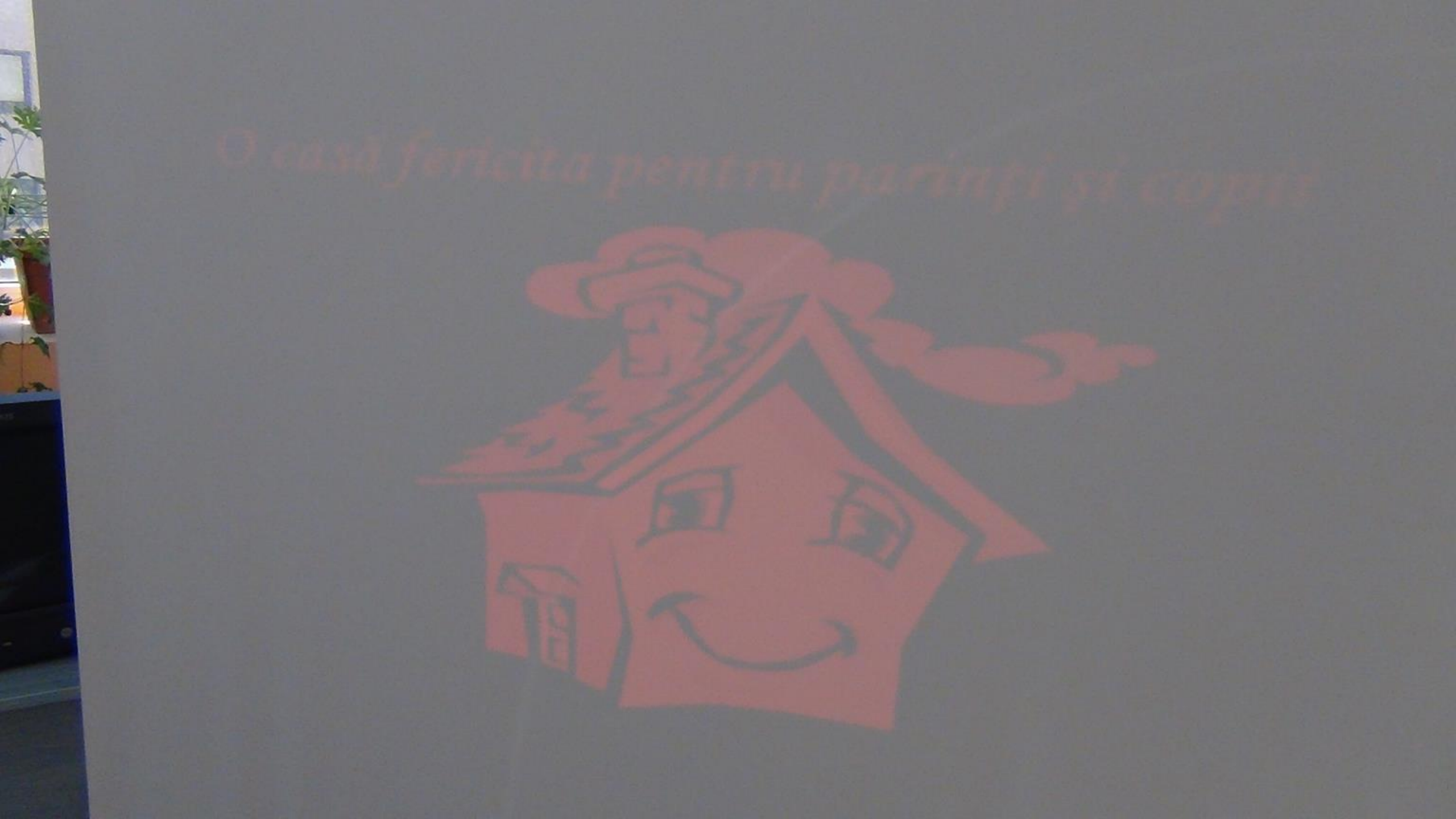
O casă fericită pentru părinți și copii

GR NR 1.:
– Să fiu cu minte.
– Să învăț.
– Să fiu vrednică.
– Să îmi fac temele.
– Să nu fiu rău cu colegii
– ascult
NEW JERSEY

– Să fie cu minte
– Să învețe.
– Să fie vrednică.
– Să știe face treabă.
– Să nu fie rău cu colegii.
– Să o ascult pe mama.
– Să nu lipsească de la școală.

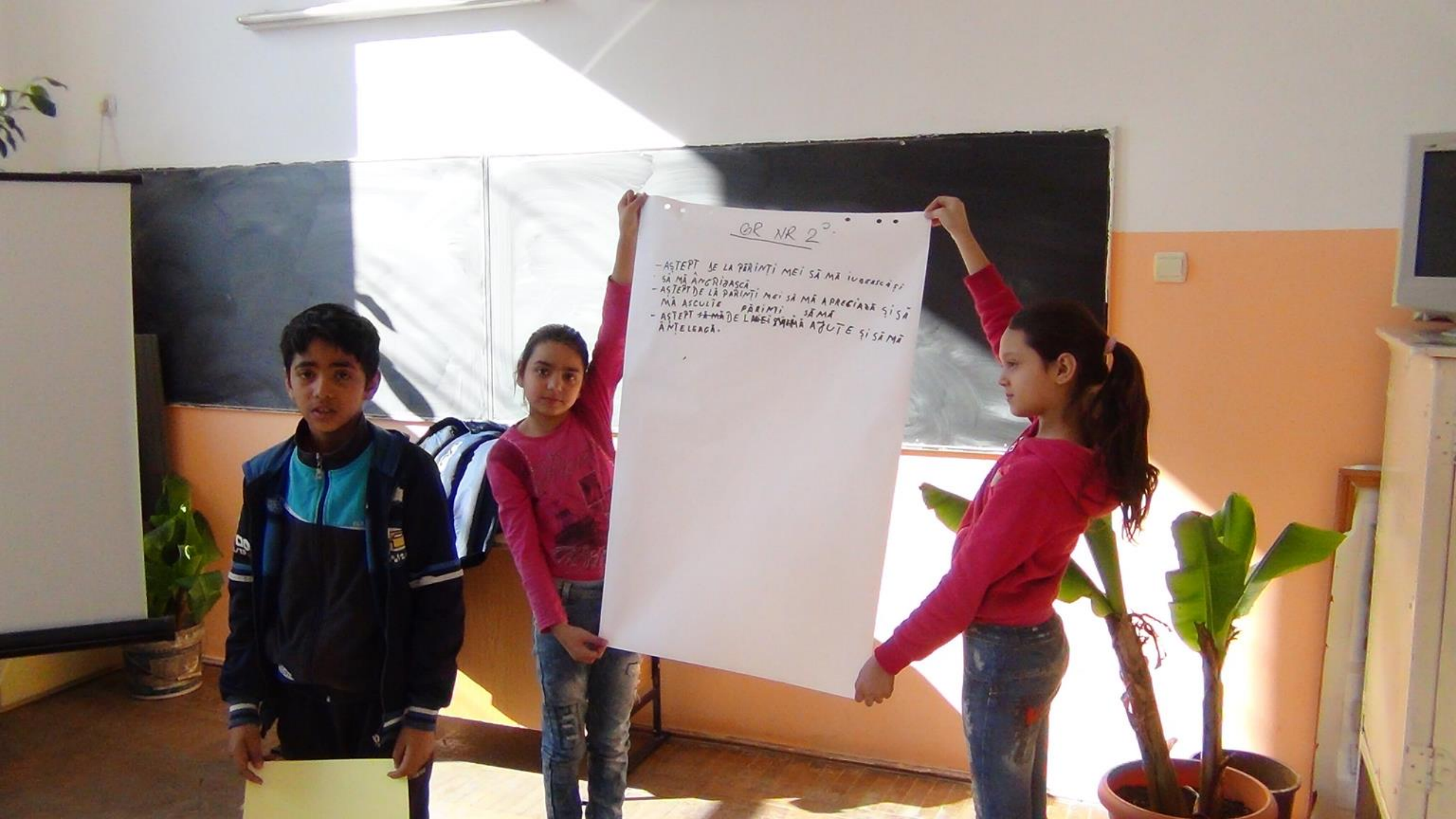
GR NR 2°.
- AȘTEPT DE LA PĂRINȚI MEI SĂ MĂ IUBEASCĂ ȘI SĂ MĂ ÎNȚELEGĂ.

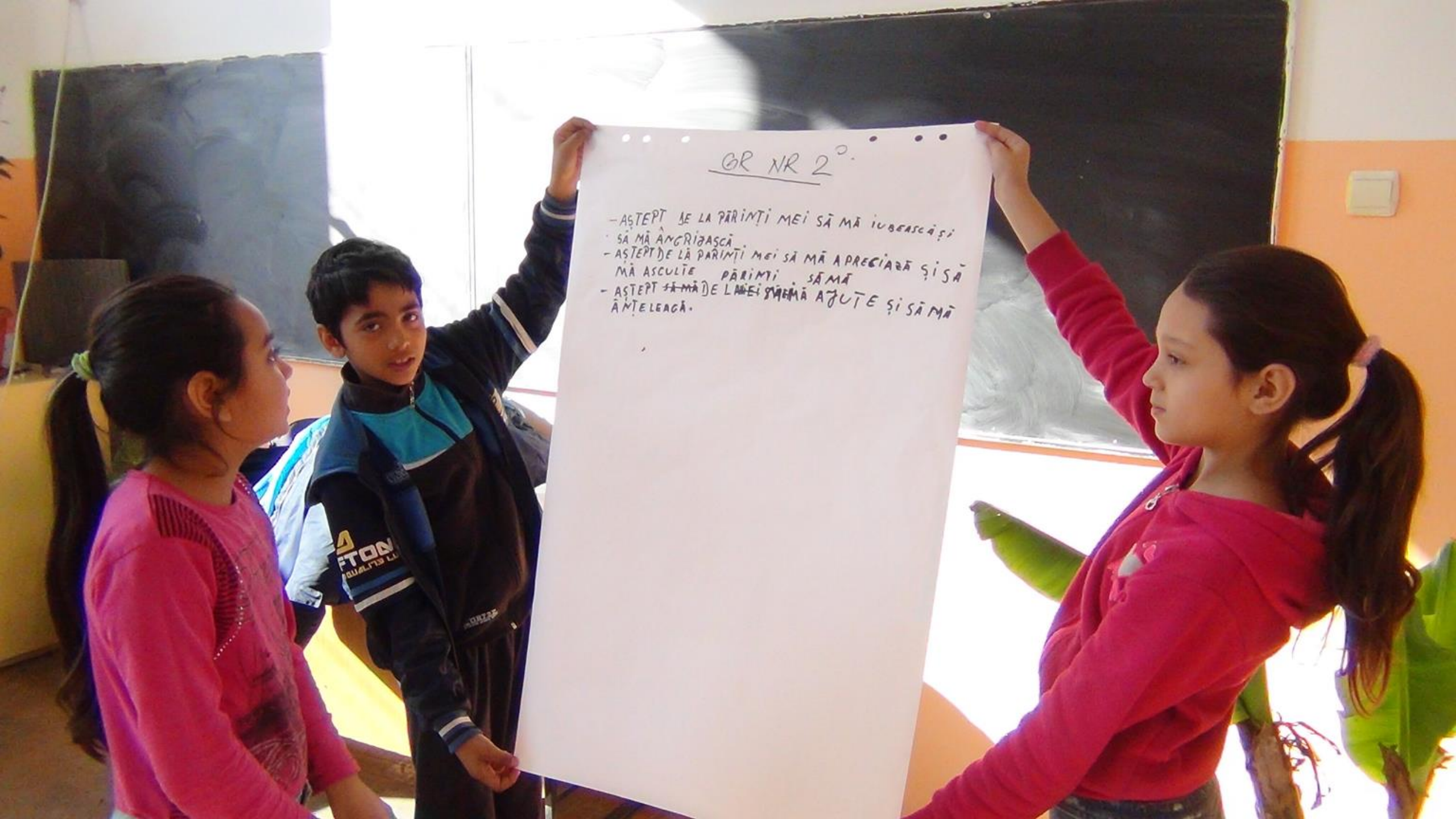
GR NR 2°.
-AȘTEPT DE LA PĂRINȚI MEI SĂ MĂ IUBEASCĂ ȘI SĂ MĂ ÂNGRIJEASCĂ
- AȘTEPT DE LA PĂRINȚI MEI SĂ MĂ APRECIEZE ȘI SĂ MĂ ASCULTE PĂRINȚI SĂ MĂ
- AȘTEPT ~~SĂ MĂ~~ DE LA ~~MEI~~ ~~SĂ~~ MĂ AJUTE ȘI SĂ MĂ ÂNȚELEAGĂ.

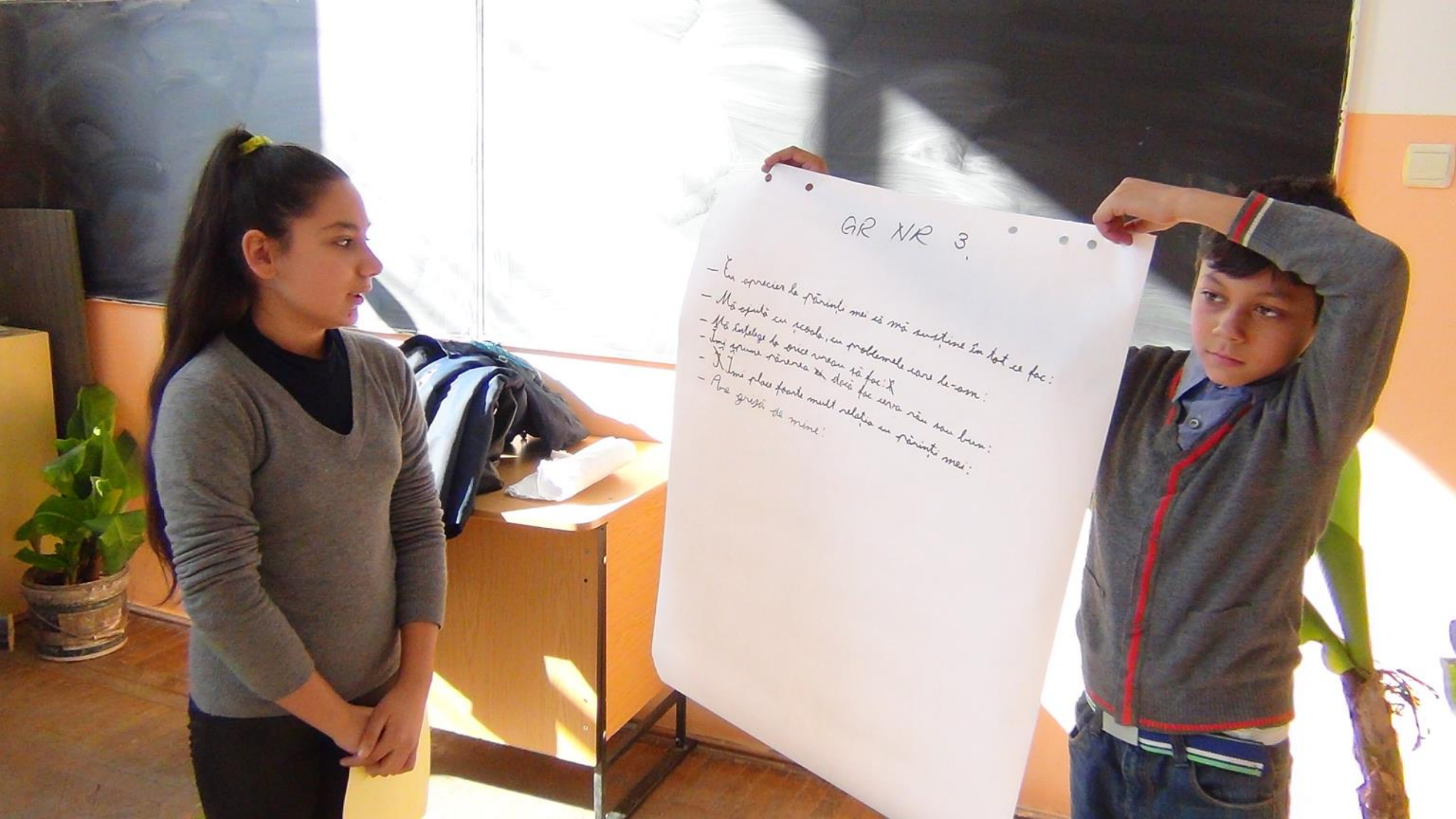
GR NR 3.
– Îmi apreciez la părinți mei că mă susțin în tot ce fac:
– Mă ajută cu școala, cu problemele care le-am:
– Mă întâlnesc la orice vreau să fac:X
– Îmi spune părerea în deci fac sera rău sau bun:
– Îmi place foarte mult relația cu părinți mei:
– Are grijă de mine:

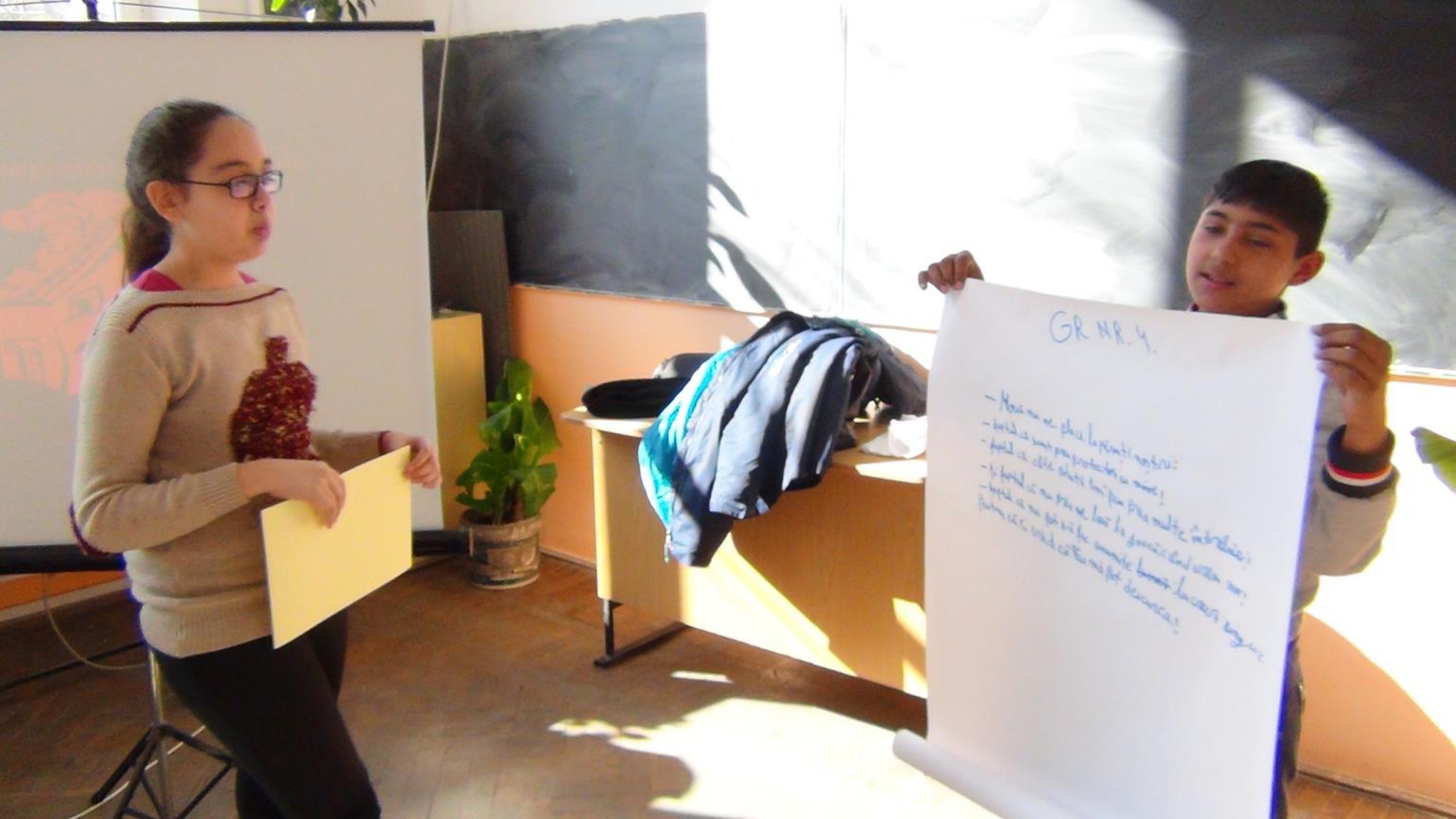
GR NR. 4.

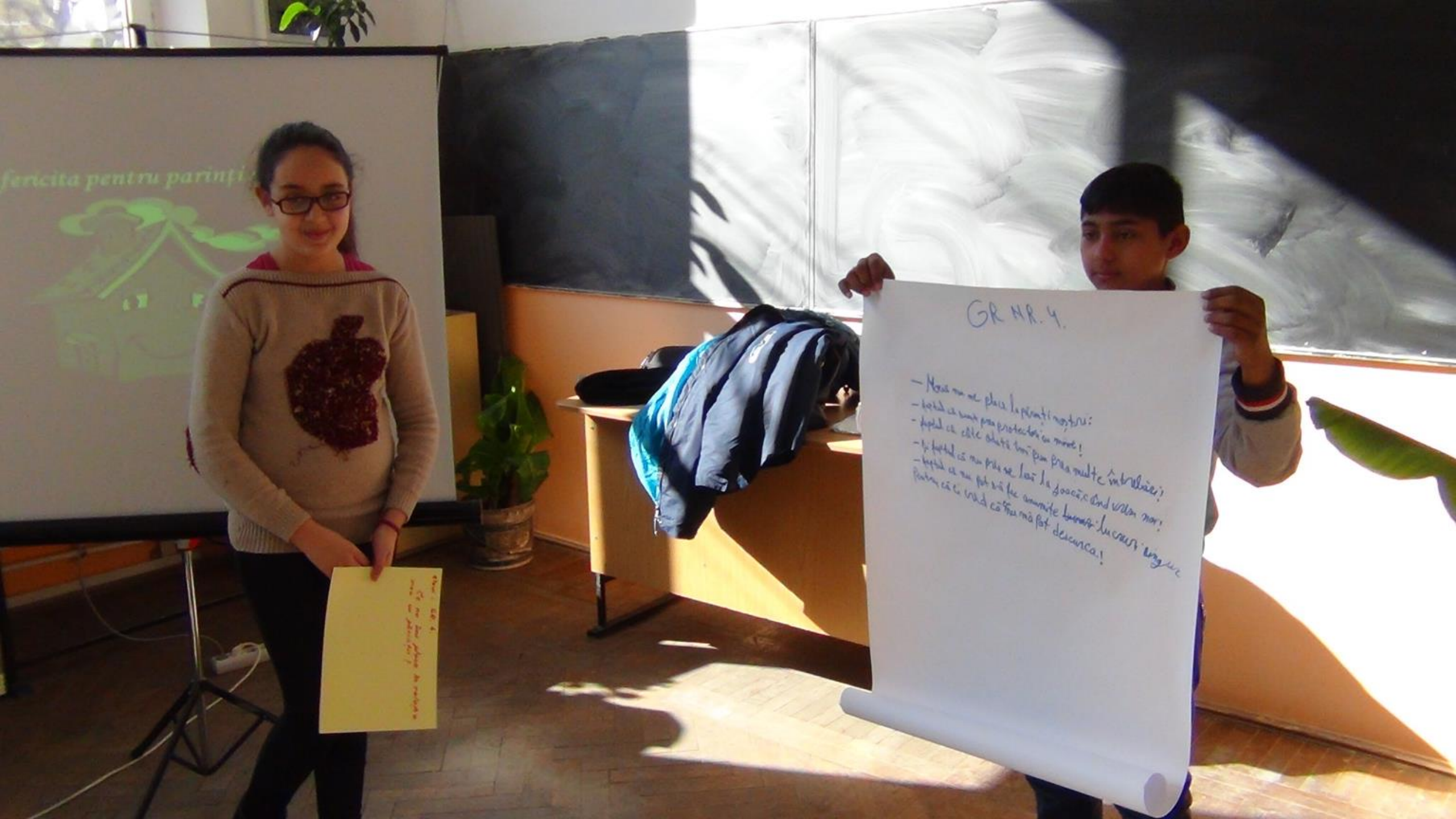
fericita pentru parinti
GR NR. 4.

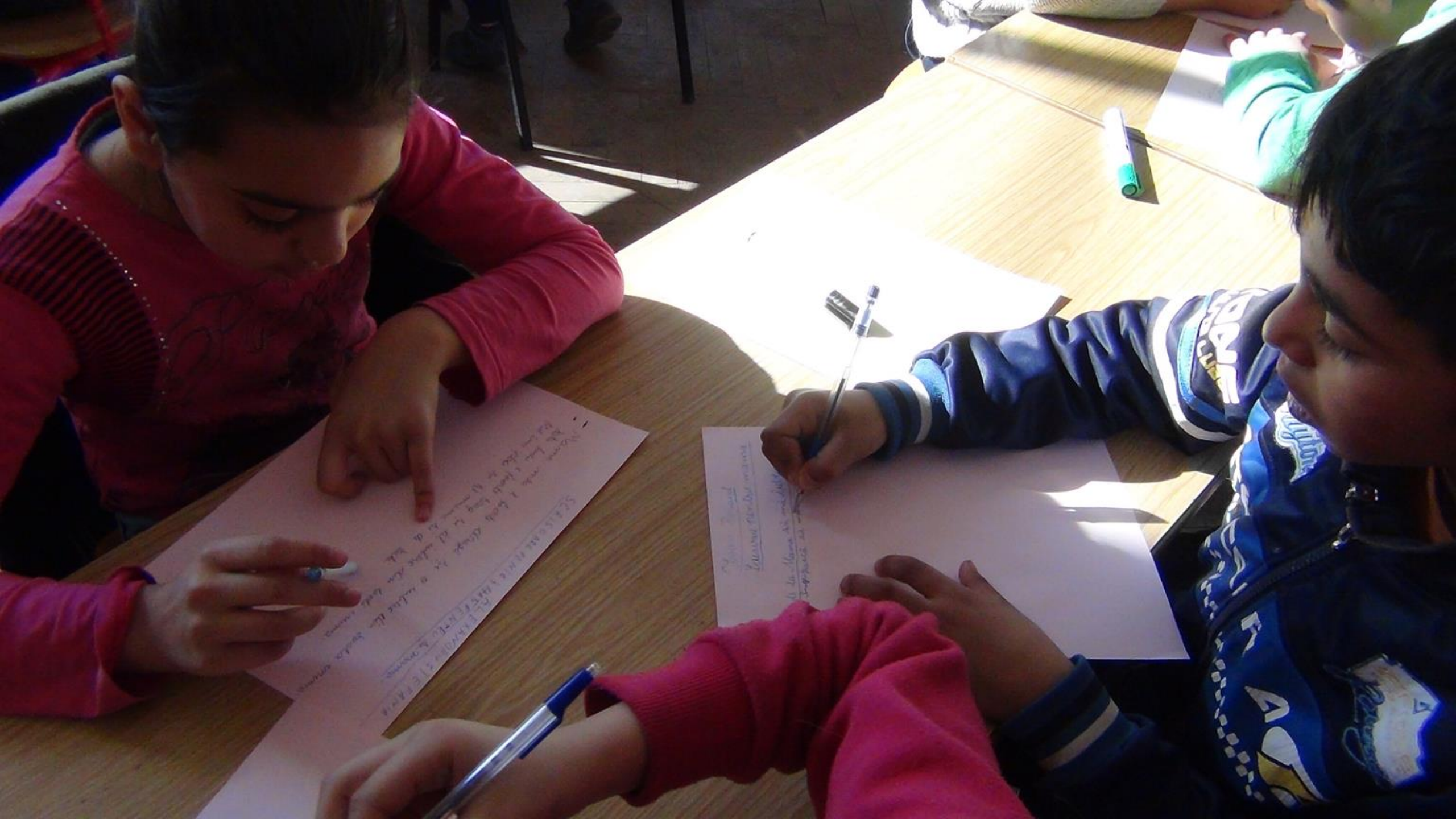

Dragă Hanna

Vasile Andreea-

Scrisoare pentru tot și mama-

Astelt dela tot și mă iubesc iubesc dată obrigat
și foarte din Lonlemea ca mama iubesc foarte
Abnormal apreciez pe mama și pe tata alcea
iubesc mult cadoul ta pentru me lupra
pentru mine casă bă ajute și dolca iubesc casa
tare și pentru. Sant pentru mă nu mă

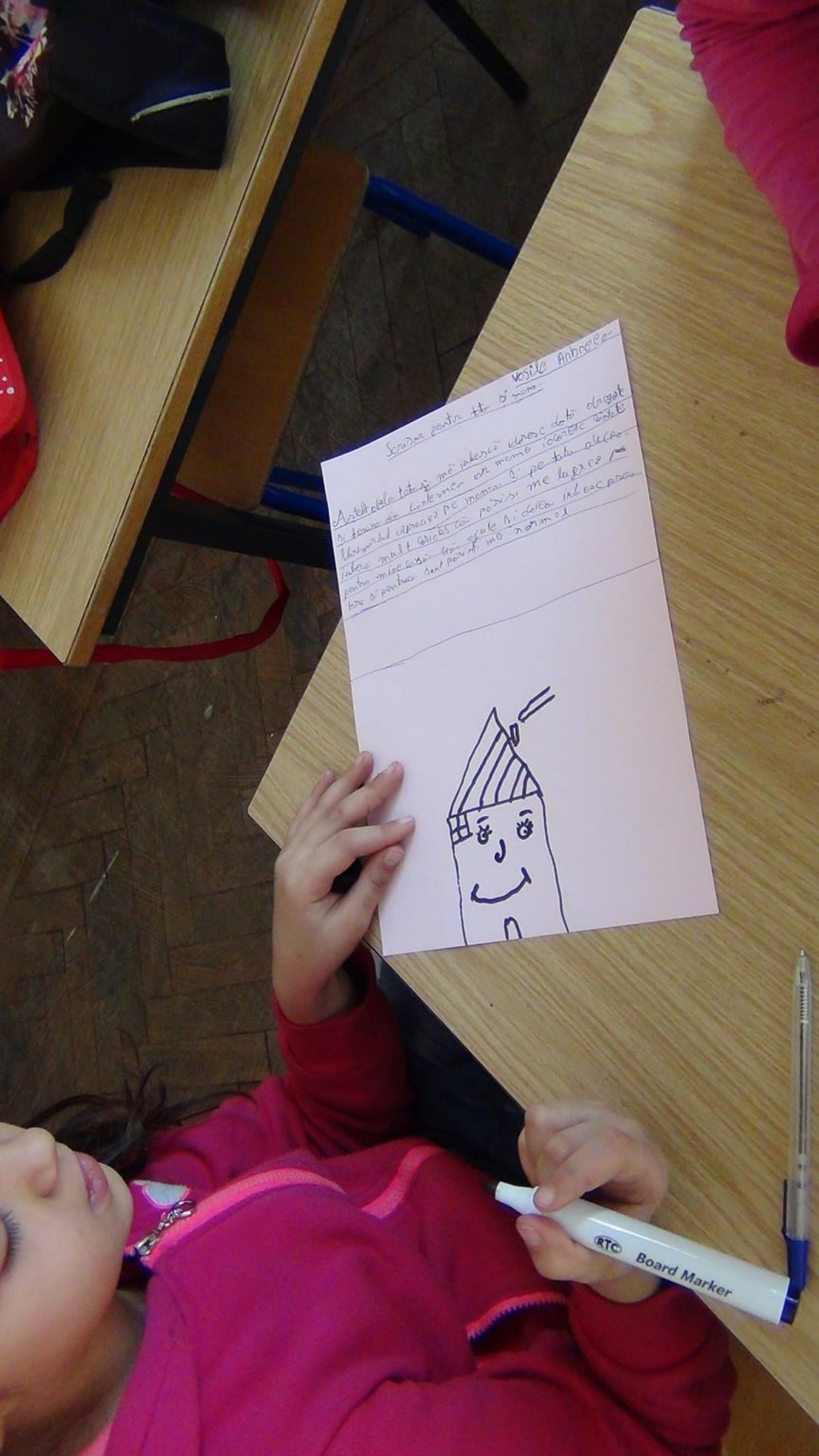
RTC
Board Marker

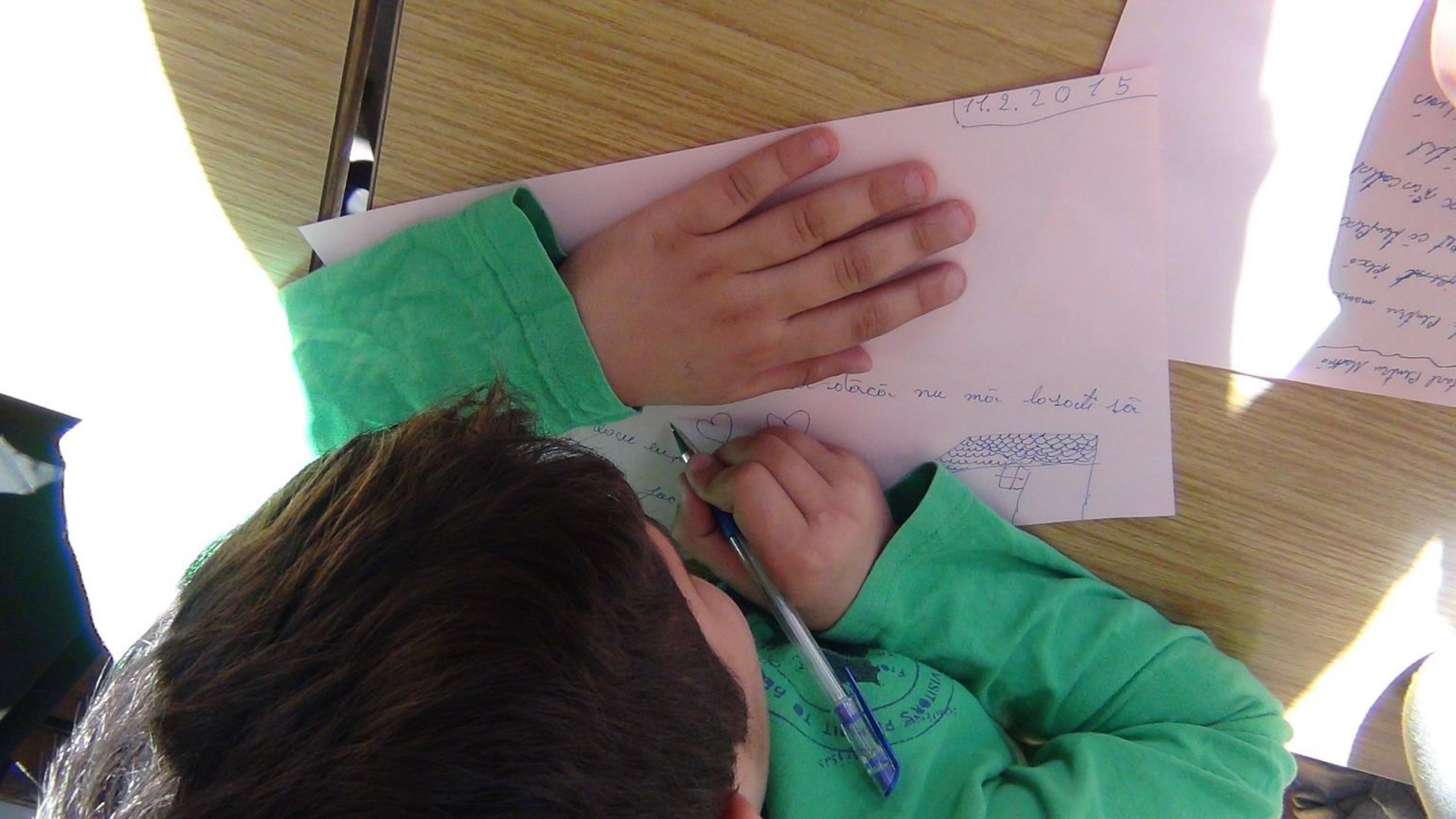
11.2.2015

ALEXANDRU ȘTEFANIA

SCRISOARE PENTRU ~~TATA~~ PENTRU ~~mama~~ mama.

...nla I foarte dragă și o iubesc din toată inima.
... I foarte drag și îl iubesc din toată inima.
...bește și pe mama și de fata că I foarte dragi

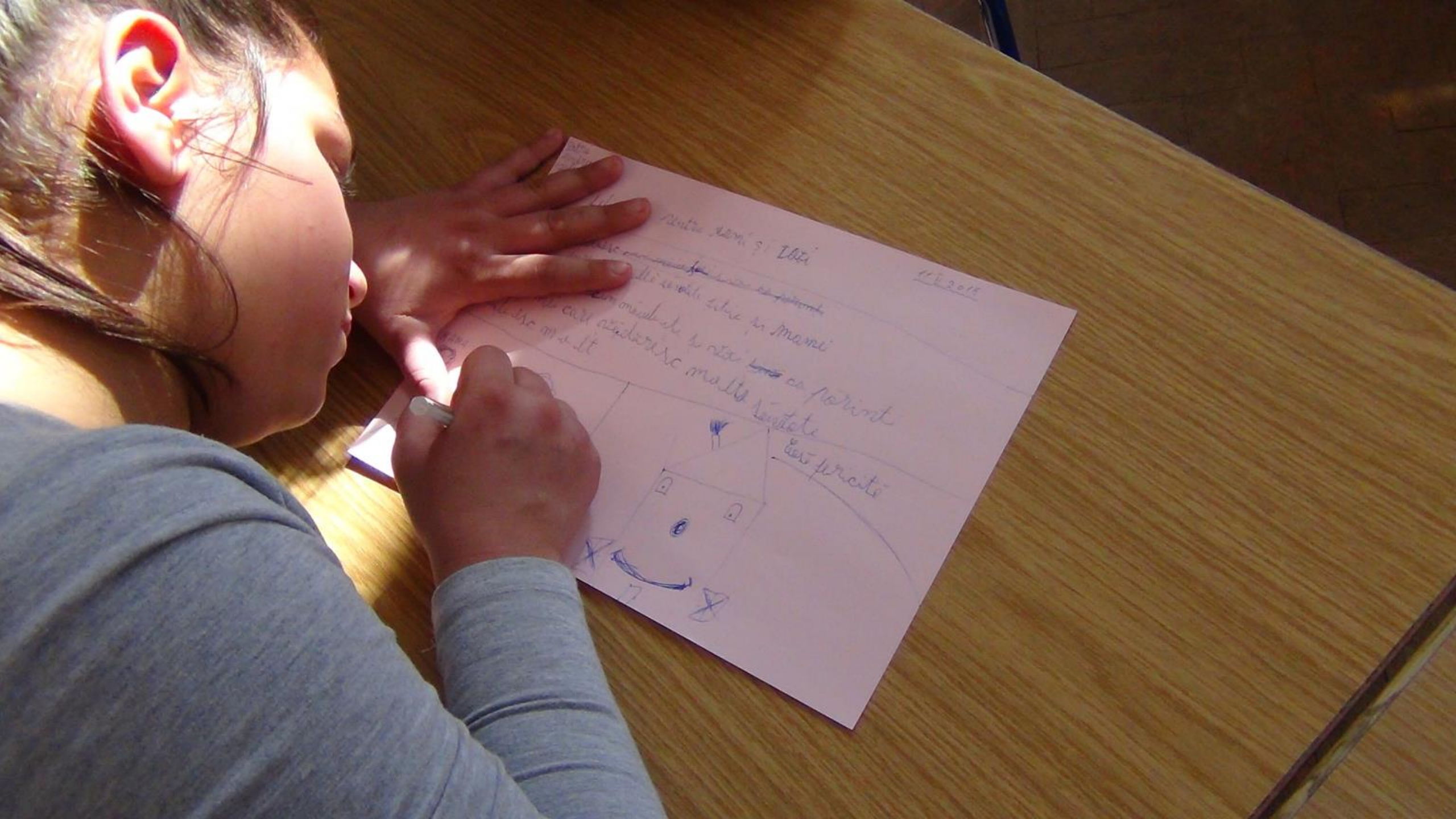

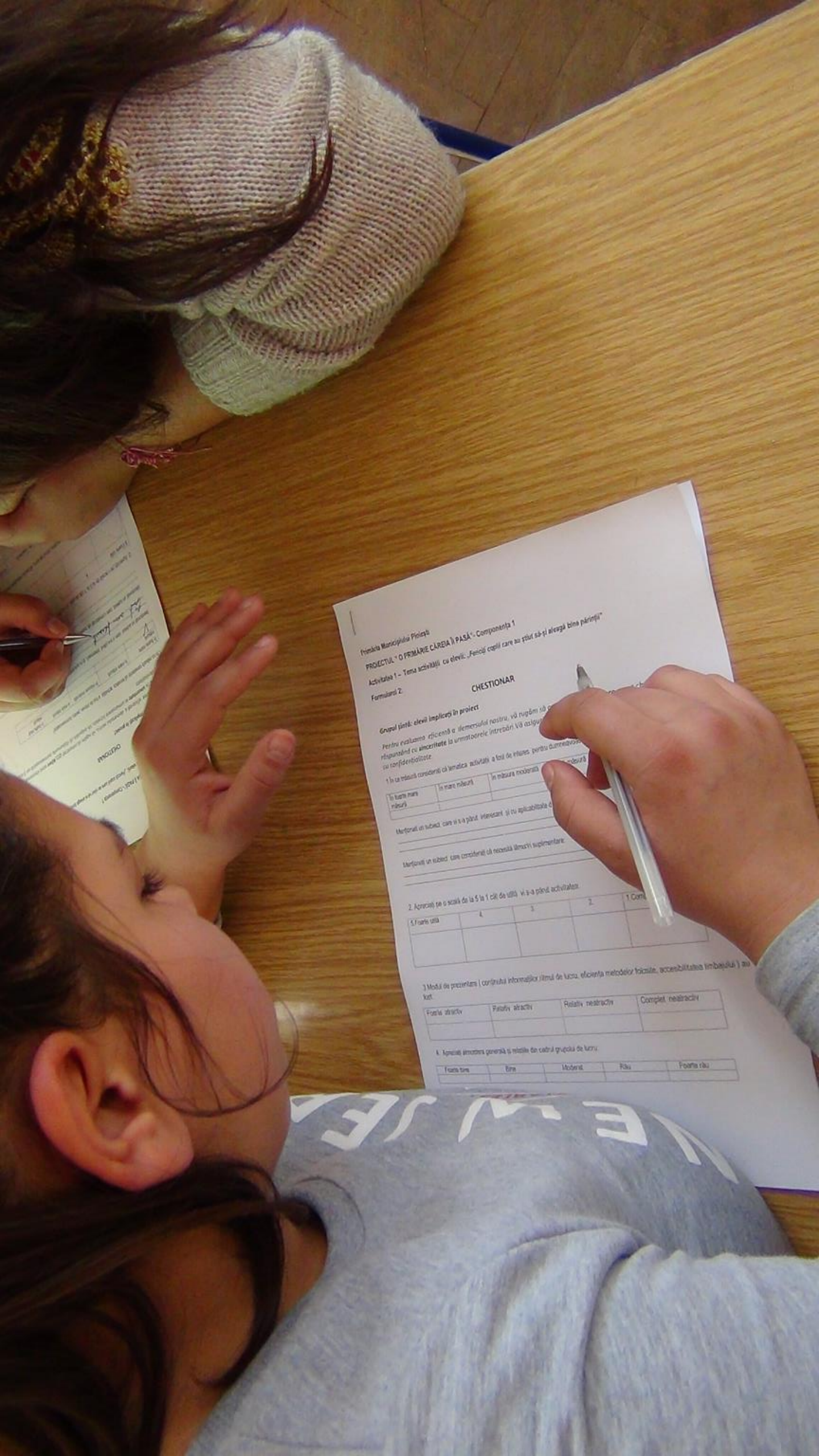
Primăria Municipiului Ploiești

PROIECTUL " O PRIMĂRIE CĂREIA ÎI PASĂ ": Componența 1

Activitatea 1 – Tema activității cu elevii: „Fericiți copiii care au știut să-și aleagă bine părinții"

Formularul 2:

CHESTIONAR

Grupul țintă: elevi implicați în proiect

Pentru evaluarea eficienței a demersului nostru, vă rugăm să
răspundeți cu sinceritate la următoarele întrebări Vă asigu
cu confidențialitate

1 În ce măsură considerați că tematica activității a fost de interes pentru dumneavoastră

În foarte mare măsură	În mare măsură	În măsura moderată

Menționați un subiect care vi s-a părut interesant și cu aplicabilitate

Menționați un subiect care considerați că necesită lămuriri suplimentare

2. Apreciați pe o scală de la 5 la 1 cât de utilă vi s-a părut activitatea

5.Foarte utilă	4.	3.	2.	1.Com

3.Modul de prezentare (conținutul informațiilor ritmul de lucru, eficiența metodelor folosite, accesibilitatea limbajului) au fost

Foarte atractiv	Relativ atractiv	Relativ neatractiv	Complet neatractiv

4. Apreciați atmosfera generală și relațiile din cadrul grupului de lucru

Foarte bine	Bine	Moderat	Rău	Foarte rău

1965
EAST TO WEST

O casă fericită pentru părinți și copii
1965
EAST TO WEST

1965
EAST TO
WEST

pentru părinți și copii
1965
EAST TO WEST

O casă fericita pentru părinți și copii
HOTSPOT

BORSE

BORS

BORSEC
O casă frumoasă pentru părinți și copii

BORSE

LG
AeL
ALPIS

HOTSPOT

POLIȚIA ROMÂNĂ

HOTSPOT
HOTSPOT

HOTSPOT

LEONIDA FLORENTINA

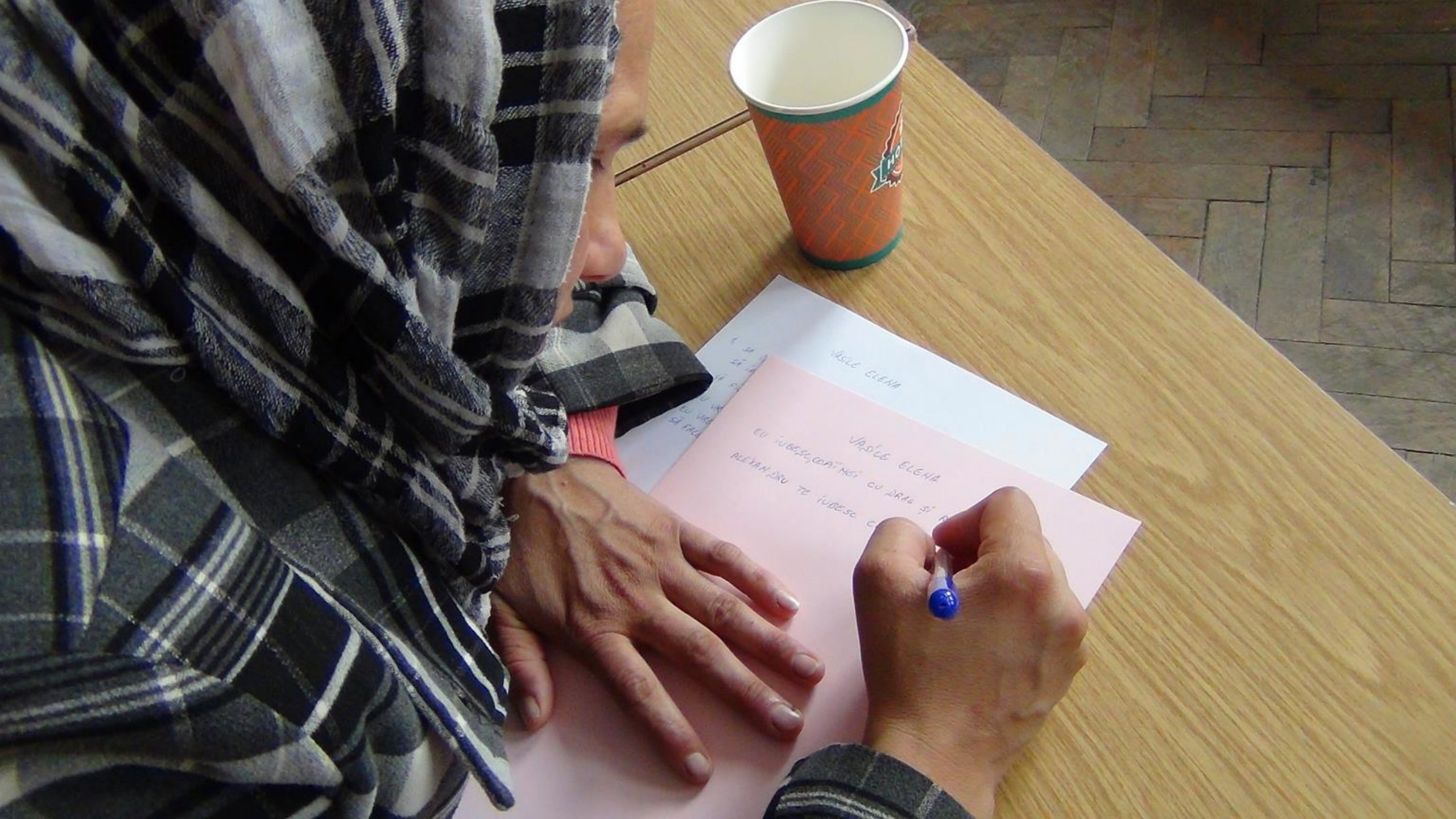
VASILE ELENA
VASILE ELENA

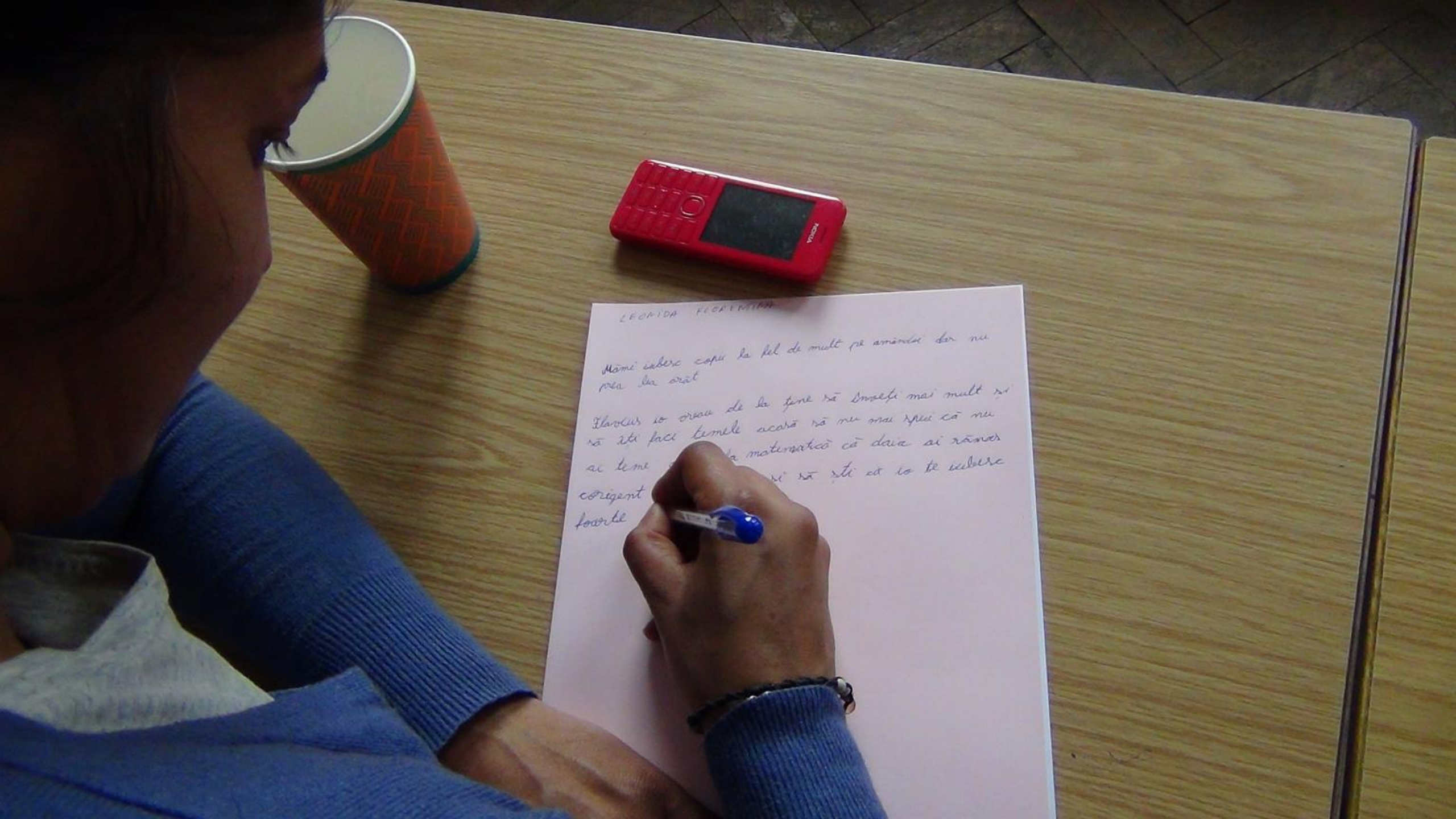
LEONIDA FLORENTINA
Mămi iubesc copii la fel de mult pe amândoi dar nu
pot la arăt
Vlaviu îți dorește de la tine să învețe mai mult și
să îți faci temele acasă să nu mai spui că nu
ai teme
matematică că dacă ai rămâne
corigent
și să știi că te iubesc
foarte

HOTSPOT

Barbu
Barbu Mariana
multă sănătate.
MULȚI ANI PARTA MEMIA

O casă fericita pentru parinți și copii
FUJITSU

SEE AND HEAR
ROCK

SEE AND HEAR
ROCK

XOXO

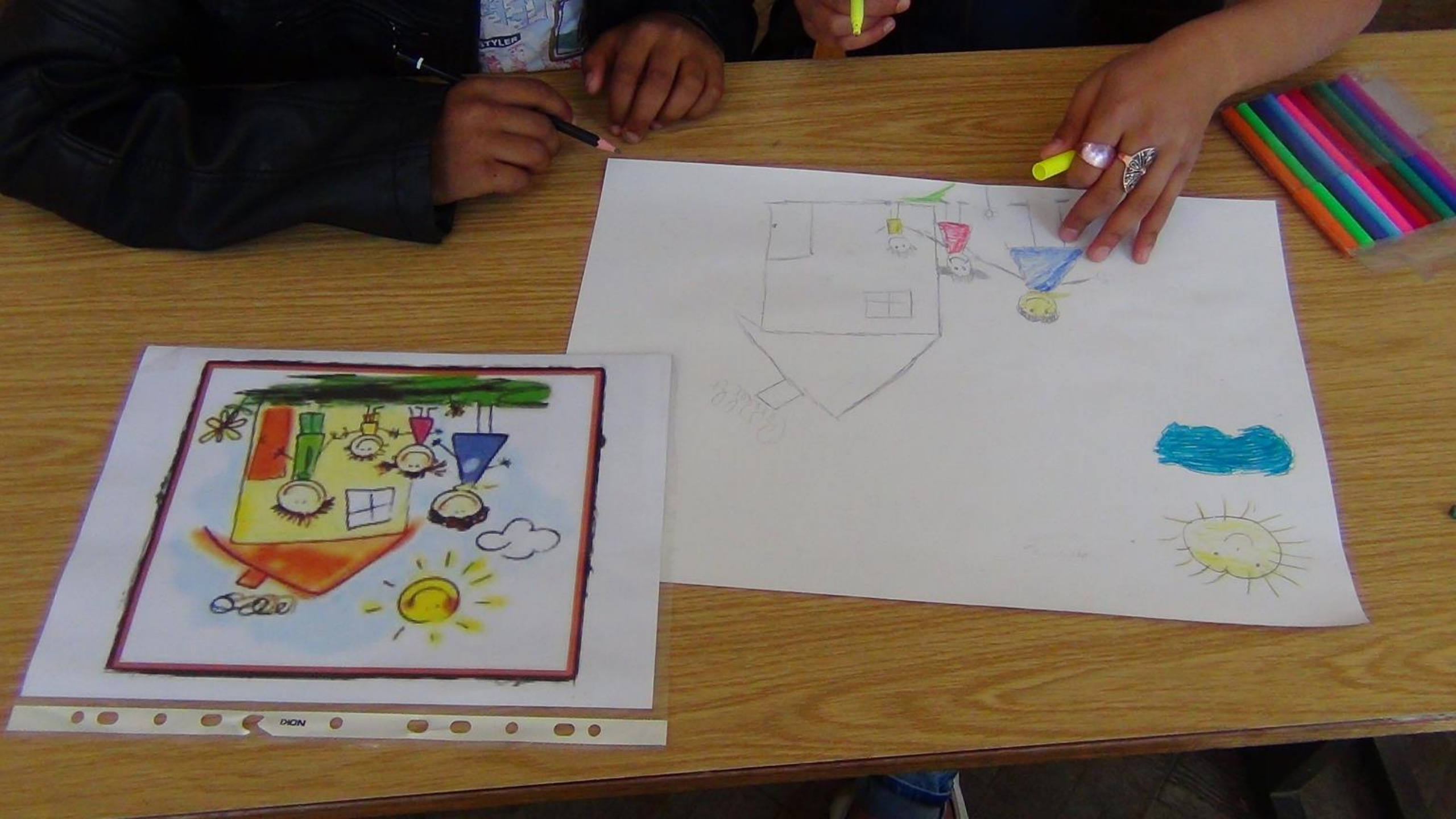

XOXO

ROCK

SEE AND HEAR
ROCK

O casă fericită pentru

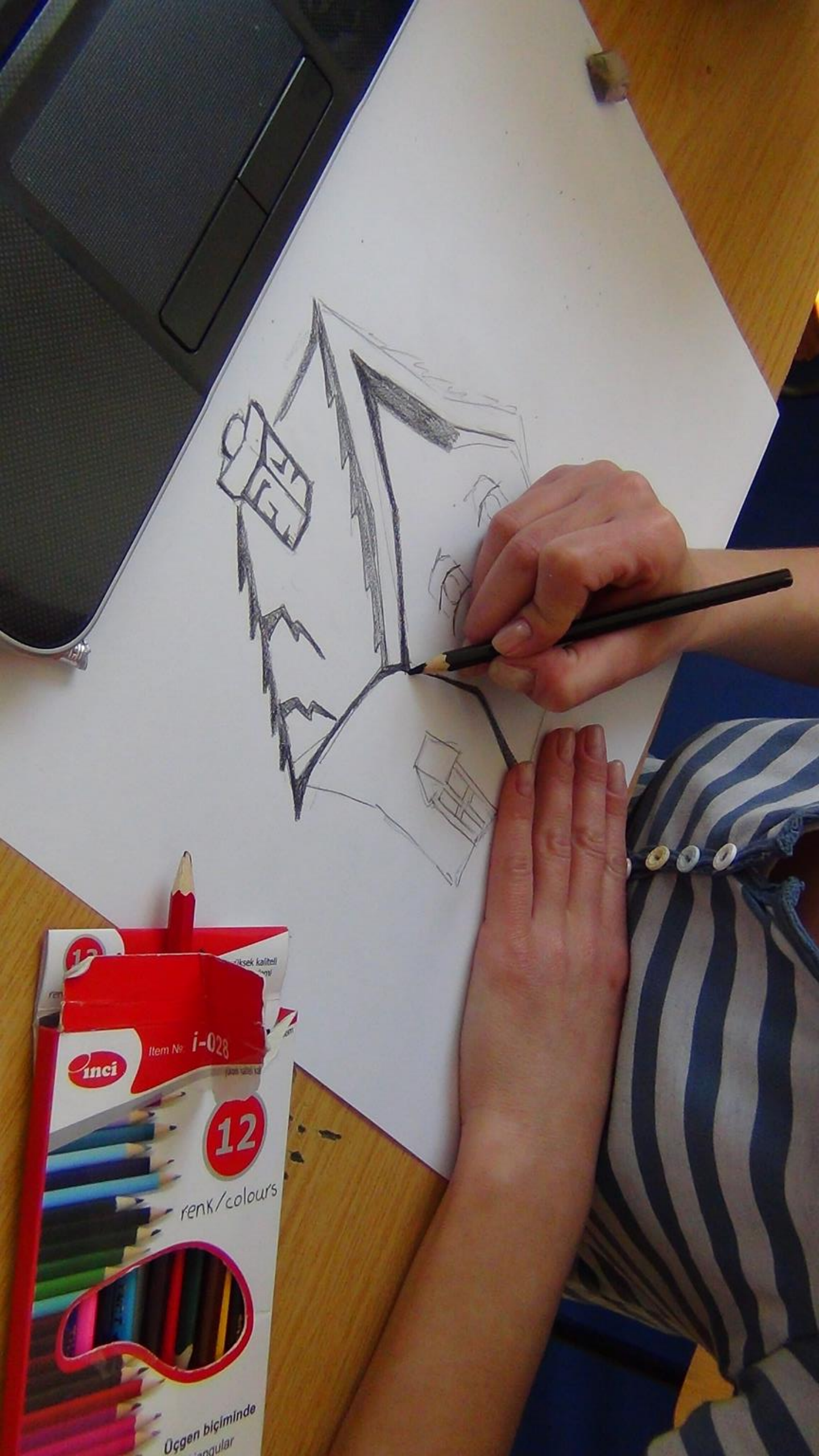
inci
Item №: i-028
12
renk/colours

SEE AND HEAR

SEE AND HEAR

SEE AND HEAR

SEE AND HEAR
ROCK

SEE AND HEAR
ROCK

ROCK
ROLL

XOXO

SEE AND HEAR
ROCK

SCOALA GIMNAZIALA NR 13
O casă cu fericite pentru părinți și copii

ȘCOALA GIMNAZIALA. NR. 13.

O casă Fericită pentru părinți și copii

Vasile Anabaca

ȘCOALA GIMNAZIALA. NR. 5.

O casă fericita pentru parinți şi copii
FUJITSU

FUJITSU
F2
F3
F4
Home
End
PgUp
W
E
R
T
Y
S
D
F
G
H
X
C
V
B
N
M
7
Home
8
9
PgUp
4
5
6
1
2
3

O casă fericita pentru parinți și copii

O casă fericită pentru părinți și copii

O casă fericita pentru părinţi şi copii

O casă fericita pentru părinți și copii

parinti şi copii

O casă fericită pentru părinţi şi copii
Colour
100
KEBA/100
acer

27.04.2015
O PRIMĂRIE CĂREIA ÎI PASĂ
HOOL
FS
WORK
Fashion

27.04.2015
O PRIMĂRIE CĂREIA ÎI PASĂ
HOOLY
FS
WORK
Fashion

SCOALA GIMNAZIALA GRIGORE MOISIL

28.01.2015

28.01.2015

28.01.2015

StarBoard
HITACHI
FOX
69
R
28 . 01 . 2015

28.01.2015

28.01.2015

28.01.2015

28.01.2015

28.01.2015

28.01.2015

28.01.2015

Cutezã
28.01.2015

LIBER TATEA
Cancerul
femeii
Cicki
Femeia
Editoria
Loredana: Imi place
28.01.2015

28.01.2015

28.01.2015

28.01.2015

28.01.2015

28.01.2015

28.01.2015

PRIETENIA
ÎN
JAPONIA
ȘI
ALTELE
PRIETENIILE
PRIETENIA
AJUTĂ
RELAȚIILE
28.01.2015

PRIETENIA
JAPONIA
ALTELE
PRIETENIA
AJUTA
RELATIILE
TE ATINGE LA INIMA
28.01.2015

HITACHI
CHINA
Pericol
28.01.2015

28.01.2015

28.01.2015

PRIETENII ȘTIU "DE CE"
AȘ VREA SĂ MĂNânc CU Prietenii mei
28.01.2015

PRIETENII
ȘTIU
DE CE
As vrea să
Manânc cu prietenii
28.01.2015

ORAR
DIPLOME
28.01.2015

Sweet and Safe
Ana NU!
PUTERE
Paul Wesley
NU TE ASCUNDE!!
FII LIBERI!
28.01.2015

SCOALA GIMNAZIALA RARES VODA

ALGEBRA

Fericită copilă care au știut
să îndrăgă limba părinților!

Părinții sunt generoși, buni la suflet, mă mă cearcă,
mă iubesc foarte mult. Mereu îmi fac poftele, mă
ajută la temă, nu mă bat, sunt foarte buni, dr
Părinții mei m-au dus la mare, m-au plim
prin parc, am fost la muzeu.

Mama - este bună, frumoasă, mă ajută, mă
iubește mult, mă alintă, este deșteaptă

Tata - este bun la suflet, mă iubește mult, îmi
face toate poftele, mă ajută.

Fericați copii care au știut să-și aleagă copii

Mama și tata

Mama este persoana la care țin cel mai mult. Ea este o femeie prea gânditoare, spune mai mereu lucruri frumoase despre mine sau alți oameni, eu știu că mama simte că mă iubește ca orice mamă. Mama se comportă cu mine ca și cu un copil mic. Mă îngrijește însă ca să mă învețe. Se comportă ca o mamă adevărată.

Tata este o persoană gânditoare, care nu vorbește prea mult. Tata mi face mie și mamei mele complimente frumoase. Tata ca tot ca orice tată are un sentiment de iubire față de mine. Tata se comportă frumos cu mine. Are un comportament adecvat unui părinte. Când fac prostii părinți mă cearta și îmi explică în detalii, pentru a nu mai repeta și a doua oară prostiile făcute.

Îmi iubesc foarte mult părinții.

Fericiți copii care au știut
să își aleagă bine părinții

Cum trebuie să ne vedem părinții?
Părinții sunt niște persoane unice care ne ajută
la orice, ne înțeleg și formăm o familie creștină
Părinții pot fi și prietenii noștri foarte buni. Chiar
dacă nu ar vrea uneori, sunt mândru de ei așa cum
și sunt de mulți de familia mea mult iubită
Eu îi văd pe părinți ca niște oameni minunați de mine,
ajutători, înțelegători, apărători și prieteni. Așa îmi văd
eu părinții

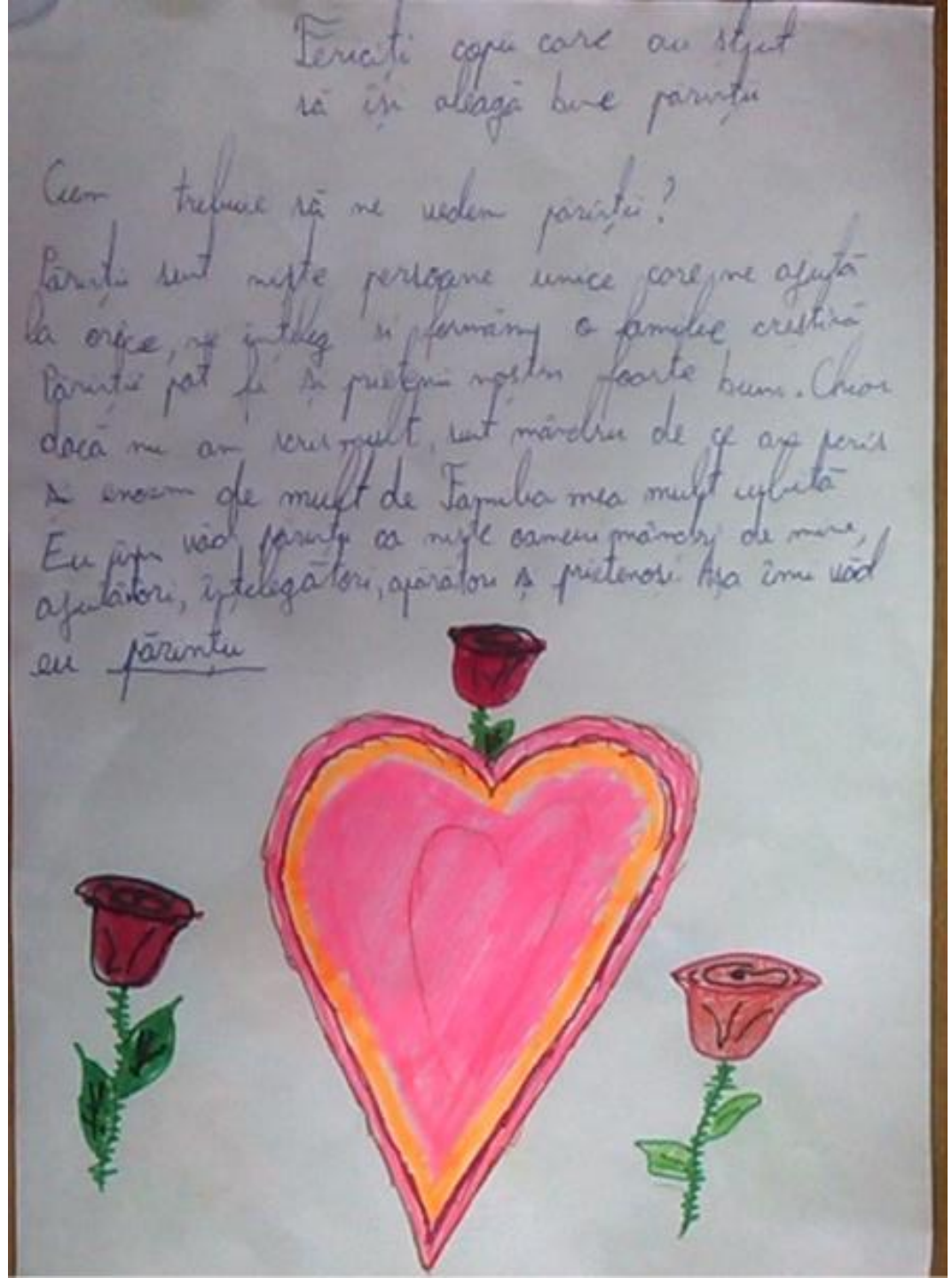

Portretul Mamei:

Mama este o femeie cumsecade, înțelegătoare, grijulie ca orice altă mamă, și multe altele. Mama poartă ochelari, are părul blond, și mă învață lucruri bune. Ea se gândește mereu la mine, și îmi spune de fiecare dată când plec undeva să am grijă. Mama nu s-a comportat niciodată rău cu mine, mă înțelege, și mă ajută la orice.

Portretul Tatei

Tata este un om bun cu fața lună, pasionat, înțelegător, ajutător, și multe altele. Tata se gândește mereu la banii mei, la ce fac, îmi spune mereu să fiu atent la orice fac, comportându-se foarte frumos cu mine

Portretul mamei

Mama mea este o persoană fascinantă. Ea este blondă și are ochi albaștri. Este generoasă și îi place să cânte.

Deseneală ca un profesionist și îi place să îmbrace.

Este o mamă cinitoare. Este stilată și îi place să mănânce. Nu este rea și nu se preo supără.

Cum trebuie să ne vadă părinții?

Părinții fiecărui copil au fost și ei educați într-un anumit fel când erau mai mici. Ei au putut educa și copiii într-un alt fel. Copii care își respectă părintele este cel mai bun copil. Părinții sunt un exemplu pt copii, iar copii trebuie să-și respecte părintele.

Un copil ar trebui să-și vadă părintele ca cel mai bun prieten.

Fericiți cei care au știut să își
aleagă bine prieteni!

Cum trebuie să ne vedem prieteni?

Prietenii tăi sunt persoanele care te pot ajuta
cel mai mult să înțelegi ce este bunătatea
creștină și cum poți ajunge să te comporți de
familie. Prietenii pot fi cei mai buni profesori ai
tăi. Atât cu ușurință de mult ajutor cât și dispoziție
bun și răbdare. Ce sunt de la prietenii noștri
bun dușmani! Răsplata este în de ale mai
multe ori prietenii sunt în același timp și
profesori și dușmani.

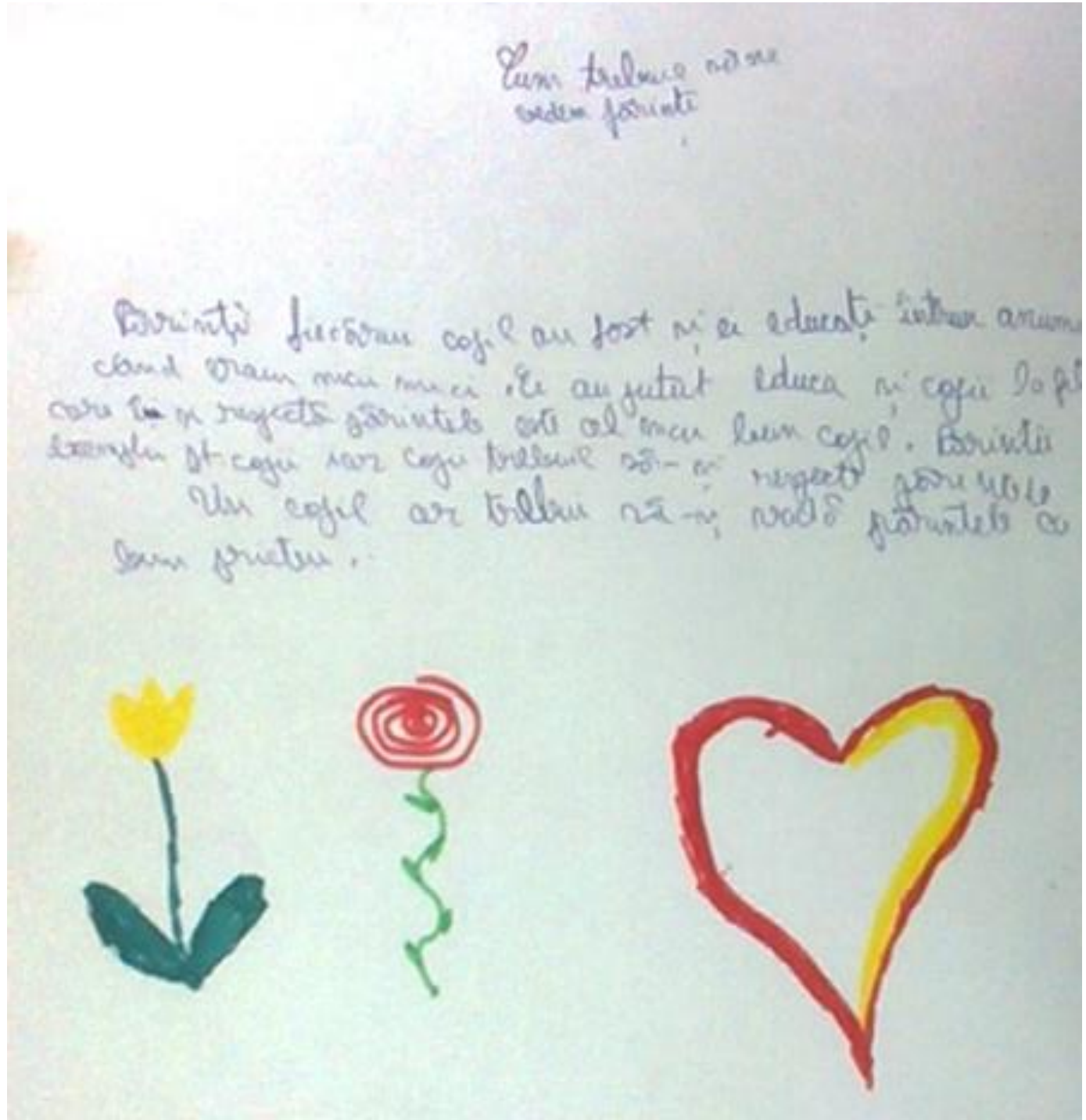

„Fericiți cei ce cer ajutor
să își ajungă bine
părinții"

Părinții mei sunt generoși, buni la suflet, nu mă
cearta din orice. Mereu îmi fac poftele, dar
dacă ai greșit nu mai vrea să mă vadă. Mama mea
nu este rea, dar dacă greșești nu mai este, tatăl
este și tatăl este și tata, dar este puțin mai
rău decât ea.

Mama - mă iubește, se îngrijește foarte bine de mine
ne ajutăm reciproc și nu mă lasă să fac ce vreau

Tatăl - este bun cu mine, nu se ia de mine rău,
nu mă bate și îmi face tot ce vreau.

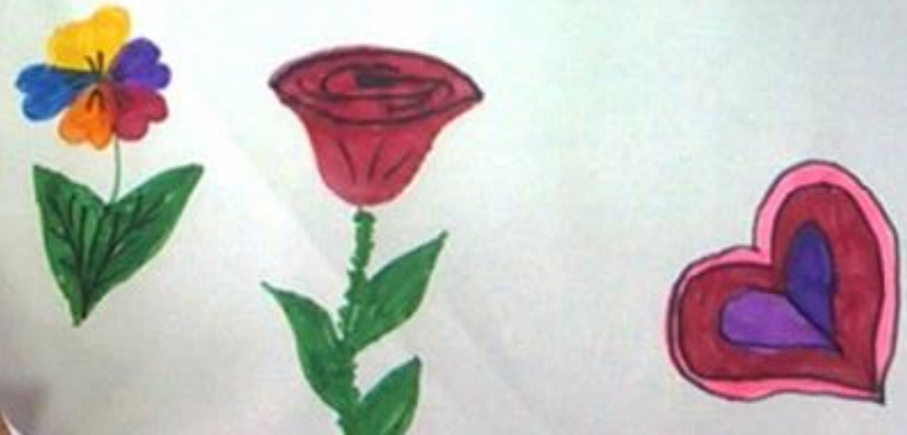

Părinți copii care nu se
știu pe ei

Părinți în dorul de la noi nu fim conștienți
nu înțelegem dar nu ne înțelegem

Ei sunt felul de noi dragoste și respectul
O mamă se comporta cu copilul ei frumos,
O mamă are grijă de copilul ei cumpărându-le
haine, rechizite școlare, ce de ce mai are nevoie
un copil.
Dar și copilul trebuie să învețe la
părinți să-și cumpere de ceva.

Dacă părinții au 2 copii nu e să-l educăți
doar pe unul e să-i educați pe amândoi

Părinții fiecărui copil au dorit să îi educați copii care îi-și
respecte părinții este el mai bun copil. Părinți sunt un exemplu
pt copii.

Portretul părinților
Mei

Părinții mei sunt grijulii, și ei vor să îi ascultăm la unele lucruri.

Tata: este un om bun, meseriaș.
El m-ar certa doar în lucruri foarte rele.
Tata știe foarte multe despre mașini, este foarte afectuos, și mereu dacă fac ceva foarte rău, el mă ajută să trec peste acel lucru.

El este foarte răbdător chiar dacă i s-a întâmplat ceva rău, și mereu se joacă cu mine chiar dacă are o mână ruptă.

„VARIA – MATHEMATICA"

ALGEBRA
„La început a fost numărul...”
Pitagora
GEOMETRIA

CALEIDOSCOP

ALGEBRA

ALGEBRA
„La început a fost numărul...“
Pitagora
ARII
GEOMETRIA
Isaac Newton

Ce rol joacă în
Relaţiile care apar între copii de aceeaşi vârstă oferă
urmaşă de a învăţa reguli de comportament social, norme
culturale şi valori promovate de mediul în care este integrat,
dezvoltarea unei stime crescute faţă de propria persoana etc.
Acest lucru se datorează mai multor motive, dintre care mai
importante sunt urmatoarele:
• timpul pe care il petrec împreună. Numărul de ore
petrecute cu prieteni creşte o dată cu
ajungându-se ca, pe la 11 ani, ace
depaşească) timpul petrecut cu p
raport variază în funcţie de num
părinţilor şi timpul alocat de ac
copiilor, condiţiile socio-econom
sociabilitate al copiilor, condiţiile

„VADIA – MATHEMATICA"

FAMILY

PROIECTUL:
„O primărie căreia îi pasă!"
FERICIȚI COPIII
CARE AU ȘTIUT SĂ-ȘI
ALEAGĂ BINE PĂRINȚII
FAMILY

PROIECTUL:
„O primărie căreia îi pasă!”
FERICIȚI COPIII
CARE AU ȘTIUT SĂ-ȘI
ALEAGĂ BINE PĂRINȚII

FAMILY

BFM
TV

Magda Belcea 27.09.2015

Fericiți copiii care știu să-și aleagă părinții

O familie perfectă înseamnă mamă, tată și copii. Între mine și mama este o relație puternică, legată de prietenie și dragoste. Mama dorește ca eu să fiu sănătoasă, bine hrănită și cu drag de învățătură. Mai dorește să mă vadă mare, realizată profesional și mai târziu, la rândul meu, să fiu aceeași mamă bună cu copiii mei.

Tatăl meu lucrează multe ore pe zi și sunt sigură că pentru mine o face. Fiind mai mult plecat, mă sună și totdeauna se interesează de ce fac la școală și în timpul liber.

Aș dori ca toți copiii să se bucure de niște părinți ca ai mei.

Portretul mamei

Mama mea este pentru mine cea mai grozavă mămică.

Copil fiind îmi aduc aminte cum mă însoțea în parc, și ne plimbam prin centrul orașului.

Ea mă supraveghea și mă sprijinea în jocurile cu ceilalți copii.

Atunci când eram bolnavă mă îngrijea cu dragoste și responsabilitate.

Fiind un copil curios, întrebam mereu câte ceva, iar mama îmi răspundea pe înțelesul meu, cu răbdare.

Discut cu mama diverse lucruri legate de vârsta mea, de educație, de societate.

Ea este și prietena mea.

Ea îmi explică cu răbdare și umor, cum să mă port în diverse situații.

Ea încearcă să fiu un copil educat, echilibrat, responsabil, capabil să merg înainte pe drumul drept, indeferent de situațiile pe care le întâmpin.

[redacted]
Dragă mamă,
Îți mulțumesc că îmi ești alături indiferent de situație. Îmi ești cea mai bună prietenă, și îmi spui orice lucru. Nu vreau să te schimbi vreodată mamă.
Ana
Te iubesc!!!!

Bugarim Ana Maria
Te iubesc!

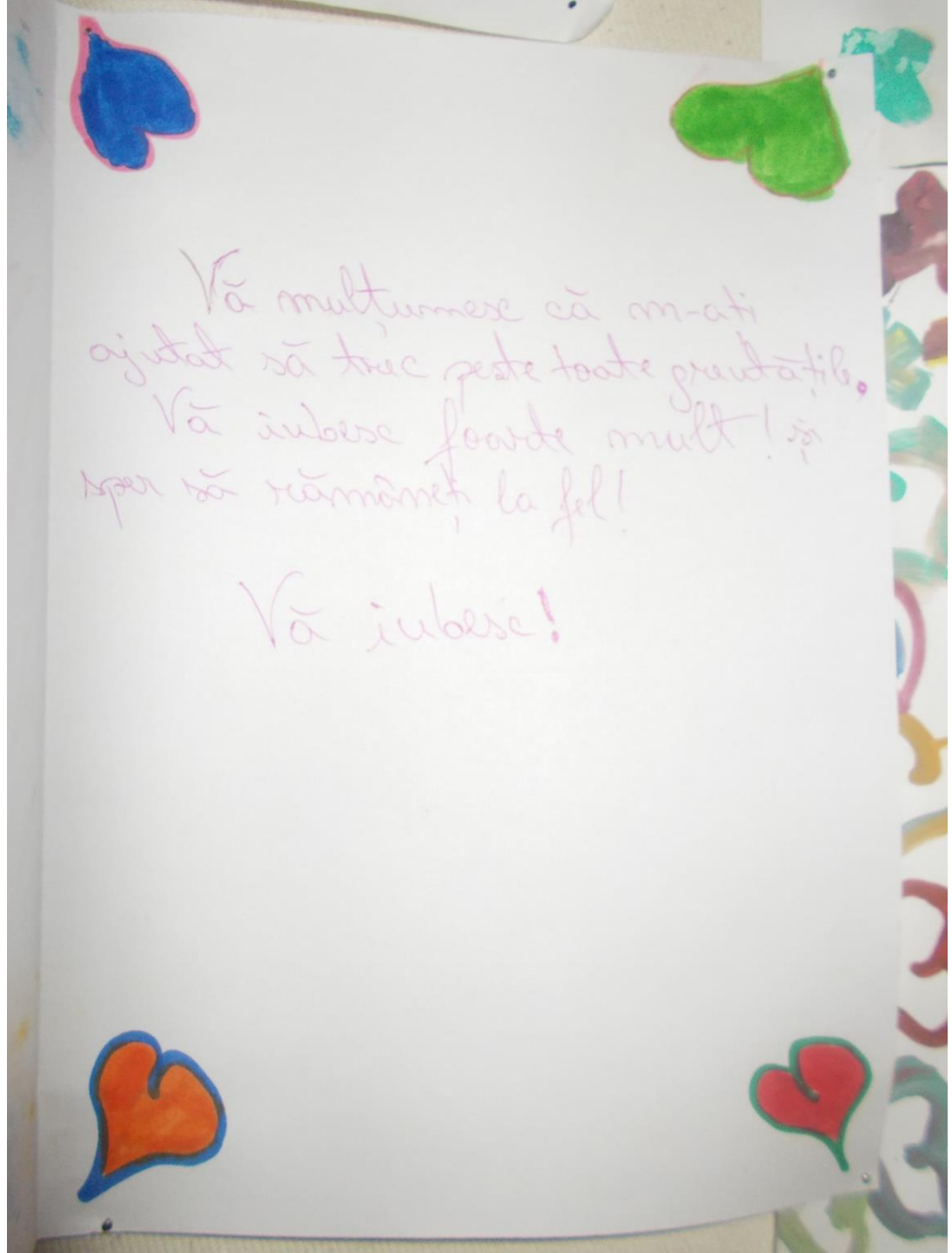
Vă mulțumesc că m-ați
ajutat să trec peste toate greutățile.
Vă iubesc foarte mult! :)
Sper să rămână așa!
Vă iubesc!

Dragi Părinți,

Vă mulțumesc că mi-ați dat viață, mă susțineți în orice activitate.
Vă iubesc și o să fiu mereu și cu alături de voi.

I ♡ You!

De la fiica voastră iubită, Andreea!

Andreea

I ♥ You!

Dragă mamă,

Te iubesc ca pe o prăjitură,
Ești o femeie sensibilă.
Mă bucur că ești mama mea!

Draga mama
si tata
Va multumesc
de ati fost alaturea
si mine la bine
la greu
Va iubesc!
Cu drag
Alexand
Jacob Ioana - Andreea
VĂ
IUBESC!
Dragi Părinți.
Vă mulțumesc să mi-ați dat viață
mă susțineți în orice activitate.
Vă iubesc

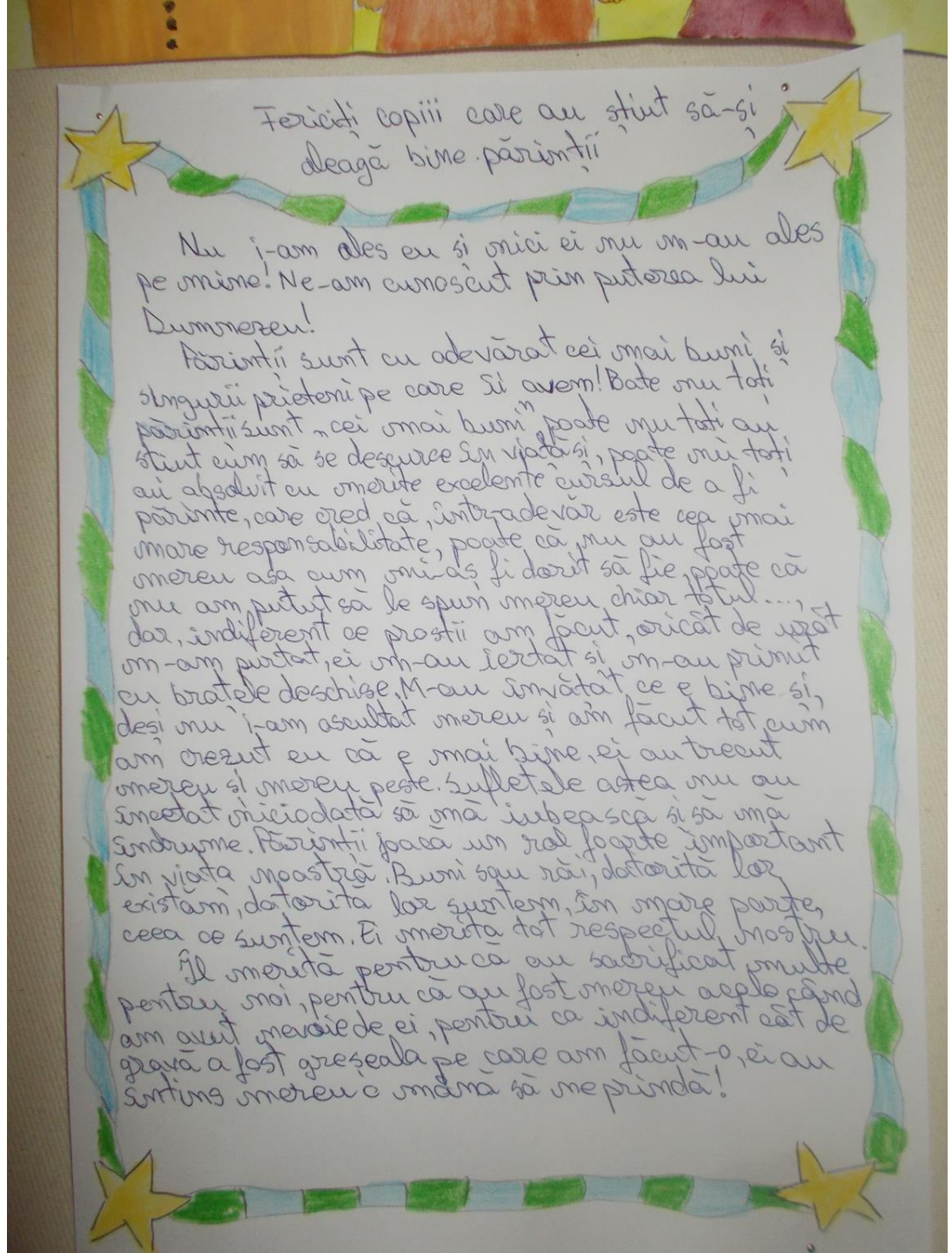

Fericiți copiii care au știut să-și aleagă bine părinții

Nu i-am ales eu și nici ei nu m-au ales pe mine! Ne-am cunoscut prin puterea lui Dumnezeu!

Părinții sunt cu adevărat cei mai buni și singurii prieteni pe care îi avem! Bate nu toți părinții sunt „cei mai buni" poate nu toți au știut cum să se descurce în viață și, poate nu toți au absolvit cu merite excelente cursul de a fi părinte, care cred că, într-adevăr este cea mai mare responsabilitate, poate că nu au fost mereu așa cum mi-aș fi dorit să fie poate că nu am putut să le spun mereu chiar tot..., dar, indiferent ce prostii am făcut, oricât de urât m-am purtat, ei m-au iertat și m-au primit cu brațele deschise, M-au învățat ce e bine și, deși nu i-am ascultat mereu și am făcut tot cum am crezut eu că e mai bine, ei au trecut mereu și mereu peste. Sufletele astea nu au încetat niciodată să mă iubească și să mă îndrume. Părinții joacă un rol foarte important în viața noastră. Buni sau răi, datorită lor existăm, datorită lor suntem, în mare parte, ceea ce suntem. Ei merită tot respectul nostru.

Îl merită pentru că au sacrificat multe pentru noi, pentru că au fost mereu acolo când am avut nevoie de ei, pentru ca indiferent cât de gravă a fost greșeala pe care am făcut-o, ei au știut mereu o modă să ne prindă!

Sunt omul de azi și voi deveni omul de mâine datorită părinților care mi-au stat mereu aproape. Părinții au fost și vor fi veșnic lângă mine. Chiar atunci când nu le-am dat nici un motiv să se simtă mândrii.

Pentru asta, le mulțumesc că sunt părinții mei.

Nu i-am ales eu și nici ei pe mine. Este lucrarea Lui Dumnezeu. Și, de aceea îi iubesc enorm!..

FERICIȚI COPIII
CARE AU ȘTIUT SĂ-ȘI
ALEAGĂ BINE PĂRINȚII
FAMILY

„O primărie cărții îi pasă
ISJPH
„Fericiți copiii care au știut să-și aleagă bine părinții"
FAMILY

„O primărie căreia îi pasă”

Proiect inițiat de: Primăria Municipiului Ploiești

în colaborare cu: ISJPH, C.J.R.A.E. Prahova, I.P.J. PRAHOVA, D.S.P.

Tema activității:

„Fericiți copiii care au știut să-și aleagă bine părinții”

27.01.2015

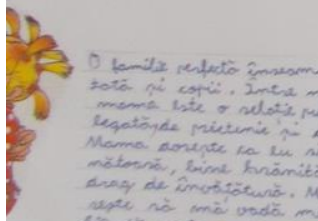

Fericiți copiii care au ... aleagă bine părinții

Nu i-am ales eu și nici ei ... pe mine! Ne-am cunoscut prin ... Dumnezeu!

Părinții sunt cu adevărat cei ... oameni pe care îi avem ... părinți sunt „cei mai buni” ... știut cum să se descurce în viață ... au absolvit cu merite excelente ... părinte, care cred că, într-adevăr ... mare responsabilitate, poate că ... mereu așa cum mi-aș fi dorit ... pot am putut să le spun mereu ... da, indiferent ce prostii am ... m-am purtat, ei nu-au certat ... cu brațele deschise M-au primit ... deși nu i-am ascultat mereu și ... am crezut eu că e mai bine ... mereu și mereu peste sufletele ... meritat vreodată să mă iubească ... întotdeauna. Părinții pasa un rol ... în viața noastră. Buni sau răi ... existăm, datorită lor ființăm, ... ceea ce suntem. Ei merită tot ...

Îl merită pentru că au ... pentru noi, pentru că au fost

„Fericiți copiii care au știut să-și
aleagă bine părinții"

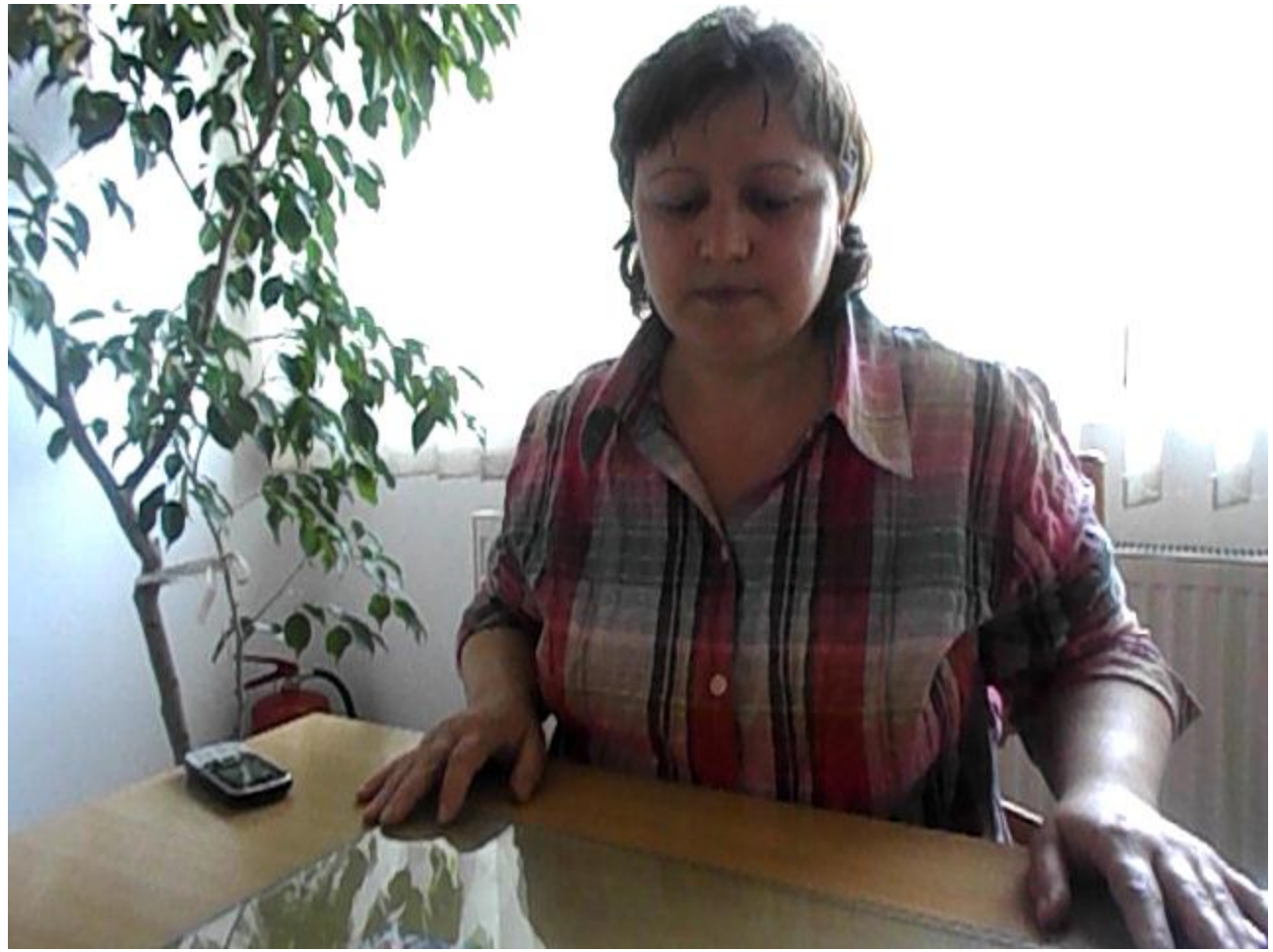

SCOALA GEORGE COSBUC

Drepturile și
îndatoririle
copiilor

de a păstra
curățenia și de a
proteja mediul
înconjurător

Drepturile copiilor sunt lege!
• Realizați un ciorchine cu drepturile copilului!

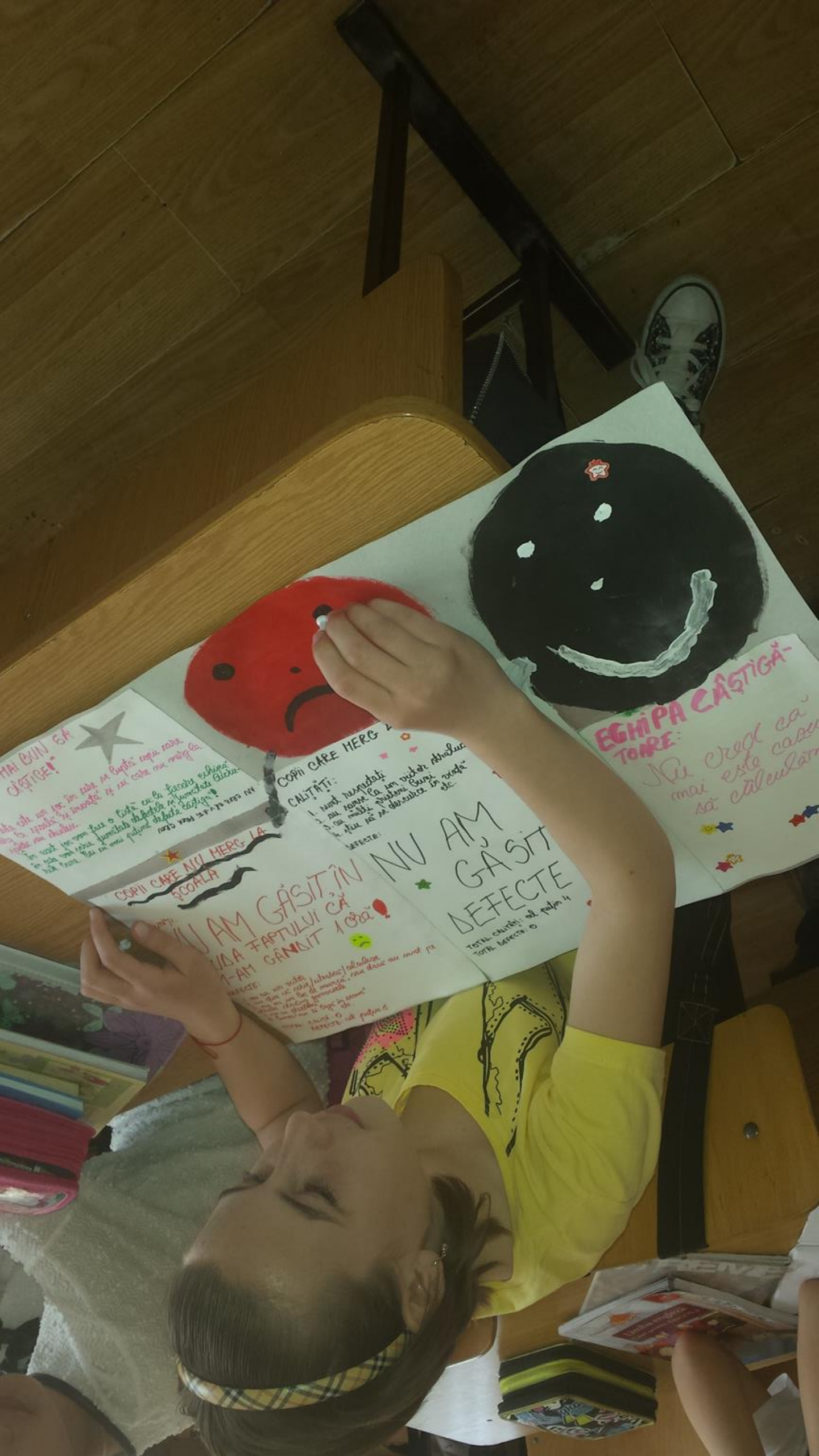
MAI BUN ȘI
CÂȘTIGĂ!
COPII CARE NU MERG LA
ȘCOALĂ
NU AM GĂSIT ÎN
DEFECTE
NU AM GĂSIT
DEFECTE
ECHIPA CÂȘTIGĂ-
TOARE:

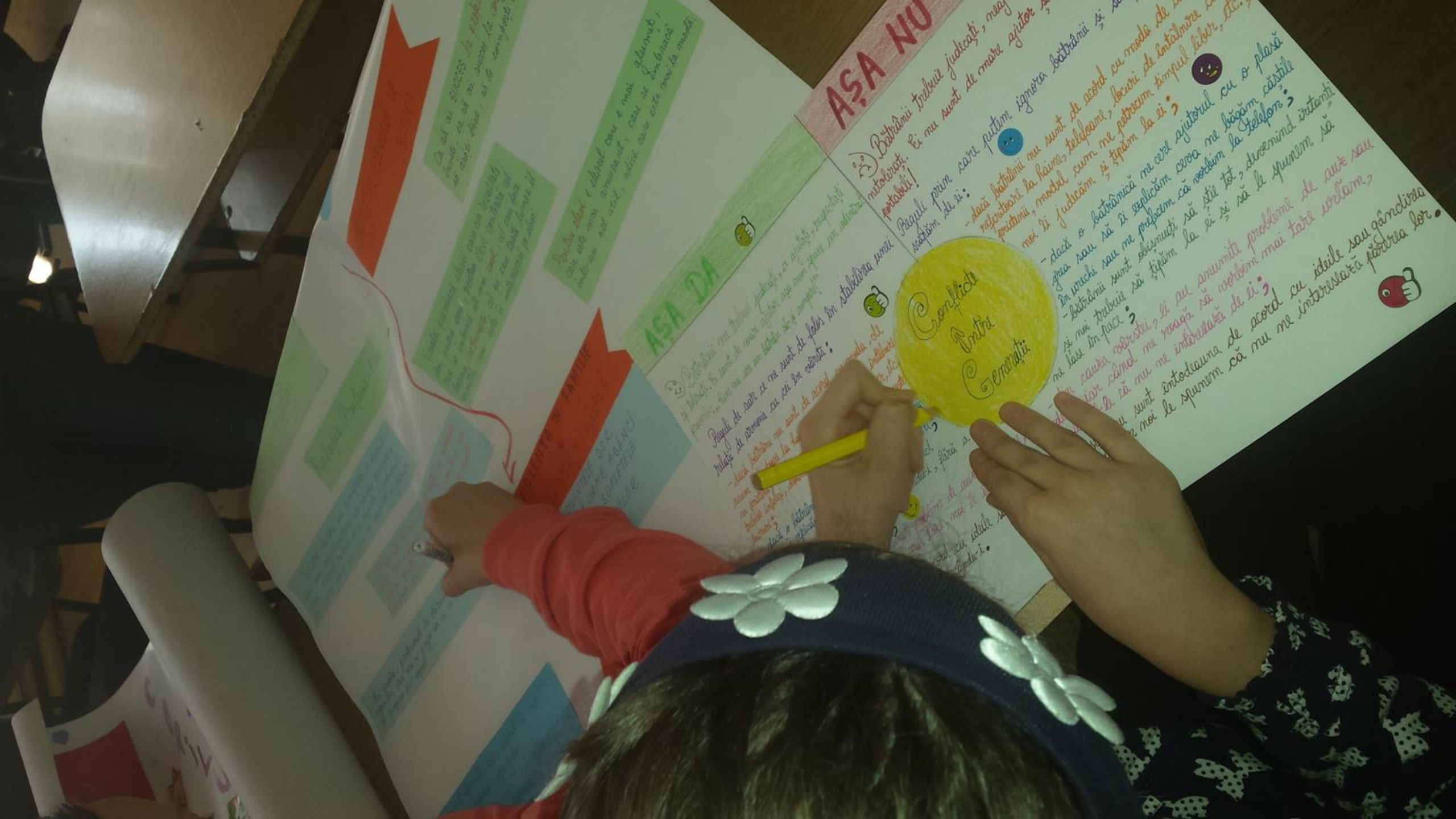
AȘA NU
AȘA DA
Conflict între Generații

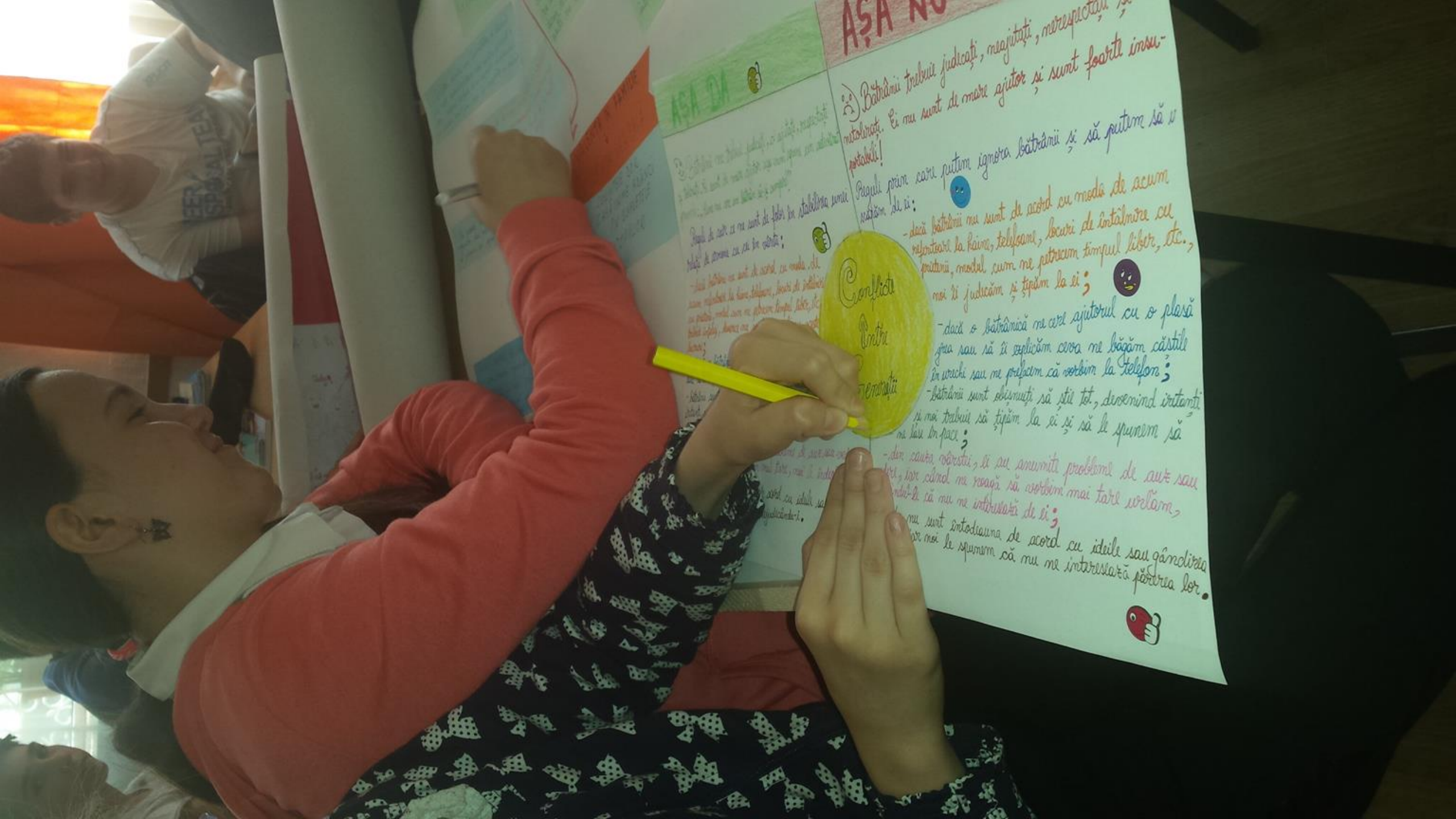
AȘA NU
Conflicte între generații

Cls. I C
Ajută!
Ascultă!
Păstrează curat!
Respectă!
Zâmbește!

Drepturi și îndatoriri ale copilului
Drepturi

Cls. I C

uizu
Kawaiko

Proiectul “O primarie careia ii pasa” la Scoala Gimanaziala “Toma Caragiu” Ploiesti

MISIUNEA SCOLII : Scoala gimnaziala « Toma Caragiu » Ploiesti , ca principal furnizor de servicii de educatie in cadrul comunitatii zonale isi propune sa ofere elevilor sai conditii optime de dezvoltare a capacitatilor necesare in a reusi in fata schimbarilor permanente si rapide din viata.

VIZIUNEA SCOLII : Punandu-se in slujba modelarii personalitatii copilului prin stiinta si cultura Scoala gimnaziala « Toma Caragiu » Ploiesti isi propune ca prin intreaga sa activitate si efortul intregului personal , prin daruire si respect fata de copilul din banca , sa isi respecte si duca la indeplinire ***DEVIZA*** aleasa :

Este usor sa inveti a merge . Important este incotro te indrepti .

Noi , alaturi de familia ta te vom calauzi spre reusita si implinire.

1. Relatiile intre copii de aceeasi varsta

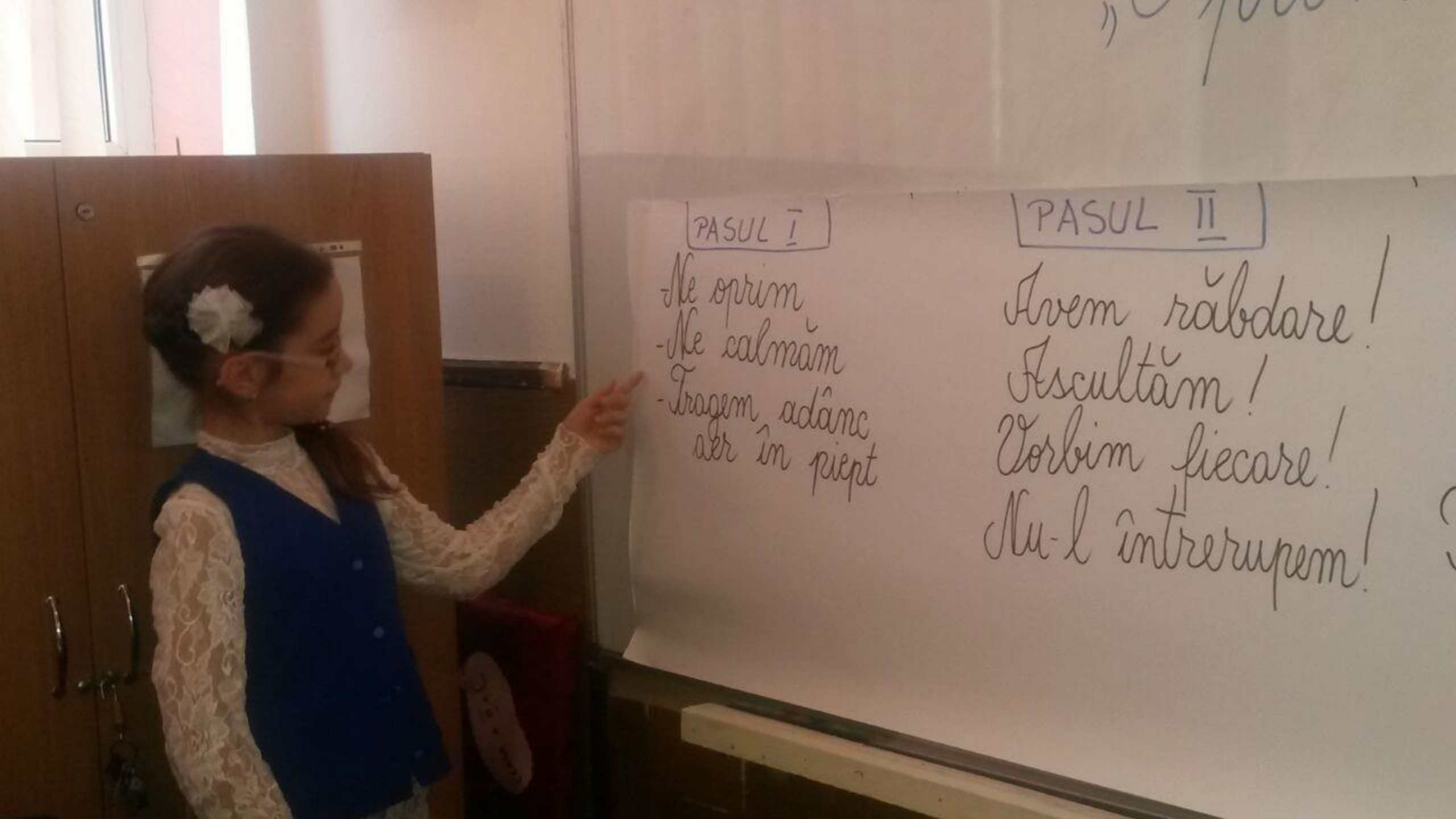
PASUL I
-Ne oprim
-Ne calmăm
-Tragem adânc aer în piept
PASUL II
Avem răbdare!
Ascultăm!
Vorbim fiecare!
Nu-l întrerupem!

...niile alunecă la
Copiii cântă: la,la,la!

...aba l-a apărat cu
...l pe micul Barbă-
...de copii poznași.

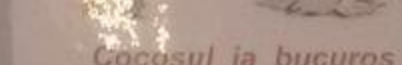

Cocoșul ia bucuros
punguța cu cei doi
bani găsită în drum.

Supărată că i-a adus
doar o mărgică, baba
a bătut găina.

Scufița Roșie s-a
oprit să culeagă flori
pentru bunica sa.

În pădure s-a întâlnit
în cale cu lupul.

Dis-de-dimineață,
albinuțele s-au întrecut
la culesul polenului.

- Mai culegem sau
plecăm spre alte flori ?

Puicii își iau une
și pleacă la muncă.

Ei i-au oferit cu d
Albei-ca-Zăpada che
căsuței lor.

„O primărie căreia îi pasă

...UL I

...ăm
...lmăm
...adânc
...în piept

PASUL II

Avem răbdare!
Ascultăm!
Vorbim fiecare!
Nu-l întrerupem!

PASUL III

Găsim idei!
Cât mai multe idei!
Transformă ideea
în soluție!

PASUL IV

Imaginați-vă
la ce rezultate
ați ajunge dacă
ați aplica fiecare
dintre aceste idei!

PASU...

Hotărâți
care est...
bună ...
aplicați
Nu u...
zâmb...

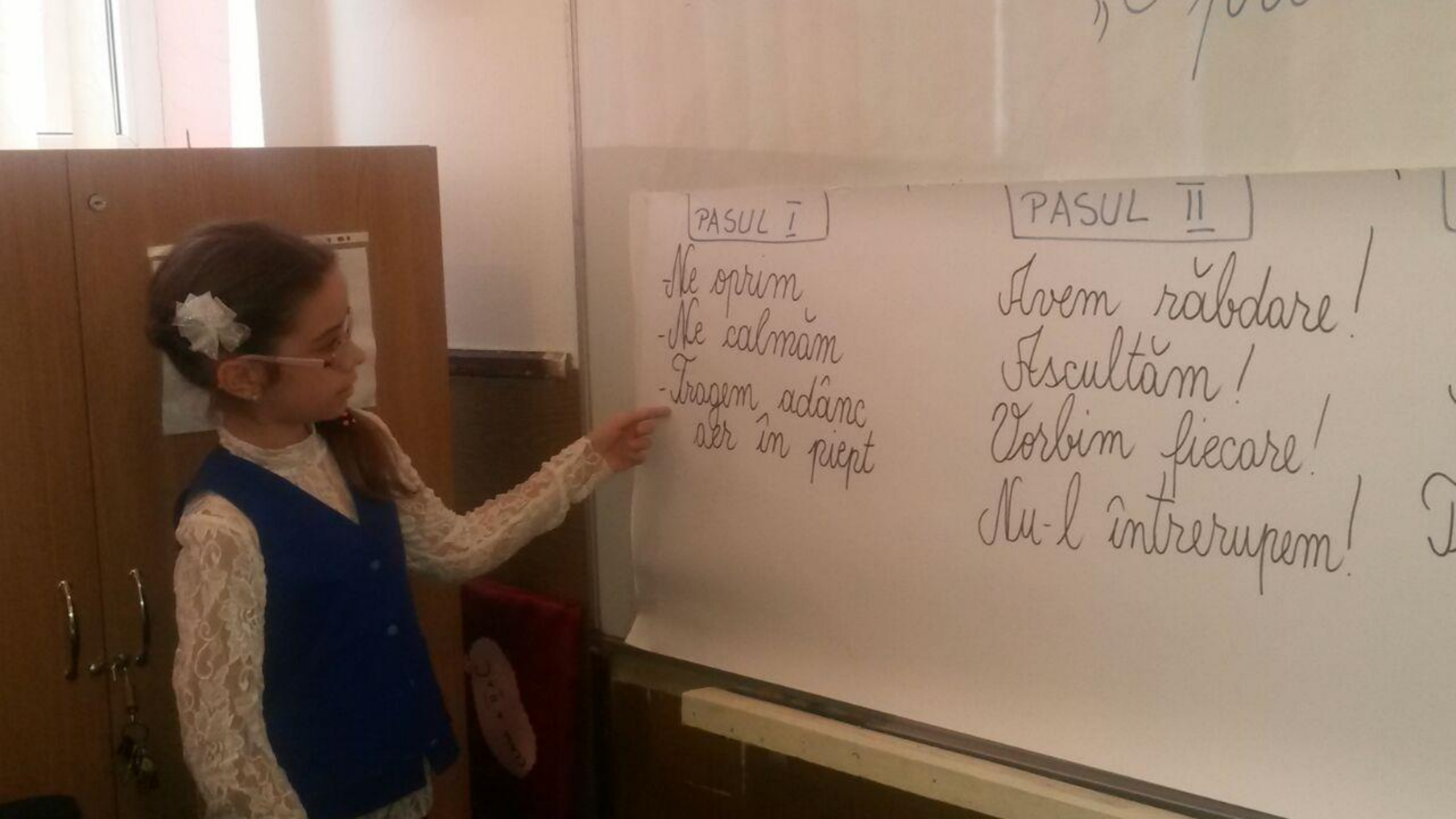
PASUL I
-Ne oprim
-Ne calmăm
-Tragem adânc aer în piept
PASUL II
Avem răbdare!
Ascultăm!
Vorbim fiecare!
Nu-l întrerupem!

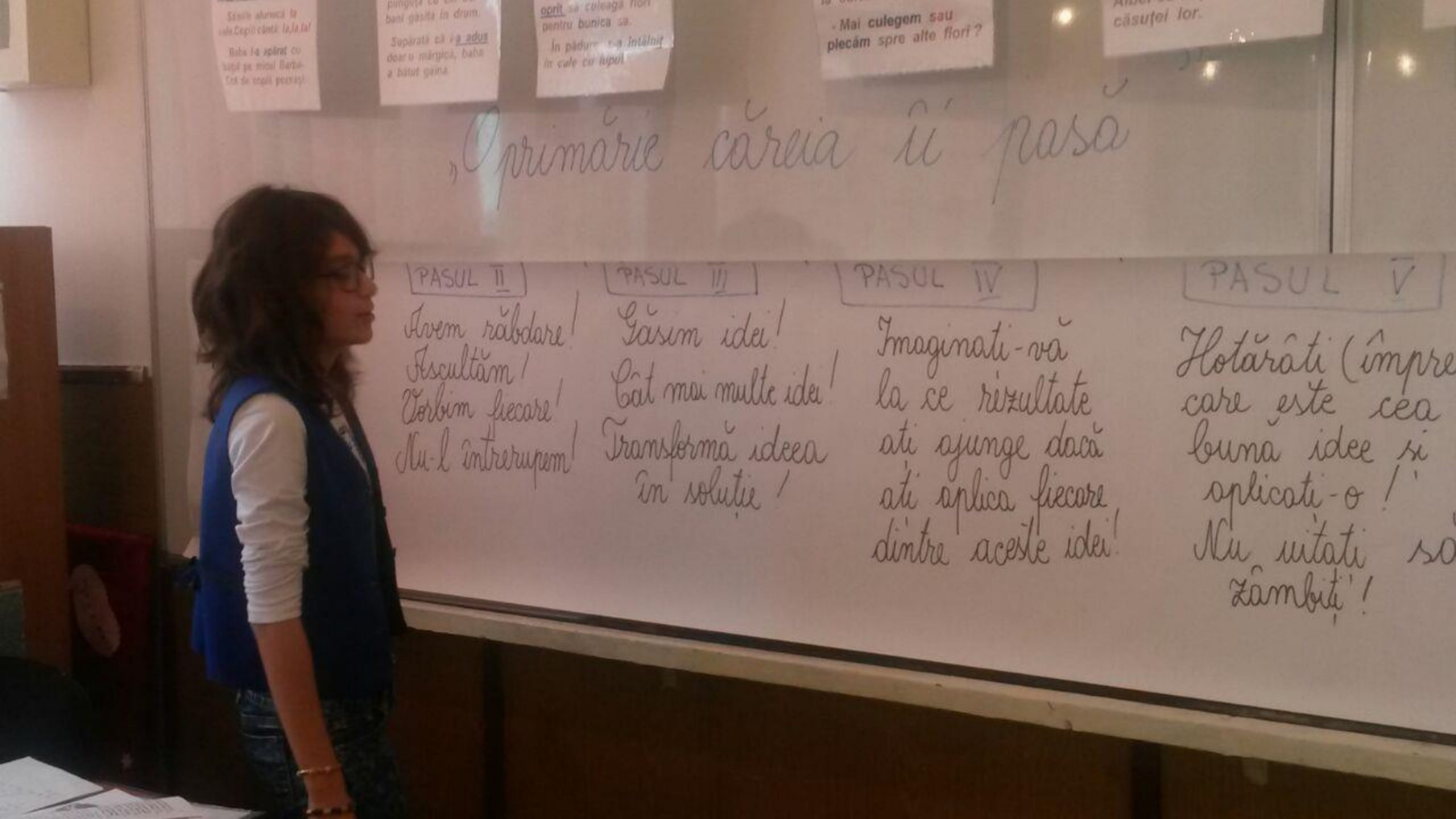
„O primărie căreia îi pasă
PASUL II
Avem răbdare!
Ascultăm!
Vorbim fiecare!
Nu-l întrerupem!
PASUL III
Găsim idei!
Cât mai multe idei!
Transformă ideea
în soluție!
PASUL IV
Imaginați-vă
la ce rezultate
ați ajunge dacă
ați aplica fiecare
dintre aceste idei!
PASUL V
Hotărâți (împre
care este cea
bună idee și
aplicați-o!
Nu uitați să
zâmbiți!

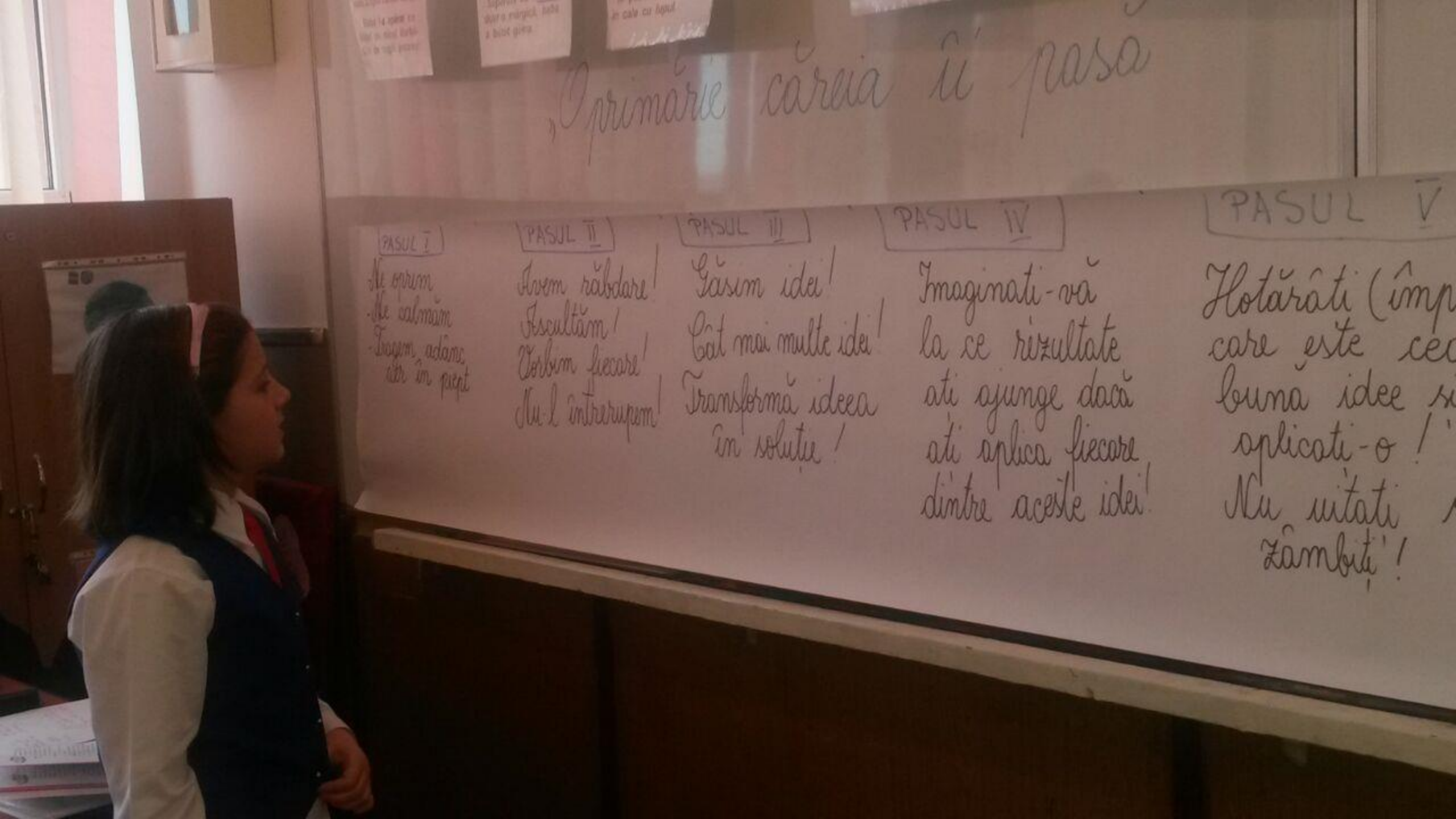
„O primărie căreia îi pasă
PASUL I
Ne oprim
-Ne calmăm
-Tragem adânc aer în piept
PASUL II
Avem răbdare!
Ascultăm!
Vorbim fiecare!
Nu-l întrerupem!
PASUL III
Găsim idei!
Cât mai multe idei!
Transformă ideea în soluție!
PASUL IV
Imaginați-vă
la ce rezultate
ați ajunge dacă
ați aplica fiecare
dintre aceste idei!
PASUL V
Hotărâți (împ
care este ce
bună idee s
aplicați-o!
Nu uitați
Zâmbiți!

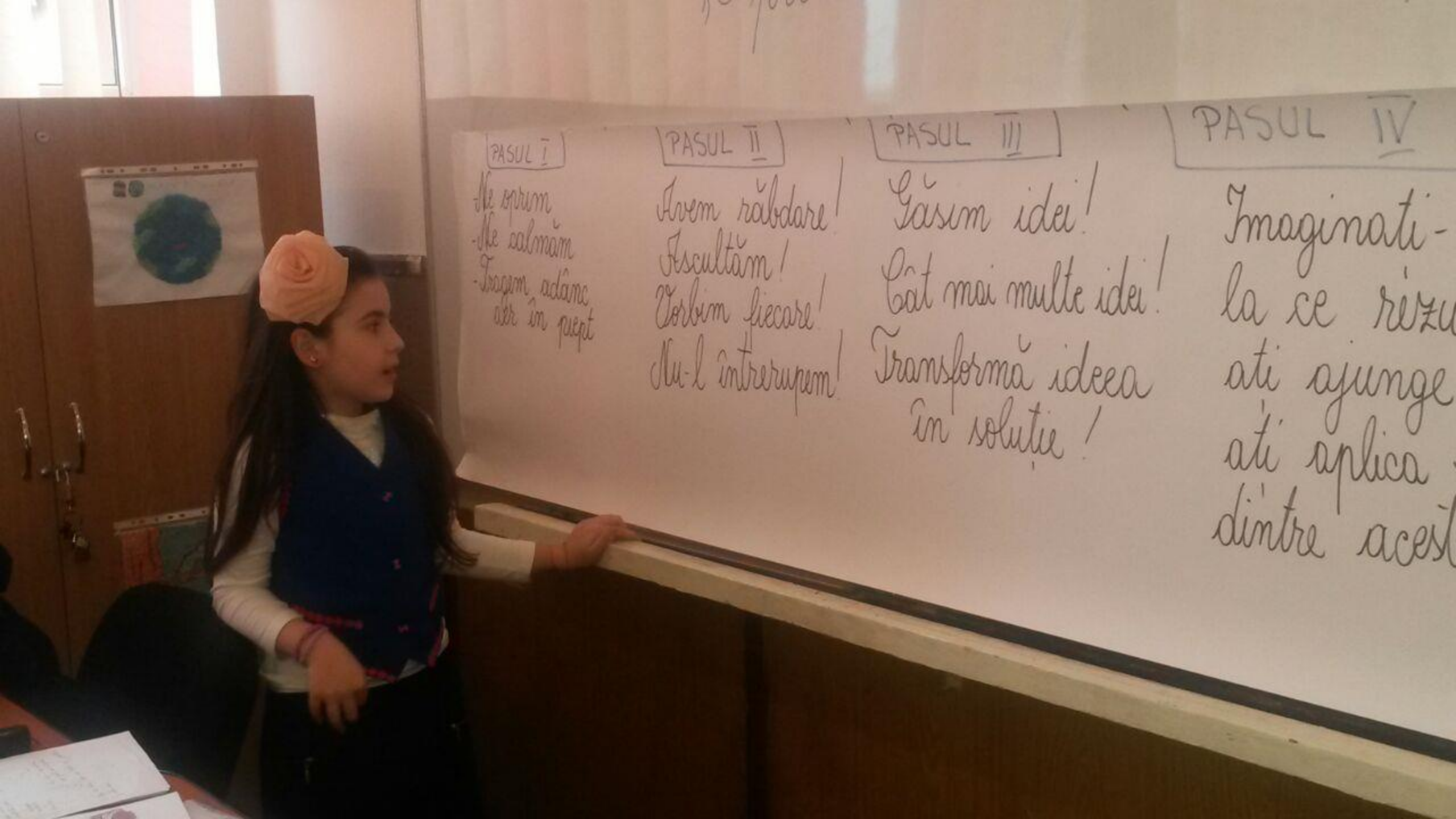
PASUL I
Ne oprim
-Ne calmăm
-Tragem adânc aer în piept
PASUL II
Avem răbdare!
Ascultăm!
Vorbim fiecare!
Nu-l întrerupem!
PASUL III
Găsim idei!
Cât mai multe idei!
Transformă ideea în soluție!
PASUL IV
Imaginați-
la ce rezu
ați ajunge
ați aplica
dintre acest

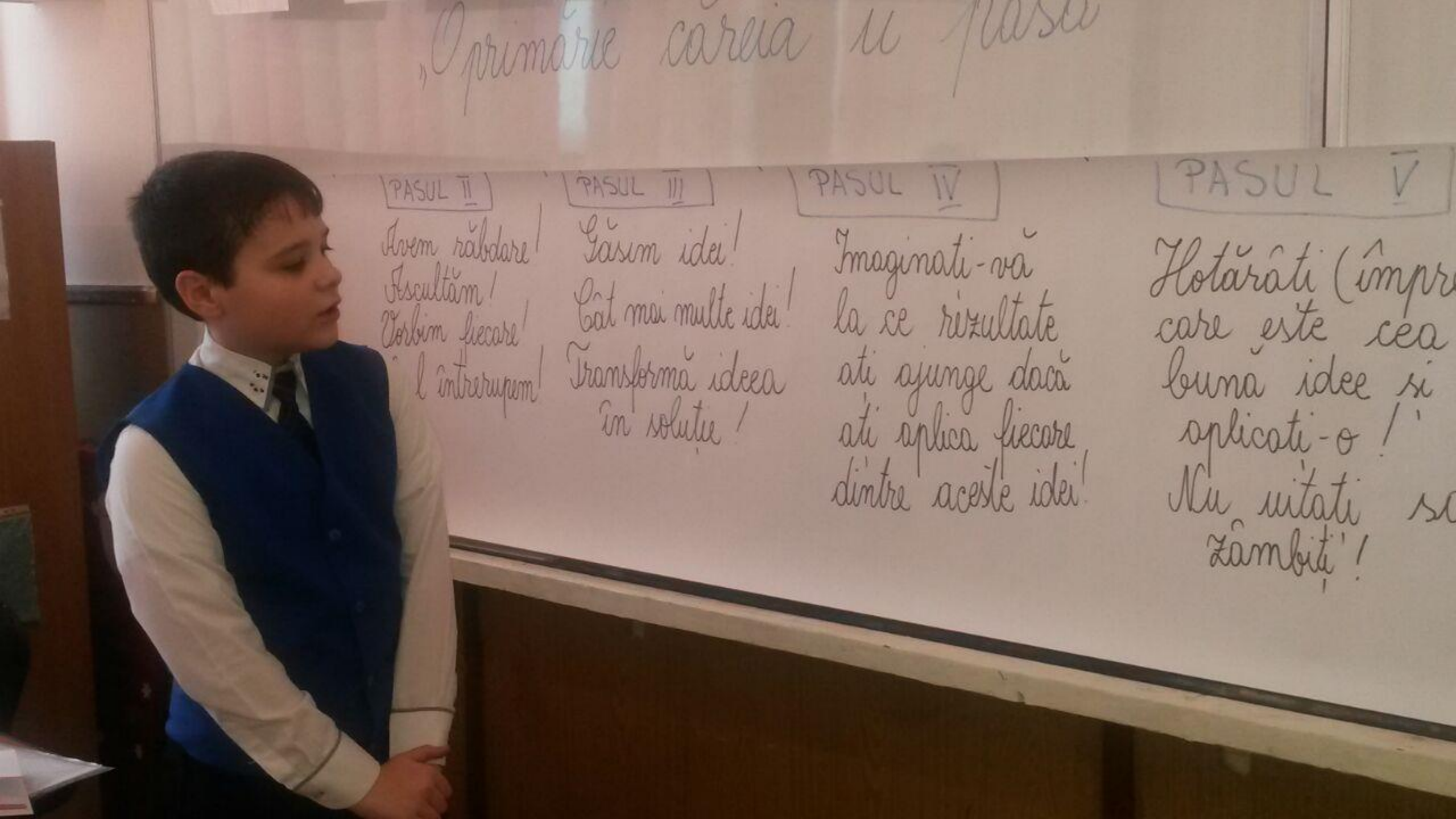
„O primărie căreia îi pasă
PASUL II
Avem răbdare!
Ascultăm!
Vorbim fiecare!
Îl întrerupem!
PASUL III
Găsim idei!
Cât mai multe idei!
Transformă ideea
în soluție!
PASUL IV
Imaginați-vă
la ce rezultate
ați ajunge dacă
ați aplica fiecare
dintre aceste idei!
PASUL V
Hotărâți (împre
care este cea
bună idee și
aplicați-o!
Nu uitați să
zâmbiți!

Nick și Dia se luptă cu balaurul conflictului

Dimineață însorită de primăvară. Soarele le zâmbea copiilor și un vânt ușor aducea în nări un parfum proaspăt de pomi înfloriți. Dia tocmai intra pe poarta grădiniței. Era tare nerăbdătoare! Toată dimineața îl rugase pe tatăl ei să se grăbească. Abia avusese răbdare pentru micul dejun. Cu o zi în urmă, doamna educatoare le arătase o carte nouă; era o carte mare și frumoasă despre animale. Avea o mulțime de poze interesante și Dia era tare curioasă să o răsfoiască.

Nick o trăgea cu nerăbdare de mână pe mama lui. Ați ghicit, tot spre grădiniță. Și el dorea să răsfoiască acea carte. O auzise pe Dia spunând unei colege că va ajunge prima; iar ea stătea mai aproape de grădiniță decât el. „Numai să nu fi ajuns!", gândi el privind temător spre ușa grupei mari.

Dia a ajuns, a zis „Bună ziua" și și-a schimbat încălțămintea. A intrat cu pași mici în clasă. Aaa, uite cartea pe masă, și nu a luat-o încă nimeni! A întins mâna spre ea, dar s-a simțit împinsă într-o parte. Nick întrase gâfâind, uitând și să-și mai schimbe încălțămintea. Amândoi copiii erau acum în fața cărții. Dia, roșie la față, supărată și pentru că fusese împinsă de Nick, a strigat:

— Vreau cartea! Eu am ajuns prima la grădiniță! Tu... să stai la coadă! Ți-o dau când o termin!

— Ai ajuns prima la grădiniță, dar eu am pus mâna pe carte înaintea ta, a ripostat Nick. Deci am câștigat!

— Nu ai câștigat nimic! Dă-o încoace!

— Nu te las, eu o vreaaaaau...

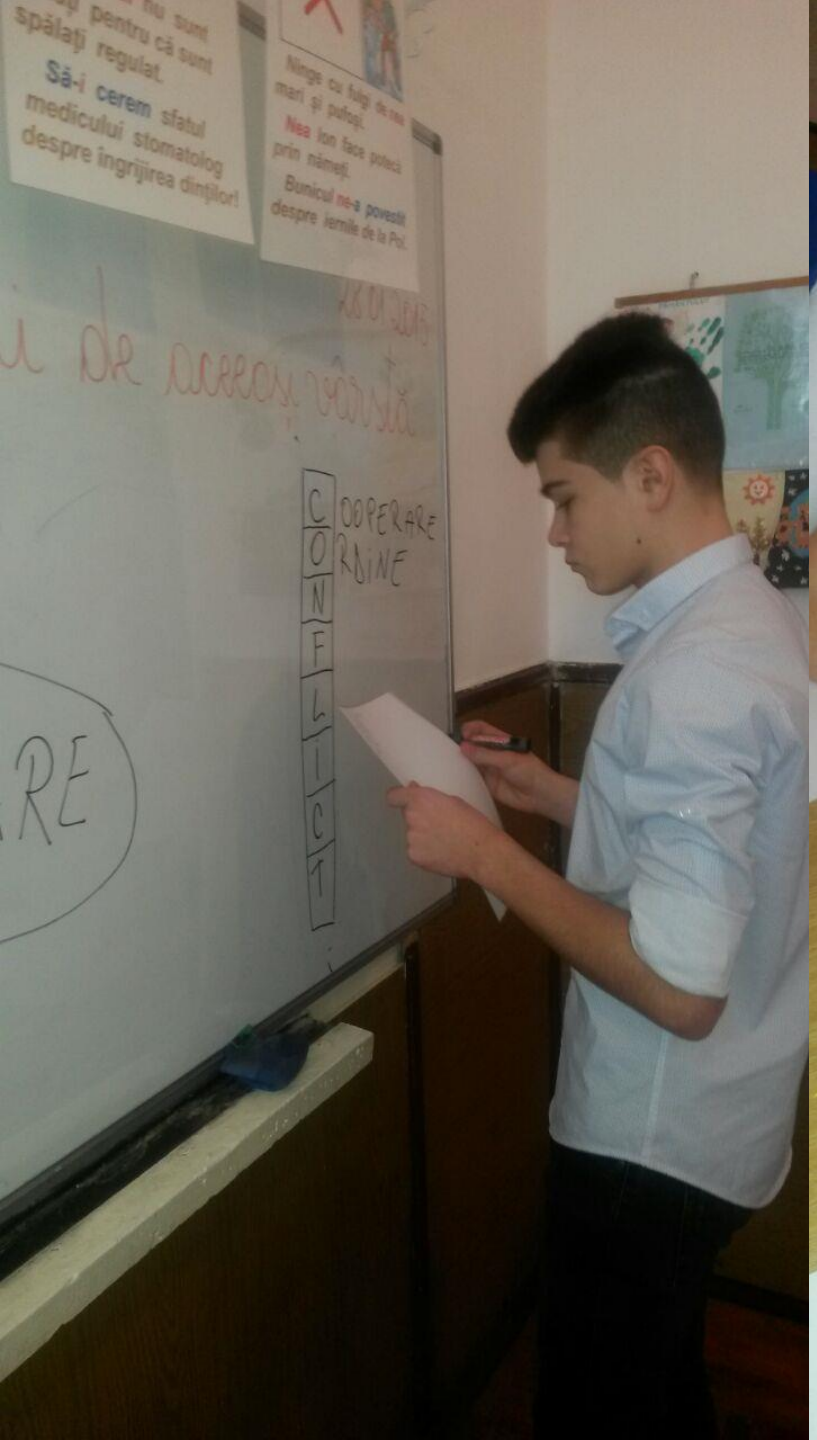
Să-i cerem sfatul
medicului stomatolog
despre ingrijirea dinților!
COOPERARE
RDINE

cooperare
COMUNICARE

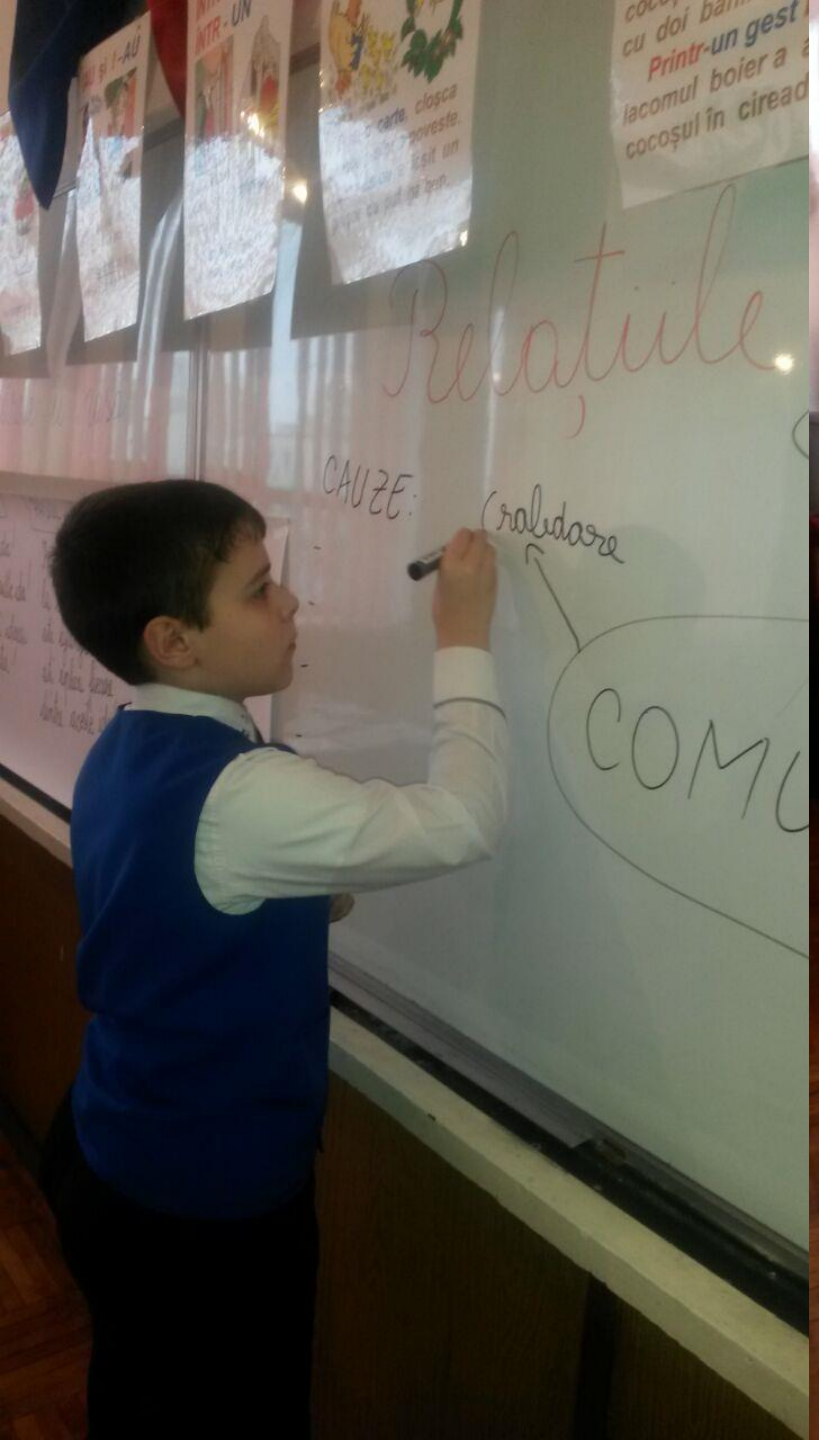
Relațiile
CAUZE:
COMU

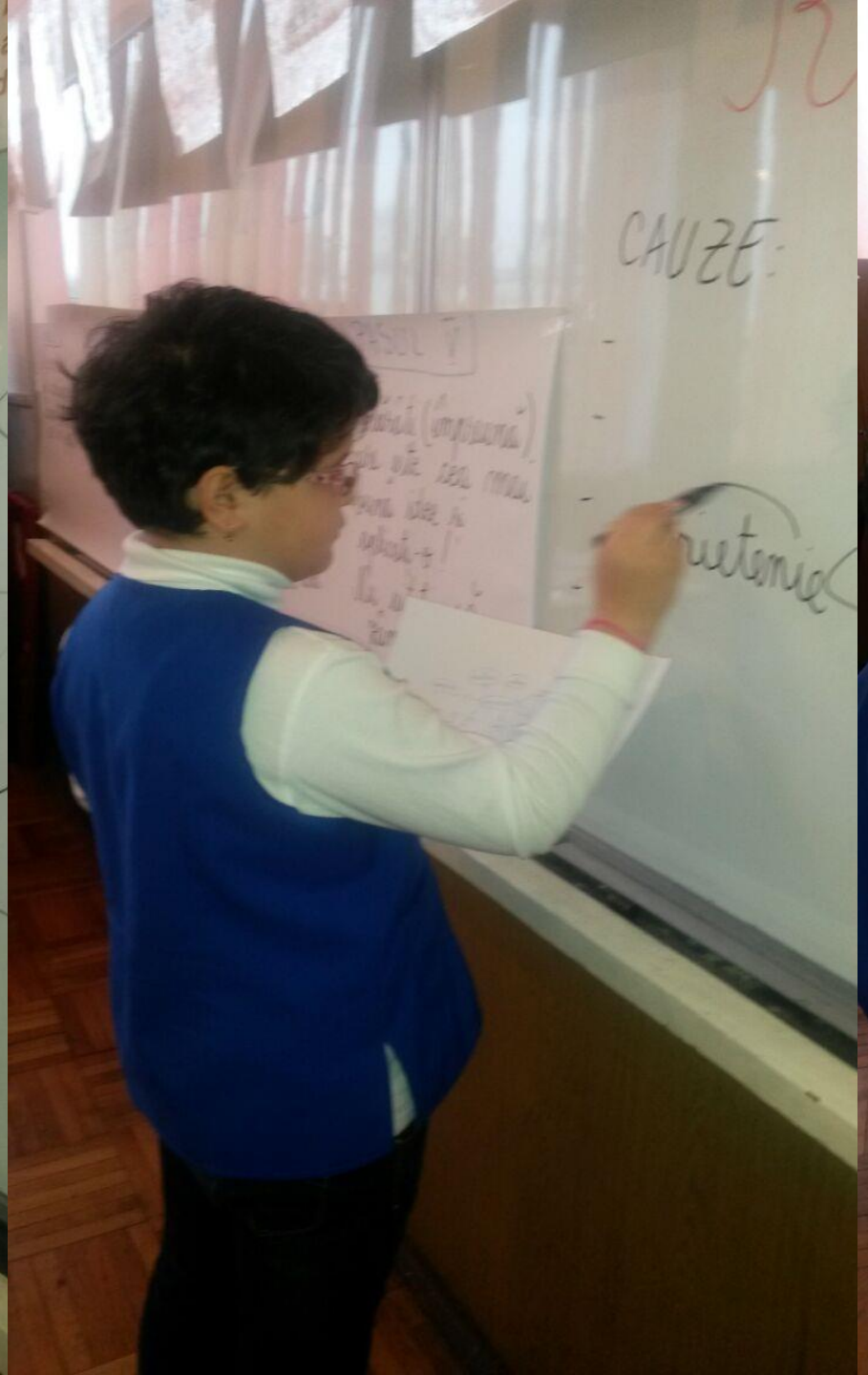
CAUZE:

COMUNICA
ascultar

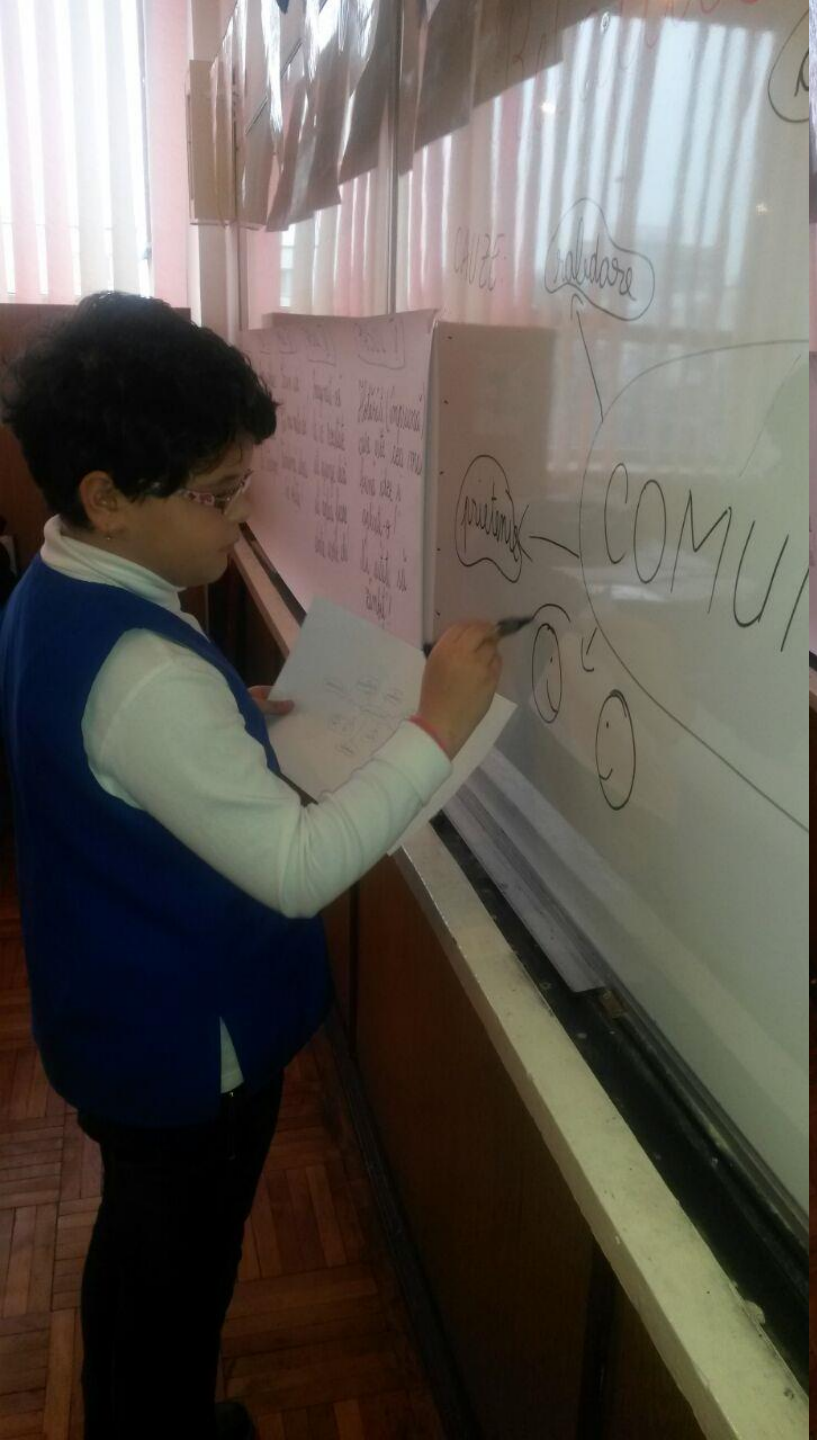
COMU

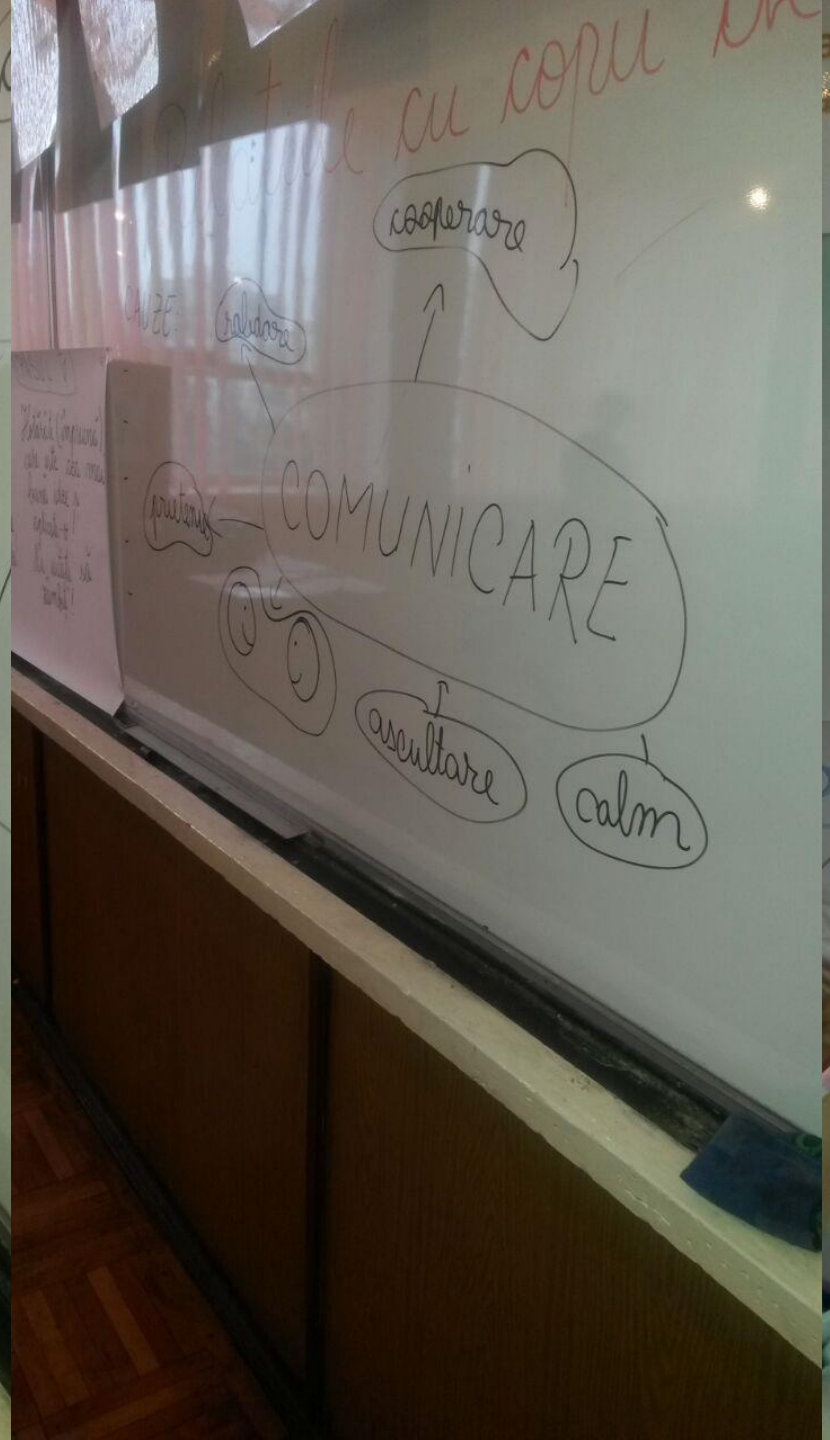
cooperare
COMUNICARE
ascultare
calm

fermecată.
Într-un coş, maştera
avea mere otrăvite.

Împărăteasa se privea zilnic într-o oglindă fermecată.
Într-un coș, maștera avea mere otrăvite.
Dintr-o carte, cloșca citește puilor o poveste.
Dintr-un ou a ieșit un puișor cu puf galben.
CAUZE:

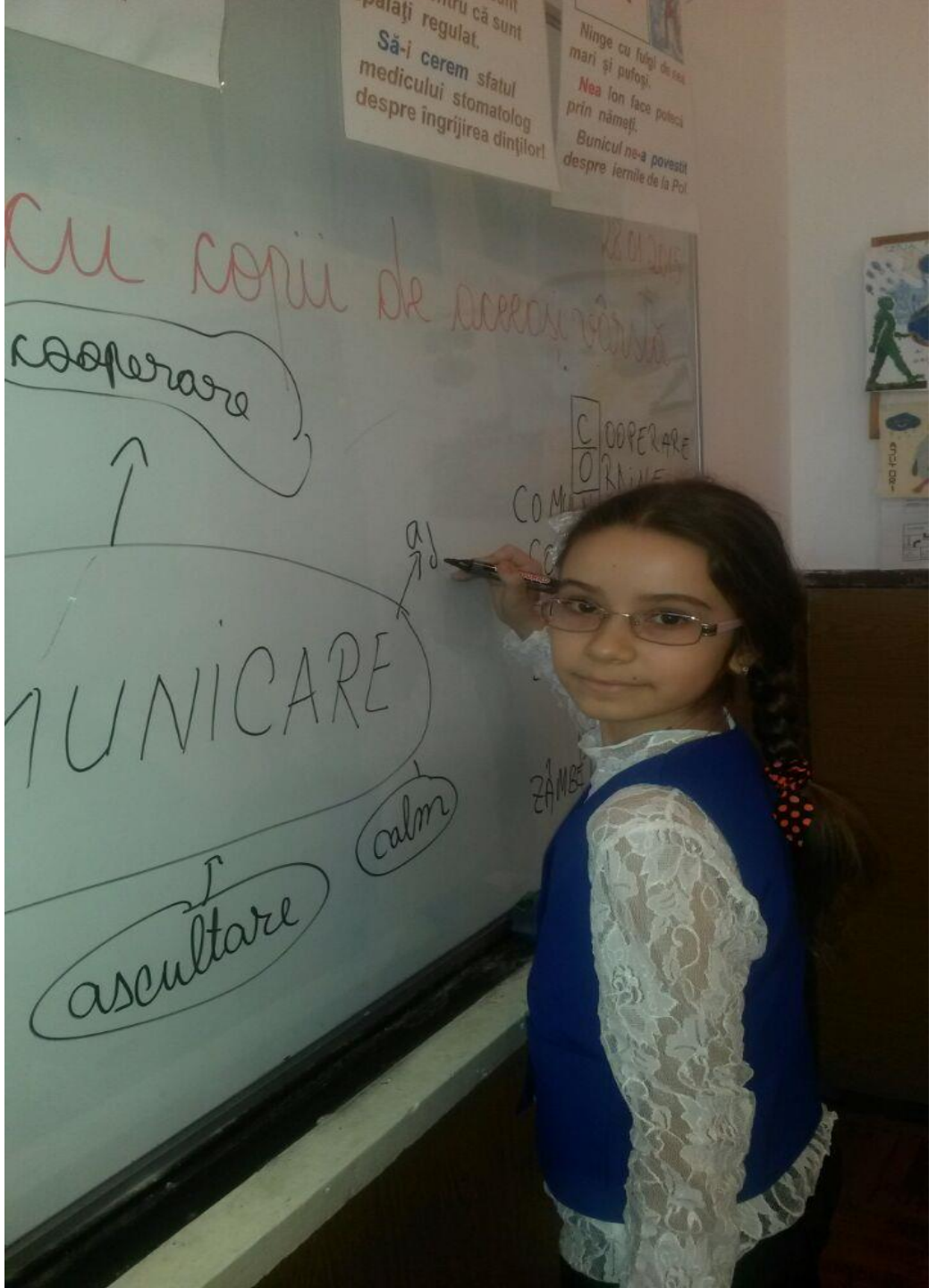
cooperare
UNICARE
ascultare
calm

Dintr-o carte, cloșca
citește puilor o poveste.
Dintr-un ou a ieșit un
puișor cu puf galben.

Printr-o întâmplare,
cocoșul a găsit punguța
cu doi bani.
Printr-un gest brutal,
lacomul boier a aruncat
cocoșul în cireadă.

cariați pentru că sunt
spălați regulat.
Să-i cerem sfatul
medicului stomatolog
despre îngrijirea dinților!

prin nămeți.
Bunicul ne-a povestit
despre iernile de la Pol.

28.01.2015

Relațiile cu copii de aceeași vârstă

CAUZE:
-
-
-
-
-

C OOPERARE
O RDINE
COMU N ICARE
CON F RUNTARE
ASCU L TARE
SOCIA L E
C AUZĂ
ZÂMBET

BOOM

2. Copiii – cartea noastra de vizita

ESPAÑA
QUEBEC

WASHINGTON DC
ESPAÑA
QUEBEC

3. Ferestre deschise spre cer

INVITAŢIE

Casa de Cultură "I.L.Caragiale" a Municipiului Ploieşti vă invită să participaţi **luni, 6 aprilie, ora 17.00,** la vernisajul expoziţiei de icoane pe sticlă **"Ferestre deschise spre cer".**

Expun elevii clasei a III-a A şi elevii clasei a III-a C, de la Şcoala Gimnazială "Toma Caragiu" Ploieşti, prof. înv. primar Larisa Băzăvan şi prof. înv. primar Doina Zegheru.

Lucrările elevilor vor fi expuse la ***Winmarkt Ploieşti***.

Coordonator: artist plastic Mihaela Laslo

Sponsor: Fundaţia Preţuieşte clipa

Director
Luminiţa Avram

Farmaciile Help Net

Farmaciile Help Net

elp Net

ELECTROCASNICE

ANTON
IULIA
ARICIȘTEANU
DORA

CĂRĂBUȘ
DENISA
BURCEA
ALEXIA

4. Scoala mea – Clasa mea

CU AJUTORUL TĂU
AICI VOM CONSTRUI
SPITALUL
COPIILOR

CLASA

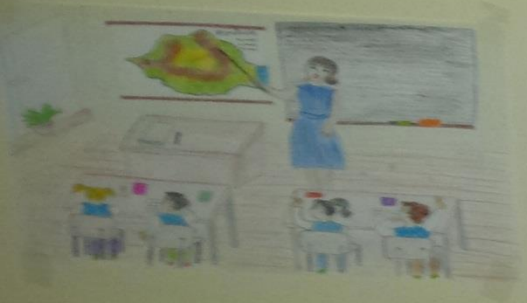

Colaj : Clasa mea

CLASA MEA

Clasa
a III-a C

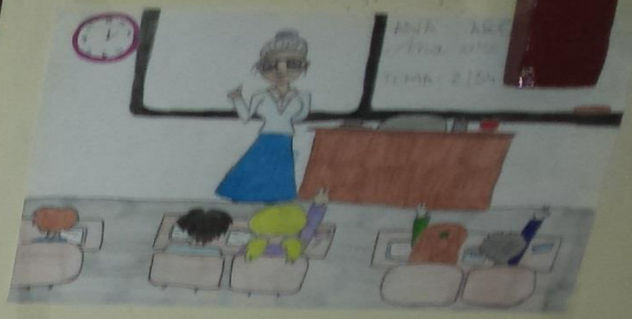

SCOALA MEA
DE VIS

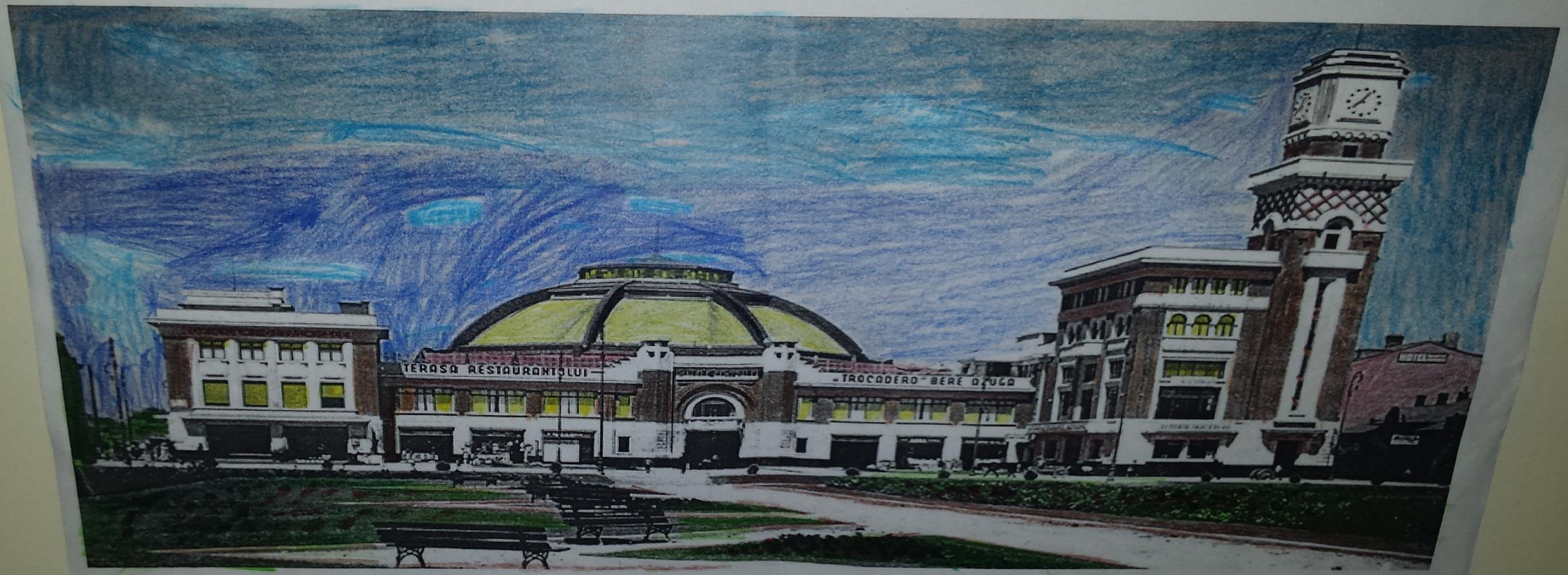

MARIN RARES OB

SCOALA GIMNAZIALA MIHAI EMINESCU

SCOALA
PRIMĂRIE
ȘCOALĂ
Familia
SCOALA
SPITAL
PRIMARIE
ȘCOALĂ
CĂMIN

O PRIMĂRIE
CĂREIA
ÎI PASĂ!
FAMILIE
SCOALA
SPITAL
EU IUBESC CE MĂ PROTEJEAZĂ

O PRIMĂRIE
CĂREIA
ÎI PASĂ!
PRIMĂRIE
BISERICĂ
SPITAL
ȘCOALA
FAMILIE
FAMILIA
APLICAȚII RECENTE
ȘCOALĂ
FAMILIE
BISERICĂ
POLIȚIE
SPITAL
ORICE OM POATE FI IMPORTANT!!!
AVEȚI GRIJĂ DE VOI ȘI IUBIȚI-VĂ CĂTRE FRAȚI!!!
IUBIM ORAȘUL PLOIEȘTI ♡♡♡
DRUMUL VIEȚII
ȘC. MIHAI EMINESCU
PRIMĂRIA
SPITAL
AMBULANȚA
EU IUBESC CE MĂ PROTEJEAZĂ
ACESTE LUCRURI SUNT CELE MAI IMPORTANTE ÎN VIAȚA MEA
PRIMĂRIE
BISERICA
ȘCOALA
PRIMĂRIA
FAMILIA
SPITALUL
H
SPITAL
POLIȚIE
FAMILIE
ȘCOALĂ
PRIMĂRIE

O PRIMĂRIE
CĂREIA
ÎI PASĂ!
PRIMĂRIE
BISERICĂ
SPITAL
FAMILIE
ȘCOALĂ
POLIȚIE
FAMILIA
PRIMĂRIA
SPITALUL
EU IUBESC CE MĂ PROTEJEAZĂ
EU IUBESC LUCRURILE CARE MĂ PROTEJEAZĂ
Lucrurile care mă ajută să cresc!
Drepturile noastre.

O PRIMĂRIE
CĂREIA
ÎI PASĂ!
Școală
Familie
Comunitate
EU IUBESC CE MĂ PROTEJEAZĂ
ROSAL

O PRIMĂRIE
CĂREIA
ÎI PASĂ!
Școală
Familie
Comunitate
SPITAL
ȘC. MIHAI EMINESCU
PRIMĂRIA
AMBULANȚA
EU IUBESC CE MĂ PROTEJEAZĂ
ROSAL
PRIMARIE

O primărie căreia îi pasă
ȘCOALA
SPITAL
PRIMĂRIA PLOIEȘTI
Poliția
Familia

Poliția
ȘCOALA
SPITAL
„Oprimăție
Familia

O PRIMĂRIE
CĂREIA
ÎI PASĂ!
FAMILIE
EU IUBESC CE MĂ PROTEJEAZĂ
SCOALA
PRIMARIA
SPITALUL
FAMILIA
SCOALĂ
FAMILIE
BISERICA
POLIȚIE
SPITAL

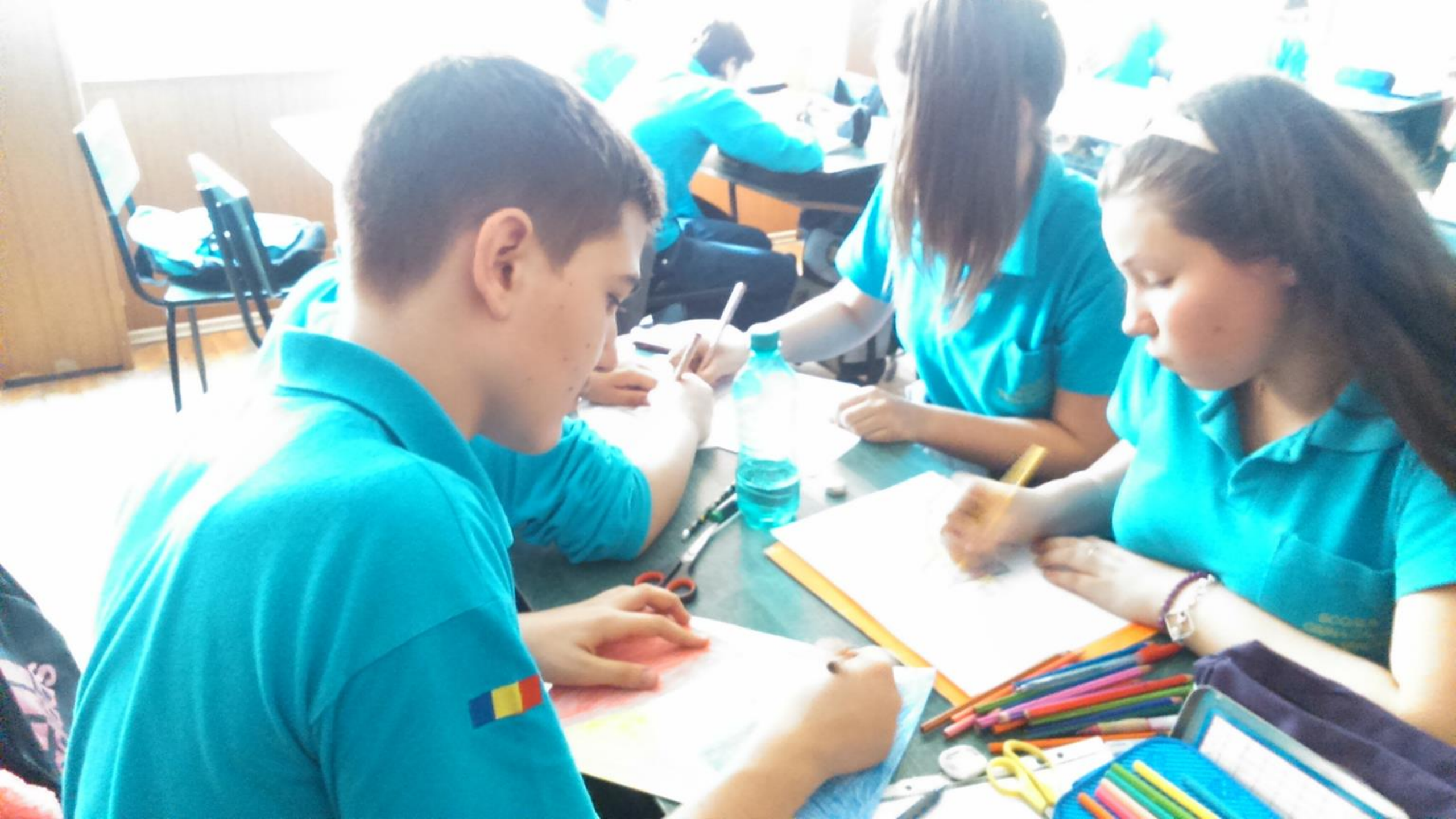

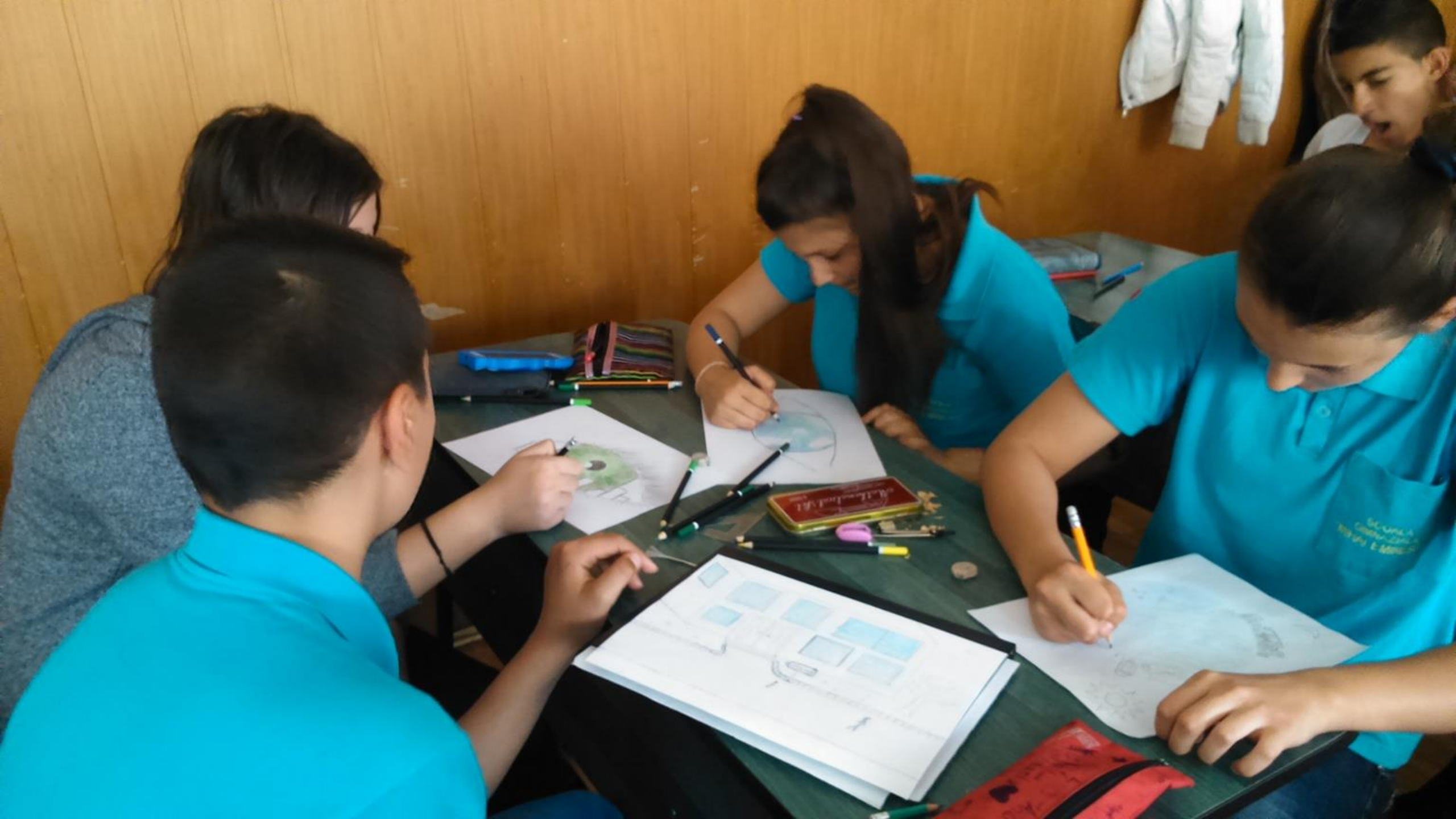

Crayola
CRAYONS
24

O PRIMĂRIE
CĂREIA
ÎI PASĂ!
Școală
Familie
Comunitate

Éducation
technologique

Freddy

SCOALA
PRIMĂRIE
ȘCOALĂ
Familia
SCOALA
SPITAL
PRIMARIE
ȘCOALĂ
CĂMIN

PRIMARIE
BISERICA
SCOALA
SPITAL
FAMILIE
Relatia intre gemeni

BISERICA
PRIMĂRIA
SCOALA
SPITALUL
FAMILIA

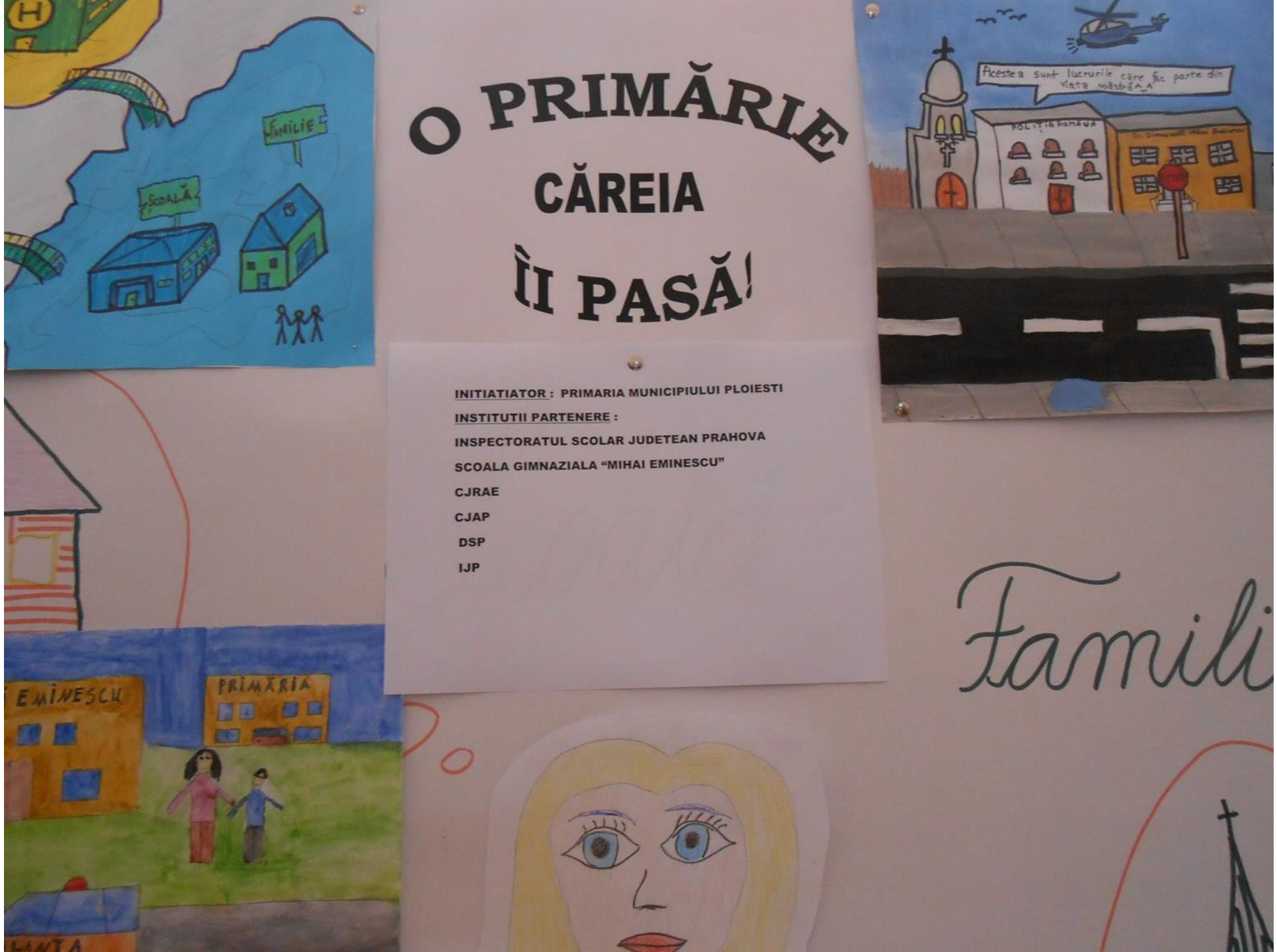
O PRIMĂRIE
CĂREIA
ÎI PASĂ!
INITIATIATOR : PRIMARIA MUNICIPIULUI PLOIESTI
INSTITUTII PARTENERE :
INSPECTORATUL SCOLAR JUDETEAN PRAHOVA
SCOALA GIMNAZIALA "MIHAI EMINESCU"
CJRAE
CJAP
DSP
IJP
FAMILIE
SCOALĂ
Acestea sunt lucrurile care fac parte din viata noastră_A
POLIȚIA ROMÂNĂ
EMINESCU
PRIMĂRIA
Famili

INITIATIATOR : PRIMARIA MUNICIPIULUI PLOIESTI

INSTITUTII PARTENERE :

INSPECTORATUL SCOLAR JUDETEAN PRAHOVA

SCOALA GIMNAZIALA "MIHAI EMINESCU"

CJRAE

CJAP

DSP

IJP

O PRIMĂRIE
CĂREIA
ÎI PASĂ!
INITIATIATOR : PRIMARIA MUNICIPIULUI PLOIESTI
INSTITUTII PARTENERE :
INSPECTORATUL SCOLAR JUDETEAN PRAHOVA
SCOALA GIMNAZIALA "MIHAI EMINESCU"
CJRAE
CJAP
DSP
IJP
Familie
SPITAL
ȘC. MIHAI EMINESCU
PRIMĂRIA
AMBULANȚA
EU IUBESC CE MĂ PROTEJEAZĂ
Comunitate
ROSAL
ȘCOALĂ
PRIMĂRIE

O PRIMĂRIE
CĂREIA
I PASĂ

DIPLOMA
PREMIUL I
FAMILIE
H
ȘCOALA
POLIȚIE
EU ÎUBESC LUCRURILE
CARE MĂ PROTEJEAZĂ

SCOALA
POLITIA
SCOALA
PRIMĂRIA
FAMÍLIA
SPITALUL

TE ROG FRUMOS!

TE ROG FRUMOS!

TE ROG FRUMOS!

TE ROG FRUMOS!

TE ROG FRUMOS!

TE ROG FRUMOS!

TE ROG FRUMOS!

TE ROG FRUMOS!

TE ROG FRUMOS!

FERICIȚI COPIII CARE AU ȘTIUT SĂ-ȘI ALEAGĂ PĂRINȚII
BIOLOGIE

FERICIȚI COPIII CARE AU
ȘTIUT SĂ-ȘI ALEAGĂ
PĂRINȚII

FERICIȚI COPIII CARE AU
ȘTIUT SĂ-ȘI ALEAGĂ
PĂRINȚII

FERICIȚI COPIII CARE AU
ȘTIUT SĂ-ȘI ALEAGĂ
PĂRINȚII

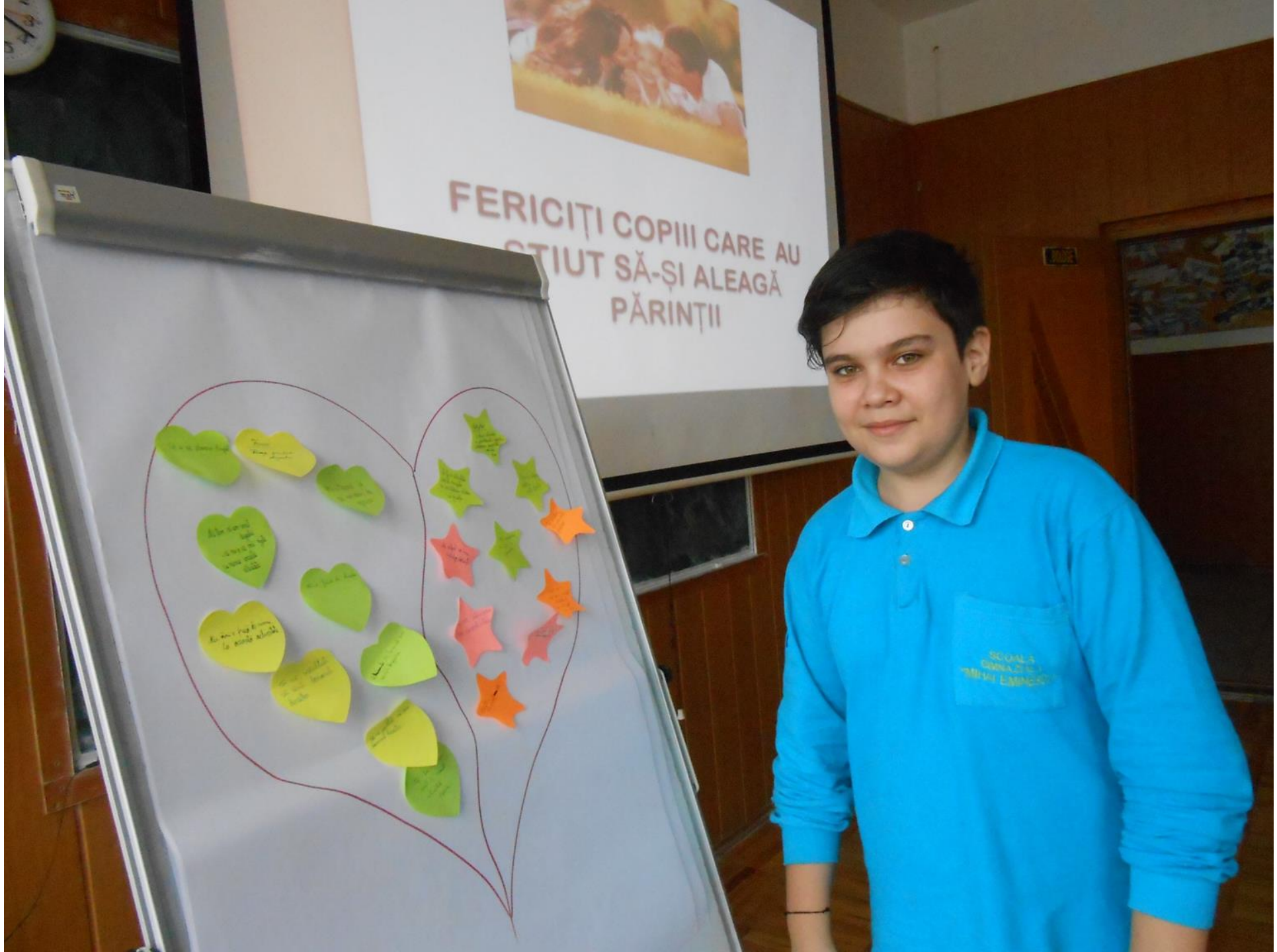
FERICIȚI COPIII CARE AU
ȘTIUT SĂ-ȘI ALEAGĂ
PĂRINȚII

FERICIȚI COPIII CA
ȘTIUT SĂ-ȘI ALE
PĂRINȚII

FERICIȚI COPIII CARE AU
ȘTIUT SĂ-ȘI ALEAGĂ
PĂRINȚII

CARE AU

FERICIȚI COPIII CARE AU
Ă-ȘI ALEAGĂ
RINȚII

FERICITI COPIII CARE AU

FERICIȚI COPIII CARE AU
TIUT SĂ-ȘI ALEAGĂ
PĂRINȚII

FERICIȚI COPIII CARE
ȘTIUT SĂ-ȘI
PĂRIN

FERICIȚI COPIII CARE AU

FERICIȚI COPIII CARE AU
ȘTIUT SĂ-ȘI ALEAGĂ
PĂRINȚII

FERICIȚI COPIII CARE AU
ȘTIUT SĂ-ȘI ALEAG
PĂRINȚ

FERICIȚI COPIII CARE AU
ȘTIUT SĂ-ȘI ALEAGĂ
PĂRINȚII

FERICIȚI COPIII CAR
ȘTIUT SĂ-ȘI ALE
PĂRINȚII

FERICIȚI COPIII CARE AU
ȘTIUT SĂ-ȘI ALEAGĂ
PĂRINȚII

FERICIȚI COPIII CARE AU
ȘTIUT SĂ-ȘI ALEAGĂ
PĂRINȚII

FERICIȚI COPIII CARE AU
ȘTIUT SĂ-ȘI ALEAGĂ
PĂRINȚII

FERICIȚI COPIII CARE AU
ȘTIUT SĂ-ȘI ALEAGĂ
PĂRINȚII

FERICIȚI COPIII CARE AU
ȘTIUT SĂ-ȘI ALEAGĂ
PĂRINȚII

FERICIȚI COPIII CARE AU
ȘTIUT SĂ-ȘI ALEAGĂ
PĂRINȚII

OPIII CARE AU
ȘI ALEAGĂ
NȚII

PIII CARE AU
ȘI ALEAGĂ
RINȚII

FERICIȚI COPII CARE AU
ȘTIUT SĂ-ȘI ALEAGĂ
PĂRINȚII

IV. Ce mi-ai plăcea în relația mea cu părinții?

red eu că aşteaptă părinţii de
la mine?

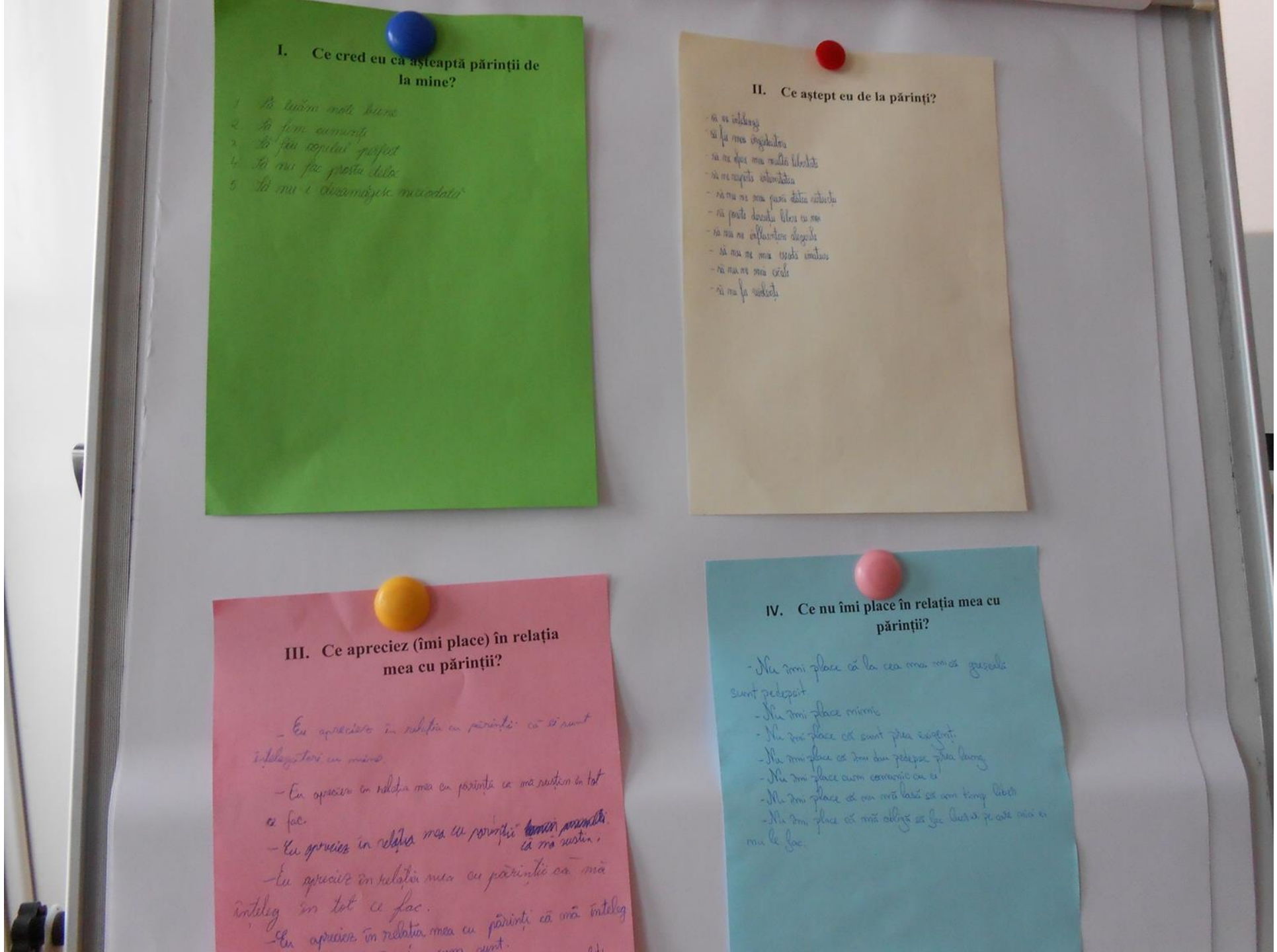
I. Ce cred eu că așteaptă părinții de la mine?
1 Să luăm note bune
2 Să fim cuminți
3 Să fim copilul perfect
4 Să nu facem prostii
5 Să nu ne dezamăgim niciodată
II. Ce aștept eu de la părinți?
III. Ce apreciez (îmi place) în relația mea cu părinții?
IV. Ce nu îmi place în relația mea cu părinții?

II. Ce aștept eu de la părinți

- să ne înțeleagă
- să fie mai îngăduitori
- să ne ofere mai multă libertate
- să ne respecte intimitatea
- să nu ne mai pună atâtea restricții
- să poarte discuții libere cu noi
- să nu ne influențeze alegerile
- să nu ne mai creadă imaturi
- să nu ne mai cicălească
- să nu fie violenți

III. Ce apreciez (îmi place) în relația mea cu părinții?

- Eu apreciez în relația cu părinții că ei sunt înțelegători cu mine.

- Eu apreciez în relația mea cu părinții că mă susțin în tot ce fac.

- Eu apreciez în relația mea cu părinții ~~[illegible]~~ că mă susțin.

- Eu apreciez în relația mea cu părinții că mă înțeleg în tot ce fac.

- Eu apreciez în relația mea cu părinți că mă înțeleg și ~~mă~~ ei mă apreciază așa cum sunt.

- Eu apreciez pe părinți pentru că mă înțeleg în orice relație.

- Eu apreciez în relația mea cu părinți că mă susțin.

IV. Ce nu îmi place în relația mea cu părinții?

- Nu îmi place că la cea mai mică greșeală sunt pedepsit.
- Nu îmi place mirmic
- Nu îmi place că sunt prea exigenți
- Nu îmi place că îmi dau pedepse prea lungi
- Nu îmi place cum comunic cu ei
- Nu îmi place că nu mă lasă să am timp liber
- Nu îmi place că mă obligă să fac lucruri pe care nici ei nu le fac.

I. Ce cred eu că așteaptă părinții de la mine?

1. Să luăm note bune.
2. Să fim cuminți.
3. Să fiu copilul perfect
4. Să nu fac prostii deloc.
5. Să nu-i dezamăgesc niciodată.

FERICIȚI COPIII CARE AU
ȘTIUT SĂ-ȘI ALEAGĂ
PĂRINȚII

FERICIȚI COPIII CARE AU
ȘTIUT SĂ-ȘI ALEAGĂ
PĂRINȚII

Copiii au nevoie şi de
reguli, limite şi graniţe.). Atenţie
la rigiditate! Flexibilitatea şi
toleranţa sunt esenţiale, copilul
învăţând să devină adaptabil, să
tolereze neprevăzutul şi să facă faţă
schimbării. În contextul acestor
reguli, apare şi disciplinarea
pozitivă, facută cu dragoste. Atenţie
la întrebuinţarea folosit. De multe ori,
părintele furios ţipă la copil, îl
etichetează (eşti prost, incapabil,
rău, etc) sau îl ridiculizează (râde
de el), devenind în final agresiv.
Copiii mici vor dezvolta teamă iar
copiii mai mari vor deveni mânioşi
la rândul lor (sămânţa rebeliunii lor
de mai târziu). Disciplinarea
adecvată presupune afecţiune,
consecvenţă (când promiţi o
nedeapsă te ţii de cuvânt), răbdare
şi fermitate.

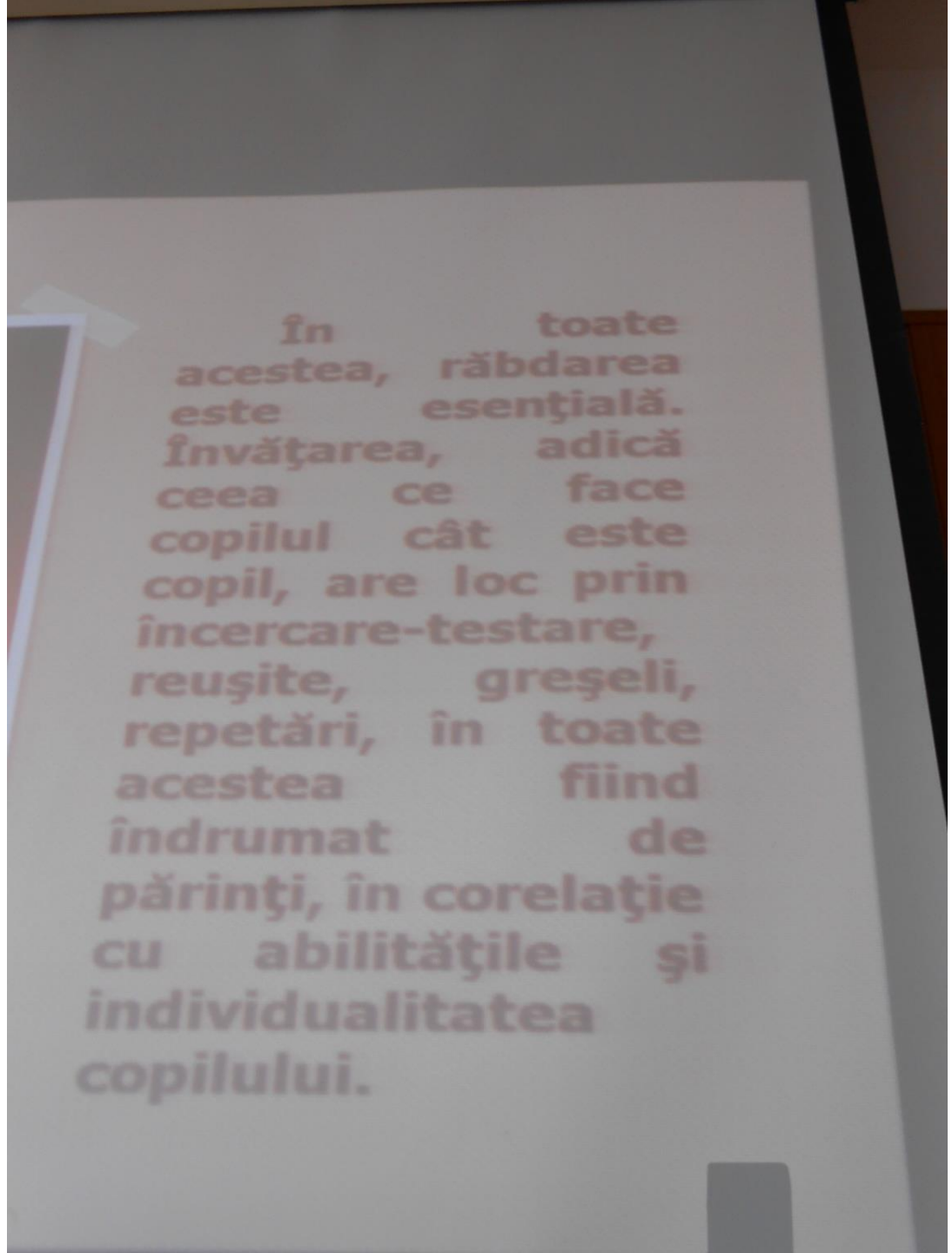
În toate acestea, răbdarea este esenţială. Învăţarea, adică ceea ce face copilul cât este copil, are loc prin încercare-testare, reuşite, greşeli, repetări, în toate acestea fiind îndrumat de părinţi, în corelaţie cu abilităţile şi individualitatea copilului.

SHAPES

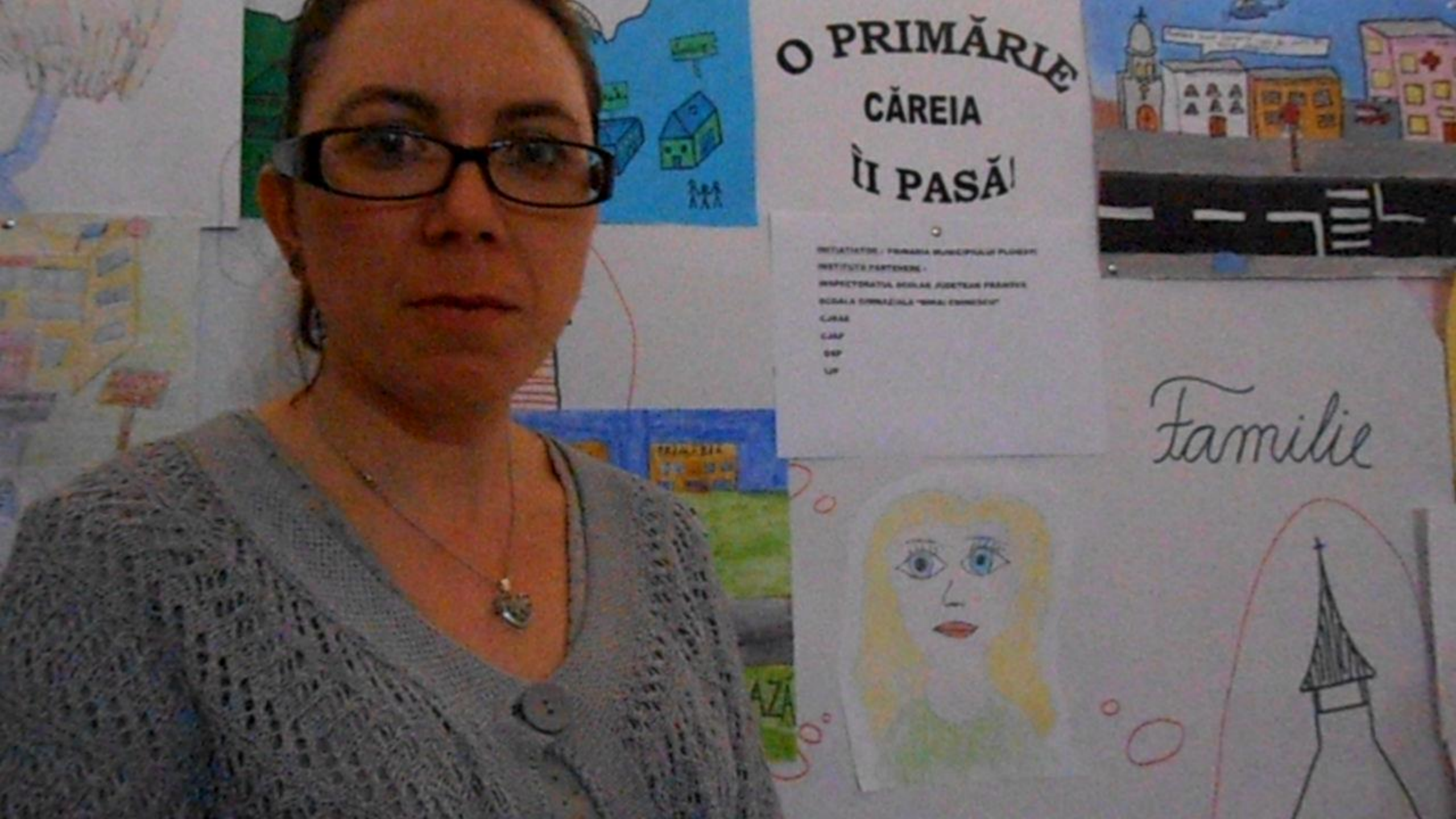
O PRIMĂRIE
CĂREIA
ÎI PASĂ!
Familie

SCOALA GIMNAZIALA ANTON PANN

Mai
2015

SCOALA GIMNAZIALA IOAN GRIGORESCU

PROIECT INITIAT IN VEDEREA SUSTINERII PARTENERIATULUI SCOALA – FAMILIE – COMUNITATE SI IN VEDEREA SPRIJINIRII EDUCATIEI PERMANENTE DESFASURATE DE UNITATILE DE INVATAMANT PREUNIVERSITAR DIN MUNICIPIUL PLOIESTI CU SI PENTRU PARINTI

SCOALA GIMNAZIALA SFANTA VINERI

PRIMA ZI DE ȘCOALĂ

PRIMA ZI DE ȘCOALĂ

27.01.2015
Relațiile mele
cu ceilalți

27.01.2015
Relațiile
cu ceilalți
PROBLEME?
TU
DE CE

AVIZIER

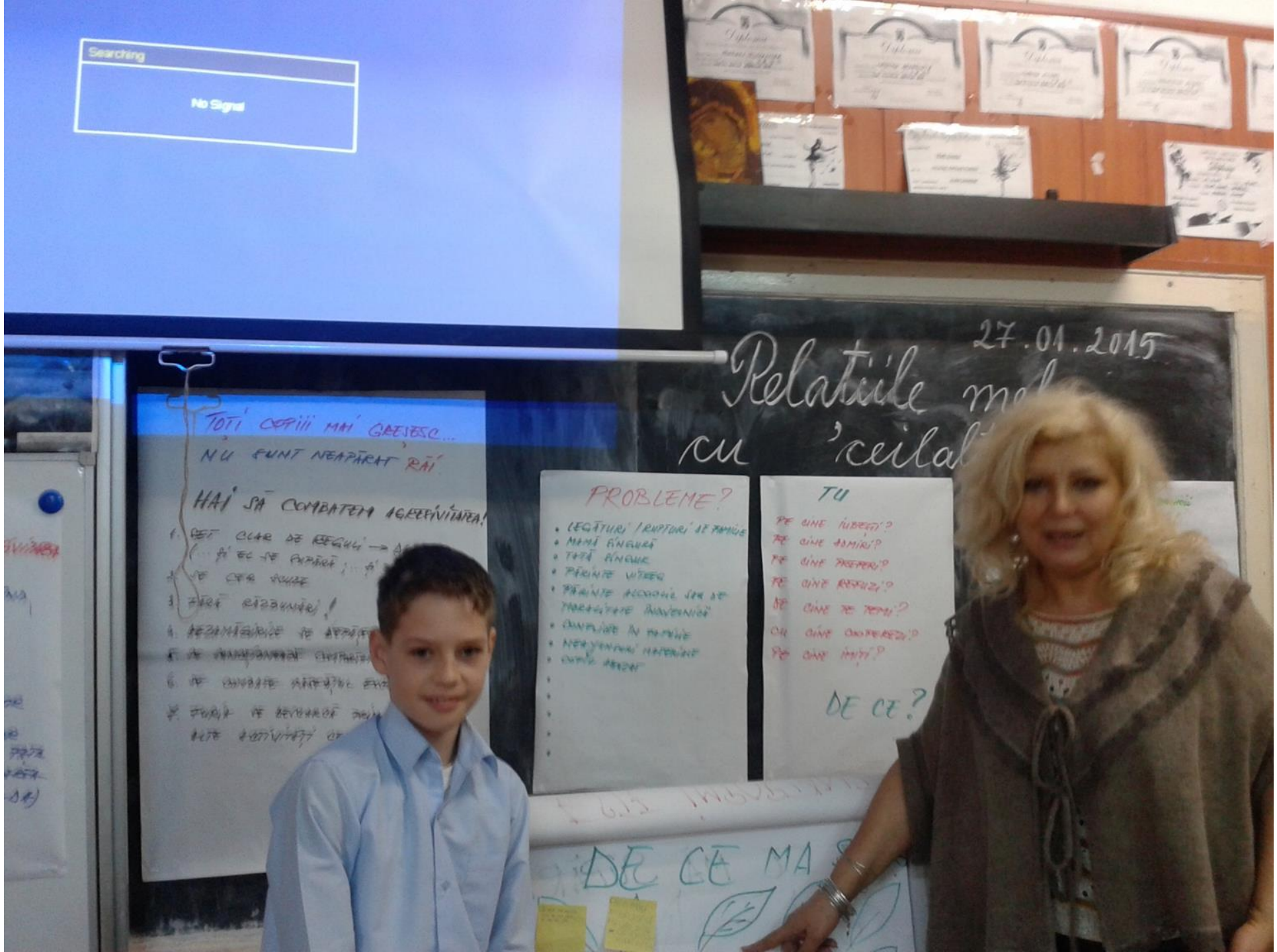
Searching
No Signal
27.01.2015
PROBLEME?
TU
DE CE?

27.01.2015
Relațiile mele
cu ceilalți
AZI

PROBLEME?
TU
DE CE?
DE CE MA SUPĂR

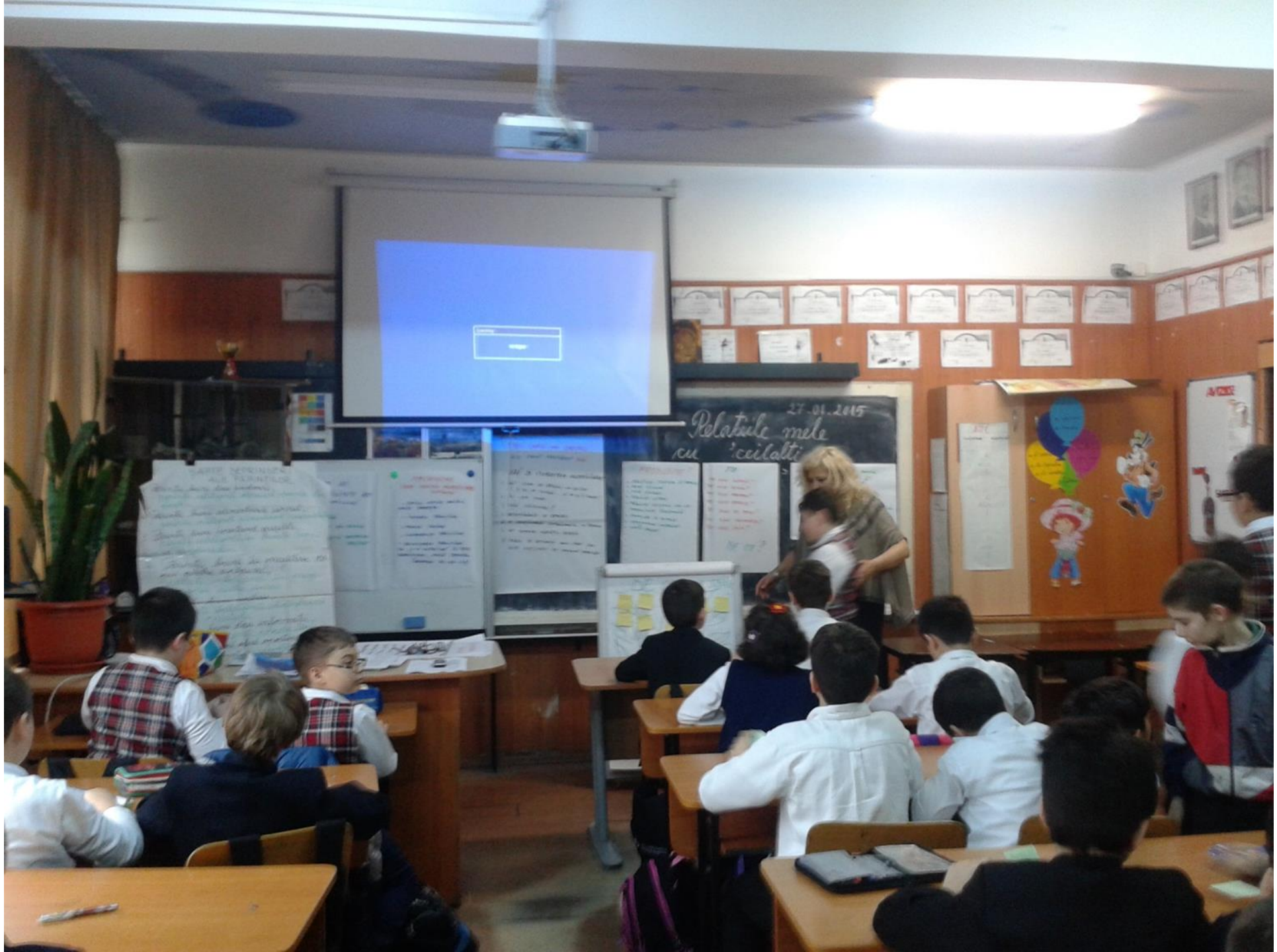
27.01.2015
Relațiile mele
cu ceilalți

27.01.2015
Relațiile mele
cu ceilalți
PROBLEME?
TU
DE CE?
DE CE MĂ SUPĂR

Relațiile mele

ORAR
PROBLEME?

DE CE MA SUPĂR

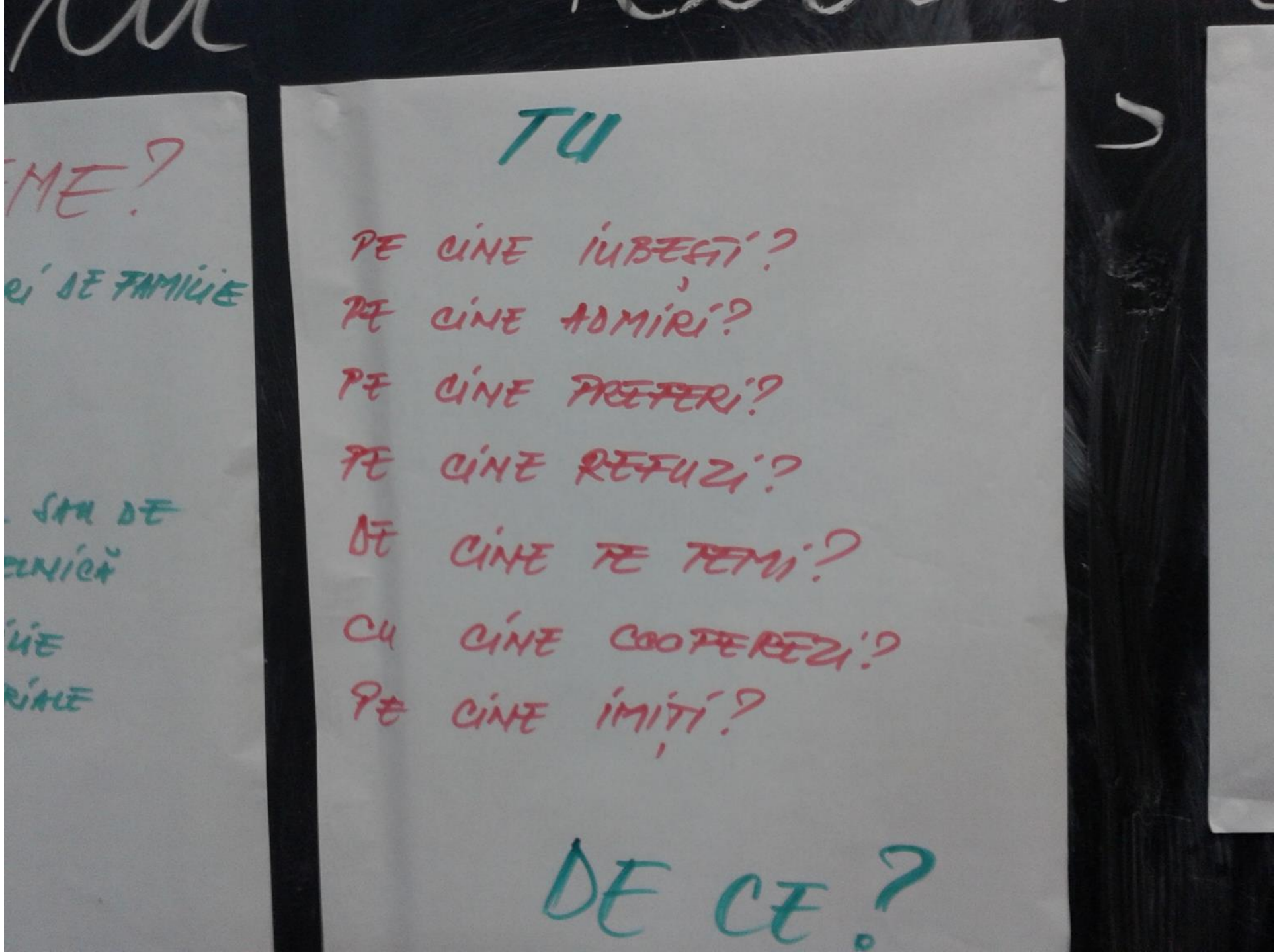
TU
PE CINE IUBEȘTI?
PE CINE ADMIRI?
PE CINE PREFERI?
PE CINE REFUZI?
DE CINE TE TEMI?
CU CINE COOPEREZI?
PE CINE IMIȚI?
DE CE?

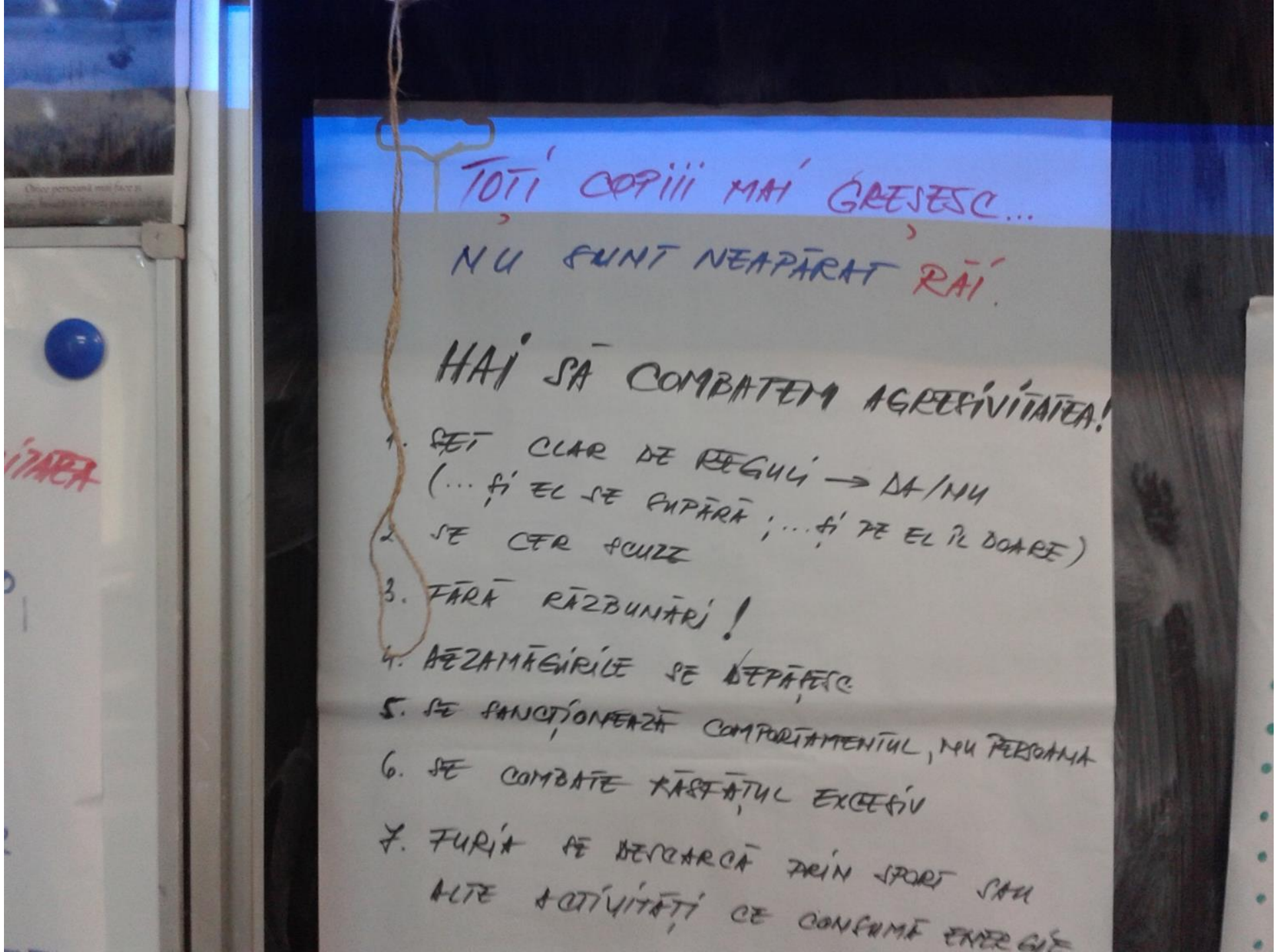
TOȚI COPIII MAI GREȘESC...
NU SUNT NEAPĂRAT RĂI.
HAI SĂ COMBATEM AGRESIVITATEA!
1. FII CLAR DE REGULI → DA/NU
(... și EL SE ÎMPĂRĂ ; ... și PE EL ÎL DOARE)
2. SE CER SCUZE
3. FĂRĂ RĂZBUNĂRI!
4. NEÎNȚELEGERILE SE DEPĂȘESC
5. SE SANCȚIONEAZĂ COMPORTAMENTUL, NU PERSOANA
6. SE COMBATE STRESUL EXCESIV
7. FURIA SE DESCARCĂ PRIN SPORT SAU
ALTE ACTIVITĂȚI CE CONSUMĂ ENERGIE

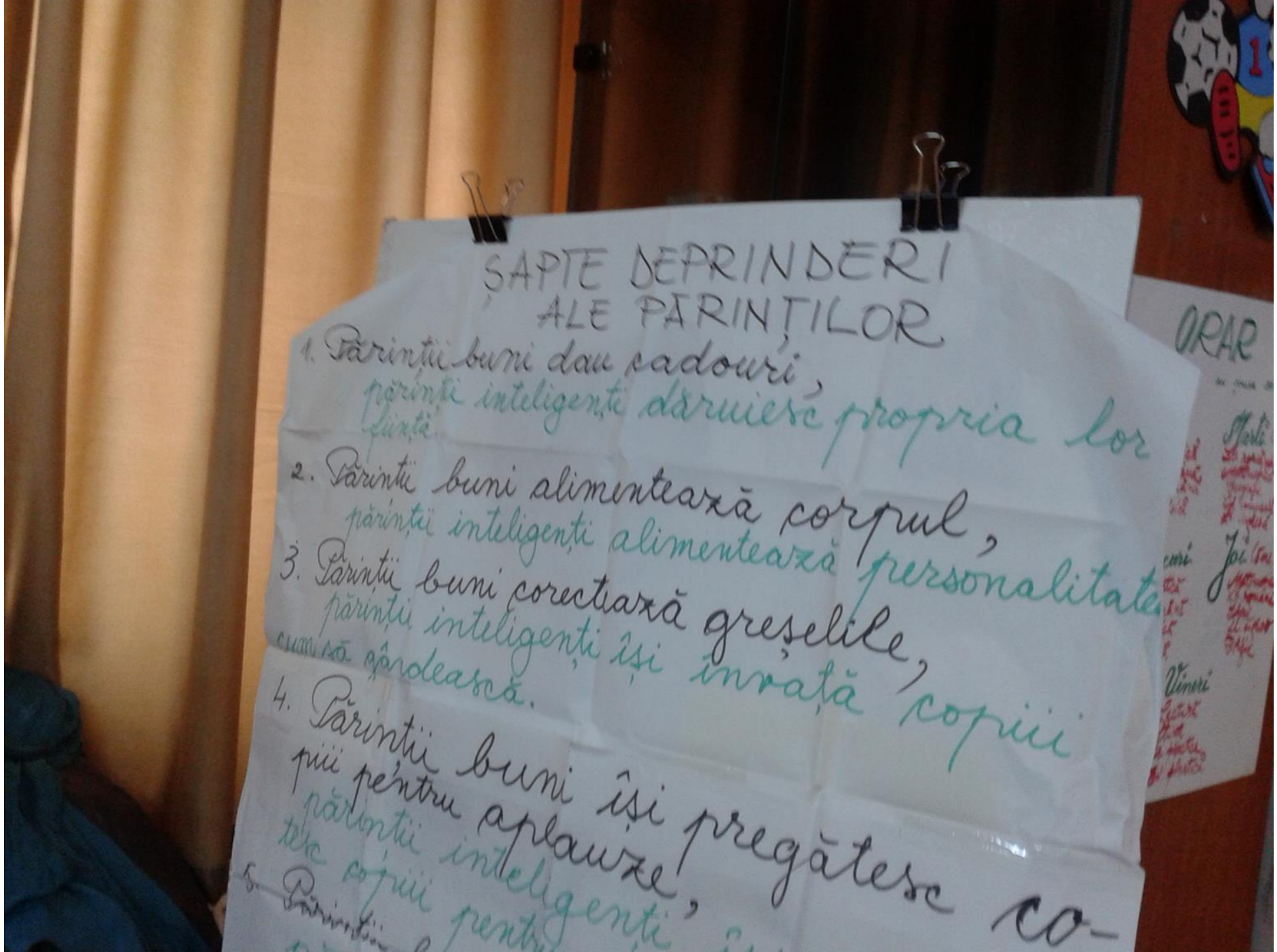
ȘAPTE DEPRINDERI
ALE PĂRINȚILOR
1. Părinții buni dau cadouri,
părinții inteligenți dăruiesc propria lor
ființă.
2. Părinții buni alimentează corpul,
părinții inteligenți alimentează personalitate
3. Părinții buni corectează greșelile,
părinții inteligenți își învață copiii
cum să aprecieze.
4. Părinții buni își pregătesc co-
pii pentru aplauze,
părinții inteligenți
5.
ORAR

ORAR

27.01.2015
Relațiile mele
PROBLEME?
COPIILE

27.01.2015
Relatiile mele

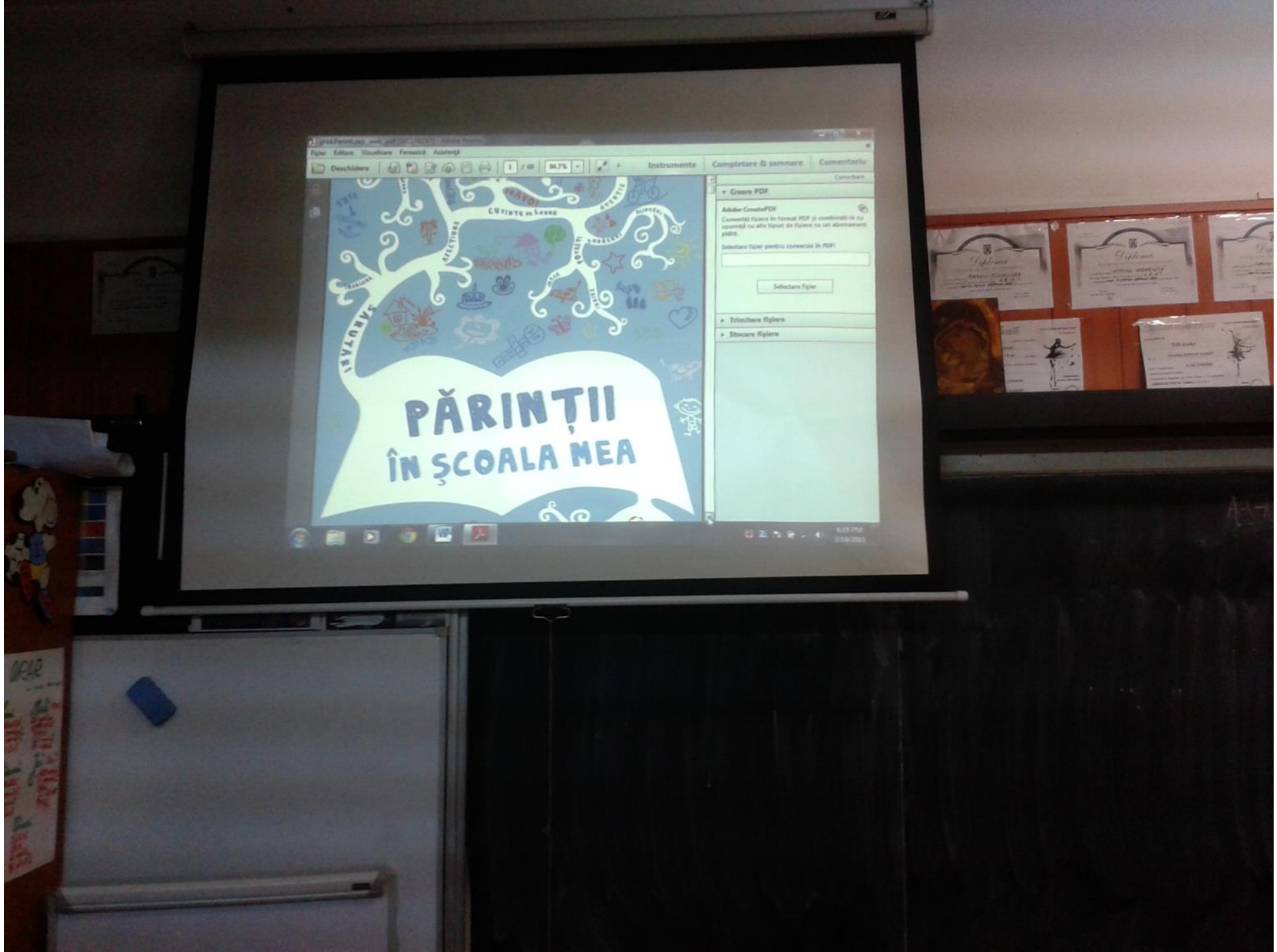
PĂRINȚII
ÎN ȘCOALA MEA

Dr. ȘTEFA
DE PE SECAȘ
Cântece din popor
PAUL I. PAVLOV
JOCURI ȘCOLARE
ȘI
JUCARII PENTRU COPII
EDITURA PAVEL SURU
CALEA VICTORIEI No. 85
BUCUREȘTI
1922

robotron
cella

Junghans

Lubitel 2

adow Day®: cel mai mare program
nia - a 13-a ediție
ob Shadow Day® este un program internațional
unior Achievement România prin care tinerii se
amiliarizează cu piața locurilor de muncă,
etrecând câteva ore în "umbra" unui părinte sau
ngajat dintr-o companie sau instituție locală.
n 2015, programul a ajuns la a XIII-a ediție în
România, fiind urmat anual de mii de elevi din
oată țara, cu sprijinul comunităților educaționale
i de afaceri locale și al instituțiilor.
Programul îi ajută pe tineri să înțeleagă diverse
pțiuni de carieră și să găsească mai ușor un
ăspuns la întrebările: "Ce vreau să devin după ce
ermin școala? Unde vreau să lucrez? Care este
el mai potrivit loc de muncă pentru mine?"
Selecție de poze din ediția 2013
www.junromania.org
31.03.2015

Skills for Employability | Entrepreneurship | Financial Literacy
adow Day®: cel mai mare program de dezvoltare și formare profesională a elevilor din
nia - a 13-a ediție
ob Shadow Day® este un program internațional
unior Achievement România prin care tinerii se
amiliarizează cu piața locurilor de muncă,
etrecând câteva ore în "umbra" unui părinte sau
ngajat dintr-o companie sau instituție locală.
n 2015, programul a ajuns la a XIII-a ediție în
omânia, fiind urmat anual de mii de elevi din
oată țara, cu sprijinul comunităților educaționale
de afaceri locale și al instituțiilor.
rogramul îi ajută pe tineri să înțeleagă diverse
pțiuni de carieră și să găsească mai ușor un
ăspuns la întrebările: "Ce vreau să devin după ce
ermin școala? Unde vreau să lucrez? Care este
el mai potrivit loc de muncă pentru mine?"
Selecție de poze din ediția 2013
31.03.2015

31.03.2015

31.03.2015

MUZEUL MEMORIAL "I. L. CARAGIALE"
Caragiale

SCOALA GIMNAZIALA ANDREI MURESANU

PROIECT
„O
PRIMĂRIE
DE
ANIZAT PRIMĂRIA PLOIEȘTI
CĂREIA
ÎI PASĂ”

Sunset Forest
82

PROIECT
PRIMĂRIE
CĂREIA
I PASĂ"
Ciclele
ciclului
primar

PROIECT
"O
IMĂRIE
CĂREIA
ÎI PASĂ"
PRIMĂRIA PLOIEȘTI
220 V
220 V

JUDETUL PRAHOVA
220 V
DE
Clasele
Ciclului
primar
PROIECT
"O
PRIMĂRIE

JUDETUL "PRAHOVA"
ORGANIZAT DE
Clasele Ciclului primar
PROIECT "O
PRIMĂRIE

PROIECT
"O
PRIMĂRIE
CĂREIA
ÎI PASĂ"

CĂREIA
ÎI PASĂ”

220 V
220 V
CT
IE
CĂREIA
ÎI PASĂ”
PRIMĂRIA PL

PRIMĂRIA PLOIEȘTI

ORGANIZAT
DE
Clasele
Ciclului
primar
PROIECT
"O
PRIMĂRIE
CĂREIA
îi PASĂ"
PRIMĂRIA PLOIEȘTI

Să ferim apă celor înecați.

Să nu treci pe lângă un sărac
fără să îl ajuți.
PLASTIC
HÂRTIE
METALE

ORGANIZAT DE
Clasele Ciclului primar
PROIECT "O PRIMĂRIE
CĂREIA ÎI PASĂ"
PRIMĂRIA PLOIEȘTI
220 V
220 V

ORGANIZAT DE
Clasele Ciclului primar
PROIECT "O PRIMĂRIE CĂREIA ÎI PASĂ"
PRIMĂRIA PLOIEȘTI
220 V
220 V

ORGANIZAT DE
Clasele
Ciclului
primar
PROIECT
"O
PRIMĂRIE
CĂREIA
ÎI PASĂ"
PRIMĂRIA PLOIEȘTI

ORGANIZAT
DE
Clasele
Ciclului
primar
PROIECT
"O
PRIMĂRIE
CĂREIA
ÎI PASĂ"
PRIMĂRIA PLOIEȘTI

ORGANIZAT
DE
Clasele
Ciclului
primar
PROIECT
"O
PRIMĂRIE
CĂREIA
îi PASĂ"
PRIMĂRIA
PLOIEȘTI

220 V
220 V
RGANIZAT DE
Clasele
Ciclului
primar
PROIECT
"O
PRIMĂRIE
CĂREIA
ÎI PASĂ"
PRIMĂRIA PLOIEȘTI

SCOALA GIMNAZIALA NICOLAE BALCESCU

GRUPA 1

„O primărie căreia îi pasă"
Fericiți acei copii care au știut
să-și aleagă părinții!

GRUPA 3

GRUPA 2

GRUPA 2

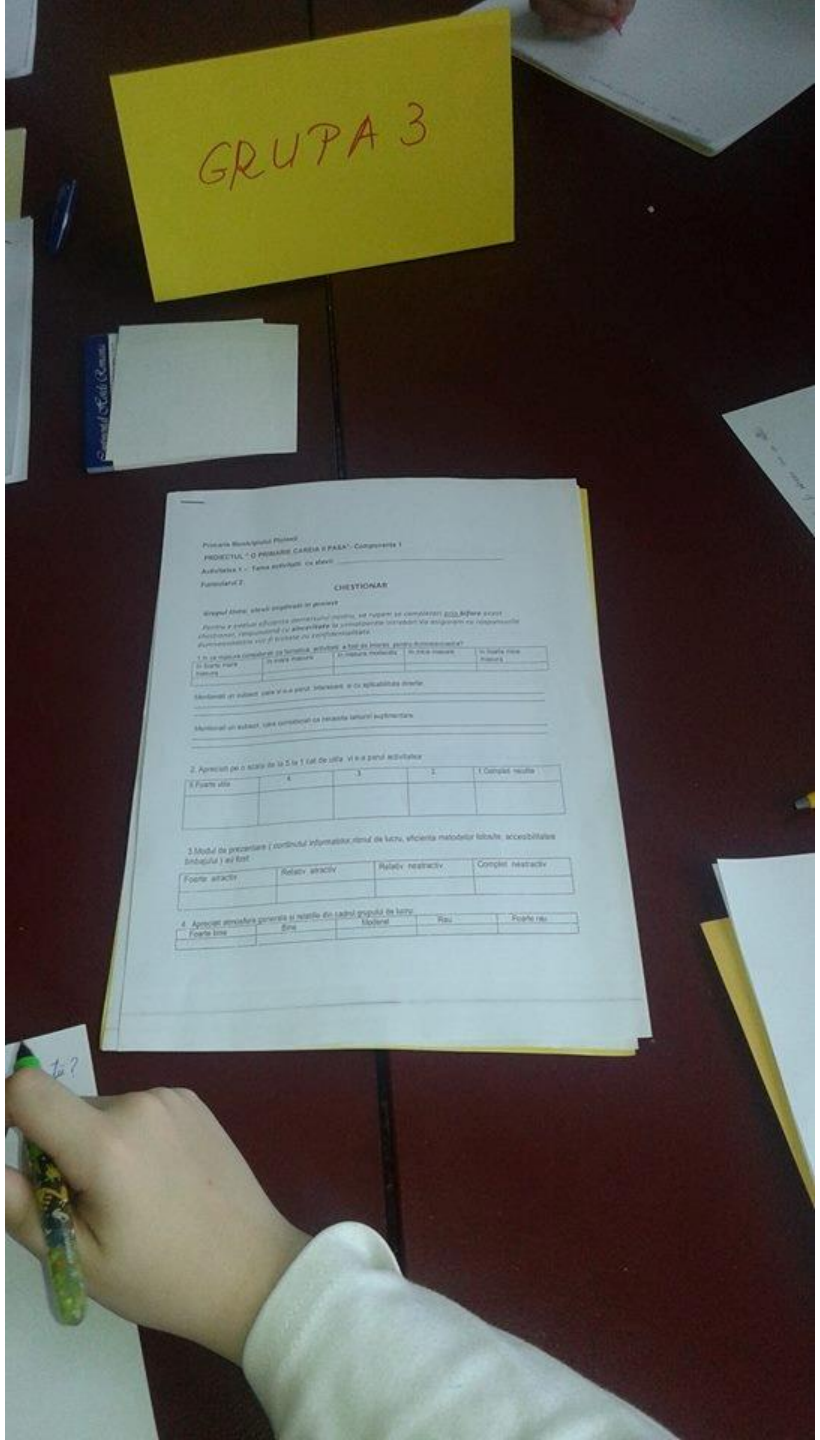
GRUPA 3
CHESTIONAR

„O primărie căreia îi pasă"

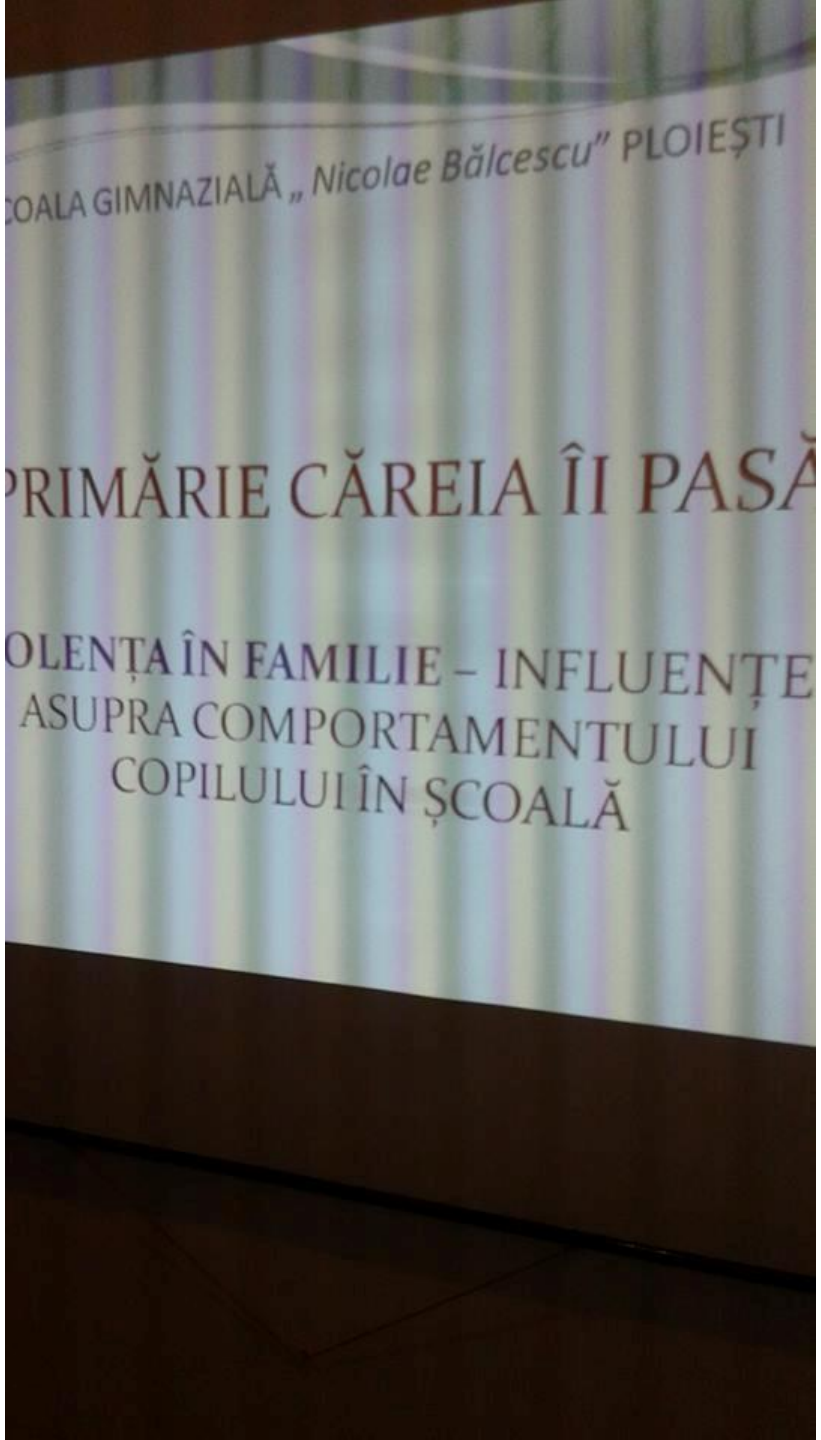
COALA GIMNAZIALĂ „Nicolae Bălcescu" PLOIEȘTI
PRIMĂRIE CĂREIA ÎI PASĂ
OLENȚA ÎN FAMILIE – INFLUENȚE
ASUPRA COMPORTAMENTULUI
COPILULUI ÎN ȘCOALĂ

MAMA
COPIL
TATA

O PRIMĂRIE CĂREIA II PAS

SCOALA

FASHION
O PRIMĂRIE CĂRȚII ÎI PASĂ

Scoala Gimnaziala “George Emil Palade”

TABLOU ELECTRIC GENERAL
DREPTURILE COPIILOR
07.05.2015 12:29

07.05.2015 12:29

Școala Gimnazială
„George Emil Palade"
Ploiești
„O Primărie căreia îi pasă!"
ȘCOALA ESTE ACEEA ÎN CARE ÎNVEȚI DIMINEAȚA CE TOATE-L-A ÎNVĂȚA!
Proiect inițiat de
Primăria Municipiului
Ploiești,
în colaborare cu
ISJPh, CJAR, IJPolitie
si DSP
DREPTURILE COPILULUI
07.05.2015 12:29

Proiect inițiat de
Primăria Municipiului
Ploiești,
în colaborare cu
ISJPh, CJAR, IJPolitie
si DSP
DREPTURILE
COPILULUI
DREPTURILE COPIILOR
07.05.2015 12:29

SPERANȚĂ PENTRU COPII
STOP
VIOLENȚEI
COBREANU ANDREEA
ILE COPIILOR
Bătaia nu educă
și nu dezvoltă copiii,
ci le distruge sufletul.
Copiii au drepturi speciale:
• Toți copiii au dreptul la viață și la dezvoltare
• Niciun copil nu trebuie discriminat
• Toți copiii au dreptul să fie ascultați
• Interesul copilului trebuie să prevaleze
07.05.2015 12:30

DREPTURILE COPII
Convenția cu privire la Drepturile Copilului
07.05.2015 12:30

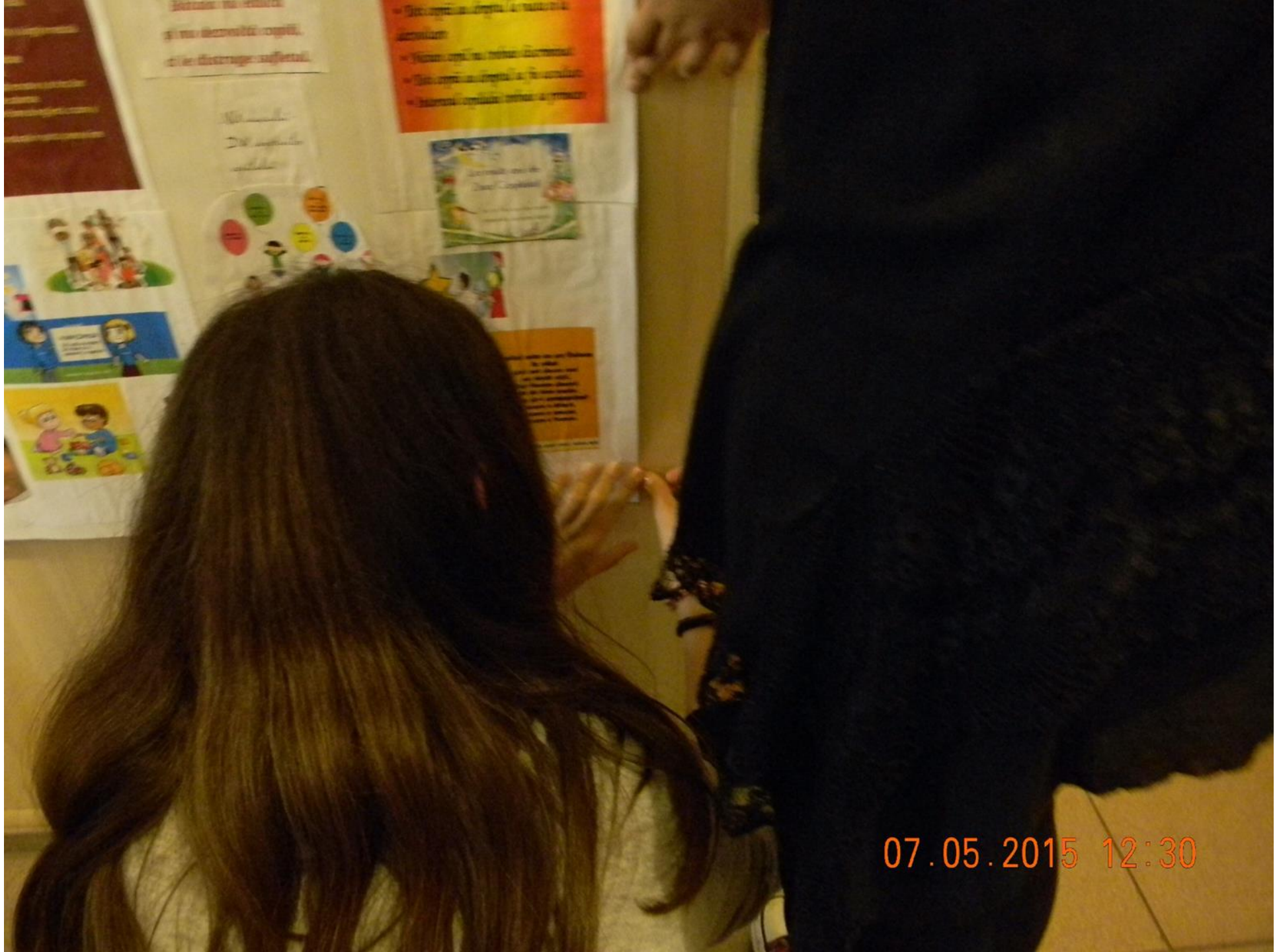
07.05.2015 12:30

07.05.2015 12:30

la o familie
Dreptul la ocrotire
Dreptul la învățătura
DREPTURILE COPIILOR
Convenția cu privire la Drepturile Copilului
07.05.2015 12:31

DREPTURILE
COPILULUI
07.05.2015 12:33

DREPTURILE
COPILULUI
07.05.2015 12:34

Un drept al
Copilul are dreptul de a
forme de violență, neglijență, abuz sau
dreptul la educație
07.05.2015 12:39

Un drept
07.05.2015 12:39

Drepturile Copilului
BULETIN
07.05.2015 12:40

07.05.2015 12:40

DREPTURILE COPILULUI
DREPTURILE COPIILOR
DREPTURILE COPILULUI SĂ AIBĂ O VIAȚĂ FĂRĂ VIOLENȚĂ
ABC
07.05.2015 12:42

de a fi protejat împotriva
sau rele-tratamente!
07.05.2015 12:42

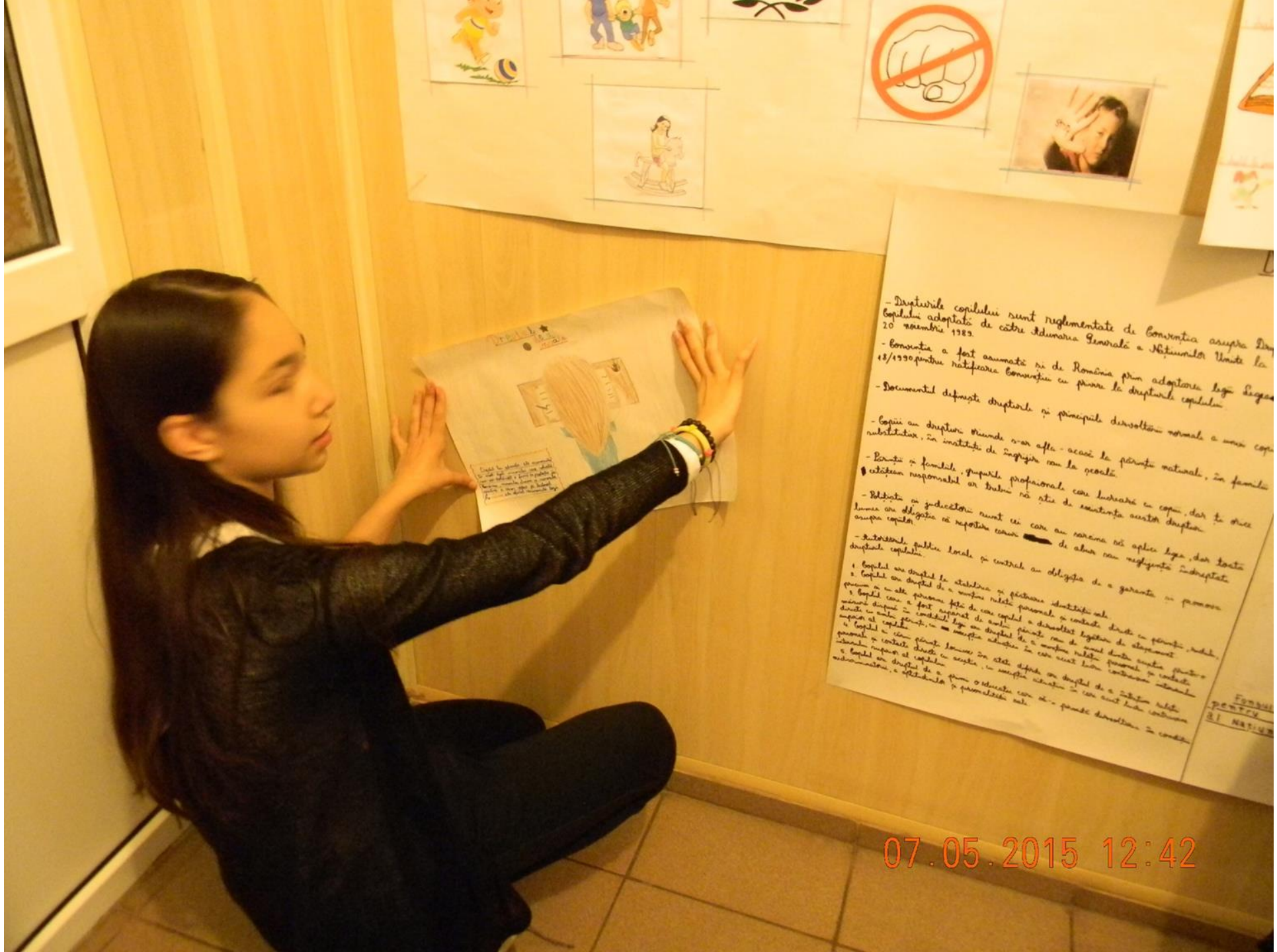
- Drepturile copilului sunt reglementate de Convenția asupra Drep
Copilului adoptată de către Adunarea Generală a Națiunilor Unite la
20 noiembrie 1989.
- Convenția a fost asumată și de România prin adoptarea Legii Legea
18/1990 pentru ratificarea Convenției cu privire la drepturile copilului
- Documentul definește drepturile și principiile dezvoltării normale a unui copi
- Copiii au dreptul oricând să-și afle - acasă la părintele natural, în familia
substitutivă, în instituții de îngrijire sau la școală
- Părinții și familiile, grupurile profesionale care lucrează cu copii, dar și orice
cetățean responsabil au datoria să știe de semnificația acestor drepturi.
- Politiștii și procurorii sunt cei care au rareori să aplice legea, dar foarte
lumea are obligația să reporteze cazuri de abuz sau neglijențe încălcătoare
asupra copiilor.
- Autoritățile publice locale și centrale au obligația de a garanta și promova
drepturile copilului.
1. Copilul are dreptul la identitate și păstrarea identității sale.
2. Copilul are dreptul de a exercita relații personale și contacte directe cu părinții, rudele,
precum și cu alte persoane față de care copilul a dezvoltat legături de atașament
3. Copilul care a fost separat de unul sau de ambii părinți are dreptul de a menține relații personale și contacte
directe cu aceștia printr-o comunicare și vizitare periodică, cu excepția situațiilor în care acest lucru contravine
interesului superior al copilului.
4. Copilul și cei din familia lărgită sau din afara ei au dreptul de a păstra relații
personale și contacte directe cu aceștia, cu excepția situațiilor în care acest lucru contravine
interesului superior al copilului.
5. Copilul are dreptul de a primi o educație care să - permită dezvoltarea în condiții
optime a aptitudinilor și personalității sale
07.05.2015 12:42

DREPTURILE COPILULUI
DREPTURILE COPIILOR
DREPTURILE COPILULUI LA O FAMILIE
DREPTURILE COPILULUI DE A AVEA O VIAȚĂ FĂRĂ VIOLENȚĂ
DREPTURILE COPILULUI LA LIBERA EXPRIMARE
DREPTURILE COPILULUI LA LIBERTATE
DREPTURILE COPILULUI LA JOACĂ
DREPTURILE COPILULUI LA ÎNVĂȚĂTURĂ
ABC
DREPTURILE COPILULUI
07.05.2015 12:43

07.05.2015 12:46
Școala Gimnazială „George Emil Palade" Ploiești „O Primărie cărei îi pasă"
Proiect inițiat de Primăria Municipiului Ploiești, în colaborare cu ISJPh, CJAR, IJPolitie si DSP
DREPTURILE COPILULUI

Dreptul la o familie
Dreptul la informare
Dreptul la joaca
Dreptul la invatatura
COJOCARU ANAMARIA
SPERANȚĂ PENTRU COPII
STOP
VIOLENȚEI
CODREANU ANDREEA
DREPTURILE COPIILOR
Convenția cu privire la Drepturile Copilului
Declarația Drepturilor Copilului adoptată de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite în anul 1989 prevede:
Bătaia nu educă
și nu dezvoltă copiii,
ci le distruge sufletul.
Copiii au drepturi speciale:
• Toți copiii au dreptul la viața și la dezvoltare
• Niciun copil nu trebuie discriminat
• Toți copiii au dreptul să fie ascultați
• Interesul copilului trebuie să primeze
07.05.2015 12:46

DREPTURILE COPILULUI
Un drept al copilului!
Copilul are dreptul de a fi protejat împotriva oricăror forme de violență, neglijență, abuz sau rele-tratamente!
Drepturile Copilului
unicef
07.05.2015 12:46

DEȘI SUNTEM DIFERIȚI
AVEM ACELEAȘI DREPTURI ȘI
ÎNDATORIRI
07.05.2015 12:47
Drepturile copilului
DREPTURILE
COPILULUI

27.02.2015 18:26

27.02.2015 18:35

27.02.2015 18:43

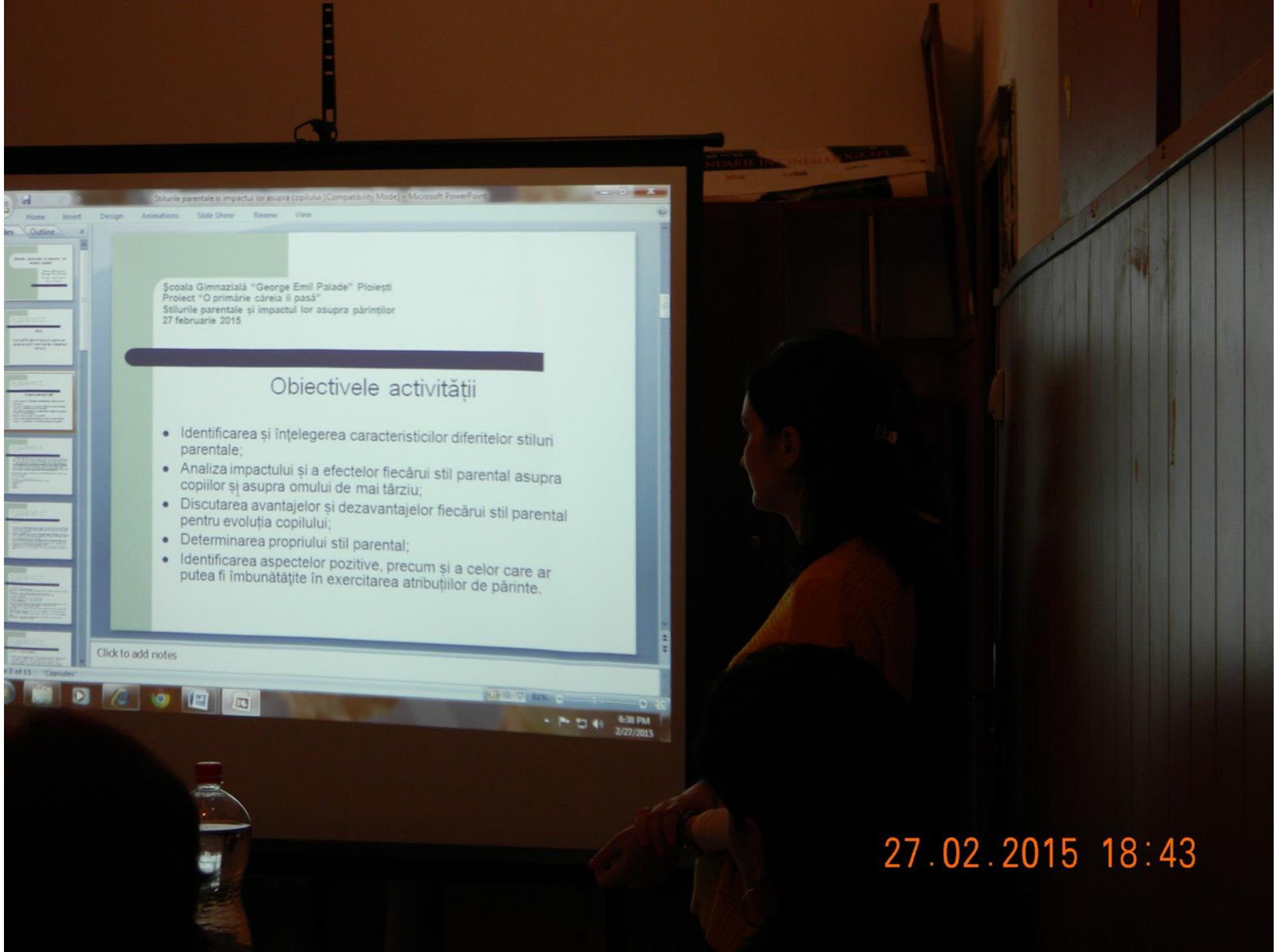
Școala Gimnazială "George Emil Palade" Ploiești
Proiect "O primărie cărei îi pasă"
Stilurile parentale și impactul lor asupra părinților
27 februarie 2015
Obiectivele activității
Identificarea și înțelegerea caracteristicilor diferitelor stiluri parentale;
Analiza impactului și a efectelor fiecărui stil parental asupra copiilor și asupra omului de mai târziu;
Discutarea avantajelor și dezavantajelor fiecărui stil parental pentru evoluția copilului;
Determinarea propriului stil parental;
Identificarea aspectelor pozitive, precum și a celor care ar putea fi îmbunătățite în exercitarea atribuțiilor de părinte.
Click to add notes
27.02.2015 18:43

27.02.2015 18:44

27.02.2015 18:45

27.02.2015 18:45

27.02.2015 18:45

27.02.2015 18:48

27.02.2015 18:48

27.02.2015 18:50

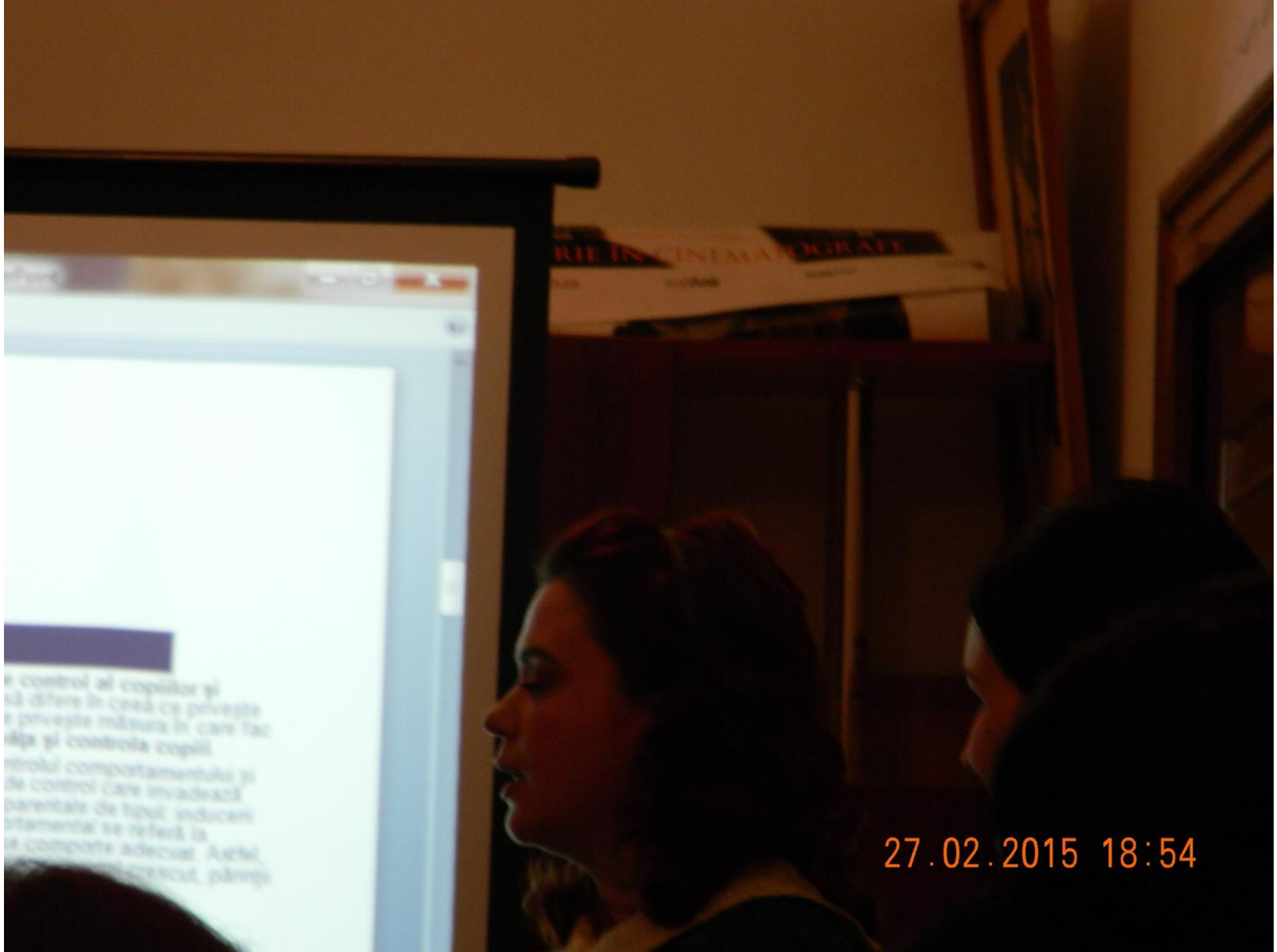
27.02.2015 18:54

27.02.2015 18:55

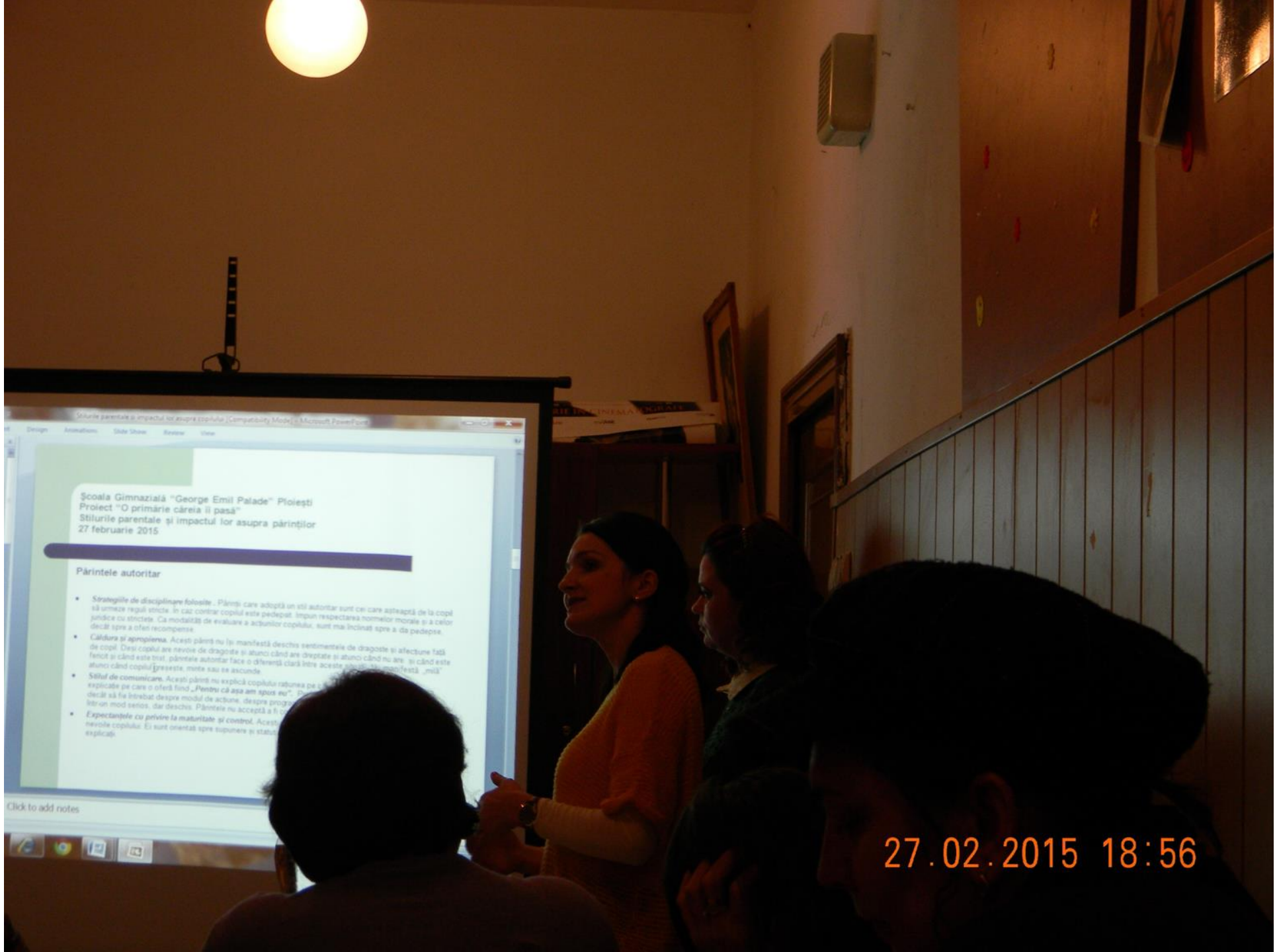
Școala Gimnazială "George Emil Palade" Ploiești
Proiect "O primărie căreia îi pasă"
Stilurile parentale și impactul lor asupra părinților
27 februarie 2015
Părintele autoritar
Click to add notes
27.02.2015 18:56

27.02.2015 18:56

27.02.2015 19:05

27.02.2015 19:05

27.02.2015 19:40

27.02.2015 19:40

27.02.2015 19:42

27.02.2015 19:52

27.02.2015 19:58

27.02.2015 19:58

27.02.2015 20:00

27.02.2015 20:13

27.02.2015 20:13

29.01.2015 08:45

29.01.2015 08:45

ARIEL
29.01.2015 08:45

29.01.2015 08:46

Copiii au dreptul...
de a avea
o familie...
29.01.2015 08:47

29.01.2015 08:51

ARIEL
29.01.2015 08:51

29.01.2015 08:52

Copiii au dreptul...
la îngrijire specială, adaptată nevoilor speciale...
29.01.2015 08:53

29.01.2015 08:53

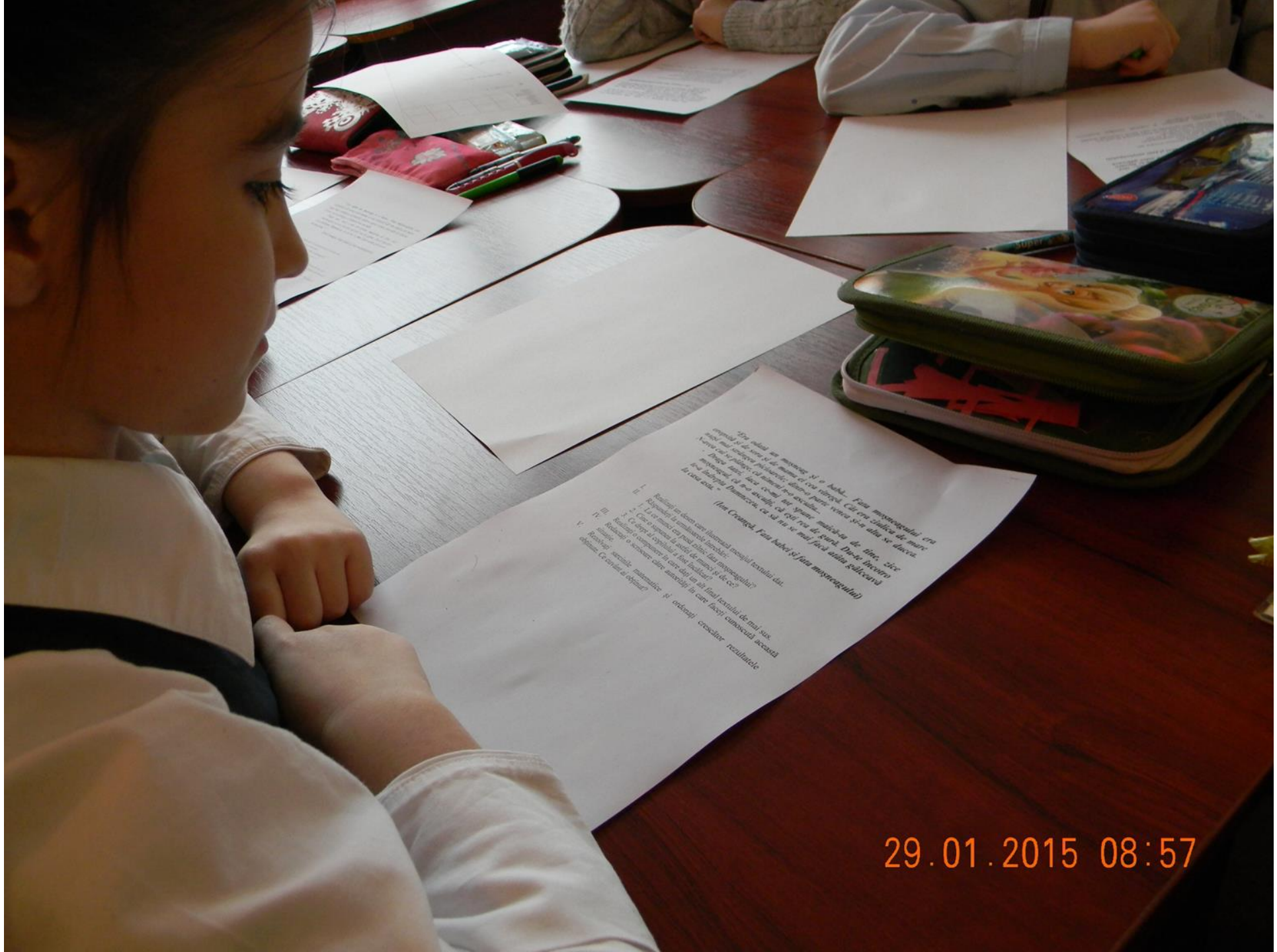
29.01.2015 08:57

29.01.2015 08:57

ARIEL
29.01.2015 08:57

29.01.2015 08:57

29.01.2015 08:57

29.01.2015 08:58

29.01.2015 08:59

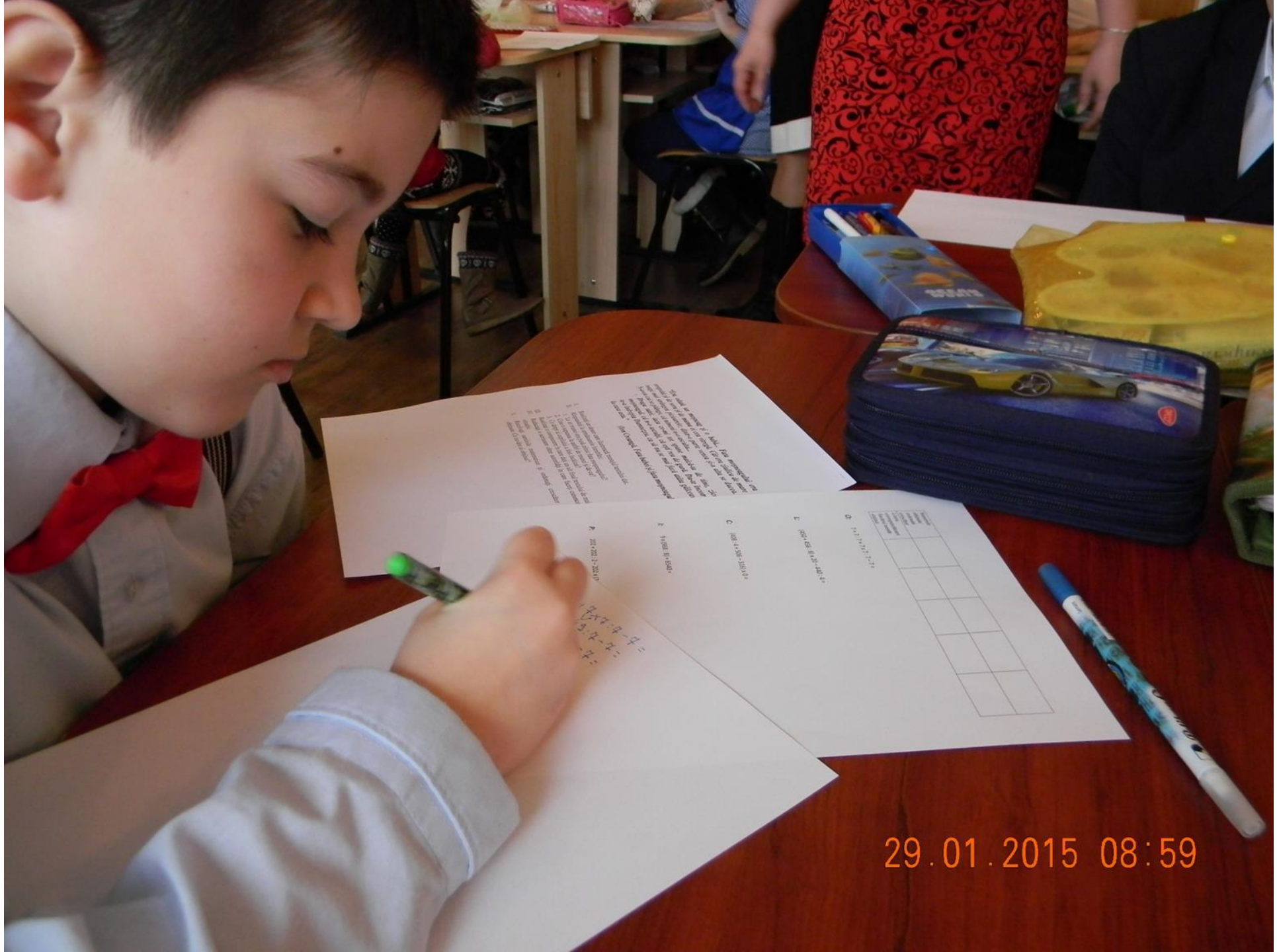
29.01.2015 08:59

3x
ACTION
ARIEL
PODS
29.01.2015 09:02

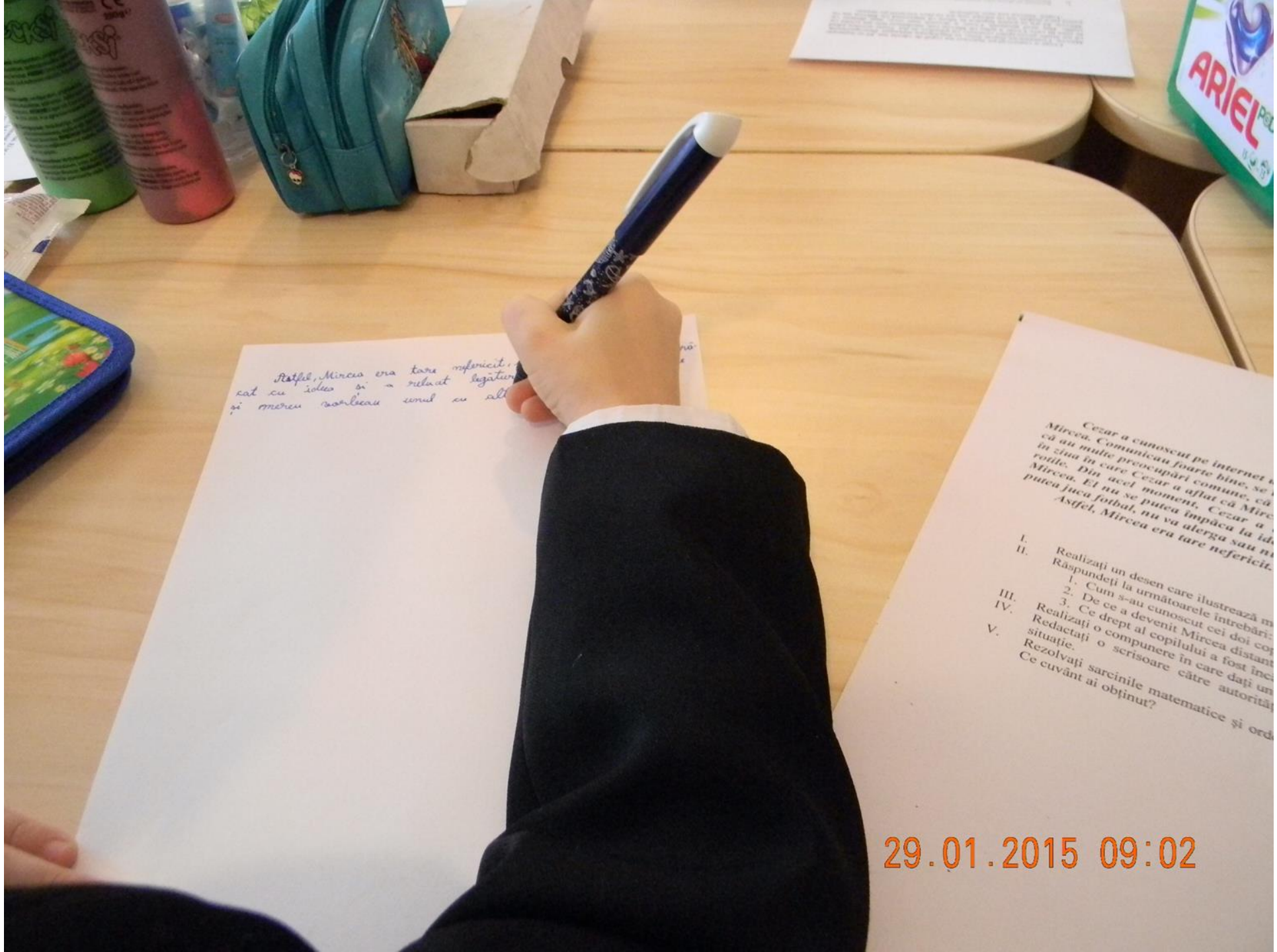
ARIEL
29.01.2015 09:02

29.01.2015 09:02

29.01.2015 09:03

29.01.2015 09:03

29.01.2015 09:04

29.01.2015 09:04

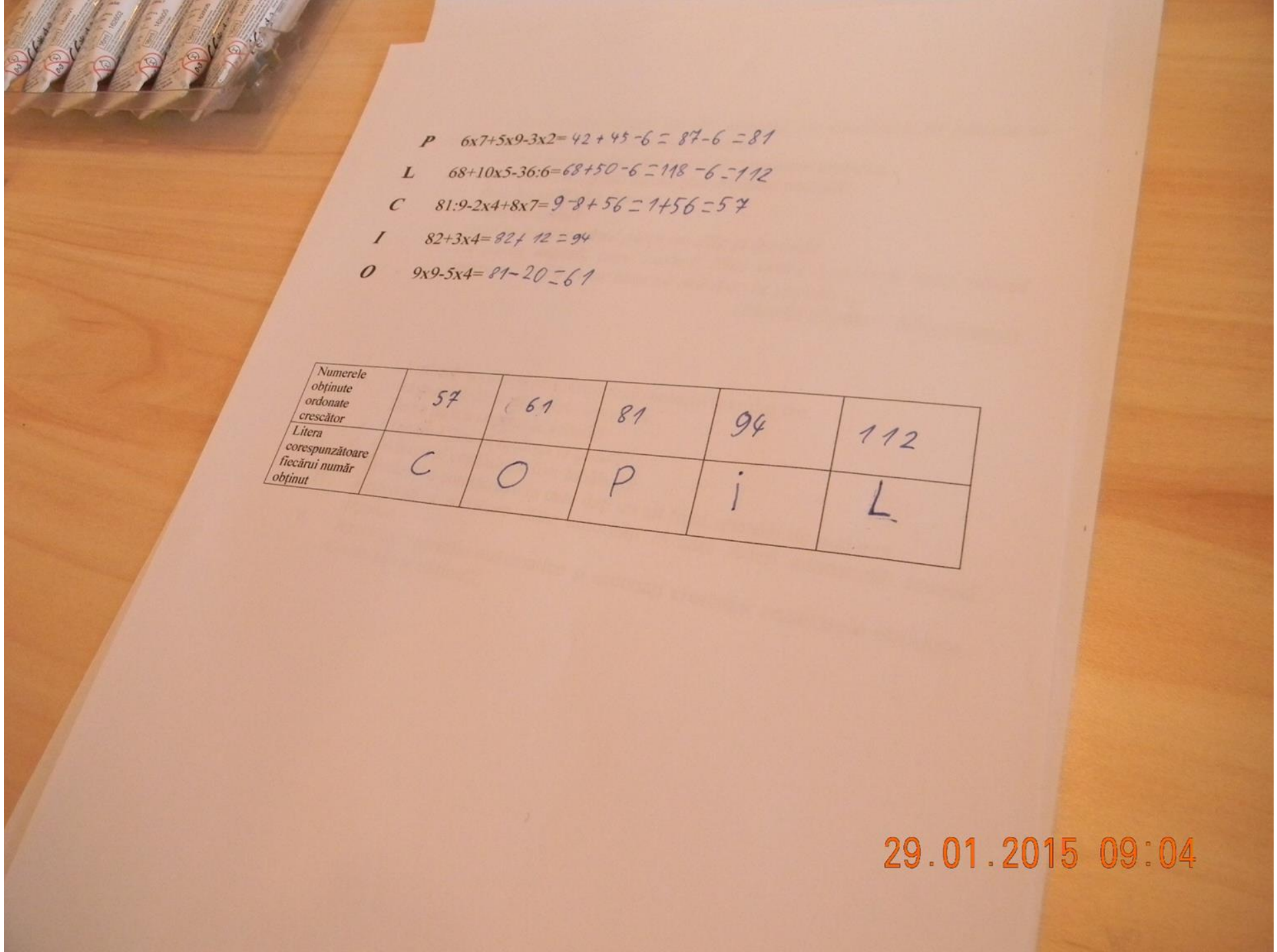

P 6x7+5x9-3x2= 42 + 45 -6 = 87-6 =81

L 68+10x5-36:6=68+50-6 =118 -6 =112

C 81:9-2x4+8x7=9 -8+ 56 =1+56 =57

I 82+3x4=82+ 12 =94

O 9x9-5x4= 81-20 =61

Numerele obținute ordonate crescător	57	61	81	94	112
Litera corespunzătoare fiecărui număr obținut	C	O	P	i	L

29.01.2015 09:04

ARIEL
29.01.2015 09:04

29.01.2015 09:04

Water
color set
12 COLORS
BOMEI
29.01.2015 09:16

29.01.2015 09:20

29.01.2015 09:20

29.01.2015 09:21

29.01.2015 09:21

29.01.2015 09:22

29.01.2015 09:22

29.01.2015 09:23

29.01.2015 09:23

29.01.2015 09:24

29.01.2015 09:29

29.01.2015 09:29

29.01.2015 09:29

29.01.2015 09:29

29.01.2015 09:32

29.01.2015 09:32

Scoala “Nicolae Iorga”

Educația
permanentă

Iubește cărțile mai mult decât filmele. Filmele îți spun ce să gândești. O carte bună te lasă să-ți alegi singur o parte din gânduri. Filmele îți arată casa roz. O carte bună îți spune că există o casă roz și te lasă să decorezi tu o parte din ea, poate modelul de acoperiș sau să-ți parchezi mașina în fața casei. – Karen Marie Moning
Plăieşti
Celor mari...
Celor mici...
Cls. Pregătitoare „B"
Școala „Nicolae Iorga"
Învățăm să lucrăm în echipă!
Învățăm să ne exprimăm!

EDUCATIE PERMANENTA
Citeşte. Numai citind mereu creierul tău va deveni un laborator nesfârşit de idei şi imagini.
Mihai Eminescu
Educatia permanenta ofera dezvoltarea copilului si dupa finalizarea orelor de scoala. Implicarea parintelui in activitatile scolare face ca proiectul «Copil, caut timp pentru parintii mei» sa fie unul de succes!
Școala Gimnazială „Nicolae Iorga", Plăieşi
Elevii şi părinţii învaţă împreună
CLS. PREGĂTITOARE B
„Educația este un proces al vieții și nu o pregătire pentru viață. Cred că școala trebuie să reprezinte viața actuală, viața tot atât de reală și de vitală pentru copil ca aceea pe care el o duce în familie, în cartier, cu excursiile și jocurile lui de joacă."
John Dewey
Școala
familia
prietenii
societatea

Educația permanentă

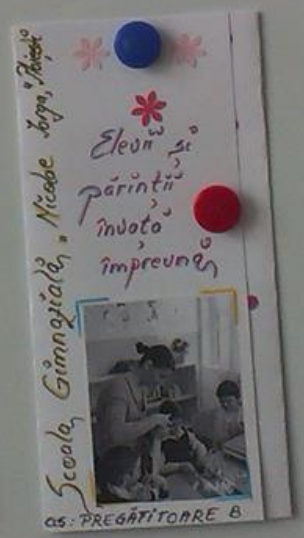

Ploiești
Celor mari...
Celor mici...
Cls. Pregătitoare „B"
Școala „Nicolae Iorga"

O școală pentru fiecare
Școala Gimnazială „N. Iorga" - Ploiești
CLASA PREGĂTITOARE B

Școala Gimnazială „Nicolae Iorga" Ploiești
Elevii
Părinții
învață
împreună
cls: PREGĂTITOARE B

Educație
Învățământ
Creativitate
Succes
Varietate
CLASA a III-a C

CLASA MEA!
CLASA MEA: O A DOUA FAMILIE
ÎNVĂȚĂM MEREU!
Școala Gimn. N. Iorga
CLS. PREGĂTITOARE B
ÎNVĂȚĂM ÎMPREUNĂ MARI ȘI MICI
Școala Mea
Celor mari...
Celor mici...
O școală pentru fiecare

CLASA MEA!
CLASA MEA = O A DOUA FAMILIE
Mergem la plimbare
Numărăm, cântăm, jucăm, ne jucăm
Celor
Celor
Școala Mea
mari...
mici...
Învățăm să ne
CE ÎNVĂȚĂM NOI
PARINȚII ÎNVAȚĂ

STOP CONFLICTELE
COPII
ADULTI
DINTRE GENERAȚII
Conflictul între generații
PACE!
STOP!

STOP CONFLICTELE
COPII
ADULTI
DINTRE GENERAȚII
Conflictul între generații
PACE!
STOP!

O PRIMĂRIE
CĂREIA ÎI PASĂ
APRILIE 2015

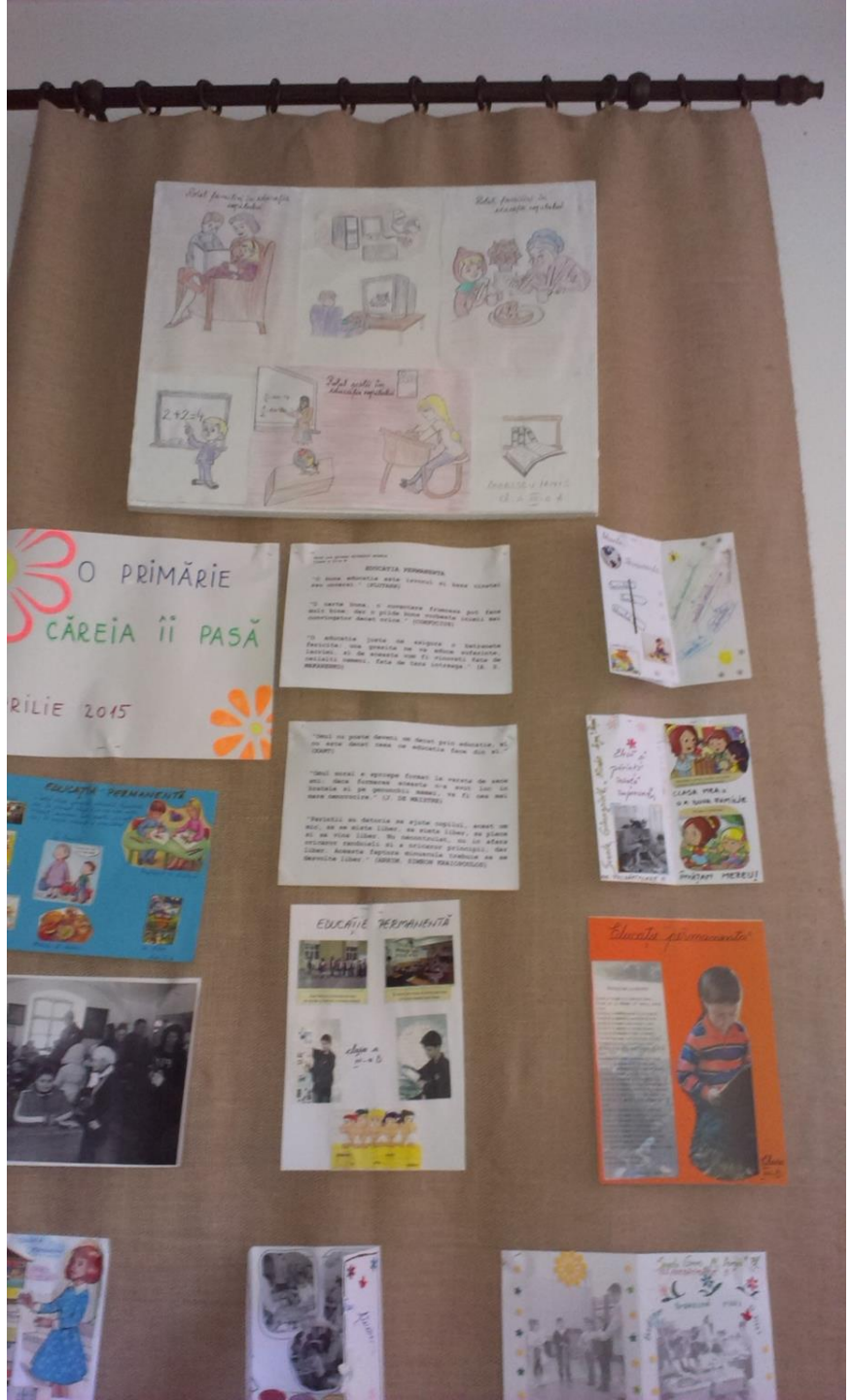
O PRIMĂRIE
CĂREIA ÎI PASĂ
RILIE 2015
EDUCAȚIE PERMANENTĂ
EDUCAȚIE PERMANENTĂ
Educația pe tot parcursul vieții

EDUCAȚIE PERMANENTĂ
Educația pe tot parcursul vieții

O PRIMĂRIE
CĂREIA ÎI PASĂ
APRILIE 2015

EDUCATIA PERMANENTA

"O buna educatie este izvorul si baza cinstei sau onoarei." (PLUTARH)

"O carte buna, o cuvantare frumoasa pot face mult bine; dar o pilda buna vorbeste inimii mai convingator decat orice." (CONFUCIUS)

"O educatie justa ne asigura o batranete fericita; una gresita ne va aduce suferinte, lacrimi, si de aceasta vom fi vinovati fata de ceilalti oameni, fata de tara intreaga." (A. S. MAKARENKO)

"Omul nu poate deveni om decat prin educatie, el nu este decat ceea ce educatia face din el." (KANT)

"Omul moral e aproape format la varsta de zece ani; daca formarea aceasta n-a avut loc in bratele si pe genunchii mamei, va fi cea mai mare nenorocire." (J. DE MAISTRE)

"Parintii au datoria sa ajute copilul, acest om mic, sa se miste liber, sa simta liber, sa plece si sa vina liber. Nu necontrolat, nu in afara oricaror randuieli si a oricaror principii, dar liber. Aceasta faptura minuscula trebuie sa se dezvolte liber." (ARHIM. SIMEON KRAIOPOULOS)

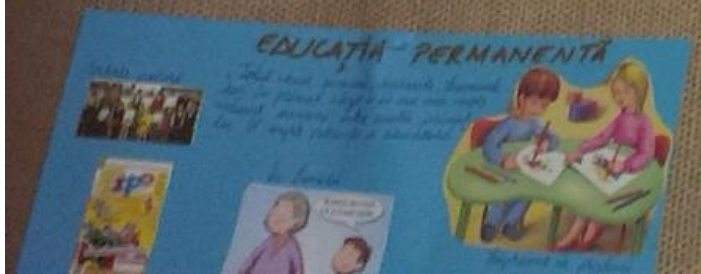

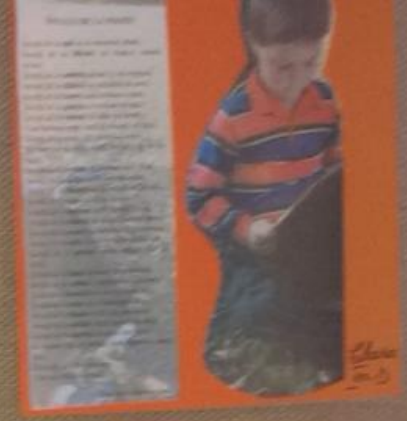

SCOALA „NICOLAE IORGA"

SCOALA „NICOLAE IORGA"

GENERATIV
STOP CONFLICTELE
COPII
ADULTII
DINTRE GENERATII
Conflictul între generații

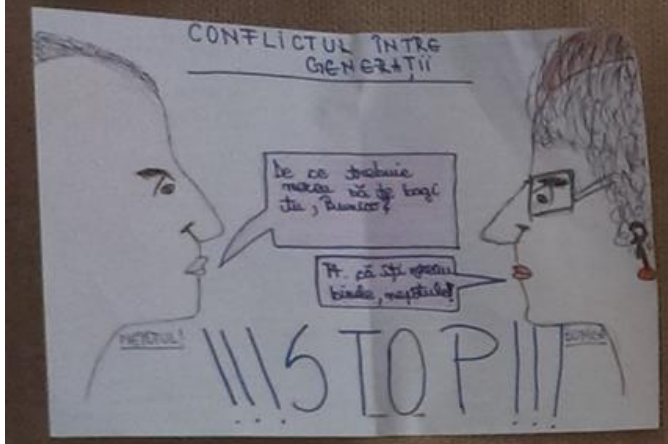
CONFLICTUL ÎNTRE GENERAȚII
De ce trebuie mereu să fie bagă tăticu?
Fă, că îți spargu bâzdâc, nepricepe!
STOP!!!

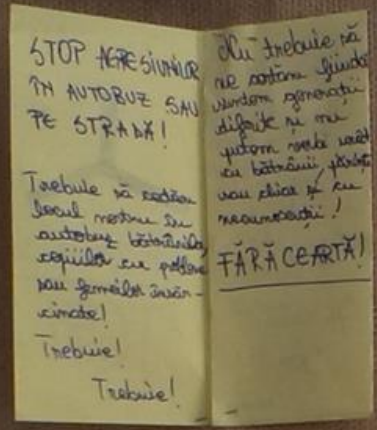
STOP AGRESIUNILOR ÎN AUTOBUZ SAU PE STRADĂ!
Trebuie să evităm locul nostru în autobuz bătrânilor copiilor cu părinții sau gemenii asemănători!
Trebuie!
Trebuie!
Ei trebuie să ne ajutăm fiindcă vârstnicii diferă și ne ajutăm unele cu bătrânii știți voi cum să fie neamenești!
FĂRĂ CEARTĂ!

PACE!
Stop violență!
Stop neînțelegere!
Stop conflicte!

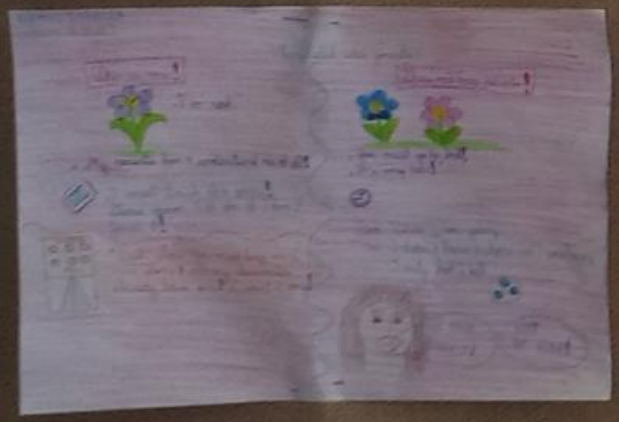

Generation Gap
Tabacu Ingrid
Clasa a IV-a B
(Conflictul între generații)
This is me!
These are my parents
„I'm sad." "My parents don't understand me at all"
dad
"I must finish this game! Please mum, I'll die if I don't finish it"
"Dad please you must buy me a new phone! All my classmates already have one!"
"I didn't have one and I was happy. I only had a ball.
"I want it now!"

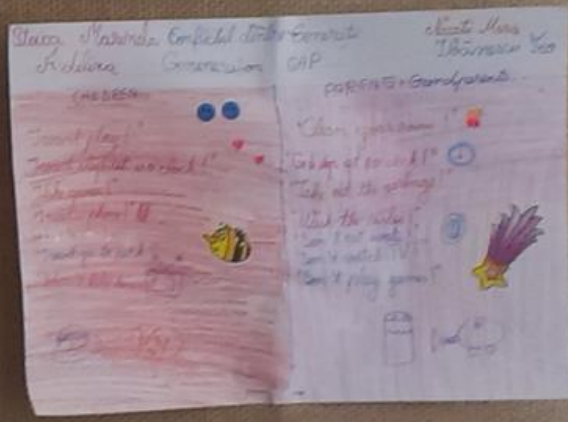

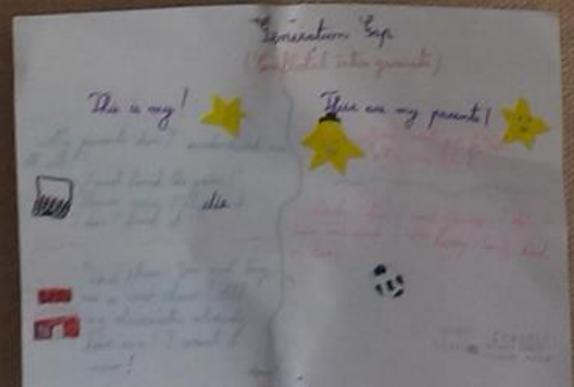

!!!?...
DE CE ESTI IMPOLITICOS CU MINE TINERE?

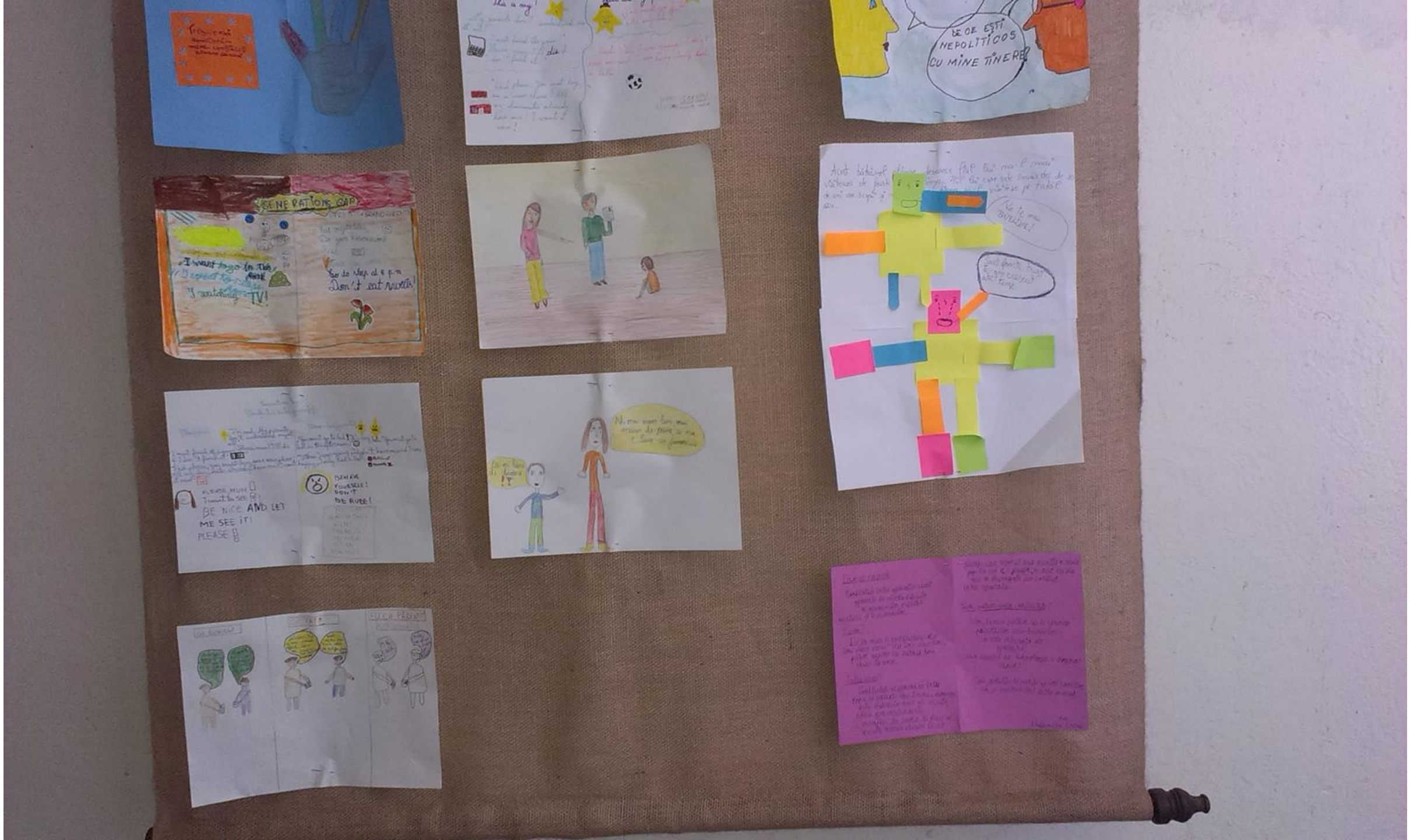
GENERATIONS GAP
I want to go in the park
I watching TV!
Don't eat nuts!
BE NICE AND LET
ME SEE IT!
PLEASE
BEHAVE YOURSELF!
DON'T BE RUDE!
NU ESTE NEPOLITICOS CU MINE TINERE

APRILIE 2015

O PRIMĂRIE
CĂREIA ÎI PASĂ
APRILIE 2015

PRIMARIA MUNICIPIULUI PLOIESTI
Primăria Ploiești
O PRIMARIE CAREIA II PASA
29 ianuarie 2015
FIȘĂ DE LUCRU
1. Părinții mei sunt...
2. Cred că știce părinte...
3. Cel mai adesea mă supăr când...
4. Îmi place când părinții...
5. În familie mă simt bine când...
Ce gândește?
Ce spune?
Ce simte?
Ce face?
Ce gândește?
Ce spune?
Ce simte?
Ce face?

aA
rR
mM
uU
nN
1
2
3

aA
rR
mM
uU
nN

O PRIMARIE CAREIA II PASA
ACTIVITATE CU ELEVII:
"FERICITI COPIII CARE AU STIUT SA-SI ALEAGA BINE PARINTII"
29 ianuarie 2015
FIȘĂ DE LUCRU

PRIMARIA MUNICIPIULUI PLOIESTI

O PRIMARIE CAREIA II PASA

29 ianuarie 2015

FIȘĂ DE LUCRU

1. Părinții mei uneori se ceartă, țipă, țin predici, plimbă, muncesc.
2. Cred că orice părinte își iubește copilul, își ceartă copilul, copilul face greșeli.
3. Cel mai adesea mi se reproșează... că nu am note bune, folosesc telefonul prea mult, că nu învăț, stau la calculator.
4. Mie-mi place când părinții... se ceartă, ne plesnesc, țipă mai rar.
5. În familie mă simt bine când... mă înțeleg ai mei.

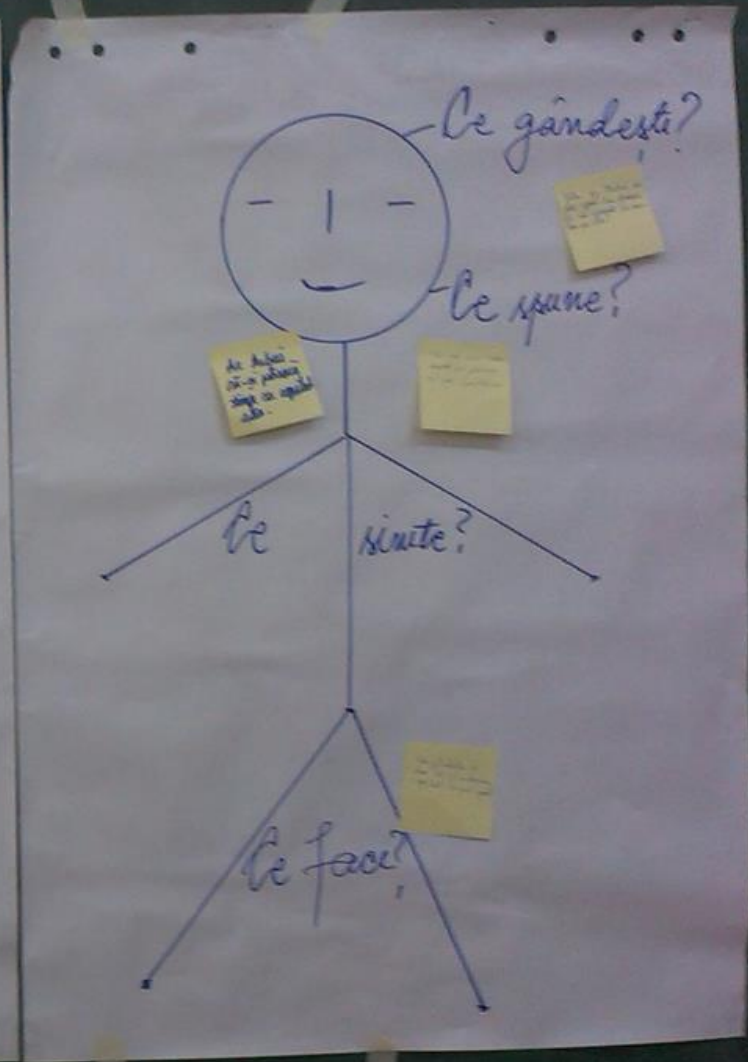

Scoala Gimnaziala “Nicolae Simache”

DREPTURILE ȘI OBLIGAȚIILE MELE ÎN FAMILIE
DREPTURILE și OBLIGAȚIILE MELE LA ȘCOALĂ
precum și dreptul de
membrii ai comunității
19. Copilul are dreptul la
sale și nu poate fi supus pe
umilitoare ori degradante.
• Copilul are dreptul la odihnă
21. Copilul are dreptul de a fi pr
violența, neglijența, abuz sau rele-
acestia, printr-o masura dispusa in co
mentine relatii personale si contacte di
exceptia situatiei in care acest lucru
23. Orice copil care este, temporar sau de
parintilor sai sau care, in vederea protej
fi lasat in grija acestora, are dreptul la
24. Copilul are dreptul sa depuna
incalcarea drepturilor sale fund
Copilul este informat asupra
modalitatilor de exercitar

CE DREPTURI AVEM ?

Dreptul la viață!

Dreptul de a trăi și a fi educat în familie

Dreptul de a comunica cu părinții și alte rude

Dreptul copilului la exprimarea opiniei proprii

Ce drepturi ai ?

FĂRĂ VIOLENȚĂ SUNTEM FERICIȚI !

unicef

DREPTURILE NOASTRE TREBUIE RESPECTATE !

DREPTURILE COPIILOR

TOȚI SUNTEM EGALI ...

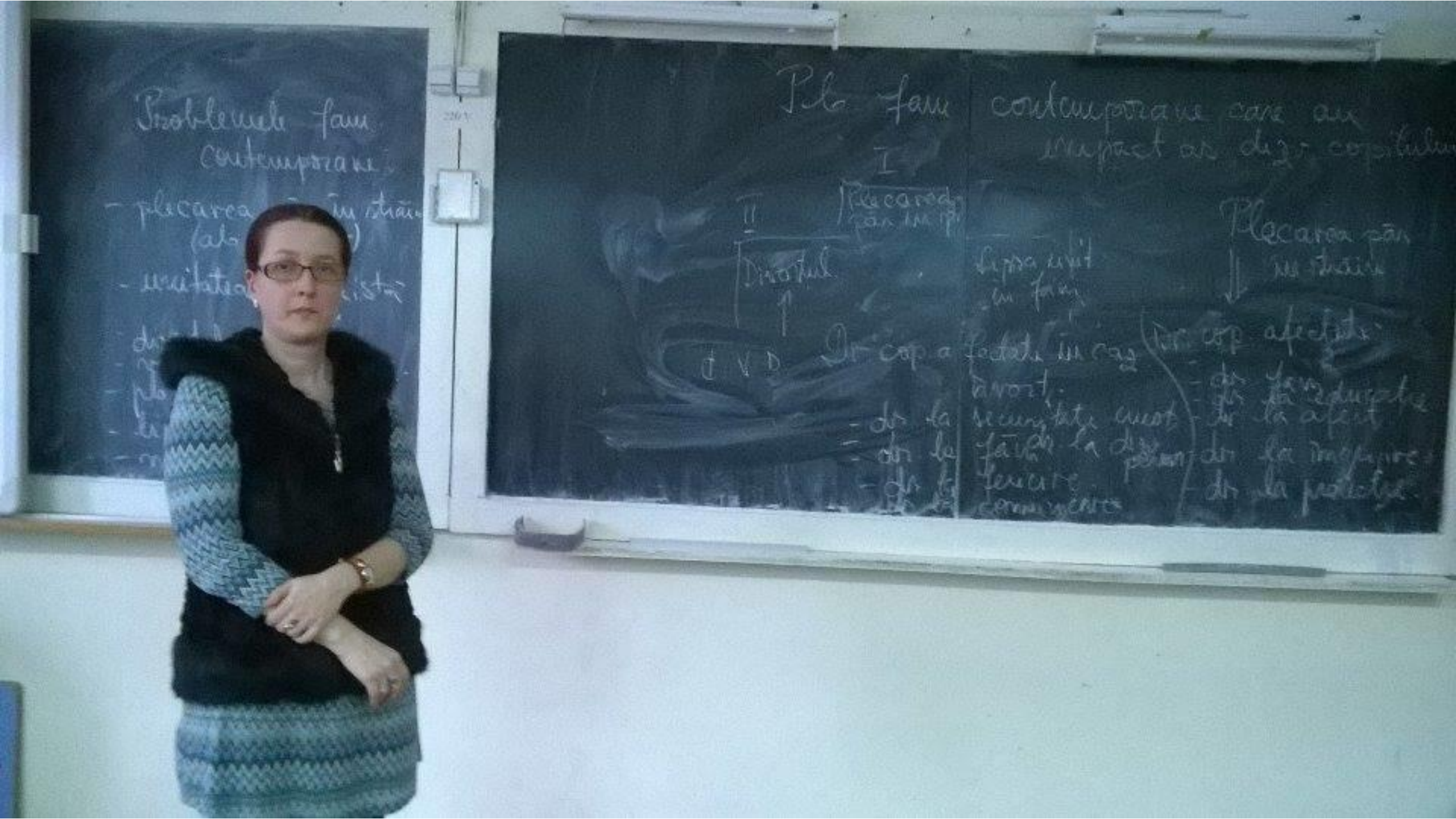
Problemele fam
contemporane
Plata fam
I
II
Placarea
Dreptul
d V D
Placarea
Placarea

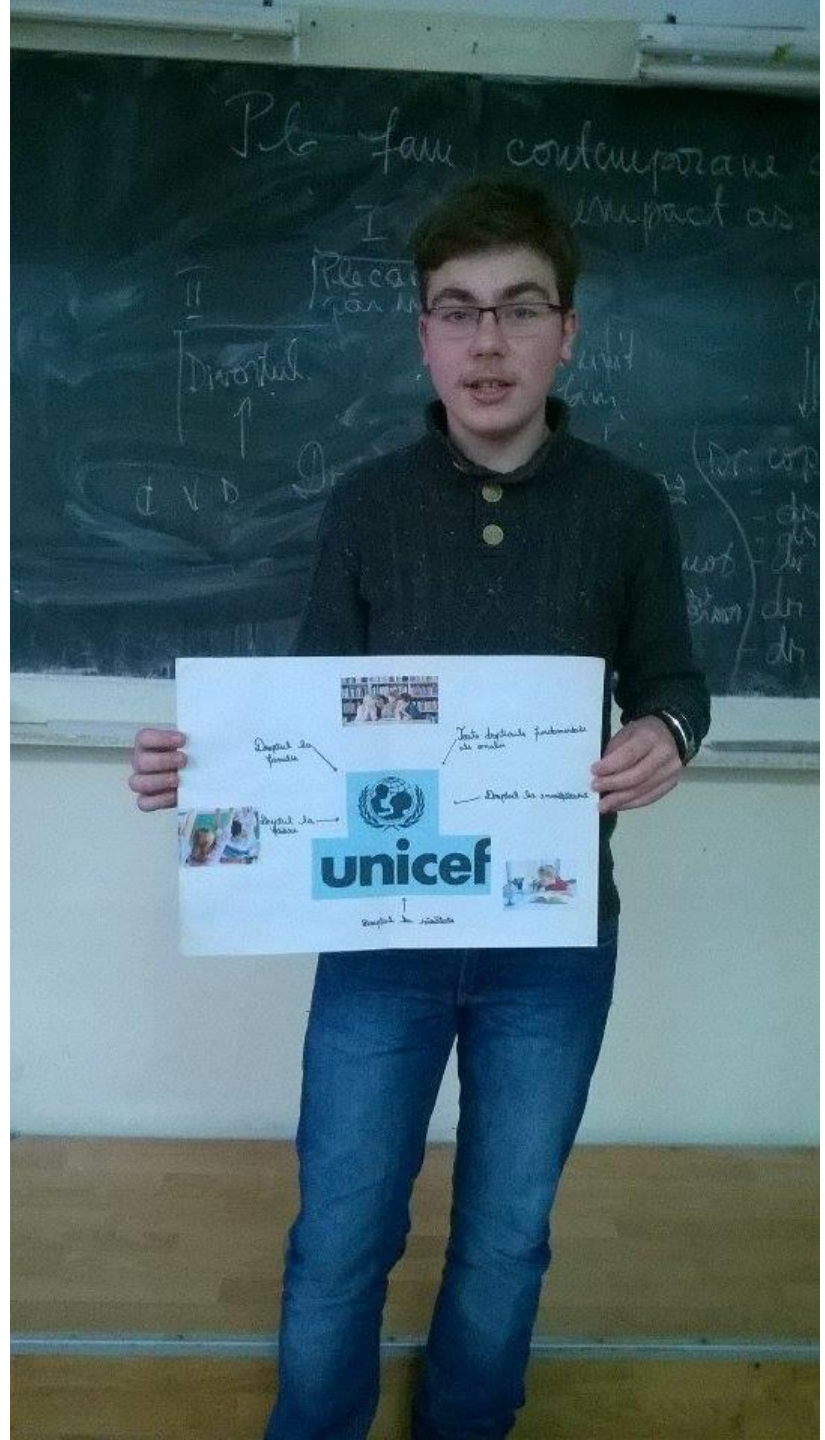
unicef

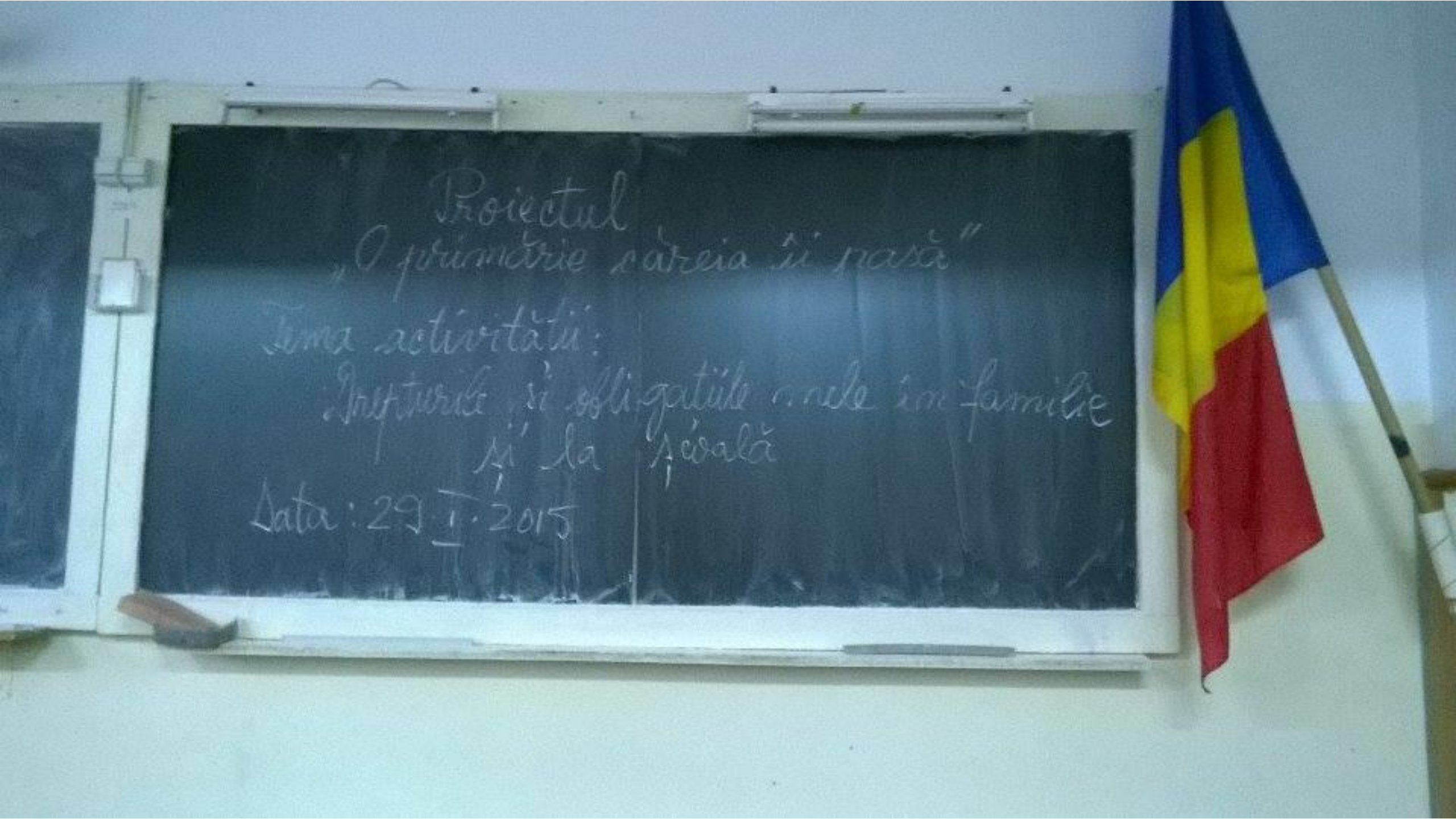
Proiectul
„O pruncărie căreia îi pasă"
Tema activității:
Drepturile și obligațiile mele în familie
și la școală
Data: 29.I.2015

DREPTURILE și OBLIGAȚIILE MELE ÎN FAMILIE

- Copilul are dreptul de a menține relații personale și contacte directe cu părinții, rudele, precum și cu alte persoane față de care copilul a dezvoltat legături de atașament.

- Copilul are dreptul să crească alături de părinții săi.
Copilul are dreptul să fie crescut într-o atmosferă de afecțiune și de securitate materială și morală.

* Copilul are obligația de a-și respecta părinții.

DREPTURILE și OBLIGAȚIILE MELE LA ȘCOALĂ

- Copilul are dreptul de a primi o educație care să îi permită dezvoltarea, în condiții nediscriminatorii, a aptitudinilor și personalității sale.

- Copilul are dreptul la libertate de gândire, de conștiință și religie.

* Copilul are obligația de a-și respecta profesorii și regulile școlii.

unicef
unicef

DREPTURILE ȘI OBLIGAȚIILE COPILULUI ÎN FAMILIE
DREPTURILE ȘI OBLIGAȚIILE ELEVILOR LA ȘCOALĂ

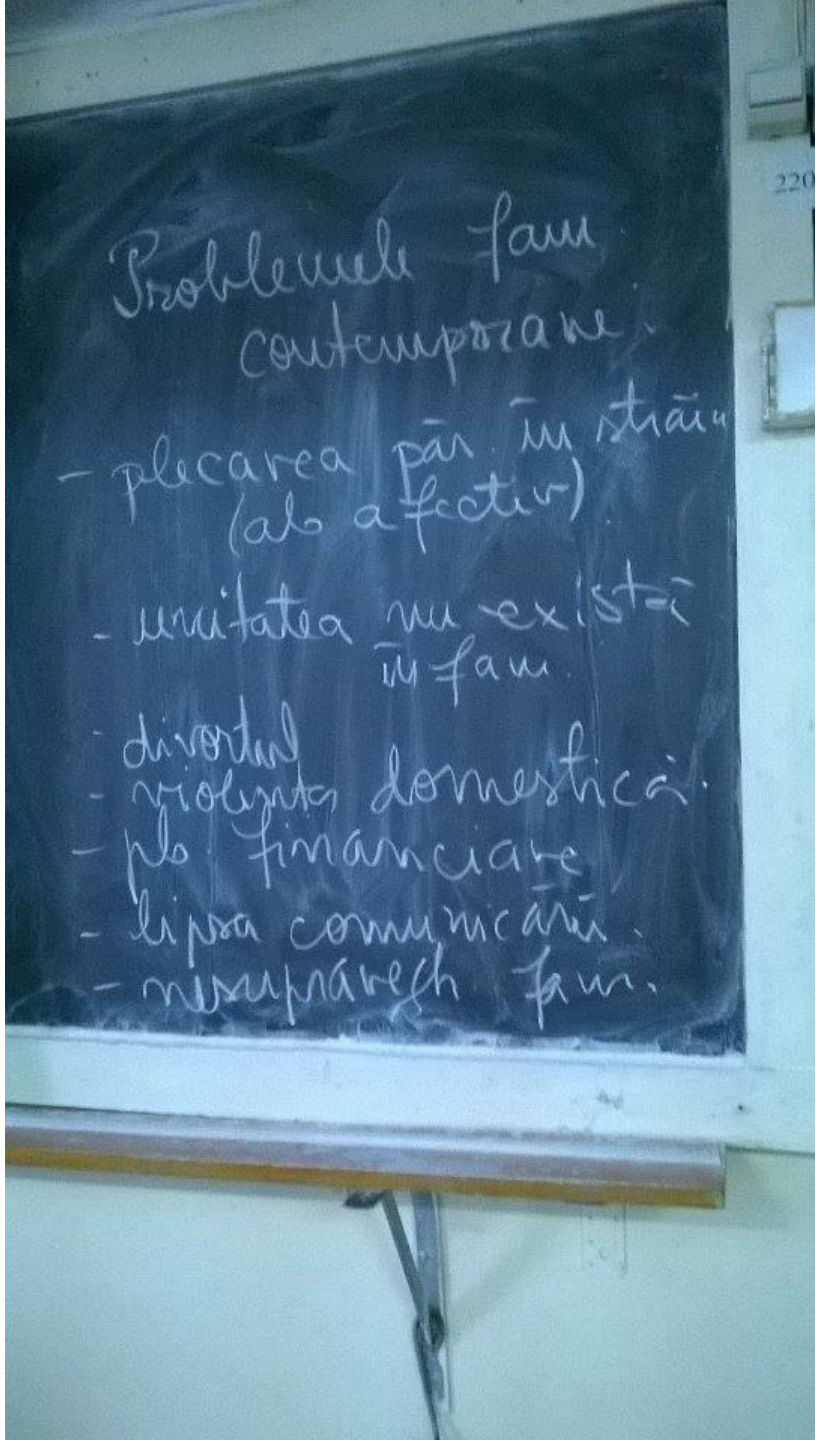
Problemele familiei contemporane:
- plecarea părinților în străinătate (ab. afectiv)
- unitatea nu există în familie
- divorțul
- violența domestică
- ab. financiare
- lipsa comunicării
- neînțelegerile familiale

CE DREPTURI AVEM?

DREPTURILE COPIILOR

Dreptul la viaţă!

Dreptul de a trăi şi

Dreptul de a comunica cu părinţii şi alte rude

Ce drepturi ai?

Proiectul
„O primăvară
Data: 25.I.2015

Dreptul la familie

Toate drepturile fundamentale ale omului

Dreptul la viață

Dreptul la învățătură

unicef

Dreptul la sănătate

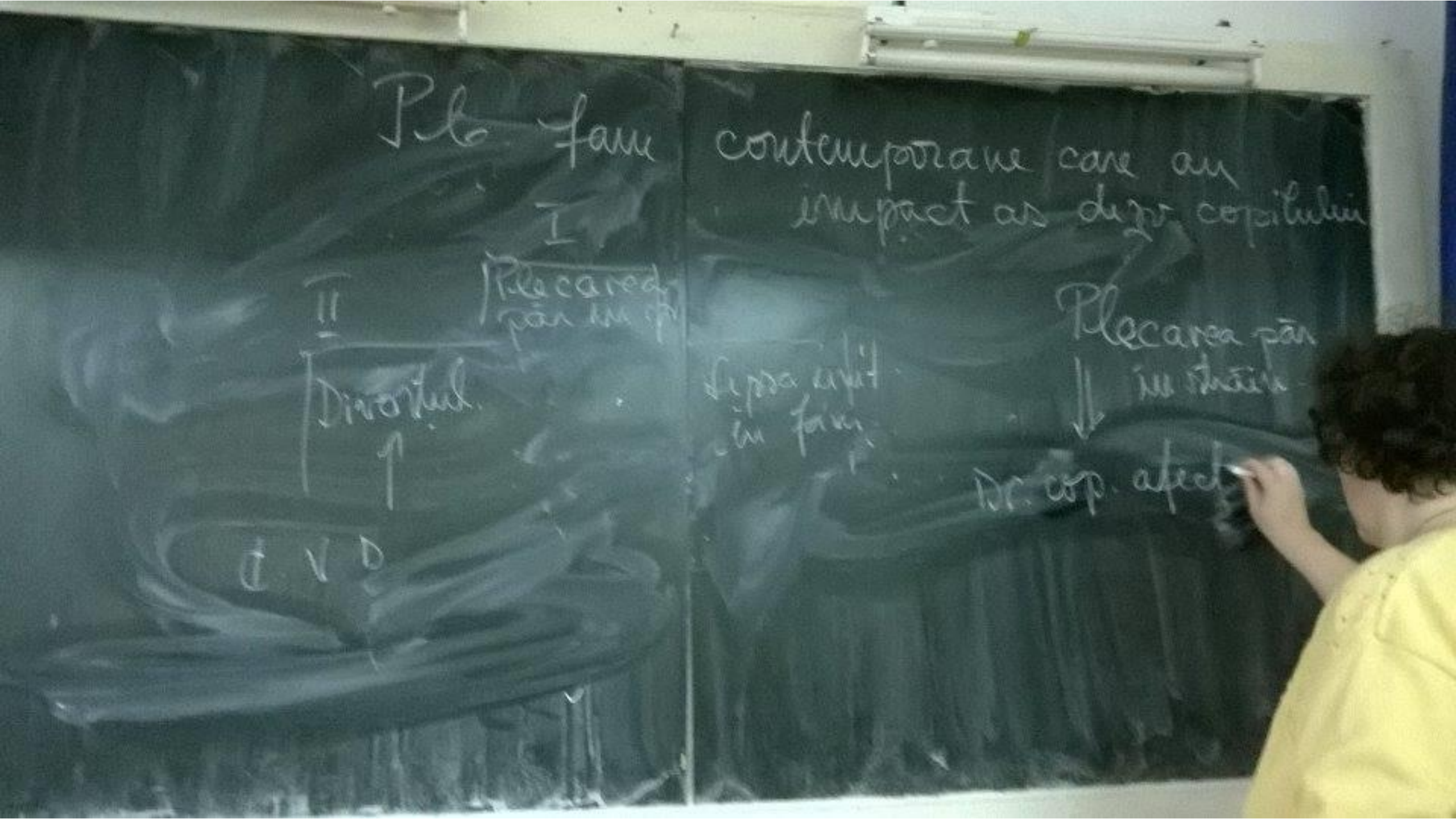
Pb. fam contemporane care au impact as dupa copilarie
I
II
Divortul
Plecarea pan
Separarii in fam
Plecarea pan
in
Dr. cop. afect
d V D

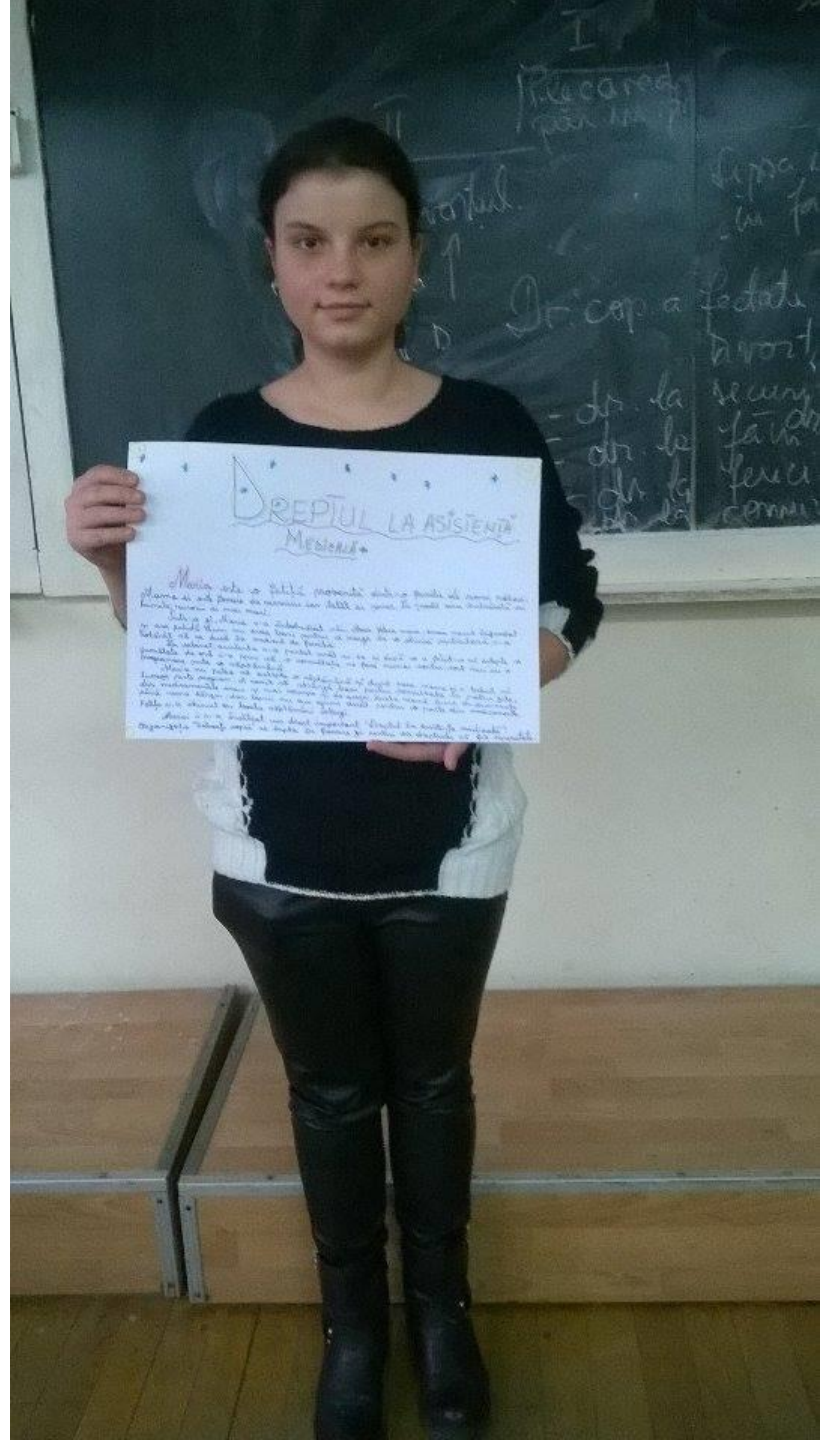
DREPTUL LA ASISTENTĂ
MEDICALĂ

PLOIESTI

ERİA DE PĀRİNTE

19
92
PLOIESTI
DREPTURILE COPILU

MESERIA DE PĂRINTE

Petruta Oprea (biologie) 1.XII.2001 - 1.IX.2004
Anca Mihalca (limba romana) 1.IX.2004 - 31.VIII.2009
Viorica Lemnaru (geografie) 01.IX.2009 - 31.XII.2011
Alexandra Stefania Becheanu
Mihaela Elena Radu (istorie) 1.IX.2012 - prezent
DREPTURILE COPILULUI

SCOALA NOASTRA

PROFESOR NICOLAE SIMACHE

Proiectul „O primărie căreia îi pasă"

Proiectul a fost inițiat de Primarul municipiului
Iulian Bădescu, în vederea susținerii
școală - familie - comunitate și în vederea
educației permanente desfășurate de unități
învățământ preuniversitar din municipiul Ploiești
și pentru părinți

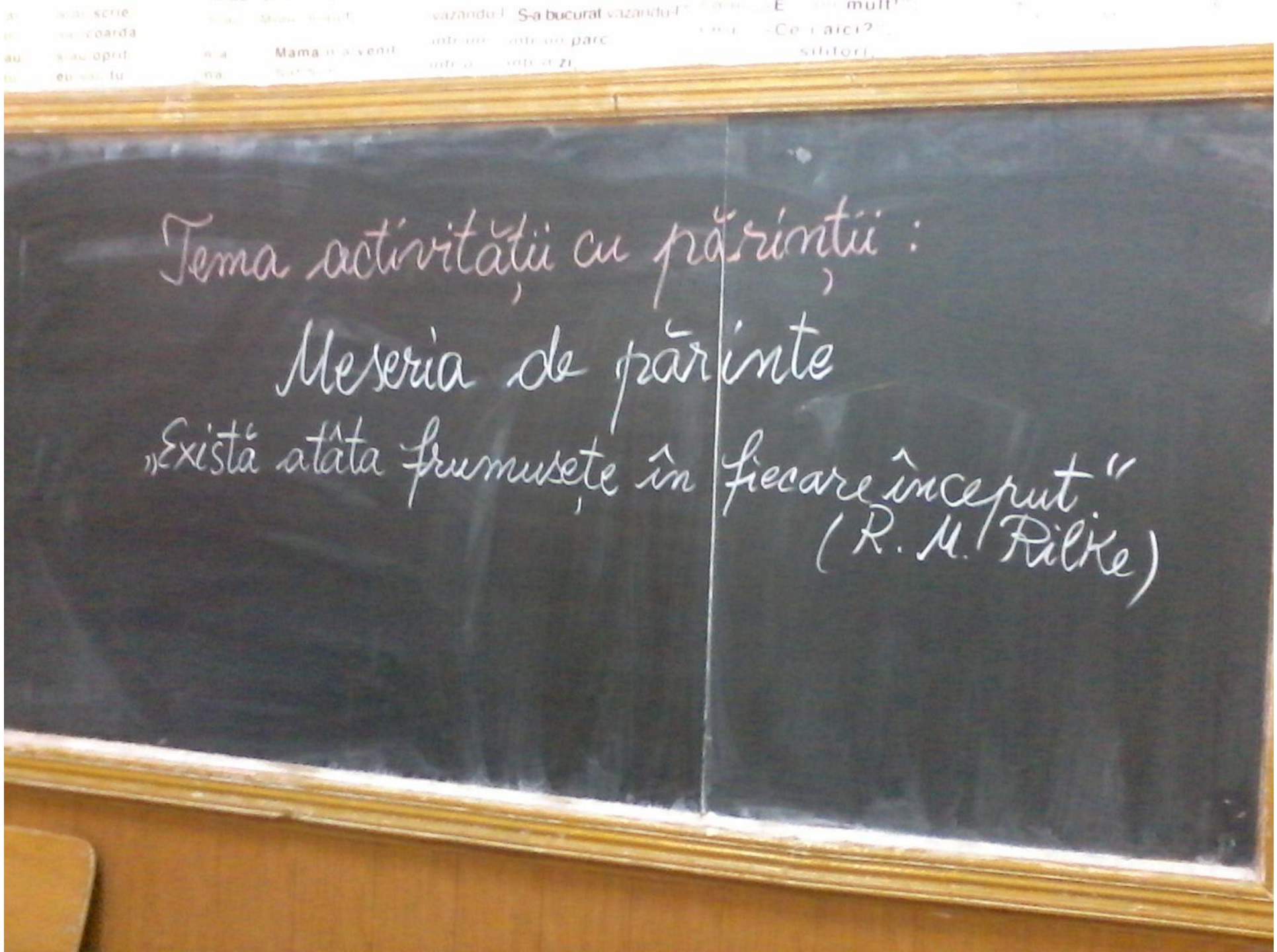
Tema activității cu părinții:
Meseria de părinte
„Există atâta frumusețe în fiecare început"
(R. M. Rilke)

părinte
(R. M. Rilke)

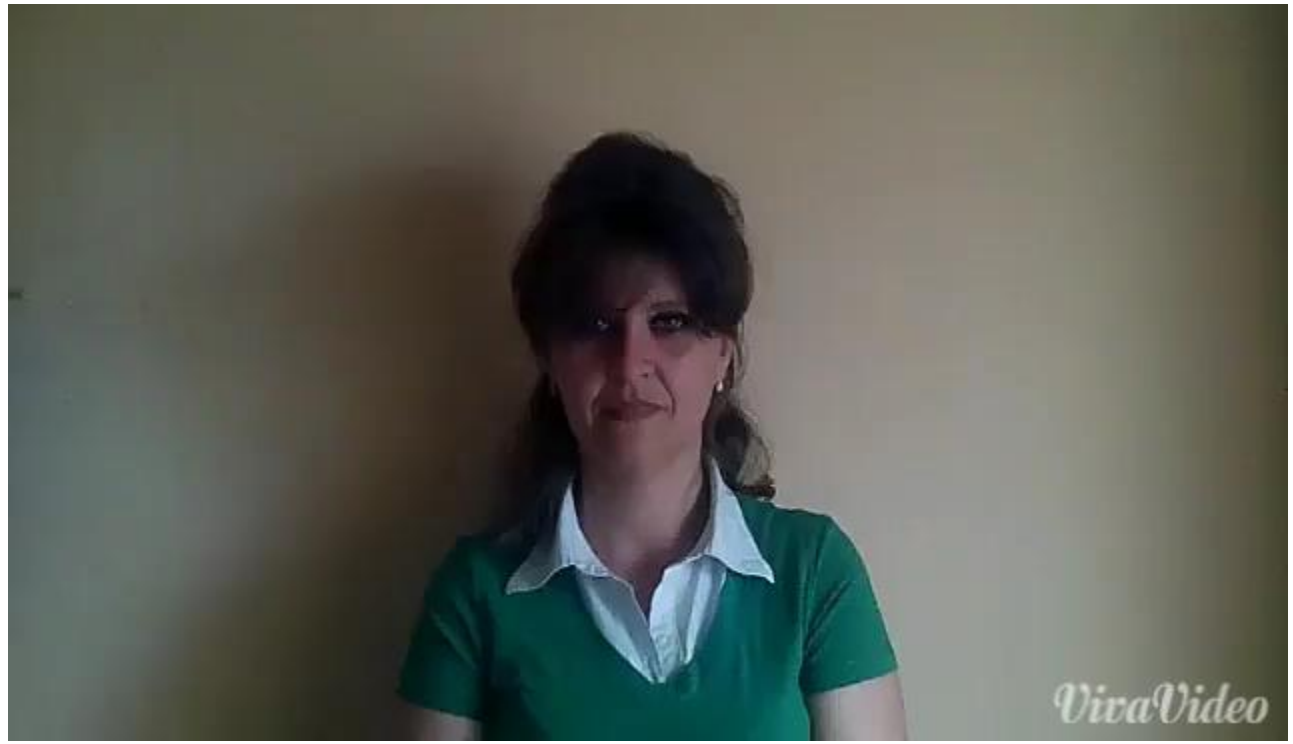
VivaVideo

Scoala Gimnaziala “I.A. Bassarabescu”

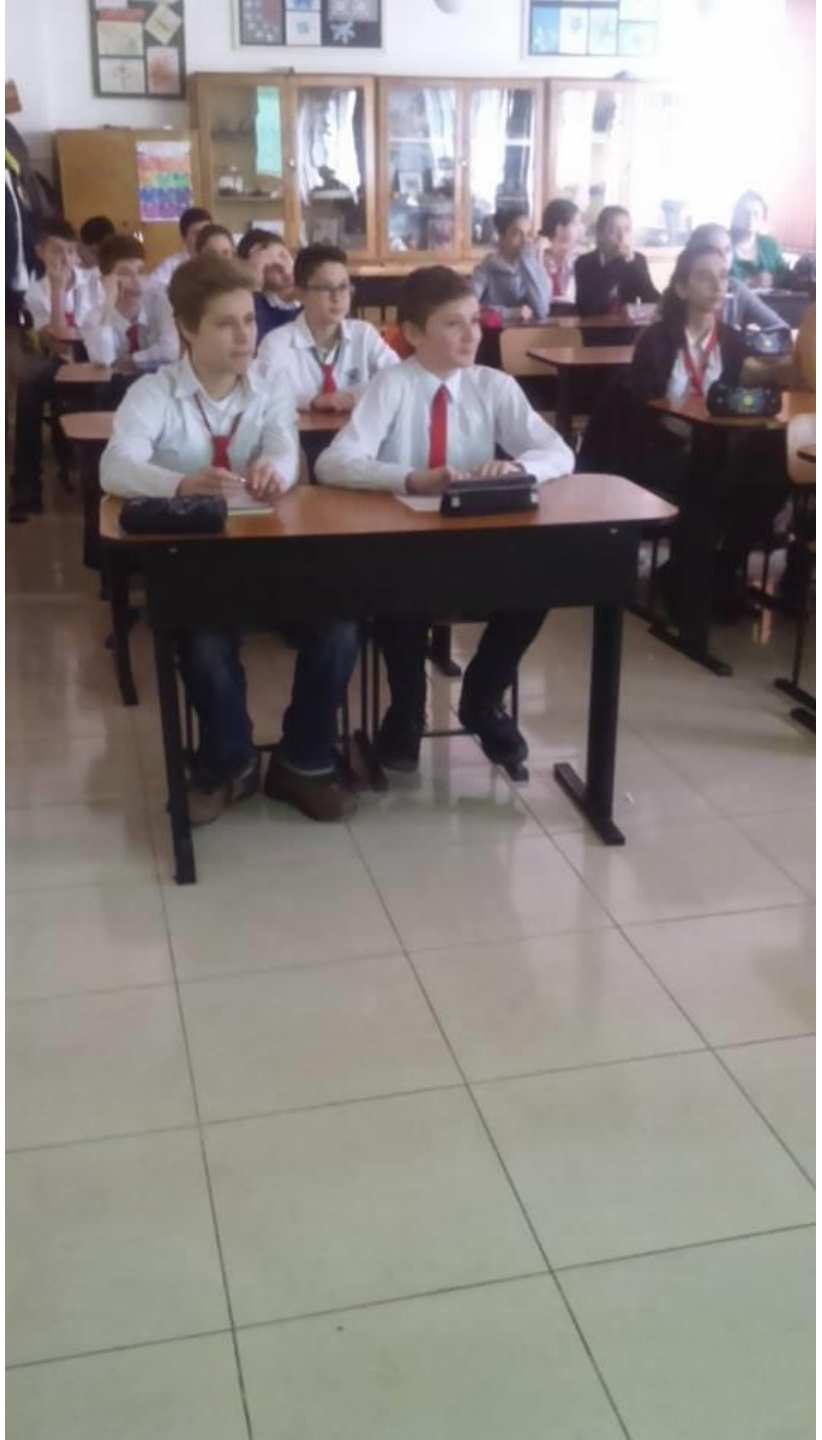

Familia

-Definitie-

Familia este o formă socială de bază, realizată prin căsătorie, care unește pe soți (părinți) și pe descendenții acestora.

-Scop-

Familia are,cu adevarat,un singur scop. Acela este ca membrii care vor intemeia o familie devin un singur trup prin casatorie,nasc si cresc un copil,il iubesc,il ajuta si il indruma pe calea cea buna,doar pentru ca ei isi ideplineasc rolul de parinti.

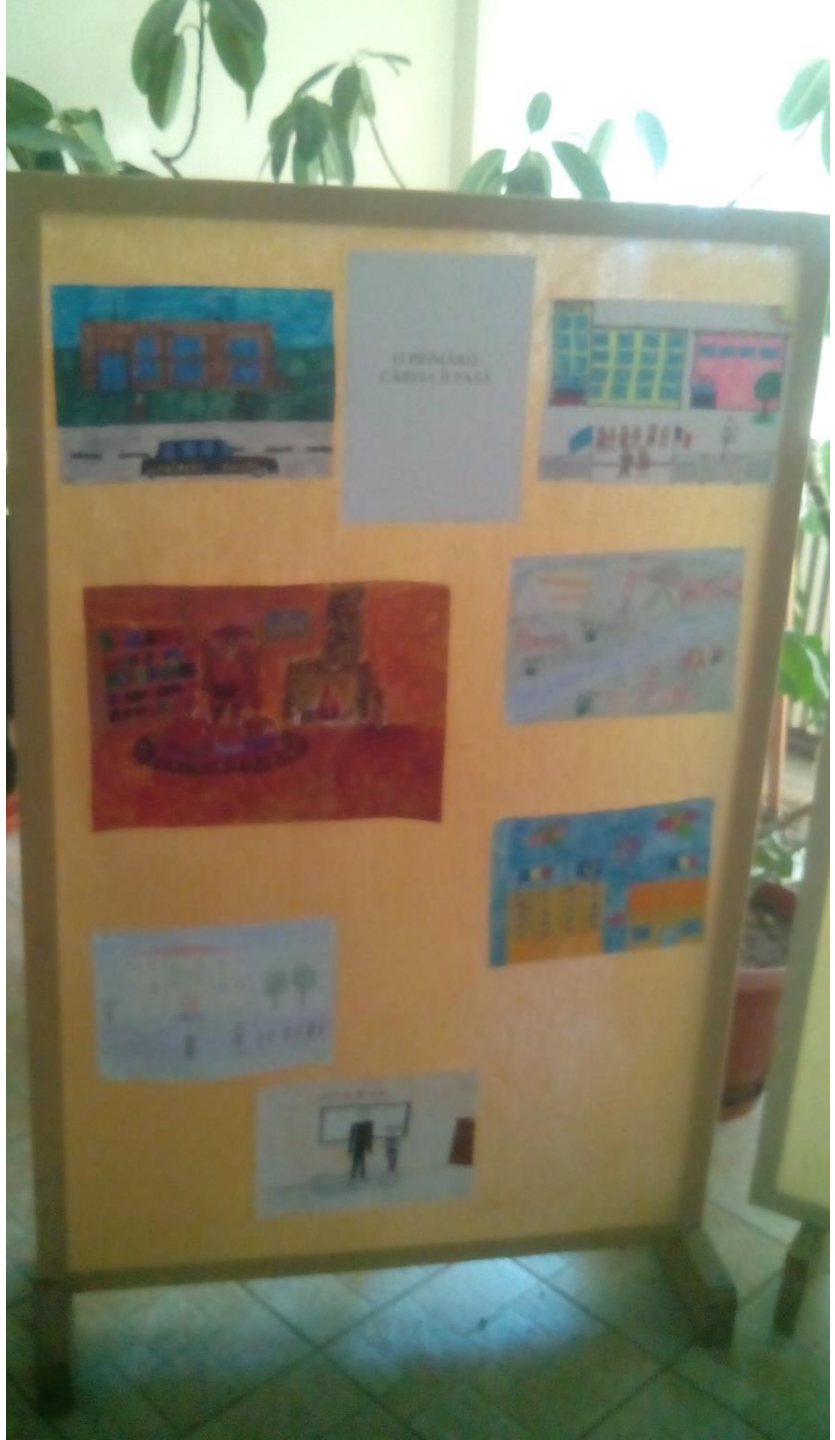

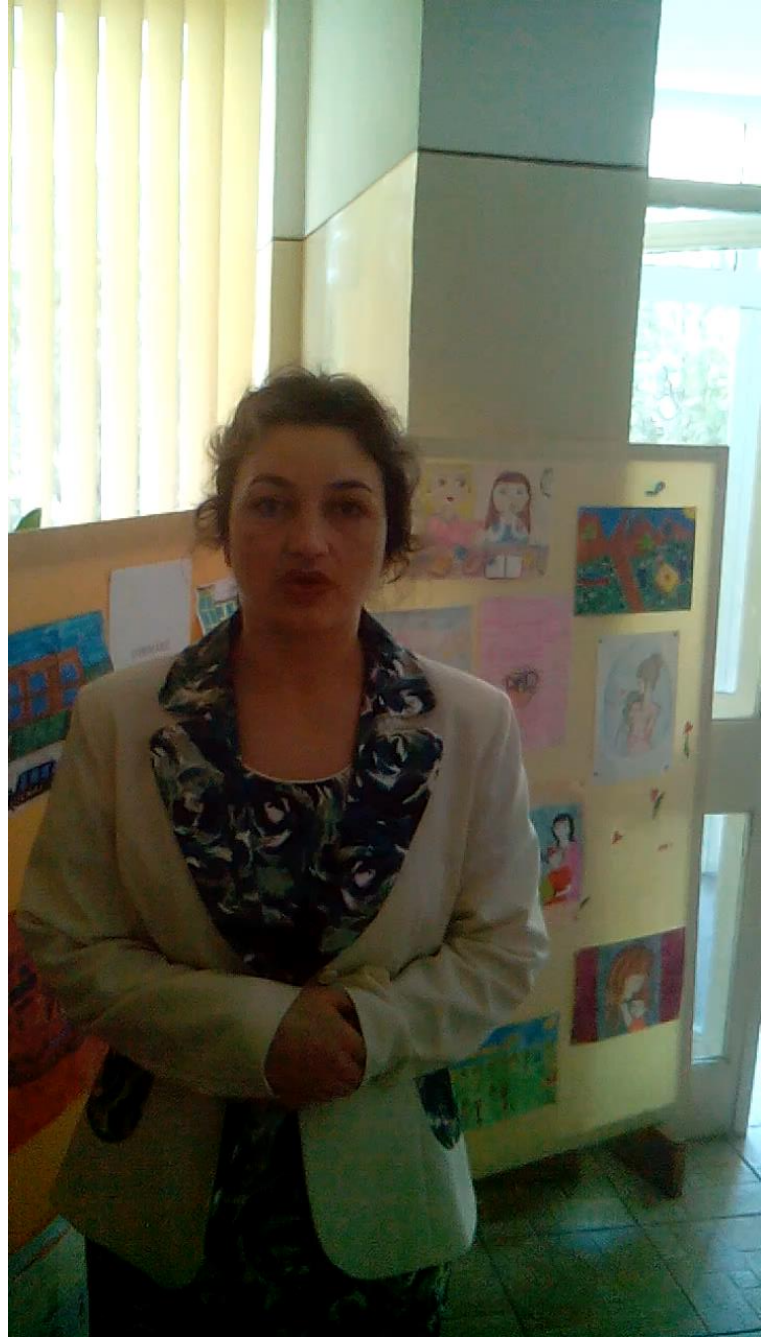

Scoala Gimnaziala “H.M. Berthelot”

Având
de a fi difer
gândi și
dum
copilul
să
să
și să-și de
CUM ÎL POT AJUTA SĂ SE DEZVOLTE ARMONIOS?

COPILUL MEU DACĂ
A FĂCUT CEVA NU
ESTE RĂU PENTRU
CĂ.....
Îmi spune

FĂURITORII DE OAMENI -
PĂRINȚII
STRESS

COPILUL MEU DACĂ
A FĂCUT CEVA NU
ESTE RĂU PENTRU
CĂ .....

O PRIMĂRIE
CĂREIA ÎI PASĂ
CONFLICTUL
FAMILIA
CINE
ÎMI EDUCĂ
PROPRIUL
COPIL
SCOALA
POATE FACE
MULT, DAR
NU
TOTUL
FAMILIA,
SCOALA,
COMUNITATEA
MORALA
O PRIMĂRIE
CĂREIA ÎI PASĂ
CUM ÎL POT AJUTA
SĂ SE DEZVOLTE
ARMONIOS?
COMUNICÂND
ÎNȚELEGÂNDU-L
IUBINDU-L
ÎN LOC DE „NU POT"
SAU „NU ÎI SPUN
COPILULUI MEU...
„AI RĂBDARE!
NU ESTE UN
MOMENT OR
PENTRU..."
„NU PROMIT
NIMIC NOUM
URMEAZĂ SĂ
COPILUL MEU DACĂ
A FĂCUT CEVA NU
ESTE RĂU PENTRU
CĂ.....
DISCUTĂM,
ÎNȚELEGEM,
REZOLVĂM
CUM AR TREBUI SĂ
REACȚIONEZ CÂND
NU SUNT DE ACORD
CU COPILUL MEU?

O PRIMĂRIE
CĂREIA ÎI PASĂ
CONFLICTUL
FAMILIA
CINE
ÎMI EDUCĂ
PROPRIUL
COPIL
SCOALA
POATE FACE
MULT, DAR
NU
TOTUL
FAMILIA,
SCOALA,
COMUNITATEA
MORALA
O PRIMĂRIE
CĂREIA ÎI PASĂ
CUM ÎL POT AJUTA
SĂ SE DEZVOLTE
ARMONIOS?
COMUNICÂND
ÎNȚELEGÂNDU-L
IUBINDU-L
ÎN LOC DE „NU POT"
SAU „NU ÎI SPUN
COPILULUI MEU...
„AI RĂBDARE!
NU ESTE UN
MOMENT OR
PENTRU..."
„NU PROMIT
NIMIC NOUM
URMEAZĂ SĂ
COPILUL MEU DACĂ
A FĂCUT CEVA NU
ESTE RĂU PENTRU
CĂ.....
DISCUTĂM,
ÎNȚELEGEM,
REZOLVĂM
CUM AR TREBUI SĂ
REACȚIONEZ CÂND
NU SUNT DE ACORD
CU COPILUL MEU?

O PRIMĂRIE
CĂREIA ÎI PASĂ
CONFLICTUL ÎNTRE GENERAȚII - COMUNICARE
FAMILIA - O ȘCOALĂ VERA GARANȚIA
CINE ÎȚI EDUCĂ PROPRIUL COPIL
ȘCOALA POATE FACE FOARTE MULT, DAR NU TOTUL
FAMILIA, ȘCOALA, COMUNITATEA
MORALA
Nu doar lucrurile mari, nu doar evenimentele importante au nevoie de atenție, ci tot ceea ce ne ajută să ajungi la ele.
O PRIMĂRIE
CĂREIA ÎI PASĂ
CUM ÎL POT AJUTA SĂ SE DEZVOLTE ARMONIOS ?
COMUNICÂND
ÎNȚELEGÂNDU-I GENERAȚIA
IUBIND
ÎN LOC DE NU POT SAU NU ÎI SPUN COPILULUI MEU ...
„AI RĂBDARE! NU ESTE UN MOMENT CA PENTRU ...”
„FII PERFORMANT ȘI ATUNCI ÎȚI VOI REZOLVA DE TOATE!”
„NU PROMIT NIMIC ACUM URMEAZĂ SĂ .....”
COPILUL MEU DACĂ A FĂCUT CEVA NU ESTE RĂU PENTRU CĂ .....
DIN GREȘELI ÎNVAȚĂ
DISCUTĂM, ÎNȚELEGEM, REZOLVĂM
ORICE PROBLEMĂ SE POATE REZOLVA
CUM AR TREBUI SĂ REACȚIONEZ CÂND NU SUNT DE ACORD CU COPILUL MEU ?

O PRIMĂRIE CĂREIA ÎI PASĂ
MORALA
O PRIMĂRIE CĂREIA ÎI PASĂ
CUM ÎL POT AJUTA SĂ SE DEZVOLTE ARMONIOS ?
COMUNICÂND
ÎNȚELEGÂNDU-L
IUBIND
ÎN LOC DE NU POT SAU NU ÎI SPUN COPILULUI MEU ...
„AI RĂBDARE! NU ESTE UN MOMENT OK PENTRU ...”
„NU PROMIT NIMIC ACUM URMEAZĂ SĂ ...”
COPILUL MEU DACĂ A FĂCUT CEVA NU ESTE RĂU PENTRU CĂ .....
DISCUTĂM, ÎNȚELEGEM, REZOLVĂM
DIN GREȘELI ÎNVAȚĂ
CUM AR TREBUI SĂ REACȚIONEZ CÂND NU SUNT DE ACORD CU COPILUL MEU ?

COMUNICARE EFICIENTĂ

INDIFERENȚA
Atitudine: Indiferența
Exemple:
Copilul: "Tati! Tati! Am învățat să-l scriu pe „M" "
Tatăl: „Du-te din fața televizorului"
Ce gândește copilul?
levizorul e mai important decât mine!"
m să fac să îi atrag atenția asupra mea
atragă atenția a
n fapte negativ
mat, consum

Dumnezeu ne-a dat două urechi
dar numai o gură.
Unii zic că asta este fiindcă a
dorit să ascultăm de două ori mai
mult decât vorbim.

Scoala “Florin Comisel”

10 sfaturi pentru a imbuna
dintre parinti si cop
1) Incurajati
va spuna tot ce are
tot ce-i trece prin cap.
Veti reusi aceasta
daca discutia inceputa este
intr-un domeniu preferat
jocuri,
jucate, jocuri

START

O Primărie
căreia
îi pasă!

Primăvara
ușurel
ne pasă!

O Primărie
căreia
îi pasă!

O Primărie
căreia
îi pasă !
Primărie
Căreia
îi pasă

LTS “Sfantul Apostol Andrei”

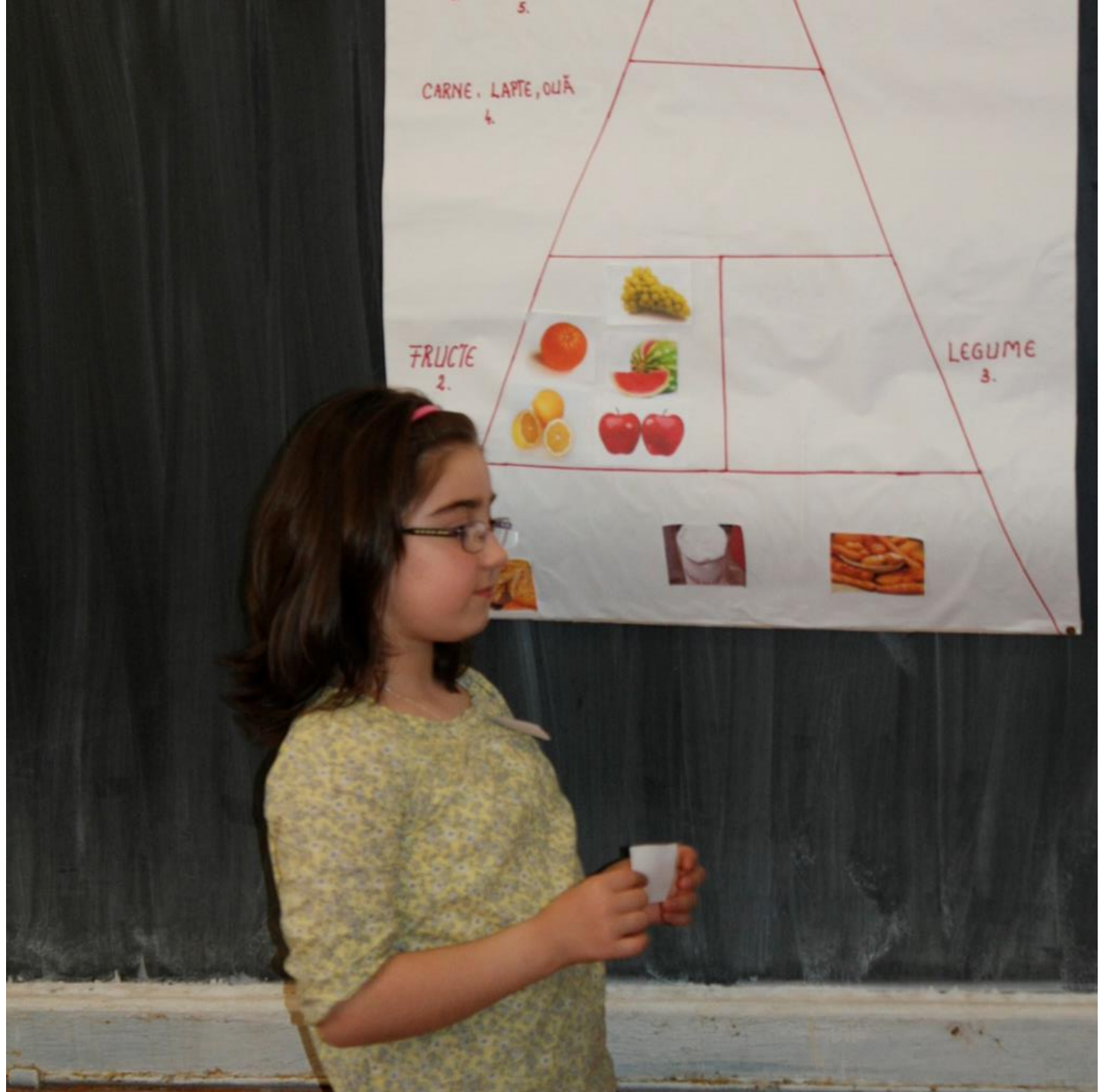
CARNE. LAPTE, OUĂ
4.
FRUCTE
2.
LEGUME
3.

unicef

CRFT

VĂ RECOMANDĂM

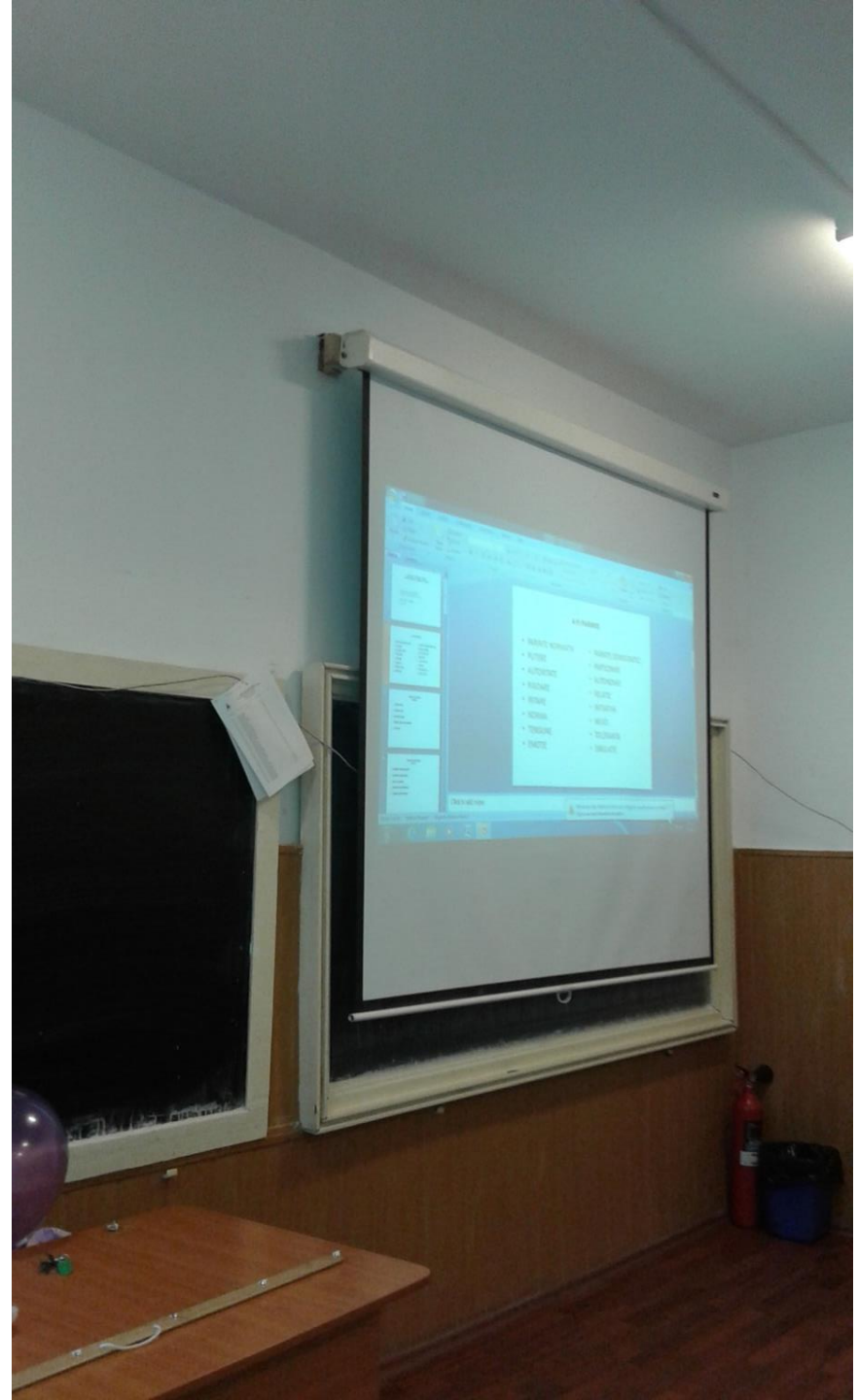

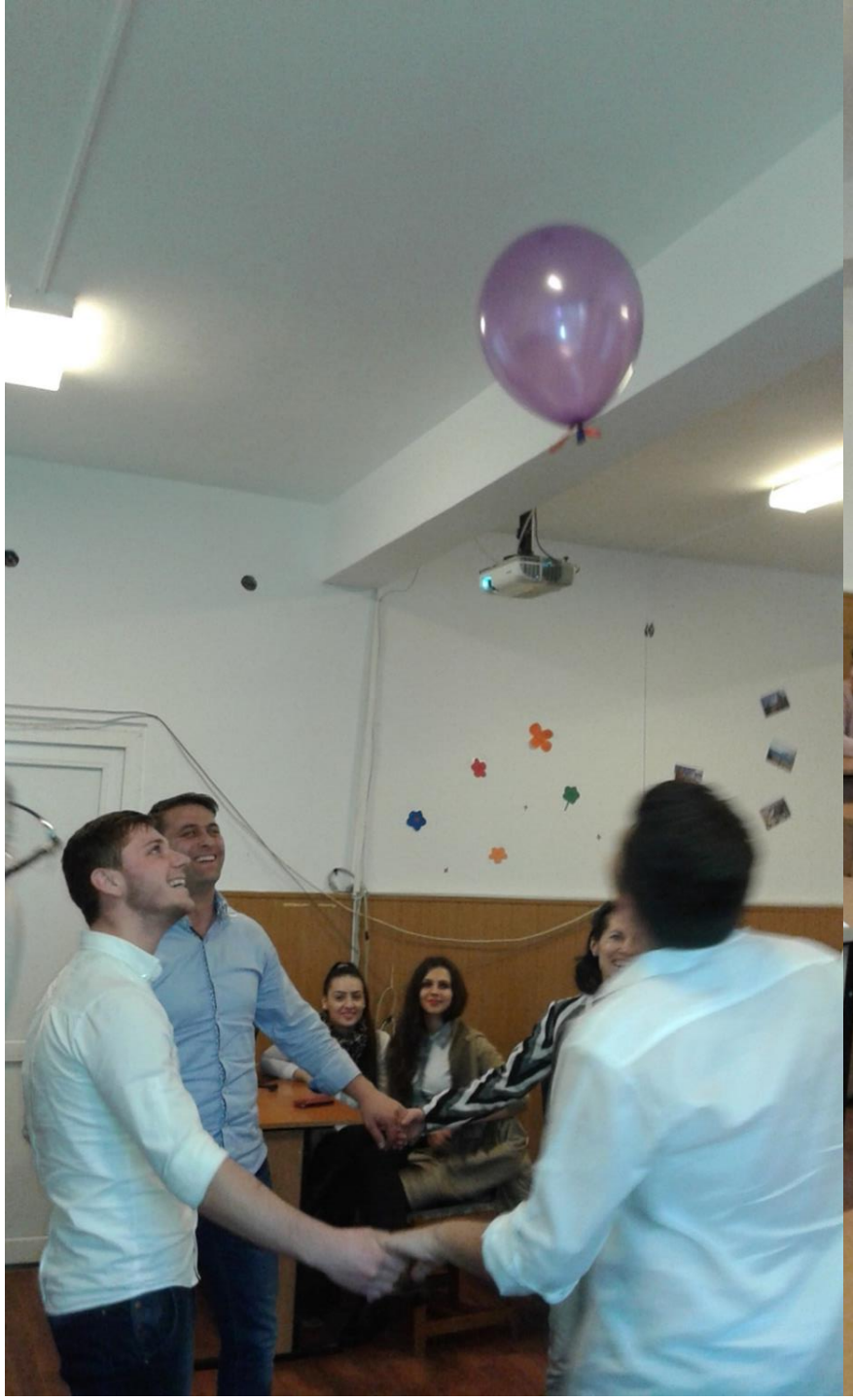

„O primărie căreia îi pasă"

„O primărie căreia îi pasă"

3 MODALITĂȚI DE A EVITA
UN CONFLICT

PIRAMIDA
GRĂSIMI - BULCIURI
5
CARNE . LAPTE . OUĂ
4
FRUCTE
2
CEREALE
1

PIRAMIDA
GRĂSIMI - BULCIURI
5
CARNE . LAPTE . OUĂ
4
FRUCTE
2
CEREALE
1

PIRAMIDA
ALIMENTELOR
GRĂSIMI - BULCIURI
5
CARNE . LAPTE . OUĂ
4
FRUCTE
2
LEGUME
4
CEREALE
1

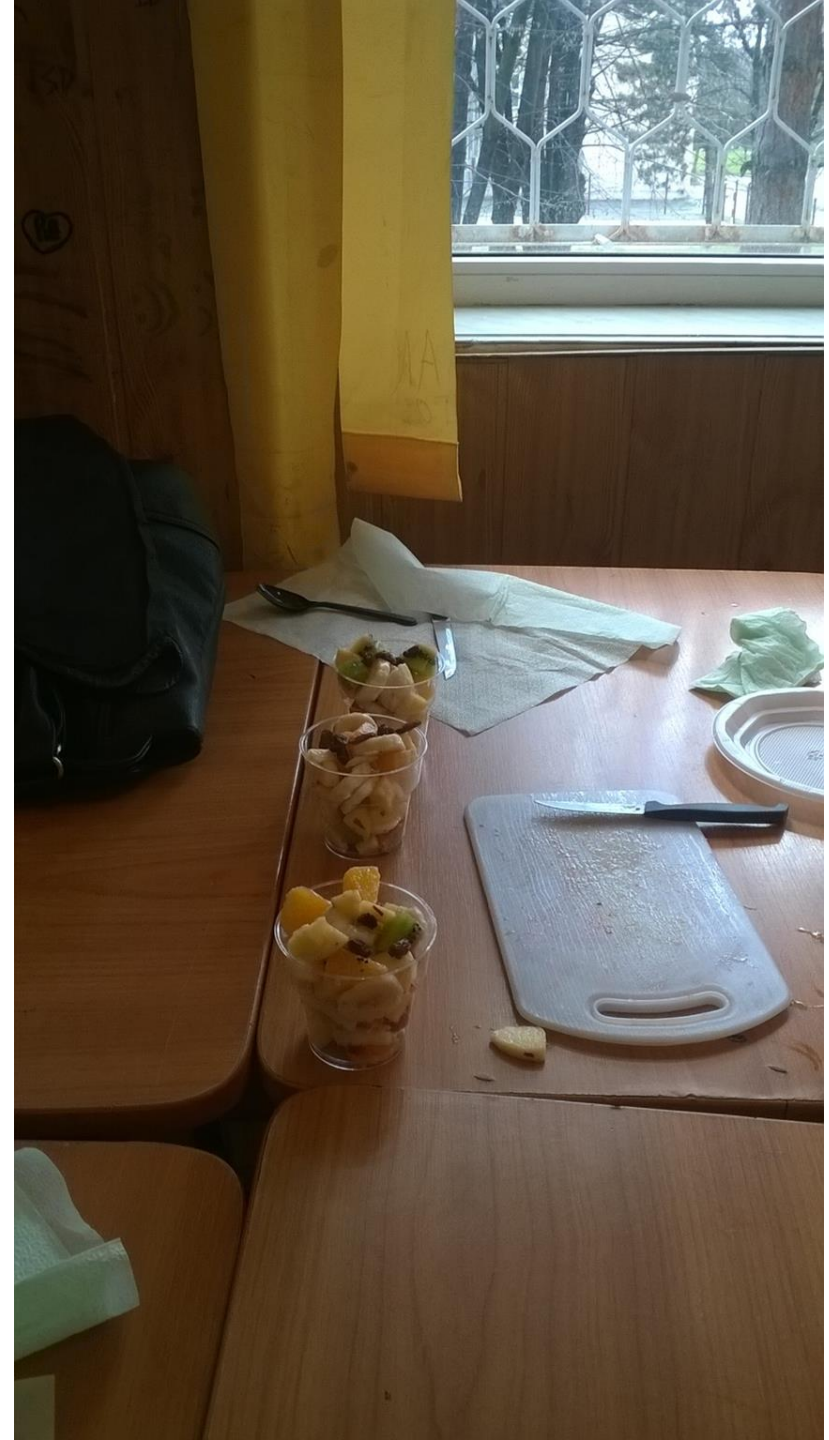

VĂ RECOMANDĂM
și Cornel

Gradinita “Raza De Soare”

STOP

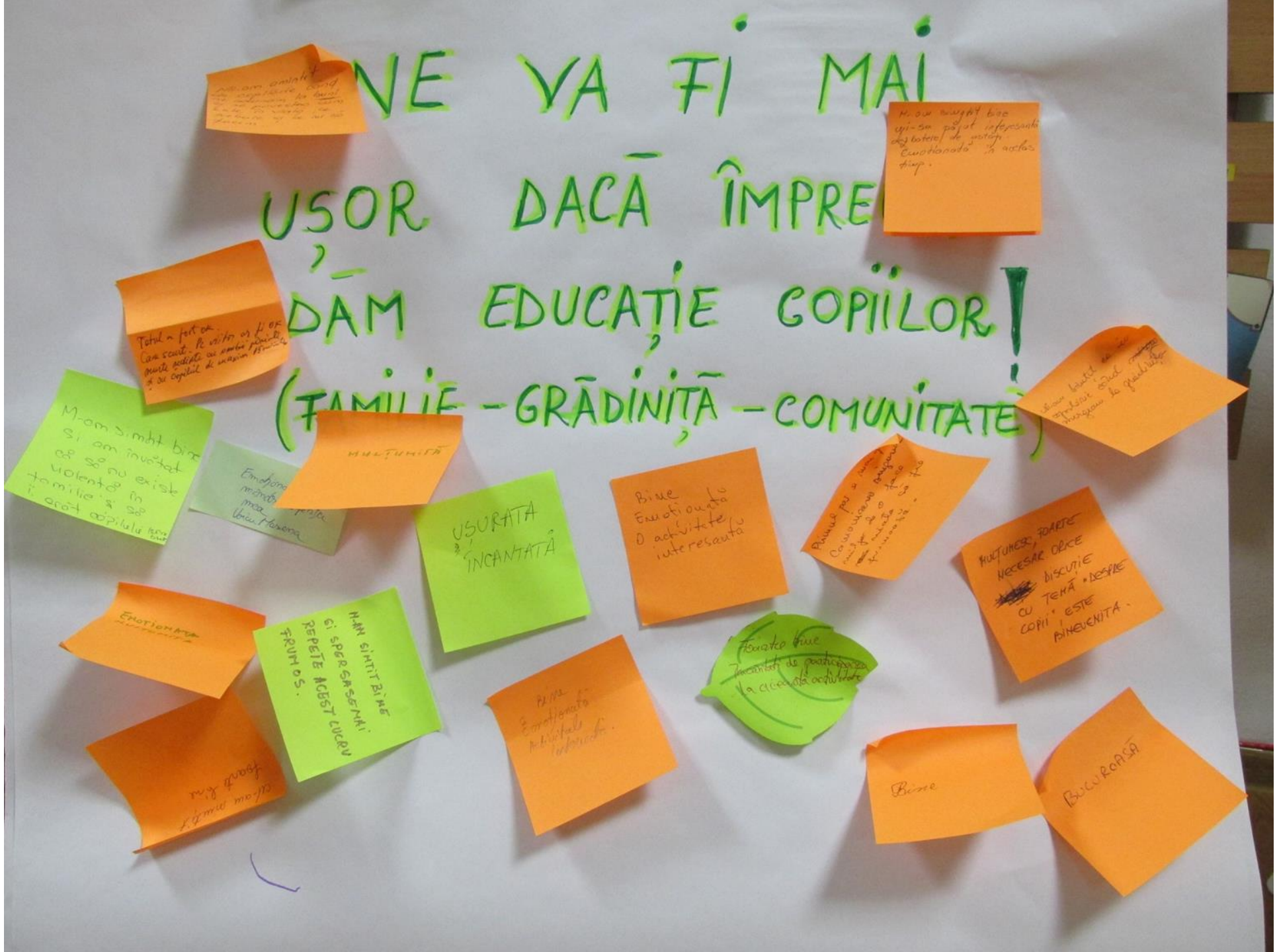
NE VA FI MAI
UȘOR DACĂ ÎMPRE
DĂM EDUCAȚIE COPIILOR!
(FAMILIE - GRĂDINIȚĂ - COMUNITATE)
M-am simțit bine
și am învățat
să se nu existe
violență în
familie și să
în acest copilului
MULȚUMITĂ
Emoționată
ÎNCÂNTATĂ
Bine
Emoționată
activitate
interesantă
Bine
Emoționată
activitate
interesantă.
Bine
BUCURANȘĂ

PRIETENIE

PRIATEĽSTVO
ROSIE
ELICE
ENANOW
ANIMA
PARÁ

PRIETENIE
PISICĂ,
ROMÂNIA INIMA
EU!
EGAN TATA ELEFANT MAS

ELEFANT
NAS

STOP

TE IUBESC MAMI!
„LA MULȚI ANI!"
ANTHONY

LOS ANGELES

PRIMĂRIE
PAȘĂ !

ARTA

DIVISION
PARC DE

CARTIERUL MEU

NUMAI ÎMPREUNĂ FACEM LUCRURI MINUNATE!
MARTIE 2015
PARC DE DISTRACȚII

NUMAI ÎMPREUNĂ FACEM LUCRURI MINUNATE!
FCP
SUSȚINE ECHIPA LOCALĂ!
PARC
DIST
GRĂDINIȚA MEA

Waterr

FISA DE LUCRU
• Recunoaște și denumește imaginile de mai jos
• Colorează clădirea care reprezintă grădinița, încercuiește clădirea primăriei
prietenii mei : familia, grădinița, comunitatea
FISA DE LUCRU

FIȘĂ DE APRECIERE PREȘCOLARI
Eu, familia,grădinița și comunitatea. Cine și cum ne ajută.
1.Colorează-ți pe rând fiecărui colocviu preferat.
2.Cum te simți dimineața când o vezi pe educatoare la grupă?
patrioc i
FIȘĂ DE APRECIERE PREȘCOLARI
Eu, familia,grădinița și comunitatea. Cine și cum ne ajută.
1.Colorează-ți pe rând fiecărui colocviu preferat.
2.Cum te simți dimineața când o vezi pe educatoare la grupă?
patrioc i
FIȘĂ DE APRECIERE PREȘCOLARI
Eu, familia,grădinița și comunitatea. Cine și cum ne ajută.
1.Colorează-ți pe rând fiecărui colocviu preferat.
2.Cum te simți dimineața când o vezi pe educatoare la grupă?
patrioc i
FIȘĂ DE APRECIERE PREȘCOLARI
Eu, familia,grădinița și comunitatea. Cine și cum ne ajută.
1.Colorează-ți pe rând fiecărui colocviu preferat.
2.Cum te simți dimineața când o vezi pe educatoare la grupă?
patrioc i
FIȘĂ DE APRECIERE PREȘCOLARI
Eu, familia,grădinița și comunitatea. Cine și cum ne ajută.
1.Colorează-ți pe rând fiecărui colocviu preferat.
2.Cum te simți dimineața când o vezi pe educatoare la grupă?
patrioc i
FIȘĂ DE APRECIERE PREȘCOLARI
Eu, familia,grădinița și comunitatea. Cine și cum ne ajută.
1.Colorează-ți pe rând fiecărui colocviu preferat.
2.Cum te simți dimineața când o vezi pe educatoare la grupă?
patrioc i
FIȘĂ DE APRECIERE PREȘCOLARI
Eu, familia,grădinița și comunitatea. Cine și cum ne ajută.
1.Colorează-ți pe rând fiecărui colocviu preferat.
2.Cum te simți dimineața când o vezi pe educatoare la grupă?
patrioc i
FIȘĂ DE APRECIERE PREȘCOLARI
Eu, familia,grădinița și comunitatea. Cine și cum ne ajută.
1.Colorează-ți pe rând fiecărui colocviu preferat.
2.Cum te simți dimineața când o vezi pe educatoare la grupă?
patrioc i
FIȘĂ DE APRECIERE PREȘCOLARI
Eu, familia,grădinița și comunitatea. Cine și cum ne ajută.
1.Colorează-ți pe rând fiecărui colocviu preferat.
2.Cum te simți dimineața când o vezi pe educatoare la grupă?
patrioc i

FASHIONSHI

”O PRIMĂRIE CĂREIA ÎI PASĂ !”

FAMILIA

FAMILIA

COMUNITATEA

DIANA R.

FISA DE LUCRU

- Recunoaște și denumește imaginile de mai jos.
- Colorează clădirea care reprezintă grădinița, încercuiește clădirea primăriei.

- Eu si prietenii mei : familia, grădinița, comunitatea

Puzzle 60

4
5
6
7
8
9
10

Gradinita “Crai Nou”

CĂREIA
PASĂ

C.T. “Toma N. Socolescu” Ploiesti

A învăța să înveți competență cheie
asigură reușita!

A învăța să înveți competență cheie
pentru succesul în carieră!

TĂRILE ROMÂNE MEDIEVALE SEC.XIV-XVI
TRANSILVANIA
ȚARA ROMÂNEASCĂ
MOLDOVA
REVOLUȚIILE DE LA 1821 ȘI 1848
ÎN ȚĂRILE ROMÂNE
UNIREA PRINCIPATELOR ROMÂNE 1859
ROMÂNIA ÎN PRIMUL RĂZBOI MONDIAL
MAREA UNIRE

ȚĂRILE ROMÂNE MEDIEVALE SEC.XIV-XVI
TRANSILVANIA
ȚARA ROMÂNEASCĂ
MOLDOVA
REVOLUȚIILE DE LA 1821 ȘI 1848 ÎN ȚĂRILE ROMÂNE

ROMÂNIA ȘI AL DOILEA RĂZBOI MONDIAL

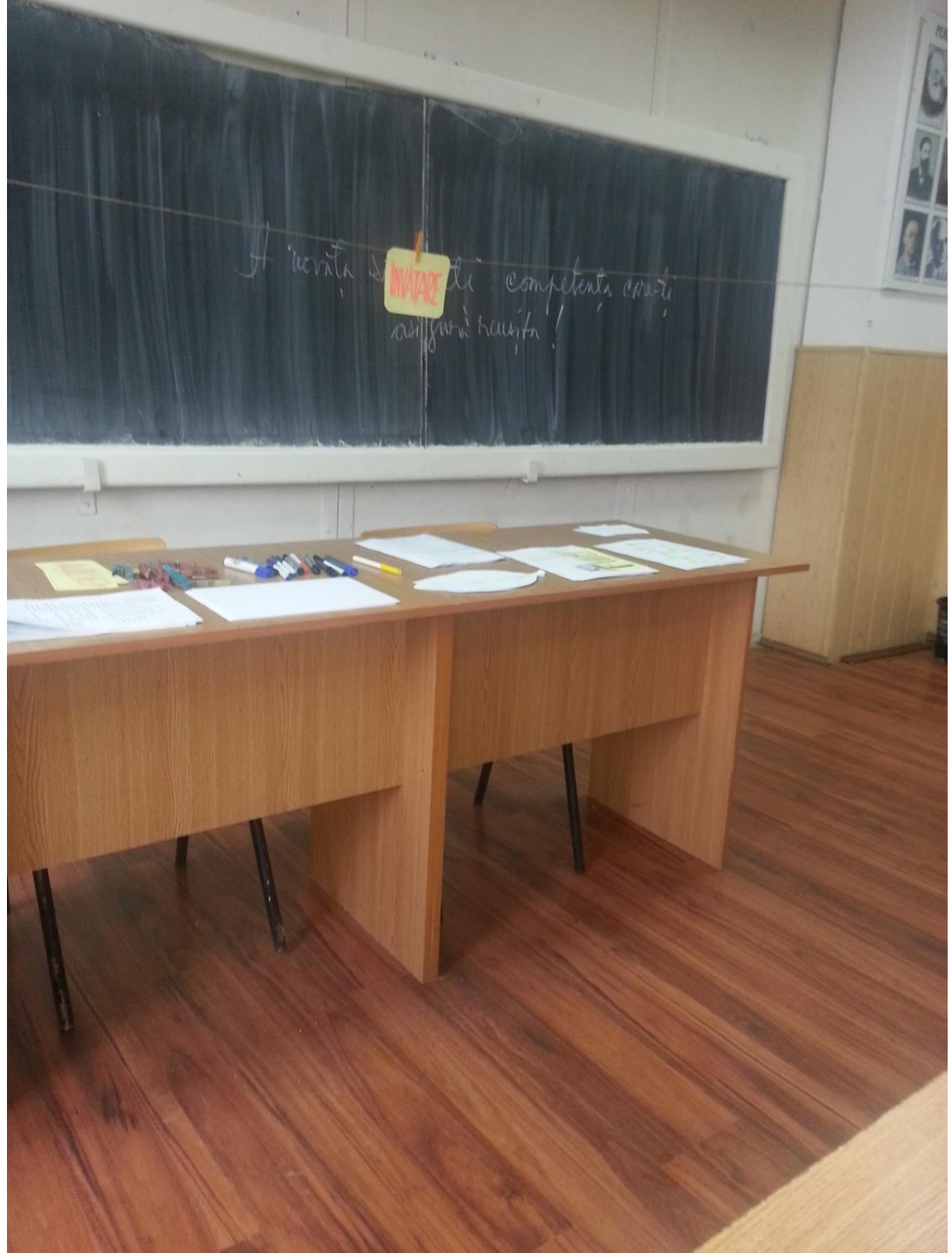
INVATARE

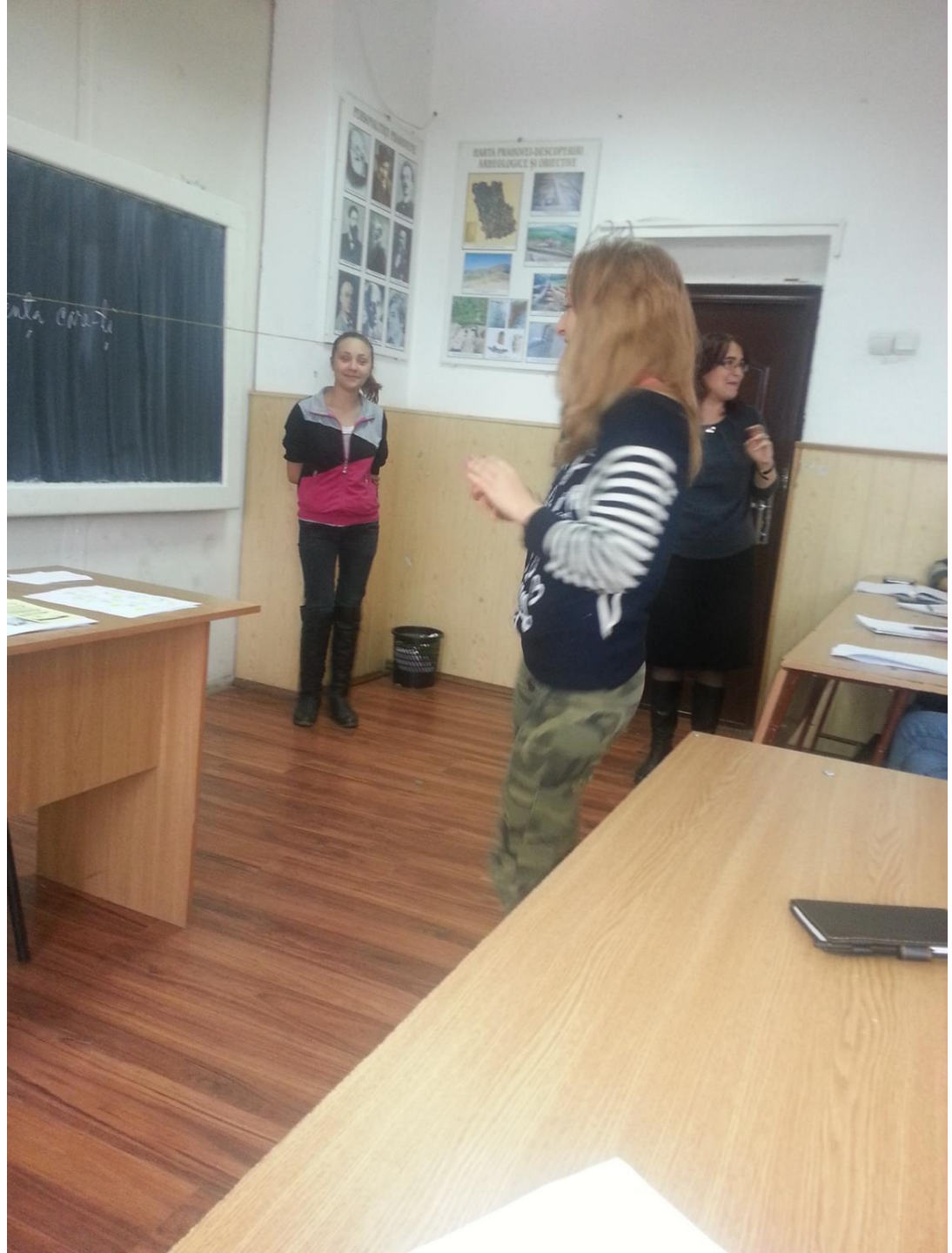

INVĂȚĂCE
competență
HARTA PRAHOVEI-DESCOPERIRI ARHEOLOGICE ȘI OBIECTIVE

HARTA PRAHOVEI-DESCOPERIRI
ARHEOLOGICE ȘI OBIECTIVE

HARTA PRAHOVEI-DESCOPERIRI
ARHEOLOGICE ȘI OBIECTIVE

ARHEOLOGICE ȘI OBIECTIVE

DACIA ANTICĂ ȘI DACIA ROMANĂ
ETNOGENEZA ROMÂNEASCĂ ȘI ÎNTEMEIEREA STATELOR MEDIEVALE ROMÂNEȘTI
ȚĂRILE ROMÂNE MEDIEVALE SEC.XIII-XIV
TRANSILVANIA
ȚARA ROMÂNEASCĂ
MOLDOVA
GRUPA 1

GRUPA 5

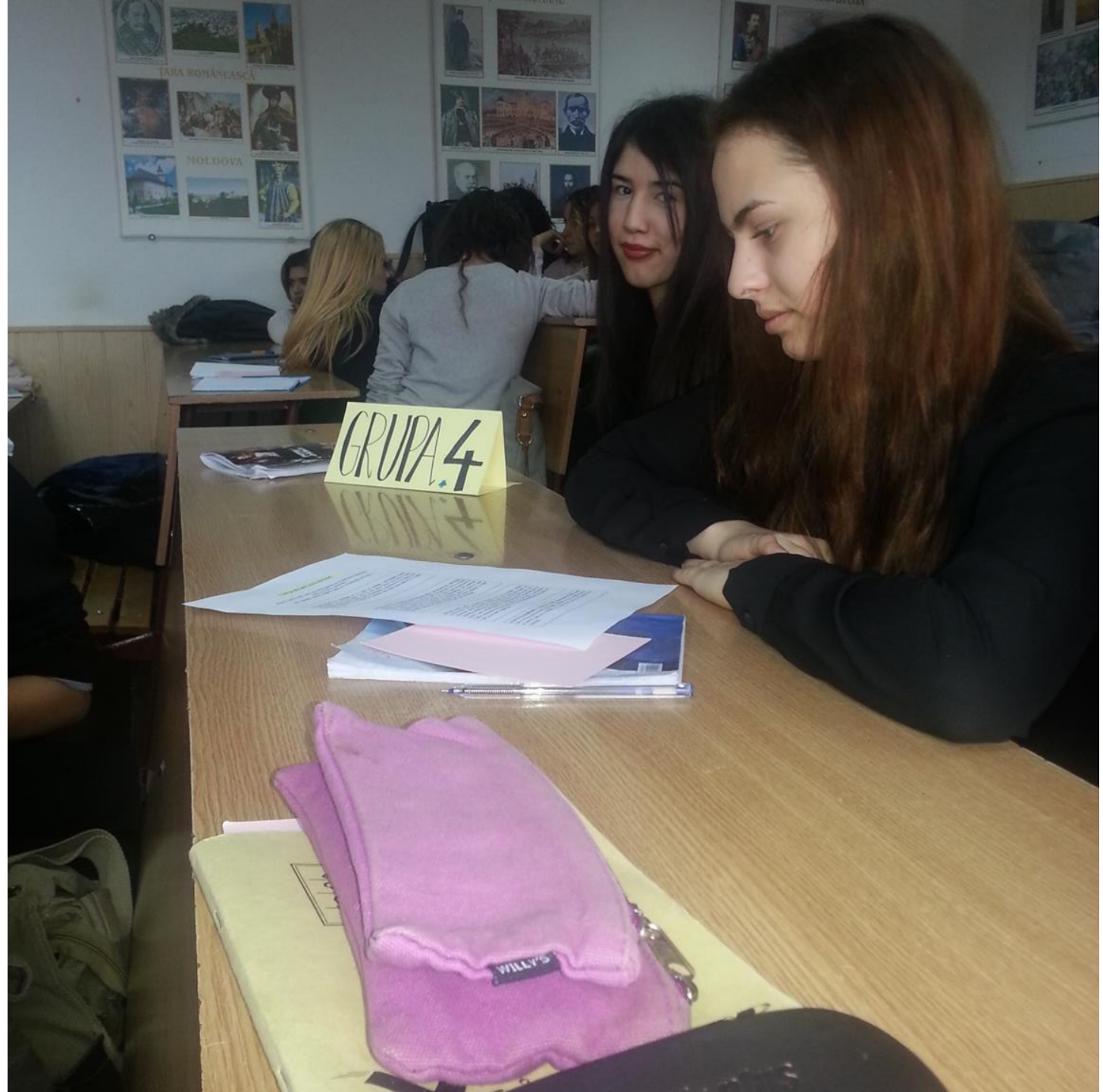
TARA ROMÂNEASCĂ
MOLDOVA
GRUPA 4

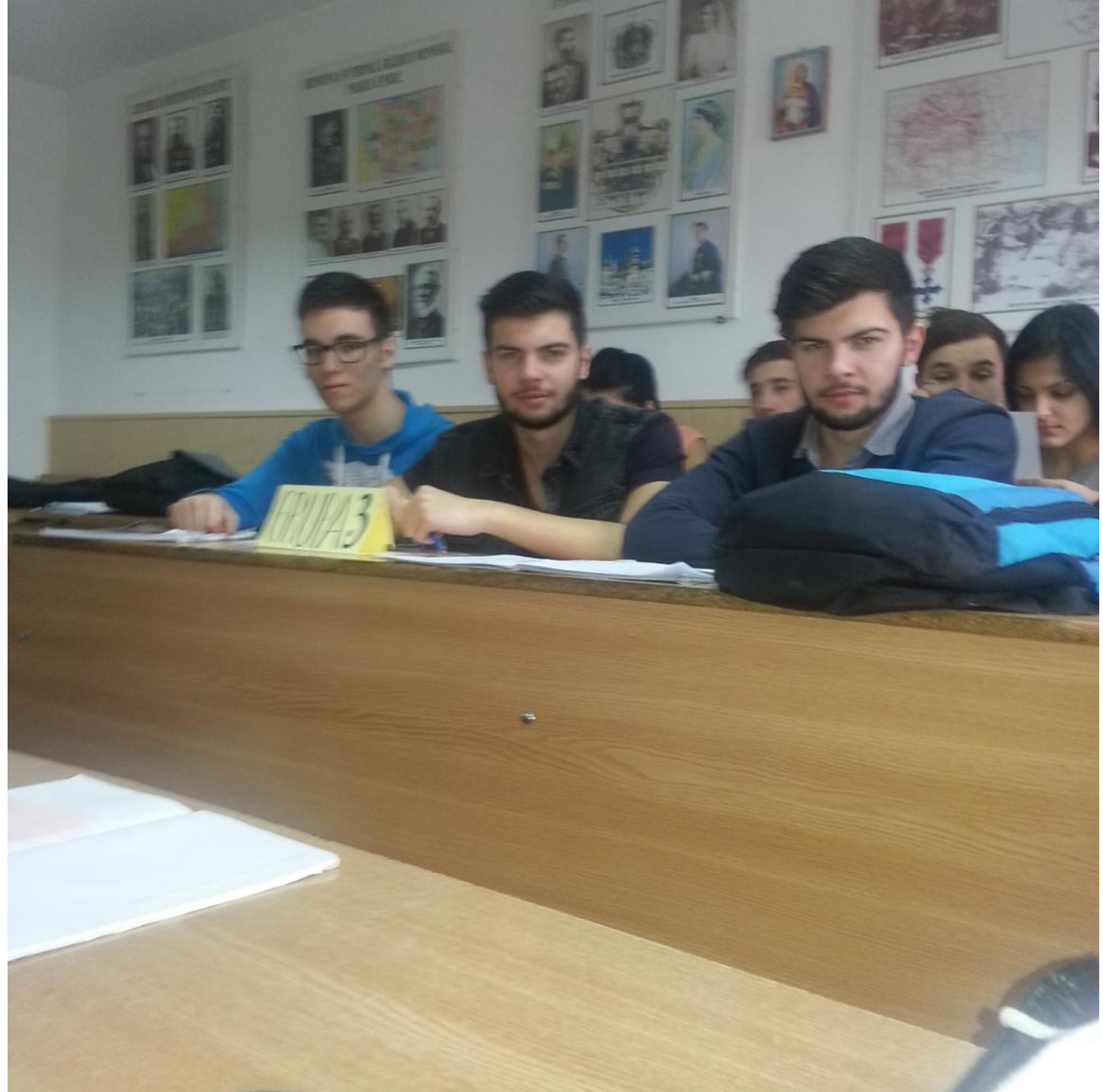
GRUPA 3

ȚARA ROMÂNEASCĂ
MOLDOVA
UNIREA PRINCIPATELOR-DOMNIA LUI CUZA
RUPA 5

TARA ROMÂNEASCĂ
MOLDOVA
GRUPA 5

ȚARA ROMÂNEASCĂ
MOLDOVA
GRUPA 5
GRUPA 4

competență care-ți

INVĂȚĂCE

INVĂȚARE

INVATARE

motivație
ÎNVĂȚARE

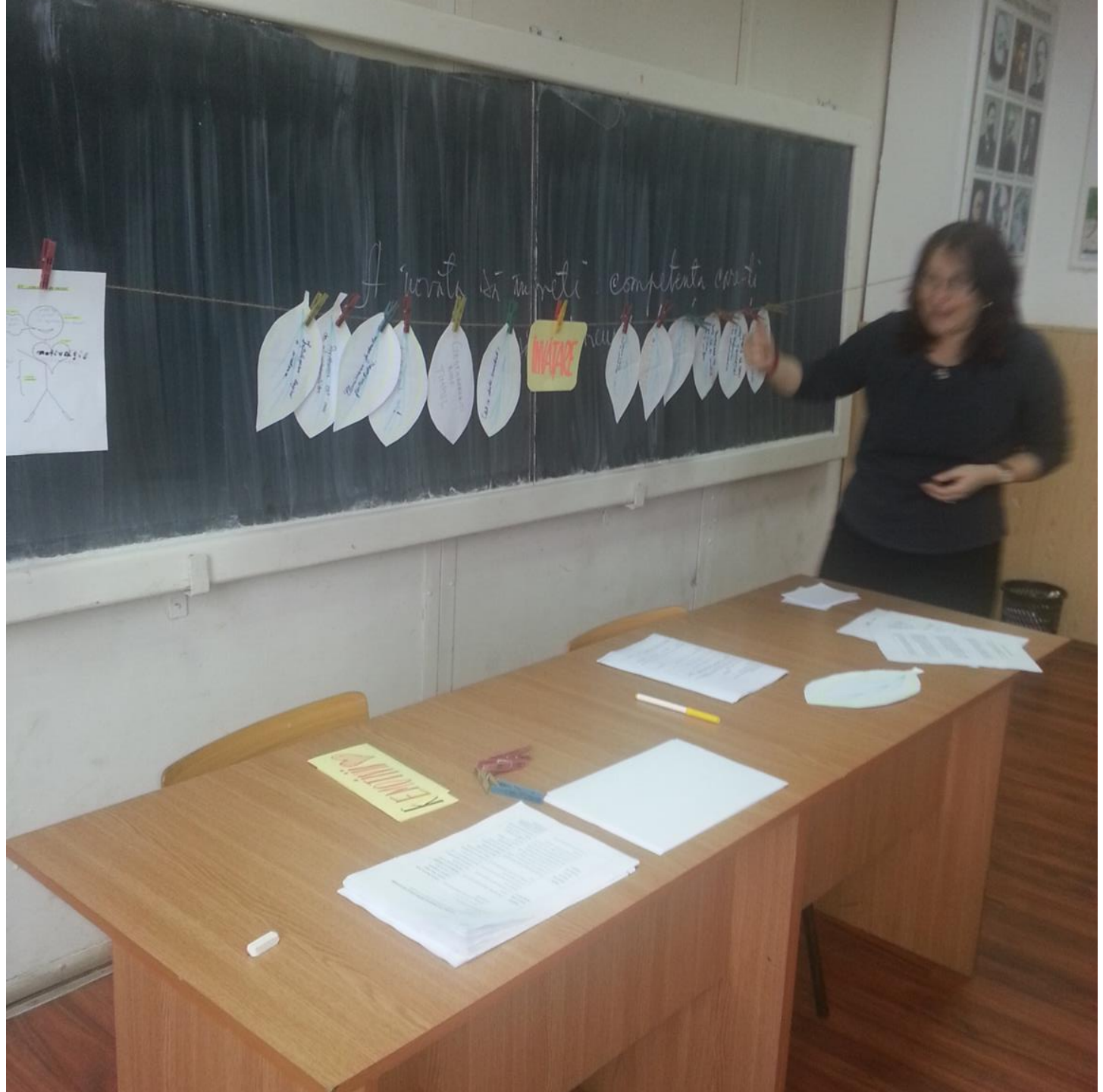
motivația
EVALUARE

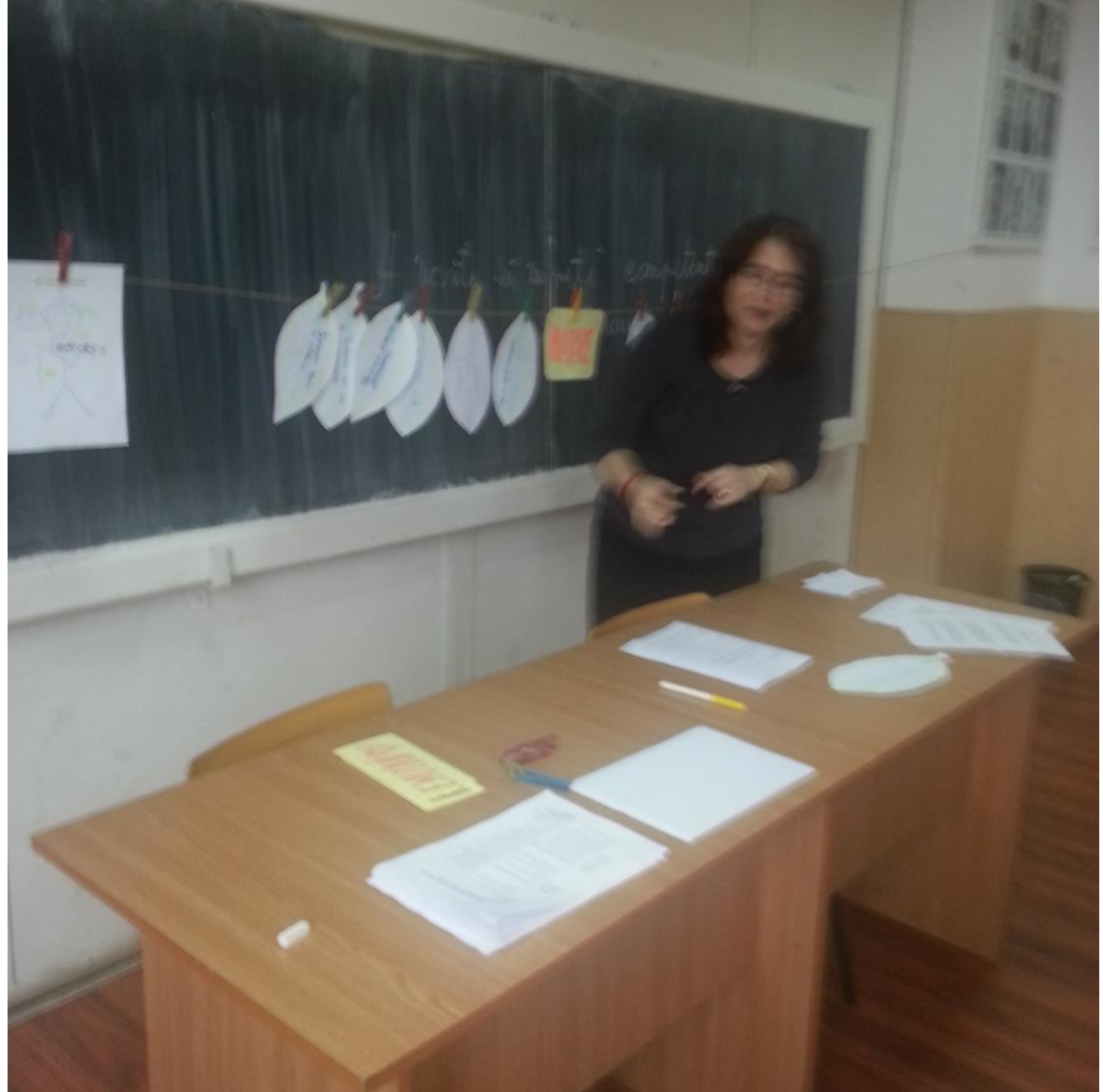

ÎNVĂȚARE
GESTIONAREA BINE TIMPUL

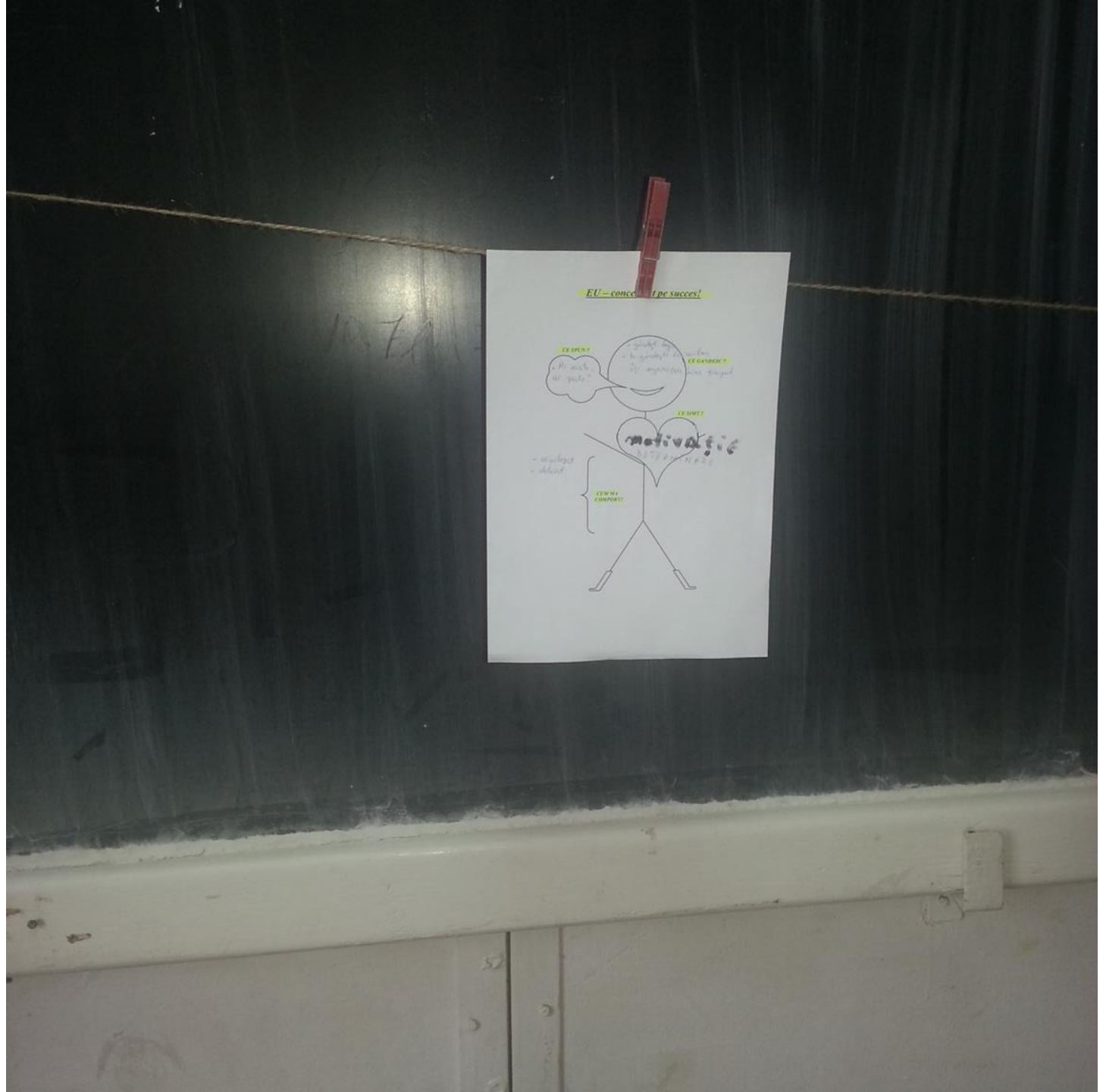
CE ȘTIU ?
CE VREAU ?
CE ÎMI TREBUIE ?
CUM MĂ COMPORT ?

GRUPA 5

GRUPA 5

DACIA ANTICĂ ȘI DACIA ROMANĂ
ETNOGENEZA ROMÂNEASCĂ ȘI ÎNTEMEIEREA STATELOR MEDIEVALE ROMÂNEȘTI
ȚĂRILE ROMÂNE MEDIEVALE SECOLUL XIV
TRANSILVANIA
ȚARA ROMÂNEASCĂ
MOLDOVA

GRUPA 5

ALIAȚII ELEVILOR
ÎMPOTRIVA VIOLENȚEI
ÎN ȘCOALĂ
STOP
STOP VIOLENȚEI!
STOP

VIOLENTA IN SCOLI

SPUNE STOP VIOLENȚEI!
STOP VIOLENȚEI
IMPLICĂ-TE
VIAȚA

VIAȚA FĂRĂ VIOLENȚĂ!

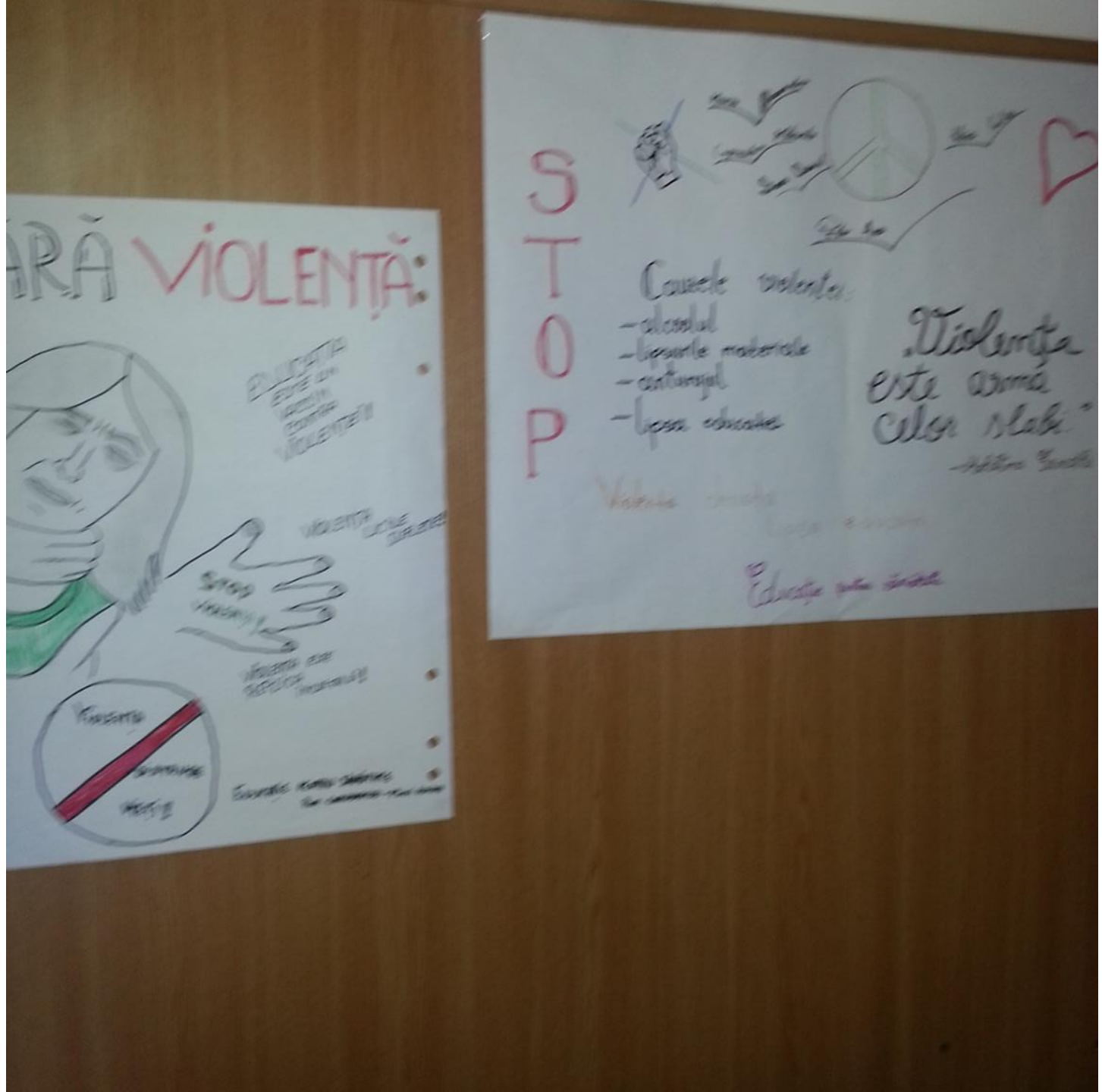
ARĂ VIOLENȚĂ:
STOP
Violența este armă celor slabi.

STOP VIOLENȚEI

Violența este ultimul refugiu al incompetenței!

Violența este una dintre expresiile suferinței interioare!

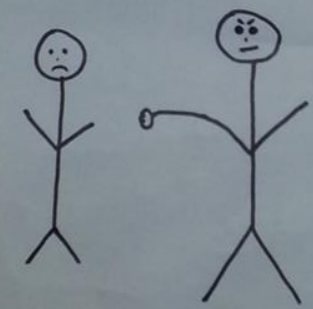

ÎMPLICĂ-TE

Violența ucide vieți!

- educație pentru sănătate -

clasa a VI-a A

Istrătescu Bianca
Giurca Mihai
Giurca Andrei
Bălan Petre
Toma Victor

VIOLENȚA UCIDE SUFLETE
VIOLENȚĂ
CONSILIERE
STOP !
COPII!

VIOLENȚĂ
CONSILIERE
RELAȚIA ELEV-PROFESOR
VIOLENȚA ESTE ARMA CELOR SLABI !
STOP !
OPREȘTE VIOLENȚA DIN JURUL TĂU !

220V

C.D.I.

PROIECTUL

„O Primărie căreia îi pasă!"

Scop: Proiectul a fost inițiat de Primarul Municipiului Ploiești, în vederea susținerii parteneriatului școală-familie-comunitate și în vederea sprijinirii educației permanente desfășurate de unitățile de învățământ preuniversitar din municipiul Ploiești, cu și pentru părinți

Obiective specifice:

O1. Explicarea și interpretarea rolurilor și responsabilităților elevilor din diferite perspective, în relație cu familia, școala și comunitatea.

O2. Explicarea și interpretarea rolurilor și responsabilităților familiei din diferite perspective în relație cu școala și comunitatea.

O3. Dezvoltarea capacității elevilor de relaționare optimă cu familia, școala, comunitatea.

O4. Familiarizarea părinților cu modalități concrete de relaționare eficientă cu școala și

✓ Participarea unui număr cât mai mare de unități școlare din Ploiești, la desfășurarea activităților propuse în proiect.

✓ Atragerea unui număr cât mai mare de părinți, cadre didactice și diferiți specialiști.

✓ Creșterea nivelului de responsabilizare a părinților cu privire la viața de familie.

✓ Creșterea gradului de implicare a părinților / elevilor / cadrelor didactice în identificarea, evaluarea și rezolvarea problemelor legate de relația părinți - copii.

✓ Elaborarea unor materiale pentru depășirea constructivă a problemelor ce apar:

1. în relația dintre generații
2. în relația școală - familie - comunitate

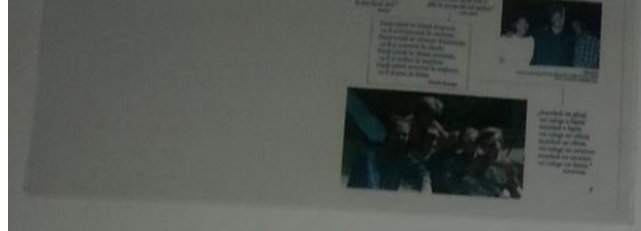

Recunoştinţă

vs. Indiferenţă
Compasiune
Promit . . .
vs. Inconştienţă
Conştiinciozitate

vs. Extravaganţă
Cumpătare
Promit . . .
Curaj
vs. Fanică
ÎNCREDEREA

vs. Lene
HĂRNICIE
enerozitate
Promit . . .

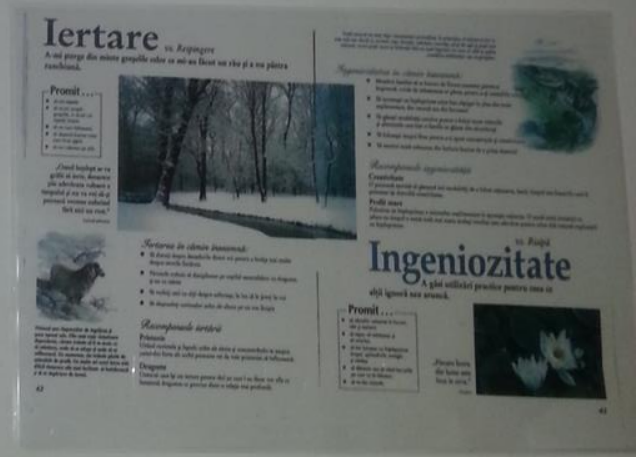
Iertare
vs. Respingere
Promit . . .
vs. Rigidă
Ingeniozitate
Promit . . .

Aliatti elevilor
impotriva actelor de
violenta in scoala

ȘCOALA FĂRĂ
VIOLENȚĂ

Aliatii elevilor impotriva actelor de violenta in scoala
Stii ce-a patit copilul tau azi la scoala?
SCOALA NU AR TREBUI SĂ FIE ASA
SPUNE NU! VIOLENȚEI
Bătaia nu educă, ci le distruge suferind
nu gândi cu pumnul!